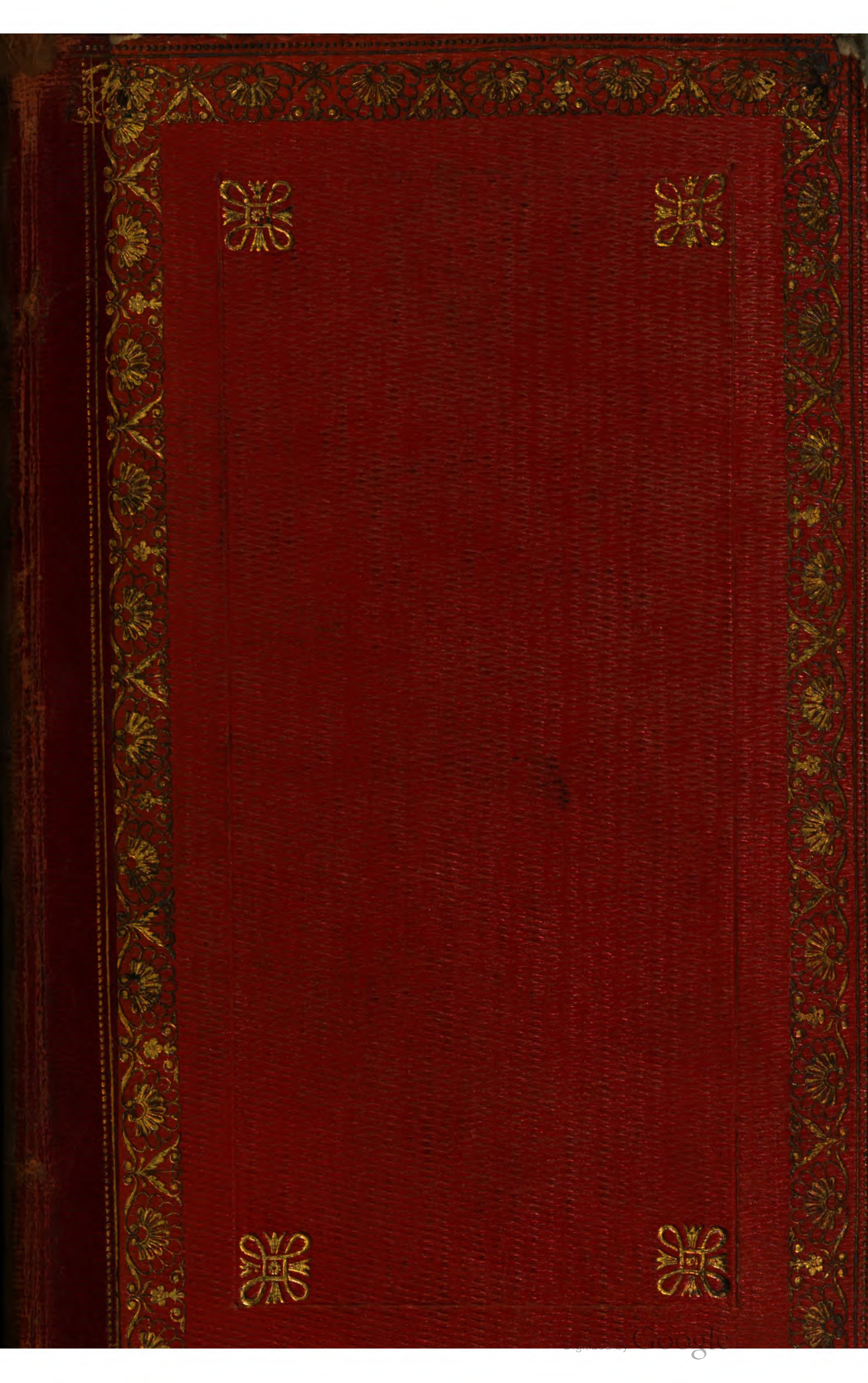
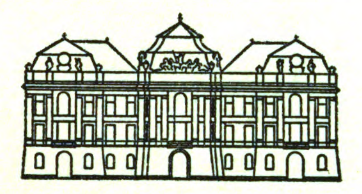

*38. G. 19.

ΔΟΚΙΜΙΟΝ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΠΑΝΣΙΕΣΤΑΤΗΣ

ΣΥΓΓΕΝΕΙΑΣ ΤΗΣ

ΣΛΑΒΟΝΟ-ΡΩΣΣΙΚΗΣ

γλώσσης πρὸς τὴν

ΕΛΛΗΝΙΚΗΝ.

Συνταχθὲν ὑπὸ

Κωνσταντίνου Πρεσβυτέρου

καὶ Οἰκονόμου, τοῦ ἐξ Οἰκονόμων.

ΜΕΡΟΣ Β.

ΛΕΚΤΙΚΟΝ. Ρ—Υ.

Τομος Γ.

Ἐν ᾧ καὶ προσθῆκαι, καὶ παράρτημα περὶ τῆς ἐν λόγοις συγγεν-των γλωσσῶν, καὶ πίναξ λέξεων τῆς κοινῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης.

ОПЫТЪ

О БЛИЖАЙШЕМЪ СРОДСТВѢ

ЯЗЫКА

СЛАВЯНО-РОССІЙСКАГО СЪ ГРЕЧЕСКИМЪ.

Сочиненный

пресвитеромъ и экономомъ

Константиномъ Экономидомъ.

ЧАСТЬ II,

Содержащая въ себѣ реченія. Р—Ѵ.

ТОМЪ III.

Ἐν Πετρουπόλει. αωκη.

САНКТПЕТЕРБУРГЪ.

въ типографіи департамента народнаго просвѣщенія.

1828.

Ὃς ἂν τὰ ὀνόματα εἰδῇ, εἴσεται καὶ τὰ πράγματα. (Πλάτ. Κρατύλ.)

Кшо знаетъ имена вещей, шотъ познаетъ и вещи. (Плашонъ въ разговорѣ Крашил.)

НАПЕЧАТАНО

По опредѣленію и на иждивеніи ИМПЕРАТОРСКОЙ Россійской Академіи.

Ἐτυπώθη διορισμῷ καὶ φιλοτίμῳ δαπάνῃ τῆς Αὐτοκρατορικῆς Ῥωσσικῆς Ἀκαδημίας.

Р.

Р, р (Рцы, ρτζεὶ) = Ρ, ρ. —. р̃ = ρ́ (100). ҂р = ρ͵ (100000).

Рáбъ, καὶ Рабà, καὶ ἀρχαίως, Робà, Рóбъ, Ἰλλυρ. καὶ Δαλμ. rob (δοῦλος, ἐργάτης, ὑπηρέτης). Рабóта (δουλεία, ἐργασία)· Рабóтаю (δουλεύω, ἐργάζομαι, διακονῶ, ὑπηρετῶ) = Γρμ. Arbeit, (ἐργασία), arbeite (ἐργάζομαι) ἐκ τοῦ ἀρχαίου aren (arϜen, arben) = ἄρω, ἀρόω, ἀρούω (ὅθεν ἄρουρα), λτ. aro, (ὅθεν arva, arvum), καὶ ἄρϜω, ἄρϜων (ἀρούων, ἀρούας, ἄρβας, μεταθ. Рабà), ἄροτος, ἄροσις (ἀρότα, ἀρϜότα, ῥαϜότα, Рабóта). τὸ δὲ ἄρω (καὶ ὄρω, ἔρω) συγγενὲς τοῦ ἔρα (γῆ) = Γρμ. Erde (μετὰ παρενθέσ. τοῦ d, ἀρχαιότερον, ertha, airtha), ὅθεν καὶ λτ. terra (μετὰ προσθέσ. τοῦ πνευματισμοῦ τ). οὕτω καὶ τὸ ποιῶ, παρὰ τὸ πόω, πόη, ποία. (βλ. Ῥείμ. λ. πάω, ποιέω, ἄρω). Πάλιν ἐκ τοῦ ἄρω, ἔρω, γίνεται τὸ ἔργω, καὶ γ = δ, ἔρδω (= Γρμ. werken, wirken, καὶ werden = Ϝέρδεν, Ϝέργεν), ἐργάω, ἐργάζω, -ζομαι, ἐργάτης, ἐργὸς (ὅθεν ἀεργὸς), ἐργα-

σία [Σ. ἐργατία καὶ ἀργατία, ἀργάτης, ἀργάζω (ἐπὶ τȣ̃ δέφω), καὶ ὀργόνω = ἀρόω, κτλ. α = ε, καὶ ο]. τὸ δὲ ἔργω, ἔρδω ἐκ μεταθέσ· γίνεται ῥέδω, ῥέζω, ῥέκτης=ἔρδης, ὅθεν γέρδης· καὶ ὀρδὸς, ὅθεν ἑορδὸς. ἔϛι δὲ καὶ γ=β (ὡς, βλήχων, γλήχων· βάνα, γάνα, γυνὴ· πρέσβυς, πρέσγυς· γέντερ, λτ. venter)· ὅθεν ἂν εἴη μᾶλλον τὸ Рáбъ, Рóбъ (ρεβὸς= ῥεγὸς, ὡς ῥογεὺς) = ἐργὸς· ἢ (ῥοβὸς = ὀρβὸς· β =δ) ὀρδός· καὶ Рабóта (ῥαβατία = ἀρβατία) = ἐργατία, -τεία. Рабóтаю (ραβατέω, ἀρβατέω, ἐρβατέω) ἐργατέω, ἐργατεύω Σ. ἀργατεύω, κτλ. Ἐκ τȣ̃ ἔρα, ἐράω, ἐρέω, ἐρέθω, ἐρείθω, καὶ τὸ ἔριθος (γεωργὸς, ἐργάτης, κτλ.), βλ. Ῥείμερ. [Σημείωσαι δὲ καὶ τὴν μετάληψιν τȣ̃ ἐργάτης, ἐργάζομαι, καὶ ἀντὶ τȣ̃ δȣ̃λος καὶ δȣλεύω, καθὰ καὶ ἡ Σ. καλεῖ δȣ̃λον καὶ τὸν διάκονον, ὑπηρέτην, καὶ δȣλεύω τὸ ὑπȣργῶ καὶ διακονῶ, κατὰ τὸ θήτης καὶ θητεύω· καὶ τὸ δȣλεύω δὲ παρὰ τοῖς ἀρχαίοις ἔϛιν ὅτε=διακονῶ, ὑπείκω· ὡς, πάντα δȣλεύει τῷ πλȣ́τῳ· καὶ, τῷ καιρῷ, τῇ ἀνάγκῃ δȣλεύειν,=λτ. servio, inservio· ὅθεν καὶ τὸ Γλ. servir = δȣλεύειν, καὶ διακονεῖν, καὶ εὐχρηϛεῖν, κτλ.]. Робя́, Робéнокъ (παιδίον, παιδάριον, ὡς καὶ τὸ παῖς τ' ἀνάπαλιν = ὑπηρέτης. οὕτω καὶ τὸ λτ. puer, ἀρχ. por), ὅθεν, πληθ. Робя́та (παιδία· 2, ϛρατιῶται. ὡς καὶ τὸ παῖδες, καὶ

Σ. παιδιὰ καὶ παλληκάρια (ῥοβάται, ῥεβάται, ἐρβάται = ἐργάται). Ἔςι καὶ ῥωβίδας Λακων. = παῖς (ἑνὸς ἔτυς), ἀλλ' ἐκ οἶμαι τῦτο συγγενὲς Робя̀, Робя́та.

Ра́вный, Ра́венъ, καὶ Ро́венъ (ὁμαλὸς, λεῖος, ἴσος). Равно̀, Ро́вно (ὁμαλῶς, ἴσως, ἐπίσης, ἀδιάφορον). Равня́ю, καὶ Ровня́ю (ὁμαλόω, ἐξισόω, ἐξισάζω· ὡς ἐκ τῦ Равя́ю, Раву̀) = ὁμαρὸς, ὁμάρω· μ=β, ὀβαρὸς, ὀβρὸς, ὀβάρω, ἀβάρω, ὄβρω, ὀβρέω, μεταθ. (ῥόβω, ῥοβέω, Рову̀, Ровя́ю, ῥοβὸς, Ро́венъ, καὶ Ра́венъ, ῥαβὸς, ῥαβινὸς, ῥαβέω, Равя́ю, Равня́ю)· ἐκ τῦ ὁμῦ, ἅμα, ὁμαρὸς, καὶ ἁμαρὸς, καὶ ἁμαλὸς· ὅθεν ὁμάρω, ἁμάρω, καὶ ὁμάλω, ὁμαλόω, ὁμαλύνω· καὶ β = μ, ὀβάρω, ὅθεν ὄμβρω. „ ὀμβρεῖν=ἀκολυθεῖν· καὶ ἀμαρεῖν, ἀμορβεύειν, ὁμορβεῖν (Ἡσύχ. βλ. καὶ Ῥείμ. ὁμὰ, κτλ.). [οὐ γὰρ, οἶμαι, τὸ Ра́венъ συγγενὲς τῦ ἄρω, ἁρμὸς, ἁρμόζω· οὐδὲ τῦ ῥόω, ῥέω, ῥόος].

Ра́ди = χάριν (ἐπιῤῥηματικῶς). „ того̀ ради = τύτυ χάριν. βλ. Ра́дъ.

Ра́дъ (χαρίεις, εὐφρόσυνος). Ра́дую (εὐφραίνω, χαροποιῶ). Ра́дуюся (χαίρω). Ра́дость (χαρὰ) = λτ. gratus, gratia, gratulo = χαρτὸς, χαριτία, χαριτόω (τὰ δὲ, χάρις καὶ χαρὰ συγγενῆ τε καὶ ἀδελφὰ καὶ τὴν φωνὴν καὶ τὴν σημασίαν)· ὡς τοίνυν τὸ χαρτὸς=gratus (μεταθ. χρατὸς), κτλ. οὕτω, καὶ κατ' ἔκπτωσιν

τε̃ χ, = Ра́дъ (ῥατὸς· κατὰ τὰ, ῥαῦς, Ῥαικὸς = γραῦς, Γραικὸς, κτλ. ἀποβολῇ τε̃ γ. Ἴσχυσε δὲ καὶ παρὰ Σέρβοις ἡ τε̃ χ ἀποβολὴ ἐπὶ τοσε̃τον, ὥςε παντάπασιν αὐτὲς ἤδη τὸ ςοιχεῖον ἀγνοεῖν· τὸ δὲ д ἐν τῷ Радъ, = τ ἐν τῷ χαρτός· καὶ γὰρ καὶ τὸ [χάρις] χάριτος, ἀντὶ χάριδος· ὡς, θέμις θέμιδος, καὶ -τος, κτλ.), χαριτόω (χρατόω, ῥατόω, Ра́дую). χαριτότης, χαρτότης, (χρατότης, Ра́дость) κτλ. Θέμα τε̃ τε χάρις καὶ χαρὰ τὸ χάρω, ὅθεν καὶ τὸ χαίρω· ἐκ δὲ τε̃ χάρω τό, τε χαράω, χαράσσω, καὶ ἐκ μεταθέσεως τὸ χράω, χραύω, χράζω, χράδω· καὶ ἐμφαίνει ἄρα ἡ τοῦ χαίρειν ἰδέα τῇ μὲν προσώπε διάχυσιν, τῇ δὲ καὶ χραῦσιν, ἤτοι δράξιν, καὶ ἀπόλαυσιν· ὡς καὶ τὸ ἀπολαύω = λαύω, λάβω = κάπω, capio, cupio· καὶ πάλιν ἐκ τε̃ χράω τό, τε χρήζω, καὶ τὸ χράομαι, χρῶμαι, κέχρημαι, χρηςός. [ἕτερον δὲ τὸ Ἀραβ. radi, razhi = εὐχάριςος· καὶ Σασκρ. rati].

Радѣ́ю (μέλει μοι, κήδομαι, φροντίζω). Ра̀дѣніе (μέλημα, φροντίς). = ῥάδω, - δέω = Ϝράδω, Ϝραδέω = φράδω, φράζω = φράζομαι. ἀνάφερε εἰς τὰ Ражу̀, Рачу̀, Рещу̀.

Раждáю, καὶ Рождáю, Рожу̀ (γεννῶ)· Рождéніе (γέννησις). Рóждіе (κλήματα, βλ. Рóзга). Рóдъ (γένος, φυλὴ, γενεά). На-рóдъ (γένος, ἔθνος, ὄχλος). τὸ θέμα Род, рад, (Раду̀, Роду̀,

Рожу̀, α καὶ ο = ε) = ῥέδω, ῥέζω, ῥέσδω. [= ἔρδω, Γρμ. werde = ἔργω, ἐργάω, ἐργάζω, -ζομαι = ποιῶ· καὶ τὸ ποιῶ = φύω, γείνω, γεννῶ, ὡς, παῖδα ποιεῖν, ποιεῖσθαι, παιδοποιεῖν· καὶ, τὴν χώραν ποιεῖν κριθὰς, κτλ. καὶ τὸ τίκτω δὲ = τέκω = τεύχω, ὅθεν τέχνη καὶ τέκνον· βλ. Чиню̀· καὶ τὸ Σ. κάμνω = ποιῶ, πράττω, καὶ γεννῶ· καθὰ καὶ τὸ γεννῶ = γένω, γείνω, γίνω, γίγνω, λτ. geno, giguo, κτλ. Ἕτερον δέ μοι δοκεῖ τοῦ Рожду̀, τὸ ῥιζόω, ῥίζα, παρὰ τὸ ῥίω = ῥέω, ῥύω (ὅθεν καὶ Fρίζα, βρίζα, καὶ βρύζα = Γρμ. (Wurz) Wurzel, παρ' ὃ καὶ τὸ ὄρυζα = Γρμ. Reiss). τὸ δὲ ῥάδιξ (ῥάδις, ῥάδος), λτ. radix, Ἰτ. radice (ὅθεν καὶ Γρμ. Radiess), καὶ, ῥάδαμος, -μνος, ῥόδαμνος, ὀρόδαμνος, συγκοπ. ῥάμνος (=rhamnus, Ра́мнъ), καὶ ῥαδαμεῖ = βλαςάνει (Ἡσύχ.), τὰ πάντα παρὰ τὸ ῥάζω, ῥάσσω. Ῥείμερ.]. βλ. Ро́зга καὶ Расту̀.

Ра́жій, Ра́жъ, ῥωςὸς (ῥωσδὸς) = εὔρωςος, ἐῤῥωμένος. [ῥώζω, ῥώω, ῥώμη, ῥῶμος, ῥῶμορ, καὶ μ = β, λτ. robur (ὡς, φάμα, fabula), robustus, κτλ. τὸ δὲ Ἀραβ. rasaa = ςεῤῥὸς, διαρκής]. φαίνεται συγγεν. Ражу̀, ὡς τὸ ῥάζω (ῥώσσω, ῥώω), συγγεν. ῥάζω, ῥάσσω.

Ражу̀, ῥάζω, ῥάσσω, ἀράσσω (τύπτω σφοδρῶς). За-ража́ю, ζα-ῥάζω (ζα=διὰ), διαῤῥάσσω (διαφθείρω, μολύνω). κτλ. — 2, = ῥάζω,

Ϝράζω (φράζω), ῥάσσω, ῥήσσω. (ἄχρηςον, εἰ μὴ ἐν τοῖς συνθέτ. οἷον Выражáю = ἐκφράζω, ἑρμηνεύω, κτλ.). βλ. Рещỳ, Рекỳ.

Рáзвѣ (χωρὶς, εἰ μή. 2, μῶν, μή)=Рáз-вѣ= ῥάξ-φι (ὡς βίηφι. κτλ.). βλ. τὸ ἐφεξῆς Рáз-

Рáз-, καὶ Рác- (ἐν συνθέσει, πρόθεσις = διὰ) = ῥάξ, ῥάξις, ῥῆξις, (ἐκ τῦ Ражỳ = ῥάζω. διὰ τὴν σημασίαν τῆς διαιρέσεως καὶ διαχωρίσεως, ἥτις ἐμφαίνεται καὶ ἐν τῇ διὰ = δίχα, δὶς, λτ. dis-di- κτλ. βλ. Рác-, Длѧ̀, Сквóзь, Крóмѣ.

Рáзъ, Ῥωσσικ = Σλαβ. Крáтъ (ἅπαξ. Σ. μίαν φοράν), ῥάξ, ῥάξις, ῥάζω, Ражỳ· ὡς τὸ Крáтъ ἐκ τῦ χράζω, χαράζω. βλ. Крáтъ.

Рáй (παράδεισος). ἡ λέξις φαίνεται ξενικὴ, ἴσως Ἀραβική· ὡς καὶ τὸ παράδεισος, Περσικόν· εἰ μήγε ἀπ' ἀρχαίȣ θέματος Рáю = ῥάω (ὅθεν ῥάγω, ῥάζω, Ражỳ. κτλ.) = ῥάχος, ῥῆχος (φραγμός). ὡς καὶ τὸ ὄρχος, ὄρχατος, ἔρχατος (ἔργω, εἴργω)· καὶ τὸ χόρτος, λτ. hortus. βλ. Грáдъ.

Рáка (λάρναξ), καὶ Σλαβ. Рáкы (ῥάκα)=ῥαγὰ, ῥαγὴ, ῥωγὴ, ῥωγμός· ἢ καὶ (ῥάκα) = λάκα, λάκκα, λάκκος [ρ = λ. ὡς, ἀρφὸς, ἀλφός· καὶ λ = ρ· ὡς, λάκος=ῥάκος· Κρῆτες· ὅθεν καὶ λάκω=ῥάγω, ἀφ' οὗ καὶ τὸ λάραξ, λάρναξ]. ὁ γὰρ (ῥάχα, ῥάχη)=ῥαχὰς, ῥάχις. Рáка = tumba (Δοβρόβ.). βλ. τὰ τῦ ῥάγω, ῥάζω

σεγγενῆ Рекỳ (Рѣ́хъ, *ὅθεν* Орѣ́хъ. *βλ. τὴν λέξιν*), Ражỳ, Рѣ́жу, *κτλ.*

Ра́къ [*καρκῖνος, καὶ κάραβος* = *Γρμ.* Krabbe (Krabs) Krebs] *ῥάκος, ῥάχος* (*ὅθεν ῥάκελος*=*τραχὺς, οἷα τὰ ὀςρακόδερμα· καθὰ καὶ* Ра́ковина = *κόγχη, ὄςρεον*). *Ἐκ τȣ̃ ῥάκος* (*ῥάχος*) *μετὰ τȣ̃ πνευματισμȣ̃ κ, κράκος, μεταθ. κάρκος, φαίνεται τὸ* (*κάρκις*) *καρκῖνος* (*καὶ τὸ τραχὺς* = *τραχὸς, ῥαχὸς, ῥάχος, μετὰ τȣ̃ πνευματισμοῦ τ. βλ. Ῥείμερ.*). *ἢ καὶ ῥάκος,* Ра́къ, *ἐκ τȣ̃ κράκος, κάρκος,* (*ὡς ῥαῦς*=*γραῦς. κτλ.*). *τὸ ὑποκορις.* Раче́къ,-чка *Βοεμ.* razka. *Ἐκ τȣ́του φαίνεται τὸ τῆς συνηθ.* (*παρὰ τοῖς χωρικοῖς τῶν Θετταλῶν*) *ῥάτζικας, καὶ ἀράτζκας*=*σκορπίος* (*ὡς μικρȣ̃ καράβȣ ὅμοιος*). *εἰμὴ τȣ̃το γε παρέφθαρται ἐκ τȣ̃ ῥάξ, ῥαγὸς, ἢ καὶ ῥώξ* (*συνήθ. ῥώγα*), *εἶδος φαλαγγίου.* [*τὸ δὲ λτ.* cancer, *καρκῖνος, συγγεν. γάγγρος, γόγγρος, καὶ κόγγρος,* conger· *βλ. Ῥείμ. λ. γόγγρος*].

Ра́мо (*ὦμος*) *ἁρμὸς,* (*μεταθ. ῥαμός*), *λτ.* armus. *πρβλ. Γρμ.* Arm (*βραχίων*).

Ра́ло, *βλ.* Ора́ло, Орю̀.

Ра́на (*πληγὴ, τραῦμα, ἕλκος*). Ра́ню (*τιτρώσκω*) *ῥά(ν)ω,* (*ῥάνα*), *ἐκ τȣ̃ ῥάω, ῥαίω, ὅθεν ῥάγω, ῥάσσω,* Рѣ́жу, *ῥήσσω, ῥῆξις, ῥαγὴ, Γρμ.* reissen, rasseln, ritzen, Ritz, Riss, *καὶ Περσ.* ris (*πληγὴ*), rize (*διεῤῥωγὸς*), *Ἀραβ.* räz,

raza, *κτλ. συγγεν.* Рóю, Рыю, (*ῥάω, ῥάσσω = ῥύσσω, ὀρύσσω*). *βλ. καὶ* Рáшъ.

Рáно (*πρωΐ, πρώϊμον*). Рáнній (*πρωϊνὸς, καὶ ὁ πρώϊμος*) *συγγενὲς ῥώνω* (*οἷον ῥῶνος, ω = ο = α· ὡς ἐκ τοῦ ῥώω, ῥώμη, ῥῶμος*), *ῥωννύω. ἐκ τοῦ ῥώω, ῥόω* (*ὡς ἐκ τοῦ ὄρω ὄρθρος, ὁ καιρὸς καθ' ὃν ὀρθοῦνται οἱ κοιμώμενοι, καὶ ῥώννυνται, ῥώονται ἐπὶ τὰ ἔργα. τὸ Σνσκρ.* ranga=*ταχέως*)· *βλ.* Рúнутся *καὶ* Рѣю. *Τὸ θέμα ῥάω, = ῥέω, ῥόω. εἴη δ' ἂν καὶ ἐκ τοῦ ὄρω, λτ.* orio, -or, Oriens (*ἀνατολή*), *ὅθεν ὄρθιος, ὄρθρος, ὀρίνω, ὀρνύω* (*μεταθ. ῥονύω, ῥόνος, οἷον ὄρινος· ὡς τὸ ὄρνις, ὄρνεον, ἐκ τοῦ ὄρω*). *τὸ δὲ Γρμ.* früh, *ἐκ τῆς* für, vor=*λτ.* pro=*πρὸ, πρόϊ, πρῷ, πρωΐ. τὸ θέμα, περῶ, πέρος, πέραν* (*ὅθεν καὶ πρὰν = πρὼν, πρώην, Γρμ.* vorhin). *ἐκ τοῦ πρωΐ, πρωϊνὸς, -νὸν, πρῳνὸν, καὶ τὸ Σ. πυρνόν· ἀλλὰ τὸ* Рáно *οὐκ ἂν εἴη = πρῳνὸν κατ' ἔκπτωσ. τοῦ π.*

Растỳ, *καὶ* Росщỳ (*φύομαι, αὔξω*). Растéніе (*αὔξη, φυτὸν*). Рáсть, Рóстъ (*φυή, μέγεθος, ἀνάστημα· καὶ Ῥωσσικ. = τόκος δανείου, ὡς καὶ* Ростовый, *τόκιμον, δάνειον ἐπὶ τόκῳ*), *βλ. τὰ συγγενῆ,* Раждáю, Рождáю, Рождỳ (*τὰ γεγεννημένα αὔξουσιν*). *ἢ* (*εἴγε τοῦ* Раждáю *διάφορον τὸ* Растỳ) = *ῥωστέω, ρωστὸς, ρῶσις, ἐκ τοῦ ῥώω, ῥόω.* [*Τὰ θέματα ρα, ρε, ρο, ρω, ρυ, ρι, διαφόρως τροπολογούμενα ἐκφράζουσιν ἐν γλώσσαις πολλαῖς ῥοὴν, κίνησιν, ὀρ-*

μὴν, αὔξησιν, ἀνάδοσιν. οὕτω καὶ τὸ βλάϛη, βλάϛω ἐκ τῦ βλάσδω, βλάζω, φλάζω, βλύζω, φλύζω· διὰ τὴν ὑγρότητα τῆς ἐκφύσεως, καὶ τὸ μαλακὸν τῶν φυομένων. βλ. Ρεὶμ. λ. βλάζω]. τὸ ῥόω, ἐξέλαβόν τινες ὡς ἐκ μεταθέσ. τοῦ ὄρω (ὡς καὶ ἔρω=ῥέω), ὅθεν καὶ τὰ ὄρσω, ὀρμένος, ὀρσὸς (ῥοσὸς, ῥοστὸς, Ро́стъ· *καὶ ὄρσω, μεταθέσ. ῥόσω, ῥώσσω, ῥώσδω,* Росту̀).

Рас-, *ἐν συνθέσ.* = Ра́з- (*ζ = σ. βλ.* Ра́з-· *Βοεμ. καὶ Πολ.* roz, *ὅθεν καὶ ʽΡωσσ.* Рос-, *ὡς*, Роспи́ска=*ἔγγραφον, κτλ.*), *οἷον*, Распина́ть, Распну̀ = Разпну̀. *οὕτω καὶ* Раско́льникъ (*κακόδοξος, αἱρετικὸς, ὅθεν καὶ οἱ ἐν Ρωσσίᾳ γνωϛοὶ ʽΡασκόλνικοι αἱρετικοὶ*), *ἐκ τῦ* Расколю̀ (= *ῥάξ- κάλω, σκάλω, σχάλω, σχάω, = σχίζω, ὅθεν* Раско́льник = *σχισματικός*). *κτλ.*

Ра́ть (*μάχη, πόλεμος*). Ра́тую,-юся (*μάχομαι, πολεμῶ*) *ῥάττω = ῥάσσω, ῥάξις (καὶ ῥάω, ῥαίω, ῥατὸς, ὅθεν ἄῤῥατος), ῥαίϛης, ῥάκτης,* Ра́тай, Ра́тникъ (*πολεμιϛής*). *ἐκ τῦ ῥάγω, ῥάω, ῥαίω (βλ.* Ра́зъ). *οἱ φθόγγοι, ῥάζ, ῥάσ, ῥάγ, ῥώγ, ῥόζ, κτλ. ἐκφράζϐσι κρότον, καὶ μάλιϛα ῥήξεως καὶ θραύσεως ἐν γλώσσαις πολλαῖς. βλ* Ра́на, *καὶ* Ро́ю.

Рачу̀ (*φροντίζω*)· Раци́тель (*φροντιϛὴς, ἐραϛὴς*) *ῥάζω (ὅθεν, καὶ Fράζω, φράζω, φράζομαι), ῥάσκω, ῥήσκω, ῥέω (=λέγω, ἀλέγω,*

λόγον ἔχω, *λόγον ποιȣ̃μαι*, rationem habeo alicujus)· *ὅθεν καὶ* Радѣю (*ῥαδέω*=*φράδω*, *φραδέω* = *φράζομαι*). *βλ. καὶ τὰ συγγενῆ* Ражу̀, Рещу̀, *κτλ.*

Рву̀ (*ἕλκω*, *σπαράσσω*, *ἀποσπῶ*) *ῥύω* (*υ* = *β*), *ἐρύω*, *ῥύσσω*, *ὀρύσσω*, *Γρμ.* reissen· Рве́тъ (*ἀμύσσει*, *σπαράσσει. ἐπὶ ὀδύνης*). 2, Рве́тъ (*ἐμεῖ*, *ἐκ τȣ̃* Рву̀) *ῥύω*, *ὅθεν ῥύγω*, *ἐρύγω*, *ἐρεύγω*, *ἐρυγγάνω*, *λτ.* erugo, ructo, eructo, *Γλ.* roter, *Γρμ.* rülpsen, *κτλ. ἀπαρέμφ.* Рва̑ти, *ὡς ἐκ τȣ̃* Рева́ю, Рва́ю, *οὕτω καὶ ἐράω* (*ἐξεράω*)=*ἐρύω*, *ῥάω*, *ῥύω*, *ῥϝάω*, *ῥυϝέω*.

Рву̀ (*ἐμέω*). *βλ. τὸ ἄνω* Рву̀. [*τὸ ῥύω θέμα τοῦ ἐρύω*, *ῥύσσω*, *ὀρύσσω*, *καὶ τȣ̃ ῥύγω*, *ἐρύγω*]. *συγγεν.* Реву̀. *ὀνοματοποιΐαι. βλ.* Ро́ю.

Рдѣ́ю, - юсь (*ἐρυθαίνω*, *ἐρυθριῶ*) *ῥυδέω* = *ῥυθέω*, *ῥύθω* (*καὶ θ* = *δ· ῥύδω*, *ὅθεν ρόδον· υ* = *ο αἰολικ.*, *οἷον ῥύδον*)· *ἐκ τȣ̃ ῥύθω*, *ἐρύθω*, *ἐρεύθω*, *ἐρυθὸς* (*ῥυθὸς*, *θ*=*φ*, *ῥυφὸς*, *λτ.* rufus· *καὶ ἐρυθρὸς*, *ῥυθρὸς*, *θ*=*φ* = *β*, rubrus, rubeus (*ὡς*, liber = *ἐ - λεύθερος*, *οἷον ἐ-λύφερος*), *ἐρύθιβος*, *καὶ θ*=*σ*, *ἐρύσιβος*, *λτ.* russeus, russus, *ῥόσιος*, *ῥόσσαιος* (*ὡς*, *ῥόδον*, *ῥόδη*, rosa· roseus, *ῥόδεος*), rutilus, *'Ιτ.* rosso, *Γλ.* rousse, rouge· *καὶ υ*=*ο* (*ὡς ῥύθω*, *ῥόδον*), *Γρμ.* roth, *Κτσξ.* rood, *'Ισλ.* rauder, *Σβ.* röd, *'Αγγλ.* red,

'Ολλ. ros, κτλ. πρβλ. καὶ Περσ. rujsen, Σνσκρ. rohitoh, rohida. βλ. καὶ τὸ συγγεν. Ржà.

Ребрò (πλευρὸν), Βενδ. rebrù, π-ρευρὸν, (ρ =λ· ὡς, ἄλγος, ἄργος, ἀργαλέος· ῥάκος, λάκος· καὶ ἀποβολῇ, τȣ̃ π· ὡς, πόλχος, ὄχλος. βλ. καὶ Páно). Οὐ γὰρ, οἶμαι συγγ. τȣ̃ Γρμ. Ribbe, 'Αγγλ. rib, Κτσξ. ribbe, ȣ̓δὲ τȣ̃το συγγεν. τȣ̃ ρεβὸν, ῥαιβὸν (ῥέβω, ῥέπω, ῥοπὴ, ῥόπτρον).

Ревéнь, τὸ Σ. ῥαβέντι, 'Ιτ. rabarbaro, Γλ. rhubarbe, Γρμ. Rhabarber (καὶ Περσ. lavabac), λτ. rheum barbarum = ῥέον, ῥῆον (ρῆϜον, ρέϜον, Ревéнь, καὶ ῥᾶϜον, ῥάϜοντος, Σ. ῥαβέντι)· καὶ, ῥᾶ βάρβαρον, ποντικόν, Rha ponticum. [ἡ ὀνομασία τȣ̃ φυτοῦ συμπίπτει μετὰ τῆς τοῦ ποταμοῦ 'Ρᾶ (παρ' ὃν φύεται, φύεται δὲ καὶ ἀλλαχȣ̃ τῆς 'Ασίας), ὁ δὲ 'Ρᾶ, 'Ρωσ. Βόλγας (βλ. Σαλμάσ. Exc. Plin. p. 590). Τὸν μέντοι Ρᾶ καὶ 'Ρῶς ἔγραψεν ὁ 'Αγαθόνικος. Ἔςι δὲ καὶ Pycca, ἄλλος 'Ρωσσίας ποταμὸς (ὅθεν τινὲς ἐτύμολογȣ̃σι τὸ ἐθνικὸν 'Ρῶσσος. βλ. Πρόλογ. τȣ̃ Α τόμȣ). Παράβαλε πρὸς τὸν 'Ρᾶ, τὸν 'Ρῆνον, καὶ 'Ρῆσον, καὶ 'Ρῆβαν, ἢ 'Ρηβαῖον καὶ 'Ρηβανὸν (Βιθυνίας ποτταμὸν), καὶ Ράβαν, καὶ ἄλλα ταυτόφωνα ποταμῶν ὀνόματα, συγγενῆ τȣ̃ ῥόος, ῥύαξ, Рѣкà (ῥίος, rivus), ῥοῦς, ῥέω, ῥάω, ῥίω, ῥίνω· ὡς καὶ ἐκ τȣ̃ ῥώω, ῥωέω, ἐρωέω, ὁ 'ΕϜρώτας, Εὐρώτας (βλ. καὶ Рунò, Рѣкà). καὶ Μαρδουΐνοι δὲ (Φιννικὸν ἔθνος), Rhaow

λέγεσι τὸν '*Ρᾶ*, *σημαίνει δὲ παρ' αὐτοῖς ἡ λέξις καὶ ὕδωρ ὑέτειον* (*βλ.* Asia polyglot.). *Τὸ δὲ Σλαβονικ.* Вόлга, *Βόλγας φαίνεται ἐκ τοῦ* Влáю (*κατὰ τὸ* Волнà) = *φλάω*, *φλύω*, *βλύω*, *λτ.* fluo, *φλόος*, *βλόος* (*μεταθ. βόλϝος*, *θηλυκῶς*, Вόлга (*ὡς καὶ* Мздà, *ἡ*, = *μισθὸς· βλ. καὶ* Невà), *κατὰ τὸ* fluvius, flumen. *ἢ πιθανώτερ.* (Влáю = *βάλω*, *ȷάλω*, *σάλω*, *ἄλαξ*, *ἄλος ἅλς*, *ἁλὸς*, *καὶ σάλαξ*, *σάλαγος*, *σάλος*), *ϝάλαξ* (*βόλαξ*, *βόλαγος*, *α = ο. βλ.* Влáю). *ἢ γ8ν παρὰ τὸ* Влекỳ (*ϝέλκω*)· *ὡς καὶ τὸ* Волóкъ = *ϝολκὸς* (*ὅθεν φολκὸς*, *κ = γ*, *ϝολγὸς*) = *ὁλκὸς*, *κατὰ τὰ* ,, *ὁλκὸς ὕδατος*, *ῥ8*, *ποταμ8*, *κτλ. τὸ δὲ ὁλκὸς*, = *καὶ λτ.* sulcus (*βλ.* Влекỳ)· *ὡς καὶ τὸ Φιννικ.* volgi, *Οὐγκρ.* volgy = *κοιλὰς*, *ὅθεν τινὲς παράγειν ἐθέλ8σι τὸ* Вόлга (*βλ.* Maltebrun, Georgr. tom. 6, *σελ.* 430). '*Ο δὲ Γεῶργις* (Georgi, descript. dela Russie) *β8λεται Σαρματικὸν εἶναι τ8νομα*, *καὶ φησι σημαίνειν τὸ μέγα.* "*Οπως μὲν 8ν*, *καὶ ὁπόθεν ἔχοντες τὰς ἀποδείξεις*, *διαγιγνώσκουσι τὰς Σαρματικὰς λέξεις οἱ περὶ τὸν Γεῶργιν σοφοὶ*, *αὐτοὶ ἂν εἰδεῖεν· ἔμοιγέ τοι δοκ8σι τὸ Σλαβονικὸν* Велúк (*μέγας*) *Σαρματικὸν εἶναι ὑπολαβόντες*, *τ8τῳ τὸν Βόλγαν συγχέειν καθὰ καὶ ἄλλοι τινὲς τὸν* '*Ρᾶ τῷ* '*Αράξη συνέμιξαν.* '*Αλλ' ὅπως ποτ' ἂν ἔχῃ τὸ ἔτυμον τ8 ὀνόματος*, *οἱ παρὰ τὸν Βόλγαν πάλαι ποτ' οἰκήσαντες Β8λγαροι* (*Βολ-*

γάροι, Болгаръ) *παρὰ τῦτον ἐοίκασι καὶ παρωνομάσθαι. Ἔθνος δὲ τῦτο, κατὰ τὴν πολλὴν γνώμην, Φιννικόν, ὅ τοῖς Σλάβοσιν ἀναμιχθὲν τὴν μὲν προσηγορίαν, καὶ ἀποικισθὲν εἰς τὴν καθ' ἡμᾶς Βυλγαρίαν, διέσωσε· τὴν δὲ γλῶσσαν ἔσχε τε καὶ νῦν ἔχει Σλαβονικήν· διὸ καὶ τοῖς Σλαβονικοῖς ἔθνεσι δικαίως συγκαταλέγεται. Οὐ γὰρ δήπυ τὸ Βούλγαρος παρὰ τὸ* Βόлхвъ. *Ἔςι δὲ παρὰ τὸ* Βόлхвъ, *ὁ* Βόлховъ *ποταμὸς ἐξ Ἰλμένης εἰς Λάδογαν ἐκδιδὺς* (*βλ.* Ильмень), *μαντικός τις ἴσως τὸ πάλαι πιςευόμενος εἶναι. εἰ μή γε ὗτος παρὰ τὸ* Βόлкъ, *ὁ λύκος, οἷον Λυκαῖος, Λυκῷος· ὡς καὶ Λύκος, Ἀσίας ποταμός. βλ.* Βόлкъ *καὶ* Βόлхвъ].

Ревну́ю (*ζηλῶ, ὡς ἐκ τῦ* Ревну̀, Ре́ву) *ῥέϝω, ἀντὶ ῥάϝω, ῥάγω, ῥάζω, ὅθεν βράζω* (*ὡς, ζέω, ζῆλος*), *Κτσξ.* reve, *Ἀγγλ.* rave, *Γλ.* rival, rivaliser. [*καὶ τὸ λτ.* rabio, rabo = *ῥάϝω,* (*ῥάβω*) *ῥάζω, Γλ.* rage, (rager) enrager, *κτλ. ὡς ἐκ τῦ φάω, φάζω,* fabula· *τάω, τάζω,* tabula]. *ὀνοματοποιΐαι ἤχων, ὡς τὸ βράζω,-χω. βλ.* Ро́ю.

Реву̀ (*ὠρύομαι, βρύχομαι, μυκῶμαι.*) *ῥύϝω,* (*ῥύω, ῥέω, ῥάω τύποι συγγενεῖς*), = *ῥύγω,* (*ῥύκω, βρύκω, -χω, -χομαι*), *ἐρύγω, καὶ ὀρύγω, ὠρύγω, ὠρί ω,-ομαι. Πολ.* rusze, *Κρτ.* ruscati, *Δαλμ.* rexati, *λτ.* rugio (rugo), *Ἰτ.* rugire, *Γλ.* rugir (*καὶ Γρμ.* rufen, *φωνεῖν*=

ῥύβειν = ῥύγειν = ῥύϜειν), *'Ινδ.* rawa, *'Αραβ.* rafan, *κτλ.* Рéвъ, *ῥυγὴ*, *ὀρυγή*. [*τὸ δὲ Βοεμ.* rew (*ἀμπέλου κλῆμα*) = *Γρμ.* Wein-rebe, *συγγενὲς ἴσως τοῦ ῥάπις*, *ῥάβος* (*ῥέβος*), *ῥάβδος*]. *βλ. τὸ συγγεν.* Рвỳ.

Рéй (*κεραία λτ.* antenna) *ῥίον*, *ῥίος* (*ἐξοχὴ*).

Рекỳ, *βλ.* Рещỳ.

Ремéнь (*ἱμὰς*, *λῶρος*), *Βοεμ.* remen, *Πολ.* rzemie, *Γρμ.* Riemen, *Σβ.* rem, *Φιλλανδικ.* ruomo = *ῥῦμα*, *ῥυτήρ*.

Рéть (*ἔρις*, *ἐρίθεια*). Рéтю,-тюся (*ἐρίζω*, *ἁμιλλῶμαι*, *προθυμῦμαι*), *ῥίθος*, *ῥίθεια* (*ἀντὶ ἐρίθεια*), *ῥιθέω*, *ῥίθω*, *ῥίδω = ῥίζω* (*ἐρίζω*). „*ῥίσαντες*, *φιλονεικήσαντες· ἐπιῤῥίσαι*, *φιλοπονῆσαι* (*'Ησύχ.*). *ἐκ τῦ ῥίζω καὶ τὸ λτ.* rixo, rixari, rixa. (*ἐκ τῦ ῥίζω*, *ῥίδω*, *μετὰ τῦ προσθέτου ε*, *καὶ τὸ ἐρίζω*, *ἐρίδω*, *ἐρείδω*, *ἐρέθω*, *κτλ. βλ. 'Ρείμερ.*).

Решетò [*κρησέρα*, *κρασέα* (*παρὰ Πελοπον. νῦν κρησάρα*), *διαττος*, *κυρίως δὲ τὸ κόσκινον*] *ἐκ = ῥίςρον = λίςρον· ἀλλ' = ῥάχετον* (*χ* = ш), *ὡς*, *ῥάκετρον*, *ῥαιςὸν*, *ἐκ τῦ ῥάζω*, *ῥάσσω*, *βράσσω* (*τινάσσω*), *καὶ ῥαίσσω*, Рѣшỳ, Рѣю, (*βλ. τὸ συγγ.* Грóхотъ). *ἐκ δὲ τοῦ ῥύζω*, *ῥύδω*, *τὸ λτ.* ruderarium, *'Αγγλ.* riddle, *κτλ. καὶ τὸ λακωνικ. ῥίδδω* (*ῥίζω*, *ῥίσδω*) = *σκυβαλίζω* (*'Ησύχ.*). *τὸ δὲ διαττος ἐκ τῦ διαττάω = διὰ-τάω = σάω* (*ὡς καὶ τηλία = σηλία*), = *σήθω*, *ὅθεν καὶ Σ. σῆτα*, *οἷον σῆθα* (*ϑ* = *φ* = b, *Γρμ.* siebe,

Sieb), *βλ.* Сито. *οὐ γὰρ, οἶμαι, τὸ σῆτα ἐκ τοῦ λατινικοῦ* seta (=*χαίτη, θρίξ*), *ὡς ἐκ τριχῶν πεποιημένη, διὸ καὶ παρὰ τοῖς Χίοις λέγεται τριχία* (*τριχιὰ· ὡς, τριχίας, τρίχυφος*). *τὸ δ' αὖ κόσκινον παρ' αὐτοῖς, ἀλευρικὸν* = *ἀλευρότησις, ὡς καὶ παρὰ τοῖς Ποντικοῖς* (*ἐν Τριπόλει*) *ἡ κρησσέρα, ἡ σῆτα, λέγεται σιλίγνη, καὶ σιλιγνίζω* (*τὸ παρ' ἄλλοις σητίζω, κρησαρίζω, κοσκινίζω*), *παρὰ τὸ σίλιγνις, λτ.* siligo (*ἡ σεμίδαλις*).

Рещу̀, Реку̀, (Рѣку̀, *ὅθεν* Рѣх) *ἐκ τοῦ ἀῤῥήτου* Рѣю=*ῥέω* (*ἔρω, ἐρέω, εἴρηκα, ἔῤῥηκα*), *ῥήκω, ῥήσκω* (*ῥήξω*) "*ῥησκόμενοι, λεγόμενοι*" (*Ἡσύχ.*). *ἀόρις.* Речѐ, *καὶ* (Ре́хъ) Рѣ́хъ, Ре́къ, *ῥέξεν, ῥέκεν* = *ῥῆσκεν, ῥῆκεν, ἔρηκεν, εἴρηκεν. προςακτ.* Рцы̀, *ἀρχ.* Рчѝ, *συγκοπ. ἐκ τοῦ* Рецы̀ *ῥέσκε* (ε=*ει*, ы)=*ῥῆσκε, κτλ. Βοεμ.* rjkám (*ῥήκαμι*), řeč, *ῥῆσις, καὶ. Κροτ.* rechi (retschi), *Ῥωσσ.* Ре́чь, *κτλ. Ἐκ τοῦ ῥέω, μεταθ. ἔρω* (*ὄρω*), *καὶ τὸ λτ.* oro, oratio, orator· *καὶ ῥώω, ῥώγω* (*ἔῤῥωγα*) = *λτ.* rogo· *καὶ ῥάω, ῥάσσω, ῥάζω,* Ражу̀, Рачу̀ (*ὅθεν φράζω, φράσδω, φράδω*), *ῥάδω* (*βλ.* Радѣ́ю) = *Γρμ.* reden, *Σβκ.* reda, *Ὀλλ.* rede, *Ἰσλ.* räda, *καὶ Γοτθ.* razda· *καὶ ῥήσσω, ῥῆσις, ῥήτωρ, ῥητὸς, λτ.* ratus, ratio, reor (*ῥέω*). *πρβλ. καὶ Περσ.* red, *Ἰνδικ.* re, *κτλ.* Прорека́ю, Прореку̀, Прореца́ю=*προῤῥήσκω* (*προφητεύω*). Проро́къ (*προῤῥήκων*) *προῤῥητὴρ* (*προφήτης*).

Урекáю (*συμφωνῶ*, *συντίθημι*, *ὁμολογῶ*), *καὶ*, Урóкъ (*φόρος*, *τέλος*, *κτλ.*). Обрекáю (*ὑπόσχομαι*, *τάσσω*, *εὔχομαι*), *καὶ* Обрóкъ [*μισθὸς*, *φόρος πενεςῶν* (*βλ.* Крестьянинъ), *καὶ ὀψώνιον ςρατιώτου*], *ὡς τὸ*, „ *ἐρέω*, *ἐξερέω*, " *μισθὸς εἰρημένος*· " *ῥήτρα* (*συνθήκη*). " *ῥητὸν* (*τεταγμένον*), *κτλ.* '*Ράω*, *ῥάζω*, *ῥάσσω*, *ῥήσσω*, *σημαίνεσι κυρίως ῥῆξιν*, *ὅθεν καὶ τὸ*, *ῥῆξαι φωνήν*. *πρβλ. τὸ Γρμ.* brechen = *Fράγειν* (*ῥάζειν*, *ῥήσσειν*), . *ὅθεν* sprechen = *φράζειν*. *ὥςε τὸ* Рекỳ, Рѣкỳ, Рещỳ = Рѣжу, Ражỳ, Рѣшу, *κτλ. τὸ θέμα* Рѣю, *ῥέω*, *ῥάω*. *βλ.* Рóю, *καὶ* Прещỳ.

Ржà (*ἰὸς*, *σκωρία*· *καὶ* Ржда̀), *Βοεμ.* rez, *Πολ.* rdza, *Κρτ.* ergia, *κτλ.* Ржавѣ́ю (*ἰοῦμαι*, *σκωριάζω*) *ῥύθος* (*ῥύδος*, *θ*=*δ*=*ζ*, *οἷον ῥύζος*, *ῥύζα*, *ῥύσδα* =*ἔρυθος*, *ἔρευθος*), *ῥυσιβέω*, *ῥυσίβη* = *ἐρυσίβη*, *ἐρυθίβη*, *λτ.* rubigo, *οἷον ῥυθίγη* (*βλ. τὸ συγγενὲς* Рдѣ́ю), *συγκοπ.* rugo, (*ἐν τοῖς συνθέτ.* aerugo = aes, rugo, *κτλ.*), '*Ιτ.* rubigine, *Γλ.* rouille, rouillure, *Γρμ.* Rost, '*Αγγλ.* rust. '*Εκ τῶ* Ржà, Ржáвый, *καὶ* Ржáвѣлый (*ἰωμένος*) *ῥυσίβιος* (*ἐρυσίβιος*), *ὅθεν καὶ* За-ржáвѣлый (*κατιωμένος ὅλος*) *οἷον ζα-ρυσίβιος* (*ζα-ρυσιβήλιος*), *παρ' ὃ πέπλαςαι καὶ τὸ τῆς Σ. ζορζοβήλιος* (*ἔςιν ἢ τῆς Θετταλίας παρὰ τοῖς χυδαίοις*), *ὁ σατανᾶς*, *ἅτε δὴ μελάντατος εἶναι πιςευόμενος*, *καὶ πεπαλαγμένος ἄζῃ*, *ὡς τὰ κατιωμένα σκεύη*. *βλ.* Чéртъ.

Ржу̀ (χρεμετίζω) ῥύζω, ῥύγω, λτ. rugio, καὶ (ῥύδω) rudo (ὀγκῶμαι). ἀρχ. Γρ. rammen (χρεμετίζειν), Σβεκ. rama, Ἰσλ. rumia, βρομεῖν· ἢ ῥυμεῖν = ῥυβεῖν (β = μ) ῥυμβεῖν, ῥοιβδεῖν, ῥοιζεῖν. ῥύζω, ῥόζω, ῥάζω, ψόφων σημαντικὰ, ὡς Γρμ. rauhzen, rauschen, rasseln, rattern, κτλ. βλ. Рóю, καὶ Ῥείμ. λ. ῥάζω. βλ. καὶ Рву̀, Реву̀, Рыкáю, Рю́мить.

Ри́за (ἱμάτιον), Ри́зы (ἱερὰ ἄμφια) ῥῆγος, ῥήγεα, ῥήγη (γ = ζ, ῥήζη).

Ри́ну, Σλβον. βλ. Рѣю.

Ристáю, Рищу̀, (θέω, τρέχω), ῥύσσω, -ζω (ῥύσδω) ῥύω (=ῥέω, ῥόω, ῥώομαι, ῥώζω, ῥόζω, ῥόθω, ῥοίθω, ῥοιζέω, ῥοθέω).

Рису́ю (σχεδιάζω, χαράσσω, ζωγραφικῶς). Γρμ. reissen, ῥήσσειν, ῥάσσειν, ῥάζω, Ражу̀, ὅθεν καὶ τὸ Γρμ. Riss=σχέδιον (ὡς, γράπω, γράφω (ξύω), χαράσσω). τὸ Βενδ. ruju, καὶ rujuczu, (σκάπτω), Ἀγγλ. to writte, Ἰσλ. καὶ Σβεκ. rita (γράφειν, χαράσσειν)=ῥήσσω, ἢ ῥύσσω, ὀ-ρύσσω, ὀ-ρύττω, ἐκ τῦ ῥύσσω, ῥύω, ὅθεν καὶ Рыю (βλ. Рóю), ῥυσμὸς (τύπος, σχῆμα). βλ. Óбразъ.

Рóбкій, Рóбокъ (δειλὸς). Робѣю (δειλιῶ, τρέμω), ῥαβέω, ἀραβέω, = ἀραδέω, ἄραδος, ἄραβος (ἐκ τῦ ῥάζω, ῥάσσω, ῥήσσω, συγγεν. ῥίσσω, ῥίγω (ὅθεν φρίσσω, φρίγω, λτ. rigeo, frigeo). ἢ γ = β, (ροβέω) = ῥιγέω

(ὡς φλίβω = fligo· φλέβω, φλέψ = φλέγω), ῥῖγος, ῥιγηλός.

Рогóзъ (φλέως, πάπυρος) ὅθεν τὸ συνήθ. παρὰ Θετταλ. ῥαγάζι = ῥαχὸς (ραχὸζ, σ = ζ) ῥάχος· (ἐκ τῦ ῥάσσω = φράσσω. βλ. Ῥείμ.) „ῥαχοὶ, ςοιβαὶ, σάγματα (Ἡσύχ.)· καὶ ςοιβὴ ἢ ςοίβη = φλέως, φυτὸν χρήσιμον εἰς τὸ σάττειν τὰ τῶν ἀχθοφόρων ζώων σάγματα (Θεόφρ. ἱς. φυτ. ς, 6, καὶ Ἀριςφν.), ὡς καὶ τὰ νῦν ἐν τῇ Ἑλλάδι σάττουσι τὰ σαγμάρια διὰ τῦ ῥαχοῦ (ῥαγαζίυ). Ἐν δὲ τῇ Πελοποννήσῳ τὸ μὲν παρ' ἄλλοις τὰ νῦν ῥαγάζιον λέγεται βῦτομον: ῥάφι δὲ (ἐκ τῦ. ῥάχιον, ῥαχὸς, χ = φ) καλῦσι τὸ λεπτότερον φυτὸν, ὃ δοκεῖ κυρίως εἶναι ἡ ςοιβὴ=φλέως. τὸ δὲ ῥάχος, ῥῆχος, καθολικώτερον ὄνομα, = θάμνος, ῥάδιξ, κτλ. Рогожи́на, Σερβ. καὶ Ῥωσσ. Рогóжа, -гожи́на, Βοεμ. rohożka = ψίαθος, οἷον ῥαγαζινὴ (ἐκ ῥαγαζίυ δηλονότι πεπλεγμένη, ὡς ἡ τῆς συνηθείας φυσκόψαθα). οὕτω καὶ τὸ ῥίψ ῥιπὸς, ῥῖπος. αἰολ. γρῖπος (ὅθεν τὸ λτ. scirpus), τὸ φυτὸν καὶ τὸ ἐξ αὐτῦ πλέγμα. Τοῦ Рогóзъ, ῥαχὸς, ῥάχος, φαίνεται συγγενὴς καὶ ἡ Δαλματικὴ πόλις Ῥαγῦζα, οἷον ραχῦσά τις οὖσα, ῥάχων δηλονότι καὶ ςοιβῆς τὸ πάλαι χώρα φορὸς (ὡς, Πυτιῦσα, Ὀφιοῦσα, Πιθηκῦσα, καὶ -σσα). εἰ μή γε τις ἐθελήσει μᾶλλον πρὸς τὸ τῦ

ῥάχου συγγενὲς ῥαχὰς, ῥάχις, ῥαχία, ῥηχία, (ῥηγμῖν) τὴν Ῥαγȣ̃ζαν παραβαλεῖν.

Рóгъ (κέρας). Рожéцъ (ὑποκορ. = κεράτιον. συνήθ. ξυλοκέρατον, λτ. siliqua = ξυλική) ῥάγος, ῥακὶς, (= ῥάβδος· ὡς ἐκ τȣ̃ ἔρνος, τὸ ἔρνυξ = κέρας). βλ. Рóзга, Рогóзъ.

Рóжа (πρόσωπον) ῥοῦγος (Ἡσύχ.) = ῥύγχος, Γρμ. Rüssel (ῥύσσω, ῥύζω, ῥύω, Рóю. βλ. καὶ Рүгáю, ὡς καὶ τὸ ῥύγχος = ῥέθος, πρόσωπον· αἰολ. ῥεῦτος), βλ. Рóшъ. 2, (ἐρυσίπελας) ῥοῦσος, ῥούσιος (ὡς τὸ ἐρυσίπελας, ἐκ τȣ̃ ἐρυσὸς, ἐρυθὸς. βλ. Рдѣю), Γρμ. Rose, παρὰ τὸ rosa, ῥοδὴ, ῥόδον. ὅθεν καὶ 3, Рóжа, ὄνομα φυτȣ̃, alcea rosea. ἡ 2, καὶ 3, σημασ. ἀνήκȣσιν εἰς τὸ Рóза.

Рóжь (βρίζα καὶ ἡ συνήθ. σίκαλη, secale. ῥίζα) αἰολ. ῥύζα (υ = ο, ῥόζα), Γρμ. Roggen, Σβ. räg, Δαν. rug, Λετ. ruzi. βλ. Раждáю.

Рожéнъ (ὀβελὸς, κέντρον) συγγενὲς ὄρυξ, ὄρυγξ, (ὀρύσσω, ῥύσσω) ἐκ τȣ̃ Рóю· ἢ ῥάζων, Ражỳ.

*Рóза, τὸ λτ. rosa, Γλ. Rose, Γρμ. rose, ῥόδον (ῥόδη, ῥόδα, ὡς, γνῶμα καὶ γνώμη.—καὶ ροδέη, ῥοδῆ κυρίως τὸ φυτὸν, δ = ζ. βλ. Рдѣю.)

Рóзга (κλῆμα, ῥάβδος. τὸ θέμα Роз) ῥάδος (δ = ζ), ῥάδιξ· ἐκ τȣ̃ ῥάζω, ῥάγω, ῥάξω (ῥάγσω, ῥάσγω, οἷον ῥάσ-γα) = ῥάπις, καὶ (ῥάδος) ῥάβδος, παῤβλ. Γρμ. Reis. ὅθεν Κροτ. rosgye = Σλ. Рóждіе (ἀθροιςικ. κλήματα. βλ. Раждáю). συγγεν. Рóгъ.

* *

Рóй (*νέος γόνος μελισσῶν*), *καὶ παρὰ Πελοπον.* *ῥοῖ* (*τὸ*)· *ἴσως ῥοὴ*, *ῥόος*, *ῥέω*, *ῥόω*, Роѭ, *ὅθεν* Роюся (*ἐπὶ μελισσῶν· γεννῶσι*) *ρέουσι*, *ρόυσι*. *βλ.* Рѣю, Ронѭ.

Рóкошъ (*ἐπανάςασις*, *θόρυβος*) *ῥόχος* (*ὅθεν ῥόχθος*), *ράθαγος* (*ὡς βοὴ*, *αὔτὴ*)· *καὶ* „ *ῥή-χη* = *ςάσις*. (*Ἡσύχ.*). *βλ.* Ругáю.

Рóкъ (*τύχη*, *μοῖρα*) *ῥώξ* = *ῥάξ*, *ῥάγος*, *ῥάκος* (*ῥάγω*, Рекꙋ́, Рѣкꙋ́. *βλ.* Орѣхъ), *ῥήσσω*, Рѣ-жꙋ́, *ῥήγνυμι*, *ῥάω*, *ῥόω*, Рóю, *κτλ.* *βλ.* Рóю. *οὕτω καὶ κλῆρος ἐκ τῦ κλάω*, *μοῖρα ἐκ τῦ μέρω* = *μερὶς*, *κτλ.*

Ронѭ (*ῥίπτω*. 2, *πτεροῤῥυῶ*) *ῥάνω*, *ῥαίνω*, *ῥίνω* = *ῥέω*· *ὡς Γρμ.* rinnen, rennen, *ἀόρ.* ronn, rann, *κτλ.* (*ἐκ τῦ ἀπηρχαιωμένυ ῥίνω καὶ ἡ ῥὶν*, *ῥὶς*, *ῥινὸς*). *οὕτω καὶ* " *θρὶξ*, *ἢ ἄμπελος ῥυὰς*, *καὶ ῥοιὰς* (*ἡ ῥέυσα*, *ἀποβάλλυσα τὰ φύλλα*). *τὸ θέμα ῥόω* = *ῥέω*, *ῥώω*, Рóю, *ῥύω*. *βλ.* *καὶ* 2, Рунó.

Рóпа (*πύον ἔμπυον*) *ῥύπος*. (*υ* = *ο*).

Рóпать (*ναὸς εἰδώλων*) *ῥωπὸς*, *ῥωπεῖον* (*θαμ-νώδης τόπος*, *ὡς τὸ ἄλσος*). *ἢ συγγεν.* Рóпа, *ῥύπος*, *ῥυπώδης*, *ῥυπαρὸς* (*ὡς τὸ βδέλυγμα παρὰ τῇ θείᾳ Γραφῇ*)?

Ропщꙋ́ (*ὀργίζομαι*, *γογγύζω*) (*ῥοβζῶ*, *ζ* = *δ*, = *ῥοβδῶ*) *ῥοιβδῶ* (*ἐκ τῦ ῥόζω*, *ῥοίζω*, *ζ*=*βδ*. *ῥώζω*, *ῥύζω*, *ῥάζω*). Рóпотъ (*γογγυσμὸς*, *ῥόβοδος*) *ἀντὶ ῥόβδος*, *ῥοῖβδος*, *κτλ.* *βλ.* Кропчꙋ́, Рóю.

Poca (*δρόσος*) *ῥὰξ* (*ὅθεν ἀποῤῥὰξ*, *ῥάω* = *ῥέω*, *ῥοὴ*), *λτ.* ros, *Γλ.* rosée, *κτλ.* Рошу (*δροσίζω*, *ῥόσσω*) = *ῥάσσω* (*ῥαίνω*). *τὸ Γρμ.* Thau, thauen = *δεύειν* (*βλ.* Роню). *οἱ δέ τινες παρέβαλον πρὸς τὸ* ros, Poca, *τὸ ἔρση* (*παρὰ τὸ ἄρδω*). *καὶ τὸ δρόσος*, *ἴσως*, = *ῥόσος* (*ῥόω*).

Рота, (*ὅρκος*, *ἀρὰ*) *ῥάτα· ὅθεν ῥατίζω* = Ротуся, *καὶ ῥατιχεύω*, *ἀρατιχεύω* = *καταρῶμαι* (*Ἡσύχ. ἐκ τῦ ῥέω*, *ῥητὸς*, *ῥητὴ*). *ἢ συγγεν.* Ра́ть.

Ро́тъ (*ςόμα*) *ῥόθος* (*ῥέθος*), *ῥώθων* (*ῥινὸς τρύπα*, *ῥὶς*, *πρόσωπον*. *βλ.* '*Ρειμ. λ. ῥέθος*). О́бротъ (*φιμὸς*, *κημὸς* = *ἐπιςόμιον*). Обротаю (*φιμόω*, *ἐπὶ ζώων· ὡς τὸ* „ *φιλοῤῥώθων κημός*). *Τὸ ῥόθος καὶ* = *δρόμος*, *ὅθεν τὸ Γλ.* route, '*Αγγλ.* roath, *κτλ. τὸ δὲ Γλ.* rue, *Σ. ῥῦγα* = *ῥύϜα* (*ῥύμη*). *βλ.* Рынокъ, Ро́жа, Ро́ю.

Ро́хля (*ἀργὸς*, *ὀκνηρὸς· λέξις χυδαία*, *ὡς καὶ τὸ τῆς συνήθ. ῥῦφλας*, *χ* = *φ*, *ὁ ὀκνηρὸς καὶ εὐήθης· ἐκ τῦ ῥυφῶ*, *ῥοφῶ*, *ὁ ῥοφώμενος τὴν μύξαν δι' ἀμέλειαν*, *ὥςε μηδ' ἀπομύττεσθαι ἐθέλειν* (*παῤβλ. τὸ ναυρὸς*, *βλεννὸς*, *κορυζᾶς*, *μύκης*, *καὶ ἐν τῇ συνηθ. μύξας*, *μύξαρις*). *ἢ συγγενὲς ῥόγχος*, *ὁ ῥέγχων* = *κοιμώμενος*. *ὡς τὸ κωμικ. τῆς συνηθ. ῥοχάλας*. (*ἐκ τῦ ῥόω*, *ῥόθω*, *ῥόφω* = = *ῥόβω*, *ῥοβδῶ*, *ῥοιβδῶ* = *ῥυζῶ*, *ῥέζω*, *ῥέγω*, *ῥέγχω*, *κτλ. ὀνοματοπ. βλ.* Ро́ю).

Рóю, *καὶ* Рыю (*σημείωσαι* ы = *υ*, = *ο*) *ῥύω* = *ῥύσσω*, *ὀρύσσω*. *πρβλ*. *ἀρχ*. *Γρμ*. riutan, urriutan, *Γρμ*. reuten, *'Ισλ*. rota, rudia, *'Αγγλ*. to root, *κτλ*. — Рóвъ, *ῥυχὴ*, *ὀρυχή* (*οἷον ἐκ τᾶ ῥύος ῥύϜος*). *Τὰ θέματα ῥάω*, *ῥέω*, *ῥόω*, *ῥίω*, *ῥύω τῇ μὲν ῥοὴν*, *ῥύμην*, *ὁρμὴν*, *τῇ δὲ ῥῆξιν*, *ῥωγμὸν*, *ἢ σχίσιν καὶ τὸ τραχὺ καὶ σκληρὸν καὶ ἀνώμαλον τῶν ῥησσομένων ἢ ἄλλως κινᾳμένων ἐμφαίνοντα*, *τῇ δὲ φθόγγᾳς καὶ πατάγους καὶ ψόφᾳς διαγράφοντα παντοδαπᾷς*, *ἀποβαίνᾳσι παμπόλλων ῥημάτων παμφορώταται ῥίζαι*, *καὶ μάλιϛα ὅταν προσλαμβάνωσι καὶ τὰ πνεύματα γ*, *κ*, *χ*, *β*, *π*, *φ*, *ϑ*, *κτλ*. (*βλ*. *'Ρείμερ*. *λ*. *ῥάζω*). *τὸ δὴ ῥύω*, *ῥύσσω*, *ὅθεν ὀρύσσω*, *συγγενὲς τᾶ ῥάω*, *ῥάσσω*, *ῥήσσω*. *ἕτερον δὲ τὸ ῥύω*, *ἐρύω* (= *ἕλκω*, *ὡς ἐκ τῆς ῥύμης τᾶ ἕλκοντος ρᾶ*), *ῥύζω*, *ῥύγχος*. *κτλ*. *καθόλᾳ δὲ ἐν πᾶσι τᾶτοις ἐπικρατεῖ κινήσεως ἰδέα συνεμφαίνᾳσα καὶ ποιᾶ τινος ψόφᾳ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖϛον τὴν σημασίαν*. *Ταῦτα εἰσάπαξ περὶ τῶν θεματικῶν τᾶτων ῥιζῶν*, *ἐξ ὧν τὰ σεσημειωμένα Σλαβονικὰ ῥήματα*, *ἀνάλογα ὄντα καὶ ταυτὰ τὸ πλεῖϛον τοῖς ἑλληνικοῖς· ἅπερ διακριτέον κατὰ τὰς σημασίας*, *πῇ μὲν ῥοὴν*, *πῇ δὲ ῥῆξιν*, *καὶ τ' ἄλλα*, *ἅπερ ἔναγχος ἔφθημεν εἰπόντες*, *καὶ εἴτι τᾶτοις παραπλήσιον σημαίνοντα*. *βλ*. *καὶ* Рáшь.

Ртýть (*ὑδράργυρος*) *ἴσως παραφθορὰ τᾶ λτ*.

argentum (*Δοβρόβισκ.*). *ἢ ῥυτὸν* (*ῥύω, διὰ τὸ ῥευςὸν τῦ ὑδραργύρου· ὡς τὸ Γρμ.* Queck-Silber, *ἐκ τοῦ* Quick = *κϜικυς, κίκυς, κικύω*).

Рублю (*ῥήσσω, κόπτω, σχίζω, μιςύλλω, ὡς ἐκ τῦ* Рубу̀) *λτ.* (rupo) rumpo, *ῥύϜω* [*ῥύβω, ῥύμβω, ῥύπω, ἐκ τῦ ῥύω, ὅθεν καὶ ῥύσσω,* Рýшу = *ὀρύσσω* (*βλ.* Рóю). *ἔςι δὲ τὸ ῥύω ὁ διὰ τῦ υ τύπος τοῦ ῥίω, ῥίϜω, ῥίπω, ῥίπτω* = *ῥέω, ῥέϜω, ῥέπω, ἐρέπω, πτω, ρειπω, ἐρείπω, ἐρίπω* (*ὡς καὶ ῥέβω, ῥέμβω, ῥεβὸς, ῥαιβὸς, ῥοιβὸς, καὶ ῥυβὸς, κτλ.*), *ὅθεν καὶ λτ.* rupes (*ῥωγὰς*) *ἐρίπνη, ἐρίπη, ἐρίπειον, ὡς καὶ τὸ* ripa (= *ῥηγμῖν*). *εἰ δ᾽ αὖ τὸ λτ.* rumpo, rupo, *ἐσχημάτιςαι διὰ τοῦ υ παρὰ τὸ* rapo, *ῥάπω* (= *ἅρπω*), *πρὸς τοῦτ᾽ ἂν εἴη παραβλητέον καὶ τὸ* Рублю. *οἶμαι δ᾽ οὖν τὸ πρῶτον πιθανώτερον*]. Рýбъ (*ῥάκος*), Рýбка (*τομὴ ῥῆξις*), *καὶ* Рýбль (*ἐκ τῦ* Рýбъ) *τὸ συνήθ. ῥέβλιον* (*Ῥωσσικὸν νόμισμα, οἷον ῥέβιον, ῥέπειον*=rupes, *ῥίπη,-πειον* (*ἐρίπω, ὅθεν ἐριπίνη, συγκοπ. ἐρίπνη*)=*κόμμα, κέρμα.* (*ἀρχαίως δὲ* Рýбль *ἐλέγετο καὶ τὸ τέταρτον τῆς Ῥωσσικῆς Γρίβαινας*). *Ἕτερον δὲ τὸ Τυρκικ. ῥύπ* (*τὸ τέταρτον τῦ γροσίυ*), *ῥυμπιὲ* (*τὸ τέταρτον τῦ κωνςαντινοπολιτικῦ λεγομένυ χρυσοῦ, ἰςαμπὸλ ἀλτὶν*) *ἐκ τῦ Ἀραβικ.* rubh = *τέταρτον.*

Рýга (*ἱερέως σιτηρέσιον*) *συνήθ. ῥόγα* (*καὶ ῥω-*

га παρὰ τοῖς Βυζαντινοῖς) „ ῥόγος, σιτοβόλιον, ἀποθήκη σίτου. Σικελιῶται (*'Ησύχ. τὸ λτ.* horreum. *ἐκ δὲ τȣ̃ ῥόγος καὶ τὸ λτ.* rogus, *ξύλων σωρὸς, συνήθ. ξυλοθήκη*).

Рýга (*λινοῦν ἱμάτιον*) *ῥῆγος, ῥέγος* (*βλ.* Ри́за)· *ὅθεν καὶ τὸ συνήθ. ῥȣ̃χον? βλ. καὶ* Рýхлядь.

Ругáю (*ἐπιπλήττω, ὑβρίζω*). Ругáюсь (*μυκτηρίζω*) *ῥȣγάω, ῥȣγκάω* = *ῥυγκάω, ῥύγω, ῥύζω, ῥίζω, ῥώκω, ῥύγγω, λτ.* ringo = *ὀρύγω ὠρύω,-ομαι, κτλ. τόνȣ καὶ ἤχȣ ἐκφραςικά. βλ.* Рыгáю, *καὶ* Рóю.

Рудà (*αἷμα*). Руднѝ (*παλάσσω, μολύνω*) *συγγεν. ῥυθὸς* (*ἔρυθος*) *ῥυθὴ* (*ῥυδὴ*), *ῥυθαίνω. πρβλ. τὸ 'Αραβ.* irädon (*λύθρον, αἵματος κηλίς*). *βλ.* Рдѣ́ю. *ȣ̓ γὰρ*=*ῥύδα, ῥύδη* (*ὅθεν ῥύδην*) = *ῥοὴ, ὡς τὸ Γρμ.* Blut (*αἷμα*) = *βλυτὸν, βλύω, βλύζω.*

Рудà (*ὀρυκτὸν. ἐπὶ μετάλλων*). *οἷον ῥυτὸν* (*ὡς, ῥυτίς· ἐκ τȣ̃* Рыю, *βλ.* Рóю), *ἀντὶ* (*ῥυκτὸν*) *ὀρυκτὸν, ἐκ τȣ̃ ῥύσσω* (*ὀρύσσω*), *ῥύζω* (*ῥυδὴ*).

Ружьѐ (*τηλεβόλον, τὸ κοινῶς τȣφέκιον*) *ῥύζα, ἢ ῥοῖζον· ἐκ τȣ̃ ῥοίζω, ὡς „ ῥοῖζος ὀϊςῶν, ἡ μετ' ἤχου ὁρμὴ, φορὰ, βολή. συγγενὲς ῥύζω, ῥύσσω,* Рýшу, *ῥύω, ὅθεν „ τόξȣ ῥύμα· καὶ „ ῥύζα* = *βία, ἡ τȣ̃ τόξȣ τάσις* (*'Ησύχ.*). О-рýжіе, *ὅπλον. τȣ́τȣ δέ τινες ἐκλαμβάνȣσι συγγεν. καὶ τὸ* Орýдіе,

Рýй, *Σερβ.* ῥοῦς (φυτὸν), *λτ.* Rhus, *συνήθ.* ῥȣδι.

Рука̀ (χεὶρ) συγγενὲς ῥάχις, συνήθ. ῥάχη (α = υ, ὡς, σάρξ, σύρξ· ῥάχα, ῥύχα, ῥύκα). Ἐκ τȣ̃ ῥάχος, ῥάχις, ὑποκορ. ῥαχίον, Ϝραχίον, βραχίον, καὶ ὁ βραχίων, *λτ.* brachium (*βλ.* Ῥείμ. λ. ῥάχις), καὶ τὸ Γρμ. Rücken = ῥάχις (ῥάκις, ῥακὶς). [ὡς τὸ χεὶρ ἀντὶ τȣ̃ βραχίονος πολλάκις κατὰ μετάληψιν, οὕτω καὶ τὸ βραχίων (βραχίον), βράχις, ῥάχις, ῥάχη, Рука̀ = χείρ]. εἴη δ' ἂν καὶ αὐτὸ τὸ ῥάχος, ῥαχὸς, θηλυκῶς, ῥαχὴ, Рука̀. τὸ θέμα ῥάσσω = ῥήσσω, ῥίσσω, *βλ.* Рýшу.

Руно̀, ἔριον, ἐ-ρινὸν· (ι = υ, ὡς ἴννος, ὕννος, hinnus). ἄλλο δὲ τὸ ῥινός. τὸ δὲ ῥῆνις, ῥῆνιξ = ἀρνακὶς, ἀρνακίδος (συνήθ. ἀρνακȣ́τα. βλέπε πάλιν τὸ ι = υ), ἐκ τȣ̃ ῥὴν = ἄρην, ἀῤῥὴν ἀρνὸς (ἄρσην, ἔρσην, κτλ.). πρὸς τὸ ῥὴν ἀναλογεῖ ἴσως καὶ τὸ Γρμ. Rind, βοῦς. τὸ δὲ d Γερμανικὴ κατάληξις (*βλ.* Щеня̀), οὕτω καὶ ἐκ τȣ̃ ὕννη, ὑννὰς (= αἴξ, ἀγρία) τὸ Hinde, Hindin = Hirschkuh, Rehbocks-weibchen. (*βλ.* Ῥείμ. λ. ὑννάς). Рýнный, ἐρίνεος, ἐριȣ̃ς. ἐκ τȣ̃ ἔρος, εἶρος, συγγ. Γρ. Haar.

Руно̀ (ἀγέλη ἰχθύων, ἰχθύες ῥυάδες) ῥȣνὸς = ῥύος, ῥόος, ῥύσις, ῥυὰς, = ῥύμη, ῥεῦμα. (ῥύω, ῥόνω· ὡς, ῥίω, ῥίνω, Γρμ. rinnen). πρβλ. τὸ Ἀγγλ. run, Ἀγγσξ, runnian, Ὀλλ. runnen, Γρμ. rennen = ῥώεσθαι (ῥώω,

ῥώνω), κτλ. ὅθεν καὶ ὁ Ῥῆνος, λτ. Rhenus, Γλ. Rhin. βλ. Ревéнь, καὶ Рыба.

Ру́сый, Ру́съ, ῥῦσσος, ῥούσιος, τὸ λτ. russus. βλ. Рдѣю.

Ру́съ, Ῥῶσσος, καὶ Ῥοῦσσος, (τὸ ἐθνικὸν), ὡς καὶ Россія = Ῥωσσία. βλ. Ревéнь, καὶ Προλεγόμενα.

Ру́та, ῥύτα, ῥύτη (πήγανον), λτ. ruta, Ἰσπαν. ruda, arruda, Γλ. rue, Γρμ. Raute.

Ру́хлядь (ἔπιπλα οἰκίας, ἱμάτια, κτλ. ὡς ἐκ τῦ Ру́хло, Ру́х- συγγεν. Ру́га), ῥάχεα (συνήθ. ῥῦχα) = ῥάκεα, ῥάκη, ἢ ῥήγεα. (ὡς καὶ λαίφεα, λαῖφος = ῥάκος, καὶ ἱμάτιον).

Ручéй, ἀρχαιότ. Ручáй. ὑποκορ. Ручеéкъ, ῥύαξ, ῥύακος (ῥύακος, μεταθ. ῥύκαος), ῥυάκιον, Γλ. ruisseau. βλ. τὸ συγγεν. Рѣкà.

Ру́чка (κάλπη, ςάμνος) Σλαβ., συγγεν. Рукà, (χεὶρ), ὡς χειρωτὸν, τυτέςι λαβὴν ἔχον τὸ συνήθ. χέρι καὶ χερύλλιον, Ῥωσ. Ру́чка = τῷ ἑλληνικωτέρῳ οὖς, ὠτὸς, ὅθεν ἀμφώης, ἄμφωτος, ἀμφωτὶς = σκεῦος δίχειρον.

Ру́шу (κρημνίζω, κόπτω) ῥύσσω = ῥάσσω, ῥήσσω, οἷον ἐκ τῦ Ру́ю, Рыю, βλ. Рóю, κτλ.

Рыба (ἰχθὺς) ῥύϜας, ρυϜὰς, ῥυὰς. ὡς, ῥυάδες = ἰχθύες ἀγελαῖοι· ἐκ τῦ ῥύω, ῥέω (κατὰ τὸ, Ῥῆβας, ποταμὸς, ἐκ τῦ ῥέω), διὰ τὸ ῥέειν, νήχεσθαι ἐν ῥεύμασι, καὶ ῥύδην φέρεσθαι, ὅθεν καὶ ἔλλοψ ὁ ἰχθὺς (ἐκ τῦ ἔλω, ἐλάω), ἀφ' ῦ τὸ λτ. velox (ταχὺς, κτλ). καὶ

τὸ ἰχθὺς δὲ φαίνεται παρὰ τὸ ἴκω, ἴχω (ὡς ἵκω, ἱκάνω, ἴχνω, ἴχνος), ἰχὺς παρενθ. τȣ̃ θ. (κατὰ τὸ, ὄχος, ὄχθος. κτλ. ὅ γέ μην Λενέπ. παράγει ἐκ τȣ̃ ἴχω, ἴσχω, διὰ τὸ ἰξῶδες τῆς σαρκὸς, καὶ τȣ̃το ἴσως πιθανώτερον). Ἐκ δὲ τοῦ ἰχθὺς τὸ λτ. piscis Γρμ. Fisch. [= Ϝιχθὺς, βιχθὺς, θ = σ, δωρικ. βιχσὺς, μεταθέσει βισκὺς, piscis· ὡς, ἰσχὺς (ἰσκὺς, ἰκσύς) ἰξὺς]. Ὁ δέ τοι Γελένιος φησὶ τὸ Рыба ἐκ μεταθέσεως τȣ̃ βῆριξ=ἰχθὺς (Ἡσύχ.), βῆρις, ῥῆβις· οὐδὲ τȣ̃το πάντη ἀπίθανον, κατὰ τὸ ῥόμοξ, ῥόμος, = ὄρμαξ, ὄρμιξ, βόρμαξ, βόρμηξ, βύρμαξ (μύρμαξ), λτ. vermis, Γρ. Wurm, κτλ. (Ἡσύχ.). Ἀλλ' ἀσφαλέςερον ἐτυμολογεῖν μοι δοκεῖ τὸ Рыба ἀπὸ θέματος ἀπηρχαιωμένȣ παρὰ Σλάβοσιν Рыбу, РыϜу, Рыю = ῥύϜω, ῥύω. καὶ Рую, ῥέω, λτ. ruo. ὅθεν φαίνεται καὶ τὸ Рыну (βλ. Рынутся), καὶ τὸ Руно. βλ. Рѣка̀ καὶ Рóю.

Рыга́ю (ἐρεύγομαι, ἐκ τȣ̃ Рыгу) ῥύγω, ῥυγάω, ῥυγγάω, ὅθεν ἐρύγω, ἐρεύγω, ἐρυγγάνω. Πολ. rzigam, Βμ. rihati, κτλ. λτ. (rugo) ructo, eructo, Ἰτ. rottare, Γλ. roter, καὶ reupper, Γρμ. rülpsen, Κτσξ. reppen, rulpsen, Σβ. rapa, Δαν. raba, κτλ. Отрыга́ю, Изрыга́ю, ἐξερύγω, ἐξερεύγομαι. συγγεν. Руга́ю (ὀνοματοποιΐα). βλ. Рóю.

Рыда́ю (θρηνῶ) ῥυδδέω, = ῥυζέω, ῥύζω. (ἐκ τȣ̃ ῥύζω, ῥύδω, καὶ τὸ λτ. rudio = βρωμῶ-

μαι. βλ. Ржу̀). „*ῥυζῶν, πενθῶν* (*Ἡσύχ.*). Рыда́ніе, *ῥύδησις, ῥύζησις* (*πένθος, θρῆνος*). *καὶ τὸ ῥοιβδέω = ῥοιϜδέω, ἐκ τῦ ῥοιδέω* (*ὡς, ἀλιβδύω = ἀλιδύω, ἐπίβδα=ἐπίδα, καὶ σίβδα = σίδα*).

Ры́жій, Ры́жъ (*ξανθὸς*) *ῥέσιος= ῥύθιος, ῥυθὸς, συγγ.* Ру́сый *καὶ* Рдѣ́ю.

Рыка́ю, Рычу̀, *ῥυζῶ, ῥύζω, ῥύγω,* (*ῥυγάω*) = *ὀρύγω, ὀρύγομαι, ὠρύγομαι* (*ὠρύομαι*). *ὡς καὶ ῥύγω* (*ῥύκω, ῥύχω, βρύχω, βρύχομαι*), *λτ.* rugio, *Ἰτ.* rugghio, *Γλ.* rugir, *ἀρχ. Γρμ.* ruhe. *καὶ Γρμ.* ruckern (*ἐπὶ περιςερῶν=τρίζειν*). *συγγενὲς* Ржу̀, *καὶ* Реву̀.

Ры́нокъ (*ἀγορὰ*) *ἴσ. ἐκ τῦ ῥίνω, ῥύνω=ῥύω, ῥέω, διὰ τὴν συῤῥοὴν τῶν ἀγοραςῶν, οἷον ῥῖνος = ῥέος, ῥοῦς* (*ὡς καὶ ῥύαχος, ῥυάχετος = ὄχλος ἐκ τῦ ῥύω*). *ἢ ὡς τὰ, ῥύμη καὶ ῥυμὸς* (= *πλατεῖα, κτλ. Γρμ.* Raum), *καὶ μ=ν* (*ῥυνὸς*) Ры́нокъ. *βλ. τὸ συγγεν.* Ры́нутіся *καὶ* Роню̀.

Ры́нутися, *καὶ* Ры́нуся (*ὡς ἐκ τῦ ἀχρήςου* Ры́ну *παρὰ τὸ* Ры́ю, *ῥύω, λτ.* ruo. *βλ.* Ры́ба, *καὶ* Ро́ю), *ῥίνω, ῥύνω, ῥύνεται, ῥύει, συῤῥέει* (*ἐπὶ τῦ ῥύδην συντρέχοντος ὄχλου - καὶ ἐπὶ ὕδατος ῥύμῃ ῥέοντος, ὅταν διαῤῥήξῃ τὸ πρόσχωμα*).

Ры́сь (*δρόμος ἵππυ καλπάζοντος*). Ры́скаю, Ры́щу (*καλπάζω, ἢ τριποδίζω, θέω, τρέχω*), Рыса́къ (*ἵππος καλπαςὴς.*) *ῥύζω, ῥύσσω,* =

ῥύω, ruo, ῥύσις, ῥύμη. συγγεν. Грýна, Рисшáю. βλ. καὶ Шáгъ.

Ры́сь, ὁ συνήθ. ῥύσος = λὺγξ, λτ. lynx (ἐκ τῦ λύκη, λύξ (λύκω), λεύω, λεύσσω διὰ τὸ ὀξυδερκὲς, ὡς καὶ τὸ κύριον Λυγκεύς). ἐκ τῦ lynx τὸ Γρμ. Luchs (= λύξ, λύγς, λύκς), Ἄγγσξ, lox, Σβεκ. lo, κτλ. (βλ. Adelung, λ. Luchs). τὸ γὰρ λὺγξ ἐκ τῦ λύξ, (ὡς σφίγξ ἐκ τῦ σφίξ, καὶ λίγξ=λίξ), ὅθεν λύς, λ=ρ· ῥύς Ры́сь=ῥύσος (ὡς, κρίβανον, κλίβανον, κτλ.). βλ. καὶ Ли́съ. ἐ γὰρ τὸ Ры́сь συγγεν. τῦ Рычу̀, ῥύζω, ὠρύομαι (οἷον ῥύζος, ῥυζῶν, βρύκτης).

Ры́хлый, Ры́хлъ (λεπτὸς) (ῥιχλὸς) = ῥιχνὸς, ῥικνὸς (λ = ν· ὡς Δωρκ. λύχλος = λύχνος). Рыхлѣ́ю (λεπτύνω) ῥικνόω (ῥιχνάω, -χλάω) „ ῥικνὸς, ἰσχνὸς· ῥικνοῦται, λεπτύνεται (Ἡσύχ.).

Рья́ный, Рья́нъ (θυμοειδὴς, κυρίως ἐπὶ ἵππυ) ῥανὴς, ῥηνὴς = ἀῤῥηνὴς (ἄγριος).

Рѣ́дкій, Рѣ́докъ (ἀραιὸς, μανὸς, σπάνιος), Πολων. rzedki, Βοεμ. ridki, Δαλ. ridko, ridak· ῥαι(δ)ὸς, ῥαιὸς (παρενθ. δ.)· ὅθεν καὶ τὸ ἀραιός. τὸ θέμ. ῥαίω, Рѣ́ю (παρ' ὃ τὸ ἐφεξῆς Рѣ́жу), ῥάω, ῥαῒς, ῥαῒ, ῥάϊος (ὅθεν πάλιν τὸ ῥᾴδιος, ῥηΐδιος· ὡς, ἀεὶ ἀΐδιος), λτ. ra(r)us (ῥαὸς παρενθ. ρ), Γλ. rare, Ἰσπαν. rado, Ἰτ. raro. κτλ.

Рѣ́жу (*κόπτω*, *τέμνω*) *ῥαίσσω*, *Βοεμ.* rezam (*ῥαίσσαμι*), *κτλ.* (*ἐκ τȣ̃ ῥαίω* = *ῥάω*, *ῥάγω*), *ῥάζω*, Ражу̀ = *ῥάσσω*, *ῥήσσω*, *ῥήγω*, *ῥήγνυμι*. (*τὸ μέσον λέγεται καὶ ἐπὶ ὀδοντοφυΐας*, *ὅτι καὶ οἱ ὀδόντες ἀναῤῥήγνυνται*, *ἀναφύονται ῥήσσοντες τὰ οὖλα· ὡς τὸ* ,, *ῥήγνυται πηγή· καὶ* ,, *χῶρος ῥήγνυσι πηγάς*). Рѣжа́ніе (*τμῆσις*, *τμῆμα*) *ῥῆγμα*, *ῥῆξις· καὶ* Рѣ́зъ (*στρόφος*, *ὀδύνη κοιλίας· ὡς τὸ συνήθ. κόψιμον*). *καὶ Σβεκ.* reissen = *σχίζειν*. *κτλ.* *βλ.* Рису́ю, Ра́шь, Ра́на, Ро́ю. *κτλ.*

Рѣ́звый, Рѣзо́въ (*ὀξὺς*, *γοργὸς*, *ζωηρὸς*, *καὶ ἐπὶ ἵππων*, *ὠκὺς*) *ῥοιζήεις*, *ῥοιζώδης*, *ῥοιζῶν καὶ ῥοίζῳ*, *ῥοιζηδὸν*, *ῥοίζϜῳ*, Рѣ́зво (*ταχέως*)· ,, *ῥοιζεῖ*, *ὁρμᾷ*, *τρέχει* (*Ἡσύχ.*). *ἢ ὡς τὸ ρευστὸς*, *ῥέων* (*βλ.* Ро́ю). *πῤβλ.* *Ῥίζων* (*ποταμὸς*, *καὶ πόλις ἐν Ἰλλυρίᾳ*).

Рѣку̀, *ἀόρ.* Рѣ́хъ, *βλ.* Рещу̀, Реку̀.

Рѣка̀ (*ποταμὸς*), *Πολ.* rzeka, *Βοεμ.* reka (*ῥέαξ ῥέακος*, *ῥέακα*, *συγκοπ. ρέκα· ὡς*, *ροία*, *ῥοὴ* = *ῥόος*, *ῥοῦς*) = *ῥύαξ*, *ῥύακος*, *ῥυάκιον* (*ῥέω*, *ῥύω*, *ῥίω*, *ῥίος*), *λτ.* rivus, *Ἰτ.* rivo, rio, *Γλ.* riviere, *καὶ ῥεῖθρον*, *λτ.* retrix· *ὡς δ' ἐκ τȣ̃ ἀρχαίȣ ῥίνω*, *τὸ Γρ.* rinne, *καὶ ἐκ τȣ̃ ῥάνω*, *ῥένω*, *ὁ Ῥῆνος*, *κτλ. κτλ.* *ἐκ τȣ̃* Рѣка̀, Рѣчный, *Σλ.* Рѣ́чный = *ῥυάκινος*. *κτλ.* *ὅθεν ἡ καθ' ἡμᾶς παρὰ τὴν Ἀγυιὰν ἐν Θετταλίᾳ κώμη Ῥέτζανη* (*οἷον ῥυακινὴ*, *ῥυακώδης*), *ὡς πολύῤῥυτος*. *κατὰ τὰ Ῥέοντα*,

καὶ τὴν Νάϐσαν, κτλ. τὸ θέμα, Рѣю = ῥέω· ὡς καὶ ἕτερον, Ру́ю, ῥύω, ὅθεν Ручéй, κτλ.

Рѣпа, τὸ αἰολικ. ῥέπα = ῥάπα, ῥάφα = ῥάπυς, ῥάφυς (ῥάφανος, ῥαφάνη, ῥαφανὶς, καὶ ῥεφανὶς, συνήθ. ῥαπάνι, ῥεπάνι), λτ. raphanus, ὡς καὶ rapa brassica, Ἰτ. rapa, rava, Γλ. rave. (καὶ navet), ὅθεν Γρμ. (Rube) Rübe, Σβεκ, rofva, Ἀγγ. rape, Κτσξ. rove, Οὐγκ. repa, κτλ. Ἐκ τῦ ῥαφάνη, ῥαπάνη, ῥάπα, καὶ τὸ Μακεδονικὸν λάψα, καὶ λαψάνη (λ=ρ. καὶ ψ = π, φ. καὶ νῦν δὲ οἱ Πελοποννήσιοι λαψάναν λέγυσι τὴν παρ' ἄλλοις συνηθέςερον βρέβαν, = Ϝρύβα Ἰτ. rava, κτλ.). συγγενὲς ῥάπις, ῥάβδος· ὅθεν καὶ τὸ Ῥωσ. Рѣдька, Γρμ. Rettig (ῥάφανος) εἴη ἄν, συγγενὲς τῦ ῥάδος, ῥάδιξ, -δικος, radix (βλ. Ῥείμερ.), παρ' ὃ καὶ τὸ Σ. ῥαδίκιον.

Рѣту̀, Рѣтáю (λέξις ἀπηρχαιωμένη=θέω, τρέχω) ῥέ(δ)ω=ῥέω. ἢ ῥέθω (ὡς ῥάθω)=ῥόθω, ῥοθέω (παρὰ τὸ ῥόζω, ῥόθος, βλ. Рóшъ, ῥάζω, κτλ. ῥάω, ῥέω, ῥόω. βλ. Ῥείμ. λ. ῥάζω), ὡς καὶ ῥύω, ῥούω, λτ. ruo, ῥόω, ῥώω, κτλ.). ὅθεν Обрѣтáю (εὑρίσκω)= ἐπιῤῥοθέω, ἐπιῤῥέω, συμπίπτω πρὸς τὸ ζητούμενον· ὡς τὸ λτ. invenio=venio (βαίνω) in (ἰν, ἐν)=συνέρχομαι, ἐμπίπτω, ἐντυγχάνω, ἀντιβολῶ. οὕτω καὶ τὸ Ῥωσ. Нахожу̀, (хожу̀, ходу̀=ὅδω, ὁδεύω) =ἐνοδεύω, συνοδεύω, Найду̀, συνίημι, συναντῶ τῷ ζητυμένῳ. Ἐκ τῦ Рѣту̀, μετὰ τῆς с (co)

προθ. Срѣтү̀, *καὶ* Срящү̀, *Σλαβ.* (*συῤῥάζω*) = *συμπίπτω*, *καὶ συναντῶ· ὅθεν καὶ* Срѣще, Сряща = *σύμπτωμα*, *συνάντημα* (*οἷον σύῤῥαξις*), *παρ' ὃ τὸ Σερβ. καὶ 'Ιλλυρ.* сртьа, srecha, scricha = *τύχη* (*'Ρωσσ.* Счáстіе). *ἐκ τοῦ* Срѣща, *καὶ τὸ 'Ρωσ.* Встрѣча = *Σλαβ.* Срѣтéніе (*συνάντημα. ψαλμ.* 18, 7, *καὶ* 58, 5).

Рѣшү̀ (*λύω*, *ἀπολύω*, *σῴζω*, *ἐλευθερῶ*) *ῥήσσω* (*τέμνω τὸ δεδεμένον*, *λύω*). *ἢ ῥύσσω*, *ῥύσω*, *ἐκ τοῦ ῥύω* (*ἐρύω*), *ῥύομαι. συγγ.* Рѣжу.

Рѣю (*ὠθῶ*, *ὁρμῶ*, *ῥοθέω*, *ἐπὶ ῥείθρων καὶ ἀνέμου*) *ῥέω*, *ῥώω. ἢ ῥαίω*, *ῥάω*, *ῥάσσω*—. *ἐκ δὲ τοῦ ῥείω*, *ῥίω*, *ῥίνω*, *τὸ* Ри́ну, *Σλαβ. ὅθεν* Отри́ну, *ἀπωθῶ* (*οἷον ἀποῤίνω*, *ὡς τὸ ἀποῤῥαίω*, *ἀπαράσσω*). *οὕτω καὶ ἐκ τοῦ* Рѣю, Изрѣяю, *ἐξαῤῥάσσω. κτλ.*—2, *βλ.* Рещү̀, *πρβλ. καὶ* Ро́ю, *καὶ* Рѣкà.

Рю́мить (*κλαίειν*, *χυδαῖον· ὡς ἐκ τοῦ* Рю́му, *ῥυμῶ*) = *ῥυβῶ*, *ῥυβδῶ*, *ῥοιβδῶ*, *ῥίζω*, (*ἀπὸ τοῦ ἤχου τοῦ θρηνοῦντος*, *ὅθεν καὶ ῥύμα*, *ῥυμὸς*, *ῥυμὸρ*, *λτ.* rumor, = *θροῦς*, *φήμη*). *ἢ ἐκ τοῦ ῥύω* = *ῥέω* (*ῥῦμι*) = fluo, fleo. *βλ.* Рю́мка, *καὶ* Ржү̀.

Рю́мка (*εἶδος ποτηρίου· ὡς ἐκ τοῦ* Рю́ма) *ῥύμα κατὰ τὸ ῥυτὸν*, *ῥυτὸς*, *ῥύσις*, *ἢ ῥυσὶς*, *εἶδος ποτηρίου. λτ.* rhytium (*'Αθήν· ια*). *τὸ ἄῤῥητον θέμα φαίνεται* Рю́ю = Ру́ю (*ῥύω*), *ὅθεν καὶ* Ручéй, *κτλ. βλ.* Рѣкà.

Ря́бка, (*πέρδιξ*, *λτ.* perdix, *Γλ.* perdrix· *ὡς ἐκ τῦ* Ря́ба, Ря́бъ, *ῥάβα*)=*ῥάφα*, *ῥάφος*. ,, *ῥάφοι*, *ὄρνεις τινὲς* (*Ἡσύχ.*); *Γρμ.* Reb-huhn. *βλ.* Ря-би́къ. *ἀλλ'*, *οἶμαι*, *μᾶλλον συγγ.* Ря́бый, *ποικίλος*, *διὰ τὸ ποικίλον τῆς πέρδικος*. *καὶ τὸ* Рябикъ *δὲ συγγεν. τῦ* Ря́бый, *ὀκ ἐκ τῦ* Гребу̀.

Ряби́къ (*ναῦς ἐπήρετμος*, *ὀξύπρωρος*.) *ῥάμφιξ* (*ῥάφιξ*, *ῥάβιξ*), *ῥαμφὶς*· ,, *ῥαμφὶς*, *νεὼς εἶδος* (*Ἡσύχ*. *ἐκ τῦ ῥάμφος*, *παρὰ τὸ ῥαβδὸς*, *ῥαιβὸς*, *ῥαμβὸς*. *ὅθεν καὶ ῥαμβὴ καὶ ῥαμφὴ*=*ῥαμφαία*, *ῥομφαία*, *μεταθ*. *λτ.* framea). *βλ.* Ря́бка, Ря́бый.

Ря́бый, Ря́бъ, [*φακωτὸς τὴν ὄψιν*, *ὡς οἱ ἐξ εὐλογίας* (petite vérole) *καὶ ἄλλων φυμάτων φέροντες τὰς οὐλάς*. *ὅθεν* 2, *ποικίλος*, *ῥαντὸς*, *ἐπὶ πτηνῶν*]. Рябѣ́ю, (*ἔχω τοιαύτας οὐλάς*. 2, *φρίσσει*, *ἐπὶ φρικὸς ὑδάτων*, *ὅταν ἄνεμος ἄρχηται πνεῖν*. *τὸ συνήθ*. *ῥυτιδόνει*, ,, *ἐῤῥυτίδωσεν ἡ θάλασσα*· *ὡς ἐκ τοῦ* Ря́бу) *ῥάβω*, *ῥάπω* (*ῥαβδὸς*, *ῥαπὸς*, Ря́бъ), *ὅθεν ῥάπτω* (*κυρίως*, *ῥέπω*, *κάμπτω*, *συστέλλω*, *ὡς καὶ ῥέμβω*, *ῥαιβὸς*). *εἰ μήγε*=*ῥάπω*, *λτ.* (rapo)rapio, *Γρμ.* rauben, raffen=*ἅρπω*, *Fάρπω*, *κάρπω*, *κάρφω*, *λτ.* carpo, *καρπὸς*, *κάρφος*, *κτλ.* (*βλ.* *Ῥείμ. λ. κάρφω*, *καὶ κάρπω*). *ἡ ἰδέα ἐμφαίνει σύγκαμψιν καὶ συστολὴν*, *οἷα φιλεῖ συμβαίνειν ἐπὶ τῶν ξηρῶν καὶ καρφυμένων σωμάτων*· *ὅθεν ἐπηκολέθησε καὶ ἡ σημασία τῆς ῥυτίδος*, *ἢ φαρκίδος*, *καὶ τῆς ἐκ τύτων ποικιλίας*.

Рядъ (*σειρὰ*, *τάξις*), ἡ *Σ.* *ἀράδα* (*τὸ α*, *εὐφωνικὸν*=*ῥάδα*), *Πολ.* rzad, *Λιθ.* redas, *κτλ.* Ряда (*συνθήκη*, *διαθήκη*), Ряжу̀ (*συντίθεμαι*, *συμφωνῶ*, *μισθόω*, *διατάσσω*, *παρασκευάζω*) *Ἴσ.* (*ῥήζω*) *ῥήσσω*, *ῥάζω*, Ражу̀, *Ϝράζω* (*φράζω*) = *ῥέω* (*λέγω*, *ὡς ἀπὸ τῆς διὰ λόγȣ διαταγῆς*), *ῥατὸν*, *ῥατὴ*, *ῥητόν*.,, *ῥησάμενοι*, *ταξάμενοι*· *ῥητὸς*, *ἔνδοξος* (*Ἡσύχ.*) *ὡς καὶ* Ря́децъ = *ἐπίσημος*, *ἀξιωματικός*. *τὸ δὲ* Рядови́чъ = *τῷ Σ.* *ἀραδικὸς*, *τῆς ἀράδας*, *ἤτοι τȣ̃ κοινȣ̃ πάτȣ*, *εἷς τῶν πολλῶν*, *ὁ τυχὼν*, *ὁ μὴ ἐπίλεκτος*. [*Ἐκ τȣ́του φαίνεται παρὰ τῶν εἰσβαλόντων Σλαβόνων ὠνομασμένον καὶ τὸ τῆς Λοκρίδος χωρίον Ῥαδοβίσδι* (*ὅθεν καὶ ἡ Ῥαδοβισδίου ἐπισκοπὴ τῆς μητροπόλεως Λαρίσσης*), *καὶ τὰ Ῥαδοσίβια*, *δύω κωμίδρια παρὰ τὴν Ἐλασσῶνα*, *ἀντὶ Ῥαδοβίζια*. *ȣ̓ γὰρ οἶμαι παρὰ τὸ* Рад-вижд, *χαρο-ειδὲς*, *χαρωπόν*]. *πρβλ.* *Γρμ.* Reihe, *Σβ.* rad, *Βαλλησ.* res, *κτλ.* *καὶ Περσ.* rede. *βλ.* Adelung *λ.* Reihe, *καὶ* reden. *βλ.* *καὶ* Речу̀, Рещу̀.

*Ря́са, *ῥάσον*, *ἢ ῥάσσον*, *Ἰτ.* raso (*οἷον τὸ τῶν μοναχῶν*, *κτλ.*=*ἐπενδύτης*, *ἐπανωφόριον*). *Σεσημείωται ἡ λέξις μόνον πρὸς ἀπόδειξιν τῆς ἐν ταῖς Σλαβονικαῖς διαλέκτοις συχνῆς εἰς θηλυκὰ μεταπτώσεως τῶν παρ᾿ Ἕλλησιν ȣ̓δετέρων*. *πρβλ.* Водà, Горà, *κτλ.* *οὕτω καὶ* Кинові́я, *κοινόβιον*, Гимна́зія, *γυμνάσιον*. *κτλ.*

С.

С, C, c (Слóво, σλόβο.) = Σ, C, С, σ, ς· καὶ = κ, ϑ, τ, χ, ξ, καὶ = ȷ (πνεύματι συρισικῷ). — С҃ = ό (200). ҂с = σ (200000). Ἡ παλαιὰ τῦ ἑλληνικῦ σ μορφή ἐςὶν ἡ Σ. ἐπὶ δὲ τῶν Καισαρικῶν χρόνων ἧκε μᾶλλον εἰς χρῆσιν τὸ εἶδος C· τέτου δὲ νεώτερον τὸ С (βλ. Παλαιογραφ. Montfaucon. σελ. 336). ἄξιον δ' ἐπιςάσεως, ὅτι καὶ τὸ λατιν. c συμφέρεται τῷ Σλαβον. c οὐ μόνον κατὰ μορφὴν ἀλλά πως καὶ κατὰ φωνὴν, συρισικώτερον προφερόμενον πρὸ τῶν φωνηέντων e καὶ i (βλ. τὰ ςοιχεῖα ц, ч, ш, щ). ὡς δ' αὔτως καὶ τὸ Σλαβονικ. c ἀντιςοιχεῖ πρὸς τὸ λατιν. c, καὶ τὸ Ἑλληνικ. κ. βλ. Слáва.

Сáбля, Γρμ. Sabel, Γλ. sabre, Φινικ. sabeli, κτλ. (εἶδος ξίφους κυρτοῦ, ῥομφαία) ἴσως συγγεν. σιβήνη (ν=λ), ζιβήνη, ζηβύνη, ζήβήνη, καὶ σιβύνη, σίβυνος, σίβυνον, -νιον, σιβύνης, καὶ σιγύνη, σίγυνος, σίγυμνος, σίγυνον, -νιον, σιγύνης· (σημείωσαι, σ=ζ. η=υ=ι. β=γ). Σιγύνας ἔλεγον οἱ μὲν Κύπριοι τὰ δόρατα (Ἡρόδ.), παρὰ δὲ τοῖς Ο ἡ ζιβύνη ἑρμηνεύεται ξίφος, ῥομφαία (Ἡσαΐ. β.). ἔςι δὲ ἡ λέξις ἢ παρὰ τὸ σῦς, σύϜινος, ἀλλὰ παρὰ τὸ κύβω, συγγενὴς τοῦ σύφαρ, σύβη, καὶ

σίβη = κίβα, κύβα, κύφος, κύθος, κύτος, σκύτος (ὅθεν τὸ Σ. σκυτίον), ὡς ὁ Ῥείμερος ὀρθῶς ἠτυμολόγησε (λ. Σιβήνη)· μαρτυρεῖ δὲ τῇ ὀρθότητι τοῦ ἐτύμου καὶ ἡ τῆς Σ. σιγούνα, καὶ σιγούνιον, σιγγούνιον (σιγύνιον), ἐριοῦν ἀγροίκων ἱμάτιον· καὶ αὐτὸ δὲ ἴσως τὸ Σ. ζιπούνιον = ζιβύνιον, ὅπερ ἄλλοις ἔδοξεν εἶναι τὸ Ἰταλικ. Giupone *(ἐπίβλημα). καὶ ξένον οὐδὲν τὴν σιγύνην, ἢ σιβύνην, καὶ ζιβύνην, παρ' οἷς μὲν ἔγχος, παρ' ἄλλοις δὲ τοτὲ μὲν θήκην σημαίνειν (Ἀριστοφν.), ὡς τὸ ἄγγος = ἔγχος (Ῥείμερ.), τοτὲ δ' ἱμάτιον, κατὰ τὸ σκύτος, σκυτίον, ἐξ οὗ παρὰ λατίνοις μὲν τὸ* scutum *(ἀσπὶς, Σ. σκουτάριον), παρ' ἡμῖν δὲ τὰ σκουτία (= ἱμάτια, ἔπιπλα). ἡ γὰρ πρώτη τοῦ ὀνόματος σημασία κάλυμμα δηλοῖ καὶ δέρμα κοῖλον, ὅθεν καὶ σκεῦος, ὅπλον, κτλ. βλ. καὶ* Сума. *[Τῆς σιγύνης παρωνύμους εἶπόν τινες τοὺς Σιγύνας, ἔθνος δὲ Θρᾳκῶν οἱ Σιγύνναι, ἢ Σιγύναι, καὶ Σίγυνοι, ἢ Σίγυνοι, κάτοικοι τῆς πέραν τοῦ Ἴστρου πρὸς βοῤῥᾶν καὶ κατὰ μῆκος μέχρι πρὸς τὸν Ἀδριατικὸν κόλπον ἐκτεινομένης χώρας (βλ. Ἡρόδ. Ε, 9), οἳ ἔλεγον ἑαυτοὺς Μήδων ἀποίκους εἶναι. ἄλλοι δὲ τούτους ἐνόμισαν Σκύθας (κατὰ τὴν παρὰ τοῖς ἀρχαίοις συνήθη σύγχυσιν Θρᾳκῶν καὶ Σκυθῶν). τῶν δὲ καθ' ἡμᾶς τινες ὑπέλαβον εἶναι τοὺς αὐτοὺς καὶ τοὺς κοινῶς Τζιγγάνους, Ῥωσ.* Циганы, *Τουρκ. Τζεγ-*

γενὲ, καὶ Γαλ. Bohémiens, διότι ἐκ τῆς Βοεμίας τὸ πρῶτον ἀναφανέτες ἐπεπόλασαν καὶ εἰς τὴν ἄλλην Εὐρώπην· οὕτω καὶ συνηθέςερον καλȣ̃μεν τέτȣς αὐτȣ̀ς Αἰγυπτίȣς (Γύφτȣς), ὡς ἐκ τῆς Αἰγύπτȣ νομισθέντας μεταναςῆναι εἰς τὴν Ἑλλάδα. βλ. καὶ προλεγόμεν. § ιγ]. Τὸ Ἀραβικ. seif = ξίφος.

Са́дню (ἀμύσσω, ὡς ἐκ τȣ̃ Са́ду, σάδω) σάθω (σάω, ὅθεν σαθρός, καὶ σαύω, σάπω, σήπω). 2, (ὡς ἐκ τȣ̃ Саду̀, - жду̀), До-са́да (ἀηδία), До-са́дую (ἀηδίζω) = Ϝάδω, ἄδω, ἀδέω (κορέννυμαι, καὶ ἀηδιάζω), ἐκ τȣ̃ ἄω, ἄδω (ἄζω, Γρμ. atzen), μετὰ τῶν πνευμάτων θ, καὶ σ, θάω, σάω, σάττω, λτ. satio, satur, ἄδορ, ἄδος, καὶ ἄδη, ἄδα, ϳάδα (Са́да, До-са́да), satis, adsatis (ὅθεν τὸ Γλ. assez), Γρμ. satt, κτλ. [τὰ δύω διάφορα ῥήματα ἄτω, (βλάπτω) καὶ ἄδω, παράγονται παρὰ τὸ ἀάω, ἄω, θέμα πολλῶν ῥημάτων, ὅπερ διακριτέον ὡς ἐκ τῶν παραγώγων· ἐκ μὲν γὰρ τȣ̃ ἀάω, τὸ ἀάδω, ἄδω, ἐκ δὲ τȣ̃ ἀάω, ἀάτω, τὸ ἄτω, ἀτάω, ἀτέω, ὅπερ ἐκ ἄν τις παραβάλοι πρὸς τὸ Са́дню· ἐδ' αὖ τȣ̃τ' αὐτὸ ἐςὶ τὸ σάττω κατ' ἀμφοτέρας τὰς σημασίας· τὸ μὲν γὰρ δεύτερον κυρίως ἐςὶν = σάττω, σάζω, ἄζω, ἄδω· τὸ δὲ πρῶταν = σάθω, καὶ ȣ̓ κατὰ μεταφορὰν ἀπὸ τȣ̃ σάττω, ὅ σημαίνει καὶ τὸ φορτίζω, γεμίζω, καὶ ἐπισάττω τὰ φορτηγὰ ζῶα, ὥςε εἶναι καὶ ἀντὶ τȣ̃ ἀμύσσω, ἐκ τῆς παρακολȣθȣ́σης ῥῆθεν ξέσεως καὶ ἀμυχῆς ὑπὸ τῶν σαγμάτων ἐπὶ

τὰ νῶτα τῶν ἀχθοφορένχων κτηνῶν, ὅπερ ἐν τῇ συνηθείᾳ λέγομεν πατῶ. „ ἐπάτησε τὸ σαγμάριον, ἢ ἡ σέλλα τὸν ἵππον, τὸν ὄνον, κτλ.]

Сáжа (*λιγνὺς, ἄσβολος*), *Βομ.* saze (*πληθυντ.*), *Σλαβ.* Сáжда, *ȷάσδα, ȷάζα = ἄζα* (*μετὰ τῦ πνευματ. σ. ὡς, ἅλς*, sals· *ἅλλω*, salio. *βλ. καὶ* Сáло). *τὸ θέμα* Сáду (*ȷάδω*)*= ἄζω, αὔω ἄω=ξηραίνω, ὅθεν σαύω, σαυκὸς, κτλ.* (*οὕτω καὶ τὸ* Жáжду *ὡς ἐκ τῦ σ-άζω, ἄζω, μετὰ τῦ σ πνευματισμῦ εἰς ζ ἰσχυρότερον τραπέντος, καθὰ καὶ τὸ ζάω = ȷάω, ἄω= πνέω· καὶ ἄλη, σάλη, ζάλη, κτλ. βλ.* Жáжду). *Ἔςι δὲ τὸ ἄω πλείςων δὴ ῥημάτων πολύκρυνος πηγὴ, ὧν πέρ ἐςι καὶ τὸ ἄνω, αἴνω* (*διαίνω=βρέχω*), *ὡς παρὰ τὸ αὐτὸ ἄω, καὶ ἄα ἄχα*, aqua (*βλ.* Водà), *ὅθεν ἄϜα, αὔα, Ϝαῦα, Σάβα, Σάβας, ποταμὸς Ἰλλυρικὸς, καθὰ Αὖος* (Aue) *καὶ Ἄνας, Λυσιτανίας ποταμοὶ, καὶ Αὐώνας καὶ Σαῦος τῆς Βρεττανίας, κτλ.*

Сажéнь (*ὀργυιὰ*), *Βοεμ.* sah (car) *ἐκ τῦ* Сягý, Сягáю (*σάγω, σάζω*) *= τάζω, τάγω* (*σ=τ, ὡς σηλία= τηλία, σὰ μὰν = τί μὴν, σῆτες = τῆτες, κτλ.*). *τὸ θέμα τάω, παρ' ὅ, τάνω* (*καὶ λτ.* tango, *τάγγω*), *τανύω* (*=ὀρέγω, ἐκτείνω*), *ταναὸς, τανὸς, τανὺς, καὶ ταῦς· καὶ τάγω, τάζω* (*σάζω,* Сяжý, *ὅθεν οἷον σαγὴ, σαζινὴ,* Сáжень) *=ταγινὴ, ταναὴ* (*τεταμένη*) *= ὀργυιὰ, ἐκ τῦ*

ὀρέγω (ὀρόγυια). βλ. Сяжу̀, καὶ Тяжу̀, Тащу̀.

Сажду̀, Сажу̀ (καθίζω) σάσδω, σάζω. „ σάσαι, καθίσαι. Πάφιοι. (Ἡσύχ. ἀντὶ θάσαι, ἐκ τȣ̃ θάζω, θ = σ Δωρικῶς· ὡς καὶ σέω = θέω, κτλ.). 2, φυτεύω· ὡς τὸ „ τιθέναι φυτὰ (Ξνφ.). τὸ δὲ τίθημι ἐκ τȣ̃ θῆμι, θέω, συγγενὲς θάω, θάσσω, θάζω, σάζω, ὅθεν Са́дъ (φυτεία, φυτὸν, Ῥωσσικ. = κῆπος) οἷον σατὸς, = θατὸς, θητός· τȣ̃ δὲ Са́дъ τὸ μεγεθυντ. Сади́ще (μέγας κῆπος, ἢ φυτεία), ὅθεν φαίνεται παρωνομασμένη καὶ ἡ καθ' ἡμᾶς πολίχνη τῆς Μακεδονίας Σάτιςα, οἷον κηπεία, χώρα κηπεύσιμος. (βλ. καὶ Ко́за). πρὸς δὲ τὸ σάζω, πάρβλ. τὸ Γρμ. satzen, ὡς καὶ setzen, sitzen = ἕζεν, ἵζεν, (ἵζειν) βλ. Сижу̀, Сѣжду̀, Сужду̀.

Са́къ (σαγήνη) σάκος ἢ σάγος, σάγη, πρωτότυπ. τȣ̃ σαγήνη· ἐκ τȣ̃ σάκος, σάκκος, τὸ Γρμ. Sack = saccus· ἐκ δὲ τȣ̃ σάγος ὁ Σ. σαγιὰς, καὶ τὸ λτ. sagum, ὡς καὶ τὸ Γρμ. Segen συγγενὲς σαγήνη. [τὸ δὲ σάγμα, ἐκ τοῦ σάττω, ὅθεν σαγμάριον, καὶ συνήθ. σαμάριον, ἀφ' ȣ̃ τὸ Γρμ. Saumer, Säumer, Saumthier, ὡς „ σαγμάριος κάμηλος (σαμαρωτὸς, τὴ), καὶ Saumsattel = σαγμοσέλλιον. κτλ.]

Са́ло (λίπος, ςέαρ. συνήθ. ἀξȣ́γγιον, τὸ λτ. exyngia). Са́лю (ἀλείφω, ἢ μολύνω ςέατι) σίαλον, σιαλόω (συγκοπῇ σάλον, σαλῶ). ἢ συγ-

γενὲς ἄλεφας (λ = d, λτ. adeps), ἄλειφαρ, ἄλεπας, Γρμ. Salbe· (ἀλέφω) ἀλείφω ἐκ τ8 ἀλίω, Салю, ἀλέω, ἀλέϜω, -λέφω, ȷάλιφας, ȷάλιϜας, συγκοπ. Сáло. βλ. καὶ Слúна. πρβλ. τὸ Γλ. salir, sale. ["Ετερον δε δήπ8 τὸ sal = Сóль, ȷάλς, ἅλς, ἅλες, ἅλασσα, σάλασσα, θάλασσα, ἐκ τ8 ἅλω = Ϝάλω, σάλω (σαλέω) σάλος, σάλη (ζάλη), σάλα. τούτ8 δ' ἂν εἴη ὁμώνυμος καὶ ὁ Σάλας, Παννονίας ποταμὸς (ἔϛι δὲ καὶ Σάλων 'Ισπανικὸς), οὗ περὶ τὰς κατὰ Δαλματίαν ἐκβολὰς ᾤκηντο αἱ Σάλωναι, πόλις Δαλματική. τούτων δ' αὖθις φαίνεται συγγενὴς καὶ ἡ ἐν Φωκίδι πόλις 'Ελληνικὴ τανῦν καλ8μένη Σάλωνα ἢ, καὶ τὰ Σάλωνα, παρὰ τὴν ἀρχαίαν Τιθόρειαν. Ἦν δὲ καὶ Σάλωνος χώρα, καὶ Σαλώνια πόλις Βιθυνίας (ἡ καὶ Κράτεια καὶ 'Ρωμαϊκώτερον Φλαυϊόπολις), παρὰ τὴν νῦν λεγομένην Καϛαμώνην καὶ Καϛάμπολιν. εἰ μή τις τὸν Σάλαν παρ' αὐτὸ δὴ τὸ Сáло ἐτυμολογείη, ὡς λιπαρὸν δῆθεν καὶ λιπαίνοντα· κατὰ τὸ 'Αλφειὸς, ἐκ τ8 ἀλφέω, ἄλφω = ἄλθω, ἄλθω, καὶ ἡ 'Αρέθ8σα κρήνη (= ἀρέδ8σα, ἄρδουσα) κτλ.].

Сáмъ, Самà, Самò (αὐτὸς, αὐτὴ, αὐτὸ), С-αμὸς, ἁμὸς, ὁμὸς, μὰ, μὴ, μὸν (μετὰ τ8 πνευματισμ8 σ· ὡς, ἕ, λτ. se. ὗς, σῦς, sus). „ὁμὸς = ὁ αὐτὸς ("Ομηρ.), ἀρχ. Τευτων. som, sam, (ὁμὰ, ἅμα), 'Αγγλ. some, Κελτ. samo, sonn,

Συσκρ. Sa, *κτλ.* — Сáмъ óнъ, *ὅδ' αὐτὸς* —. Сáмъ трéтый, *τρίτος αὐτός*. Сáмый, *ὁ αὐτὸς· καὶ ἐπὶ ὑπεροχῆς, ὡς ὑπερθετικὸν*, Сáмой чéстный, *αὐτὸς τίμιος* (*οἷον αὐτοτιμή· ὡς τὸ, αὐτάγαθος, αὐτοβορέας, κτλ.*). *καὶ ἐν τοῖς συνθέτ.* Самобрáтъ, *αὐτάδελφος* (*οἷον ὁμοφράτωρ, ὡς τὸ ὅμαιμος*). Самовúдецъ *αὐτόπτης* (*οἷον αὐτοϊδής, ὁμοϊδής*), *κτλ.*

Сáня (*χαμουλκὸς, ἢ ἕλκηθρον. Γαλ.* traineau) *ὅθεν καὶ* Сáни *πληθ.*, *Σ. σάνια· ὡς ἀπὸ θέματ.* Сáю=*σάω* (*σαίω*), *συγγενὲς σαίνω, σάνω* (*κινῶ*), *σανὶς* (*οἷον σάνη· ὡς, μαίνη, καὶ μαινὶς, κτλ.*).

Саплю́, *βλ.* Сиплю́.

*Сáржа (*εἶδος ὑφάσματος*) *τὸ Γλ.* sarge, *Γρμ.* Sarsch, *'Ιτ.* sargia, *μσ. λτ.* sargium, *φαίνεται ἐκ τοῦ σηρικόν.* (*ἄλλο τὸ Τȣρκ.* sarghi= *εἴλυμα, ἐκ τȣ̃* saririm, *εἰλύσσω*).

Свáръ, Свáра (*μάχη, ἔρις*). Свáрюся (*μάχομαι, ἐρίζω*), *σύνθετ. ἐκ τῆς* с (со) *καὶ* Вáръ, Варю́, *φάρω* (*φέρω, θέρω, θέρος, θάρος, φάρος = θέρμη*)· *ὡς, ῥάζω, βράζω, βράσσω, ὅθεν ἀράσσω, ἄραγος, μαράσσω, μάραγος, σμαράσσω, σμάραγος = σφάραγος, σφαράσσω. βλ. καὶ* Спóръ.

Свáтъ (*προμνήστωρ, προξενήτης.* 2, *ἀγχιστεὺς, ἐξ ἐπιγαμίας συγγενής*). Свáтьба, *ἢ* Свáдьба (*γάμος*). Свáтаю (*προμνηστεύω, καὶ* Свáтаюсь, *μνῶμαι, ζητῶ ἐμαυτῷ μνηστήν.* — 2, *ἀρ-*

χαίως = ὁμολογῶ, συμφωνῶ), οὐχ' (ἣ δοκεῖ) = φάτης, φατέω, φατίζω, φατὸς (μετὰ τῦ πνεύματος σ c-φάτης, κτλ. = λτ. feteo,-or), ,, φατίσαι τὴν παῖδ' ἄλοχον τῷ τῆς θεᾶς (Εὐριπιδ. = ὁμολογῆσαι ὑποσχέσθαι), ἀλλὰ τὸ Сва́шъ συγγενὲς σφάδω, σφάζω = Свяжу = С-вяжу̀ (βλ. Вяжу̀) = σφίδω (σφίγγω = συνάπτω· ἐκ τῦ σφάω, σφὰξ, σφὴξ, σφηκόω, σφέω, σφέγω, σφίγω, σφίγγω, κτλ. βλ. 'Ρειμ. λ. σφάζω), σφίγκτης, σφιγκτὸς· καὶ σφαδὴ, Сва́шба (οἷον σφαδϜα-, τϜα), ἀντὶ σφιδὴ (σφίγξις, ὅθεν καὶ σφιδὴ = χορδὴ, παρ' ὃ τὸ λτ. fides). τὸ λτ. spondeo, sponsus, sponsa, 'Ιτ. sposa, κτλ. παράγυσιν ἐκ τῦ σπένδω, = libo (Βόσσ. ὡς τὸ ,, σπεῖσαι φίλτρα γάμυ. Εὐρπ. καὶ τῦτο ἐκ τῦ σπάω, σπέω), ἀλλ' ἴσως πιθανώτερ. καὶ τὸ spondeo συγγενὲς τῦ (σπέδω) σφέδω (σφένδω, σφίδω = σφίγγω). βλ. Свёкоръ.

Сва́я (πάσσαλος· οἷον σφάας, σφὰξ) συγγεν, σφάω, σπάω (σπάζω) = σφίω, σφίζω, λτ. spico,-cio, spica, Γρμ. Spitze· ὡς ἐκ τῦ σφέω, σπέω, σπέος, specus, καὶ σφάω, σφάλω, σφάλαξ. ἢ πάω (σπάω) πάττω, πάσσω (βλ. Пашу̀), πάσσαξ (πάσσας· καὶ ὡς ἐκ τῦ πάω, πάας, σπάαξ), πάσσαλος.

Свёкоръ, ὁ, Свекры̀, ἡ, 'Ρωσσικ. Свекро́вв, ἡ, Πολων. swiekir, ὁ, swiekra, ἡ, Σερβ. Свекар, ὁ, καὶ Κροατ. szveker, ὁ, καὶ παρ' ἀμφοτέρ. Свекрва ἡ = ϝβέκυρ, ϝβεκυρὸς, ϝβεκυρὴ,

ɉβεκυρὰ (= ἑκυρὸς, ἑκυρὰ, μετὰ τȣ̃ διπλȣ̃ πνευματισμȣ̃ ɉϜ = σβ-εκυρός, υ=ο, ἑκορ-ὸς ἑκορὴ, συγκοπ. Σλαβ. ɉϜεκρὴ· τοιȣ̃τος διπλȣ̃ς πνευματισμὸς καὶ ἐν τῷ σποργὴ = ὀργὴ, σπαργῶ = ὀργῶ, βλ. 'Ρείμ. λ. σπάω)· ὡς δ' ἐκ τȣ̃ ὄκυρ (ὀκυρὸς) τὸ λτ. socer, ὁ, καὶ socrus, ἡ, Γρμ. Schwäher, καὶ Schwieger (Schwieger-vater, Schwieger-mutter), ἀρχαίως suehur, suaigra, 'Αγγσξ. swaegr, Σβ. swär, swara, 'Ισπαν. suegro, suegra, 'Ιτ socero, socera. [δοκεῖ μοι παρὰ τὸ ἔχω (ἐχυρὸς) ἔκω, ἑκυρὸς=ἐχόμενος, συνημμένος. τὸ γὰρ ἔχω, ἔκω = ἔπω, ἄπω, ἅπτω (βλ. 'Ρείμ. λ. ἅπτω), διὰ τὴν τῆς συγγενείας συναφήν. ὡς καὶ τὸ ἀγχιστεὺς, ἐκ τȣ̃ ἄγχι· ὅθεν καὶ τὸ λτ. socius (ἑταῖρος) συγγενὲς τȣ̃ socer, οἷον ἔκιος ἔχιος, ὄκιος (ὄκις, ὄκιρ) = ὄπιος, ὀπάων, ὀπηδός]. 'Εκυρὰν καὶ νῦν παρὰ τοῖς Ποντικοῖς (ἐν τῇ Χαλδίᾳ) ὀνομάζει ἡ νύμφη τὴν συνηθέστερον πενθεράν.

Свéрбъ, Свербéжъ (κνησμὸς, κνήφη), Σρβ. Сврабъ, Βομ. swrab, Κρτ. szrab (κνησμὸς, ψώρα), καὶ Свербúтся (ξύεσθαι, κνήθεσθαι, ὡς ἐκ τȣ̃ Свербу̃), σπέρφω, σπάρφω, σπέρφος, σπάρφος, (σπ=σκ), ἀντὶ σκέρφω, σκάρφω, σκάριφος, σκέραφος, (ὡς, σπαίρω = σκαίρω), ἐκ τȣ̃ σκάρω = κάρω, κέρω (ὅθεν λτ. scaro, scarifico, Γρμ. scheeren, scharren, 'Ολλ. scheuren, κτλ.). ἤ, σκάρβος =

σπαῦρος, σπαυρὸς, ἐκ τῦ σπαύω, ἀντὶ ψαύω, ψάω (= ξάω), ψώω, ψωρὸς, ψώρα (σπ = πσ· ὡς, σπέλλιον, ψέλλιον, αἰολ. καὶ πσ, ἢ ψ, = κσ, ἢ ξ).

Свердлὸ, Свéрдель, 'Ρωσσ. Сверлὸ, Κρτ. szveder, Κρν. sveder, Πολ. świder (τρύπανον), συγγεν. σπέρω = πέρω, βλ. Перýнъ, πείρω, πέρητρον [= σπέρητρον· ὡς καὶ συνήϑ. σπειρῦνιον = περόνιον (περόνη) τὸ κέντρον· καὶ πειρούνιον, τὸ ἐπιτραπέζιον τριώβελον].

Свинія̀, Свинья̀ (χοῖρος), Γρμ. Schwein. (ὡς ἐκ ϑέματος Свúн) ἴσως, = σϜῦν (σϜῦνα), σϜῦς (σῦς, σῦν), σύαινα, ὕαινα. ὡς καὶ ὗς = σῦς, λτ. sus, Γρμ. Sau. ὁ μέντοι κλεινὸς Ἀδελέγγιος παράγει τὸ Schwein ἐκ τῦ vahn (ϑολὸς, ϑόλος), 'Αγγλσξ. fenn (βόρβορος, διὰ τὸ φιλοβόρβορον τῦ χοίρου). Ἔςι δὲ τὸ σῦς ἐκ τῦ σύω (Sau, sausen), σύομαι = ϑύω ϑύομαι (ϑὺς, διὰ τὸ ὁρμητικὸν τῦ ζώȣ. βλ. 'Ρείμ. λ. σύω, σῦς). ἐκ τῦ ϑύω, τὸ ϑύνω, ὅϑεν ϑύννος, ϑύννα, ϑυννὶς (ϑυννία), οὕτως ἂν εἴη καὶ ἐκ τῦ σύω, σύννα, σύνα, (σϜυνία, сϜинія̀). Ἐκ τῦ σῦς, συὰς, συάω, συϜάω καὶ τὸ λτ. subo=καπράω· τὸ δὲ συὰς, ἀδος=λτ. sucula. [Τὸ ὕννη, ὑννὰς „ ὑννὰς αἴξ = αἴξ ἀγρία (ἐκ τῦ ὕννος, ἴννος, γίννος). τὸ δὲ κάπρος συγγενὲς κάπρα, λτ. capra (= αἴξ), οὔγέ μην οἶμαι παρὰ τῦτο καὶ τὸ Сви-

нія *πρὸς τὸ ὕννα, ὕννη* (*ȷϜύννα*) *παραβαλεῖν δεῖν. β.* Руно̀].

Свиря́ю (*αὐλῶ*) *σϜυρέω, συνήθ. σφυρίζω· ὡς ἐκ τοῦ* Свиру̀, *ἐκ τοῦ σϜύρω, σύρω,* (*συρίω*) *συρίζω* (= *αὐλῶ*), *ὅθεν σύριγξ,* Свирѣль, *Σερβ.* Свирала, *συνήθ. σφυρίστρα* (= *συρίστρα*), *οἷον σϜυράλη. τὸ δὲ Σ. συραύλιον φαίνεται ἐκ τοῦ σύρω, αὐλὸς, σύνθετον· ὡς τὸ πλαγίαυλος, Σ. παγιαύλι. βλ. καὶ* црк.

Свирѣпый, Свирѣпъ (*ἐκ τοῦ* звѣрь), *σ-φηρωπὸς, θηριώδης* (*ἄγριος*). *ἢ λτ.* severus = *σεβερὸς* (*σεβρὸς ἐκ τοῦ σέβω*), *σεβέροψ* (*συγκοπῇ, σβέροψ,* Сверѣпъ).

Свита́ю, *βλ.* Свѣтъ.

Свищу̀ (*συρίζω*) *σπίζω* (*ὅθεν σπῖνος*) = *σϜίζω, σίζω, Γρμ.* zischen, *'Ιτ.* sishare, *κτλ. διαφόρων ἤχων ὀνοματοποιΐαι. οὕτω καὶ τὸ λτ.* sibilo, *Γλ.* sifler, *κτλ.*

Свобо́да (*ἐλευθερία*). Свобо́дный, Свобо́денъ, *καὶ Σλαβ.* Свобо́дъ (*ἐλεύθερος*). Свобожда́ю (*ἐλευθερόω*). *οἷον σφοϜοδὰ* (*σφοβόδα*), *σφοϜοδαῖος* (*σφοβοδαῖος, σφοβοδανὸς*), *σφοϜοδάω* (*σφοβοδάω-ζάω, σδάω*) = *σποϜυδὰ* = *σπουδὴ, σπουδαῖος, σποϜυδάω, σπουδάω, -άζω.* [*τὸ Ϝ ἐτίθετο καὶ μεταξὺ τῶν φωνηέντων τῆς διφθόγγου, ὡς ἐν τῇ Δηλιακῇ ἐπιγραφῇ* " *το αϜυτο, λιθο εμι ανδριας και το σφελας* = *τοῦ αὐτοῦ λίθου εἰμὶ ἀνδριὰς καὶ τὸ σφέλας.* " (*βλ.* Gibelin monde primitif. p. 176),

ὡσαύτως καὶ τὸ αἰολικ. Ζέβυς, = ΖέϜυς, Ζεὺς. κτλ. οὕτω δὴ καὶ τὸ σπουδὴ = σποϜυ δὰ, καὶ υ=ο, σποβοδὰ (ὡς γονὴ, γυνὴ· νὺξ, nox), καὶ π=φ, ὡς καὶ σφαδανὸς, σφεδανὸς (= Свобóдень) = σφοδαρὸς (ὅθεν τὸ σφοδρὸς) = σποδαρὸς, σπουδαρὸς, ἐκ τῦ σπουδὴ, σπεύδω, (Γρμ. spute, spute mich). Σπεύω (σπέω=ἕσπω)=τρέχω, ἐπείγομαι, κτλ. ὡς τοίνυν ἐκ τῦ σπέω, σπεύδω, τὸ σπουδὴ (σποϜυδὴ), οὕτω καὶ ἐκ τῦ Спѣшỳ, Спѣю (βλ. Спѣшý) = σπέω, τὸ Свобóда (οἷον Спобóда, τὸ γὰρ π=β=в, б· ὡς, Плюю, Блюю. κτλ.), καὶ ἄλλως δὲ τὸ β συνημμένον μετὰ τῦ с προφέρεται ἀείποτε παρὰ τοῖς Σλάβοσιν ὡς φ= π=β=Ϝ. βλ. καὶ Свóй, Свѣть, κτλ.]. Ἀλλὰ καὶ τὸ ἐλεύθερος ἐκ τῦ ἐλεύθω, (ἔλω, ἐλέω, ἐλεύω = ἐλύω, ἐλαύνω=κινῦμαι, θέω ἔρχομαι). ἐκ τῦ ἐλαύνω (=ἐλάβνω, βλ. Холостый), καὶ τὸ Σ. λάμνω (β=μ), ἐπὶ κωπηλασίας· παρὰ δὲ Κυπρίοις τὸ λάμνω = τρέχω (ἐλαύνω). ἴσως δ' ἄν τις τολμήσας εἴποι καὶ τὸ Γρμ. laufen (τρέχειν) = ἐ-λαύφεν, ἐ-λεύφεν, ἀντὶ ἐλεύθεν, θειν. θ = φ, καὶ = β, ὡς ἐν τῷ λτ. liber=ἐ-λύφερ-ος (ἐλύθερος, ἀντὶ ἐλεύθερος, ὡς ἐλεύθω, καὶ ἐλύθω. βλ. Рдѣю). ὁ τοίνυν ἐλεύθερος ἐλεύθει τε καὶ σπεύδει καὶ ἕσπεται, ὅπη ἂν ἐθέλῃ· ὁ δὲ δοῦλος καὶ δέσμιος δέδεται. Ἄλλοι δὲ παράγουσι τὴν λέξιν ὡς ἐκ τοῦ ἀχρήςου

Свобà, *οἷον παρὰ τὸ* Свóй (*ὁ ἑαυτοῦ ὢν δηλονότι κύριος*).

Свóй, Своя̀, Своè, *σφέος, α, ον, σφὸς, σφὴ, σφὸν = σφωΐτερος, σφέτερος, ρα, ρον, λτ.* vester (*φέςερ-ος*)· (*ὡς καὶ ἑὸς, λτ.* suus, *Γρμ.* sein, *καὶ Σνσκρ.* sua). *ὅθεν* Своякъ (*σύγγαμβρος*). Своячина (*γυναικαδέλφη*), *ἐκ τῦ* Свóй (*οἷον σφωϊκὸς*) *σφωΐτερος, σφέτερος = οἰκεῖος, συνήθ. ἰδικός, κτλ. βλ.* Себя̀, *καὶ* Сесшрà.

Свóра (*ῥυταγωγὸς, ῥυτὴρ. καὶ αὐτὸ τὸ ζεῦγος τῶν θηρευτικῶν κυνῶν ὡς δεδεμένων τῷ ῥυτῆρι*), *συνήθ. σφόρα* (*= λεπτὸν σχοινίον*) *ἐκ τοῦ σπάρω, σπέρω, σπάρα* (*σφάρα*)*=σπεῖρα, ὡς καὶ σπάρτον, κτλ. τὸ δὲ σπάρω, σπείρω, καὶ σπάργω, συγγενὲς τῦ εἴρω, εἴργω* (*= ἑλίσσω· σπ, πνευματισμοί. βλ.* '*Ρείμ. λ. σπάω*). "*Ετερον δὲ τὸ* (*ἐκ τῦ σπάω*) *σπάρω,* (*σπαράσσω*), *καὶ σπαίρω, καί, σπ=σκ, σκύρω, σκαίρω, καὶ σκαρίζω, σπαρίζω, καὶ σπαράζω, σπαρτάζω* (*ὅθεν τὸ Σ. σπαρταρῶ, σπαρταρίζω = σπαίρω, ἀσπαίρω, ἀσκαίρω, ἀσκαρίζω*). "*Οτι δὲ τὸ σπαρίζω εἶχε καὶ ἐνεργητικὴν σημασίαν φαίνεται ἐκ τῦ Σ. σβαρνίζω, καὶ σβαρνῶ καὶ παρά τισιν* '*Ηπειρώταις, σβαρίζω* (*ἕλκω, περισύρω, σπάω*) *= σπαρίζω* (*β = π*), *καὶ μετὰ τῦ ν σβαρνίζω ἀντὶ σπαρνίζω. οὕτω λέγομεν καὶ σπαρνῶ* (*ἐκ τῦ σπάρω, σπαράσσω*) *= κινῶ, ἀποκινῶ,*

νȣμαι, ἀποπηδῶ (βλ. Прядаю). κατὰ τὰ ἀρχαῖα πέρω, πέρνω· κέρω, κέρνω, λτ. cerno· φέρω, φέρνω (ὅθεν φερνὴ), καὶ Σ. φέρνω, κτλ.

Свѣжій, Свѣжъ (νεαρὸς, νωπὸς, ἀκμαῖος). Свѣжѣю (ἀκμάζω, νεάζω, ὡς ἐκ τȣ̃ Свѣжу̀) σφύζω, σφύζων (ἐκ τȣ̃ σφάω, σφάζω, ὁ διὰ τȣ̃ υ, τύπος σφύζω=σφάδω, σφαδάζω, καὶ ε = α, σφέζω = σφάζω. — τὸ δὲ σφάζω = καὶ σχίζω· ὅθεν) Свѣжу́ю (ἐκδέρω καὶ ἐκκοιλίζω, ἐξεντερίζω τὸ ἐσφαγμένον ζῶον). βλ. Ῥείμερ. λ. σφάζω καὶ σφύζω.

Свѣсть, βλ. Сестра̀.

Свѣтъ (φέγγος, φῶς) οἷον σφαῖς, σφαῖτος=φαῖςος, φαῖξ, [ἐκ τȣ̃ φαίω, φαί(ν)ω=φάω, φάος, φόω, φόος, φῶς, φέω, νω, φέγγος, μετὰ τȣ̃ πνευματισμȣ̃ σ. τὸ δὲ φ=β, ὡς Βίλιππος=Φίλιππος· καὶ τὸ β ἐν τῷ Свѣтъ προφέρεται ὡς φ. Ἐκ τȣ̃ ἀῤῥήτου φαίω, ἢ φαίζω, γίνεται φαῖςος, καὶ Ἥφαιςος, (ὡς μύω, ἡμύω)· καὶ τὸ φαῖξ, φαικὸς, καὶ φάξ, ὅθεν φάκες = ὀφθαλμοὶ, καὶ λτ. facies = ὄψις· ἐκ τȣ̃ φαίω καὶ τὸ φαίδων=(φάω), φαέθων, κτλ. βλ. Звѣзда̀]. Свѣщу̀ (φωτίζω) σφαίσκω, φαίσκω = φαύσκω, φώσκω· καὶ, Свитáю, ἐπιφώσκω, Свитáющи = ἐπιφωσκούσῃ. ὅθεν Πολ. świt (λυκαυγὲς). 2, Свѣтъ = κόσμος, ὡς καὶ τὸ φῶς, οἷον „ εἰς φῶς ἔρχεσθαι· ἐκφέρειν εἰς φῶς (εἰς τὸν κόσμον, εἰς τὸ δημόσιον. βλ.

Σοφκλ. 'Ηλέκτ. 641. *καὶ Φιλοκτ.* 581. *καὶ 'Ηρόδ. γ*, 79, *κτλ. βλ. καὶ* Міръ), *Σρβ.* Свет, *Κρτ.* szvet.

Свяжу̀ = С-вяжу̀, *σ-φάζω = φάζω*, (с=со= *σὺν*).

Святый, Свя́тъ (*ἅγιος*), (*σβατὸς, ἀντὶ σαβτὸς*) =*σαπτὸς, σεπτὸς.* [*ἐκ τοῦ σαύω, σάβω =θαύω, θάβω, θάμβω, θάμβος, θαυμάζω. ὡς καὶ διὰ τοῦ ε, σεύω, σέβω, σεπτὸς.* (*βλ. 'Ρείμερ.*). *πρβλ. τὸ ἅγιος, συγγεν. ἄγη=θάμβος. τὸ δὲ Γρμ.* heilig *ἐκ τῦ* heil=*ὅλος, ὁλικὸς* (=integer, intactus, *ἄψαυςος, ἀκέραιος*). *βλ. 'Ρείμ. λ. ἱερὸς*]. Свящу̀ (*ἁγιάζω, οἷον σεπτῶ*) *σεπτεύω, σέβω, σεβίζω* (*σαβίζω*).

Сѐ (*ἰδοὺ*) *ἐκ τῆς ἀντωνυμ.* Се́й (*σίος = τίος, τὸς*) = *ὅδε = οὗτος* (*ἐκ τῦ ὅ, τὸς, ὅτος, Fότ-ος, ὅθεν 'Ρωσ.* Во́тъ = *ἰδοὺ*), *ὡς τὸ* „*νηῦς ἥδέ μοι ἕςηκεν* (*"Ομ.*). *πρβλ. λτ.* ecce. (*βλ.* Си́це). Сели́кій, Сели́къ, *βλ.* Толи́кій.

Себѣ̀ (*ἑαυτῷ, ἑαυτοῖς*) *αἰτιατικ.* Себѐ, *σεFὲ, σφέε, σφὲ, σφὶν* [*ἐκ τῆς ἕ, Fὲ, φὲ, σφὲ, σφὶ* (*σίFι*), *λτ.* sibi, *Γρμ.* sich, *'Ισλ.* sik. *ἐκ δὲ τῦ σφὲ τὸ αἰολ. ψὲ = αὐτὸς-τὸν. ὅθεν τὸ λτ.* (i-pse) ipse, *ἐξ' ῦ καὶ* eumpse, reapse, *κτλ.*]. О-со́ба (*πρόσωπον, αὐτὸς, ἐπὶ ὑπερέχοντος προσώπου*) *ἀ-σέFα, ἄ-σφη=σφὴ* (*αὐτὴ*), *σφὸς* (*αὐτὸς*), *τὸ ο, πρόσθετον, ὡς τὸ αἰολικ. ἄσφε = σφέ.* Осо́бый, Осо́бъ (*ἴδιος, ἰδιαίτερος, ἐξαίρετος*). У-со́бица (*ἐκ τῦ* у се-

бя=ἐν σφίσιν) ἡ μεταξὺ σφῶν τινων διαφωνία, μῆνις· ὡς καὶ, Междоусобіе, ἡ ἐμφύλιος ςάσις, διχόνοια οἰκιακῶν. κτλ.

Се́дмь, κοινῶς Се́мь, σέβδεμ, ἔβδεμ (αἰολικ. ὅθεν ἑβδεμήκοντα. βλ. О́смь. ὡς καὶ, σεπτὰ καὶ τεπτὰ=ἑπτὰ μετὰ τῶν πνευματισμῶν σ, καὶ τ (Ἡσύχ. καὶ σεπτὰς =ἑπτὰς, Πυθαγόρ.), λτ. septem (οἷον ἔπτεμ, μετὰ τῦ μ, ὅπερ διετήρησαν τὰ ἐκ τῦ ἑπτὰ, ἢ ὀρθότερον ἐκ τῦ ἔβδεμ παράγωγα, ἔβδομ-ος, ἑβδομ-ὰς, κτλ.), Ἰτ. sette, Γλ. sept, Γρμ. sieben, ἀρχ. siebend, siebhun, sibun, Ἀγγλ. sewen, Λετ. καὶ Λιθ. septini, Σνσκρ. sapta, Περσ. haft, κτλ. [ἐν τῷ Γρμ. sieben, ἐξέπεσε τὸ τ. ἐν δὲ τῷ Σλαβον. Седмь, τὸ β, ἢ π· ὡς καὶ Ῥωσ. Сентя́брь=σεπτέμβριος. ἐν δὲ τῷ Ἰτ. sette, ἐτράπη τὸ π εἰς τ], καὶ Βοεμ. sedm, Πολ. siedm, Καρν. sedem, Ἰλλυρ. sedam. κτλ. [Πολὺ τὸ τῦ ἑπτὰ ἀριθμῦ ὄνομα ὀ μόνον ἐν πάσαις ταῖς Εὐρωπαϊκαῖς, ἀλλὰ καὶ ἐν ταῖς πλείςαις δὴ τῶν Ἀσιανῶν γλωσσῶν ταυτολεκτὀμενον, πλὴν τινων μικρῶν ἐνίοτε κατὰ ςοιχεῖα μεταβολῶν. Ὁ μὲν ὖν κλεινὸς Λεννέπιος παράγει τὸ ἑπτὰ ἐκ τῦ ἔπω=ἅπω, ἅπτω, οἷον ἑπτὸς, ἁπτὸς, λτ. aptus (=ἀρηρὼς, ἡρμοσμένος), καὶ οἴεται τῦτο κεκλῆσθαι τὸν ἀριθμὸν, ὡς τέλειον καὶ ἱερὸν παρὰ τοῖς ἀρχαίοις νομιζόμενον, ὀ πάνυ τοι ἀπίθανα εἰκοτολογῶν· ἡμῖν δ' ὖν μᾶλλον ἀρέσκει τὸν

ἑπτὰ, ἢ ἕβδεμ, παρὰ τὸ εὕω, εὕδω (καθεύδω) παράγειν. (καὶ τὸ εὕω δὲ καὶ αὕω, ἐκ τȣ̃ αὐτȣ̃ θέματος ἄω, ὅθεν καὶ τὸ ἅπω, κτλ. βλ. 'Ρείμ.). ἔοικε δὲ σημαίνειν ἡ λέξις ἀπολύτως ἀνάπαυσιν. Παράβαλε τὸ Ἑβραϊκὸν sibeah (= σεπτὰ, λτ. septem, σέβδεμ, ἑπτὰ), Ἀρβ. sebah, Συρ. sabao (κτλ.) πρὸς τὸ Ἑβραϊκὸν Σάββατον (ἀνάπαυσις), καὶ ὄψει τὴν ἑβδόμην ἡμέραν „ ἐν ᾗ κατέπαυσεν ὁ θεὸς ἀπὸ πάντων τῶν ἔργων αὐτȣ̃". Λῆροι ταῦτα δοκοῦσι τοῖς μηδὲν παρὰ τῶν θείων Γραφῶν ἀξιȣ̃σι μανθάνειν σοφοῖς, ἀλλὰ τὰ σφίσι δοκȣ̃ντα περὶ κόσμȣ γενέσεως δογματίζȣσιν· αἱ μέντοι γλῶσσαι τῶν ἐθνῶν τὸ ἑβδομαῖον τῆς Γραφικῆς κοσμογονίας ἀτεχνῶς αὐτόματοι ἐοίκασι συνομολογεῖν, τό τε ὄνομα καὶ τὸ, τί ἦν εἶναι, ἢ τὴν ἰδανικὴν τȣ̃ ἑπτὰ σημασίαν ἐν τοῖς τȣ́τῳ συγγενέσιν ὀνόμασι παραλαβȣ̃σαι παρὰ τῆς πρωτογόνȣ γλώσσης ἐκείνης τῶν πάλαι πατριαρχῶν καὶ προπατόρων τȣ̃ ἀνθρωπίνȣ γένȣς, οἷς „ πολυμερῶς καὶ πολυτρόπως ἐλάλησεν ὁ Θεὸς", καὶ οἱ παρ' αὐτὴν τȣ̃ κόσμȣ γενόμενοι τὴν ἀρχὴν καὶ τὰ κατ' αὐτὴν ἠπίςαντο δήπȣ ἀσφαλέςερον, ἢ τῶν μεταγενεςέρων ἀνθρώπων τὸ χάλκεον καὶ σιδήρεον γένος, οἷοι νῦν βροτοί εἰσι!

Сéй. (Σλαβ. Съ, Сiй) Сiя, Сiè (οὗτος, αὕτη, τοῦτο) σίος, σία, σίον, σὶ, αἰολικ = τί-ος

* *

(ὄς = ἴς ἴ. βλ. Μέρ. Α. τμ. β. κεφ. δ. = τί-ϊς, σί-ϊς, σί-ϊ, κατὰ Σλαβονικ. σχηματισμὸν), = τίος, τέος, α, ον, τὸς. [„ σὶ βόλες = τὶ βέλει, Κύπριοι. σὰ μὰν = τίνα, ἤ, τί μὴν (Ησύχ.) καὶ σὰ = τίνα, Μεγαρεῖς. βλ. καὶ Ῥείμ. λ. τὸς], ἀρχ. Γρμ. seo, sa, Ἰσλ. sa, su, Ἰτ. sio, Γλ, ce, κτλ. Сюдю̀, Сюда̀, οἶον σουτῷ, σουτᾷ = τουτῷ, τουτᾷ, Туда̀. βλ. Ту̀.

*Селдере́й, Γρμ. Sellerie, Γλ. céleri, Ἰτ. celeri, sceleri = σέλινον. τὸ d κατὰ παρένθ. ὡς τὸ Πολ. Кридло = Крило, κτλ.

*Сели́тра, Ἰσπ. salitre, Πολ. saletra, τὸ νίτρον, ἐκ τῦ λτ. sal nitrum (ἅλς νίτρου), ὡς καὶ Γρμ. Salpeter = sal petrae.

Село̀ (ἀγρὸς, ἔπαυλις, ἀγροικικὴ κατοικία, καὶ ἰδίως παρὰ Ῥώσσοις χωρίον ἔχον ἐκκλησίαν, καθ' ὃ διαφέρει τῦ Дере́вня), (σ-έλος) = σ-έδος, ἕδος (δ = λ· ὡς, λάκρυμα, δάκρυμα), οὕτω καὶ λτ. sella, συνήθ. σέλλα = seda = ἕδος (ἕδα). ἢ τῦ sella, καὶ ὀρθότερ. σέλα, συγγενὲς τὸ σελλὶς, καὶ σέλμα (ἰκρίον, σανίδωμα. βλ. Ῥείμερ.). Селю̀ (οἰκίζω, ἐποικίζω) σ-έλω = σ-έδω, λτ. sedo, - deo, Сѣжду̀. [τὸ δὲ λτ. solum (ἔδαφος) = ὅλον, ὅλος, ὅθεν καὶ τὸ solidus]. Сели́ще (οἴκημα, σκήνωμα, ἐνδιαίτημα), ὅθεν τὸ παρὰ τὸν Ὄλυμπον καθ' ἡμᾶς χωρίον Σέλον, καὶ ἡ παρὰ τὴν Ὄσσαν Θετταλικὴ κώμη Σελίτζανη, οἷον σελίσκα (σελίτσα) σελλίον, σελλὶς (ἕδεθλον, ἑδώλιον). Ἔ-

τεροι δὲ δήπȣ οἱ ἐν Δωδώνῃ Σελλοὶ· καὶ τȣ́των πάλιν διάφορον τὸ Σύλιον, ἤ Σόλλιον, παρ' ὃ τὸ καθ' ἡμᾶς Σȣ̃λλι, καὶ Συλλίονες οἱ γενναιότατοι Σȣλιῶται. βλ. Θȣκ. γ.

Се́рдце, *καρδία, παρὰ Παφίοις, κορζία* (*συγκοπῇ, κόρζα, ὡς, ζα = διά. καὶ ο = ε, κέρζα, ὅθεν ἂν εἴη, κέρσδα, κέρδσα,* Се́рдце. *τὸ δὲ* с=*κ. βλ.* Сла́ва), *Βοεμ.* srdce, *Πολ.* sercze, *Γρμ.* Herz, *παρ' Οὐλφίλ.* hairto, *Ἀγγσξ.* heart, *Σνσκρ.* herda, *Ἀρμεν.* sirt, *κτλ. τὸ δὲ Ἰταλ.* cuore, *Γλ.* coeur = *λτ.* cor = *κῆρ, κέαρ· καὶ τὸ Ἰσπαν.* corazon, *Ἰτ* couraggio, *Γλ.* courage = *κορζία* (*βλ. Ῥείμερ. λ. κέαρ.*). *τὸ* Се́рдце, *μεταφορ. καὶ = μέσον, ὡς τὸ „ καρδία θαλάσσης* (*Γρφ.*), *καὶ ἐν τῇ συνηθ. καρδία χειμῶνος* (*τὸ μέσον, τὸ ἀκμαιότατον*). 2, = *ὀργὴ* (*ὡς τὸ θυμὸς = μένος, κῆρ, καὶ μῆνις, ὀργὴ· καθὰ καὶ τὸ καρδία καὶ κῆρ λέγεται ἐπὶ ἀνδρίας,* courage, *καὶ ἐπὶ τῶν τῆς ψυχῆς ὀρέξεων καὶ παθῶν*)· *ὅθεν,* Сержу̀ *ἀπρ́μφ.* Серди́ти (*θυμόω, ὀργίζω*) *ὡς ἐκ τȣ̃* Серду̀, *μέσ.* Серди́ться, *κατὰ τὸ, καρδιῶ* (*κινῶ τὴν καρδίαν. Ἀσμ. Ἀσμ́τ. οἷον κορζιῶ, ὡς, κορζία*). *ἢ τὸ* Серду̀-жу̀=*ἐρέθω* (*θ=δ*), *ἐρεθίζω*.

Середа́, *βλ.* Среда̀.

Серебро̀, *Σλ.* Сребро̀ (*ἄργυρος*)=*Γρμ.* Silber, *συγγεν. ςίλβω,* (*ἀποβολ. τ. σίλβω, ὅθεν καὶ σίλφη, σιλφὴ ἀντὶ ςίλφη. βλ. Ῥείμ. λ. Σίλφη*), *οἷον σιλφερὸν* (*λ = ρ, σιρφερὸν, σιρε-*

φρὸν, σιρφρὸν) *ςιλβηρὸν = ςιλβὸν, ςιλπνὸν. βλ. καὶ* Жу́пелъ.

Се́рна, *Σρβ. καὶ Βοεμ.* срнà, *Πολ.* sarna (*αἴξ*) *κάρνα.* „*κάρνον, πρόβατον· καρανὼ, τὴν αἶγα. Κρῆτες* (*Ἡσύχ.*).

Се́рпъ, *σ-έρπη, ἕρπη αἰολικ.,= ἅρπη, λτ.* sarpa, *Γλ.* serpe, *Φιννικ.* sirpi, *κτλ. Πολ.* sierp, *Σρβ.* Срп. (*τὸ δὲ* Срб = *Σέρβος, ἐθνικόν. βλ.* Срб). *ἐκ τοῦ ἅρπη, α = ο, τὸ ὅρπη, ὅρπηξ, λτ.* urpex.

Сестрà (*ἀδελφή*), *Πολ.* siostra, *Κρν.* swestra, *Γρμ.* Schwester, *ἀρχαιότ.* Swester, *Ἀγγλσξ.* swuster, *Ἀγγλ.* sister, *Σβεκ.* syster, *Λιθ.* schostro· *καὶ Περσ.* sister, *Σνσκρ.* swostri, *κτλ. ἐκ* = vester, vestra = *σφέτερος, σφετέρα* (= *ἰδία, οἰκεία*), *ἀλλὰ συγγενὲς τῦ* Свата́ю (*κατ' ἔκπτωσιν τῦ* в *ἀντὶ* Свестрà, *ὅπερ σώζεται παρὰ Καρνιόλ. καὶ Γερμανοῖς*), *τὸ δὲ* Свата́ю = *σφαδάω = σφάδω* (*σφάζω*), *σφίδω, σφίγγω, λτ.* fingo, vinco, *καὶ σφέγω, σφήξ* (*βλ. Ῥείμ. λ. σφάζω καὶ σφεδανὸς. βλ. καὶ* Свàтъ), *ὡς καὶ τὸ Σλαβ.* Свѣсть (*ἀνδραδέλφη, καὶ τὸ Σερβ.* Сваст, Свастика, *γυναικαδέλφη. βλ. καὶ* Свóй), *οἷον σφιξερὰ* (*σφισκερὰ, σκ=στ, σφισερὰ,* swestrà)=*σφιγγηρὰ, συνεσφιγμένη, συνδεδεμένη, διὰ τὸν τῆς ἀδελφότητος σύνδεσμον.* (*Καὶ ὁ* Adelung *παράγει τὸ* Schwester *ἐκ τῦ Ὀλλ.* seisen = *δέειν, Γλ.* saisir).

'Αλλὰ καὶ τὸ λτ. soror (*'Ιτ.* sorore, *Γλ.* sœur) *φαίνεται συγγενὲς τῦ* sero (necto) = *ἔρω*, *εἴρω* (*οἷον εἴρωρ*, *ἔρωρ*, *καὶ ὅρω*, *ὅρος*, *ὅρορ*, soror)? *ὡς καὶ εἶρος* (*ἔρος*, *ἔρϝος*, servus), *καὶ*, *εἴρερος* = *δυλεία* (*ὡς ἐκ τῦ δεσμῦ*). *'Εκ τῦ αὐτῦ ἔρω καὶ τὰ ἔορ* (*θυγάτηρ συγγενὴς*), *ἄορ* (*ἄρω* = *ἔρω* = *ὅρω*) *ὅαρ*, *ὅαρος*, *καὶ συναιρέσει ὧρ* = *γυνὴ*, *γαμετὴ*, *ἀδελφή· εἴη δ' ἂν καὶ αὐτὸ τὸ ὧρ*, *ὥρος*, *ϳῶρος*, *λακων*. *ϳῶρορ* = soror. *οὕτω καὶ τὰ τῆς συνηθείας σειρὰ* (*χυδαίως*, *καὶ σειριὰ*, = *συγγένεια*, *καὶ γενεὰ*, *ὅθεν καὶ σειρολόγιον* = *γενεαλογία*), *ἐκ τῦ* (*σείρω*) *εἴρω*, *ἔρω* (sero). *τὸ δὲ ἀρχαῖον τῶν Θεσσαλῶν ἐρεὺς* = *τέκνον*, *ὅθε*[illegible] *λτ.* heres. *βλ. καὶ* Сирый.

Се́чъ (*οὗρος ἐκ τῦ* Счу̀, *ἀπαρέμφ.* Сча́ти, *ἐρεῖν*, *ὡς ἐκ τῦ* Сча́ю, Сеча́ю, Сечу̀, с = *χ·* ч = *ζ* = *δ*) *χέδω* = *χέω*, *χύω*, *χύδω* (*Γρμ.* schütten), *χύνω*, *χεύω*, *χεῦσις*, *χέσις* (Се́чъ), *χύσις·* (*ἐκ τῦ χέω*, *καὶ τὸ χ—ζω*, *Γρμ.* sch... ssen, *Κτσξ.* schiten, *'Ολλ.* schyten)· *καὶ Βομ.* štim (*ἀντὶ* Счім = сч у̀) *χύδημι* (*χύτημι*, *ὡς*, *χυτὸς· καὶ χ* = с, *οἷον σύτημι*, *συγκοπῇ* štim). *παράβαλ. τὸ τῆς συνηθ. κατ' εὐφημισμὸν* „*χύνειν τὸ νερὸν* [*Γλ.* lasser de l'eau = pisser = *φύσσαι* (*χύσαι*) *φύω* = *χύω*, *χύδω*, *ὅθεν λτ.* (fuo) fudo, fundo, *κτλ.*]. *Τὸ δ' ἀρχαῖον*, *σεῖν* (*βλ.* Чу́шъ) *φαίνεται ἐκ τῦ σέω* = *σύω* (*ἐπὶ ἤχου ὑγρῶν*, *κτλ.*).

Си́вый, Си́въ (*λευκόφαιος*, *ψαρὸς*) (*σιφὸς*) *συγ-*

γεν. σομφὸς, βλ. Сипну̀. *ἢ σοῖφος = ψοῖφὸς, ψοιθὸς (θ = φ). βλ.* Сѣдый.

Сижу̀, *βλ.* Сѣжду̀.

Си́ла (*δύναμις, ἰσχὺς*) *σ-ίλα = σ-ίνα = ἶνα, ἲν (ν = λ. ὡς,* Бо́ль, *πόν-ος· λίτρον, νίτρον) = ἲς, λτ.* vis (*καὶ Γρμ.* Sehnne, Senne = *ἴνα). ἢ, οἷον ζήλη, ἐκ τȣ̃ ζάω, ζέω, ὡς τὸ ζῆλος, πρὸς ὅ παραβάλλȣσι τὸ Γρμ.* Seele = *ψυχὴ* (Adelung). *μήποτε δὲ τὸ* Си́ла, *συγγεν. σάλα, σάλος, σάλω, σέλω = ἕλω, ἕλλω (= ὁρμῶ). ὅθεν μετὰ τῶν πνευματισμῶν τὰ βέλω, δέλω, θέλω, σέλω, σέλλω, ζέλλω, κέλω, (ἀπὸ τῆς καθόλȣ ἰδέας τȣ̃ κινεῖν, κινεῖσθαι, ὁρμᾷν); καὶ τὸ Θρᾳκικ. ὄνομα Σῆλυς, ἴσως* = Си́ленъ (*ἰσχυρὸς*), *ὅθεν Σηλυβρί*[illegible]*ήλυος βρία = πόλις*).

Сило̀ (*παγὶς, βρόχος*), *'Ρωσσικ.* Си́лъ, *καὶ* Сило́къ, = *σίλλον = ἴλλον, ἰλλὰς, εἰλλὰς (ἴλλω, εἴλλω, ἕλω)·* ,, *σιλλὸς, λευκαίας σχοινίον* '(*Ἡσύχ.*).

Си́ній, Си́нь (*κυανοῦς, κυάνεος, κύανος*) *συγκοπ. κύνος, ἀντὶ κύανος, νȣ̃ς* (с = *κ, σύνος· ὡς, πύος, λτ.* pus, *κτλ. τὸ δὲ ἴϊνος ἐκ τȣ̃ ἴον, φαίνεται βεβιασμένον*). *πρβλ. Φιννικ.* Sinien.

Си́пну (*βραγχιάζω*). Си́плый, Си́плъ (*βραγχιῶν*) *σιφνὸς, σιφνȣ̃* (*σιφνὸς = σομφὸς*) " *φωνὴ σομφὴ* " *φθέγγεται σομφὸν (= μογγὸν, ἀμαυρὸν, σκοτεινὸν· ὡς καὶ χρῶμα σομφὸν = φαιόν*). *πρβλ. τὸ τῆς συνηθ. τσίφνα,*

τσιφνιάζω (ἐπὶ βραγχιαζούσης ὄρνιθος). Ἄλλοι πρὸς τὸ Сипнỳ παρέβαλον τὸ sibilo.

Сѝрый, Сѝръ (ὀρφανὸς) χῆρος (с=χ). Сиротà (ὀρφανία) χηρωτὶς, χηρεία. [„χῆρος = ἔρημος, ὀρφανὸς, μονωθεὶς, ἐνδεής· ὡς καὶ τὸ λτ. orbus (Γρμ. erbe) = ὀρφὸς, ὀρφανός. ἐκ τȣ̃ χῆρος (ὁ ὀρφανὸς) κατά τινας καὶ τὸ λτ. heres (κληρονόμος), ὡς καὶ, χηρωςαὶ = heredes (βλ. Ῥείμ.). τὸ θέμα χάρω = λτ. careo].

Сѝто (κρησέρα) Σ. σῆτα = σῆςρον (ἐκ τȣ̃ σήθω. βλ. Решетò). Сѝтный, συνήθ. σητιςὸς, σητισμένος, ἐκ τȣ̃ (σῆτα) σητίζω = σήθω· ὡς ἐκ τȣ̃ κρησσέρα, κρησσερίζω· κόσκινον, κοσκινίζω· κατὰ τὸ (σινίον) σινιάζω, κτλ.

Сѝце (ȣ̃τως) ἐκ τȣ̃ Сiй, Сéй (οἷον σίως κε, τίως-κε) ὡς τὸ λτ. sic-ce, sicce, ἐκ τȣ̃ hicce, hic-ce = ἴςγε, ἴςκε. Τὸ λτ. ce = κε, γε, ὡς τὰ, ὅς γε, ὅς κε, ὥς γε, τȣ̃τό γε, τȣτογί, κτλ. [κα, γα, δωρικ = κε, γε, (βλ. Α.), ἐκ δὲ τȣ̃ insic (in-sic) τὸ Γλ. ainsi.]. βλ. Сéй.

Сiй, βλ. Сéй.

Сiя̀ю (λάμπω) σιάω (ὡς ἐκ τȣ̃ Сiю̀, σίω, σιάω, σιϜάω, σίαλον), ὅθεν σιϜαλὸς, σιγαλὸς, σιγαλόεις· σιγάλωμα, σιάλωμα = Сiя̀нiе (λάμψις, κτλ. βλ. Ῥείμερ. λ. σιγαλόεις). ἢ σίω = σύω = θίω, θίω, θέω (ὅθεν καὶ θέα, θεάω, θεᾶμαι. βλ. Ῥείμερ. λ. θύω καὶ σύω), σιάω = θιάω (θεάω· ὡς, θεὸς, καὶ θιὸς,

λακων. σιὸς). οὕτω καὶ τὸ λάμπω συγγεν. (λαύω) λεύω, λεύσσω (βλέπω).

Скáла (ἀποῤῥὼξ, ἀπότομος πέτρα, βράχος). Σβ. skar, μσ. λτ. scolium, 'Ιτ. scoglio, Γλ. (escueil) écueil = Βυζαντ. σκάλα (σκόπελος), συγγενῆ τῦ σκέλος, σκελλὸς (σκληρὸς, ἡ δὲ συνήθως σκάλα (κλίμαξ), ἐκ τῦ λτ. scala, συγγενὴς τῦ σκαλὶς, (σκάλλω). Τὸ Σκρτ. kalla = λίθος. τὸ δὲ Βοεμ. skula, skulina (ῥῆγμα) = σχαλὶς, ἢ σκύλμα (σκύλλω = σκάλλω, λω, Скáлю). ὅθεν καὶ 'Ρωσ. Скáла (ὁ φλοιὸς τῆς σημίδας, λτ. betula, 'Ρωσ. Берéза). ἢ τῦτο = Γρμ. Schale (κέλυφος).'

Скáлю, (χαίνω, σαίρω, δεικνύω τὰς ὀδόντας) σκάλω = σχάλω (χαλῶ) χάω, σχάω, σχάζω (ὡς ἐκ τῦ Кáлю, ὅθεν καὶ Кáля). βλ. Скáла.

Скажỳ, βλ. Кажỳ.

Скáра, βλ. Скорà.

Скáредный, Скáреденъ, Скáредъ (ῥυπαρὸς, μυσαρὸς) σκωρώδης, ἐκ τῦ σκῶρ (ὡς συνήθ. κωραδιάρης, κωράδιον, ἐκ τῦ κὼρ, ἀντὶ σκὼρ, σκάρ, σκὰς,-τὸν, Γερμ. Kat = Koth), καὶ Συηκ. skarn = βόρβορος. βλ. Сквáра.

Скачỳ (σκιρτῶ, ἅλλομαι) σκάζω· ἐκ τῦ σκάω, ὅθεν καὶ σκάνω, σκάνδω, λτ. scando (scendo) ascendo· καὶ σκαίω, σκαίρω· καὶ σκίω (σκίρω) σκιρτῶ· καὶ σκύω (σκύρω) σκύρθαξ = σκάρτης, Скакỳнъ. καὶ Скóкъ (πήδημα) οἷον σκάκ-ς, σκάξ· (ὡς, λὰξ, πάξ). βλ. καὶ Качáю (Качỳ).

Сквáра (ῥύπος, ἄζα, κτλ.). Сквéрна, Σλαβ. (μολυσμὸς, ἀκαθαρσία) σκϜόρα (σκϜόρνα), σκώρα = σκωρία, λτ. scoria, ἐκ τῦ σκὼρ (stercus ferri), ὡς καὶ scurra (κοπρίας). Сквéрный, Сквéренъ (μιαρὸς, βέβηλος)· καὶ Κροτ. szkruna (κηλὶς, μίασμα), Καρν. skrun (αἰσχρὸς, μυσαρὸς). οὕτω καὶ Σ. (παρά τισι τῶν Θετταλῶν) σκυρνὸς = αὐχμηρὸς, ῥυπαρὸς (οἷον „ μαῦρος καὶ σκουρνὸς „ σκυρνὸς καὶ ἀραχνιασμένος· ὡς ἐκ τῦ σκωρινὸς = σκωριῶν). Ἄλλο δὲ τὸ Ἰτ. scuro, ἐκ τῦ λτ. scurus, obscurus (σκοτεινὸς) συγγεν. (σκοιὰ, σκιὰ, σκιερὸς) σκοιερὸς (οἷον σκοιρὸς, σκοῖρος, οι = υ, scurus. βλ. Lennep. καὶ Ῥείμ. λ. σκευάζω). Τὸ δὲ λτ. squalor (αὐχμὸς), squaleo (αὐχμῶ)=σκϜαλέω, σκϜάλω, σκάλω, σκέλω, σκλέω, σκελὸς, σκελετὸς, squalidus, κτλ.

Сквóзь, Σλαβ. Сквóзѣ, Κροτ. szkoz, Κρν. skus, skusi (διὰ=διὰ μέσυ. πρόθ.) σκϜάσει (σκάσει = σχάσει, σχάζω, σχίζω)· ὡς καὶ τὸ Рáзъ. οὕτω καὶ τὸ λτ. trans, ἀνήκει εἰς τὸ τράω (τρύω, τρυπῶ), καὶ ἡ per, εἰς τὸ πέρω (πείρω). Сквозúть (= διορᾶν, ὀπιπτεύειν) ὡς ἐκ τῦ Сквóзу, σκϜάζω, σχάζω (διαπερῶ τὴν ὄψιν διὰ χάσματος). Сквозный, Сквóзенъ (ὁ διὰ μέσυ, δι' ὗ τις διεισι, καὶ ὁ διϊὼν) οἷον σχάζων, σχαδίας, καὶ σχαςὸς. Сквáжина, Сквáжня (ὀπὴ, τρύπα) σκϜάσμα,

σχάσμα, *σχισμή*. Скважность (*τὸ πορῶδες τῶν σωμάτων*) *οἷον σχαδὼν*, *τὸ σχαςὸν*, (*βλ.* *καὶ* Скрозѣ).

Скидаю (*ἀποῤῥίπτω*, *ἀποβάλλω*, *ἐκβάλλω*) *ἐκ τῆς προθ.* съ = *ἐξ*, *καὶ τοῦ* Кидаю = *κιδάω*, (*ὅθεν κίδνημι*, *σκίδνημι*) = *κεδάω*, *σκεδάω* (*ὅθεν καὶ* Скидываю, *θαμιςικὸν*, *οἷον σκιδιϝάω*). *τὸ δὲ σκεδάω*, *σκέδω* = *κέδω*, *κάδω*, *ἐκ τῦ κέω*, *κάω*, *χάω*, *χάδω*, *χάζω*, *χίω*. *βλ.* Скитаюся. [*Τὸ ἄῤῥητον θέμα* Скыю, Скію = Кыю, Кію = (*κίω*) *χίω*, hio, *κύω*, *χύω* (*βλ.* Кую) = *χάω*, *χάζω*, *σχάζω*, *σχίζω*. *ἐκ τῦτυ τῦ* Кыю *προῆλθε καὶ τὸ* Кыну, *καὶ* Кину, Скину (= Скидаю), *ὡς ἐκ τῦ χύω*, *τὸ χύνω* (*ὅθεν* Купу *ἐπὶ ὑγρῦ· βλ.* Окунива́ю), *καὶ τὸ μέσον* Кинуться, *ὡς καὶ* Кидаться (*ἐπιπίπτειν*, *ὁρμᾷν*, *κτλ.*), *κατὰ τὸ ἐκχύεσθαι*, *ἐκχεῖσθαι* (*Σ. χύνεσθαι*). *οὕτω καὶ ἐκ τῦ χάω* (*χαίω*, *χαίνω*) *χάνω* (*ἐν τῇ Σ.* = *ἀποβάλλω*)· *καὶ τὸ τῦ χύω συγγενὲς γύω παρήγαγε τὸ* (*γύμενος*) *γυμνὸς*, *γυμνόω*. *καὶ τὸ χεύω*, *χέω*, *κένω*, *τὸ κενὸς*, *κενόω*, *κτλ.* *χάω*, *χέω*, *χίω*, *χύω*, *χόω*, *χώω* = *κάω*, *κέω*, *κίω*, *κύω* = *γάω*, *γέω*, *γύω*, *κτλ.* *ἐμφαίνυσιν ἐν πρώτοις τὴν ἰδέαν τῦ κοίλυ καὶ κενῦ*, *ὅθεν ςέρησιν*, *ἀποβολὴν*. *κτλ.*]

Скину (съ кину, *ἐκβάλλω*, *κτλ.* *βλ.* Скидаю) = *ἐξ-χύνω*, *ἐξ-κείνω* (= *κένω*, *ἐκκενόω*, *κενὸς*, *κενόω*) *ἐξ-κένω* (*κέω*, *χέω*, *χύω*, *χάω*). *ἕτερον*

δὲ τὸ κίνω, κινέω, ἐκ τȣ̃ κίω (λτ. cio, cieo) παρὰ τὸ ἴω, μετὰ τȣ̃ πνευματισμȣ̃ κ, κίω, ὡς καὶ τὸ κίχω, κίκω=δίκω, ἐκ τȣ̃ ἴκω μετὰ τῶν πνευμάτων κ καὶ δ. ὥςε τὸ Кыну, Кину, ἐκ τȣ̃ Кыю (=κίω, κύω, χύω, χύνω) οὐδὲν κοινὸν ἔχει πρὸς τὸ κινέω, ὦ. ὡς ȣ̓δὲ τὸ Кидáю πρὸς τὸ κίκω. (βλ. καὶ διόρθȣ τὰς πρὸς ἀμφοτέρας τὰς λέξεις ταύτας παραβεβλημένας ἑλληνικάς). βλ. καὶ Скыпáюся.

Скúпъ, βλ. Скыпáюся.

Скепáю, ἀρχαῖον, = Щепáю. (σημείωσαι ск = щ).

Склáблюся [μειδιῶ, ἐκ τȣ̃ ἀχρήςου Склáблю = Склáбу· ȣ̓κ οἶμαι = σ-γλαύω (γλαύω, γλάω, ὅθεν γελάω), ἀλλὰ μᾶλλον, σ-κλαύω, σ-κλάβω, σ-χλαύω, = σ-χλεύω = χλεύω=χλευάω, χλευάζω. ['Εκ τȣ̃ χέλυς=χεῖλος, χελύω, ὅθεν χελεύω, συγκόπ. χλεύω· ὡς καὶ (χέλυς, χελύνη, χελυνάζω) ἀττικ. σχελυνάζω μετὰ τȣ̃ πνευματισμȣ̃ σ. ἀλλὰ καὶ τὸ Σρβ. Склибитисе = ῥυγκάζειν, γελᾷν ἀνασεσυρμένῃ ῥινί· (ὡς καὶ τὸ χλευάζω = μύλλω, μοιμύλλω, σκώπτω διαςρέφων τὰ χείλη. ἡ δὲ ῥὶς χειλέων ἔγγιςα). ἐντεῦθεν καὶ τὸ Βοεμ. ssklebitise = ῥυγκάζοντα κλαίειν]. τὸ δὲ Γρμ. lachen (γελᾷν), Γοτθ. hlajan, 'Ισλ. hlea, φαίνεται ὀνοματοποΐα ὡς ἐκ τȣ̃ ἤχου τȣ̃ γέλωτος, κατὰ τὸ χλάζω, κεχλάδω = γλάζω, κλάζω, ὡς καὶ τὸ καγχάζω, λτ. cachinor.

Склискій, *βλ.* Слискій.

Скобà (*τόρμος, συνήθ. κλάπα, καὶ κρίκος, σιδηροῦς*) *σκαβὰ, -βὴ, σκαβὸς, σκαμβὸς* (*κυρτὸς, σκολιὸς*). *συγγεν.* Скоблю̀, *ὡς καὶ τὸ σκαμβὸς = καμβὸς, κάμβω, κάβω*, cavo, *καύω, σκαύω.*

Скоблю̀ (*ξύω, γλύφω, λειαίνω. ὡς ἐκ τȣ̃* Скобу̀, *σκόβω = σκύβω*) = *σκούβω.* „ *σκοῦβαι, κνῆσαι* (*Ἡσύχ.*) *ἐκ τȣ̃ σκούϝω, σκούω, σκύω = κσύω, ξύω* [*ὡς, σκίφος = κσίφος, ξίφος. τὸ δὲ ξύω, γραφεται καὶ ξόω, ὅθεν ξόανον. καὶ ξοάνα, παρὰ δὲ Παφίοις σοάνα = ἀξίνη, ὅθεν καὶ ὁ Σ. σοϊὰς καὶ σοϊὰ, ἡ = ξοΐα, ξοΐς, ξοΐδος* (*μαχαιρίδιον*). *Ἐκ τοῦ σκύβω* (*σκύω*) *ἴσως καὶ τὸ σκύβαλον*]· Скóбель (*ξυςὴρ, γλύφανον. οἷον σκοβήλη*) *σκυϝύλη = ξυήλη, κτλ. τὸ δὲ λατ.* scalpo (*ὅθεν* scalprum, scapellum) *ἐκ τȣ̃ γλάπω, γλάφω, γλάπω* (*μεταφ. γάλπω*), *οὐ παρὰ τὸ* scabo, *Γρμ.* schabe = *σκαύω, σκάβω, σκάπω - πτω, σκάω = κσάω, ξάω. βλ. καὶ* Скубу̀.

Скокшу̀ (*κνήθω, γαργαλίζω*). *φαίνεται = ξύω,* (*Σ. ξῶ*) *ξύσω, κσύσω = σκύσσω* (*σκύξω*). *ἢ διπλασιασμ. ξυξύω* (*ξυξῶ, κσυξῶ, σκυξῶ*), *βλ.* Кукшу̀. *οὕτω καὶ τὸ λτ.* titillo = *τίλλω* (*διπλασιασμ. τιτίλλω, ὡς, τύσκω, τιτύσκω*). *Τὸ δὲ Γρμ.* kitzeln, *ὀνοματοποιΐα ἤχου, ὡς καὶ τὸ γαργαλίζω, καὶ γιγγλίζω, κιχλίζω, Γρμ.* kichern, *κτλ. ὁ Ἡσύχ. ἔχει καὶ* „ *κασκαλίζω*

= *γαγγαλίζω*, *γιγγλίζω*, *κτλ.* *βλ καὶ* щекочу̀.

Ско́льзкій = Склúскій, Слúскій.

Скомлю̀ (*γογγύζω*, *γρύζω· ὡς ἐκ τȣ̃* Скому̀) *σ-γόμω*, *γόμω* = *γέμω*, *λτ.* gemo (*ςένω*).

Скопа̀ (*ἁλιαίετος*) *συγγενὲς*, *σκώψ*, *σκωπός* (*σκόπας· τὸ δὲ σκὼψ ἐκ τȣ̃ σκέπτω*, *διὰ τὸ μεγαλόφθαλμον τȣ̃ πτηνοῦ*). *λέγεται καὶ* Морскій орелъ, *κατὰ μετάφρασιν τȣ̃ ἁλι-αίετος*, *ὡς καὶ Γρμ.* Meer-adler, *ὁ καὶ* Fischaar, *καὶ λτ.* falco aliæetus, *φάλκων ἁλιαίετος*.

Скопе́цъ (*εὐνοῦχος*) *σκοπὰς* = *κοπὰς* (*κεκομμένος*, *ὡς τὸ τομίας*), *ὅθεν τὸ Πολ.* skop, *Βοεμ.* skopec. [*τὸ δὲ Γρμ.* Schöps (vervex)= Schäp=Schaf]. Скоплю̀ (*εὐνȣχίζω*, *ἐκ τȣ̃* Скопу̀, *σ-κόπω· τὸ σ*, *πνεῦμα.* *ἢ*=Со-копу̀, *συγ-κόπω*) =*κόπω* (*κόπτω*), *Κροτ.* zkopim, *Βομ.* skopjm, *συγκόπημι*, *κτλ.* *συγγεν.* Копа́ю (Копу̀).

Скора̀, *καὶ* Ска́ра (*δέρμα*, *δορὰ*, *καυνάκη*, *Σ. γοῦνα*) *κόρα* (*μετὰ τȣ̃ σ*, *τῆς δασύτητος*) = *χόρα*, *χόριον λτ.* corium, cortex, *καὶ Καρν.* scoria = *φλοιός.* *βλ.* *τὸ* ‛*Ρωσσικ.* Ко́ра.

Ско́рблый (*ῥυσσὸς*, *σκαμβὸς*, *κυρίως ἐπὶ βύρσης*). Скорблю̀ (*κολλȣ̃.* *συνήθ.* *βάλλω κόλλαν εἰς τὰ πλυςικὰ*, *διὰ νὰ ἦναι σγȣρὰ*) *σκάρβος*, *ἀντὶ σκάβρος* = *σκαῦρος*, *λτ.* scavrus, *συνήθ.* *σκευρὸς*, *σκευρωμένος*, *ἐκ τȣ̃ σκευρόνω* = *σκαυρόω* (= *σκαβρῶ*, *μεταθ.* *σκαρβῶ*, Скорбу̀), *παρὰ τὸ σκαύω* = *καύω*,

κάβω, κάπω, κάμβω, κάμπω, = *σκαμβὸς (ὡς, κραῦρος = κραμβὸς)· ἐκ τȣ̃ σκαμβὸς τὸ σκαμβαλὸς, σκαμβάλυξ· οὕτω καὶ ἐκ τȣ̃ σκαῦρος, σκάρβος, εἴη ἂν σκαρβαλὸς* (Скóрблъ) Скóрблый. *ὅθεν καὶ* Скорби́ло = *ἄμυλον (ἐξ' ȣ̃ ἡ κόλλα), καὶ Βοεμ.* sskrob, *Πολων.* skrob. *τȣ̃το δὲ κατὰ Δοβρόβ. συγκοπὴ τȣ̃ Γρμ.* Kraſt-mehl (*τὸ ἄμυλον*), *τοῦ* kraſt *εἰς τὸ* sskrob *παραφθαρέντος, καὶ τȣ̃* mehl *ἀποκοπέντος* (*Δοβρόβ. σελ.* 170). *Ἢ αὐτὸ τὸ ἐφεξῆς* Скóрбь, Скорблю̀ (*κάρφω, καρφὸς, καρφυλὸς, -ρὸς*).

Скóрбь (*πόνος, νόσος, θλίψις.*). Скорблю̀ (*λυπῶ, θλίβω· ἐκ τȣ̃* Скорбу̀) *σ-κάρπω* = *κάρπω, κάρφω, κάρφος, κάρψις, λτ.* carpo, = *ἅρπω, μάρπω, βράπω, πτω, ῥάπω, λτ.* rapio, *Γρμ.* raſſen, *κτλ.* (*βλ. Ῥείμ. λ. κάρπω, κάρφω*).

Скорлупа̀ (*κέλυφος ὠοῦ*) *σύνθετ. ἐκ τȣ̃* Скора̀ (*κόρα, συνήθ. κορέα*) *καὶ* Лупа̀ (*λοπὸς, λέπας*).

Скóрый, Скóръ (*ταχὺς*). Скóро (*ταχέως*). Ускоря́ю (*ἐπιταχύνω. παρὰ τὸ* Скоря́ю, Скорю̀, *ἄχρηςον·*=*σκαρέω, σκάρω*) *σκαίρω, σκάρος, σκάρτης· ὡς καὶ σκύρω* (*κύρω, κύρσω, κύῤῥω*), *λτ.* curro (*χωρὶς σ, οὕτω καὶ κυρτάω*=*σκυρτάω, Ἡσύχ. καὶ* pergo = *σπέργω, σπέρχω*), *Γλ.* courir, *Ἰτ.* correre (*τρέχειν*), *κτλ. βλ.* Скачу̀.

Скóтъ (*κτῆνος, θρέμμα, βόσκημα*). Скотúна (*κτῆνος*) *κτέανον, κτῆνος, κτέας, κτέαρ, κτέατος* (*τὸ θέμα κτέω, κτίω, κτάω, παρενθέσ. τ, ἐκ τȣ̃ κάω, συγγεν.* Кýю. *βλ.* '*Ρείμ. λ. κάω, κτλ.*). *τὸ δὴ κτέας, τος, μετὰ τȣ̃ πνευματισμȣ̃ σ, εἴη ἂν σκτέας, παρενθέσει ο, καὶ ἀποκοπῇ,* Скóтъ· *καὶ, σ-κτῆνος* = Скотúна. *Ἐςι δὲ ἡ παρένθεσις τοῦ ο μεταξὺ τῶν δύω συμφώνων συνηθεςάτη. βλ.* Песóкъ.

Скрáнія, (*ἐν Κριτῶν Δ, 21, γνάθος=μῆνιγξ, κρόταφος*) *κρανίον* (*σ-κρανίον - νία*), *Πολ.* skroń, *Βομ.* sskranje, *Καρν.* skranja (*γένυς*), skranjishe (*γνάθος, σιαγών*). *βλ.* Крáнъ.

Скребý (*ξύω*) = Гребý (г = к· *καὶ* с, *πνεῦμα*) *σ-κράπω, κράπω = γράπω, γράφω* (*α = ε*), *ὡς καὶ* (*γρίπω, γρίφω*) *λτ.* scribo, *ἐκ τȣ̃ γράω, γραύω, γράβω, Γρμ.* grabe, *βλ.* Гребý. (*Ἔστι δὲ καὶ* б = *λτ.* b = *β, π, φ. ὅθεν τὸ* Скребý= Кребý (*γρέβω*)=*γράβω, γράπω, ὡς ἂν εἴποις* Крепý, *ὅθεν φαίνεται τὸ* Кропúва, *μεταθ.* Копрúва). *οὐ γὰρ οἶμαι=σκαριφῶ* (*σκερφῶ*).

Скрежещý (*βρύχω, τρίζω τοὺς ὀδόντας· ὡς ἐκ τȣ̃* Скрежý *σ-κρίζω*) *σ-κριζέσκω, κριζέσκω, κρίζω, Γλ.* grincer, *Γρμ.* knirrschen, *Γοτθ.* kriustan, *κτλ.* Скрéжетъ (*βρυγμὸς ὀδόντων*) *κρισμὸς, Βμ.* skrzehot. *βλ.* Скриплю́.

Скриплю́, *καὶ* Скрыплю́ (*ἠχῶ, τρίζω· ὡς ἐκ τȣ̃* Скрипý-пѣ́ти) *σ-κρέπω, κρέπω, λτ·* crepo= *κρέκω* (*π = κ*), *καὶ κρίπω = κρίκω. Ἐκ τȣ̃*

κρέπω, κρέβω, κρέ(μ)βω, τὸ κρέμβαλον· ὡς καὶ κράπαλον, κρόπαλον, ἐκ τῦ κράπω = κράκω, Γλ. craquer = *κράγω (ὀνοματοποιΐαι), Κρτ.* sktipati, *Καρν.* shkripati = Скрежетати· *καὶ πάλιν Κρτ.* skergutati, *ἐκ τῦ* skerguchem, *κριγέσκω (κρίγω, κρίκω).* Скрипу́нъ (*κεράμβυξ, λτ.* cerambix, *καὶ κεράμβηλος, εἶδος κανθάρου, ὡς καὶ τὸ σκάραβος, καὶ σκαραβαῖος, 'Ησύχ. λτ.* scarabaeus, *Γλ.* scarabée) *οἷον σ-κρίπων = κρίκων, κρέκων (ὡς καὶ τὸ κεράμβυξ, κτλ. ἐκ τῦ κάραμβος, κάραβος, = κάραγος = ἄραβος, τρισμός. ὀνοματοποιΐαι ἀπὸ τῦ ψόφυ καὶ τρισμῦ, ὃν ἀφιᾶσι τὰ ζωάρια. βλ. 'Ρείμερ.). ἐκ δὲ τῆς μεταθ'. τῦ κάραβος, κάβαρος, φαίνεται τὸ Γρμ.* Käfer (*κάνθαρος· ὡς καὶ τῦτο, ἴσως, ἐκ τοῦ αὐτοῦ κάραβος, κάβαρος, κάφαρος, κάμφαρος, β = φ = θ, κάθαρος, Σ. σκάθαρος, κάνθαρος). Τὸ δὲ τῆς συνηθ'. κάβυρος, - ρας (καρκῖνος) ἐκ τῦ κάραβος, τὸ καὶ κάμβαρος, καὶ (β = μ) κάμμαρος, κόμμαρος· ἀλλὰ τὸ κάραβος τῦτο (ἡ Σ. καραβίδα), οὐκέτι = κάραγος (ὡς ἐκ τῆς τῦ ἤχυ ὀνοματοποιΐας), ἀλλὰ μᾶλλον, οἶμαι, παρὰ τὸ κάρω = χάρω, ὅθεν καὶ τὰ, χάραβος, χήραβος, χηραμὶς (καραβὶς), διὰ τὸ κοῖλον τῦ καράβυ (βλ.* Кора́бль).

Скрижа́ль (*πλάξ*), *ἐκ τῦ* С-крижа́ю, *Σρβ.* Крижати (*διατέμνειν, ὡς ἐκ τῦ* Скри́жу, Кри́жу, *χρί-*

ζω) = χράζω, *Γρμ.* kratzen, kritzeln (ritzen), ἐκ τῦ χάρω, χαράσσω, χράω, γράω, Крою̀, *κτλ.* καὶ τὸ Скрижáль (*οἷον, κατὰ τύπον Σλαβονικ.*, σ-κριγάλη, χριγάλη, χριγηλή) = χαρακτὴ, χαραγὴ, κεχαραγμένη (κοπτὴ, ὡς λελατομημένη). οὕτω καὶ *Βομ.* krzižalky, τὰ λεπτὰ καὶ πλακερὰ τεμμάχια, οἷον μήλων, κτλ. τὰ συνήθ. φυλλίδες καὶ φυλλία (φυλλίον = φύλλον, ὡς φύλλῳ ὅμοια, διὰ τὸ πεταλῶδες καὶ λεπτὸν, καθὰ καὶ φέταις τὰ αὐτὰ, ἐκ τῦ *'Ιτ.* fetta, ἴσως = πέτα, παρὰ τὸ πέτω, πετάω, πετάννυμι, ὅθεν καὶ τὸ πέταλον, κτλ. καὶ ἡ τῆς συνηθ'. πήτα). κατὰ δὲ τὸν *Δοβρόβισκ.* ἐκ τῦ Криж, *Καρν.* kris, krish = Криж = Крéстъ (διὰ τὴν ἐγκάρσιον, ἧ φησὶ, καὶ ςαυροειδῆ τομὴν), ἀλλὰ καὶ τὸ Крéстъ συγγεν. χάρω, γράω, Крою̀ (βλ. τὴν λέξιν).

Скри́на (κιβωτὸς) ἴσ. σ-γρύνη, γρυνὺς (= κορμὸς)? ἢ γρυμαία? (γρύμη, γρύνη), *λτ.* crumena. φαίνεται ἐκ τῦ Крыю, κρύϜω, κρύβω, κρύπτω, μετὰ τῦ σ, ὡς, γρύτη, *λτ.* scruta), *'Ρωσσ.* Скринъ, *Πολ.* skrzynia, *Καρ.* skrina, skrinja, κτλ. *Πρβλ.* *λτ.* scrinium, *Γρμ.* Schrein, *Σβκ.* skrin, *'Ιτ.* scrignio, κτλ. βλ. Кри́нка.

Скрóзѣ (διὰ· ὡς τὸ Сквóзѣ) *Βομ.* skrze, *Σερβ.* Крóзъ, Крóза, συγγεν. С-кри́жу, Крою̀, = χράζω (χαράσσω) χράω, χάρω, κάρω, κάρσις, κέρσις, χάραξις — τὸ θέμα, χάω, ὅθεν καὶ (χῶρος) χωρὶς. συγγεν. καὶ τὸ *'Ρωσσ.* Че-

резь, Чрезь (*οἷον χωρίσει, χαράξει, χαραγῇ, κτλ.*). *βλ.* Для, *καὶ* Сквозь, *καὶ* Раз-.

Ску, *Σλαβ.*=*'Ρωσ.* Сучу. (ч=*κ. καὶ* у *παρένθετ*).

Скубу *Σλαβ. καὶ Κρτ.* szkubem, *Πολ.* skubię, skubać, *καὶ Βμ.* sskubi, sskubati, (*τίλλω, μαδῶ πτερὰ*) *σκύβω* (*σκύβημι*), *σκύω*=*σκύω, ξύω, βλ.* Скоблю· *ὅθεν καὶ τὸ Βμ.* ssklubati = sskubati, *παρενθέσ. λ. ἢ τοῦτο*=*λτ.* glubo = (*γλύβω*) *γλύφω, κολύπτω.*

Скитаюся, *καὶ* Скитаюсь, *Σερβ. καὶ Κρτ.* Скитамсе (*πλανῶμαι, ἐκ τοῦ ἀχρήστου* Скитаю Скиту) *σκίδω, σκιδάω, σκίδναμαι, σκεδάομαι* (*κέδω, κήδω, κίδω*). *Τὸ δὲ* Скитъ (*ἐρημία, ἐρημιτῶν ἐνδιαίτημα*) *σκήτη* [*Βυζαντ. καὶ Σ. ἐκ τοῦ σκέω,* (*ὡς καὶ ἐκ τοῦ κέω, κοίτη· χέω, χήτη, κτλ.*), *ἐκ δὲ τοῦ σκέω, τὸ ἀσκέω, ἀσκητής*], *ἀνήκει καὶ εἰς τὸ* Скиту (Скитаю) *ὡς καὶ τὸ σκίδω, σκέδω, δάω, ἐκ τοῦ σκέω, κέω, κάω, κάδω,*=*χάω, χάζω* (*σχάω, σχίω, σχίζω, σχάζω*),=*χώω, χώρα, χωρέω, ὅθεν καὶ ἀναχωρέω, ἀναχωρητής. 'Η ἰδέα ἐμφαίνει χάσμα, σχίσιν, μόνωσιν. βλ. καὶ* Скидаю, Скину.

Скудель (*ὄστρακον, κέραμος, σκεῦος ὀστράκινον*) *συνήθ. σκουτέλιον, καὶ σκουτέλα, λτ.* scutella = *σκυτάλη, σκύταλον* [*ἐκ τοῦ σκύτα, σκύτος,* = *σκύθος, κύθος, κύφος, σκύφος* = *κοῖλον σκεῦος· ὅθεν καὶ τὰ συνήθ.* (*κυτάλη, κύταλον, κυτάλιον*) *κουτάλα, κουτάλιον*=*κοχλιάριον, κτλ.*]. Скудельникъ (*κεραμεὺς*) *ὡς*

τὸ συνήθ. σκυτελᾶς = κεραμᾶς. (τὸ θέμα κύω, Кýю).

Скýдный, Скýденъ (πένης, ἐνδεής). Скудà (πενία). Скудáю, Скудѣю (πένομαι) = χητέω, χήτη, χῆτις, χῆτος, χήτων· ἐκ τῦ χάω, χάζω, χάδω, χάτω, χατέω· τῦ δὲ χάω (κάω, καύω) συγγεν. τὸ χύω, (κύω, ὅθεν οἷον χύτω, χύδω, κύδω, σκύδω, Скудỳ, Скудѣю).

Скулà (τὸ ὑπὸ τὺς ὀφθαλμοὺς ἄκρον τῆς ἄνω σιαγόνος, ἤτοι τὸ ἄκρον τῦ ζυγωματικοῦ ὀςοῦ, τὸ καὶ, μήλων ὀςοῦν, Apfelbein, Γλ. pomette) ἴσως κύλη (κύλα, σκύλα) = κύλον, ὑποκυλὶς, ὑπόκοιλον, ὑποφθάλμιον, τὸ ὑπὸ τὸν ὀφθαλμόν.

Слáбый, Слáбъ (ἀσθενὴς, ἄτονος, ἀβληχρὸς, ἔκλυτος, χαῦνος). Слабѣю (ἐκλύομαι, ἀτονῶ)· Слáблю (λύω, κινῶ τὴν κοιλίαν· ὡς ἐκ τῦ Слáбу) σ-λάπω=λάπω, λαπάω, λαπάζω (λάπος) λαπαρὸς. Ἐκ τοῦ λάπω (λάκω — κ = π, ὡς, λίμπω, linquo — μέλ. λάξω), λτ. laxo, „ laxare ventrem = λαπάζειν κοιλίην. laxus, Γλ. lâche, lâcher, (lâcher le ventre). Πρβλ. Γρμ. schlaff (χαλαρὸς, ἄτονος), Σβ. schlapp, Ἀγγσξ. slaw, Ἀγγλ. slack, ὡς, λαγαρὸς = λαπαρὸς κτλ. (βλ. Adelung. λ. schlaff, καὶ Ῥείμερ. λ. λάω). Τοῦ λάπω συγγενὲς φαίνεται καὶ τὸ Лáпа (πέλμα, ἐπὶ κτηνῶν). οἷον λάπα, λαπαρὰ (ὡς λαγαρὸν τὸ πέλμα), ὡς τὸ Γρμ. lapp, schlapp (λαπαρὸς, χαλαρὸς). ἤ γῦν τὸ Лáпа

ὡς τὸ λάξ (ξ=ψ, οἷον λάψ, λάπα) παρὰ τὸ λάζω, λάκω, λάκτη, λακτίζω· ἐκ τῦ λὰξ, μεταθέσ., καὶ τὸ λτ. calx (*πτέρνα*), *ὡς τὸ Σ. τσαλαπατῶ (οἷον ξαλαπατῶ) ἐκ τῦ λαξπατῶ, κατὰ τὸ λάγβατος, κτλ.*

Сла́ва (*δόξα*). Сла́вный, Сла́венъ (*ἔνδοξος*). Сла́влю (*δοξάζω· ὡς ἐκ τῦ* Сла́ву) *κλαύω, κλάω = κλέω, κλέος (καὶ ὡς ἐκ τῦ κλάω, κλαύω,* Сла́ва, *οἷον κλαύα=κλέϝας, κλέας), κλέϝος, κλέα, τὰ· καὶ Σλαβον. κλέα, κλάϝα, κλαύα ἡ (κατὰ τὸ ἔθος τῦ τρέπειν τὰ ἑλληνικὰ ὐδέτερα εἰς θηλυκά. πρβλ.* Горà, Водà, *καὶ πάθη=πάθος, κτλ.), κλαυαινὸς = κλεαινὸς, καὶ τοῦτο ὡς ἐκ τῦ κλέας, = κλέος (ὡς δέρας, δέρος· τέρας, τέρος· λόφας, λόφος· κνέφος, κνέφας), ὅθεν καὶ Κλεύας, κύριον ὄνομα = Κλαύας (ὡς τὰ Κρεύγας, καὶ Κραῦγις, Κραῦβις, Κραῦσις ἐκ τῦ κράζω), καὶ (ἐκ τῦ κλέζω) Κλέζος· καὶ (κλέος) κλεεινὸς, κλεεννὸς, κλεινὸς, κλείνιος, κτλ. Τὸ Σλαβ.* с= *λτ.* c,=*κ· ὡς,* Де́с-ять, déc-em, *δέκ-α.* Сѣр-а, = cera = *κηρ-ός.* co = *λτ.* cu-m=*κὺν, ξὺν, καὶ πάλιν, σὺν=κὺν (ξὺν), βλ. καὶ* Сла́дкій, Сла́ма, Слезà· *οὕτω καὶ τὸ Γερμ.* sch = *κ, ἐν τοῖς* schliessen=*κλείειν*, cludere. scheeren = *κέρεν* (kehren), *κέρειν. κτλ. (βλ.* Adelung. S.). *πρβλ. καὶ* Ключъ, *καὶ* Сле́сарь, *καὶ* Слюзъ. *τοιαῦτα καὶ τὰ λτ.* celebro, celeber=*κελεύω, κελέω (ἀντὶ κλέω, κλεΐζω, κλέζω) κελεύηρ,*

ἀντὶ (*κελεὴρ*, *κελεὴς*) *κλεὴς*, *ἀφ' ὃ περικλεὴς*, *εὐκλεὴς*, *κτλ.* (*βλ. καὶ* Осмь). *Τὸ δὲ κλέω*=*καλέω*, *κάλω*, *κέλω*, *κλύω*, *κλάω*, *κλάζω*, *κτλ.* =*ἠχῶ*, *φωνῶ*. *ὅθεν*, Сла́вій, *Σλαβον. καὶ* '*Ρωσσ.* Соловéй, *Σρβ.* Славу́й, *Κρτ.* szlavich, *Κρν.* slavizh, *Βμ.* slawik, *Πολ.* słowik (*ἀηδὼν*) *οἷον κλαυδὸς*, *κελευδὸς*, *ὡς τὰ*, *κελεὸς*, *καὶ κάλανδρος*, *καλάνδρα*, *συγγεν. λτ.* alauda. *πρβλ. ἀρχαῖον Γρμ.* Calander, *ὡς καὶ* Galander (*βλ.* '*Ρείμ. λ. καλάνδρα*), *ἐκ τὃ* gallen, callen=*κάλεν*, *κάλειν*, *καλεῖν*, *ὅθεν καὶ* Nachtigall *ἡ ἀηδὼν*, *οἷον νυκτικάλη*=*νυκτιλάλος*, *ὡς τὸ*, *ὀρθρογόη χελιδὼν* (*καὶ αὐτὸ τὸ ἀηδὼν ἐκ τὃ ἀέδω ἀείδω*, *ᾄδω*). *βλ. καὶ* Сло́во, Слышу, Слезà. [*τὸ κλέω*, *κλάω*, *συγγενὲς τὃ λάω*, *λάκω*, *λάλω*, *κτλ. ὅθεν καὶ τὸ λτ.* laus, laudo, *Γρμ.* loben=*λαύω*, *κλαύω* (*κλαῦς*) *κλέος· ὡς καὶ τὰ κράγω*, *κράζω*, *συγγενὲς τὃ ῥάγω*, *ῥάζω*, *κτλ.*]

Сла́дкій, Сла́докъ (*γλυκὺς. οἷον*, *σλάδοξ*, *δος*=*κλαδὸς*, *γλαδὸς*, *δ*=*γ*, *γλαγὸς. καὶ τὸ* с=*κ*=*γ. βλ.* Сла́ва, *καὶ* Слоню). '*Εκ τοῦ λάω* (*ὅθεν λαρὸς*) *γλάω*, *γλάκος*, *λτ.* lac, ctis=*γλὰξ*, *γάλαξ* (*ἀφ' ὃ γάλα*, *τὸ καὶ νῦν παρὰ Σμυρναίοις γάλας*), *γλάγος*, *καὶ γ*=*κ*, *κλάγος*, *Κρῆτες. καὶ γλακὸς* (*γλυκὺς*), *ὅθεν καὶ γλακὺς*, *γλακέδια* ('*Ησύχ. τὰ συνήθ. γλυγέδια· ὡς λτ.* clucidatus =lucidatus), *καὶ γλεῦκος*, *γλευκὸς*, *γλευκὺς*, *γλυκὺς*, *καὶ* (*μεταθ. γυλκὺς· καὶ*, *λ*=*υ*, *γ*=*δ*)

δεῦκος, *δευκὴς*, *δευκὺς* (*ὡς θεύγω* = *θέλγω*, *αὖσος* = *ἄλσος*), *καὶ δυλκὺς*, *δυλκὶς*, *λτ.* dulcis, *κτλ. τὰ πάντα διαλέκτων ἰδιώματα* —. Сла́дость (*γλυκύτης*), Сла́сть (*τρυφὴ*, *ἡδονὴ*) *οἷον γλάδος*, *γλάξ* (*σλάξ*, *ξ*=*στ*), *γλακύτης*, *γλυκύτης*, *γλύξις*, *κτλ. βλ. Ῥείμ. λ. γλυκὺς.*

Сла́на (*πάχνη*) *γλάνα*, *γλήνη* (*πᾶν τὸ λάμπον*, *ἐκ τῦ γλαύσσω*, *Ϝλαύσσω*, *λεύσσω*, *λευκός· ὡς καὶ γέλα λτ.* gela = *ἕλα. τὸ* с *πνευματισμὸς*, *ὡς τὸ γ ἐν τῷ λαύσσω* = *Ϝ. ἔςι δὲ καὶ ἄλλως γ*=*κ*=c. *βλ.* Сла́ва). *Ἔςι τοίνυν τὸ* Сла́на *ἄντικρυς συγγενὲς τῦ* Сли́на, *ὡς καὶ τὸ λίνω*, Льнѹ̀, *ἀλίνω*, *ἐκ τῦ λίω*, *συγγ. τῦ λέω*, *λάω*, *Ϝλάω*, *γλάω*, *γλαύω*, *γλεύσσω*, *κτλ. ἐν οἷς κατὰ τὺς διαφόρυς σχηματισμὺς νῦν μὲν τὸ λεῖον καὶ λαμπρὸν*, *νῦν δὲ τὸ γλίσχρον καὶ λιπαρὸν καὶ κολλῶδες*, *ἄλλοτε δὲ τὸ λαρὸν καὶ γλυκὺ καὶ τὰ λοιπὰ διαγράφονται* (*βλ. Ῥείμ. λ. λάω*). *βλ. καὶ* Сли́на. *τὸ δὲ Γρμ.* Schlossen (*χάλαζα*) *ταυτὸν δοκεῖ τῷ χάλαζα* (*χαλάω*, *χάλω*, *χέω*). *βλ.* Сли́ва, Слеза̀, Сли́зкій.

Сла́нъ, Сла́ный (*ἁλμυρὸς*), *λτ.* salsus. *βλ.* Со́ль.

Слеза̀ (Слза), *Βοεμ.* slza, *Σερβ.* syza (y = *λ. βλ.* Сла́дкій), *Κρν.* sovsa, solsa, *ἄνω Λυσατ.* selza, *παρὰ δὲ τοῖς κάτω Λυσατ.* sa, *ἐκ συγκοπῆς τῦ* слза, slsa, lsa, sa (*δάκρυον*). Слезю̀ (*δακρύω*) *κλέζω* (*κλέζα*) = *κλάω*, *κλαίω*, *κλαύω*, *κλαῦμα* (*ἐκ τῦ κλέω*, *κλέζω*, *κλάζω*,

Клехчу̀, Кли́чу, = *κλάω*, *κλάγω*, *κλάγγω*, *κτλ. ἤχων σημαντικά· καὶ* с = *κ. βλ.* Сла́ва). *τὸ δὲ κλαίω* (= *θρηνῶ*, *θρέω*, *θροέω*, *ἐκ τῆς τȣ̃ θρηνȣ̃ντος φωνῆς*) *ἐκλαμβάνεται καὶ ἀντὶ τȣ̃ δακρύω*, *ὡς καὶ τὸ* Слезю̀· ,, *τροφὸν ὁρῶ κεκλαυμένην* (*Σοφκλ.* = *δεδακρυσμένην*, *Σ. κλαμμένην*, *δακρυσμένην*, *τȣτέςιν*, *ἔτι φέρουσαν ἐν τοῖς ὄμμασι τὰ σημεῖα τῆς ἄρτι πεπαυμένης δακρύσεως*). *τὸ δὲ* пла́чу = *φλάζω*, *φλέω*, *λτ.* fleo, *ἐμφαίνει κυρίως τὴν ἰδέαν τῆς ὑγρότητος τῶν δακρύων*, *καθὰ καὶ τὸ δακρύω*. (*τὸ δ' αὖ Γρμ.* Thräne, *δάκρυον*, *οὐκ ἂν εἴη συγγενὲς τȣ̃ θρῆνος*, *ἀλλὰ μᾶλλον τȣ̃ ῥανὶς*, *ῥάνω*, *ῥαίνω*, *μετὰ τȣ̃ πνευματισμȣ̃ τ*, *ὡς*, *ῥάχος*, *ῥαχὺς*, *τραχὺς*).

Сле́сарь, *τὸ Γρμ.* schlosser (*κλειδοποιὸς*, *συνήθ. κλειδαρᾶς*), *μσ. λτ.* claustrarius, *ἐκ τȣ̃* claudo (*κλαύω*) *κλάζω*, *κλῄζω*, *Γρμ.* schliessen, *κλείω*, *κλεῖς*. *βλ.* Клю́чъ, *καὶ* Сла́ва.

Сли́ва (*δαμασκηνὸν*, *δαμασκηνέα*), *Σερβ.* Шли́ва (*ὅθεν* Шли́бовица, *τὰ ἐκ δαμασκηνῶν σίκερα*, *ἡ ῥακὴ*) (*γλύβα*, *γα*) *γλύκα*, *γλυκὴ*, *γλυκὸς*, *γλυκύς* (*διὰ τὴν γλυκύτητα τῆς ὀπώρας*). *λέγονται δὲ ταῦτα δαμασκηνὰ*, *καὶ συνήθ. δαμάσκηνα*, *ὡς ἐκ τῆς Δαμασκȣ̃ πόλεως* (*ὅπȣ ἄριςα φύονται*), *κατ' ἔλλειψιν τȣ̃ κοκκύμηλον* (*δαμασκηνὸν κοκκύμηλον*, *ὡς λέγεται ἑλληνικώτερον ἡ ὀπώρα*, *καὶ λτ.* damascena pruna. *ἀλλά γε κυρίως κοκκύμηλα*

φαίνεται τὰ ἐν τῇ συνηθ. τȣρκικώτερον ζέρδελα καλȣ́μενα, καὶ σευτελιὰ, ἅπερ καὶ νῦν ἐκ τῆς Δαμασκȣ̃ τὰ καλλιςα μεταφέρονται). ἐκ τȣ̃ δαμασκηνὸν παρεφθάρη ἴσως τὸ Γρμ. Zwetschken (z=δ=σδ=ζ, καὶ μ=w). ἐκ δὲ τȣ̃ βράβυλον καὶ βράβιλον καὶ-βηλον (τὸ αὐτὸ δαμασκηνὸν), προῆλθε τὸ συνήθ. ἀβράμηλον (β=μ)· καὶ ἐκ τȣ̃ πρȣ̃νος, πρȣ̃νον, τὸ λτ. prunus, prunum, ὅθεν ʼΙτ prunella. 2, Слúва, ὑποκρς. Слúвки (τὸ πῖαρ τȣ̃ γάλακτος) γλύβα = γλύκα (γλύϝκα, γλεύκη), γλύξις, γλάκος, γλάγος. βλ. Сла́дкiй. τὸ δὲ Σ. γλιφὸς = γλίσχρος.

Слúзкiй, Склúзкiй, Ско́льзскiй-зокъ, Слúзокъ (ὀλισθηρὸς, καὶ γλίσχρος) ἐκ τȣ̃ Слúзь=σ-λισσὸς=λισσὸς, λίσπος, (λίσκος, σκ=σπ), λίσφος, καὶ λίσθος (ὅθεν ὄλισθος), καὶ (Склúз-Ско́льзσ-γλίσσ- παρενθ. ο, σ-γολίσσ) γλισσὸς, (λίσχρος) γλίσχρος, λισθηρὸς (ὀλισθηρὸς), Σ. γλιςερὸς, ἐκ τȣ̃ λίω, γλίω, γλία, Σ. γλέζα, γλίζα, Слúзь, γλοιὸς, (λτ. glus, gluten, Γλ. gluant), γλοιόω, γλίσσω, (γλισσέω) Слизѣю, Слúзну (γλισχραίνω). πρβλ. καὶ τὸ Σ. γλιστρω̃ (=ὀλισθω̃ ἐκ τȣ̃ λιςρω̃, λίςρον, λίσσωτρον, λισσός. ἴσως δὲ καὶ ἐκ τȣ̃ λισθω̃, κατὰ παρένθεσιν τȣ̃ ρ, οἷον λισθρω̃, ϝλισθρω̃, γλιςρω̃· ὡς καὶ τίλα, Σ. τσίρλα. τιλάω, ω̃, τσιρλω̃,-λίζω). πρόσθες καὶ Γρμ. glitschen, glitschig, Γλ. glisser, glissant, κτλ. βλ. τὰ συγγενῆ Лысый, καὶ Слѣзъ.

Слúна, χυδαίως Слю́на, Πολ. slÿna, Δαλμ.

szlina, *Βομ.* slina, sliva (*σίαλον*) *λτ.* saliva, *Γλ.* salive, *κτλ.* Слѝню, Слю́ню (*σιαλίζω*) *συγγενὲς* Льну̀ (Сльну̀, *σ-λίνω*)=*ἀλίνω* (*ἀλίνα*, *ἐκ τῦ λίω*, *λίνω*, *λτ.* lino, *μετὰ τῦ πνευματισμῦ σ-λίνω*, *σ-λίνα*, *ἅς*, *γλία*, *γλίνα*, *βλ.* Гли́на)= *ἀλείφω*, *ἄλειφαρ*, *ἀλοιφὴ* (*ἄλιφα*=saliva) *Γερμ.* salben, Salbe (*βλ.* Сла́на). *ἀλλὰ γὰρ πᾶσι δοκεῖ τὸ* Сли́на=*σίαλον*, *σιαλίς*, *μεταθέσ.* saliva. *Ἐκ τῦ σίαλον*, *τὸ σιαλιςήριον* (*μέρος χαλινῦ*), *ὡς ἐκ τῦ* saliva *τὸ Σ.* (*παρὰ Πελοπονν.*) *σαλιβάρι* =*χαλινός*.

Сло́во (*λόγος*) *κλόϜος*=*κλέϜος* (*ε*=*ο*) " *κλέος*, *λόγος· κλεῖν*, *λέγειν· κλείσατε*, *εἴπατε* (*Ἡσύχ.*), *ἐκ τῦ* Слову̀, *καὶ* Слыву̀ (*καλοῦμαι*, *λέγομαι*, *φημίζομαι*. *κλόϜω*)=*κλέω*, *κλείω*, *κλύω* (*κλύϜω*, Слы́ву. *τὸ θέμα* Слу́ю, Слы́ю, *κλούω*, *κλύω*), *κλέζω*, *κλεΐζω*, *κληΐζω*, *κτλ.* (*βλ.* Сла́ва *καὶ* Слы́шу). *ὅθεν τὸ ἐθνικὸν* Слова́нъ, Слови́нинъ, *Ῥωσσιк.* *δὲ* Славя́нинъ (*ὡς ἐκ τῦ* Сла́ва, *συγγενῦς* Сло́во)=*Σλοβανός*, *Σλαυανός*, *Σλαῦος*, *Σλάβος*, *λτ.* Slavus=*Κλεύας*, *Κλέζος* (*κύρια ὀνόματα ἐκ τῦ κλέζω*, *κλεύω*=*κλέω*, *κλείω*, *κλεΐζω· ὡς καὶ Κλέων καὶ Κλεῖτος καὶ Κλείτωρ*, *καὶ ἡ Κλειὼ*, *καὶ Κλύμενος*, *καὶ Κλυμένη*, *καὶ Κλυτία*, *κτλ.*=*κλυτὸς*, *κλυτὴ*), *οἷον κλευανὸς*=*κλεανὸς*, *ὅθεν κλεαινὸς*, *καὶ κλειὸς*, *κλεύας* (*κλεὶς*, *περικλεὴς*), *ε*=*ο*, *υ*=*β*, *κλοβανὸς*, *κλόβας* (*Σλοβανὸς*, *Σλόβας*, *Σλάβων*, *Σλάβος*. *ὅθεν*

τὰ παρενθέσει τȣ̃ ϑ, καὶ κ, Σϑλάβος, Σκλάβος, λτ. Sclavus, καὶ Σκλαβῆνος, ἀφ' οὗ καὶ τὸ συνήθως Σκλαβοῦνος. βλ. προλεγόμεν. § κ). Ἴσως δ' ἄν τις εἴποι τὸ Словянъ, κλευανὸς, καὶ (ὡς ἐκ τȣ̃ κλέω=λέγω, κλέος=λόγος) κλέων =λέγων, λόγιος (Словéсенъ), ὡς μέγα δὴ τῶν Σλαβόνων φρονέντων ἐπὶ τῷ δύνασϑαι λέγειν, ὁμοίως καὶ Ἕλληνες, οἵγε πάντων μάλιςα ἀνϑρώπων λόγον ἀκριβώσαντες, τȣ̀ς μὴ σφίσιν ὁμογλώσσȣς ἀγλώσσȣς ἐκάλȣν (Σοφοκλ. Τραχιν.), καὶ βαρβάρȣς· καὶ τȣ̃το γὰρ ὠνοματοπεποίηται ὡς ἐκ τȣ̃ δυσήχȣ φϑόγγȣ καὶ τῆς κακοςομίας τῶν μὴ φϑεγγομένων ἑλληνιςὶ, ἀλλὰ φωνὴν ἀγνῶτα προϊεμένων, καὶ κεκριγότων ὄρνιϑος τρόπον ἢ χελιδόνος (βλ. Ἡρόδ. β, 57. καὶ Αἰσχύλ. Ἀγαμέμ.)· καὶ ἔςιν ἄρα τὸ βάρβαρος ὡς τὸ κάρβανος, κάρβαρος (βλ. Ῥείμ.). Τὸ ἐϑνικὸν ἐπίϑετ. Словéнскый καὶ Ῥωσ. Славéнскый = Σλαβονικὸς, οἷον παρὰ τὸ Словéнъ = κλεϝενὸς (κλοϝενὸς), κλεενὸς, κτλ. καὶ Κροατ. szlovénecz, κτλ. [Ἐκ τȣ̃ παρεμβεβυσμένον ἔχοντος ἀντὶ ϑ τὸ κ Σκλάβος (ἀντὶ Σλάβος), παράγουσι πολλοὶ τῶν φιλολόγων τὸ προσηγορικὸν sclavus, Ἰτ. schiavo, Γλ. esclave, Γρμ. sclav = δοῦλος, αἰχμάλωτος, διὰ τοὺς παρὰ τοῖς Γερμανοῖς, ἤ φασιν, εἱλώτων τρόπον δȣλεύσαντας νοτειοτέρȣς Σλάβονας, ὥςε τὸ ἐϑνικὸν ὄνομα ἀντ' ἐπιϑέτου παρὰ τοῖς ὕςερον ἐκνενικηκέναι, ὡς

καὶ τὸ Κὰρ καὶ Εἵλως παρὰ τοῖς Ἕλλησιν—. ἀπίθανα ταῦτα δοκεῖ καὶ σκαιὰ, καὶ οὐχ' ἧττον γελοῖα, ἢ τὸ Νέμτζος, καὶ Σλαβονιστὶ Нѣмецъ (Γερμανὸς) ἐκ τοῦ Нѣмый (μυδὸς, mutus) κατά τινας παραγόμενον· καὶ τὸ Σέρβος, ἐκ τȣ̃ servus (δȣ̃λος)· εἰ δὲ βȣ́λει, καὶ αὐτὸ τὸ ἐθνικὸν Slavus ἐκ τῶν Γερμανικῶν slaw, schlapp = Слáбъ, Слáбый, κτλ. Ἴσμεν γὰρ ἐκ τῆς ἱςορίας οὐ μᾶλλον Σλάβονας ἀνδραποδιζομένȣς ὑπὸ Γερμανῶν, ἢ τȣ́τους ἐκείνοις δȣλεύοντας, καὶ τὴν πλείςην δὴ τῆς τῶν Γερμανῶν νοτειοτέρας χώρας τȣ̀ς Σλάβονας διὰ μακρȣ̃ κατασχόντας, ὥςε καὶ πόλεις καὶ χωρία τῆς Γερμανίας Σλαβονικοῖς ὀνόμασιν ὀνομάσθαι τε καὶ ἐς τόδε ἀποκαλεῖσθαι. Κᾶρες δὲ καὶ Εἵλωτες, ἐπεί τε ἥλων, ἐδούλευον ἀείποτε, ὅθεν σφίσι καὶ τȣ̓́νομα συνώνυμον τῇ τύχῃ διὰ τέλους ὑπέβη. εἴ γε χρὴ καὶ ὅλως τοὺς Κᾶρας τοῖς Εἵλωσι παραβάλλειν, πολλῷ γε ὕςερον ἐπὶ λοιδορίᾳ τούτου δὴ τοῦ ὀνόματος ἐκληφθέντος· τὸ γὰρ Ὁμηρικὸν, ἐν καρὸς αἴσῃ, ἄλλως ἑρμηνευτέον (βλ. Ῥείμερ. λ. Κάρ), τὸ δὲ Καρικὸν ἔθνος, δοκιμώτατον, ᾗ φησὶν Ἡρόδοτος (Α, 171). ἀνθρώπων γὰρ ἔθνος ἓν ȣ̓δὲν ȣ̓δαμȣ̃ ȣ̓δέποτ' ἂν ἀξιώσειεν αἰσχρὰν ἑαυτῷ περιθέσθαι ἐπωνυμίαν. Ἐγὼ μὲν οὖν οἶμαι τοὺς περὶ ὀνομάτων ἐθνικῶν διαλεγομένȣς εὐςομεῖν τε ἅμα ὀφείλειν, καὶ πάνυ εὐλαβῶς ἅπτεσθαι τῆς ἐρεύνης τοῦ περὶ ταῦτα ἐτύμȣ, μηδ'

εἰκασίαις μᾶλλον ἢ τῷ ἀληθεῖ λόγῳ χρωμένους πρὸς πᾶν τὐναντίον, ἢ σημαίνουσι, τὰ ὀνόματα διαςρέφειν, δόξαν ἐτυμολόγου λοιδορίας ὠνουμένους πικρᾶς. Ἄλλο γάρ τι ἂν εἴη ἢ προπηλακισμὸς ἄντικρυς, τὴν αἰσχίςην προσηγορίαν τοῖς πάλαι καὶ νῦν δ' οὐχ ἧττον κλεαινοῖς Σλαυανοῖς περιάπτειν; ἐξὸν τοῦτο δὴ τὸ ἀποτρόπαιον προσηγορικὸν, τὸ σκλάβος, ἄλλοθέν ποθεν ἐτυμολογεῖν, ἄδηλον ὂν καὶ ἄλλως, παρ' οἷς τε πρῶτον ἧκεν εἰς χρῆσιν, καὶ ὅπως ποτὲ διαδοθὲν, ἐπὶ πᾶν τῆς Εὐρώπης ἴσχυσεν ἐκνικῆσαι· οὐ γὰρ δήπου πάντα τὰ ἔθνη τὰ χρώμενα τῷ ὀνόματι (πολλὰ δέ εἰσι, καὶ μακρὰν ἀλλήλων ἀφεςηκότα) Σλάβους εἶχον σφίσιν εἱλωτεύοντας· βλ. καὶ Срб, καὶ Холопъ.

Слóгъ (συλλαβή), ἐκ τοῦ Лежу̀ (λέγω, σύλ-λογος).

Слоню̀ (καλύπτω, κρύπτω) οὐκ=κλόνω (ἀντὶ κλένω, ὅθεν κλόνος, κλονέω)=κλίνω=κλείω (κρύπτω. Ἐκ τοῦ κλάω, ὁ διὰ τοῦ ε τύπος κλέω, κλείω· ὁ δὲ διὰ τοῦ ι κλίω, κλίνω· τὰ δὲ κρυπτόμενα κλείονται, καὶ κλίνονται). ἀλλ' ἐκ τοῦ ἀρρήτου Слою̀=Клюю̀ (κλόω, ἀντὶ κλύω) =γλύω, γλύϝω (γλύφω), κλύϝω, ὅθεν παρενθ. τοῦ α, τὸ καλύϝω, καλύβω, καλύπτω (ὡς καὶ κολάπτω=γλάφω. Ῥείμ.), οἷον καλύ(ν)ω· ν=ϝ=β. βλ. Клюю̀.

Слота̀ (ὁμιχλώδης καιρὸς, λελυμένη χιὼν· ὅθεν τὸ χυδαῖον τῆς συνηθ· σλότα), ἐκ τοῦ Лію̀,

Лью (слью)=σ-λίω (λεiϝω, λείβω)=λύω, λόω, λυτὴ (λοτή). βλ. Лію, καὶ Слàна.

Служу̀ (διακονῶ, ὑπηρετῶ, λειτεργῶ) (κλέζω, κλύζω-γω, ὡς κλάω-ζω,-γω)=κλύσσω, κλύω, Слу́ю [=πείθομαι, ὑπακούω· „ κλύειν χρὴ τῶν ἐν τέλει. Σφκλ. ὅθεν καὶ τὸ λτ. cliens=πελάτης· καὶ τὸ διάκονος, διακονέω, ἢ μᾶλλον παρὰ τὸ κονέω (κόνις), ἢ παρὰ τὸ κονέω, κοέω, κοάω, κόω (ἀκόω, ἀκέω, βλ. Чу́ю), κόης, κέης (ἄ-κοος, ἤκοος) δι-ήκοος, δι-άκοος, διάκονος, ὡς καὶ κονίτης = θεράπων. 'Ρείμ.] ὅθεν

Слугà (διάκονος, ὑπηρέτης· οἷον κλύϝας) κλύων βλ. Слы́шу, Слу̀хъ.

Слу́хъ, Слухà (ἀκοή), συγγεν. κλύσις, ἐκ τοῦ Слу́ю, Слы́шу (ы = у = ε = υ). τὸ 'Αγγλ. hlust = οὖς, ὡς κλύον.

Слы́шу, καὶ Слу́шаю (ἀκέω) κλύσσω, κλύω, ἐκ τῦ Слу́ю, Слы́ю, κλέω, κλύω, συγγεν. Слову̀. (βλ. Сло́во, καὶ Δοβρόβ. σελ. 154), ὡς καὶ τὸ κλύω συγγενὲς τοῦ κλέω· τὸ γὰρ κλύειν (ἀκέειν) παρεπόμενον τῦ καλεῖν, κλέειν (φθέγγεσθαι). οὕτω καὶ τὸ ἀΐω (ἀκέω) συγγενὲς τῦ αὔω, ἀΰω (φωνῶ), ὅθεν καὶ τὸ αὖς, οὖς· καὶ τὸ λτ. audio (ἀκέω) ἐκ τῦ αὐδέω (φωνῶ)· καὶ αὐτὸ δὲ τὸ ἀκέω=καὶ ὀνομάζομαι (βλ. καὶ 'Ρείμερ. λ. γεγωνέω), καὶ τὸ κλυτὸς (ἀκεςὸς) = κλειτὸς (κλεϊζόμενος, φημιζόμενος), κτλ.

Слѣдъ (ἴχνος)· Слѣдую (ἀκολεθῶ, ὡς ἐκ τῦ слѣду) κλε(ύ)θω (θ = δ, κλεύδω), κλεύθω (ἐλεύθω)

κέλευθος (συγκοπ. κλεῦθος, κλε(ῦ)δος). ὅθεν, На-слѣдникъ, *ὁ διάδοχος (ὡς ἀκόλυθος, καὶ οἷον κλεύθιος=κελευθίτης). Ἔςι δ' οἷς ἔδοξε τὸ* Слѣдую *συγγενὲς* Лѣзу (С-лѣзу). *βλ. τὴν λέξιν.*

Слѣзъ (*μαλάχη*), *καὶ Σρβ.* слез *καὶ* шлѣз, *Πολ.* szlaz, ślaz, *Κρτ. Βμ.* szlez, slez, *συγγεν. γλισσὸς λισσὸς, βλ.* Слйзкій, *γλίσχρος· ὡς τὸ μαλάχη, ἐκ τῦ μαλακὸς, μαλάσσω, (μάλω, μαλὸς, μαλὶ, λτ.* malva). *καὶ τὸ* Слéзина *Σερβ., Ῥωσ.* Селезéнька (Слéзень) *σπλὴν (Γρμ.* Milz, *λτ.* lien) *συγγεν. δοκεῖ τῦ* Слéз, Слйзь, Слйзокъ (*ὡς γλίσσων, ἢ λεῖος, μαλακός*). *καὶ* Слйзень (*κοχλίας*), *Σ. σάλιαγκος (σίαλον), διὰ τὴν Σ. γλίζαν, γλέζαν.*

Слѣпый, Слѣпъ (*τυφλὸς ἐκ τῦ τύφω, τ = σ, συφλὸς, μεταθ. σλυφὸς, σλυπὸς, καὶ οἷον ἐκ τῦ τέφω, τεφλὸς, σεφλός, σεπλὸς*)· *ἀλλὰ καὶ τὸ σιφλὸς (σίπω), τυφλὸς παρὰ πολλοῖς ἑρμηνεύεται (βλ. Ῥείμ. λ. σιφλὸς).* Слѣплю (*τυφλώττω, ὑδετέρως*), *καὶ* Слѣпну (*τυφλόω· ἀμφότερα ἐκ τῦ ἀχρήστυ* Слѣпу̀, *τυφλῶ, συφλῶ, σλυφῶ, ἢ σιφλῶ*). *Οὐ γὰρ, οἶμαι, τὸ* Слѣпъ, Слѣпну *σύνθετον (ἥ φασί τινες) ἐκ τῆς* съ *καὶ* лѣпну̀=*λέπω (λέφω, ἀλείφω), οἷον ἀληλιμμένος τὺς ὀφθαλμὺς, ἢ καὶ λεπιςὸς, λελεπισμένος τὰς ὄψεις· ταῦτα δὲ βεβιασμένα καὶ ἀπίθανα.*

Слю̀, *βλ.* Шлю̀. *Σημείωσαι* с = ш. *ὅτω καὶ* Слю́зъ, шлю́зъ, *βλ. καὶ* Слáва, *καὶ* Слѣзъ.

Слюда (*εἶδος ὑέλȣ πετρίνης*, *ἡ ῥωσσικὴ ὕελος*, vitrum Ruthenicum) *συγγενὲς* Лёдъ. *οὐ γὰρ*, *οἶμαι* = *λύγδος*, (*λύδος*, *λύδα*) *ἐκ τȣ̃ λύκη*, *λευκός*.

*Слюзъ, *καὶ* Шлюзъ, *τὸ Γρμ.* Schleuse, *Γαλλ.* écluse (*κλῆς*) *κληΐς*, *κλεῖθρον* (*θύρα ποταμῶν καταῤῥακτὴ*). *βλ.* Ключъ, *καὶ σημείωσαι κ* = с *ἐν τῷ* Сла́ва, *κτλ.*

Слю́на, *βλ* Сли́на.

Сма́ю, *βλ.* Ма́ю.

Смержду̀, *Ῥωσσ.* Смержу̀ (*ὄζω*). Смра́дъ (*δυσωδία*), Смражу̀, *συγγεν.* Мерзѣ́ю, *ἐκ τȣ̃* Мерзу̀ [= *μύζω*, *πρωτότυπον καὶ τȣ̃ μύδω*, *μυδὸς*, *μυδάω*, *καὶ τȣ̃ μυσὸς*, *μῦσος*, *μυσάω*. *ἐκ δὲ τȣ̃ μύζω*, *μύσσω*, (*σ*=*ρ*) *σ-μύρσω* (*ὡς μῦς*, *σμῦς*) *τὸ Σλαβον.* (*σμύρζω*) Смержу̀, *καὶ* (*μύρδος*, *σμύρδος*) *μεταθ.* Смра́дъ (*βλ.* Ме́рзскій). *Οὕτω καὶ ἐκ τȣ̃ βδέω* (*ὄζειν*, *ἐπὶ πορδῆς· ὅθεν καὶ τὸ Βοεμ.* bzdim, *οἷον βδῆμι*, *β-σδῆμι*), (*βδέλω*), *τὸ βδελύττομαι* (*ἀποςρέφομαι τὸ δυσῶδες*)· *καὶ τὸ πύθω* (*σήπω*) = *λτ.* puteo, *παρήγαγε τὸ* pudeo (= *βδελύττομαι*, *ὅθεν ἀποςρέφομαι*, *δυσωπȣ̃μαι*, *αἰσχύνομαι*, pudet me)· *καὶ ἐκ τȣ̃* (*ὄζω*, *ὄδω*) *τὸ* osor, odio (*μισῶ*, *καὶ τοῦτο ἐκ τȣ̃ μῦσος* = *μῖσος*, *ι* = *υ αἰολικ. βλ.* *Ῥείμερ.*). *τὸ δὲ λτ.* merda (*κατὰ Βόσσ.*) *ἐκ τȣ̃ μίνθα*, *μένθα*, *μέρθα* (*ὡς*, *γνῶμα*, groma). *ἔςι δὲ τὸ μίνθα συγγεν. τȣ̃ μίνθος*, *μόνθος*, *ὕνθος*, *ἐκ τȣ̃ ὄνω*, *ἄνω* (=

ὄδω), δοκεῖ γε μέντοι καὶ τὸ λατινικὸν ὄνομα = Смрáдъ]. βλ. καὶ Сморóдина, καὶ Пáхну.

Смампрю, βλ. Смопрю.

Смéрть (θάνατος), καὶ Βομ. smrt. βλ'. τὸ πρωτότυπον Мрю. = mors, mortis, μόρος, μορτὸς, μόρτης. πρβλ. τὸ Γρμ. Schmerz (ἄλγος πόνος, ὀδύνη). Κτσξ, Schmart, Σβ. Smärta (βλ. Adelung). τὸ δὲ с, ἐν τῷ Смéрть (ἀντὶ Мéрть) ὡς ἐν τοῖς, σμικρὸς (μικρὸς), σμίγδην, σμάραγδος (μίγδην, μάραγδος), σμῦς (μῦς) κτλ.

Смéрдъ (χειρῶναξ, ἐργάτης) ἴσως συγγεν. Мрю, Морю, μορέω (πονέω), μορητός (ὡς τὸ Γρμ. Schmerz). Ἕτερον δὲ τὸ σμέρδος (ῥώμη. ὅθεν εὐσμερδὴς = εὔρωςος).

Смотрю, (κοινῶς, Смампрю), Σλαβ. Смопряю (ὁρῶ, θεωρῶ, θεῶμαι, κατανοῶ) ἴσως, ἀθρῶ, ἀθρέω, (μετὰ τȣ μ, καὶ σ, ὡς δασέων πνευματισμῶν, μαθρῶ, σμαθρῶ, σμαθρέω· ὡς, ἄραγος, μάραγος, σμάραγος). ἢ μαρύσσω (ὅθεν ἀμαρύσσω), μαρύττω, μαρύτω (ματρύω, σ-ματρύω), ἐκ τȣ μάρω, μαίρω (βλ. Мрáзъ). πρὸς τὸ μαίρω παραβάλοι τις ἂν καὶ τὸ λτ. (miro) ad-miror (θαυμάζω=θαύω, θάω, θεάω, θεῶμαι), Ἰτ. miro, mirare, κτλ. Σνσκρτ. smaritum, Περσ. shemerden· καὶ τὸ Ἑβρ. mar = ὁρᾷν.

Смóква (συκῆ, καὶ Смóкви ἀντὶ Смóковь, ὡς цéркви = цéрковь, βλ. Δοβρόβ σελ. 280)

οἶον σ-μύκϜα, σμύκη (υ=ο, σμόκη). Ἔςι „μύκηρος, εἶδος σύκων (Σέλευκ. παρ' Ἀθην.), καὶ Λακωνικ=κάρυον ἢ ἀμύγδαλον, καὶ=καρύα (εὑρίσκεται καὶ μύκηρος), ὡς ἐκ τῦ μύκω, μύχω=σμύχω, σμώχω (βλ. Мáю, Смáю), σμάγη (καὶ μύκη; ὅθεν μύκηρ,-ρος, σμύκη) Смóква, (καὶ Γοτθικ. smaakan)? Καὶ τὸ συκῆ δὲ καὶ σῦκον νομίζυσί τινες παρὰ τὸ ὕω (Ϝύω, σύω, φύω) ὅθεν ὗκον· καὶ μετὰ τῶν πνευμάτων, σῦκον, καὶ τῦκον=Ϝῦκον, τὸ λτ. ficus, καὶ ficus=Ϝυκῆ (φυκῆ, φ=β, βυκῆ), ἐπεὶ δὲ καὶ β=μ, εἴη ἂν καὶ βυκῆ=(μυκῆ, μύκϜη, μύκϜα) Смóква.

Смолà (ῥητίνη, πίσσα). Смолю̀(πισσόω)συγγ. μόλω (μολύω, μολύνω, καὶ συνήθ. μολιάζω=διαίνω), μολὺς (μολὸς, οἷον μολὴ, σ-μολὴ, βλ. Смéрть), διὰ τὸ ὑγρὸν καὶ μαλακὸν. βλ. Мóю, Мелю̀.

Сморкáю, -кнý (ἀπομύττω) ἐκ τῦ Мóркъ (Смóркъ Нáсморкъ = κατάῤῥυς) = αἰολ. μύρκος, μύρκα=μύσκος, μύσκα, μύκσα, λτ. mucor, mucus= μῦκορ, (ὕτω καὶ μυξέω, μυσκέω, μυρκέω μυρκάω. τὸ δὲ с πρόθεσις=ἐξ, βλ. Съ, οἷον ἐξ - μυρκάω). βλ. Мóкрый.

Сморóдина (τὸ Σ. φραγγοςάφυλον, λτ. ribes, ὅθεν παρά τισιν ἐξελληνίσθη, ῥίβις), παρηχεῖ μέν πως πρὸς τὸ μυρτίδανον (=μυρτὶς, μύρτον, καὶ ἕτερον μύρτυ ὅμοιον φυτὸν, καὶ ὁ καρπὸς τῦ περσικῦ πεπέρεως, διὰ τὴν πρὸς τὸ μύρτον ὁμοιότητα· ὅθεν ἴσ. μυρτίδανον καὶ ἡ ribes, ἅτε μύρτυ ὁμοία τό, τε εἶδος καὶ τὸ χρῶμα τὸ

* *

μυρτὸν, *λτ.* murteum = *μέλαν*, *φαιόν· βλ.* Мра́къ). *τὸ δὴ μυρτίδανον, εἴη ἂν καὶ μυῤῥίδανον, μυῤῥόδανον* (*σ-μυῤῥόδανον, θηλυκ.* Смородина), *ὡς καὶ μυῤῥίνη,=μυρσίνη, μυρτίνη. Ἔστι γέμην τὸ* Смородина *ἐκ τοῦ* Смержу̀ (*διὰ τὸ εὔοσμον*), *ὡς καὶ* Смо́родъ (*ὀσμὴ καυςȣ̃*)= Смра́дъ. *τὸ δὲ Σ. μυρωδία, μυρωδάτον, μυρίζω* (*ȣδέτερ.=ὄζω*), *ἐκ τȣ̃ μύρον.*

Смркъ, *Βμκ.* (*πίτυς*), *Πλ.* smrok, *Κρν.* smréka, *κτλ. καὶ* Смéрчіе, *Σλαβ.* (*ἄρκευθος*), *Σρβ.* Смрека, (*βλ. Δοβρ. σελ.* 150) *ἴσ. ἄρκευθος* (*ἄρκος, μετὰ τῶν δύω πνευματισ. σμ-ἄρκος* (*βλ.* Смотрю̀). *ἢ συγγεν.* Мра́къ?

Сму́тлый, Сму́глъ (*μελαγχρινὸς*) *ȷμυκλὸς, μυχλὸς* (*ὅθεν καὶ μȣ́χλα, συνήθ=εὐρὼς, βλ.* Мо́крый). *ἢ μᾶλλον* (*ἐκ τȣ̃* Мглà) *μιχλόεις, ὀμιχλόεις.*

Сму́рый, Сму́ръ (*φαιὸς*) *ȷμȣ̃ρος, μȣ̃ρος=μαῦρος, μαυρὸς* (*αυ=ου, ὡς, αὓς, οὓς, ὦς*), *μῶρος. λτ.* morus, *Γλ.* more, *κτλ. ὅθεν καὶ* Му̀рь, *Αἰθίοψ, Αἰθιοπία. βλ.* Мра́къ, *καὶ* Хму́ра.

Смѣхъ (*γέλως*). Смѣюся (*γελῶ, ὡς ἐκ τȣ̃ ἀχρήςȣ* Смѣю) *σ-μέω* (*μέω=ἐκτείνω*), *πρωτότυπον τȣ̃* (*μέδω*) *μείδω, μειδιῶ, Λετ.* smejiohs· *τὸ δὲ Γρμ.* schmollen (*Σβεκ.* småla, *'Αγγλ.* to smille) *ἀνήκει εἰς τὸ* maulen (Adelung).

Смѣю (*τολμῶ*) *σ-μαίω=μαίω, μαιμάω, μέμαα,* (*τὸ σ, πνεῦμα*).

Сно́пъ (*δέσμη, δράγμα*), *ἴσως συγγεν. κνάπω, πτω,* (*οἷον κνάπος, ὡς κνάφος*)·*τὸ δὲ κνάπω=κάμπω,*

κάμβω,(*ὅθεν ἂν εἴη καὶ*)*κόμβος*=Сно́пъ(с=*κ*).

Снащу̀ (*παρασκευάζω*, *ἐξαρτύω*, *οἷον*, *πλοῖον*, *κτλ.*) *σ-νάζω*, *νάσσω*, *νάττω*.

Снохà (*νύμφη υἱȣ̃*) (*ϝνο*hà *ϝνυ*hà,*νυὰ*), *νυὸς* (*ἐκ τȣ̃ νύω ὅθεν νύβω*, *λτ.* nubo, *νυβὴ*, *νύφη*, *νύμφη*) *λτ.* nu(r)us, *Γρμ.* Schnur, *ἀρχαιότ.* Snur, *'Ιτ.* nuora, *Γλ.* nore, *κτλ.* (*ἄλλο τὸ 'Εβρ.* naar=*υἱός*). *Οἱ δέ τινες ἐτυμολογȣ̃σι παρὰ τὸ* Сы́нъ=*ἴννις*, *ἴννος* (*υἱὸς*), *οἷον* Сынохà. *βλ.* Невѣ́ста.

Сну̀, *βλ.* Со́нъ.

*Сну̀ръ (*σειρὰ*, *σειράδιον*, *συνήθ.* *σειρήτιον*, *καὶ γαετάνιον*), *Πολ.* sznur, *τὸ Γρμ.* Schnur, *Σβεκ.* Snara, Snöre, *Κτσξ.* Snoor, *Φιννις.* nuora = *νευρὰ*, *ϝνεῦρον*, *λτ.* nervum (*νέρβον*, *μεταθ.* *ἐκ τȣ̃ νεῦρον*=*νέϝρον*. *ευ*=*εβ.*). Снуру́ю (*σφίγγω διὰ σειραδίȣ*), *Γρμ.* schnüren, *νευρόω*, *κτλ.*

Сную̀ (*ἐντείνω ςήμονα* — 2, *ἱδρύω*) *σ-νάω* = *νάω*, *νήω*, Нію, Ни́тъ, *νήθω*. *καὶ*, *νάω*, *νάσσω* (*κατοικίζω*)· (*α*=*υ* . *ὡς*, *σὰρξ*, *σύρξ*. *ἢ καὶ νύω*, *συγγενὲς*, *νάω*, *νέω*), *τὸ δὲ σ πνευματισμὸς*, *ὡς ἐν τῷ* Снѣ́гъ : *ἢ* с=со, *πρόθεσις*= *σὺν*· — *ὅθεν*, О-сно́ва (*βάσις*, *ἀρχὴ*, *καὶ ςήμων*), *καὶ* Осно́вываю, *καὶ* Основа́тель (*ἱδρυτὴς*, *οἷον πόλεως*) *ὡς τὸ ναϝέτης*, *ναέτης* (*οἰκιςὴς*).

Снѣ́гъ (*χιὼν*), *καὶ* ѣ=е, *Σρβ.* снег, *Βενδ.* sneh, *Πολ.* snieg, *Βοεμ.* snih, *Γρμ.* Schnee, *ἀρχ.* Schneew, *Γοτθ.* Snaiws, *Σβεκ.* Sno, *'Ισλ.* Snio, *'Αγγσξ.* Snaw, *'Αγγ.* Snow, *'Ιτ.* neve, nive, *Γλ.* niege, *ἀρχαιότερ.* nois, noif, *λτ.*

nix, nivis = *νίψ*, *νιβὸς καὶ νιφὸς*, *νιφάς*. Снѣжу (*νέζω*) *νίζω*. *Σημείωσαι ἐν ταῖς Σλαβονικ. καὶ Τευτωνικ. διαλέκτοις τὸ* (*νίψ*, *νιβὸς*), *νίβα προφερόμενον μετὰ τȣ̃ προηγȣμένȣ πνευματισμ*, *σ. καὶ τὸ Σλαβ*. Снѣгъ = *τῷ Γρμ*. Schneew, *ὡς ἂν εἴποις* (*ἀντὶ νίβα*) *νέβα καὶ Ϝνέγα*, *τὸ μὲν ἐκ τȣ̃ νέφω* (*ὅθεν νείφω*, *νίφω*), *τὸ δὲ ἐκ τȣ̃ νέγω ἀντὶ νίγω = νίζω*. *τὸ θέμα*, *νάω*, *νίω*, *νέω*, *νέϜω* (*Ϝ = β*, *φ*, *καὶ = γ*), *νέφω*, *νείφω νίφω*, (*νίβω*) *νίπω*, *νίπτω*, *καὶ νίϜω*, (*νίγω*) *νίζω*, *λτ*. ningo, ninguo (*ὡς Σ. νίβω*, *καὶ νίβγω*, *μετὰ διπλȣ̃ Ϝ*). *τὸ δ' αὖ* nix = *νίψ* (*ὡς* vox = *ὄψ*, *καὶ ἴξ = ἴψ*). *βλ. καὶ* Нѣженъ, Нѣжнiй,

Cò, *ὅθεν* Съ-(*σὸν*, *υ = ο*) = *σὺν*, *κὺν* (*ξὺν*) *λτ*. cum, con — *Σνσκρ*. son, *κτλ*. *ἐν δὲ συνθέσει εὑρίσκεται καὶ* су = *σὺ*(*ν*), *ὡς*, Супрýгъ (*ἐκ* Сопрягáю, *βλ*. Прягý), Сугýблю (*συνδυάζω* = Су-гýблю, Губý, *συγγεν*. Купý, Куплю̀, Купля́ю, *ὅθεν* Со-во-купля́ю) = *συν-κυβῶ*. *βλ*. Кýпа, *καὶ* Сугýблю, *καὶ* Гублю̀.

Сoбáка, *'Ρωσσικ*. (*κύων*) *σπάξ*, *σπακὸς*, *σπάκα*. „ *σπάκα τὸν κύνα*. *Μῆδοι* (*'Ηρόδ*. *Α*, 115) *βλ*. Пéсъ—. *Τό δὲ Γρμ*. Hund (*ἀρχαίως* hunt, hona), *'Ισλ*. hund, hun = *κύν* (*κύων*) *κυνὸς* [*μετὰ τȣ̃ Γερμανικȣ̃ τελικȣ̃* d. *ὡς τὰ ἀρχαῖα Λατιν*. marid altod, *καὶ* preivatod = privato, *κτλ*, *ὅθεν καὶ τὸ* quod (quo, = *κὸ* = *Ϝὸ*, *ὅ*)· *οὕτω καὶ ἔν τισιν ἑλληνικοῖς τὸ δ*, *ἀνὴρ*, *ἀνέρος* (*ἀνρὸς*) *ἀν*(*δ*)*ρὸς*, *κτλ*. *βλ*. *καὶ* Щеня́]. *τὸ δὲ*

κύων, ὄνομα βαρβαρικὸν, φησὶ Πλάτων (Κρατύλ.), ἀμέλει τοι φρυγικὸν, ἢ καὶ θρακικόν· τί δ' ὀχὶ καὶ ἑλληνικὸν, ὡς καὶ τὸ κύω, παρ' ὃ τὸ κύων;

Cовà (*γλαῦξ*) *σ=κ* (*κοβὰ=κάβη, καύη*) *κικκάβη, καὶ* (*κύβη*) *κικύβη, κυβήνη, κικυμὶς* (*μ =β, λτ.* cicuma). *ἐκ τῦ κυβὴ* (*κεφαλή*)· *ἢ ὀνοματοποιΐαι, ὡς κικκαβαῦ* (*φωνὴ γλαυκὸς. Ἀριςφ'. ὅθεν καὶ ἡ Σ. κυκκυβάϊα, -βάγια*). *πρβλ. καὶ* Cóя (*εἶδος κόρακος*, corvus glandarius) *ὡς τὸ κοά-ξ, κοβάξ.*

Cóкъ (*χυλὸς, χυμὸς, ὀπός*), *λτ.* succus (*'Ιτ.* socco, *Γλ.* suc, *'Ισπν.* sugo, *καὶ Σκρ.* sakka) *ἐκ τῦ* sugo = *ὕγω, ὑγὸς,* ₊*υγὸς* (*γ=κ=*c), *ἐκ τύτυ τῦ ἀπηρχαιωμένου ὑγὸς καὶ τὸ ὑγερὸς, ὑγρὸς. τὸ δὲ Γρμ.* Saft, *Γλ.* sève, *'Αγγλ.* sap, *λτ.* sapa, *καὶ* sopos, sopor = *ὀπόρ, ὀπὸς, καὶ μετὰ τῦ πνευματισμ. σ, σ-οπὸς, ὅθεν σόφαξ, καὶ αἰολικ. σύφαξ* (*γλεῦκος*). Сочу̀ (*ἐξοπίζω*) sugo, *ὕγω, ἐκ τῦ ὕω, ὅθεν καὶ τὸ ὕδω,* sudo, *κτλ. βλ. καὶ* Ccỳ. [*εἰσὶ δ' οἳ καὶ τὸ* succus *εἶπον = ὀκὸς, ἀντὶ ὀπὸς, κ = π.*].

Cóлнце (*ἥλιος*), *καὶ Σλαβον.* (Cлнце) Cóлнце, *Πλ.* słońce, *Βμ.* slunce, *Σλοβακ.* sluce, slnko, *παρὰ τοῖς νοτειοτέρ. Σλάβοσι* Cунце, *Βενδ.* sonze, *Γρμ.* Sonne, *Γτθ.* sunnu, *'Αγγλ.* sun, *Σβ.* solen, *Δαν.* soel, *Λετ.* saule, *Γλ.* soleil, *'Ιτ.* sole, *λτ.* sol (*ὡς ἐκ τῦ ἡλ, ἀντὶ ἥλιος,*

ἀποκοπὴ, μᾶλλον δὲ ἡ ῥίζα τȣ̃ ἥλιος. βλ. Στράβ. Η, 364), συγγεν. σέλας (ε = ο. σόλας, Солнце), σέλα=ȷέλα, ἕλα, εἵλη, εἶλος, (ἧλος) ἥλιος· ὡς καὶ (ἕλα) ἐλάνα, ἐλένη, σελάνα, σελήνη. Καὶ ᾿Αλβαν. jil (εἵλη) ὁ ἀςὴρ, παρὰ δὲ τοῖς Βρέτοσι (Bretons, φύλȣ Κελτῶν, ἢ τῶν ἀρχαίων Γαλατῶν) héol=ἥλιος, loar δὲ = luna (βλ. Луна̀), καὶ παρὰ Βάσκαις (Basques) jlharguia, ὡς τὸ ἱλαρία.

Солове́й, βλ. Сла́ва.

Соло́ма, ῾Ρωσσικ. καὶ Σλαβ. Сла́ма, (κλάμα), συγκοπῇ ἀντὶ καλάμα, καλάμη (σίτȣ), κάλαμος, Γρμ. Halm, λτ. culmen (καὶ α = ο καλάμα, κολόμα, Соло́ма), ὅθεν καὶ Σ. ἡ σαλόμα, παρὰ Πελοποννησίοις, παρὰ δὲ Θετταλοῖς, τὸ σάλομα· (σ = κ. βλ. Сла́ва).

Со́ль (ἅλας), Δαλμ. szol, Βομ. säl=ȷάλς (σάλς), ἅλς, ἅλες, λτ. sales, sal, ᾿Ιτ. sale, Γλ. sel, Γρμ. Salz, ᾿Αγγλ. salt, Βαλλ. halen = ἅλα, κτλ. Солю̀, ȷαλῶ, ἁλίζω, ἁλατίζω, Κρνλ. solim (σ-ἄλημι), κτλ. Сла́нъ, Сла́ный=salsus, ἁλινὸς, ἁλιςὸς, κτλ.

Со́нмъ, Со́ньмъ (συναγωγὴ, ἄθροισις λαοῦ, ὅμιλος, σύνθετ. ἐκ τῆς со, им, иму̀, и́мамъ τὸ н ἐπένθετον, οἷον συν-ἅμημα). ῞Ετερον δὲ τὸ Γρμ. (samenen, samnen) sammlen = ὁμάζειν, ὁμάδειν (συνήθ. ὁμαζεύω, συγκπ. μαζεύω, μαζόνω = ἀθροίζω) ἐκ τοῦ sammt, sam, som = ȷάμα, ȷομὰ (῾Ρείμ. λ. ὁμὰ)

ὁμὸς, ἁμὸς, ἅμα, ὁμὰ, αἰολ. ὑμὰ (ὡς ὑμαλὸς = ὁμαλὸς), ὅθεν τὸ λτ. simul. τὸ δὲ summa δοκεῖ, ἐκ τῶ summus (ἄκρος) ἀντὶ supmus (μ = π· ὡς, somnus, sopnus), ἐκ συγκοπῆς τῶ supermus, superimus, (παρὰ τὸ superus = ὑπερὸς, superius)· οἱ δὲ τὸ summa φασὶ παρὰ τὸ sumo, συγγενὲς amo, emo, βλ. Емлю. ἀλλὰ καὶ τὸ ἅμα, ὁμὰ, φαίνεται ἐκ τῶ ἅμω ἀντὶ ἅπω [ἅπτω] ἅβω, αὔω, χαύω, habeo.

Сóнъ, Βμ. καὶ Πολ. sen (ὕπνος). Снỳ (ὑπνῶ) σ-νύω = νύω, νεύω, νυςὸς, νυςάζω (παρ' ὃ καὶ λτ. nuto), ὅθεν καὶ Сóнъ, οἷον ὁ-νύος, νύος (νεῦμα, νυςαγμὸς). οὐ γὰρ οἶμαι τὸ Сóнъ, ὡς ἐξ ἀποκοπῆς τῶ λτ. somnus, Γλ. somne, sommeil, ἀρχ. λτ. supnus, sopnus = ȷύπνος (ȷόπνος, ὡς νὺξ, nox, ὕπνος, ὅθεν p = m somnus· Αὖλ. Γέλλ.). βλ. Сплю. πρὸς τὸ somnus παρέβαλόν τινες καὶ τὸ Ἑβρ. shenah.

Соплю (ῥέγχω, συρίζω, σίζω) λτ. sibilo καὶ sibilus = Сопéль (αὐλὸς), ὡς ἐκ τῶ Сопỳ, σαύω (σάβω) = αὔω, αὐελὸς (σ-αὐελὸς) αὐλὸς.

Сорóка (corvus pica, ἡ Σ. καρακάξα) κόραξ, —κας, (c = κ), οἷον κοράκα.

Сóрокъ, Ῥωσσικ. = σαράκ(οντα), ὡς συνήθ. σαρά(κο)ντα = τεσσαράκοντα.

Сóръ (ἀκαθαρσία) σάρον, σάρωμα. Сорю, σαρόω, λτ. sario, sarrio, sorrio, καὶ Сорюся (σκορπίζω). βλ. Срю.

Сосỳ, βλ. Ссỳ.

Сóхну, *βλ.* Сухій.

Союзъ (*σύνδεσμος*), Со-юзъ, *βλ.* Уже.

*Спáржа, *Βομ.* sspargl, *τὸ Γϱμ.* Spargel, *Γλ.* asperge, *'Ιτ.* asparago, isparago, sparago, *Δαλμ.* szparoga, *Πλ.* asparagi, *λτ.* asparagus, = *ἀσπάϱαγος*, *σπάϱαγος*, *συνήϑ.* *σπαϱάγγι* (*σπαϱγῶ*).

*Спинà (*νώτȣ ἄκανϑα*, *ἄκνηςις*, *ῥάχις*) = *λτ.* spina (dorsi), *Γλ.* épine (du dos), *'Ιτ.* espinazo, *κτλ.* (*σπίνα*) *ἐκ τοῦ σπίω* (*σπίνω*) = *σπίζω*, *λτ.* spico, *ὅϑεν καὶ* spica, *Γϱμ.* Spitze *κτλ.*

*Спинáтъ, *καὶ Γϱμ.* Spinat, *Σ.* *σπανάκι* (*κ* = *τ*), *τὸ λτ.* spinaceum, spinacia, *ἐκ τȣ̃* spina = *ἀκανϑα.* (Adelung). *βλ.* Спинà.

*Спи́ца (*ἀκή*, *ὀβελίσκος*, *οἷον ὁ ἐπὶ τȣ̃ ἀετώματος τῶν μεγάλων οἰκοδομῶν*, *κτλ.*) *τὸ Γϱμ.* Spitze = *λτ.* spica, spico, spicio, *σπίζω*, *σφίζω*, (*οἷον σφίξ*, *σφίκα*, *σπίκα*). *βλ.* Спинà, *καὶ 'Ρείμεϱ. λ.* *σφάζω.*

Сплю̀, Спи́шь, *καὶ ἀπϱέμφ.* Спáть (*κοιμῶμαι*, *ὡς ἐκ τȣ̃* Спу̀) *λτ.* sopio (sopo, *ὅϑεν Γλ.* as-soupis), *τὸ ἀϱχαῖον ὕπω* (*κεῖμαι*) *ϳύπω*, (*υ* = *ο*, *ϳόπω*), *ὅϑεν ὕπινος*, *λτ.* supinus (*ὡς ἐκ τȣ̃ ὕπω*, *ὕπτιος*), *ἐκ δὲ τȣ̃ ὕπινος συγκοπ. τὸ ὕπνος*, (*ὑπνόω*, *ώττω*), *ἀϱχ.* *λτ.* supnus, *ὅϑεν* somnus· *πϱβλ.* *Λιϑ.* sapnoju = Сплю̀ *ὡς καὶ* sapnas = sopnus (*βλ.* Сóнъ). *οὐ γὰϱ οἶμαι τὸ* sopio, (sopo) *οἷον ϳάπω* (*ϳάφω*) *ὡς ἐκ τȣ̃ αὔω*, *ὅϑεν ἰαύω.*

Спо́дъ (*τάξις ἀνακεκλιμένων εἰς συμπόσιον, ὡς τὸ πρασιὰ καὶ τὸ συμπόσιον, Μάρκ.* 5) *συγκοπὴ ἐκ τῦ συμπόσιον* (*σπόσιον, σπότιον*).

Спо́ръ (*μάχη, ἔρις*). Спо́рю (*ἐρίζω*) *ἐκ τῦ* Пру̀, Прѧ̀, *πρίω* (*συμπρίω παρενθ. ο*, По́рю, *μετὰ τῆς προθέσ.* Съ). *ἕτερον δὲ τὸ συνώνυμον* Сва́ръ, *ἐκ τῦ* Варю̀ *βλ.* Пру́.

Спо́рый, Спо́ръ (*ἐπαρκὴς, ἄρκιος*) = *πόριος, καὶ* Спо́ро (*ἀφθόνως*), *πόρῳ, ἐκ τῦ πόρος, πόρω, πορέω, πορίζω. σύνθετον, οἶμαι ἐκ τῆς* Съ, *καὶ* По́ръ, Перу̀ (*πέρω*). *Τὸ δὲ Κροτ.* szporen = parcus, parceo, parco (*βλ.* Прощáю), *ἀνακτέον ἂν εἴη εἰς τὸ* Порю̀ = *πόρω, πάρω, φάρω.*

Спою̀ (Съ пою̀) *ἅλις ποτίζω, συμποτίζω* (*συμπόω*), *βλ.* Пою̀. — 2, Спо́ю, Споити, *Σλαβ.* (Съ по́ю = *συνάπτω, συνδέω*), *τὸ* По́ю *τοῦτο θαμιςικὸν ἐκ τῦ* Пѧ́ю, Пѧ́ти (*βλ. Δοβρόβ. σελ.* 361), = *πάω, πόω* = *φάω, φέω, φίω, σφάω, σφίω,* (*σφίγγω. βλ.* Пѧ́ю)· *ἐκ τύτυ τῦ* По́ю (Поѧ́ю) *εἴη ἂν καὶ τὸ* По́ясъ (*ζώνη*) *οἷον* (*σφόαξ*)· *σφὰξ, σφὶξ, σφίγμα.*

Спу́дъ (*κόρος, Ἀρθμ. ια,* 32 = *μέτρον ξηρῶν,* 41 *μεδίμνων* —. 2, = *μόδιον, Μάρκ. δ,* 21) *σ-πόδος, πόδος* = *μόδος, λτ.* modus (*π*=*μ*). *ὅθεν μόδιον. ἢ, σ-πύθος* (*θ* = *δ*) = *πίθος* (*υ* = *ι αἰολικ.*) = *βύθος, βυθὸς, βύτις, βῦτις,*

λτ. buttis, *Γρμ.* Butte. *'Ενταῦθα γενομένοις ἡμῖν μεταμέλει περὶ τȣ̃* Ведро̀, *πρὸς τὸ ὑδρία τȣ̃το παραβαλȣ̃σιν. Ἔςι γὰρ καὶ τὸ* Ведро̀, *καὶ Σ. βέδρον = (μέδρον, μ = β), μέτρον (παρὰ τὸ μέδω, μέζω, μέω, ὅθεν καὶ τὸ μέτρον)· ἢ γȣ̃ν = βέθρος (βέθρον), βόθρος (καὶ βόθρα, ὅθεν Σ. καταβόθρα), ὡς καὶ πύθρος (ἡ πύελος. Τζέτζ. εἰς Λυκόφρον.) = αἰολικ. βύθρος (βόθρος)· τὸ θέμα, βάω, βέω, βύω, πύω, ὅθεν βάθος, βόθος (α=ο), βέθος (βένθος), βυθὸς, πύθος, κτλ. Ἡ λέξις καθόλȣ σημαίνει βάθος (ὅθεν καὶ σκεῦος βαθὺ), καὶ πυθμένα, πάτον, πέδον, διὸ καὶ ἡ Σ. ἐκλαμβάνει τὸ πάτος καὶ ἀντὶ τȣ̃ πυθμὴν, ὅθεν παρ' αὐτῇ καὶ τὸ καταπάτιον (=τρὺξ, ἀμόργη, καὶ πᾶσα ἡ πρὸς τὸν πυθμένα καθιζάνȣσα ἰλὺς), τὸ καὶ ἄλλως, καταςάλαγμα (ἀπὸ τῶν καταςαλαζόντων παχυλῶν μορίων· καθὰ καὶ, καταςαλαγὴ, τὸ ἄλλως, θολόςακτον, ἐκ τȣ̃ θολὸς, ςάκτη = ςακτὴ κονία,* Щёлокъ, cinis lixivii, lix, lixivium, *ὅθεν καὶ ἡ Σ. ἀλισίβα)· παρὰ δὲ Χίοις ἡ τρὺξ ἢ ἰλὺς (αἰολ. ὑλὶς), λέγεται ȣ̃λη = ὕλη· καὶ παρ' ἄλλοις, λάσπη (= λάπη, λάμπη, λέμφος, ἐκ τȣ̃ λείβω· τὸ δὲ λείβω συγγ. λείκω, λείχω, λίχω, ὅθεν αποβολ. τȣ̃ λ, ἰχὼρ = λτ.* liquor, liquidus, *λιχμάω, ἰκμάω, ἰκμὰς, κτλ. ἔςιν ȣ̃ν ἄρα καὶ τὸ λτ.* lix *(λὶξ) = λὶψ ἐκ τȣ̃ λείβω, λίβω, ὡς καὶ τὸ λέμφος ἐκ τȣ̃ λείβω, καὶ τὸ ςακτὴ,*

Σ. ςάκτη, ἐκ τῦ ςάζω;)· βλ. καὶ Ῥείμ. λ. λέμφος, πίθος, κτλ.

Спѣшу̀ (*σπέσσω*)=*σπεύσω*, (*μέλλ. ἀντ' ἐνεςῶτος, ὡς ἔρσω*=*ἔρδω, ἄρδω· καὶ, ἕψω, αὔξω, ὄρσω, πόρσω, κτλ.*)=*σπεύδω, ὡς ἐκ τῦ σπέω*, Спѣ́ю (*ὅθεν* У-спѣ́ю=*εὐοδῶ, δῦμαι, προκόπτω*), *καὶ* Спѣву̀ (*ὅθεν* Успѣва́ю)=Спѣϝу̀, *σπέϝω*, (*ἐπεὶ δὲ* ѣ=е, *εἴη ἂν καὶ ὡς ἐκ τῦ* Спеву̀, Спово́да, *παρ' ὃ τὸ* Свобо́да. *βλ. τὴν λέξιν*). *τὸ δὲ σπέϝω*, =*σπεύω, σπεύσω, σπέσω, σπέϝσω* (*καὶ σπείω*). *σπεῦσις*=Спѣ́хъ (*χ* = ш = *σ*).

Сра́мъ, Срамота̀ (*αἰσχύνη, αἰδώς*)· Срамля́ю, Срамлю̀ (*ἐντρέπω, αἰσχύνω· ὡς ἐκ τῦ* Сраму̀, *οἷον σράμω,σρομὴ,σ*=*θ*=*τ· καὶ μ*=*π, ὡς,πεδὰ μετὰ, κτλ.*)=*τράπω* (*τράμω, ὡς δράμω, δράπω*=*τρέπω*),*τροπὴ* (*ἐντροπὴ*) *τροπητὴ* (*τρεπτὴ*)· *ἐκ τῦ τράω, δράω, τρέω, τρέϝω* (*τρέβω*) *τρέπω, λτ.* trepo, *στρέπω, στρέφω, ςράφω, ὅθεν καὶ τὸ τρέμω, λτ.* tremo· *καὶ τὰ θρέω, θράω, κτλ. βλ. Ῥείμ. λ. τρέπω καὶ τρέω, τέρω, δράω.*

Срб, Србаль, Србинъ, *ἢ* Србинь, Срблин, *ὁ Σέρβος* (*ἐθνικὸν, καὶ οἷον Σερβῖνος, ἢ Σερβινὸς, ὡς Κυζικηνὸς Τραλλιανὸς*). Србскій, *Σερβικὸς —· καὶ* Србка, Србкыня, *ἡ Σέρβα, Σερβίνα, Σερβικὴ γυνή.* Србска *δὲ, ἡ Σερβία, Σερβικὴ χώρα. Τὸ θέμα* Срб *ἐσχημάτιςαι ὡς τὸ* Срп, *τῦτο δὲ*=*ἄρπη* (*σάρπη. βλ.* Се́рпъ), *οὕτω καὶ τὸ* Срб *εἴη ἂν*=*Σάρβος, καὶ συνήθ. Σέρβος. Τὸ δὲ Σάρβος μεταθέσ.*=*Σάβρος,*

Σαῦρος (*ὡς*, *νεῦρον*, *νέβρον*, nervum)· *Σαῦροι δὲ ἔθνος Θρᾴκιον* (*Ἡσύχ.*), *ἴσως συγγενὲς τῦ Σαυρο—μάται* (*ὅθεν συνεκόπη τὸ Σαρμάται*). *Ἔςι δὲ καὶ σάρπος=μόσυν* (*οἰκία ξύλινος*), *ὅθεν Μόσυνες καὶ Μοσύνοικοι*, *ἔθνος Βιθυνῶν. ἔξεςιν οὖν καὶ τοὺς Σέρβυς*, Срб, *Σάρπυς εἰπεῖν = Μόσυνας?* (*βλ. καὶ* Сѣверъ). *Ὁ μέντοι κάτω λατινισμὸς ἔγραφε* Servus, *ἀντὶ* Serbus, *καὶ* Servia *ἀντὶ* Serbia, *ὅθεν σοφοί τινες ἄνδρες ἠτυμολόγησαν, εὖ καὶ ἐπιςαμένως!! τὸ ἐθνικὸν Σέρβος παρὰ τὸ λτ. ἐπίθετον* servus (*δοῦλος. ἔςι δὲ τῦτο παρὰ τὸ ἔρω*, sero, *εἶρος*, *ἔρϝος*, *ȷέρϝος*,=*ἐερτὸς*, *ἐερμένος*, *ὡς καὶ εἴρερος*,=eritudo, servitudo, servitus=*δουλεία. Ὀδυσσ. ϑ*, 529). *τοιαύτη τις ἔοικε καὶ ἡ ἀντίςροφος παραγωγὴ τῦ* sclavus, schiavo, *ἐκ τῦ ἐθνικῦ Σκλάβος*, *ὁ Σλάβος. Οὕτω δήπυ καί τινες τῶν ἡμετέρων ἠτυμολόγησαν καὶ τὸ ἀσελγὴς παρὰ τὴν Σέλγην*, *πόλιν τῆς Παμφυλίας! βλ.* Cлóво.

Сребрò, *βλ.* Серебрò.

Средà, *καὶ Ῥωσσ.* Средѝна (*μέσον*) *κέντρον*, (*μεταθέσ*, *κρέντον*, *κρέτον*, c = *λτ.* c = *κ. βλ.* Слóво· *τὸ δὲ* Средà *θηλυκὸν*, *ἀναλογεῖ πρὸς τὸ ὐδέτερ. κέντρον*, *ὡς τὸ* Горà=*ὄρος*, *κτλ. βλ.* Водà). *ὐ γὰρ ἴσως τὸ* Средà *συγγεν.* Сéрдце=*κραδία* (*μεταφορικ. βλ.* Сéрдце). 2, Средà, *ἡ τετρὰς τῆς ἑβδομάδος· βλ.* Пáтъ.

Срю, *σύρω*, *σάρω* (*ὅθεν σάρον*, Сóръ, *καὶ συρ-*

μὸς, συρμαία, συρφετὸς). *ἢ* с = *χ*, срю=*χά-ρω* = *χάω, χύω, χέω, ὅθεν, χ—ζω*, (*ἀπὸ τῆς σημασίας τῦ κοίλυ μετενεχθείσης τῆς ἐννοίας ἐπὶ τῶν ἐν τοῖς κοίλοις, καὶ ἐκ τῶν κοίλων ὑγρῶν*). *Οὕτω καὶ τὸ σκὰς, σκὼρ, Γρμ*. Kat, *φαίνεται ἐκ τῦ σκάω* = *κάω* (*κάκη, κάκκη, κακκᾷν*), =*χάω, χέω, σω* (*σ*=*ρ*). *καὶ χέω, χέϜω* (*χεύσω*), Сорю. (*βλ*. Сóръ, *καὶ 'Ρείμ. λ. Σπατίλη*).

Ссỳ, *καὶ 'Ρωσσ*. Сосỳ, *Πολ*. ssack, *Βμκ*. ssam, ssagi, ssu, ssat (*θηλάζω, μυζάω, συνήθ. βυζάνω*.) *σάω, σάσσω* = *θάω, θάσσω* (*θηλάζω*.— *ἐκ τῦ δωρικῦ σάω* = *θάω, καὶ τὸ σάζω, σάττω, λτ*. satio, *βλ. 'Ρείμ. λ. θάω*)· *εἰ μήγε* Ссỳ = *σ-ύω, σ-ύσσω* (*ὕω, ὕσω, ὕσσω*), *ὅθεν ὕγω*, = *λτ*. sugo, *Γρ*. saugen, *Κτσξ*. sugen, *Αγσξ*. sucan, *'Αγγ*. to suck, *Βαλλ*. sugon, *Σβκ*. suga, *'Ισλ*. siuga, *'Ιρλ*. sugham, *Γλ*. sucer, *καὶ Λιθ*. suwu, (suϜo, suo = *ȷύω, ὕω*) —. Сосéцъ, Сосóкъ (*μαςὸς, θηλὴ*) *οἷον θακτὸς, σακτὸς, ἐκ τῦ θάω, ὅθεν καὶ ἡ θηλὴ, καὶ τήθη, καὶ τιτθὸς, κτλ. τὸ λτ*. sumen = *ὕμα* (*ὕω*), *ὡς ἄγημα*, agmen.

Стáдо (*ἀγέλη, ποίμνιον*) *ςατὸν* (*τὸ ςατιζόμενον*), *ἐκ τῦ ςάω*, Стаю, *βλ*. Стою. *ὅθεν καὶ τὰ ςάδη, ςαθμὸς, ςαῦλος*=*αὖλις, καὶ* (*ςατὸς*) „ *ςατίζεται*=*αὐλίζεται* (*'Ησύχ*.). *πρβλ. καὶ τὸ τῆς συνηθ. ςάμενα* (*οἱ φατνιζόμενοι ἵπποι*) *παρὰ τοῖς 'Ηπειρώταις, ὡς τὸ* „ *ςατὸς ἵππος* (*'Ιλ. γ*). *'Εκ τῦ ςάω καὶ τὸ, ςήτη* (*γυνὴ*) *συγγεν. Γρμ*.

Stute, *'Αγγλ.* steed, *'Ισλ.* stedda=*φορβὰς* (*ὡς καὶ τὸ κάρτη=βϛ̃ς καὶ γυνὴ, παρὰ Κυπρίοις· καὶ τὰ, βοῦς, πόρτις, δάμαλις μεταφορικ.* =*γυνή*), *ἢ συγγ. τήθη* (*βλ. 'Ρείμερ. λ. ϛήτη*).

*Ста́ль (*χάλυψ*) *τὸ Γρμ.* Stahl, Stahel, *'Αγγλ.* steel, *Σβκ.* stål, *Συνήθ· ἀτσάλι, 'Ιτ.* acciaio, *'Ισπ.* azero, *Γλ.* acier. *λτ.* acer, *ἐκ τϛ̃* acies *ἀκὶς, ἀκερὸς* (*ατσερὸς, τσ=στ, λ=ρ*), *ἄκρος,* (*ὡς ἀκαχμένος σίδηρος*).

*Стаме́дъ (*εἶδος ἐρεϛ̃ ὑφάσματος*), *τὸ Γλ.* stamate, stamette, *Γρμ.* Stamet, *ἐκ τϛ̃ λτ.* stamen = *ϛάμων, ϛήμων· ἕτερον δὲ τὸ 'Ιτ.* stiamito = *ἐξάμιτον* (*ξ = στ.*).

Стара́юся (*σπουδάζω, ἀγωνίζομαι, Σ. προσπαθῶ. ἐκ τϛ̃ ἀχρήϛϛ* стара́ю, ста́ру) *ϛαρῶ, ϛαρέω = ϛηρέω, ϛηρίζω* (*ϛερεὸς*) *στερεόω, ϛερεϛ̃μαι* (*ὡς τὸ, ἐρείδομαι*).

Ста́рый, Ста́ръ (*ἀρχαῖος, παλαιός*). Ста́рецъ, *ὁ, καὶ* Стари́ца *ἡ, Σλαβον.='Ρωσσικ.* Стари́къ, *ὁ*, Старꙋ́ха, *ἡ* (*γέρων ὁ, ἡ, καὶ γραῖα· πρεσβύτερος—ρα*). Старѣ́ю (*γηράσκω, παλαιϛ̃μαι.*) *ϛᾶρος* (*ϛαερὸς*)=*ϛῆρος, ϛεῖρος, ϛεῤῥὸς* (*σκληρὸς*), *ϛέρω, ϛερέω, ϛειρόω* (*σκληρύνω—νομαι. τὰ γὰρ παλαιϛ́μενα καὶ γηράσκοντα σώματα σκληρύνονται καὶ ξηραίνονται· ὡς πάλιν τὸ νέος = ναρὸς, ὑγρὸς*). *πῤβλ. λτ.* sterus, sterilis, *Γρ.* starr, starren, *κτλ. βλ. 'Ρείμ. λ. ϛέρω, καὶ ϛεῤῥός· βλ. καὶ* Стою́, Страна̀.

Стая (*πτηνῶν ἀγέλη*) *συγγενὲς* Стадо. (*ἐσχηματίσθη ὡς τὸ, ϛοά*).

Стволъ (*ϛέλεχος, κορμὸς, καυλὸς, καὶ σίφων, τὸ συνήθ. λαμνίον, οἷον τυφεκίυ ἢ πιϛολίυ*) *ϛϜόλος=ϛόλος=ὅθεν αἰολικ· ϛύλος* (*ὡς, νὺξ*, nox), *συγγεν· Γρμ.* Stiel, *Κτσξ.* Steel, *'Αγγλ.* Stele, Stale. *κτλ. πρβλ. καὶ τὸ λτ.* stolo = *παραφυάς.* (*συγγεν.* Стебло).

Стебло *'Ρωσσ.* Стебель, *Σερβ.* Стабло (*καυλὸς, κάλαμος, ἀκρέμων, ὅρπηξ—λαβὴ κοχλιαρίυ—καυλὸς καλάμου γραφικῦ*) *ϛέφελος, ἀντὶ ϛέλεφος = ϛέλεχος, καὶ τοῦτο ἐκ τῦ ϛελεὸς, ϛελεά, ϛελεὸν, ϛειλειὸν, Γρμ.* Stiel, *τὸ συνήθ. στελεάριον, ϛειλάριον* (*ἐκ τῦ ϛέω, ϛύω, ϛάω, ϛέλλω*)· *καὶ τὸ λτ.* stipula *ἐκ τῦ* stipes=*ϛύπος, ϛύπη* (*ϛυπύλη, ϛύπω, ϛύω· ὡς, ϛάω, ϛάχυς, ϛάφυς, ϛαφύλη*), *καὶ ἀθροιϛικ.* Стебліе=*ϛεϜλειά. βλ.* Стою.

Стегаю (*μαϛίζω, κεντῶ. ὡς ἐκ τῦ* Стегу) *ϛίγω* (*ϛιγέω*), *ϛίζω, στίγγω, λτ.* stigo, stingo (instigo), *Γρμ.* stechen, stecken, *Σβκ.* stika, *'Αγγλ.* to stick, *κτλ.* (*τὸ δὲ ϛίζω, ϛίγω, συγγεν. ϛείχω, ϛέχω*, Стегу. *βλ. 'Ρειμ. λ. ϛείχω*). *τὰ δὲ* Стягну, *καὶ* Востягну (*ἄγχω. ἐν ψαλμ. λα*, 9), *ἐκ τῦ* Вос, со, тягну (тягу, *τάγω, συν, τάγω παρὰ τὸ τάω, τάνω, τανύω*). *βλ.* Стопа, *καὶ* Стигу.

Стегно (*μηρὸς*) *ὑκ=ϛεγανὸς, ϛεγνὸς* (*ἐκ τῦ ϛέγω, ὡς ἐκ τῦ ἔχω, ἴσχω, ἰσχὺς, ἰσχίον, Γρμ.* Hüfte, *ἐκ τῦ* heben, *συγγεν.* haften=*ἅπτειν, ἕπειν*,

ἔχειν) ἀλλὰ μᾶλλον, συγγεν. ςέχω, ςείχω, ςοῖχος, ςόχος, συγγεν. Спигѹ̀, Стегѹ̀, Стегáю. Τὸ δὲ Σλαβον. Бедрà, ὁ μηρὸς, ὀκ=ἕδρα, Ϝέδρα, ὃ πρόσθεν παραβαλόντες ἤδη μεταγινώσκομεν, ἀλλὰ Бедрà=βέθρα, ἀντὶ βάθρα, βάθρον, (α=ε, αἰολικ. ὡς, βένθος, βάθος). ἐκ τοῦ βατὸς, βατὴρ. βατήριον, βάτρον, θρον, βάθρα (ὅθεν ἀποβάθρα). τὸ θέμα βάω, βάδω, βατῶ, πατῶ, πάω (πόω), ὅθεν ποῦς· βεδρὰ δὲ λέγεται καὶ παρά τισι τῶν καθ' ἡμᾶς 'Ηπειρωτῶν ὁ μηρός. τὸ δὲ „ςαιγνίον=ἱερὸν ὀςοῦν ('Ησύχ.), ἀμφίβολον, καὶ οὐδὲν κοινὸν πρὸς τὸ Стегнò (οἷον Стегò, τὸ н ἐπένθετ.), βλ. καὶ Стезà, καὶ Стóгъ, Стóгна.

Стезà, Σρβ. стаза, Κρτ. szteza, Κρν. stesa, stesda, Βομ. stetzka, Πολ. ścieżka (τρίβος, ἀτραπὸς, τρόπος, μέθοδος) ςίχα, ςίξ, ςεῖχος. (ςείχω, ςέχω, χ = γ = ζ, οἷον ςέζα, ἀντὶ ςέχα, ςείχα, ςίχη), Γοτθ. Staigs, Γρμ. Steig, steigen, κτλ. συγγεν. Спигѹ̀ καὶ Стегнò.

Сткло̀, 'Ρωσσ. Стекло̀ (ὕαλος), Πολ. szkło, Βμ. stklo, sklo, Σρβ. staklo, κτλ. συγγεν. λτ. speclum, speculum (κάτοπρον. sp=st. ὡς, σπουδὴ, studium), ἐκ τοῦ speco, σπέκω= σκέπω, σκοπῶ (σπ=σκ, ὡς σπαίρω, σκαίρω· σκύλον, spolium), ὅθεν specus, οἷον σκόπος, (σκέπας, σκέπος, σπέκος), σκόπιμον, δι' οὗ σκοπεῖν πάρεςιν· ὡς, Зеркáло (δόρκανον), ἐν ᾧ δέρκονται, καὶ κάτοπρον, ἔσοπτρον (ὄπτω)

κτλ. οὕτω καὶ σκοπιὰ = λτ. specula (οἷον σκεπύλὴ, ὡς, σκεπινὸς, σκεπηνὸς, νή.).

Стелю̀ (ἐφαπλόω, ςρωννύω) ςέλλω (καταςέλλω, ἐκ τῶ ςάω, ςέω, ςέλω), Γρμ. stellen, ἀρχ. stallen, Σβκ. stäla, κτλ. καὶ Λιθ. stelloju, Βομ. steli, Μοραβ. stelu. Постéля (κλίνη) ὡς τὸ ςάλη. ἤ, ςολὴ, καταςολὴ (οἷον ἐπιςάλη, ἢ ἐπεςαλμένη)· καὶ Постéльникъ (ὁ ἐπὶ τῶ κοιτῶνος, ἐπὶ τῆς κλίνης), ὅθεν καὶ ὁ Ποςέλνικος (εἷς τις τῶν ἀρχόντων παρὰ τοῖς Ἡγεμόσι τῆς Δακίας καὶ Μολδαβίας). βλ. Стою́.

Стеню̀, Ῥωσσ. Стону̀, Λιθ. stenú, Σλοβ. sténem, κτλ. ςένω, στενάζω, ςένημι (ςόνω, ἔςονα), ςόνος, Стóнъ, ςεναχὴ, Стенáнie, κτλ. Γρμ. stöhnen, Ἰσλ. stianka, ςενάχειν, κτλ. τὸ δὲ λτ. gemo = γέμω (γεμίζω), ὡς καὶ τὸ ςένω = ςείνω, ςενόω, γεμίζω.

Стéпъ (χώρα ἀκατοίκητος καὶ ἀκαλλιέργητος, ἔρημος, χέρσος), Γρμ. Steppe, Γλ. step, ςεφὸς, ςιφὸς, ὅθεν τὸ (ςιφερὸς) ςιφρὸς. Ἐκ τῶ ςέβω, ςείβω, ςείπω, ςίπω, λτ. stipo, Γρμ. stopfen—παρὰ τὸ ςέω, ὡς καὶ ἐκ τῶ ςύω, ςυφὸς, ςυφελὸς = ςιφρὸς = τραχὺς, σκληρὸς, ἀργὸς (Ἡσύχ.)· οἱ δέ τινες παραβάλλωσι τὸ, ἄςιπτος (βλ. Adelung). βλ. Стою̀.

Стéрво, Стéрва (πτῶμα, θνησιμαῖον) ςέρφος (δέρμα, βύρσα), καὶ τέρφος, τέρχος, λτ. tergus, (φ = χ = γ). Σρβ. Стрвина, (κατὰ τὴν εἰς ина κατάληξιν τῶν δέρματος σημαν-

τικῶν. βλ. Μέρ. Α. τμ. βλ.). Ἐκ τῦ ςέριφος = ξηρὸς, σκληρὸς· ὅθεν καὶ τὸ ςερφόω, καὶ (ςρυφνὸς) ςρυφνόω = Стервенѣю (ὀργίζομαι) —. Τὸ δὲ Γρμ. sterben (θνήσκειν), Ἀραβ. taraba, παραβάλλεται πρὸς τὸ Ἄτροπος, ἡ μοῖρα. (Adelung).

Стерегу βλ. Стрегу.

Стéржень (ἐντεριώνη ξύλου, πύον ἀποςήματος) ςέργανον, λτ. stercus (κόπρος, ἐκ τῦ τέργω, stergo). τὸ τῦ Ἡσύχ. „ ςέρνιξ=ἐντεριώνη (ἐκ τῦ ςέρνω)· 2, Стéржень (ῥεῦμα) ἴσ. ςρίζων, τρίζων (ὀνοματοπ.). ἄλλο δὲ τὸ λτ. torrens, καὶ τὸ Γρμ. Strom. βλ. Стрýя.

Стéрлядь (εἶδος ἰχθύος, ἔλοψ, ἢ ἔλλοψ, ὁ καὶ ἀνθίας, καὶ κάλλιχθυς, καὶ καλλιώνυμος, καὶ οὐρανοσκόπος, καὶ ἱερὸς ἰχθὺς—οὕτως ἐτιμᾶτο παρ' Ἕλλησι! καὶ νῦν δὲ πολύτιμος παρὰ τοῖς Ῥώσσοις ἐν Πετρϐπόλει διὰ τὸ σπάνιον — ἔςι δὲ τὸ συνήθως μυρσίνιον, καὶ παρὰ τοῖς Δάκαις, τζίγα, λτ. elops. ἢ γῦν, κατ' ἄλλους, accipenser Ruthenicus), ὅθεν Γρμ. Sterläd, Γλ. esterlet, strelaid. [Τὸ Стéрлядь φαίνεται εἶδος μικρὸν τῦ οξυῤῥύγχου· ὁ δ' ὀξύῤῥυγχός ἐςι κυρίως τὸ λτ. accipenser sturio, Γρμ. Stör, Ἀγλσξ. stryria, styriga, Ὀλλ. steur, Ἀγγλ. stourgeon, Γλ. esturgeon, Ἰτ. storione, sturione, καὶ συνήθ. πάλιν, μυρσίνιον (οὗ τὸ ταριχευόμενον τῆς ῥάχεως λέγομεν ἰδίως ὀξυῤῥύχι, ξυῤῥύχι, ἐκ τῦ ὀξύῤ-

ρυγχος) = *'Ρωσσικ.* Осéтръ, *ἐκ τȣ̃* Óстръ, *ὀςερὸς* = *ἰσκερὸς*, *ὀξερὸς*, *ὀξὺς* (*βλ.* Óсть). *διὰ τὸ ὀξὺ τοῦ ῥύγχους. Διὸ καὶ τὸ Γρμ.* Stör (*λτ.* sturio, *Πολ.* styr, *Βομ.* stjjr) *συγγενὲς τȣ̃ ςεῖρα, ςείριον, τὸ κατὰ τὴν πρῴραν ἐξέχον ξύλον τȣ̃ πλοίȣ. βλ.* Adelung]. *ὥςε καὶ τὸ* Стéрлядь (= Стéрл, *καὶ* ядь, *κατάληξις*) *συγγεν. ςεῖρα, ςειρῶδες* (*οἷον ςειρὰς, ἄδος, ςέρ(λ)αδος· ὡς χέραδος*). *Ἄλλο δὲ τὸ 'Ρωσ.* Бѣлýга (*ἐκ τȣ̃* Бѣ́лъ [*φελ-ὸς*] *φαλὸς*=*λευκός*) *ἡ συνήθως, μουρούνα* (*οὐκ ἀπὸ τȣ̃ μούρη*= *μύτη*) *ἀλλὰ καταχρηςικῶς παρὰ τὸ, μύραινα*= *σμύραινα* (*εἶδος θαλασσίου ἐγχέλεως, καὶ τȣ̃το δὲ λέγεται συνήθ. καὶ κυρίως μυρσίνιον*). *ὡς καὶ αὐτὸ τὸ μυρσίνιον* (*ὅ, τε ἔλλοψ*, Стéрлядь· *καὶ ὁ ὀξύῤῥυγχος*, Осéтръ· *καὶ ἡ μύῤῥαινα*) *ἐκ τȣ̃ μύραινα, μύῤῥαινα, μυῤῥίνη, αἰολ. μυρσίνη*—. *Τὴν δ' ȣ̃ν συνήθως μουρούναν, καὶ 'Ρωσσ.* Бѣлýга, *φαίνεται καλεῖν ὁ 'Ηρόδοτος ἀντακαῖον, κατά τινα διάλεκτον* (*βιβ. δ*, 53). *Γίνεται δὲ καὶ ἤδη ἀξιόλογος ἰχθυοθηρία τῶν τε ἀντακαίων καὶ ὀξυῤῥύγχων παρὰ τὴν Παντικάπαιαν τῆς Ταυρίδος* (*τὸ νῦν Γκέρτζι*), *ὅπȣ ταριχεύȣσι καὶ τȣ̀ς κητώδεις τȣ́τȣς ἰχθύας, καὶ τὰ τȣ́των ᾠὰ, ἐξ ὧν τὸ συνήθ.* (*αὐϊάριον*) *χαβιάριον* (*βλ.* Икрà), *ὡς καὶ παρὰ τὴν 'Αςραχάνην, ἁλιεύοντες ἐκ τȣ̃ 'Ρᾶ* (*Βόλγα*) *καὶ τῆς Κασπίας.*

Стигý, *καὶ* Стúгну (*διώκω, τρέχω, κατόπιν*) *ςίχω* (*χ*=*γ*) *ςείχω* (*τὸ* и *ἐπένθετ.*). До-стигáю

(ςείχω ἵνα καταλάβω, ςείχω μέχρι τινὸς ὅρου, καταντῶ). Ἐκ τῦ Стигу̀, Стигну φαίνεται τὸ Стегнò. βλ. καὶ Стегаю, Стогна.

Стò [ἑκατὸν καὶ (ὡς ἐκ τῦ Сото) Сотый, Сотенный, ἑκατοςὸς], Βενδ. sty, συγγ. λτ. centum, Βαλλησ. cant, Ἀλβαν. kinnt, Γοτθικ. hund, hunda, Γρμ. hundert, Δαν. hundred, Ἰσλ. hundrud, Ἀγγλ. hundred, κτλ. (Περ. saed, Σνκρτ. seto, ἢ sched, schad). Τὸ centum παρήγαγόν τινες παρὰ τὸ κεντῶ (ὡς κέντημα ςιζόντων πρὸς δήλωσιν ἑκάςης ἑκατοντάδος). δοκεῖ δὲ μᾶλλον συμφέρεσθαι πρὸς τὸ κοντα, τὸ ληκτικὸν τῶν δεκάδων ἐν τοῖς, τριάκοντα, τεσσαράκοντα, κτλ. ὅπερ ἡ λατινικὴ φωνὴ ginta φησὶν, οἷον triginta, κτλ. Καὶ τὸ Γοτθ. hund (κυντα, αἰολικ. = κοντα) ἐσήμαινε τὸ πάλαι δέκα· ὅθεν tachund, tàchund (παρ' Οὐλφίλᾳ), καὶ Ἀγγλοξ. hund teontig = δεκάκις δέκα = ἑκατὸν (τὰ κόντα τὰ κόντα). Καὶ αὐτὸ τὸ ἑκατὸν συγγενεύει πρὸς τὴν κοντα κατάληξιν, ἥν περ οἱ Αἰολεῖς καὶ Δωριεῖς ἔλεγον κατι, καντι, ἐν τῷ εἴκατι καὶ βείκατι, εἴκαντι, ἴκαντι (λτ. viginti) ἀντὶ εἴκοσι (εἴκασι)· ὡς καὶ τῦτο δὴ τὸ ληκτικὸν κοσι, ἢ κασι συμφωνεῖ μετὰ τῆς καταλήξεως τῶν ἑκατοντάδων κοσια, κοσιοι, (διακόσια, τριακόσια), ἐκ τῦ κοσος, ἀνθ' ὧν οἱ λατῖνοι χρῶνται τῷ centum, οἷον tricenta, κτλ. Ἐκ δὲ τοῦ κοσιος, κόσος φαίνεται καὶ

τὸ κοϛος τὸ ληκτικὸν τῶν τῆς δεκάδος τακτικῶν (τριακοϛὸς, τεσσαρακοϛὸς, εἰκοϛὸς). Ὥϛε τὰ ληκτικὰ κοντα, κοσιος, κοϛος σχηματισθέντα ἐκ τȣ̃ Αἰολικοῦ κότος, κότα (= ἰωνικ. κόσος = πόσος, πόσα), λτ. cot, cotus, quot, quotus, τετάχαται κατὰ διαλέκτους σημαίνειν ἐξ ἀδιορίϛου διωρισμένον τι ποσόν. (εἴγε καὶ τὸ Μακεδονικὸν κοῖος = ἀριθμός). τὸ τοίνυν λτ. centum, οὐκ ἀπίθανον οἶμαι παραβάλλειν πρὸς τὸ κοντα (αἰολικ. κέντα, κέντον) κότα (κότον, κ = c, Со́то) συγκοπ. Сто̀. ἴσως δ' ἂν τις ἐκ ἀπεικότως εἴποι καὶ τὸ centum καὶ τὸ Сто̀, αὐτό πȣ εἶναι τὸ ἑκατὸν (ἑ-καντὸν, ἑ-κεντὸν, κατὰ διάλεκτον, ὡς τὸ εἴκαντι, ἀντὶ εἴκατι, viginti), ἀποκοπέντος δηλαδὴ τȣ̃ ἀρκτικȣ̃ ε, ὡς ἐκ τȣ̃ ἐ-λεύθερος, ἐ-λύθερος (θ = φ) ἐ-λύφερ(ος) τὸ liber.

Сто́гна (ῥύμη, πλατεῖα, ὁδὸς, ἀντὶ Сто́га, ϛόχα) ϛόχος, ϛοῖχος, συγγεν. Стезя̀, καὶ Стигу̀, Сти́гну.

Сто́гъ (ϛιβὰς, σωρὸς χόρτου· στόγος, ἀντὶ ϛόβος, β=γ. ὡς, ϛείχω, ϛίχω, ϛίγω=ϛείβω), = ϛοβὴ, ϛοιβὴ, ϛοιβὰς. ἐκ τȣ̃ ϛόω, Стою̀ (βλ. Ῥείμ. λ. ϛείβω), βλ. Сто́гна.

Стока́нъ, καὶ Стака́нъ (ἄπουν καὶ ἄωτον ποτήριον), παρηχεῖ πρὸς τὸ ϛαχάνη (ἐκ τȣ̃ ϛάω= ϛόω, Стою̀, Стаю̀· ὡς τὸ „ϛήσασθαι κρητῆρα. Ὅμηρ. καὶ ἡ ϛάμνος, ἐκ τȣ̃ ϛάω, ϛάμενος. ϛαχάνην δὲ ἔλεγον οἱ Δωριεῖς τὴν τρυτάνην, πα-

ρὰ τὸ ςάω, ἱςάω=ςαθμίζω)· ἐςι δ' ὖν μᾶλλον συγγενὲς Текỳ *(ςάζω), οἷον ςαγανὴ, ςαγανὸν ςαγών· ὡς τὸ, ῥυτὸν (εἶδος ποτηρίου, βλ.* Рюмка), *βλ. καὶ* Текỳ. *Σημείωσαι δὲ καὶ τῶν εἰς* анъ *τύπον τῶν σκεύη σημαινόντων ὀνομάτων κατὰ τὰ εἰς ανη, καὶ ανον ἑλληνικὰ οἷον, ςαχάνη, πλαθάνη, σκαπάνη, τρυτάνη (λτ. εἰς* na, trutina), *καὶ εἰς νον, σκέπαρνον, πλάθανον, σκάπανον (λτ. εἰς* num), *ὡς καὶ τὰ εἰς* ло *Σλαβον = λον (βλ. Μέρ. Α. περὶ 'Ονόμ. κεφ. Γ. σελ.* 128). *καθολικώτερος δὲ ὁ εἰς ον ὀδέτερον τύπος τῶν σκευῶν· ὅθεν καὶ Πρωταγόρας τὰ ὀδέτερα ὀνόματα ὠνόμαζεν ἁπλῶς, σκεύη. βλ. καὶ 'Ρειμ. λ. σκεῦος.*

Стóлпъ, *'Ρωσσ.* Стóлбъ, *ςόλϝος, ςόλος, τὸ αἰολικ. ςύλος (=κίων, ςήλη, ὅθεν καὶ πύργος. παρὰ τὸ ςόω ςάω). Οὕτω καὶ τὸ „ςῆλαι προβλῆτες ἔχματα πύργων, 'Ιλ.* м, 259.=*λίθοι τοῦ τείχους οἱ προεςῶτες κάτωθεν πρὸς ἀντέρεισμα ('Ησύχ.). 'Ιλλυρ. καὶ Κρτ.* Ступ, *(ολ = ου, βλ.* Вáблю). *Πολ.* słup, *Βοεμ.* slaup, *Σλοβακ.* Стлп. —. Стóлпникъ = *ςυλίτης ('Εκκλησ.). συγγεν.* Ствóлъ, *καὶ* Стóлъ. [*ἐκ τοῦ ςάω, ςέω, καὶ τὸ ςέγω, ςέγη, ςέγος, ςεγανὸς = ἐχυρὸς, ὀχυρὸς· ὡς καὶ ἐκ τοῦ ἕρκος, ὅρκος, ὄρχος, αἰολ. ὕρκος, φύρκος, πύργος (βλ.* Бéргъ). *βλ. καὶ* Стóлъ].

Стóлъ *(θρόνος. 'Ρωσσ.* Престóлъ, *ὅθεν καὶ* Столи́ца, *ἡ πόλις, ἐν ᾗ ὁ θρόνος τοῦ Κράτους,*

ἡ βασιλεύουσα, καὶ κατὰ τοὺς νεωτέρους, καθεδρεύουσα. ἢ καθέδριος, residence. 2, Стόлъ = τράπεζα.) ςόλος. ['Εκ τοῦ ςάω, ςόω, Стоιὸ, Стелὸ (=ςέλλω, τίθημι), ςόλος, πᾶν τὸ ἱςάμενον, οἷον, τὸ ἀπὸ τῆς πρώρας εἰς τὴν πρύμνην διῆκον ξύλον, οὗ τὸ ἄκρον, ἀκροςόλιον· καὶ ςύλος, καὶ ςήλη, ὅθεν καὶ ὁ ςατὸς θρόνος, καὶ ἡ τράπεζα, ὡς ςελλόμενα, καὶ ἱςάμενα ὄρθια. Οὕτω καὶ τὰ συγγεν. ςέλεφος, ςελεὸς ὡς καὶ Стволъ, Стόлбъ, Стебло̇]. πρβλ. μσ. λτ. stolium, Γρμ. Stuhl, ὅθεν καὶ τὸ 'Ρωσσ. Стулъ, 'Αγγσξ. stol, κτλ. συγγεν. Стою̇.

Стопа̀ (ποῦς, βῆμα, ἴχνος, βλ. καὶ Шпόраю). Ступéнь (βαθμὸς, βῆμα), καὶ Степéнь (βαθμίς, καὶ ἰδίως βαθμὸς συγγενείας ἢ τάξεως. ὅθεν, Степéнная книга, βίβλος γενεαλογικὴ τῶν παλαιῶν ἡγεμόνων τῆς 'Ρωσσίας). Ступáю (βηματίζω, πορεύομαι), Βομ. staupám ςυπάω, ςύπημι, ςύπω, (ςόπω, ςόβω) = ςέπω, ςέβω, ςέμβω, ςίβω. ςόβος, ςοῖβος, ςοιβὰς, ςοιβή, καὶ τὸ Σ. ςιβάλιον = ὑπόδημα. ςειβή, ςεῖβος, ςιβεία, ςίβος, καὶ Стопа̀ (ὁ ποῦς) = ςόβος (ςοβὰ), τουτέςι ςείβων, ςειβεύς, καὶ πάλιν Стопа̀ = ςύπος, ςύπη (ςυπὴ) τὸ ςιβόμενον ἴχνος καὶ βῆμα. ["Εςι δὲ καὶ Стопа̀ = ςοιβὴ χαρτίων, τὸ Σ. ῥέσμα, ῥίσμα ἐκ τοῦ 'Ιταλ. Risma, 'Ισπ. Rezma, Γλ. Rame, Γρμ. Riem = ῥυσμὸς, ἢ ῥισμὸς (σ=θ), ῥιθμὸς ἀντὶ ἀριθμός]. Ступáй, προςακτ. = ςύπαε = ςείβεε, ςείβευε (ὅδευε, ἴθι,

ἄπιθι, ὕπαγε). [Σημείωσαι τὸν ἐκ τῶν εἰς аю = αω Σλαβονικὸν καὶ 'Ρωσσικὸν τύπον τῶν δευτεροπροσώπων προςακτικῶν εἰς ай, καὶ πληθυντ. айте = αε, αετε. Ἔςι δὲ ταῦτα παροξύτονα μὲν, ἢν παροξυτονῆται ὁ ὁριςικὸς ἐνεςὼς· ἢν δὲ προπαροξυτονῆται, προπαροξύτονα. οἷον (Дѣлаю) Дѣлай = (τέλαε) τέλεε (τέλει), καὶ (κατὰ τὴν ἀρχαίαν τȣ̃ ε ὡς ει προφορὰν) τέλεει. Слышай, Слушай (κλȣ́σσαε, κλύσσαε) κλύε· καὶ πάλιν (Ступáю) Ступáй (ςȣπάε, ἀντὶ ςȣ́παε)=ςύπαε. Давáй (δαϜάε, ἀντὶ δάϜαε), δάαε, δόοε (ὡς ἐκ τȣ̃ δοόω, δόω) = δόε (δόθι), καὶ Дай, δάε, τȣ̃το δὲ ἐκ τȣ̃ δισυλλάβȣ Даю (δαῶ), δάω (δόω, διδόω) κτλ. βλ. Μέρ. Α. κεφ. Ζ. § ιβ. παράβλ. καὶ λ. Падỳ]. Ступа (ἰγδίον, τὸ καὶ συνήθως (ςȣ̃μπος) ςȣμπιςήριον, ἐκ τȣ̃ ςȣμπίζω = ςυμβάζω, στυπάζω). πρβλ· λτ. stipo, stipes, stupa, stuppa (ςύπη, ςύππη), Γρμ. stopfen, stupfen, stampfen, Stab, κτλ. Ἀγγσξ. stopan, Σβ. stoppa, μσ. λτ. stupo, stopo, Ἰτ. stopo, stopare (ὅθεν καὶ stampare), Γλ. estamper, κτλ. βλ. Стóгъ, κτλ. [Ἐκ τȣ̃ ςάω, ςέω, ςίω, ςύω, ςόω, τὰ ςύϜω, ςύβω, ςύπω, ςύφω (ςυφελὸς, ςυφελίζω), στέϜω, ςέβω, στίϜω, ςίβω, στάπω (ἄχρηστον. ὅθεν σταφὶς), καὶ στέφω, στείβω, κτλ. καὶ (β = φ = χ) στέχω, στείχω, στίχω, στίγω, στίζω, κτλ. Σημείωσαι, ὅτι τὰ πλεῖςα θέματα τῶν συγγενῶν ῥημάτων ἡ Ἑλληνικὴ ἐκφέρει διὰ

πάντων τῶν πέντε ῥιζικῶν ἢ χαρακτηριστικῶν φωνηέντων α, ε, ο, ι, υ, (καὶ ω=ο, η=ει, κτλ.), ὅτω καὶ, χάω, χέω, χίω, χόω, χώω, κτλ. (βλ. καὶ Ῥείμ. λ. κύω). ταῦτα δὲ τὰ ῥήματα συγγενεύει μὲν πρὸς ἄλληλα ὡς ἐκ τ8 πρώτ8 θέματος καὶ τῆς ἀρχικῆς σημασίας· διακέκριται μέντοι γ' ἀπ' ἀλλήλων ἀκριβῶς παρ' Ἕλλησι διὰ τύπων ἰδίων πρὸς ἔκφρασιν τῶν ἀλληλοφυῶν καὶ ποικίλων ἐννοιῶν, ὧν ἑκάςην ἕκαςον τέτακται σημαίνειν. Ἐν δὲ τῇ Σλαβονικῇ σῴζονται μὲν τῶν τοιέτων ῥημάτων αἱ ἀρχικαὶ σημασίαι, ἀλλ' οἱ διὰ τῶν χαρακτηριςικῶν φωνηέντων τύποι συγχέονται· οἷον τὸ Стыпа́ю (παρ' ὃ τὸ Стыпа́й), αὐτό πυ ἐςὶ τὸ ἑλληνικὸν ςυπάω, στύπω· ἀλλὰ τῦτο μὲν=στυπάζω (κτυπῶ, βροντῶ), καὶ στύφω, κτλ. τὸ δὲ Стыпа́ю=ςειβέω, ςείβω. καὶ Сты́пь (ςύπος) =ςεῖβος. καὶ πάλιν Стыпнѧ̀ (ἴχνος) = Стопа̀, καὶ Стыпе́нь = Степе́нь, (τὸ δὲ Степе́нь, ἐσχηματίσθη καὶ ὡς τὸ στεφάνη=στεφὼν, καὶ τῦτο ἐκ τῦ στέφω=στέβω, στείβω, stipo = πυκάζω). κτλ. Ἀλλ ὖν γε καὶ ἐν τῷ ςέπω (ἐκ τῦ ςέω), καὶ ἐν τῷ στύπω (ἐκ τῦ ςύω), κἀν τῷ ςόβω, ςοβὴ (Стопа̀)=ςοιβὴ (ἐκ τῦ ςόω, Стою̀) κτλ. ἡ ἀρχικὴ σημασία ἐςὶ τὸ θλίβω, ὡς θλίβυσι πατῦντες ἐν τῷ ἵςασθαι· ὅθεν καὶ βαδίζω (πατῶν ἀμέλει καὶ θλίβων), καὶ πυκάζω, καὶ ςοιβάζω. κτλ. κτλ.

Стóю (*τιμῶμαι, συνήϑ. ἀξίζω, καὶ ςαίνω. ὡς τὸ Γλ.* coûter, *κκὶ* valoir) *ςόω = ςάω* (*ἱςάω, ἵςημι = ςαϑμίζω. καὶ ὀδετέρ. ςήκω, ἑςήκω = ἐκτιμῶμαι, Γρφ. ὡς καὶ συνήϑ. τὸ ςαίνω, ἐκ τῦ στάω, ςαίω. ἢ στένω, ὡς ἐκ τῦ ςέω, μλ. ςήσω, ἀόρ. ἔςησε· „ τὸ νῆμα ἔςησεν εἴκοσι τάληρα = ἐτιμήϑη λογισϑὲν καὶ συμποσωϑέν· οὕτω καὶ τὸ συγγεν· ςαϑμίζω, καὶ ἰσοςάϑμιος = ἰσοβαρὴς, ἰσότιμος, κτλ.*). Доςтóитъ, (*ἀπρόσωπον = ἄξιόν ἐςι, συνήϑ. ἀξίζει*). Достóинъ (*ἄξιος*)· *καὶ τὸ ἄξιος ἐκ τῦ ἄξω, ἄγω = ςαϑμίζω, βαρῶ.* (*τὸ αὐτὸ καὶ τὸ ἐφεξῆς βαρύτονον* Стою̀).

Стою̀, *στόω, στώω* (*ὅϑεν τὰ, στοὰ, στωϊκὸς*), *ἀπαρέμφ.* Стáти (*ὡς ἐκ τῦ* Стáю, *καϑὰ καὶ λτ.* stabo, stas = *στάω, στῶ* [*οὐδέτερον· ὡς καὶ τὸ προςακτ. στᾶ* (*ἀνάςα*), *ἔςην. καὶ, ἐκ τῦ ςῆμι, ἔςημι, τὸ ςήκω, ἑςήκω, συνήϑ. ςέκω*], *λτ.* sto, *Γρμ.* stehen, stahn, stehn, *Στσξ*, staan, *Σβ.* sta, stånda, *'Ισλ.* standan, *'Αγγλ.* to stand, *καὶ Λιϑ.* stowmi (*ςῶϝμι*) *καὶ* stowiu (*ςόϝω*), *Βμ.* stawim (*ςάϝημι*), *κτλ. πρόσϑες καὶ Περ.* istaden, *Σνκρ.* stabatu, sthatum, *κτλ.* Стóйло, *ςαῦλος* (*ςάϋλος*), Стáнъ, *καὶ* Станúца *ςάνη = ςᾶμα* (*καὶ ἀνάςημα ἐκ τῦ* Стáну = *ςάνω, συνήϑ. ςαίνω*). Стáвлю (*ὡς ἐκ τῦ* Стáву, Стáвитъ, *κτλ.*) *ςαύω* (*ὅϑεν ςαυρὸς*), *ςάω, ἱςάω* (*οὕτω καὶ τὰ σύνϑετα πάντα σχεδὸν ὡς τὰ ἑλληνικά*). *πρβλ. λτ. καὶ* stauro, stabilio, (stituo *ὡς*

ἐκ τοῦ stito), instituo, constituo, *κτλ.* *Γρμ.* steifen, steif, *κτλ.* *Σημείωσ·* τὰ Стоюѝ, Стáю= *ςόω καὶ ςάω, ὡς, δόω καὶ δάω* [*βλ.* Даю̀. *οἱ δὲ παρὰ τὸν Πόντον Ἕλληνες λέγουσι τὰ νῦν καὶ δίγω (ἀντὶ δίδω), καὶ δίω, ὅθεν τὸ ἄλλως ἐν τῇ Σ. δίνω, ὡς ἐκ τοῦ δάω τὸ δάνω, ὅθεν δάνος*]. *καὶ ςίω δὲ καὶ ςύω καὶ ςέω, ςείω, ἑλληνικοὶ σχηματισμοί·* (*ἐκ τοῦ ςέω καὶ τὸ Σ. ςένω, καὶ τὸ* Стѣ, *ῥιζικὸν τοῦ* Стѣнà *ὡς εἴπερ ἐκ τοῦ* Стѣ́ю)· *καὶ τὸ λτ.* steti (steo), *κτλ.* *Ἄξιον δὲ μάλιςα σημειώσασθαι, ὅπως ἔν τε τῇ Ἑλληνικῇ, καὶ Λατινικῇ, καὶ Σλαβονικῇ, καὶ Γερμαν. τὸ Στ ἐκφράζει πᾶν τὸ ἱςάμενον, καὶ ςεῖβον, καὶ ςίζον, καὶ ςεῤῥόν· ὅθεν καὶ τὰ ἐκ τοῦ ςάω, ςέω, παράγωγα, ςέβω, ςείχω, ςίχω, ςίζω, καὶ ςέλω, ςέλλω, καὶ ςέρω, ςορέω, ςεῤῥός, κτλ.* *βλ.* Стáрый, Стопà, Стигỳ, Стóлъ, Стелю̀, Створъ, Странà· *κτλ.* *βλ. καὶ Ῥείμερ. λ. ςάω, ςύω, ςέλλω, ςείβω, ςείχω, ςέρω.*

Страбляю, *βλ.* Устраблѧ́ю.

Стрáжду (*πάσχω, βασανίζομαι, ταλαιπωρῶ, ἀγωνίζομαι*) *στράσδω = στράζω* (*= στράγω, στράβω, στράφω, βλ. Ῥείμ. Λ. στράγγω*). *ἢ, σ-τράσδω* (*σ-τράδδω*) *= τράζω, τράσσω, θράζω, θράσσω, θραύω, ἀντὶ τρύω, τρύσκω, τρύχω—χομαι, τείρω, τείρομαι·* (*οὕτω καὶ τὸ κόπτομαι=καταπονοῦμαι*). *τέρω, τείρω, τρέω, τράω, κτλ. τύποι συγγενεῖς. βλ. Ῥείμ. λ. τέρω. πρβ. καὶ* Стрáхъ, *καὶ* Трýъ Труждỳ, *κτλ.*

Страна̀ (*χώρα* 2, *μέρος δεξιὸν, ἢ ἀριςερὸν, συνήθ. πλάγιον.* 3, *κλίμα.* 4, *ἐπαρχία. ʻΡωσσ. δὲ καὶ=ξένη γῆ, Σ. ξενιτεία. βλ. Καραμιζ. ἱςορ. ʻΡωσσ. τόμ. β. σελ.* 221), *Πολ.* strona, *κτλ.* (*ςερνὰ*) = *ςεῤῥὰ* ,, *ἐν τῇ ςεῤῥᾷ τῆς χερσονήσȣ Στράβ. ιγ.* 509 (*ἐλλειπτ. γῆ, Σ. ςερεὰ, ςεῤῥεὰ. ὡς τὸ, τραφερὰ, χέρσος, ἤπειρος, ξηρὰ, ἀντιδιεςαλμένως πρὸς τὸ ὑγρά*). *τὸ δὲ ςεῤῥὰ, ςεῤῥὸς ἐκ τȣ̃ ἀπηρχαιωμένȣ ςέρω, ςερὸς* (sterus, *ςεῖρος*, sterilis), *ὅθεν καὶ ςέρνω, ςέρνον* (,, *ςέρνα γῆς*) *λτ.* sterno, *Γρμ.* streuen, strecken· *καὶ ςορέω, ςορόω,-ράω, ςρόω,* Стро́ю, *ςρώω, ςρώννυμι, καὶ ςόρνω, ςόρνυμι, καὶ ςράω, κτλ.* (*βλ. ʻΡειμ. λ. ςέρω· ἐμφαίνει δὲ τὸ ςέρω, ςέρνω, ςέρνον, τὸ ςεῤῥὸν μετὰ ἐκτάσεως, βλ.* Стро́ю), *ὅθεν, τὸ* Страна̀ (*ςρανὴ*) *εἴη ἂν οἷον, ςερνὴ, ςέρνα, ἀντὶ ςέρνον* (*ςεῤῥὸν*). Стра́ненъ, *καὶ ʻΡωσσ.* Стра́нный, Сторо́нній (*ξένος = ἀλλοδαπὴς ἐκ γῆς τηλεδαπῆς, καὶ* Стра́ненъ, *ξένος = ἀλλόκοτος, παράδοξος*)· *ὡς συνήθ. ςερεανὸς* (= *ἠπειρώτης, ὁ μὴ νησιώτης*). *Οὕτω καὶ τὸ ξένος = ξενὸς = ξερὸς* (*ὡς ςυφρὸς, καὶ στυφνὸς· κυδνὸς, καὶ κυδρὸς, κτλ.*), *τὸ δὲ ξερὸς, ξηρὸς=σκερὸς, σχερὸς, χέῤῥος, χέρσος,* (*βλ. τὸ σοφὸν ʻΡείμερον λ. ξηρὸς, καὶ χέῤῥος*). *Κατὰ δὴ ταῦτα βουλοίμην ἂν ἔγωγε καὶ τὸ λτ.* hostis (*ἐχθρὸς, πολέμιος, κυρίως=ξένος. ὡς καὶ τὸ ξένος = ἀλλόφυλος, βάρβαρος, πολέμιος, ὅθεν καὶ=*

Πέρσης, παρὰ Λακεδαιμονίοις, καὶ νῦν=Τῦρκος) παραβαλεῖν πρὸ τὸ, ὀςὸς, ὀςέος (ὅθεν ὀςέον, ὀςοῦν, ὄςρεον, ὄςρακον, ἐκ τῦ αὔω, αὐςὸς, λτ. ustus, βλ. Кость), ἤτοι=ξηρὸς (=σκηρὸς=σκειρὸς, σκιῤῥὸς, σκίῤῥος, κτλ. βλ. Ῥείμερ.),=ξερὸς=ξενὸς (ἐπιθετικῶς, ὅθεν πρὸς διαστολὴν, ὡς ἰδέαν ὀσιαστικῦ λαμβάνον, τὸ παροξύτονον ξένος)· οὕτω καὶ ἐκ τῦ ὀστὸς εἴη ἂν ὄστος, ἢ ὄστις, hostis. [ὁ δὲ Λεβέκιος (l'Eveque) βούλεται τὸ hostis εἶναι = ὠστὸς παρὰ τὸ ὤθω· ἀπωθῦντο γὰρ, ὡς ἔοικεν, οἱ οἰκεῖοι τὺς πρὸς ἀποδημίαν ςελλομένυς διὰ τὸ ἄγαν φιλοχωρεῖν, καὶ ὐκ ἐθέλοντας ἀπέπεμπον τῆς οἰκίας ἀποςυπάζοντες, καὶ, ὡς ἂν εἴποιμεν συνήθως, ξυλοβροντῶντες. καλά γε ταῦτα, νὴ τὴν ἑστίαν! συγγενῶν πρὸς συγγενεῖς καὶ πολιτῶν πρὸς πολίτας ἀφετήρια, ἢ προπεμπτήρια καὶ ἐφόδια!!]. Ἐκ δὲ τῦ Hostis, τὸ Hospes (st = sp. βλ. Ость)= ξένος, ὁ ἐπιξενύμενος, καὶ=φίλος, ὡς τὸ „ ὦ ξένε=ὦ φίλε. κτλ. ὅθεν καὶ τὸ Гость=hostis =hospes, ξένος, Γρμ. Gast-freund, ὥστε καὶ Gast, =Гость. Gast-stube, ξενὼν, ξενοδοχεῖον, κτλ. πρόσθες καὶ τὸ Гостиной Двоpъ, τὸ κάλλιςον καὶ μέγιστον τῶν ἐν Πετρυπόλει καὶ ἀλλαχῦ τῆς Εὐρώπης ἐμπορείων (=ξενία αὐλὴ, [ὡς, ξενία θύρα, οἰκία. Λαέρτ. Ἐπίκ.], ἔνθα δηλονότι ξενίζυσιν ἀστυκῶς καὶ φιλοφρόνως οἱ πωλῦντες τοὺς ὠνυμένυς τὰς ἐμπολάς). βλ. Стрóю.

Стра́хъ (*φόβος*). Страшу̀ (*φοβέω*, Страшу́ся *φοβέομαι*), *Βμ.* strasjm, *σ-τράσσω σ-τράσσημι* =*τρέσσω* (*ώς*, *τράχω*, *τρέχω*. *καὶ το σ*, *πρόσθετον*, *ὡς*, *στραχὺς*=*τραχὺς*· *τράπω*, *τρέπω*=*στράπω*, *στράφω*, *στρέφω*, *κτλ.*). *ἢ μᾶλλον*, *θράσσω*, *θράσσημι*, *θράζω*, *θράγω*, *θράω*, *τράω* = *ταράω*, *ταράσσω*, *παρὰ τὸ τάρω* = *τέρω* = *τρέω*· *καὶ* Стра́хъ = *σ-τάρχη*· „ *τάρχη* = *ταραχὴ* (*Ἡσύχ.*). Страща́ю, *σ-ταράξω* (*ταραξάω*). Стра́шный, Стра́шенъ, (*σ-τράσσων*) *ταράσσων*, *τρεῖν ποιῶν* (*φοβερὸς*). Страшли́въ, *τρέσης*, *τρήρων*, (*οἷον θραξιλὸς*, *ὡς τὸ δειλός*. *κτλ.* [*τὸ θέμα τέρω*, *τερέω*, *τρέω*, *τρέμω λτ.* terro, terreo, tremo, terror, *καὶ τάρω*, *τάρβος*, *τάρβορ*, torpor, *ὡς καὶ δεῖμος*, *δεῖμορ*,=timor, timeo, *δειμέω*, -*μαίνω κτλ.*]. *βλ. καὶ τὸ συγγενὲς* Трясу̀.

Стрдь, *Βοεμ.* stred, strdi, *Καρν.* sterd (*μέλι*, *τὸ παρὰ τοῖς ἄλλοις Σλαβονικοῖς ἔθνεσι*, Med) *οἷον στράδος* (*στράδς*, *δ*=*γ*)=*στράγγξ*, *ἐκ τοῦ στράγω*, *στράγγω*, *στραγγίζω* = *στρεύγω* = *στρέβω*, *στρέφω*, *στράφω*, *ἐκ δὲ τοῦ στράγω καὶ στράζω* (*στράδω*, Стрдь), *ὡς καὶ στρίζω*, *στρίγω*, *στρίγγω*, *Λτ.* stringo, (*στρεγγίς*) *στλεγγίς*, *κτλ.* (*βλ. Ῥειμ. λ. στράγγω*). *ἡ ἰδέα σημαίνει θλίψιν*, *πίεσιν*. *ὅθεν καὶ τὸ ἐκπιεζόμενον μέλι*. *καθὰ καὶ βλίττειν*=*ἐκθλίβειν μέλι*, *ἐκ τοῦ βλίσσω*, *ττω*, *βλίω*=*φλίω*, *φλίβω* = *θλίβω*· „ *βλίττεται σμῆνος δύο χόας* (*Πολυδ.*).

Стрегу̀, ʻΡωσσ. Стерегу̀ (φρουρῶ, φυλάττω· οἷον σ-τερέγω,τερέϜω)=τηρέω, Σ. καὶ τηράζω (ὡς ἐκ τȣ̃ τηράω, τηράγω). Стра́жъ, ʻΡωσσ. Сто́рожъ Πολ. stróż. Κρτ. sztrásnik, Κρν. strashar, Σρβ. Стра́жар (φύλαξ) σ-τηρὸς, τηρός· Стра́жа (φρȣρὰ,φυλακὴ)=σ-τάρασις,τήρησις [τὸ θέμα, τέρος, τέρας, ὅθεν καὶ τεράζω, καὶ τεῖρος, τείρεα (ἄστρα, κυρίως=σημεῖα, ὡς ἀπὸ τȣ̃ τέω (κατὰ τὸ, ςάω, ςέω, ςεῤῥὸς)=τένω,τείνω=δέκω, δείκω, δεικνύω· ὅθεν λτ. portentum = protentum=ostentum (ἐκ τῆς pro, ob καὶ tendo, τένδω, τένω: obtendo=ostendo)=prodigium, ἀντὶ prodicium (ὡς indicium), ἐκ τῆς pro, καὶ dico, dicere, dicare, δείκω. (ἔςι γὰρ τὸ δείκω, δέκω, συγγεν. τέκω, τέω, βλ. Чиню̀).

Стречу̀-кчу̀, Стрека́ть (κεντῶ, ὡς ἐκ τȣ̃ Стреку̀, ςρέκω,ςρύκω,ἀντὶ)τρύσκω. (ἐκ τȣ̃ τρύζω,τρύξω, τρύκσω, τὸ τρύσκω = τρύχω, τρύω = τρέω, τρήσω, λτ. tero, Γρμ. drehen=τράω, τιτράω). ὡς δ' ἐκ τȣ̃ Стрѣка́ю, Стрѣку̀, τὰ Стрѣ́къ, Стрѣчу̀, κτλ. ѣ = е. βλ. Стрѣ́къ, καὶ Строчу̀.

Стрекочу̀, στρίζω, τρίζω, τρύζω, ἐκ τȣ̃ τρίγω, τέτριγα, τρίξω, καὶ (ὡς, ῥίπτω,-πτάζω,-πτάσκω), τριγέσκω (σ-τριγώσκω). ȣ̃τω καὶ (στρίδω), λτ. strido, strideo. (ὀνοματοποιΐα).

Стре́мя (ἐπιβάθρα ἵππȣ, ἀναβολεὺς, ἡ συνήθ. σκάλλα σέλας, Γλ. étrier, ἀρχ. strier) ἐκ τȣ̃ Срстремлю̀. ȣ̉ γὰρ οἷον, σ-τρέμα, ἀντὶ τέρμα= πȣ̃ς. ʻΗσύχ.

Стремлю,,-мить (ἐλαύνω, ὠθῶ, ὡς ἐκ τȣ̃ Стремỳ), συνήθ. ςρυμόνω [ςρυμόω, μῶ· ἐκ τȣ̃ ἀρχαίȣ ςρύω (τρύω), ςρύμω, ςρυμόω, ὅθεν ἔμεινε τὸ ςρύμοξ=ξύλον ἐν τοῖς ληνοῖς εἰς ἔκθλιψιν σταφυλῶν, τὸ συνήθ. πατητήριον· Ἡσύχ.]. ἐκ τȣ̃ τρέω (συγγεν. τρύω), τρέπω, στρέφω· καὶ τρέω, τρέμω=δρέω, δρέμω=τρέχω, κτλ. (βλ. Трепещỳ)· εἰ μήγε=ῥέβω, ῥέπω (β καὶ π = μ. ῥέμω, μετὰ διπλȣ̃ πνεύματος, στ-ρέμω (ὡς, ἔρφος, στ-έρφος· ἔρκος, ὄρκος, στόρχος, στορχάζω· ὄνυξ, στόνυξ. ἰργὶ, στοργὴ, κτλ.)· ὅθεν Стрéмъ (κατάντης, κατωφερής. στρέμων, στρέπων=ῥέπων). Стремина Σλαβ., καὶ Ῥωσσικ. Стремнйна (κρημνὸς), Κρτ. sztermocha, Κρν. stermina, Σερβ. Стрмен, στ-ερίμνη = ἐρίπνη (ῥίπω, ῥέπω, ῥοπή). Стремлéніе (ὁρμή, Σλαβ. καὶ Ῥωσσ. Стрéмя) στ-ῥύμη. (ῥύω, ῥούω, ruo, ῥόω, ῥέω, ρέβω, ῥέπω, κτλ.). βλ. Струя̀.

Стрéпетъ, βλ. Трепещỳ.

Стригỳ (κείρω) σ-τρίγω = θρίγω, θρίζω· ἢ σ-τρύγω = τρυγῶ· Стригýнъ (πῶλος ἐνιαύσιος κεκαρμένος τὴν χαίτην)· ȣ̓ γὰρ οἶμαι = στρίγγω, λτ. stringo (στρίγω, ςράγω, στράγγω, στράζω, ἐκ τȣ̃ στράβω, στράφω, στρέφω).

Стрóгій, Стрóгъ (αὐστηρὸς, σκληρὸς· οἷον στρογὸς, στροχὸς), στραχὸς=στραχὺς (Ἡσύχ.) ἀντὶ τραχὺς (καὶ τȣ̃το αἰολικ. ἐκ τοῦ τραχὸς, μετὰ τȣ̃ πνευματισμ. σ. ὡς καὶ, σπυῤ-

ῥὸς = πυῤῥὸς· τὸ δὲ χ = γ). Стро́гость στραχότης - χύτης, τραχύτης (αὐστηρότης). τὸ δὲ Γρμ. streng = λτ strenuus = στρηνής.

Стро́пота (στρεβλότης, σκολιότης)· ἐκ τῦ Стропти́въ (Σρβ. κώδ. Стрыптив) καὶ Стро́поти́ній, Стро́потенъ (σκολιὸς, στρεβλὸς) οἷον, στροπητὸς, στροπτὸς, στραπτότης (ὡς ἐκ τῦ στροφάω, στρωφῶ, ςροβῶ = στρέφω), ἀντὶ στρεπτὸς (διάστροφος) = στρόβαλος, στράβαλος, στρέβελος (στρεβλὸς, στρέβλη), στραβὸς, λτ. strabo, ςραβότης· ςρέψω, -ψάω, Стропча́ю (ςρεβλόω). ἐκ τῦ στράπω, στράφω, βω, στρέφω· πρβλ. καὶ τὰ λτ. strebulum, stroppus, struppus, Γρμ. Strippe, streben, sträuben, 'Ιτ. strapazzare, stropiare, Γλ. estropier, estrapader = στραγγαλίζειν, λτ. strangulo, καὶ τοῦτο ἐκ τῦ στράγγω, στράγω (στράϜω, στράω, στράϜω, στραύω) στράβω, στράφω, (βλ. 'Ρείμερ.).

Стро́пъ (δόκωσις, στέγη) σ-τροπὸς (τροπὸς = δοκὸς) = τράπηξ, τράφηξ, λτ. trabs, trabes (ὅθεν παρὰ Χίοις νῦν, τραβάκα = δόκωσις). Стропи́ло, Стропи́ла (στρωτῆρες, δοκάρια ἐφ' ὧν ἐπιτίθενται τὰ πέταυρα τὰ τῦς κεράμους ἀνέχοντα. λτ. tignum, gna, Γλ. chevrons, Γρμ. Dagsparren, ἢ ὀρθότερον, Latten), οἷον τροπύλλια· καὶ Стропл́ю (ἐπιτίθημι τὺς στρωτῆρας).

Стро́усъ, Стру́съ, ςρῦς ('Ησύχ.) = ςρυθὸς (ςρυθοκάμηλος), Стру́ѳъ, Струѳіопъ, λτ. struthio, καὶ Γρμ. Strauss (βλ. καὶ Αδελούγγ.). βλ. Струя́.

* *

Строчу (στίζω, κεντῶ.) σ-τρώζω, τρώζω, τρώξω, τρώσκω (τιτρώσκω)=τρώω, τράω, τρύω (τρυπῶ). Строка (σειρὰ γραμμάτων. ὡς, ςὶξ, ςίχος)· συγγεν. Стреку, Тручу.

Строю (κτίζω, καταρτίζω, κατασκευάζω, ἀποκαθιςῶ, διατάσσω ςρατὸν, ἐντείνω χορδὴν, κτλ.)=λτ. struo=στρόω (συναιρέσει, ςρῶ= Стру, ὅθεν Простираю, προστορέω, Простру, Простирати καὶ-стерпь=ἐκτείνω) στρώω, (στρώνω) σρωννύω, στρώννυμι· ἐκ τᾶ στέρω, (στερὸς, στερόω), ὅθεν καὶ στράω (ἀφ' ᾶ, ὁ ςρατὸς), λτ. (strao) stro, stravi, stratum, -tus στωτὸν-τὸς, τὴ (ὅθεν ἴσως καὶ strada, 'Ιτ. ἡ Σ. στράτα, ὡς τὸ λιθόστρωτον· ἔστι δὲ καὶ στρατὸς, στρατὴ, στρατὸν, ἐπίθετ. = στρωτὸς, ὅθεν καὶ ἡ ςρατὴ, λτ. strata = χαμαιτύπη. βλ. καὶ Adelung. λ. Strasse), καὶ stramen=ςρῶμα, Γρμ. Streu (Strau), καὶ Stroh, κτλ. καὶ ςορέω, καὶ ςόρνω,-νυμι, καὶ ςέρνω, κτλ. τύποι συγγενεῖς ἀλλήλων, ἀχώριστον ἔχοντες τὴν ἰδέαν τᾶ τεταμένα καὶ ςεῤῥᾶ (βλ. Страна)· ὅθεν καὶ Строй (σειρὰ), ὡς στρῶσις, κτλ. πῤβλ. καὶ Γρμ. streuen, ἀρχ. stravan, strevan, 'Αγγλ. strew, Σβ, strö, κτλ.

Стру, βλ. Строю.

Стругъ (ῥυκάνη), Стругаю, Строгаю, Стружу (ῥυκανίζω, ξύω, λειαίνω), σ-τρύζω, γω, χω (τρώγω), σ-τρύχος (καὶ θρύγω, θρυγάω, θρυγάνη)· εἰμήγε= στ-ρύζω, στ-ρόζω, ῥόγω, ῥόκω,

ῥώκω, ῥύκω, (ῥύκος) (ῥώγω, ῥύγω), ῥυκάνη, λτ. runcina. βλ. Струя̀ (βλ. καὶ Ῥείμ. λ. ῥάζω).

Стру́къ (λοπὸς, λέπυρον) σ-τρύχος, ἀντὶ τρύφος (κ = χ = φ)· καὶ τὸ τρύχος = θρύμμα, τρύμμα = Γρμ. Trumm, Trümmer [τὸ δὲ Γρμ. Stroh (συγγ. Streu), ἀνήκει εἰς τὸ stramen,-tum, ςρῶμα, στράω, στρόω. βλ. Строю̀]. ἐκ τοῦ τρύω = τρώω, τρώγω (τραύγω), ὅθεν καὶ τραύξανον. συγγεν. Труха̀, Тру́.

Струна̀ (νευρὰ, χορδὴ) ὑποκορ. Стру́нка, ἐκ τοῦ Стру̀ (βλ. Стро́ю), ὡς τὸ στόρνη = ζώνη ἐκ τοῦ ςέρνον, στέρνω, στρώω· ὁ Ἡσύχ. ἔχει καὶ, τρόνος, τρόνη = στυππίον, στήμων (εἰ ὑγιές). τὸ δὲ Γρ. Strähne, Strang, Strick, Ἰτ. stringa=στραγγὴ, στρὶγξ, στρίγγω, λτ. stringo, στράγγω, στραγγάλη.

Стру́пъ (ἐσχάρα πληγῆς, τραῦμα) = σ-τρόπα, τρούπα, τρύπα, βλ. Ру́па, καὶ Строчу̀.

Струя́ (ρεῖθρον, ῥεῦμα). Струю̀ (ῥέω) στ-ρύω, στ-ρυὰ, (ρόω, ῥοὰ = ῥοὴ, ῥύαξ, ῥύω, ῥοέω, ῶ). τὸ στ πρόσθετον, ὡς πυκνὸς πνευματισμὸς [οὕτω καὶ ῥάχος, ῥαχὺς, τραχὺς, ςραχύς· ῥόζω, ῥόθω, ῥόω (ῥοῦς), ςροῦς, ςρουθὸς-θίον, κτλ. τοιοῦτον φαίνεται καὶ τὸ Στρυμὼν (Θρᾴκης ποταμὸς, ὁ τῆς συνηθ'. Τρόμος, ὡς ἐκ τῆς ῥύμης τοῦ ῥοῦ). βλ. Стремлю̀ καὶ Стру̀гъ]. Ἐκ τοῦ Струя̀ (Струю̀, Стры́ю, Стро́въ), φαίνεται καὶ τὸ О̀стровъ (νῆσος). βλ. τὴν λέξιν. καθὰ καὶ τὸ Опо́къ. (βλ. Теку̀). Τὸ δὲ Γρμ. Strom, strö-

men, *κατὰ τὸν* Adelung, *ὀνοματοποιΐα*, *ὡς ἐκ τῆς ῥύμης τῦ ῥοιζῦντος ῥοῦ. ἢ καὶ* = *ῥύμη.*

Стрѣкъ (*οἶστρος*, *μύωψ βοῶν*), *Βοεμ.* strzeček, *κτλ.* Стрѣчу̀, (ку̀) Стрѣкáти (*κεντῶ· ὡς ἐκ τῦ* Стрѣку̀) *οὐκ* = *στρέγω*, *στρέγγω* = *στρίγγω*, *λτ.* stringo, *ἀλλὰ* = Стреку̀ = *σ-τρύγω*, *τρύζω*, *τρύσκω*, *τρύχω* = *τρύφω*, *τρύπω* (*χ* = *φ*, *κ* = *π· ὡς τροπῶ* = *στρωφῶ*, *καὶ μεταθ. τόρπω λτ.* torcuo, -queo) = *τρυπῶ*, *τρύπανον* (*σ-τρύκανον*), Стрѣкáло (*κέντρον*). *καὶ τὸ τρύχω* = *τρύω* (*τρίβω*, *τρυπῶ*). *πρβλ. τὸ Βοεμ.* trkati (*κερατίζειν*), *καὶ τὸ* strkati = *τρύχειν*, trudere· *καὶ Κρν.* terkati = *τρύχειν*, *φειν* (*τρίβειν εἰς λεπτὰ*). *τὸ θέμα*, *τέρω*, *κτλ. βλ.* Тру̀, Тручу̀, *καὶ* Стречу̀.

Стрѣлà (*βέλος*, *ἀκόντιον*, *στέλεχος*, *μοχλὸς*, *κτλ.*) *φαίνεται συγγεν. Γρμ.* Strahl = *ἀκτὶς*. (*τῦτο δὲ κατὰ τὸν* Adelung, *ὀνομαποποιΐα*, *ὡς ἐκ τῦ ῥοίζου τῶν ἐπ' εὐθείας φερομένων σωμάτων. βλ. λ.* Strahl). *ἴσως μέν τοι*, *συγγεν. τῦ στρέφω* (*στρέω*, *στρεύω*, *στρέβω*) *στρέβλα*, *στρέ(β)λά· ὡς καί*, *στρέφανον*, *καί*, *στέρψανον* ≐ *ἀξίνη*, *πέλεκυς* (*Ἡσύχ:*). *ἐκ τῦ αὐτῦ στρέφω*, *-πω*, *στράπω καὶ τὸ στράπτω*, *στροφὴ*, *στροπὴ*, *στεροπὴ*, *ἀστεροπὴ*, *ἀστραπή*. (*ἀστραπὴ καὶ βέλος σημαίνουσι ταὐτὸ*, *βλ.* Мóлнія). Стрѣлéцъ (*τοξότης*), *οἷον ϛρε(β)λίτης. βλ.* Тру̀.

Стрѣхà (*στέγη*), *ἴσως τὸ Σ.* (*παρὰ Χίοις μάλιϛα*) *ἀστρακιὰ* = *ὀστρακιὰ* [*τὸ καὶ δῶμα συνηθέστερον* (*καὶ παρὰ τοῖς Ποντικοῖς κατὰ Σι-*

νώπην καὶ Χαλδίαν, δρανὶν, ἀντὶ δρανίον= θρανίον, θρᾶνος), οἴκȣ στέγη ἐπίπεδος ἐξ ὀστράκων. ὅθεν καὶ ὀστρακιὰ, ὡς ἀνθρακιὰ, κτλ.] παρὰ δὲ Πελοποννησ. ὀςρεχιὰ, καὶ ὀςρέχα, τὸ μεταξὺ τȣ̃ τοίχȣ καὶ τῆς ςέγης κοίλωμα· καὶ παρὰ Θετταλοῖς, ἀςρεχιὰ καὶ ἀςρέχα ὁ ἐκ τῆς ὀςρακιᾶς, ἢ τῆς ςέγης, ῥέων κρȣνὸς, ὁ ἄλλως παρὰ Πελοποννησ. ῥεύτης (ῥεύςης, ῥεύω). παρ᾿ ἄλλοις δὲ καὶ ῥέχα, ἤτοι κατὰ παραφθορὰν ἐκ τȣ̃ τρέχα, ἀςρέχα. ἢ καὶ ἐκ τȣ̃ ῥέχω = βρέχω· καὶ τȣ̃το γὰρ = βράχω, ἐκ τȣ̃ ἀρχαίȣ ῥέγω, ῥάγω (ῥάζω, Ϝράσσω, βράσσω, βράζω) = λτ. rigare, rigo (ὡς ἐκ τȣ̃ βρύχω, ῥύχω, τὸ rugo, rugio), Γρμ. regnen· καὶ Regen (ἡ βροχὴ). καθὰ πάλιν, ῥέχα, παρὰ Βυζαντίοις, ἡ ἄλλως ῥοχάλα (ρέγχω, ῥόγχος) = φλέγμα μετὰ ῥόγχȣ ἐκπτυόμενον (βρῆγμα).

Стряпаю (ἕψω, μαγειρεύω. 2, συνηγορῶ, δικολογῶ. 3, ἀρχαίως, μέλλω, Μέдлю. ἐκ τȣ̃ Стряпу) στράφω, ςραφέω [ςρέφω, ςρωφῶ = τράπω, τρέπω, τρέπομαι περί τι. ἐκ τȣ̃ τράϜω, τρέω, τρίϜω, ὅθεν καὶ τρίβω (=τραύω, θραύω), δια-τρίβω (=μέλλω). βλ. Трапица]. Стряпчій (ἀρχαίως, αὐλικοί τινες θεράποντες τῶν Ἡγεμόνων τῆς Ῥωσσίας· νῦν = δικολόγος). ςραπτὸς, ἀντὶ τρεπτὸς, τροπὸς (ἐπί-τροπος, ἐπιτετραμμένος τι, ςρεφόμενος, διατρίβων περί τι, ἢ τρίβων, ἐντριβής). ἄλλο τὸ θεραπεύω (θέρω, φέρω, Варю), ὅθεν Пó-варъ (μάγειρος).

Студенéцъ, *βλ.* Стýдъ, Стýжа.

Стýдъ, *'Ρωσσ.* Стыдъ (*αἰσχύνη, αἰδὼς*). Стыжỳ, Стыжýся (*αἰσχύνω, αἰσχύνομαι*) *ςύζω, ςύσδω, ςύδδω, ἀντὶ, ςύγω, ςυγέω* (*γ=ζ. ςύζω, ςύσδω*) *ἐκ τȣ̃ ςύω· ὅθεν καὶ ςύβω, ςύπω, λτ.* stupeo, *πρβλ. Γρμ.* stutzen, staunen. *βλ.* Тугà.

Стýдь, Стýжа (*ψύχος*). Стужỳ, (вы), Стужýся (*ψύχω, 2, θλίβω, μαι*) *ςύζω* (*ςύσδω, ςȣ́δδω*) *=ςύγω* (*φρίσσω*), *καὶ, ςὺξ, ςυγὸς* (*γ=δ, οἶον ςύδος*), *τὸ δὲ ςὺξ καὶ=ῥῖγος, φρίκη παροξυσμȣ̃* (*Θεόφρ.*), *συγγεν. ςίβη* (*πάχνη*) *ςίβω, ςιβιάω=* Стывáю (*εὔχρηστον ἐν τοῖς συνθέτ.* Выстывáю *καὶ* Выстыть, *ὡς ἐκ τȣ̃* Стыю *κτλ.*) *καὶ* Стыну *=ςύω* [*ςύνω* (*ὡς, δύω, δύνω*)*=ψυχραίνομαι, πήγνυμαι*]. *ςίβω, ςείβω, ςέβω* (*ςέω, ςίω*), *καὶ* (*ςύω, ςύβω, φω*), *ςύγω, ςυγνὸς, ςυγνόω, γνάζω, κτλ. συγγενῆ, σημαίνοντα συςολὴν, πῆξιν, θλίψιν, ςύψιν κτλ.* (*βλ. 'Ρειμερ.*). *Τὸ δὲ* Студенéцъ (*Σλαβον.= φρέαρ, καὶ Σερβ.* Студенац, *Κρτ.* sztudenecz, *καὶ* zdenecz, *Κρν.* studenz, *Πολ.* studnia, *Βομ.* studnje), *δῆλον δήπȣ, ὅτι ἀνήκει εἰς τὸ* Стýдъ (*διὰ τὸ ψυχρὸν· ὡς καὶ Στὺξ, ἡ τȣ̃ ᾎδȣ, καὶ ποταμὸς Ἀρκαδίας, κτλ.*), *κᾂν συμφωνῇ πως καὶ πρὸς τὸ στάζω, σταγανὸς* (*α=υ αἰολικ. καὶ γ=δ. οἶον στυδανὸς*)· *ὡς ἐκ τȣ̃ στάγανον τὸ λτ.* stagnum (*ἡ λίμνη, καὶ τȣ̃το ἐκ τȣ̃ λείβω, λίβω*). *ȣ̓δέ μην= χυδανὸς* (*χύω, χύδην, χ=κ, μετὰ τȣ̃ πνευματισμȣ̃ σ, οἶον, σκυδανὸς, καὶ σκ=ς, ςυδανός*). *βλ.* Стýдъ, *καὶ* Тугà.

Ступа́ю *βλ.* Стопа̀.

Стучу̀ (*κρέω*) *ςίζω* (*υ = ι*). *ἔστι καὶ ςίζω = σίζω* (*ὀνοματοπ.*), *βλ. καὶ* Тычу.

Стѣна̀ (*τεῖχος*). Стеня́ю (Застѣня́ю, *τειχίζω διατειχίζω, περιτειχίζω*) *οἷον στένα, σταίνα, ἀντὶ στέα, ςεία* (*ἐκ τῦ ςαίω, συνήθ. ςαίνω = στάω, ἢ στέω, ςένω, ὡς, ἱστάω, ἱστάνω. τὸ θέμα* Стѣ, *Δοβρόβ. ὡς ἐκ τῦ* Стѣю, *βλ.* Стою̀) *οὕτω καὶ τὸ ἄστυ, ἐκ τῦ στύω = στάω* (*μετὰ τῦ εὐφωνικῦ α*). *καὶ ἐκ τῦ στάω, στατὸς, τὸ Γρμ.* Stadt (*πόλις*), *καὶ τὸ λτ.* status (*ςάσις, καὶ πολιτεία*). *ἐκ δὲ τῦ στίω, στείω* (*ςέω*) *τὰ, στεία, στία, ςίον, ςεῖον = Γρμ.* Stein, *κτλ.* (*ὡς καὶ ςήλη, ἐκ τῦ ςάω, ςάλω, ἔστηλα*). *πρβλ. Σρβ.* Стена, *καὶ* Стиена (*λίθος*), *Βοεμ.* stjena (*τεῖχος*), *Κρν.* stena, stiena, *Πολ.* ściana, *Κροτ.* sztena = *τοῖχος, καὶ πέτρα ἀποῤῥώξ.*

Стѣнь, *βλ.* Сѣнь.

Стягну̀, *βλ.* Тягну̀.

Стя́гъ (*μοχλὸς.* 2, *κορμὸς καρατομηθέντος κτήνυς, βοὸς, κτλ.* 3, *ἀρχαίως, σημαία, ὡς ἐκ τῦ ἀνέχοντος δόρατος*) *ςόχος* (*= ςάλιξ, ἐκ τῦ ςέχω, ςάω,* ста́ти, *ςόω,* Стою̀) *= Γρμ.* Stock, (*τῦτο δέ τινες εἶπον = δοκὸς, σ-δοκός*). *ἔστι τοίνυν τὸ* Стя́гъ, *στόχος* (*στόγος, γ = χ.* я *= α = ο*) *= στύπος, λτ. =* (stipes, *Γρμ.* Stab, *οἷον ςάπος, ςάφος, φ = χ, ὅθεν, στάφυς = ςάχυς. ὡς ἐκ τῦ ςάω, ςάϜω, ςαύω, ςάπω, ςέω, ςέχω, ςάκω, καθὰ καὶ ςύω, ςέω, ςύπω, ςίβω* (*ςίφω*) *= ςίχω, ςείχω*

κτλ. βλ. καὶ τὰ συγγεν. Спегно̀, Спезя̀, Спегаю.

Суѓублю, *ἀπρφ.* Суѓубипи (*συνδυάζω, διπλόω, πολλαπλασιάζω, μεγεθυνω. ὡς ἐκ τȢ* Су-гу́бу). Суѓубый, Су́губъ (*διπλȢς*)=*συγ-κυβω̃, σύγ-κυβος, σύγ-κυφος.* (*ἡ ἰδέα ἐμφαίνει τὸ ἔνθεν μὲν κοῖλον, ἑτέρωθεν δὲ κυρτὸν καὶ ἐξέχον* (*ὡς, κυβὴ καὶ κύβος*), *ὅθεν ὑψηλὸν, μέγα, πολύ· ȣ̔́τω καὶ τὸ ὑψηλὸς, ὕψος, ἐκ τȢ ὕβος, ὑβὸς =κυβός. βλ. καὶ* Со.).

Су́дъ [*σκεῦος, ἀγγεῖον* (*ὅθεν* Сосу́дъ *μετὰ τῆς* Со). 2, Су́дъ, *καὶ* Су́дно *πλοῖον*]=*κύτος, κύθος, κύθνος* (*κ*=*σ, σύθ-ος, σύδος*) *ἐκ τοῦ κύω, κεύω, ὅθεν καὶ τὸ σκεύω, σκεῦος· τὸ δὲ κύω=χύω* (*χάω*)=Сую. 3, Су́дъ, *βλ.* Сужду̀.

Су=со̀=*σὺν· ὅθεν* Сусѣ́дъ *Σλαβ.* (Су, сѣдъ, сѣжу)=*σύνεδρος* (*γείτων*), *'Ρωσ.* Сосѣ́дъ (*βλ.* Со̀, *καὶ* Тыль). *'Εν τοῖς Λεξικοῖς λείπει τὸ* Су̀=Со̀.

Су́е, *καὶ* (Въ), В-су́е (*μάτην, εἰς κενὸν*). Суета̀ (*ματαιότης—κενοσπουδία*). *ὅθεν* Су́ествую (*ματαίως ἐλπίζω*) *κτλ. φαίνεται μὲν συγγεν. τοῦ ψύω* (*σύω, σύος, σύδος, σύθος, σύδα, σȣ̃δος*)=*ψύος ψύθος, ψύθη, ψȣ́διος, ψεῦδος, ψευδὴς, ψεύδω, ψεύδομαι*[*ψ*=*σ, ὡς καὶ σοίθης*=*ψύθης* (*'Ησύχ.*), *σίττα*=*ψύττα, κτλ.*]· *ἔστι μέντοι μᾶλλον, οἶμαι, παράγωγον τȢ* Сую=Сыю (*ὅθεν* Сыпу, Сыпа́ю, *βλ.* Сыпъ)=*χύω, γύω, κύω*=*κάω, κέω* (*κένω*), *ὅθεν καὶ τὸ κενὸς, κενὸν* (*οἷον κȢ̃-ος, κύαρ*). *τὸ δὲ* В *εἰς τὸ* Всу́е=въ (*πρόθεσ. ὡς τὸ, εἰς κενόν*). *'Ενταῦθα, ἴσως, ἀνακτέον καὶ*

τὸ ἄχρης. Βοεμικ. Ксут, Кшитъ, ὅθεν Кшитный (κενὸς), ὡς ἐκ τȣ̃ сут, шит=χυτὸς, κατὰ πρόσθεσιν τȣ̃ К=ε (с=ш=χ, κ). βλ. καὶ Δοβρόβ. 432.

Суждỳ, καὶ ʽΡωσ. Сужỳ (κρίνω, δικάζω). Сýдъ (κρίσις, κριτήριον). Судія̀, ʽΡωσσ. Судья̀ (κριτὴς)· Сужденіе, Суженіе (κρίσις), σύσδω, σύζω =θύζω(θύω), θόζω, (θόω, θοάζω), ἀντὶ θάζω, θάσσω (θάω), καὶ θέζω, θ=σ, σέζω, σάζω· ,,σάσαι, καθίσαι (ʽΗσύχ. βλ. ʽΡείμ. Λ. θάω). ἢ γȣ̃ν, σ-ύσδω, σ-ύζω=ὕσδω, ὕζω=ἵζω, ἕζω, (ἕδω) Λτ. sedeo. [τὸ ὕζω, сужỳ, ἄχρηστον μὲν παρ' ʽΈλλησιν ἀντὶ τȣ̃ ἵζω, сижỳ, ἔστι γέ μην τȣ́τȣ συγγενὲς, ὡς τὰ ὕδος, ὕδω = ἵδος, ἱδρὼς, λτ. sudor· καὶ ὕδης, καὶ ὕδνης=ἴδμων. εἰλύσσω, ἰλύσσω = ὑλίσσω, ὅθεν τυλίσσω, κτλ. Οὕτω καὶ τὸ Суждỳ συγγεν. Сижỳ, Сѣждỳ. καὶ τὸ υ=ι, αἰολ.]. τὸ δὲ ἵζω=καθίζω, ἐλλειπτικῶς δικαστὴν, (ὅθεν δικάζω). ὡς ,, ἕδραν ποιεῖν (συνέδριον κριτῶν, Ιλ. session. ʼΑνδοκίδ.), καὶ ,, βουλὴν ἵζεν (ʽΌμ.)· καὶ ,, τὸν Μίνω ἐν ᾅδου καθίζουσι (ἐλλειπτ. δικαστήν. Φιλόστρ.), καὶ Γρφ. ,, κριτήριον ἐκάθισε· (Δανιὴλ, Ζ, 10), ''τȣ́τȣς καθίζετε (ἐλλειπτ. δικαστὰς—Α. Κοριν. 5, 4). βλ. καὶ Сѣждý.

Сукнò (πηνίον ὕφασμα ἐριȣ̃ν, ἢ συνήθ. τσόχα, καὶ Τȣρκ. τσοχὰ) ἐκ τȣ̃ сух—но, κατάληξ. =Γρμ. Tuch, Σβ. καὶ ʼΙσλ. duk, συγγενὲς λτ. toga, tego = τέγω, στέγω, τέγος, στέγη,

στεγνὸν (τεγνὸν, τυγνὸν, οἷον συγνὸν, σ=τ.). βλ. καὶ Ткỳ.

Сýка (κύων ἡ), βλ. Щеня́.

Сýкъ (κάρφος, κλὼν) βλ. Сухій.

Сýлю (στοχάζομαι, σκοπῶ, βάλλω κατὰ σκοπȣ̃, τοξάζω), ὅθεν τὸ Σλαβ. Сýлъ, Сюлъ (σκοπὸς) =Γρμ. Ziel, Ἀγγσξ. tell=τέλος, τέλλω (ἐκ τȣ̃ στέλλω. τ=σ· σέλλω), Γρμ. zielen. (βλ. καὶ Adelung. λ. Ziel καὶ zielen). ε=υ, σέλλω, Сýлю.

Сулю̀ (ὑπόσχομαι), ἴσως συγγεν. Сýлю (ὡς τὸ τέλλω, τέλλομαι, ἐντέλλομαι·). ἢ, τύλλω. βλ. Та́лъ.

Сума̀ (σάκος, γωρυτὸς ςρατιώτȣ, ἡ συνήθ. παλάσκα) συβὰ (β=μ, συμὰ, σȣμὰ)=σύβα καὶ σίβα, σιβήνη=(σιπὴ) σιπὺς, σιπύα, συγγεν. σύφαρ, σκύφος, κύφος, κίββα, κύβα, κύβησις (πήρα). βλ. Ῥείμ. Λ. σῦς (πρβλ. καὶ Adelung Λ. Saum). ἐκ τȣ̃ κύω, γύω, χύω=Сýю. [καὶ ἡ Σ. παλάσκα, ἀντὶ φολάσκα, ἴσως ἐκ τȣ̃ φόλλιξ, λτ. follis, = θόλλιξ, ἀντὶ θύλλιξ, θυλλὶς, θυλὴ, θύλαξ, θυλὰς, θυλάκιον, θυλακίσκη (συγκπ. θυλάσκα, φυλάσκη, ἢ καὶ θυλλὶς, θυλίσκη), αἰολ. θ=φ=π. Οὕτω καὶ τὸ Σ. χαρτοφύλακας=χαρτοθύλακας, κτλ. καὶ παρὰ τοῖς Ποντικοῖς (ἐν Χαλδίᾳ καὶ Σινώπῃ), φȣμίζω=θȣμίζω (θυμίζω, ἀντὶ θυμέω, θυμȣ̃μαι), καὶ φȣμίας, ὁ ὀξύθυμος, οἷον θυμέας (ὡς τὸ βοῤῥέας, κτλ. οὕτω, λέγουσι καὶ ὀκνέας = ὀκνηρὸς, κτλ.). βλ. καὶ Полúца καὶ Пýло].

Сундукъ, *τὸ συνήθ. σενδὲκι.* ,, *σάνδυξ, κιβωτὸς* (*Ἡσύχ*). *ὅθεν τὸ Ἀραβικ. καὶ Τȣρκικ. σανδὲκ* (*Σαλμάσ. εἰς Ἡσύχ.*).

Сýплю (*συςέλλω, ῥυτιδόω, καὶ* Сýплюсь, *συςέλλω τὸ ἐπισκήνιον, σκυθρωπάζω, ὡς ἐκ τȣ̃* Сýпу, сýпити) *σύπω, σύφω* (*κύβω, κύπω, κύβη. βλ. Ῥείμ. λ. σιπύη*). *ὅθεν σύφαρ* (*ἐῤῥυτιδωμένον δέρμα, κτλ. ἀφ' ȣ̃ τὰ τῆς Σ. σȣ́φρα, σȣφρόνω, καὶ ἡ τσύπα* = *σύπα* = *κύβα, κύφα, φος, σκύθα. σκύθος, τος*).

Супостáтъ (*πολέμιος*) = Су-по-стáтъ, *συ(ν)-αποςάτης. ἤ, ὑποςάτης* (*ὡς τὸ* ,, *ὑφίςαμαι τὸν ἐχθρὸν*), *ἐκ τȣ̃* Стою (Стати). *βλ. καὶ* Тыль.

Сурóкъ (*εἶδος μυός*) *σ-ὕῤῥακος, σ-ὕῤῥαξ*, = *λτ.* sorex, *Γλ.* souris, *κτλ.*

Сухíй, Сýхъ (*ξηρός*). Сóхну (*ξηραίνομαι, καὶ* Сушỳ = *ξηραίνω· ὡς ἐκ τȣ̃* Сухý, *σαύϜω, σαύχω* = (*σύχω, ὡς, κεύθω, κύθω*), *σαυκὸς, σαυχὸς* (*ἐκ τȣ̃ αὔω, Ϝαύω,* = *καύω, Σ. καύγω, καὶ ȷαύω, σαύω, σαύχω, αὐαίνω. κτλ.*), *καὶ σίκχος* = *λτ.* siccus, sicco, *Ἰτ.* sicco, secco, *Γλ.* sèche, sec, *κτλ. ὅθεν* Сухóтка (*φθίσις*). Сухáрь (*δίπυρος ἄρτος, Σ. παξιμάδιον*). Сýкъ (*κάρφος*) = *σαυκὸς, σαυκρὸς, σαυσαρὸς, σαυχμὸς, σαχνὸς, σιχνὸς, σικχὸς, κτλ.* (*ἐπὶ ξηρασίας*). *βλ. τὸ συγγεν.* Сякну. [*ȣ̓ γὰρ ἄν τις ὀρθῶς, οἶμαι, παραβάλοι τὸ ψύχω* (*οἷον σύχω*), *ψύγω* (*ὡς τὸ αὔω, ἄω, αὐάω, αὐαίνω, ξηραίνω ἐν ἀέρι*), *ψυχὸς, ψυχερὸς* = *ψηχρὸς* (*ψήχω*) = *λεπτὸς, κτλ. βλ. Ῥείμ. λ. ψύχω*].

Сучу̀ (*ἐκ τοῦ* Суку̀, к=ч, *τὸ* у *παρένθετ.*), *Σλβ.* Ску̀ (*στρέφω, κλώθω*) *σκῶ* (*σκέω, ὅθεν τὸ ἀσκέω*). *ἢ, σπῶ, σπάω*(*σπ=σκ, σκῶ, σκάω*), *Γρμ.* spinnen· *ἢ σκέω* (*σκῶ*), *ὅθεν σκέλω, σκέλλω, σκελλὸς, σκολιὸς, κτλ.*

Сую́, *ἀπρμφ.* Сова́ть, (*ὠθῶ·* Сую́ся, *ὠθοῦμαι*) *ὃ παρὰ τὸ σούω, σύω,-ομαι, καὶ σόω,* (*ὅθεν τὸ σόϜω, σοβέω, σόβησις*), Сова́ніе, *καὶ* (Сова́ю) Со́вываю (*ἐν τοῖς συνθέτ.* Высо́вываю), *ἀλλὰ,* с=*χ, ὅθεν* Сую́, *καὶ* Су́ну=*χέω* (*χύω, χόω, χόνω*) *χένω=χώω, χώνω.* Изсу́ну (*ἐξερύω, ἐξάγω*) =*ἐξ χώνω, κτλ.* (*ἐκ τοῦ* Сую́ *καὶ τὸ* Хуй). *οὕτω καὶ* Совыва́ю, Сова́ю=*χοϜάω, κτλ. βλ. καὶ* Сыпъ.

Счу̀ = Щу, *βλ.* Се́чъ.

Счуна́ю (*ἐλέγχω, ἐπιπλήττω*)=*σκινάω, σκινῶ, σκινίζω, ὅθεν τὸ Σ. τζινῶ, καὶ τζινίζω* (= *λακτίζω*), *καὶ, υ=ι, σκυνίζω, σκυνῶ, Σ. τζυνῶ, τζυνάω, τζυνίζω* (= *νύσσω, πλήττω· ἐπὶ κέντρων, καὶ ἀκανθῶν*). *τὸ θέμα κύνω = κίνω, βλ.* '*Ρείμ. λ. σκίναξ. Εἰ δὲ τὸ* Счуна́ю, *σύνθετ. ἐκ τῆς* Съ, *καὶ οἷον* Чуну̀, *ἀντὶ* Суну̀, *εἴη ἂν = συν-χύνω, συγ-χέω, συγχύζω. βλ.* Сую́.

Съ, *βλ.* Со. ъ = о. *βλ. τὸ στοιχεῖον* Ъ.

Съ(*ἐκ*), *ἐξ*(*ὅθεν ἔξω*)=*'ξ, 'ξω*(ъ=о). *ἔστι δὲ καὶ ξ=σ* (*ἐν τῇ ξὺν, κσὺν, κὺν, σὺν. καὶ σῦλον=σκῦλον*)· *καὶ εἰς σσ ἀναλύεται τὸ ξ, ὡς, ὄψ,-ις* (*ὄξ*) *ὄσσις, ὄσσε. καὶ ὄψ,* vox, *ὄσσα· Θρᾶξ, Θρᾶσσα. ἄναξ, ἄνασσα. οὕτω καὶ Γρμ.* Ochs, *Κτσξ.* Osse, *κτλ. ἢ Σλαβ.* с=*κ* (*βλ.* Сла́ва), *ὅθεν* Съ='*κ* (*ἐκ*).

Сый (ὁ ὬΝ), ἐκ τοῦ ὑπαρκτικοῦ ῥηματικοῦ (gerundivi) Сы́, καὶ τῆς и ἀντωνυμίας (=ἶ, ἶς, ὅς, καταλήξ. ος, ις, ων), Сый, οἷον Fεί-ϊ (σεί-ϊ, σ-ει-ὼν)=ʝειὰν, εἰὼν, ἐὼν, ὢν. ἶ καὶ ʝεὶς, εἷς, αἰολικ. ἕνς (λτ. ens). βλ. Есмь, καὶ И, καὶ То́й. [Σημείωσαι τὸν εἰς ы τύπον τῶν Σλαβονικῶν ῥηματικῶν (gerundivum), καὶ ἄλλων κατὰ συζυγίας, εἰς я, καὶ ящ, καὶ ющ, ущ, καὶ εἰς ав, ув, ѣв, ив, κτλ. οὐδὲν ἀλλ' ἢ μετοχῶν ἢ μετοχικῶν ὀνομάτων ὄντων, ὡς αἱ εἰς εις, ας, καὶ ους, ἑλληνικαὶ μετοχαὶ, οἷον, иды, несы=ἰτεί-ς, νεισεὶ-ς (ἴτων, νείσων), ὡς, ἰεὶς, τιθεὶς· καὶ падя, зовя, κτλ. καὶ (ящ, горящ)=(πατὰ-ς), πιτνὰς κτλ. ὡς, βιβά-ς, ἱςὰς· οὕτω καὶ μετὰ τοῦ β=F, καὶ μάλιστα ἐπὶ τῶν παρῳχημένων, οἷον быв, творив=φύFς, δFωρείFς, καὶ ма́зав=μάζαFς, (μάξας) ὡς, εἴπας, λέξας, κτλ. καὶ τὰ εἰς ющ, ущъ=ους, υς, οἷον гору́щъ, κατὰ τὰ δοὺς, ἀλοὺς, δεικνὺς, κτλ. βλ. Δοβρόβ. 561].

Сы́нъ (υἱός)=σ-ῖνις, ἶνις, ἶνος (τὸ σ, πνεῦμα) „ ἶνις, καὶ ἶνος=παῖς, βρέφος, κτλ. (Ἡσύχ.). Сыно́къ (ὑποκοριςτικ. οἷον, ἴνοξ, κος, ὡς ὁ τῆς συνηθ. υἱόκας). πρβλ. Σνκρ. suniu, sunu, Γοτθ. sunu, sun, sunus (ὗνος), Ἀγγλ. son, Λιθουαν. sunus, Ἀγσξ. sune, Κτσξ. sone, Γρμ. Sohn (ἀρχαίως sohnin, καὶ söhnin, θυγάτηρ, ὡς καὶ ἶνις, ἡ, = θυγάτηρ. βλ. δὲ καὶ Adelung, λ. Sohn). τὸ δὲ λτ. filius ἔοικεν ἐκ τοῦ fio, φίω= φύω (φὺς, ὅθεν καὶ φῦλον. τὸ δὲ φύω=Fύω

ὕω, ὅθεν υἱός). ἄλλοις δ' ἔδοξε τὸ filius, ἐκ τῦ ἶνις, ἴνεος, Ϝίνιος (ν=λ, ὡς κύναξ, κύλαξ), Ϝίλιος (Kanne, σελ. 220). ἔστι δὲ καὶ τὸ φ=Ϝ, ὡς καὶ φίλαξ (δρῦς) = Ϝίλαξ, ἴληξ, ἴλεξ, λτ. ilex (Ἡσύχ.).

Сыплю (χέω, σκορπίζω· ὡς ἐκ τῦ Сыпу) σίπω, σίφω, λτ. sipo (dissipo), Γλ. dissiper. ἢ συγγεν. Сыпъ.

Сыпь (variolæ, petite-vérolé, αἱ Σ. εὐλογίαι, φύματα, καὶ τὰ κενὰ τῶν ἐξ αὐτῶν ὀλῶν) ἐκ τῦ Сыю, ἀντὶ Сýю = χύω, (χάω), χίω, χόω, χώω (χώνω, χωννύω), χέω, χέϜω, χεύω (χέβω, χύβω, β=π, Сыпу), Сыплю (ὅθεν καὶ Насыпáю, ἐπιχέω). Нáсыпь = ἐπίχυμα, χῶμα, κτλ. τὸ δὲ χύω =γύω, ὅθεν κύβη, γύπη (κοῖλον), κίβα=σιπύη, σίπη, Сыпъ. καὶ συνθέτ. О-спа, ἀντὶ О-сыпа.

Сыръ, τυρὸς (σ = τ. ὡς, τῆτες, σῆτες. τηλία, σηλία· σεπτὰ, τεπτὰ· σὰ μὰν = τί μὴν, κτλ. ὄυτω καὶ συρὸς = τυρός). Сырникъ, τύρινος (πλακῦς, ἢ συνήθ, τυρόπηττα) = τυρόεις, τυρῦς. (Καὶ παρὰ τοῖς Ποντικοῖς Ἕλλησι, κατὰ τὴν Χαλδίαν καὶ Σινώπην, σύριν, καλεῖται εἶδος τυρῦ).

Сытый, Сытъ (κεκορεσμένος — πίων, παχὺς) Сыщáю, Насыщáю (κορέννυμι, χορτάζω, ὡς ἐκ τῦ Сыщý), λτ. satio, satus, satis, satiatus, Γρμ. sättigen (ἀρχαίως satten), satt, κτλ. = σάζω, σάσσω, σάττω, σατὸς = θατὸς, θάσσω, θάζω (θάω = ἄω, ἄω, ἀάω, ἄζω, ᾄδω = ἔδω,

Γρμ. atzen, eten, essen, [*βλ.* Са́дню]· *ἢ καὶ ἄω, ἀάω, ἄζω, ἀτὸς, ὅθεν ἀταλὸς, ἀτάλλω. βλ. Ῥείμερ). ἐκ τῦ ἄδω καὶ τὸ ἥδω (γήθω, ὅθεν Γρμ.* getzen, ergetzen), *ὕτω καὶ* Сытъ=(*σητὸς*) *θητὸς, ἀντὶ θατὸς* (*σατός*). *καὶ Σκρ.* sita, suda.

Сыю, *ἄχρηστον* = Сую. (*βλ.* Сыпъ).

Сь, си, ее = Сей, Сія, Сіе. *βλ.* Я.

Сѣверъ (*ἄρκτος, βοῤῥᾶς*) = *ϳεύερὸς* (*σεύερος, σέβερ-ος*) = *εὔερος, ὅθεν συνεκόπη τὸ εὖρος =ἀὴρ, ἐκ τῦ εὔω = αὔω, αὐὴρ* (*ἀβὴρ, ἀβέρος ὅθεν ἂν εἴη καὶ σ-ἀβέρος, σ-εβέρος. α = ε*). *τὸ δὲ αὐὴρ = ἀϝὴρ* (*ὡς ἀβὼς, αἰολ. ἄβως= αὐὼς, ἀϝὼς, ἀώς. ὕτω καὶ αὖρα, καὶ* (*εὖρος*) *οὖρος, ὧρος, ὥρα* (*ἄω = πνέω*). *τὸ δὲ Γρμ.* Nord = *νέρθεν* (*ὡς ἐκ τῆς τοποθεσίας. βλ.* Adelung). *Καὶ τὸ λτ.* auster (*ὁ νότος*), *οἶμαι=αὐςὴρ, αὐςὸς*(*αὔω*)*ἄω*(*συνημμένης τῇ πνοῇ καὶ τῆς ἰδέας τῦ θερμῦ*)· *καὶ τὸ Γρμ.* Süd = *ἶδος* (*θερμότης*). *ἢ μᾶλλον=ϳὖδος, ὖδος,* sudor, *ὕδωρ* (*ὡς καὶ, νότος ἐκ τῦ νέω, νάω*). Сѣверный (*βόῤῥειος = σ-αβερινὸς = αὐερινὸς, ἀερινὸς*), *ὡς ἀερόεις.* [*Τοὺς Σαυρομάτας ἡρμήνευσάν τινες βοῤῥείυς ἄνδρας* (*βλ. Προλόγ.* § 1, *σημείωσ. σελ.* 38). *ἡμεῖς δὲ παρεβάλομεν πρὸς τὸ ἐθνικὸν Σέρβος*, Срб, *τὸ Σαῦροι τῦ Ἡσύχ.* (*βλ. λ.* Срб). *εἴπερ ὖν ταῦτ' ἔχεται πιθανότητος ἡςτινοσῦν, ἔςιν ἄρα καὶ τὸ Σαῦρος, Σέρβος εἰς τὸ* Сѣверъ *ἀναγαγεῖν, ἵνα ὦσιν ἡμῖν οἱ Σέρβοι, οἷον Σ-ευροί τινες, ἢ Σ-αῦροι, αὔ-*

ριοι δηλαδὴ καὶ ἀέριοι, ἢ βόῤῥειοι ἄνδρες; ἀλλ' ἀφίςαμαι· μὴ καὶ πάνυ τετραγῳδημένα πρὸς τοῖς ἀπιθάνοις δόξω συνείρων].

Сѣдый, Сѣдъ (λευκόφαιος, ψαρὸς) σοιδὸς = ψοιδὸς, ψοδὸς (ὡς, σίττα, ψίττα. Ἐκ τȣ̃ ψόθος = σπόθος, σποδὸς, καὶ ψόθιος = σπόδιος, σποδοειδής. βλ. Сухій, καὶ Сѣрый). ἢ σ-αιθὸς, αιθὸς (αἰθαλόεις).

Сѣжду, Ῥωσσ. Сижу, ἀπρμφ.—дѣти, ϳέσδω, ἕζω, ϳίσδω, λτ. sisto (ἢ τȣ̃το = ἱςῶ) = ϳίζω, ἵζω. καὶ (ἕζω, ἕδω), Λεττ. sehschu, Κροτ. szedim, λτ. sido, sedo, sedeo, Γλ. assis, asseoir, Γτθ. sitan, Γρμ. sitzen, setzen, Κτσξ. setten, Ἀγγσξ. sättan, Σβ. sätta, Ἰσλ. seta, Ἀγγ. to sit, κτλ. καὶ Ἑβρ. setam, schath—. Сѣдáлище, ἑδώλιον, ἕδος, καὶ „σέδα (Ἡσύχ.) = λτ. sela, sella Ῥωσ. Сѣдло. (τὸ δὲ Γλ. chaise, συγγ. σάζω, θάζω, θάκος). Бѣсѣда (διάλογος, λαλιὰ, ὁμιλία, διδαχή). Бесѣдую (ὁμιλῶ, διαλέγομαι). Засѣдáю (συνεδρεύω, ἐπὶ κριτηρίȣ· καὶ Засѣдáтель, σύνεδρος). [ὡς ἐκ τȣ̃ ὁμȣ̃, ὅμιλος, ὁμιλία, κυρίως ὁ πρὸς ὅμιλον λόγος, ἀγορητὺς, οὕτω καὶ τὸ Бесѣда, ἡ πρὸς τοὺς συγκαθημένȣς ὁμιλία, καθὰ καὶ συνεδρία = βȣλὴ μετὰ τῶν συνεδρευόντων· καὶ, συνέδριον = βουλευτήριον, καὶ δικαςήριον, καὶ αὐτοὶ οἱ συνεδρεύοντες βȣλευταὶ καὶ δικαςαί. καὶ „συνεδρευόμενα = τὰ ὑπὸ τῶν συνέδρων ἐψηφισμένα (Δ. Ἁλικαρ. ιγ. ὅθεν καὶ τὸ Сужду,

συγγενὲς Сѣжду̀).. *εἴη δ' ἂν τὸ* Бесѣда *καὶ σύνθετ. ἐκ τῆς* без (*ζ*=с, *οἷον* Бес-сѣда)=*Fὲξ*, (*Fὲξ-σέδα*), *ὡς τὸ ἐξέδρα= ἀπῳκισμένη ἕδρα πρὸς μελέτην, ὁμιλίαν, κτλ.*]. Осѣда́ю=*ἕζω*, (*ἑδάω*)=*ἵζω*, *ἱδρύω* (*κτίζω*). Обсѣжду̀, *περικαθίζω, περικάθημαι, πολιορκῶ, λτ.* obsideo, *κτλ.*

Сѣку̀ (*τέμνω, κόπτω, γλύφω, κεντῶ*), *λτ.* seco, *ψέκω, ψέχω* (*σέκω. βλ.* Сѣно̀), *Καρν.* sezhem, *Λυστ.* sséku. *ἢ σκέω* (*μεταθ. σέκω*)=*κσέω, ξέω* (*ξάω= ψάω*). Сѣки́ра=*λτ.* securis (*ἀξίνη*). *πρβλ. σάγαρις* (*λέξις, ἥ φασι, περσική. παρ' Ἡροδότ. καὶ Ξνφντ.*), *Ἀρμεν.* sakr, sacr, *Γρμ.* Sag, Sach, Sachs (*καὶ* säge=seco), *καὶ Ἑβρ.* sachah, *κτλ.* [*τὸ ἀξίνη ἐκ τοῦ ἄξω, ἄγω* (*ἀγνύω*)=*Fάγω, βάγω, Γρμ.* bagen, *εἴη δ' ἂν καὶ τὸ ἄγω μετὰ τοῦ πνευματισμ. σ-άγω* (*σάγω, ὡς, ἑκάς, ἑκὸς, λτ.* secus), *καὶ διὰ τοῦ ε σχηματιζόμενον, ϳέγω* (*γ*=*κ*, *ϳέκω, ὡς, ἔχω, ἕκω*), *παρὰ τὸ πολυγονώτατον ἄω, ἄFω, ἄγω, καὶ* (*α*=*ο*) *ὄγω, οἴγω* (*ἀν-οίγω*)· *καὶ πάλιν ϳάω, ϳόω, ϳέω, κάω, κόω, κόFω, κόβω* (*κόπω, πτω*), *κέω, κεάω, κεάζω, σκέω,* (*σέκω*) *σκάω, καὶ χάω, χάζω, χέω* (*ἔχω, ἕκω*), *σχάω, σχέω, σχίω, σχίζω· κτλ. Ἐκ τοῦ αὐτοῦ ἄω, καὶ* (*διὰ τοῦ δ πνευματισμ.*) *δάω, τὰ δαίω, δέω* (*τέω*), *τέμω, τάμω* (*ὡς τρέω, τρέμω*), *Γλ.* tamer (entamer)· *καὶ Ἑβρ.* thamam, *κτλ. Ἡ λέξις καθόλου ἐμφαίνει, χάσμα, κενόν.*

Сѣмо (*ὧδε*) *σῆ-μος*=*τῆ-μος, τῆδε. βλ.* Та́мо.

* *

Сѣмя (*σπέρμα*), *Πολ.* siemia, *Δαλ.* szime, *Βομ.* syme, *λτ.* semen, *Γλ.* semence, *'Ιτ.* seme, semenza, *'Ισπ.* semienta, *Γρ.* Same, *Σξωνις.* sade, *'Αγλ.* sead. *καὶ Αἰγυπτ.* som, dsom, *κτλ.*

Сѣю (*σπείρω*), *Γρμ.* säen, *Κτσξ.* säen, saden, *'Αγγσξ.* sawan, *'Αγλ.* to sow, *Σβ.* så, såda, *Γλ.* semer, *Κρτ.* szejem, *Βενδ.* sejem, *Λιθ.* seju, *λτ.* semo, *καὶ ἀρχαιότ.* seo (*ὅθεν* sevi)=*σ-έω*, *ἕω* (*εἶμι*, *ἵημι*), *σ-ῆμα*, *ἧμα* (*ῥίμμα*, *τὸ ῥιπτόμενον*). *ἢ ὀνοματοποιΐα ἐκ τοῦ ἤχου τῶν ἐν τῷ σπείρεσθαι σιζόντων σπερμάτων, οἷον σίω, σίμα, ἀντὶ σίζω σίγμα* (Adelung). *ἔστι δὲ καὶ σέω, καὶ σίω=σείω* (=*σάω*, *σήθω*), *ὅθεν σῖτος*, *κτλ.*

Сѣно (*χόρτος καὶ ἰδίως ὁ ξηρὸς, χιλὸς κτηνῶν*) =*τῷ συνήθ.* (*ἐν τῇ, Επτανήσῳ*) *σενὸν*, *σανόν. φαίνεται ἐκ τοῦ* Сѣю, (*βλ.* Сѣмя). *Ἔμοι γέ τοι δοκεῖ συγγενὲς τοῦ* Пшено̀ (*βλ.* Пха́ю), *κατ' ἔκπτωσιν τοῦ π, ὡς καὶ πσ, ἢ ψ, πολλάκις*=*σ* (*βλ.* Ша́рю). *οὕτω δὴ καὶ ἐκ τοῦ ψάμμος, ψάμος, ἐγένετο τὸ σάμος* (*ὅθεν ἡ νῆσος Σάμος. βλ. 'Ρειμ. λ. σάμος*)· *τὸ δὲ* ѣ *ἐν τῷ* Сѣно = е *ἐν τῷ* Пшено̀ (= Псено̀ ш = с), *ὡς ἐκ πολλῶν παραδειγμάτων ἔξεστι κατιδεῖν*]· *τὸ δὴ* Сѣно *εἴη ἂν*=*ψενὸν*, *ἢ ψαινὸν* (*ἐκ τοῦ ψαίνω, ψαίννυμι*=*ψωμίζω· ψάω*, (*τρίβω*) *ψαίω*, *ψέω*, *ψίω*, *κτλ. τύποι συγγενεῖς*). *Τὸ δὲ Γρμ.* Heu, *'Ισλ.* hei, *'Αγγλ.* hay, *'Αγγσξ.* hieg (*καὶ Φινν.* hienæ) *κτλ.*=*εἶα*, *εἶα*,

ἧϊα (*Κασσωβ. βλ. καὶ* Adelung. *καὶ Βοσσ. ἐτυμολ. λτ. λ.* faenum).

Сѣнь, *Σλαβονικῶς* (=*'Ρωσσικ.* Тѣнь), *καὶ* Стѣнь (*σκιά*), *Σερβ.* Сенъ, *Κροτ.* szencza, *Κρν.* senza (*τὸ θέμα* Стѣ = *στε* = *σκε. βλ.* Остъ. *ὅτω καὶ τὸ Βυζαντ. ςάγιον* = *ἐξάγιον· ἔςι δὲ καὶ τ* = *κ, οἷον, τυψέλη, κυψέλη. τόργος,* corvus· Тимонъ, Кими́нъ· Тя́вкаю, Га́вкаю, *καὶ ἄλλα πολλά*), *σκένος* (*καὶ σένος· ὡς καὶ σῦλον* = *σκῦλον*), *ἰωνικ. σκῆνος* [*ἐκ τῦ σκένω, σκέω* = *κέω, κείω, κύω* (*κεύθω, καύω, κεύω, σκέβω, σκέπω*) = *σκίω, σκόω, ὅθεν σκοά, σκοιά, σκιά, καὶ σκότος, σκοτία, ὅθεν Γρμ.* Schatt, Schatten, *'Αγγσξ.* schadu = *σκιά. ὡς καὶ τὸ σκιά* = *σκηνή, ἐν τῷ σκιάδιον, καὶ σκιτυπία* = *σκηνοπηγία* (*'Ησύχ.*). *ἥτε γὰρ σκηνὴ σκιάζει· καὶ ἡ σκιὰ σκοτίζει. ταῦτα δὲ τῦ κοίλυ ἰδιότητες, οὗπερ ἕνεςιν ἡ ἰδέα ἐν τοῖς κέω, κείω, κύω, κτλ. 'Εκ τῦ* Стѣнь *ἐξέπεσε τὸ μὲν* т *ἐν τῷ* Сѣнь, *τὸ δὲ* с *ἐν τῷ* Тѣнь· *ἢ καὶ τῦτο ἐκ τῦ* Сѣнь, *σ* = *τ*]. *ὅθεν,* Сѣни (Стѣни, *πρόδρομος, προαύλιον*), *καί,* Сѣнница (*σκήνωμα*) = *σκήνωσις, σκῆνος, σκηνὴ* (*σκηνίσκα, συνήθ. σκηνίτσα*). Предсѣніе, *προσκήνιον* (*'Ιυδεὶθ.* 10, 22. *Β. Μακκβ.* 10, 6.). *ὥςε καὶ τὸ* Сѣнь, Тѣнь, Стѣнь = *σκένος, σκῆνος, συγγεν. σκιά. διὸ πάλιν,* Сѣнописаныхъ = *σκιαγράφων* (*Σοφ. Σαλ. ιε,* 4.). *βλ. καὶ Δοβρόβ. σελ.* 155.

Сѣра (*θεῖον, θειάφιον*) = *λτ.* cera = *κηρὸς* (*ἐκ τῦ κάω, καίω* ç = c = *κ*).

Сѣрый, Сѣръ, σαιρὸς = ψαρὸς (σποδοειδής. βλ. Сѣдый).

Сѣщу (ὅθεν Посѣщаю, ἐπισκέπτομαι), οὐκ = σ-έκω, ἀντὶ ἥκω, ἥξω (ἔω, εἶμι), ἀλλὰ σ-έκω, σ-έξω (σ-έκσω = σ-έσκω) = ἔκω (κ = π, ἔπω, -πομαι) = λτ. sequo, - quor· καὶ Λεττ. sekky. Πρβλ. τὸ Γοτθ. sokian, καὶ ἀρχ. Σκανδινβ. sekia (= ἥκειν, ἔρχεσθαι), Σβεκ. söka, Κτσξ. soken = Γρμ. suchen (ζητεῖν), καὶ besuchen (ἐπισκέπτεσθαι. βλ. Adelung. λ. suchen).

Сѣтую (σκυθρωπάζω, ἀθυμῶ, ὡς ἐκ τοῦ Сѣту) κήδω,-ομαι (κ=σ). ἢ σέθω=σκέθω ἀντὶ σκύθω, σκύδω, ὅθεν σκυθερὸς, σκυθρὸς, σκυθρωπὸς (σκ=σ. βλ. Сѣнь) [Τὸ δὲ συνήθ. σκοτοφρυάζω (= σκυθρωπάζω) καὶ, ρ=λ, σκοτοφλυάζω, οὐ παρὰ τὸ σκότος, καὶ ὀφρὺς, ἀλλ' = κατοφρυάζω (προσθ. τοῦ πνευμ. σ), κατοφρυάω = grande gero supercilium. „ κατωφρύωνται μᾶλλον (Φιλόστρ.)· τὸ δὲ κατσουφιάζω, καὶ ἡ κατσούφα, ἐκ τοῦ κατηφιάζω, - άω (κάτω, φάος) κατήφη, ἀντὶ κατήφεια (η = ου· ὡς, σηπία, σουπιὰ· σήσαμον, σουσάμιον), χυδαιότερον λέγεται παρά τισι καὶ γκατσηφιάζω (κ=γ=γγ, γκ· καὶ τσ=τ). Ἕτερον δὲ τὸ τῆς Σ. (χυδαῖον καὶ ὑβριστικὸν), τσούφια (οἷον. „ ἂς τὸ βάλῃ εἰς τὰ τσούφια του) = τύφια, ἀντὶ τυφλὰ (ὄμματα· οὐκ ἀποβολῇ, ἀλλὰ τροπῇ τοῦ λ εἰς ι, καθὰ καὶ τὸ σαιρὸς = σαγρὸς, ἀντικαταστάντος τοῦ ι, ἀντὶ γ). Οὕτω καὶ ἔν τισι χωρίοις Μακε-

δονικοῖς λέγυσι, ξῠῐα, ι̇̆ακκος (ξύλα, λάκκος), πηαλῶ, τὸ Θετταλικ. πηλαλῶ (τρέχω. ἐκ τῦ πη̆λω, πάλλω, πηλάω, πηλάλω· ὡς, ἄλω, ἀλάω, ἀλάλω, ἀλάλημι. τὸ δὲ πάλλω=βάλλω = Ϝάλλω, ἄλλομαι). Καὶ οἱ Λάκωνες (ἐν Πραςῷ), κανδήϊα (κανδήλα, - λια), ἔϊα (ἔλα), κτλ.ὡς τὰ Ἰταλ. piova, fiamma (flamma, κτλ.). Παρὰ δὲ τοῖς Ποντικοῖς (ἐν Τριπόλει, καὶ Χαλδίᾳ) ἀποβάλλεται ἐνίοτε παντάπασι τὸ λ, ὡς ἐν τοῖς εἰς πον ὑποκοριςικοῖς, προβατόπον, παιδόπον, κτλ. ἐκ τῶν εἰς πυλον, πωλον ἀλλαχῇ τῆς Ἑλλάδος ὑποκορις. (προβατόπυλον, παιδόπυλον, συγκοπ. παιδόπλον· βλ. Поляр-ка). καὶ τὴν κλωσαρίαν, κλωσσάραν (ὄρνιν κλώζυσαν), λέγυσι, κωσσάραν, κτλ.

Сѣть (δίκτυον) κεῦθος (κύτος)?

Сѣю, βλ. Сѣмя.

Сю́ду, Сюда̀, Сюды̀, οἷον σῦδα, σῦδη, σῦδε= τῦδὴ, τῦδε, τυΐδε. ἢ, συτᾷ, συτῇ = τουτᾷ τουτῇ (σ = τ). βλ. Се́й, καὶ Ту́.

Ся = λτ. se, ϳε̈ (ἑαυτὸν. βλ. Μέρ. Α. ἀντωνυμ.), Σερβ. се, ὡς καὶ ме, те, ἀντὶ мя, тя. я = α = ε = ѣ. βλ. Я.

Сяжу̀, Сяга́ю, (ἱκνοῦμαι, φθάνω). καὶ Досяга́ю (ἀφικνοῦμαι). Осяжу̀ (ἅπτομαι, ψηλαφῶ). Посяга́ю (ἅπτομαι γυναικὸς, συνάπτομαι, γαμῶ). Присяга́ю (ὀμνύω, προσαπτόμενος δηλονότι τῶν ἱερῶν)=σάζω, σάγω=τάζω, τάγω (ὀρέγομαι, ἐκτείνω), ὅθεν τάγγω, λτ. tango=tingo,

tetigi=θίγγω, θίγω, λακωνικ. (θ=σ), σίγω, ὅθεν (οἶμαι) καὶ τὸ Σ. τσακόνω (κ=γ, οἷον, σαγόνω, ἀντὶ σιγάνω=θιγάνω, ἐκ τοῦ θιγάω,-γέω,-γόνω), θιγγάνω, θίγω, Γοτθ. tekan, Ἀγγλ. tenk, Γρμ. ticken, κτλ. συγγεν. Тяжу.

Сякну (ξηραίνω), ὅθεν τὰ σύνθετ. Изсякáю, Σλαβ, Изсяцáю (ξηραίνομαι· ὡς ἐκ τοῦ Сяку) σάκω, σάχω, ἀντὶ (σάϝω, σαύω) σαύχω, (σαύκω, σάχνω), σαυκὸς, καὶ σαυχμὸς, σαχνὸς καὶ σάχνος κτλ. πρβλ. τὰ Σ. ψαχνὸς (=ἰσχνὸς, ξηρὸς, καὶ ὁ μὴ παχὺς· ψ=σ. βλ. Шáрю), καὶ τσάκνον (τσ = σ. βλ. Σημείωσ. Сѣтую) = σάχναν, σαχνὸν (ξηρὸν, ξυλάριον, κάρφος, ὡς τὸ Сýкъ· βλ. Сухій· [ἔστι δὲ τὸ σαχνὸς, (καὶ σαυχνὸς)= σαυκρὸς (ρ=ν, ὡς, κυδρὸς, κυδνὸς· σαυρία σαυνία). οὕτω καὶ τὰ Σ. χνῶτα (στόματος καὶ τοῦ ἄλλου σώματος ὀσμὴ, ἀποφορὰ) ἐκ τοῦ χρῶτα, χρὼς· ὡς" ἡδὺ χρωτὸς ὄζει. κτλ. ρ=ν· ὡς καὶ, ἄντρον, τὸν ἄρτον λέγουσι νῦν οἱ Λάκωνες, καὶ, ἀχνὸν, τὸν ὠχρὸν οἱ Ἠπειρῶται. βλ. καὶ Чáхну.

Т.

Т, Т, т (Твéрдо, τφέρδο) = Т, Т, τ καὶ=κ, σ. — $\bar{\text{Т}}$ = τ (300). ҂Т = τ (300000). Ἔστι δὲ τὸ τ καὶ=π, αἰολ. ὅθεν τριττὺς, αἰολ. τριπ-πὺς (τριπὺς) = λτ. tribus, παρ' ὃ τὸ tribuo, ὡς καὶ ἐκ τοῦ φυλὴ, φυλάζω (=διαιρῶ εἰς

φυλάς, διὸ καὶ τὸ tribuo ἁπλῶς = διαιρῶ, παρέχω. βλ. καὶ 'Ρείμ. λ. φυλάσσω).

Таборъ, tabor, λέξις Βοεμ. τάφορ-ος=τάφρος, ὅθεν τὸ Τȣρκ. tabur,

*Табель, τὸ λτ. tabula, ὅθεν καὶ ἡ συνήθ. τάβλα (πίναξ, σανὶς, τράπεζα· καὶ τὸ τάβλιον) 'Ιτ. tavola, Γρμ. Tafel, κτλ. συγγενὲς, τάπης (δάπης, δάπος, δάπεδον). ἐκ τȣ̃ τάω, τείνω, τέταμαι, tabula· ὡς, φάω, φήμη, fabula.

Тай, Тайно (μυςικῶς). Тайна (μυςήριον), ἐκ τȣ̃ Таю [κρύπτω = τάω, τέω (πρωτότυπ. τȣ̃ τέγω) τάος, τέος, τεανὸν, ὅθεν τάϝω (τάγω), τέϝω, τέγω, τέγος, τεγανὸν = ςέγω, ςέγος ςεγανὸν, λτ. tego, tectum, tegumentum, Λιθ. stégiu,-mi καὶ dengiu (τέγγω), ἀντὶ τέγω, ςέγω, (ςέγημι), dékis (τέγος) κτλ.] = „ςέγειν σιωπῇ, καὶ" ςέγειν λόγους, κτλ. καὶ „'Αρειοπαγίτου ςεγανώτερος = σιωπηλότερος ('Αλκίφρ.)' οὕτως ἐκ τȣ̃ μύω (κλείω), μύςης, μυςήριον. καὶ λτ. arcanum (arceo = ἀρκέω, ἄρκω). καθὰ καὶ clam (κρύφα), ἀρχ. calim, συγγεν. κάλυμμα, καλύβω, πτω (ὅθεν καὶ τὸ κλέβω, πτω, = κρύπτω). κτλ. καὶ τὸ Γρμ. heimlich, ἐκ τȣ̃ Heim (θριγκὸς, αὐλὴ, οἶκος, κώμη κτλ.) = Γοτθ. haimos, Γλ. hameau (κατὰ τὸν Adelung)=εἱμὰς (καλύβη. 'Ησύχ. εἰ ὑγιὲς) ἐκ τȣ̃ ἕω, ἕνω, ἕννυμι, ὅθεν καὶ εἷμα=Hemd (καὶ ἀρχ. Γρμ. hemen, hemmen=καλύπτειν.) 'Αλλὰ τὸ μὲν εἷμα, ἷμα, ἱμάτιον = Hemd, ἀρχ. Hem-

mat, Hemmet. τὸ δὲ Heim, παρ᾽ ὃ, τὸ heimlich μᾶλλον ἐκ τῦ ἀρχαίυ heim, ham=αἱμὸς (αἱμασιά). ἢ=χαμὸς, χαμὶ (ὅθεν χαμαὶ), καὶ μ=β=υ, χαβὸς, χαυὸς (κοῖλος), παρὰ τὸ χαύω, χάω, χόω, χώω, Σ. χώνω = κρύπτω· καὶ heimen = καύειν, χαύειν, χάβειν (χάμειν) = χάδειν (χάω, χάζω), χανδάνειν. καὶ χάω=κάω, κόω, κώμη, κτλ. βλ. καὶ Ρειμ. λ. αἱμύλιος].

Такiй, ая, ое, καὶ Таковый, Таковъ, ва, во (τοιῦτος - αὕτη - οὗτο). Тако, Такъ, τοίως, τῶς (οὕτως), ἀνταποδοτ. τῦ (Акый, ак=як), Якiй (βλ. Яко). ὡς τὸ οἷος πρὸς τὸ τοῖος, οὕτω τὸ Якiй πρὸς τὸ Такiй, ὁκοῖος, καὶ οἷον τοκσῖος· ἢ (τοῖος, τόϊος) τόγιος (ὡς Σ. ὅγιος ἐκ τῦ ὅϊος, οἷος). ὁ Ἡσύχ. ἔχει „ τάγανα=τοιαῦτα Κρῆτες· ὡς ἐκ τῦ τάα (τέα, ὅθεν τοῖα, τόος τοῖος), τάϝα, τάγα νη.

Таль (ἐνέχυρον), ἐκ τῦ Таю (κρύπτω. ὡς τὸ ὑποτίθημι, ὑποθήκη). οἷον τεγηλὸν=ςεγαςὸν. ὐ γὰρ δήπυ συγγεν. Тяглю, Тягло, ἐκ τῦ Тягу, Тяю = τάω, τέω, τίω (ὅθεν τίνω, τιννύω, τίσις. ἐκ δὲ τῦ τάω, τὸ τάλω, ταλάω, τλάω, ὅθεν τὸ Λατ. tollo (=ἀναδέχομαι, ὑφίςαμαι, φέρω. βλ. καὶ Тылъ). καὶ πάλιν, τάω, τάγω, τάζω, τάσσω, ὅθεν τὸ Σ. τάζω =ὑπόσχομαι· ἀλλὰ τὸ Таль ἕτερον, ὐδ᾽ ἂν εἴη ὡς τὸ Σ. τάξιμον, ταγὴ (καὶ κατὰ Σλάβον. δῆθεν, τάλη, Таль. ὡς, τάλω ἐκ τῦ τάω, καὶ ἐκ τῦ τέω, τέλω, τέλος)· ἄλλο δὲ τὸ ἄῤῥητον θέμα Таю (=

Чáю), *ἀντὶ* Тя́ю, *ὅ φαίνεται ἐν τῷ* Тащу̀ (*βλ. καὶ* Тягну̀, Тяжу̀). *Ἕτερον δὲ καὶ τὸ* Тáль *ἐκ τῦ διαφόρυ τὴν σημασίαν* Тáю. *βλ. τὴν λέξιν ταύτην.*

Тáмо, Тáмъ (*αὐτῦ, ὧδε*) *ἐκ τῦ* (Тóй, Тóйпъ, Тò) Тà (=*τὸς, τὸ, τὰ, τᾷ, ἐπιῤῥημ. τῇ, τῇδε, τάδε*) *καὶ τῆς καταλήξ,* мо. = *τᾶ - φι, ὡς τό -φι, τόφι, αἰολικ.*=*τόθι* (*αὐτόθι, αὐτόφι*) *τόθε, ἐνταῦθα, ἐνταυθοῖ,-θὶ κτλ.* (*θα, θι, θε, τὰ μόρια*=*αἰολικ. φα, φι, φε. θ*=*φ. καὶ φ* =*β*=*μ. οἷον, τόβι, τόμι, τᾶμε, τᾶμοι. βλ. Μέρ. Α. τμήμ. β, Ἐπίῤῥημ.*). *Τὸ δὲ ἑλλην. τᾶμος, τῆμος* (*ἐπὶ χρόνυ* = *τότε, ὅθεν καὶ λτ τὸ* dum, tum, *καὶ συνήθ. τόμος, ἔν τισι χωρίοις τῆς Θεσσαλ.*), *ἐκ τῦ ἦμος, ἦμαρ* (*βλ. Ῥείμ. λ. τῆμος, καί τῆνος*), *οὐκ ἀναλογεῖ πρὸς τὸ* Тáмо. *οὕτως ἐπλάσθη καὶ τὸ* Сѣмо, Сѣ-мо *ἐκ τῦ* Céй, Ciи. *καὶ τὸ* Ká-мо, *ἐκ τῦ* Kiй, Kóй, kà, *κτλ.*

*Тáнецъ (*ὀρχηθμὸς, χορὸς*). Танцу́ю (*ὀρχοῦμαι, χορεύω*), *τὸ Γρμ.* Tanz, tanzen, *Γλ.* danse, danser, *κτλ. δάνσω* (*μέλλων, ἐκ τῦ δάνω· ὡς κένω, κένσω, ἐκ δὲ τῦ δάνω τὸ δάνδω, δανδαίνω*) = (*δένω, δέδονα*), *δονέω, δόνησις, δόνος, ὅθεν δόναξ* = *δείνω, δεῖνος, δῖνος, δινέω, δινεύω* (*χορεύω κυκλικῶς· ὀρχοῦμαι*) ,, *ἐδίνευον κατὰ μέσον* (*Ὅμηρ.*). *Ἡ λέξις καθόλου σημαίνει κίνησιν. πρβλ. καὶ Ἀραβ.* tantza (*χορὸς*), *καὶ Ἑβρ.* dassech (*χορεύω*), *βλ. καὶ* Adelung. *λ.* tanzen.

Тапта̀ (*λυκαυγὲς ἑσπέρας. — ἀρχαία λέξις παρὰ τοῖς 'Ρώσσ. ξενικὴ μὲν δοκεῖ, εἴη δ' ἂν καὶ συγγεν. τοῦ* Топи́ть Топлю̀, *ἐκ τοῦ* шопу̀ = *δύπω, δύπτω υ = ο = α, δυπτὰ) δυπτὴ (= δύσις, ἐκ τοῦ δύω, ὅθεν καὶ τὸ δύϝω, δύπω, πτω). [Οὐ γὰρ οἶμαι παρὰ τὸ* Теплю̀=Тепу̀= *θέπω, θάπω, θάβω (συγγεν. τοῦ θύπω, τύφω, θῦμος, βλ.* Тма̀), *ὅθεν καὶ Σ. θαμβὸς, θαμβόω, -όνω (=ἐπηλυγάζω, σκοτίζω), θαμβωτὸς, θαμβωτὰ, θαμπωτὰ (καὶ οἷον ἐκ τοῦ θέπω, θεπτὸς θάπω, θαπτὰ,* шапта̀), *ὡς λέγομεν Σ. θαμπὰ, καὶ σύ-θαμπα τὸ καὶ ἄλλως σύμμουχρα, καὶ μούχρωμα, καὶ μούργωμα (βλ.* Мра́къ), *καὶ σούῤῥοπα = σύν-ροπα, σύν-ροφα, κατὰ μετάθεσ. ἀντὶ σύνορφα, ἐκ τοῦ ὀρφὸς, ὅθεν καὶ ἡ ὄρφνη, ὄρφνα· καὶ ῥῆμα, σουῤῥοπόνει σουῤῥοπάζει = συνορφάζει. ὥςε τὸ μεταπεπλασμένον σούῤῥοπα=σὺν ὄρφνᾳ, ἂν ὄρφναν, ὀρφνηθεν. κτλ. μετὰ τῆς σὺν, ὡς καὶ σύμμουχρα, σύθαμπα, καὶ αὐτὸ τὸ Σλαβ.* Сумра́ки (Сумра́къ, *ἐκ τοῦ* Су = *σὺν, βλ.* Со, *καὶ* Мра́къ). *'Ρωσσ.* Су́мерки = *Σ. σύμμουργα, σύμμουχρα*].

Тарато́рю (*λαλῶ ταχέως καὶ εἰκαίως, φλυαρῶ) τερατέω, τερθρεύω, ἢ τερετίζω (ὀνοματοποιΐα. ὡς καὶ τὸ τάρεν, καὶ τὸ ταρατάνταρα. πρόσθες καὶ τὸ συνήθ. τερατόρι, εἶδος μυττωτοῦ, ἀπὸ τοῦ ἐν τῷ τρίβεσθαι ἤχου πεποιημένον*).

Таре́лка, Торе́лка (*ὡς ἐκ τοῦ* Тарѐль) *μεταθέσει, τὸ Γρμ.* Teller, *Γλ.* tailloir, *'Ιτ.* tag-

lieroˏ καὶ συνήθ. ταλλέρι (πινάκιον), παρὰ τὸ 'Ιτ. tagliare, Γρμ. theilen = δαίλειν (δαίλω, δάλλω, 'Ησύχ) = διαιρεῖν, δαιτρεύειν (κόπτειν τὰς μερίδας). 'Η δὲ, κατά τινας τῶν ἡμετέρων, ἐτυμολογία τȣ̃ τῆς συνηθ. ταλλερίȣ ἐκ τȣ̃ τάλαρος, πάντῃ ἀπίθανος, καὶ τȣ̃ ἐτύμȣ μακρὰν ἀπεσχοινισμένη.

Тáрчъ, Тáрча, Βομ. tartscha (εἶδος ἀσπίδος, ὡς θυρεὸς, λαισήϊον) = μσ. λτ. καὶ 'Ιτ. καὶ 'Ισπ. targa, Γλ. targe, ὅθεν καὶ Σ. (παρά τισι τῶν νησιωτῶν) τάργα, ἐκ τȣ̃ λτ. tergum, tergus = τέρχος, τέρφος (χ = φ = δέρμα, βύρσα, δέῤῥις, δορὰ, δειρὴ, λτ. dorsus, dorsum), ὡς τὸ σκύτος Λτ. scutum, Σ. σκουτάριον, βλ. Щи́тъ. τȣ̃ δὲ τέρχος, τέρφος, καὶ ςέρχος, ςέρφος, συγγενῆ τὰ τάρφος, τάρχος, τάρπος, τάρφος, τάρπη, (καὶ π = φ = χ = γ), τάργη (ὅθεν τὸ τάργα, targa), ταργάνη, καὶ σ = τ (σάργα) σαργάνη, κτλ. (= ταρσὸς, κτλ. καὶ καθόλου πᾶν τὸ σκληρὸν καὶ τραχύ· βλ. 'Ρείμ. Λ. τάρφος, ταρπάνη, τέρφος). ὅθεν καὶ ἡ Σ. τσέργα (ἔπιπλον, ἢ ἐπιδέμνιον ἐριȣ̃ν εὐτελές) = τέργα, ὡς καὶ τὸ σκȣτίον (= σκυτίον, ἐριȣ̃ν χωρικῶν ἱμάτιον), συγγεν. τȣ̃ σκȣτάριον = scutum Таскáю, συγγεν. Тащу̀ (τάσκω, τάζω).

Тáть (κλέπτης, καὶ Βενδ. tat). Татьбà (= татϜà· ὡς καὶ тажбà = тáжϜа, тáжа, καὶ свáдьба = свáдϜа, σφάδϜα, σφαδὴ, σφιδὴ), καὶ Тáтство (κλοπὴ)· τάτης, τήτης, ἐκ τȣ̃

τατῶ, τητᾶ (ςερῶ) „ τῆτος καὶ τήτη (τάτϝα) =ςέρησις (Ἡσύχ.). Τὸ Γρμ. dieb, ἀρχ. thiob, Κτσξ. deif, Ἀγγλ. tief (δȣ̃λος καὶ κλέπτης) καὶ Γτϑ. thiebs (κλέπτης), καὶ theowis, Ἀγγλσξ. theowe (δȣ̃λος) = ϑὴς (ϑήϝς), ϑητὸς, ϑῆσσα, ϑητεύω, συγγεν. τητάω· καὶ, ϑὰς (ϑὴς), ϑάτας. Κύπριοι (Ἡσύχ.). Ἴσως, ἐκ τȣ̃ ϑέω (τίϑημι), „ ϑεῖναι=ἐργάσασϑαι (Ἡσύχ.) τὸ δὲ ϑεῖναι= Γρμ. dienen, καὶ diener, ὁ ϑὴς (βλ. καὶ Adelung). Οἱ ϑῆτες τητώμενοι (ςερȣ́μενοι τῶν ἀναγκαίων) τητῶσι (ςερȣ̃σιν, ὅϑεν κλέπτȣσι). Κατὰ δὲ τὸν Ἀπολλών. „ τητῆν,=ζητεῖν. (βλ. Ῥείμερ. Λ. τῆτες).

Тача́ю (συντίϑημι, συῤῥάπτω. ὡς ἐκ τȣ̃ Тачу̀) τάζω, τάσσω, τάττω. συγγ. Тащу̀.

Тащу̀ (ἕλκω, σύρω=τάσκω, τάκσω, τάξω, μέλλων τȣ̃) τάζω=τάγω, ἐκ τȣ̃ τάω, τάνω, τανύω, καὶ τένω, τένδω, λτ. tendo, καὶ ταίνω, τιταίνω. „ ἄροτρον, ἅρμα τιταίνειν (=ἕλκειν). Τὸ Γερμ. ziehen ἀναφέρεται εἰς τὸ duco (Adelung). βλ. καὶ Тяну̀, καὶ Тяжу́. (τὸ ἄῤῥητον ϑέμα Та́ю = Тя́ю, βλ. Та́ль).

Таю̀, ἀπῤμφ. Таи́ть. βλ. Та́й.

Та́ю, ἀπῤμφ. Та́ять (τήκομαι, ἀναλύω) τάω [ὅϑεν, τάϝω, τάγω, ςάγω, ςάζω. καὶ τάγω, τάκω, τήκω, теку̀, Λτ. tabo, tabeo, (β=π=κ, ὡς lupus, λύκος), καὶ τάγω, τάγγω, τέγγω, Λτ. tingo=βάφω) ὅϑεν φαίνεται καὶ τὸ extingo—guo, καὶ restingo,—guo, Γρμ. tünche, Ἰσλ. tidka· ἀλλὰ

βλ. То́чка). *τὸ δὲ Γρμ.* thauen, *Κτσξ.* dauen, *'Αγσξ.* thawan,=*δεύειν*]. Та́лый, Та́ль, (*τηκτὸς, λυτὸς, λελυμένος, οἷον χιὼν λυθεῖσα, πάγος, κτλ. οἷον, ταλὸς, ςαλὸς*)=*ςάλων, ςαλάζων, ςαλακτὸς, ὡς συνήθ. ςάλα* (*ἐκ τῦ ςάλω*)=*ςίλη, λτ.* stilla, *παρὰ τὸ στίλω, στίλλω, λτ.* stillo. *τὸ θέμα ςίω, στίλω=ςάλω, ὅθεν ςαλάω —λάζω, ἐκ τῦ τάω, στάω· καθὰ καὶ ἐκ τῦ ςέω, ςέλλω, κτλ.*)

Тваро́гъ (*μάζα πεπηγότος γάλακτος, νωπὸς τυρὸς, οἷα ἡ Σ. ὕρδα, παρὰ τὸ ὖθαρ, μεταθ. ὔθρα*) *τϝορὸς, τορὸς=τυρὸς* (*ὡς νύξ*, nox, *καὶ ο=α, τϝαρὸς*). *ἢ καὶ ἐκ τῦ τάρω, τϝαρὸς, ὡς ἐκ τῦ τύρω, τυρός.* [*Τάρω, τόρω, τύρω, τύποι συγγενεῖς· ὅθεν ταράσσω, τορύω, τορύβω, θορυβῶ, κτλ.*]

Тве́рдый, Тве́рдъ (*ςεῤῥὸς, πάγιος, πηκτὸς, πυκνὸς, σκληρὸς, ςαθερὸς, ὀχυρὸς*), *Σρβ.* Тврд, *Πολ.* twardy, *Βμ.* twrdy, *Κρτ.* tverd. *Κρν.* terd *κτλ. τέρφος τερφὸς* [*φ=θ, τερθὸς* (*ὡς σκύφος, σκύθος*), *καὶ θ=δ, οἷον τερδὸς, τϝερδὸς, τϝέρδος*]=*τϝέρφος, τερφὸς=ςερφός* (*ἐκ τῦ ςερεὸς, ςερεϝὸς ςέρεβος—ὅθεν ςερεβεννὸς, ςερεβνὸς, καὶ β=μ, ςερέμνιος, καὶ τέρεμνος, τερέμνιος, χωρὶς σ.— ὡς καὶ, τέμμα=ςέμμα, κτλ. καὶ β=φ, ςέρεφος, ςέρφος, καὶ τέρφος*). Тверде́ю (*πήγνυμαι, σκληρύνομαι*), *καὶ* (д=ж, *ὡς δ=ζ =σδ=*дж) Твержу̀, Твержду̀ (*ἀπὸ μνήμης λέγω, ἀποςηθίζω. διὰ τὸ ςερεῦσθαι πρῶτον*

καὶ οἷον πήγνυσθαι ἐν τῇ μνήμῃ τὰ ἀποσο-ματιζόμενα). ἢ Твéрдъ, Твердѣю = *ςαθερὸς, ςαθερόω [χωρὶς τοῦ σ ταθερὸς, τϝαθερὸς τϝαδερὸς, μεταθ. καὶ συγκοπῇ, οἷον τϝερδὸς, -δέω· ἔςι δὲ καὶ τὸ ςαθερὸς, (ςαθὸς) ἐκ τȣ̃ ςάω, ςέω, ὅθεν καὶ τὸ ςέρω, ςερεὸς, ὡς καὶ ςύω, ςύραξ = (ςόω) ςόρθη, ςόρθυξ, υγξ. (βλ. 'Ρείμερ.). κατὰ τὸ ςόρθη, ςόρθος, ἐσχη-ματίσθη καὶ τὸ* Твéрдъ, *σ-τϝόρδος, σ-τϝέρδος]. τὸ Λτ.* durus *παράγȣσιν ἐκ τȣ̃ δρῦς (Βόσσ. ἐτυμολ.), ἢ παρὰ τὸ δαρὸς (α = υ), Γρμ.* dauer,-nd (Adelung), *καὶ Σνσκ.* dura.

Тверцà (*ποταμὸς παρὰ τὴν ἐπώνυμον πόλιν* Твéрь), *φαίνεται συγγεν. τȣ̃ Τέβερις (συγκοπῇ,* Тверéц), *καὶ Τίβερις καὶ Θίβερος καὶ Θίβρος, ἢ Θύβρις καὶ Θύμβρις, Λτ.* Tiber, Tybris, Tyberis, *'Ιταλ.* Tèvere, *ὁ τῆς 'Ρώμης ποταμός· τȣ̃το δὲ πιθανῶς, ἐκ τȣ̃ θιβρὸς (θερμὸς, λαμ-πρὸς, ὡς καὶ τὸ* *Ἄλβις,* Elbe = *ἀλφὸς, λευκὸς, βλ.* Лéбедъ), *θιβερὸς, ὅθεν καὶ τὸ κύριον ὄνομα Τιβέριος. καὶ τὸ* Твéрь, *ὡς ἡ Τιβεριάς. Ἔςι δὲ καὶ ἄλλο κύριον Τεβρὸς = Σεβρὸς (σεβερὸς = σεμνὸς, ὅθεν Σεβῆρος), καὶ πόλις Κύπρȣ Τέμβρος· καὶ 'Ιταλικὴ δὲ πόλις ἀρ-χαία* Tibur, *τὰ Τίβυρα καὶ Τίβυρις, ἡ νῦν 'Ιταλιςὶ* Tivoli. *Ὥςε καὶ τὸ* Твéрь *εἴη ἂν = Τέβρος (Τέμβρος). ἔςι δὲ καὶ ὄνομα ἀρχαίȣ φύλȣ Σλαβονικȣ̃* Тиверцы, *Τιβερικοὶ, ἴσως παρὰ τὸν ποταμὸν* Тверцà.

Твóй, Твоя̀, Твоѐ, *τϝεὸς, τϝεὰ, τϝεὸν* (*ε=ο*), *τεὸς, ὰ, ὸν* (*ἐκ τῆς γενικῆς τέο, ὡς ἐκ τῆς ἕο, ἑὸς, καὶ ἐκ τῆς σέο, σεὸς, σεὰ, σεὸν, παρ' ἣν δὴ συνεκόπη ἡ, σὸς σὴ, σὸν· καὶ* (*τυὸς*), *λτ.* tuus, *'Ιτ.* tuo, *Γλ.* ton, *Γρ.* dein, *Γτθ.* theins, *'Αγγ.* thinc, *'Ολ.* dijn, *'Ισλ.* thin, *καὶ Οὐγκρ.* tieed, *Σνσκρ.* ton, tava. (*ἐκ τȣ̃* Ты, *τὺ, σὺ. πρόσθ. καὶ τὸ Τȣρκ.* sen, senin). *βλ.* Тóй.

Творю̀ (*δημιουργῶ, ποιῶ, κτίζω*) *τϝόρω=δϝόρω, δόρω* (*δέρω, τέρω, δάρω, ὅθεν μεταθέσ.*) *δράω, δρώω.* [*ὡς, δράθω, δάρθω, δέρθω,* (*σδέρθω*) *λτ.* sterto· *δράκω, δέρκω, κτλ.*]. „*τί δόστορε= τὶ ποιεῖτε, Ταραντῖνοι. 'Ησύχ. γρφ. τὶ δόροσθε = δρώωσθε. ἢ ὀρθότερον* „*τί δόροτε =δρώοτε* (*ἐκ τȣ̃ δρώω, δρόω, δόρω*). Тва́рь (*κτίσμα, κτίσις*)· *δϝάρος, δέρος ἀντὶ δρᾶμα* (*δράω, δέρω, τέρω, συγγεν. βλ.* Тру̀). *ὅθεν, οἶμαι, τὸ* Това́ръ *καὶ* Тава́ръ (*ἀρχ. 'Ρωσσ. κτῆμα· νῦν, ἐμπόρευμα, πρᾶγμα. Σερβ. δὲ, φορτίον*). *καὶ* Това́рищъ, Тава́рищъ (*συνέμπορος, ἑταῖρος= συμπράκτωρ*), *ἀντὶ* Тва́рищъ, *ὡς* Твори́тель= (*δϝορήτωρ*) *δρήτωρ, ἀντὶ δρήςωρ, δρηςὴρ, δράςης* (*δημιȣργὸς*)· *τὸ δὲ ἀρχ. 'Ρωσσ.* Та́вары, Тóвары (*ςρατόπεδον*) = *τάφροι. βλ.* Табóръ.

Тéзъ, *ὅθεν* Тéзо—(*ἐν συνθέσει*)=*τός* (*ὅθεν τόσος, αἰολ. τέσος, σ = ζ, τέσον*) = *ταυτὸς, ταυτὸ· ὡς*, Тезоименіе (*ταὐτωνυμία*) = *ὁμωνυμία,* (*οἷον, τεσωνυμία*). *ὅθεν χυδαίως συγκοπ.* Тéзка = Тезоимени́тый (*ὁμώνυμος*).

Теку̀, *ἀπρ.* Те́чь, Тещи̇̀ (*ῥέω, διαῤῥέω.* 2, *θέω, τρέχω*), *Λιθ.* teky̆ (*τέκω*) *ἀντὶ, τάκω, τίκω* [*ἐκ τοῦ τάω*, Та́ю, *τάγω, στάγω, στάζω* (*ἔστι δὲ τὸ τάκω* =*τάγω* [*στάγω*], *ὡς ῥάγω, ῥήγω, ῥέκω, ῥείκω, ἐρείκω*). *Οὕτω καὶ Σ. τρέχω* = *θέω καὶ ῥέω· καὶ αὐτὸ δὲ τὸ θέω, καὶ θάω, θάζω, θάσσω* (*ὅθεν τὸ θάσσων, ττων, θᾶσσον, ττον*), *συγγενές πως δοκεῖ τοῦ τάω, τάγω, ὅθεν καὶ θάγω·* „ *θαγῇ* = *ἥξεις* (*Ἡσύχ.*), *παρ' ὃ καὶ τὸ τάχος, ταχὺς, ταχίων, τάχιον*=*θᾶσσον. Ἡ ἰδέα καθόλου ἐμφαίνει τάσιν, ἔκτασιν* (*βλ. καὶ* Тяжу̀, *καὶ Ῥείμ. λ. θάω*). *Ἐκ τοῦ ταχὺς, ταχεῖα, ταχέα, λέγει ἡ Σ. ταχειὰ, ἢ ταχιὰ*= *αὔριον* (*ἐλλειπτικῶς, ἀντὶ κατὰ τὰ ταχέα, ὡς λέγομεν καὶ, τὸ τάχυ, καὶ, ταχὺ ταχὺ*=*πρωΐ, λίαν πρωΐ. ὡς τὸ* „ *ἠοῦς. οὕτω καὶ τὸ Γλ.* demain, *Ἰτ.* dimani = de mane, = *ἐξ ἠοῦς*)· *καὶ ταχινὴ δὲ Σ. ἡ πρωΐα, ἀντιδιεσταλμένως πρὸς τὸ βραδειὰ, βραδινὴ, καὶ ἀργασινὴ, ἡ ἑσπέρα,* (*ὀψία*)· *οὕτω καὶ, ἀργὰ* (*ἀργὸς*), *καὶ βραδὺ* (*βραδὺς*) = *ὀψέ*]. *ὅθεν* Вос-теку̀ (*ἀνατρέχω, ἡ δὲ* Вос, *καὶ πρό τινων συμφώνων* Воз=*ὑπὲρ, ἀνὰ, ὑψοῦ· συγγεν. τοῦ* Выс = *Fύψι*). Вос-то́къ, Вос-то́чіе (*ἀνατολὴ*) *ἐκ τοῦ* То́къ (= *τάχος, δρόμος. τοῦτο δὲ χωρὶς προθέσεως ἄχρηστον*), *σημαίνει γοῦν τὸ* Восто́къ *κυρίως, ἀναδρομὴν* (*ὡς ὕψι τάγοντος, ἤτοι θέοντος τοῦ ὑπερίονος Τιτᾶνος· οὕτω καὶ τέλλω, ἀνατέλλω, ἀνατολὴ, καὶ λτ.* orior, *ὄρω*, Oriens,

καὶ Восходъ [*ἄνοδος*] = Востокъ. *βλ.* Хожу). Сутки *'Ρωσσ.* (*ἡμερονύκτιον, εἰκοσιτεσσάωρος χρόνος*) *πληθυντ. ὡς ἐκ τῦ* Сутокъ (*οἷον σύ(ν)ταχος = ταχύτης δρόμυ συνάμα νυκτὸς καὶ ἡμέρας, ἢ ἅμα ἡλίῳ ἀνατέλλοντι μετρυμένυ ἀπὸ μιᾶς εἰς ἄλλην ἀνατολήν. ἐκ τῦ σύνταχυς καὶ τὸ Σ. σύνταχά = ἅμα πρωΐᾳ. ὅτι δὲ τὸ* Су = Со = *σὺν, βλ.* Сò *καὶ* Тыль *καὶ* Таптá)· *κτλ. 'Εκ δὲ τῦ* Теку = *ῥέω, τὸ* Тóкъ (*ῥεῦμα, ῥεῖθρον*) *τάκος* (*ὡς τάχος,* е = *α* = *ο*) *τάγος, ἀντὶ ςάγος· ὡς ἐκ τῦ* Точу (*συγγεν.* Теку) *τὸ* Из-сто́чникъ (*πηγὴ*) *οἷον ἔξ-ςαξις, ἐκ ςάζω* (*α* = *ο*, Точу, *οἷον ςόζω*). *καὶ* О-теку (*ἀμφιςάζω*). О-то́къ (*νῆσος*) = *ἀμφιςαγὴς, περίῤῥυτος*(*βλ.* Островъ). *ἐκ τῦ* Теку, Тóкъ, *καὶ τὸ* С-токáнъ = *ςάγανον* (*ποτήριον. βλ.* Стокáнъ· *ἐκ δὲ τῦ ςάγανον τὸ λτ.* stagnum, *ἡ λίμνη· καὶ τὸ* stannum *ὁ κασσίτερος, γν* = *νν, ςάγνον* = *ςαγὼν*). *τῦ* Теку *παράγωγον δοκεῖ μοι καὶ τὸ* Дéготь = *ςαγετὴ, ςακτὴ* (д = т, к = г. *βλ. τὴν λέξιν*), *ὡς καὶ* Текля = *ῥητίνη* (*ῥέω*). *Τῦ δὲ τάω, τάγω, ςάγω, συγγενὴς φαίνεται καὶ ὁ Τάγος Λυσιτανίας ποταμὸς* (Tajo, Tejo) Tagus, *καθὰ καὶ* Tagonius (*ὁ* Henarez), *ταγώνιος* = *ςαγώνιος· οἱ δέ τινές φασι παρὰ τὸ Κελτικ.* taguet (*ςραγγὸς, συμπεπιεσμένος*). *βλ. καὶ* Точу, Тещу.

Теля (*δάμαλις*). Телéцъ (*μόσχος*) *φαίνεται* = *ἴ-ταλος, ἰ-τάλα, ἴταλος* (*ὅθεν καὶ ἡ 'Ιταλία*)· *καὶ*

α = ε (ἴ-τελος, ἰ-τέλα, Телѧ̀, κατ' ἀποκοπὴν τ8 ι· ὡς Σ. χνάριον = ἰχνάριον), καὶ ἴτυλος, Fίτυλος, λτ. vitulus [ὅθεν καὶ τὸ τῆς συνηθ. βιτέλιον = ἐρίφιον διετὲς ἀρσενικὸν, οἷον ἰτύλιον, ἐκ τ8 ἰτὸς, ἴτω = ἴω, εἶμι, καθὰ καὶ τὸ αἴξ, ἐκ τ8 ἀΐσσω (βλ. Жребе́цъ)· ὁ δὲ τριετὴς ἔριφος ἐν τῇ συνηθείᾳ λέγεται βεῤῥάδι = Fέῤῥαος, Fέῤῥας (Fέῤῥαδος) = ἐῤῥαος (συγγεν. ἔριFος, ἔριφος, ἐκ τ8 ἔῤῥην = ἄῤῥην, ὅθεν καὶ τὸ λτ. verres, βλ. Бара́нъ). ὁ δὲ τετραετὴς, τράγος. οὕτω διαιρ8νται καὶ αἱ τ8 προβάτου ἡλικίαι· τὸ μὲν γὰρ ἐνιαύσιον, ἀρνίον· τὸ δὲ διετὲς, ζιγ8ρι, ζιγάρι (= δίωρον, δὶς, ὧρος, ὁ ἐνιαυτὸς, ὅθεν καὶ ἐννέωρος = ἐνναετὴς)· τὸ γ8ν δίωρον = ζίωρον (δ = ζ· ὡς τὰ, δυγὸς, ζυγὸς· ζὰ, διὰ) καὶ ζίFωρον, ζίγ8ρον, ζιγ8ριον (ω = ου καὶ α· ὡς, αὖς, οὖς, ὦς). τὸ τριετὲς, μελι8ριον, (= μολ8ριον, καὶ μολόβριον = ἁπαλόσαρκον). τὸ δὲ τετραετὲς, τέλος, κριὸς, κριάριον· αἱ λέξεις ποιμενικαί]. ἔϛι δ', οἶμαι, τὸ Телѧ̀ ἐκ τ8 ἀῤῥήτ8 Тею̀, Тлю̀ (βλ. Тяну̀. ὡς ἐκ τ8 Таю̀, Та́ль) = τέω, τάω (τάλω, ταλάω, καὶ τελάω) ταλὸς, τᾶλιξ, ταλὴ, Теле́цъ, Телѧ́ = τηλὸς (μακρὸς τὸ ἀνάϛημα, ἐφῆλιξ, ὅθεν νέος. καθὰ καὶ Λτ. Juvenca, δάμαλις, Juvencus, μόσχος, πόρτις, ἐκ τ8 Juvenis, νέος). τοιαῦτα καὶ τὰ κύρια ὀνόμ. Τῆλυς, Τάλως· καὶ τὸ αἰολικ. τᾶλις, τᾶλιξ, καὶ δᾶλις (= ἧλιξ, μνηϛὴ, μελλόγαμος

παρθένος). *διάφορον δὲ πάντῃ τὸ Ἑβραϊκ. ταλιθὰ=κοράσιον.*

Телéга. *βλ.* Тяну̀.

Тем, *ἢ* Тьм (*Σημείωσαι* ь=е, *καὶ βλέπε ἐφεξῆς τὸ ϛοιχεῖον* ь), *πρωτότυπον τȣ̃* Тмà (*ὡς τὸ* Сто, *ἐκ τȣ̃* Сот, Сото). *ὅθεν* Тéмный, Тéмно.

Тенетò (*δίκτυον πτηνῶν*) *τανυϛὸν. ἢ τενίδιον* (*τάνω*, Тяну̀, *τανύω*, *τένω*, *τενία*, *ταινία*, *τείνω*) *ὡς τὸ τένος*, *τέννος*, *λτ.* tenus (laqueus, funiculus)=*Γρμ.* Sehne, Senne, (*βλ. Ῥείμ. λ. τένος*).*τὸ ἄῤῥητον θέμα*, Тену̀, Тéю. *βλ.* Тяну̀.

Тепéрь (*νῦν*) *τέφερ-α*, *ἀντὶ τόφερα*, *τόφρα* (=*ἐν τούτῳ. α*=*ε· ὡς*, *τεσσίχον*, *αἰολικ.*=*τοσσίχον· τέτα*=*τόσα. Ἡσύχ.*), *καὶ Ταταρ.* teper, *Ἰνδ.* taber· *τὸ δὲ λτ.* toper=cito (*ταχέως*).

Тéплый, Тéплъ (*θερμὸς*). Теплотà (*θερμότης*) Теплѣ̀ю (*θερμαίνομαι. ὡς ἐκ τȣ̃* Теплю̀ *ἀντὶ* Тепу̀) *τέπω*, *θέπω* (=*τάφω*, *θάπω*, *τύφω*), *λτ.* tepo,-peo, tepidus, *Ἰτ.* tepido, *Ἰσπ.* tibio, *Γλ.* tièd, *Σνσκρ.* tapitum, tapa, *Περσ.* tab, taften. [*τὸ* Тéпль *παρηχεῖ καὶ πρὸς τὸ θέλπω*, *θέλπος*, *θάλπω· ἀλλὰ τȣ̃το μὲν παρὰ τὸ θάλω*, *λτ.* halo, *θάλϝω*, *ἐν δὲ τῷ* Тéплъ *τὸ λ κατ᾽ ἐπένθεσιν· ὅθεν ἡ λέξις ἀνήκει εἰς τὸ ἀρχαῖον τέπω*, *θέπω*, *τέπος*, *λτ.* tepor, *τεπερὸς*, *παρ᾽ ὃ ἐσχηματίσθη καὶ τὸ* (*τεφερὸς*, *ρα*) *τέφρα*, *τεφρὸς*, (*καὶ οἷον*, *τεφλὸς*, *τεπλὸς· λ* = *ρ*), *κτλ. βλ. καὶ* Топлю̀].

Тереблю̀ (*τίλλω*, *μαδῶ*, *οἷον λίνον*, *τρίχας*, *κτλ. ὡς ἐκ τȣ̃* Теребу̀ *ἀντὶ* Требу̀, *τερέπω*)=*τρέπω*,

ὅθεν ϛρέπω, ϛρέφω, ϛρέβω, ϛρεβλόω, ϛράφω, ϛράβω, ϛράγω, κτλ.

Тередóрю(*τυπόω*),Тередóрщикъ(*τυπωτής*)*συνήθ. ταλλεδȣ̃ρος,ταλλεδόρος*(*τορευτής*),*ταλλεδȣρεύω. ἐκ τȣ̃ 'Ιτ.* tagliare (*οὐ παρὰ τὸ τορεύω, τερέω, τερηδὼν, κτλ.*). *τὸ δὲ* taglio=*Γρμ.* theilen, *κτλ. ἴσως=δάλω, δαίλω=κόπτω,* (*βλ.* Дѣлю).

Тéремъ (*δωμάτιον ἀνώτατον ὑπ' αὐτὴν τὴν ϛέγην τῆς οἰκίας μετὰ θυρίδων, τὸ συνήθ. παταρὸν*) *τέρεμα, ἀντὶ τρῆμα* (*τρύμα, τρύπα, θυρὶς*), *ἐκ τȣ̃* Теру̀, Тру̀.

Терéться (*τρίβεσθαι*) *ὡς ἐκ τȣ̃* Теру̀, Терéть, *Σλαβ.* Трѣ́ти, *ὅθεν* Тру̀=*τέρω, λτ.* tero, *τερίω, τρίω, τρίβω. βλ.* Тру̀.

Терзáю (*σχίζω, ῥήσσω, τρύχω, τείρω, ὡς ἐκ τȣ̃* Терзу̀, *οἷον τερσάω, τερσῶ,=τέρσω, μέλλ. τȣ̃ τέρω*)=*τρέω, τρύω,* Тру̀ (*τερύω*) *τερύσκω, τρύσκω, τρυπῶ, τρύχω, κτλ. λτ.* tero, -reo, *Γρ,* zerren, *Κτσξ.* teren, *'Αγσξ.* tæran, *'Αγγ.* tear, *Σβ.* tära, *καὶ Βενδ.* zeru.

Тéрнъ (*ἀγρία κοκκυμηλέα ἤτοι δαμασκηνέα, λτ.* prunus spinosa). Терніе (*ἄκανθα, ἀκανθὼν· ἀθροιςικὸν*), *Βμ.* trn, *Πολ.* tarn, *Γρμ.* Dorn, *'Αγγ.* thorn, *Σβ.* torn, *κτλ. συγγενὲς τορὸς* (*τέρων, τρῶν*), *ἐκ τȣ̃ τέρω, λτ.* tereo, *τρύω,* Тру̀ (*τρυπῶ*), *ὅθεν καὶ τορεὺς, τέρετρον, κτλ. τὸ δὲ τέρω = δέρω* (*Σ. δέρνω*), *ὅθεν δρέω, καὶ δρίω, δρύω, δρύπω, δρύφω, τρύπω, κτλ. βλ. 'Ρείμ. λ. Δρύφω.*

*Терпентинъ, *τὸ λτ.* terebintha, *Γρμ.* Terpenthin, *'Ιτ.* termentina, *συνήθ. τρεμεντίνα* = *τερεβενθίνη* (*ἐλλειπτ. ῥητίνη, ἐκ τῦ δένδρου, τερέβινθος, τὸ καὶ τρέβινθος, καὶ τρέμινθος, καὶ τρέμιθος· β = μ*).

Терпкій (*ὄμφαξ, ὀμφακίας, αὐςηρὸς, δριμὺς, ὀξύς· ὡς ἐκ τῦ* Терпокъ, *Κρν.* terpki, *Βμ.* trpky, *Κρτ.* terpek. *φαίνεται οἷον, τερπὸς, τερφὸς*) = *ςερφὸς, μεταθέσ. ἀντὶ ςεφρὸς* (*ὡς τέρτα=τρίτη. αἰολ. καὶ, τέρα=τρία. 'Ησύχ.*), *ςιφρὸς=ςυφρὸς* (*βλ. 'Ρείμ.*)· *δοκεῖ μοι δὲ μᾶλλον τὸ* Терпкій (Терпокъ *οἷον δέρπος, δρόπος=δέρπων, δρύπων*) *συγγ. τῦ δρέπω, δρύπω, δρίπω, πτω, δριμὺς, ἐκ τῦ δρέω, δέρω, τρέω, τέρω, ὅθεν καὶ τάρω, τάρβω, ταρβέω, τάρβος, λτ.* torpor, torpeo = Терпну (*ναρκῶ, αἱμωδιάζω, ὡς ἐκ τῦ* Терпу = *τέρβω, ἀντὶ τάρβω, ταρβέω, - νω*)· *καὶ τῦτο μὲν τὸ* Терпну *λέγεται ἐπὶ νάρκης μελῶν* (*ὡς τὸ* Дря́бну), *τὸ δὲ* Терпкій *ἐπὶ τῶν δριμέων, διὰ τὸν ἐξ αὐτῶν γομφιασμὸν ἢ αἱμωδιασμὸν τῶν ὀδόντων· ὡς καὶ τὸ ναρκᾷν καὶ αἱμωδιᾷν ἐπ' ἀμφοτέρων· καὶ Σ· αἱμωδιάζυν τὰ πόδια, καὶ τὰ ὀδόντια· καὶ τὸ δραπέτσι δὲ ἐπὶ δριμέων. βλ.* Дря́блый.

Терплю (*πάσχω, τλάω, τάλω, τόλλω, ταλάω, ὅθεν λτ.* tollo = *ὑπομένω, ὀνέχομαι. ὡς ἐκ τῦ* Терпу̀), *οἷον τερέβω, τέρβω* (*ἀντὶ τερίβω, τρίβω· ὡς αἰολ. τέρτος, ἀντὶ τρίτος, λτ.*

tertius), *τριβή*, Терпѣніе (*ὑπομονή*, *οἷον τριβανίη,-βάνιον, ὡς τρίβανον*). *ἐκ τῦ τέρω, τέρϜω, τερίω, τερίϜω, τερίβω, ὅθεν τρίβω λτ.* (trio) trivi, tero, Терéть (*ὡς ἐκ τῦ* Терỳ) *ὅθεν* Трỳ (*βλ.* Терéться), *καὶ τερύω, τρύω, τρύπω, θρύπω, τρύφω, τρύχω. Οὕτω καὶ τὸ λτ.* patio *=παθέω, πάθω, πάσχω, καὶ* patientia, *ἡ ὑπομονή*. (*τὸ* Терплю̀ *ἀμετάβατον. βλ.* Теря́ю). *βλ. καὶ* Торю̀.

Тéрпну, *βλ.* Тéрпкій.

Терỳ, *ὅθεν* Терéть, *βλ.* Трỳ.

Теря́ю (*ἀπολλύω, ἀποβάλλω, Σ. χάνω· ὡς ἐκ τῦ* Терỳ, *τερῶ, τέρω, τερέω*)=*ςέρω, ςερέω,-ρῶ* (*ἐλλειπτ. ἐμαυτὸν*) = *ςεροῦμαι* (*χωρὶς τῦ σ, ὡς, τέγος, ςέγος, κτλ. ὁ δὲ τύπος ἀμεταβάτως, ὡς τὰ, τέρω* (*τρέω*), *φέρω, ςέγω, καὶ τέτροφα, δέδρομα, κτλ. Οὕτω καὶ Σ. πολλὰ, ἐν οἷς καὶ τὸ δέρω, δέρνω, μεταφορικ.* (=*δέρω ἐμαυτὸν*)=*μοχθῶ, ἀγωνίζομαι, πονῶ· οἷον ,, ἔδειρα, ἔδειρα, δὲν ἠμπόρεσα νὰ γράψω· καὶ, παραδέρω = καταπονῦμαι, τρύχομαι· καὶ ἐπὶ νοσέντων = ἀλυκτάζειν. ,, ἐπαράδερνεν ὅλην νύκτα. ὅθεν κωμικῶς, παραδαρμένη, καὶ ἡ κοιλία, ὡς ὑπὸ πείνης τειρομένη, κατὰ τὰ ,, γαςὴρ λυγρὴ, μεμαυῖα, ὐλομένη, ὑλακτῦσα, κτλ. Ὅτι δὲ τὸ δέρω, συγγ. τέρω, τρέω, καὶ δράω, κτλ. εἴπομεν ἀλλαχῦ.*

Тесма̀ (*σειρὰ, σειρήτιον*), *παρηχεῖ μὲν πρὸς τὸ δέσμα, δέμα, δέσμη* (*δεσμὰ*), *ἔςι δ', οἶμαι, ὐ παρὰ*

τὸ Тиснѫ (*ςείνω, ὡς τὸ ςέμμα*), *ἀλλὰ παρὰ τὸ ἄῤῥητον* Тесу̀, Теѭ=*τέω, τάω, τάσω, τασίμη* =(*τένω*) *τενία. βλ.* Тяну̀.

Тéстъ, *ὁ*, Тéща, *ἡ* (*πενθερὸς καὶ πενθερὰ γαμβρȣ̃*). *Σρβ. Κρτ. Κρν.* Тастъ, = *τάττας, τέττας* (*τ=σ· οἷον, τέςας, τέςα*). *βλ.* Дѣ́дъ, Тя́тя.

Тéтеревъ, Тéтревъ, Тетéря=*τέτραξ, τέτριξ, τετράων, λτ.* tetrao tetrix, (*τὸ Γλ.* coq de bruyéres, *Γρμ.* Auerhahn *ἢ* Birkhahn. *περὶ τῶν εἰδῶν τȣ̃ τέτρακος βλ. Ῥειμ. τέτραξ. ἐν δὲ τῇ συνήθ. ταῦτα κοινῶς, ἀγριοπετεινὸς καὶ ἀγριόκοττα*).

Тетивà (*χορδὴ, νευρὰ παχεῖα*) *καὶ* Тѣтивà, *καὶ* Тятивà=*τατὴ* (*τατίϜα*), *ἐντατὴ, ἐκ τȣ̃, τατὸς, τάω, τέω,* Теѭ *τένω, τείνω. βλ.* Тяну̀, Тѣля́.

Тéтка (*θεία. ὡς ἐκ τȣ̃* Тéта, *τῆτα, τῆθα*) *τηθὴ, τηθὶς, τιτθὸς, Γλ.* tante. (*καὶ τὸ συνήθ. τσάτσα* (*παρὰ χίοις καὶ ἄλλοις=θεία καὶ μήτηρ*)=*τάτα, τῆτα, τήθη, τηθὴ=τίτθη, τιτθή. ὡς τὸ μάμμη, μαῖα, μάννα, κτλ.*) *βλ.* Чáдо.

Тешу̀ (*λειόω, ἀποξύω σκεπάρνῳ, ἢ πελέκει. κτλ. ὡς ἐκ τȣ̃* Стешу̀· *καθὰ καὶ τὸ* Тѣ́нь *ἐκ τȣ̃* Стѣ́нь, *βλ.* Тѣ́нь) *ςέσσω, ἀντὶ σκέσσω, κσέσσω* (*μεταθέσει ἐκ τȣ̃ μέλλοντ. ξέσω*)=*ξέω. ἢ δαίσσω=δαίζω, δαΐζω* (*δαίω, κόπτω*). Теслà, Теслò (*σκέπαρνον, ὡς* Стеслò, *στεσιλὸν, σκ = στ. σκεσιλὸν, ξεσιλὸν*) = *ξυηλὸν, ὡς ξυήλη, ξυάλη. βλ. καὶ* Точу̀.

Тещу̀, *Σλαβ.*=Теку̀ (*ςέξω,-ζω,ε=α· ὡς, τέραμνος*

τέρεμνος, ςέρεμνος) = ςάζω" пѣны пещитъ (ἀφροὺς ςάζει) = ἀφρίζει (Μάρκ. θ. 18), βλ. καὶ Тоцу̀.

Тикаю (ἐπὶ φωνῆς κισσῶν. Тику, τίκω, τίγω) = τίζω, τιτίζω (ὀνοματοποιΐα, τίκ, τίγ, τί, τσί.)

*Тимонъ, καὶ Тьминъ (κάρον, λτ. carum carvi) κύμινον [κ = τ, τύμινον, τύμνον· ὡς, τυψέλη = κυψέλη· τόργος, corvus· ἐξαντλῶ, λτ. exanclo, c = τ. ἀλλὰ καὶ τὸ calceus = (κάλκιος) κάλτιος, καὶ Mamertus, καὶ — cus = Μάμερτος καὶ — κος, Μαμερτῖνος, Mamercinus. ὕτω καὶ τὸ κίκι (κρότων) = (κάτω Γρμαν.) Tecke, (ἄνω Γερμ.) Zecke, Ἀγγλ. tike, Γλ. ticque, κτλ.].

Тина (ἰλὺς, τέλμα) φαίνεται μὲν = τένα, τένος [πρωτότυπ. τῦ τέναγος (βλ. Ῥείμερ. λ. τένων. ἐκ τῦ τένω, Тяну̀), ε = ι (ὡς, θεὸς, σιόρ· τέριος = θέρεος. Ἡσύχ.)· καὶ τὸ Тимѣние (ἰλὺς) συγγενὲς τῦ Тина (βλ. Δοβρόβ. σελ. 93). ἔςι δ' ὖν, οἶμαι, ἄμφω παρὰ τὸ Тону̀(ο = υ = и) = δύνω (δύνη, δυμένη). Εἰσὶ δ' οἳ πρὸς τὸ Тимѣние παρέβαλον τὸ λτ. tamino, contamino (μιαίνω. βλ. Tripart. 524), ὡς καὶ πρὸς τὸ Тина τὸ Γρμ. Thon (ἄργιλλος), ἀρχ. tahen, tahin· οὔ γέ μην παραβλητέον τύτοις καὶ τὸ χθὼν = χὼν (χάος, γαῖα), παρενθ. τῦ θ. βλ. Ῥείμερ.].

Тира́ю (ἐκ τῦ Теру̀, Тру̀, τρίβω) εὔχρηςον ἐν μόνοις τοῖς συνθέτοις, οἷον, С-тира́ю = Со-тру̀ (συντρίω, βω, καὶ σμήχω) τὸ θέμα, τέρω, τερίω, τρίω (ὅθεν τρίϜω, τρίβω) συντρίβω (= συνθραύω, καὶ

τρίβω συλλαμβάνων καὶ συςρέφων τὰ μέρη τῦ σμηχωμένυ, κτλ). βλ. Трў.

Типу́нъ (ὀρνίθων κόρυζα) ἡ καὶ συνήθ. τσίφνα=σίπων, σίφων, σιφνὸς (συγγεν. σομφὸς), Γρμ. zipf (καὶ pipps, pfipps, pipp, Γλ. pepie, Ἰσπ. pippita, Λτ. pipita. ὡς ἐκ τῦ πιπίζω). Типунѣю, τὸ συνήθως τσιφνιάζω, (σιφνιάω, σιφνέω, σιφνὸς).

Ти́скаю, Σλαβ. Тищу̀=Тисню. ἢ (τίσκω, ἀντὶ ςίσκω, ἐκ τῦ ςίκσω) ςίξω, ςίζω, ςίγω=ςίχω ςείχω=ςείβω, ςίβω, ςίπω, ςέμβω, (Γρμ. stampfen, stapfen)· ὅθεν Тискй, Ῥωσσικ. τὸ Σλαβ. Точи́ло (πιεςήριον καὶ ληνὸς, Λτ. torcular, ἐκ τῦ torqueo=τροπάω, q=π. τραπέω, τραπητὴς, ἀφ' ὖ καὶ trapetes=ἐλαιοτρόπιον), οἷον ςίξις, ςίζον, ςιγηλὸν, στέβον, στέμφον, στέμφυλὸν. (ὡς καὶ ςέμφυλα, τὰ τῶν σταφυλῶν ἀποπιέσματα, συνήθ. τζύμπουρα, τζίμπουρα, ς=τζ. καὶ ρ=λ. ἀντὶ ςέμφυλα). ἀλλὰ τὸ Точи́ло ἀναφέρεται καὶ εἰς τὸ Точу̀.

Тисню̀ (σφίγγω, συςέλλω, πιέζω, τυπόω· οἷον τεισνῶ, μετάθεσις ἐκ τῦ ςεινῶ) ςείνω, ςένω, ςενὸς, ςενόω, ςενύω. συγγεν. Тѣсный.

Ти́хій, Ти́хъ, ха, хо, (ἥσυχος), Ти́хо (ἡσύχως) οἷον, τ-ῆχος, τ-ηχὺς, τ-ῆχα=ϳῆκα, ἦκα (μετὰ τῦ πτευματισμῦ τ. ὡς τέλα=ἕλα· τῆλιξ, ἧλιξ· τημελέω, ἡμελέω· τεπτὰ, ἑπτὰ, κτλ.)· τὸ δὲ ἦκα ἐκ τῦ ἀχρήςου ἠκὸς, ἠκὺς, δασύτερ· ἠχὺς, τηχύς (ὡς, ὦκα ἐκ τῦ ὠκὺς),

συγγενὲς ἀκὴ, ὅθεν ἀκέων, ἠκαλὸς, ἔκηλος. ἀκήσιος, κτλ. ἐκ τῦ ἀκέω, ϳακέω, Λτ. taceo = Тишю (ш = *χ. οἶον, ἐκ τῦ* Тíху) Тíхну, *κτλ. πῤβλ. Γρμ.* tüschen (vertüschen), *Γλ.* taise, *κτλ.* [*ὁ Ἡσύχ. ἔχει καὶ „ δηγῆ, σιωπῆ. εἰ ὑγιὲς, ἔςιν ἴσως ἐκ τῦ δηγὴ=ϳηγὴ (γ=κ), ἠκὴ ἀκή. ἔςι γὰρ καὶ τὸ δ=τ, πνευματισμὸς, ὡς ἐν τοῖς ἄω, δάω, κτλ. ὕτω καὶ ἱκανὸς, ἱκνὸς, Λτ.* dignus. *ἢ γῦν γραπτέον τιγῆ, ἀντὶ σιγῆ*]. *ἀλλ' ὖκ ἂν τις εἴποι καὶ τὸ* Тíхъ=*τιγὴ, τῖγα, τιγῶ,* (*καί τοι, γ=χ, καὶ τ=σ. ὡς, τήμερον σήμερον, τῆτες σῆτες*), *σϝιγῶ,=Γρμ.* schweigen?

Тíсъ, *τάξος, Λτ.* taxus (*τῆξος*).

Тицу̀, Спицу̀, -цáпи, *Σλαβ.* (*συῤῥέω*)=Теку̀.

Тищу̀, *βλ.* Тискáю.

Ткну̀, *βλ.* Тычу.

Тку̀ (*ὑφαίνω*) *τύκω, τέκω* (*τεύχω*), *τέξω, Λτ.* texo. [*Ἐκ τῦ τέκω καὶ ἡ τέχνη, καὶ ὁ τέκτων· ὡς καὶ τόξον ἐκ τῦ τέξω· τὸ δὲ τέκω=τύκω= τεύχω* (*=ἔργω, ἔρδω, ὅθεν Ἐργάνη, ἡ θεὰ τῆς ὑφαντικῆς*). *πῤβλ. τὸ Γρμ.* zeugen (*τεύκεν*) *=τέκειν, τίκτειν· καὶ* Zeug, Zeuch, Tuch, plattd. tüg, tuch=Сух-нò (*τεῦχος, τέκμαρ, δεῖγμα, ἐκ τῦ δείκω, δέκω=τέκω, τέϝκω, τεύκω, τεύχω=τύκω, τύχω, κτλ. βλ. Ῥείμ. λ. τέκω*)· *τὸ δὲ Γρμ.* wirke (*ὑφαίνω*)=*ϝείργω, ἔργω· καὶ τὸ κυρίως* weben (*ὑφαίνειν*), *οὐκ=βίϝω,* (*βίος*), *βιόω* (*πορίζομαι τὸν βίον ἐκ τῆς ὑφαντικῆς, βλ.* Adelung), *ἀλλὰ πιθανώτερον=ϝύφω, ὕφω, ὅθεν* (*ὑφάω*),

ὑφαίνω. ὡς καὶ weife = ὕφω, ὑφὴ, κτλ. 'Ρείμ. λ. ὕφω]. ἐκ δὲ τῦ texo, καὶ τὸ 'Ιτ. tessere, 'Ισπ. toxer, Γλ. tisser, κτλ.

Тлачу̀, βλ. Толочу̀.

Тлѧ̀ (φθορὰ, ἰὸς = βρῶσις. Ματθ. ς. 20). Тлю̀ (φθείρω), καὶ Тлѣ́ю (φθείρομαι) δάλω, δαλέω, καὶ δηλέω (ὅθεν Λτ. deleo), δάλα (= λύμα, δ = τ, οἷον τάλα, συγκοπῇ, τλὰ, δλὰ, δλάω, ῶ· ὡς, τλάω, δμάω, ἐκ τῦ δαμάω, ταλάω). ὃ γὰρ = θλάω, θλῶ, καὶ οἷον, θλάα, ἀντὶ θλάσις (ὡς ἐκ τῦ θλάω, κατὰ τὸ, λύα, λύη, ἐκ τῦ λύω· δύη, ἐκ τῦ δύω, κτλ.).

Тмà, καὶ Тьмà (σκότος. τὸ θέμα, Тем, Тьм). Тмю̀ (σκοτίζω), συγγεν. Дымъ, 'Αλβαν. tim, θῦμα (τῦμα), thυμία, θυμία, (ὅθεν ἀναθυμία, -μίασις) = θῦμος, φῦμος, Λτ. fumus. [ἐκ τῦ θύω, θύϝω, θύπω, (π = μ, θύμω, Тмю̀), τύφω, ὅθεν καὶ τυφλὸς = σκοτεινὸς· ὡς καὶ (θάϝω, θάβω, θάμβος, θαμβόω), Σ. θαμβόνω, θαμπόνω = σκοτίζω, ἀμαυρόω. καὶ θαμβὸς, θαμπὸς = ἀμαυρὸς (βλ. Тапа̀). θύω, θάω, τύφω, τάφω, συγγενῆ. βλ. 'Ρείμ. λ. τάφω.] πρβλ. Βενδ. temna, temnu, Γρμ. dammern (σκοτίζειν), dampfen (ἀτμίζειν), κτλ. καὶ 'Ισλ. dimmur, 'Αγγσξ. dim, dum (σκοτεινὸς), Σβ. dimma (ἀχλὺς), 'Αγγλ. dim (θολὸς), Σνσκρ. tama (μέλας), tamaha, dimmar, κτλ. 'Ενταῦθά τινες ἀνάγυσι καὶ τὸ Λτ. tenebrae (σκότος), ἀλλὰ τοῦτο μᾶλλόν ἐςιν ἐκ τῦ (ἔρεβος) ἐρεβεννὸς, ἐρε-

βενναὶ, ἐρεβεναὶ, μεταθέσ., ἐνεβραὶ (μετὰ τȢ πνευματισμȢ τ, tenebrae· ὡς, ἰβὴν, τιβήν. ἐκ δὲ τȢ tenebrae, καὶ τὸ timbri, Γρμ. der Demmer, die Dämmerung, βλ. 'Ρείμερ. Λ. ἐρεβεννός. "Ογέ μην 'Ιρος παράγει τὸ dimma κτλ. ἐκ τȢ ἀρχαίȣ ΚελτικȢ, καὶ ΒρεττανικȢ du, dy (μέλας)· ὁ δὲ Βάκτηρ, ἐκ τȢ δῦμι, δύω, δύσις (βλ. Adelung). Σημείωσαι τὸ Тма ἐκ συγκοπῆς τȢ Тьмà (=Тéма, ὅθεν Тéменъ, -мный, σκοτεινὸς), ь = е (βλ. ςοιχ. ъ), καὶ ε = υ, ὡς καὶ, θέπω, τέφω = θύπω, τύφω.

Тмà (μυριὰς) ἴσως τὸ αὐτὸ καὶ τὸ ἀνωτέρω, Тмà, Тьмà, ὡς τὸ νέφος=πλῆθος, οἷον „ νέφος πεζῶν ("Ομηρ.), μαρτύρων, κτλ. καὶ τὸ, μυριὰς =πλῆθος καὶ=10000. Οὕτω καὶ τὸ μύριοι καὶ μυρίοι, - ος = Тмори́чный, ἐκ τȢ (Тмà) Тмори́чею, μυριάκις (οἷον θυμαριάκις).(βλ. Тысяща).

Тнỳ, ἢ Тню̀, Σλαβ. αόρ. Тя, ἀπαρμ. Тни́ти, Тя́ти (τέμνω)δοκεῖ=θείνω, θαίνω=δαίνω,δάνω,δάω (δ=τ. τάω, τάον, тя=δά—ον, ἔδαον=δαύω. βλ. 'Ρείμ.) ἔςι δ' =τάω, τάνω, ὅθεν изтнѣва́ю (λεπτύνω), растнѣва́ю (διατέμνω, σχίζω, κτλ. ὡς ἐκ ἀχρήςου=Тнѣ́ю, ТнѣϜу, Тнѣ́ву, Тнѣва́ю, παρὰ τὸ Тнỳ) = τένω, τενύω (τάνω, συγκοπ. τνῶ, τνέϜω, τενέω, ἀντὶ τανύω)=Λτ. tenuo, κτλ. βλ. То́нкій. 'Εκ τȢ τέω καὶ τὸ τέμω, τέμνω, ἀλλ ȣκ ἔςι καὶ τὸ τέμνω = Тнỳ, (καὶ τοιγε μν=νν, ὡς σιγύμνη,—ννη) οἱονεὶ, τνῶ, ὡς ἐκ τȢ τάμω τμάω, τμῶ.

Тò (*μόριον ἀνταποδοτικὸν πρὸς τὸ εἰ, ἐὰν*) *τῷ, τὼς* (*ὕτως*, ita), *ὡς τὸ Γρμ.* so *Σβεκ.* sa, som, *'Αγγσξ.* swa, *κτλ. ἐκ τῦ* Тóй.

Товáръ—. Тóвары, *βλ.* Творю̀.

Тогдà, *τόϜτα,=τότε, δωρικ. τόκα, Σανσκ.* tada. *τὸ δὲ Λτ.* tunc=*τηνίκα*, tum, dum=*τῆμος. τὸ δὲ Γρμ.* dann=*δὰν, δὴν*, (*βλ. 'Ρείμ. λ. δήν*).

Тóй, Тáя, Тóе, *καὶ* Тóтъ, Тà, Тò, *καὶ* Тъ, Тà, Тò=*τὸς, τὰ* (*τὴ*), *τὸ, Γρμ.* der, die, das. *'Αγγλ.* the, that, *Σασκρ.* te, ton, tot. *καὶ Χαλδαϊκ.* da, di. *κτλ.* Тóжде, Тáжде, Тáже, *τῷ δὴ, τάδη = τῷ τοι, ταῦτα* (*διὰ ταῦτα*). Тойже, *ἢ* Тойжде, Тáже, Тóже (*ὁ αὐτὸς*) *το-ΐς δε, τός δε* (*ὅδε*), *τῆδε, τόδε· (βλ. 'Ρείμερ. λ. τός). 'Ο μὲν τῦ ἀρσενικῦ ἀόριςος τύπος*, Тъ, *ἔχει τὸ* ъ *τῆς ληγύσης=ο.* (*βλ. προϊὼν τὰ ςοιχεῖα* ъ, ь), *καὶ ἔςι τὸ* Тъ=*τὸ—ς, ἢ τί-ς* (*ὡς καὶ τὸ* Сь=*σί-ς, κτλ.*)· *τὸ δὲ* Тóтъ= *τό-τος, ϳό-τος, ὅτος, ἡ γενικ. ὅτου, καὶ Ϝοῦτος, ὅθεν τὸ ἐν τῇ Σ. σωζόμενον, τῦτος, ἀφ' ῦ αἱ πλάγιαι, τύτυ, τύτῳ, τῦτον, καὶ τῦτο. 'Η δὲ εἰς* й, *ὡρισμένη καὶ ἐμφαντικὴ κατάληξις τοῦ* Тóй, *αὐτὴ ἐςιν ἡ ἀντωνυμία* и=*ἳ ἳς. καὶ ἔςι τὸ* Тóй=*τὸ—ἳ, τὸ—ἳς, ἀντὶ, τὸ—ὄς, τόος* (*ὅθεν τὸ τοῖος, ὡς τὸ ὅου, ἐκ τῦ ὅ—ος=ὅς*). *Καὶ τῦ μὲν* Тъ, (*τό-ς*), *τὸ θηλυκ.* тà=*τὰ= τὴ, καὶ τὸ ὑδέτερον* тò=*τὸ. ὡσαύτως καὶ ἐκ τῦ* Тóтъ *κατὰ συγκοπὴν τὰ* тà, тò (*ἀντὶ* тóто, *τῦτο*)· *τῦ δὲ* Тòй *τὸ θηλυκὸν γίνεται*

тáя = τὰ — ἅ (ἀντὶ τόα, ὅθεν τοῖα), καὶ τὸ ὑδέτερ тóе = τό-εν, ἀντὶ τό-ον (τοῖον). ὥςε τὸν ὡρισμένον τυτονὶ τύπον ἀποτελεῖ προςιθεμένη ἡ ἀντωνυμία и, a, e, = ἵ, α (ἥ), ὅ (ο = ε). Οὕτω καὶ ἐκ τῦ ἀορίςυ сь, си, ce (= σί-ς, σὴ, σὸ = τὶς, τὴ, τὸ· βλ. Сій), προέρχεται τὸ ὡρισμένον Сіи, Сія, Сіе, (= σί-ϊς, σίος, σία, σίον, = τίος, τία, τίον), κτλ. Ὅθεν καὶ αἱ κτητικαὶ, Мой = μό—ἵ (μό—ος, Λτ. meus ἐκ τῦ ἀρχ. μὶς, ἡ γενικ· μέος, ὅθεν ἐμέο, ἐμοῖο, πληθ. ἡμεῖς), μὸς, ἐμὸς. Твой = τϝε-ἳ (τϝο — δς, τυὸς, tuus), τεὸς. Свой = σφε — ἵ, σφε—ὸς, σφεὸς (σφοὸς, suus) σφός. Αὕτη δὲ ἡ Σλαβονικὴ ἀντωνυμία и = ἳ, ἵ, καὶ ἳς, ἡ αὐτὴ ἐςὶ καὶ ἡ τριγενὴς ὅς, ὁ, ἡ, ὅ, καθ' ἣν σχηματίζονται καὶ τῶν Ἑλληνικῶν ὀνομάτων αἱ τριγενεῖς λήγυσαι. Ἐκ δ' αὖ τῆς συναλοιφῆς τῦ и μετὰ τῦ ъ, ь, τῶν ἀορίςων ἐπιθέτων προῆλθεν ἡ ἑτέρα κατάληξις, ій καὶ ый, τῶν ὡρισμένων, ὐδὲν ἀλλ' ἢ ἐπαναδίπλωσις ὖσα τῆς ἀντωνυμίας и, οἷον и и (и = ι) = ἳ ἳ = ὖος, οἷον, óнъ, онà, онò = ὀνὸς, ὀνὰ, ὀνὸν (βλ. Онъ), ὅθεν τὸ óный, óная, óное = ὀν-ἳἵ, οἷον, ὀνο-ὸς, ὀνὰ-ἅ, ὀνο-όν. καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ἀντωνυμιῶν καὶ ἐπιθέτων ὡσαύτως. Καὶ παρὰ τῦτον ἄρα τὸν ἀρχαϊκώτατον διπλασιασμὸν τῆς κατὰ τὴν λήγυσαν τῶν ὀνομάτων ἀντωνυμίας προῆλθε, δοκεῖμοι, ἡ τῶν εἰς ος, γενικὴ εἰς οιο, ἀντὶ ου, καὶ Θετταλικῶς

εἰς οο. οἷον ἐκ τῦ λόγο-ος, τὸ λόγο-ο (λόγοιο), ὡς ἐκ τῦ λόγ—ος, τὸ λόγ—ȣ, (ο = ου καὶ οι, Βοιωτ. = υ = ȣ)· ἀγαθό-ος, ἀγαθό-ο (ἀγαθοῖο), ὡς ἐκ τῦ ἀγαθ—ὸς, ἀγαθ—ῦ· αὐτόο (αὐτοῖο) = (αὐτός) αὐτῦ, κτλ. τῶν δὲ τοιȣτων ἀρχαίων ὀνομαςικῶν τὰ ἴχνη φαίνονται καὶ ἐν τοῖς, λαγ—οὸς (λαγωὸς) ἐκ τῦ λαγ—ός, 'Ιων. λαγώς. ἀδελφε—ὸς, ἀντὶ ἀδελφο-ὸς, ἐκ τῦ ἀδελφ-ός. (ὡς καὶ, αὐτέη-ης, 'Ιωνικ. = αὕτη, οἷον παρὰ τὸ αὐτέος = αὐ, τέος, ὅθεν τέω = αὐ, τόος = τός· οὕτω καὶ τȣτέου, τȣτέων, κτλ. οἷον ἐκ τῦ τȣτέος = τῦτος = ὗτος). πρόσθες καὶ τὰ Πετεῶο, Πηνελεῶο, Ταλαῶο = Ταλαοῖο, κτλ. οἷον ἐκ τῦ Ταλαοὸς, Πετεοὸς ἀντὶ Πετεὸς, κτλ. ὅθεν 'Αττ. καὶ 'Ιων. Πετεὼς (ὡς λαὸς, λεὼς, κτλ.)· ὗτω, καὶ ἡ ἑὸς, ἑῦ, ἀντωνυμ· ἐκ τῦ ὅς, κτλ. 'Αλλὰ καὶ τὰ εἰς ις, ιν, ἀρσεν. καὶ θηλυκ. τὴν αὐτὴν ἔχȣσιν ἀντωνυμ. ἳς ἳ εἷς, ὅς, ὅ, καὶ ἡ (ἔστι δὲ τὸ ἵ, ἳς τριγενὴς, ὡς καὶ τὸ ἳν, καὶ τὰ ἐκ τȣτȣ, μὶν, νὶν βλ. Онъ) οἷον, λῖϊς (λῖς), πά-ϊς, υἷϊς, ςαμῖν, ὑσμῖν, πόλ-ις, ὄρν-ις, μέλ-ι, κτλ. καὶ τὰ ἐκ τῶν παρακειμένων ἀρσενικὰ καὶ θηλυκὰ εἰς ην, ης = ας (λτ. as = εἷς, ἳς, ὅς, ἣ), πυθμὴν, λιμὴν, ποτὴς, ἐδητὺς, βρωτὴς (Ἰωνικῶς εἰς υς, βρωτὺς, κτλ.). οὕτω καὶ τὰ εἰς is = ἳς, λατινικὰ οὐσιας. καὶ ἐπίθετ. οἷον, bovis = βόϜις (ἀντὶ βόος, ὅθεν βȣ̃ς)· lapis, λάϜϊς (ἀντὶ λάας, λᾶς, λᾶς)· laevis, λαῖϜις = λαῖϜος, ἀντὶ λεῖος· brevis, βρέφ-ις,

(βρέχις, χ = φ = ν), ἀντὶ βράχις, βραχὶς (βραχὸς) = αἰολ. βραχὺς· similis = Ϝίμηλις, Ϝιμηλὸς, ἀντὶ μιμηλὸς (ἐκ τȣ̃ μίμω, κατ' ἔκπτωσ. τȣ̃ μ, imo, imito, imilis, μετὰ τȣ̃ πνευματισμ. σ, similis, οὐ παρὰ τὸ ὑμηλὸς, ἀντὶ ὁμαλός), κτλ. Τὰ δὲ εἰς e ȣ̓δέτερα λατιν. = τοῖς εἰς e Σλαβονικοῖς, ἐκ μεταπλάσεως τȣ̃ τῶν ἑλληνικῶν ȣ̓δετέρου ο. οὔ γὰρ οἶμαι ταῦτάγε ἀντιςοιχεῖν πρὸς τὰ εἰς εν ἑλληνικὰ ἐκ τῶν εἰς εις, θηλυκ. εσσα· ταύτην γὰρ τὴν κατάληξιν ἔφημεν εἶναι τὴν αἰολικ. τȣ̃ ὑπαρκτικȣ̃ μετοχὴν εἷς, ἕνς, ens = = ὢν (βλ. Μέρ. Α. περὶ κλίσ. σελ. 168—170), εἰ μή τις φαίη καὶ τὸ εις τῶν εἰς εις = εἷς, ἷς, ἕν, ᾧ περ ȣ̓ πείσομαι· ἴσως δὲ καὶ τὰ εἰς ευς, θηλυκ. ισσα, ις (βασιλεὺς, λισσα, λὶς), ἐκ τȣ̃ ἓς, ἕϜς (εὺς) = ὓς· ἢ εἷς, ἔσσα (ὤν· οὕτω καὶ τινα τῶν εἰς ης, πένης -νισσα, κτλ. Ἡ τοίνυν τῶν Σλαβονικ. ὡρισμένων ἐπιθέτων καὶ ἀντωνυμιῶν κατάληξις и, ій, ый, (καὶ τȣ̃το γὰρ = ій) ἐςιν = ἳ, ἷς, ἴ-ϊς, = ὄ-ς, ὅος. (ἔσωσε δὲ καὶ ἡ Σλαβονικὴ τὴν ἐκ τῶν εἰς ος ἀρσενικῶν κατάληξιν τῶν ȣ̓δετέρων εἰς, ο = ον)· ὡσαύτως καὶ ἐπὶ τῶν κυρίων, Григорій, Андрей = Γρηγόρι-ις (ος), ἀνδρέ-ις (ης, ας = ος) κτλ. Καὶ αὐτὸ δὲ τὸ τῶν ἀορίςων ἐπιθέτων καὶ τῶν ȣ̓σιαςικῶν καταληκτικὸν ъ, ь = ἡμιφωνȣ̃μενον ε καὶ ο, ἐκ τῆς καταλήξεως ος (βλέπε προϊὼν τὰ γράμματα, ъ, ы, ь· πρβλ. καὶ Μέρ. Α.

Ὄνομ. § *δ. σελ.* 112). *Ἡ γενικ. τῦ* Тóй, Тогò=*τό-Fo, τόου* (*τῦτυ*)· 2, Тогò, *καὶ* Тóшъ,=*τὸ δεῖνα, Σ. τέτοιον, τὸ αὐτὸ, τὸ ἀπ' αὐτὸ* (*ὅταν ὁ λέγων ἀπορῇ τῆς λέξεως ἐπιλαθόμενος*). *Ἰταλοὶ δὲ λέγυσι*, cosa, coso, *Γάλλ.* chose, *καὶ οἱ Γερμ.* Dings (*πρᾶγμα*), *οἱ δὲ Τῦρκ.* neste (*τὶ ἰδῦ*).

Тóкмо, *βλ.* Тóлько.

Толкỳ (Тлку), *ὅθεν* Толкнỳ, Толкáю, *Πολ.* tlukę, *Βμ.* tluku, *Κρν.* tovzhem, *Σρβ.* Тучем (*ου*, ov =*ολ. ὡς, ἀλκὴ αὐκὴ*), *Σλοβακ.* tlku, *Βμ.* tluku, *κτλ.* (*πτίσσω, παίω, κρούω*) *συγγεν.* Тлачỳ, *θλάζω* (*θλάγω, γ = κ οἷον θλάκω, θλόκω, μεταθ. θόλκω, τόλκω. κ=γ· καὶ ο=α*)· *τὸ δὲ θλάω=θράω, θραύω, ὡς καὶ θλίβω=τρίβω·* (*τὸ θέμα τάρω, τράω, τρίω,-βω, ταράω, ταράσσω, τράσσω, θράσσω, θράζω, κτλ.*)· *ἢ ἐκ τῦ θλίβω, αἰολ. θλίγω* (*θολίγω, θόλγω*), *φλίγω*, (*λτ.* fligo, affligo) *ὅθεν καὶ τὸ Σ. σλίγω* (*θ=σ*) *καὶ ζλίγω, καὶ ζολίγω, ζυλίγω, ζω*, (*παρενθέσ. τῦ ο ὡς ἐν τοῖς, γλάφω, γολάφω, κολάφω, πω, πτω*).

Тóлкъ(*διδασκαλία, αἵρεσις, ἑρμηνεία, γνώμη*). Толкýю (*ἑρμηνεύω*). Толкóвникъ (*ἑρμηνεὺς*), *Ῥωσσ.* Толмáчъ, *Γρμ.* Dolmetscher, *κτλ. συγγενὲς τῦ ἀρχ. Γερμ.* tal (*διάλεκτος, λόγος*), *Ἀγγλ.* tale (*λόγος, διήγησις*), to talk, to tell(*λέγω, λαλῶ*). *πρβλ. τέλλω, τέλλομαι, τελέω* (*μυῶ, διδάσκω*), *ἐν-τολὴ, ἔν-ταλμα.* ,, *ἔτελλεν, ἔλεγεν* (*Ἡσύχ.*). *τέλω* (*τέλκω*), *ὡς τὸ, ἕλω, ἕλκω?*

* *

Толочу̀, *Σερβ. καὶ Κρτ.* Тлачу̀ (*πατῶ, καταπατῶ, θλίβω*) *θλάζω, θλάσσω. βλ. τὸ συγγεν.* Толку̀.

Тѡлпа̀ (*ὄχλος, ἄθροισμα*), *ξενικὸν. παρηχεῖ δὲ καὶ πρὸς τὸ τολύπη* (*συνήθ.* = *εἴλημα ἐρίου εἰργασμένου ἐπιτήδειον εἰς τὸ κλωσθῆναι. ὡς, ὀλαμὸς* = glomus, globus).

'Тѡлстый [Тлстъ] Тѡлстъ (*παχὺς, χονδρὸς*) *Βομ. καὶ Πολ.* tlusty, *Κρν.* tovst, tolst. *κτλ.* Тѡлща (*παχύτης, χονδρότης*), *ἴσως συγγενὲς τῷ τάλω, τύλω* (*βλ.* Тылъ), *τάλλω, ταλάω, τλάω, τολλάω* (*λτ.* tollo, tuli, tollero) *ταλὸς, τῦλις* (*τάλιξ, τόλιξ, ξ*=*στ.* Тѡлстъ), *ἢ τάλιςος, τήλιςος* = *τανὸς, ταναὸς,* (*τὸ θέμα τάω. βλ.* Тяну̀). *ἢ, πολλοςὸς, πολλὸς?* (*τ*=*π. βλ.* Топо́ль).

Тѡль, *καὶ* Стѡль (*τοσοῦτον, οὕτω*). Толи́кій, Толи́къ, *ταλίκος, τηλίκος, τᾶλις λτ.* talis, *Γλ.* tel, tellement, *'Ιτ.* tale, *Γοτθ.* tholik, *Σβ.* dylik, tolik, *'Ισλ.* thvilikr, *Λιθ.* tiekas, *κτλ. καὶ τὸ Γρμ.* solcher, *ἀρχ.* solih, sulich. (*βλ.* Adelung. *λ.* soleh *καὶ* gleich). Толи́ко, *ταλίκως, ταλίκον, τηλίκον* (*τηλικοῦτον* = *τόσον πολὺ*), *καὶ* Тѡлько, (*μόνον καὶ, τοσοῦτον* = *τόσον ὀλίγον, ὡς καὶ τὸ τηλίκον, τηλικοῦτον*), *καὶ* Тѡкмо = Тѡк (Та́к), *τὼς, καὶ τῆς καταλήξ.* мо. (*βλ.* Та́мо).

Толю̀ (*πραΰνω, καθησυχάζω· καὶ* Утоля́ю, *πείθω*). *τέλλω* (*ε* = *ο· τόλλω, τόλω*) = *ςέλλω, καταςέλλω, Γρμ.* stillen, *καὶ* stille, *κτλ.* (*τὸ*

τέλλω συγγεν. τῦ ςέλλω. ὡς καί, τέμμα = ςέμμα, τένω = ςένω. Ἡσύχ.)

Томлю, (βασανίζω, τρύχω, καταπονῶ. ἀπαρέμφ. Томи́ши, ὡς ἐκ τῦ Тому̀) τάμω = τάμω, τέμω, τέμνω (ὡς, κόπτω, κόπος).

То́нкій, То́нокъ (λεπτός), ἐκ τῦ Тоню̀ (λεπτύνω) τάνω, τανύω, τένω (τόνω), ἰταναός καὶ τένος, τέννος (οἷον τέναξ, τόνοκ-ς, То́нокъ. ὡς τῆλις, τῆλιξ, τηλίκος· κτλ. ἐκ τῦ τένος τὸ τενία. βλ. 'Ρείμερ.)· καὶ τενής [ὅθεν ἀ-τενής, ἐκ-τενής, ἰθυ-τενής, κτλ. καὶ τὸ παρὰ τοῖς λεξικογράφοις ἄγνωςον, εὐτενής, ὅθεν τὸ Σ. φτενός (λεπτός), ἀντὶ ἐφτενός (ἀποβολῇ τῦ ε) = εὐτενός (ευ = εφ. καθὰ δὴ καὶ τὸ εὐθηνός, φθηνός λέγουσιν οἱ χυδαῖοι)· μετέπλασε δὲ ἡ Σ. τὸ εὐτενής εἰς τὸ εὐτενός, ὥσπερ καί, οἷον ἐκ τῦ ψευδός (ἀντὶ ψευδής) εἶπε, τσευδός (κατὰ τά, εὔγραφος, καὶ εὐγραφής· εὔηχος, καὶ εὐήχης, κτλ.). οἱ δέ τινες ᾠήθησαν τὸ Σ. φτενός εἶναι = πτηνός, ὡς εὔπτητον, ἢ φασί, καὶ τὸ λεπτόν]. πρβλ. λτ. tenuis, tenuo (τενύω = τανύω), καὶ τὸ Δωρικ. τυνός (μικρός), τυννῦτος, κτλ. Γρμ. dünn, 'Αγγλ. thin, Βαλλησ. tene, 'Ισλ. tunnur, Σβ. tunn, Σκρ. tonu, Περσ. tend, κτλ. Καὶ τὸ Γρμ. dehnen = τένεν (τένειν, τένω, tendo, τείνειν). βλ. καὶ τὰ συγγεν. Тяню̀, καὶ Тну̀.

Тону̀ (βυθίζομαι, καταδύομαι) = δύνω (δόνω ο = υ καὶ δ = τ, τόνω) = δύω. То́ня (βόλος,

ἐπὶ ἁλιείας) δύνη (δύσις)· βλ. καὶ Дóнъ. Ἀλλὰ καὶ τὸ Κελτικὸν don=βαθὺς (ὡς τὸ Днò). βλ. καὶ Ти́на καὶ τὸ ἐφεξῆς Топлю̀.

Топлю̀ (βυθίζω, καταβαπίζω, καταδύω, καταποντίζω, ἀπαρέμφ. Топи́ти, ὡς ἐκ τῦ Топу̀) δύπω (υ = ο, δόπω, δ = τ) = δύπτω· ἐκ τῦ δύω, αἰολ. δύνω, τὸ Тонỳ, καὶ δύϜω (δύβω), δύπω, δύπτω=Топу̀, Βενδ. dupu, Ἰτ. tuffo, tuffare, Γλ. etouffer, Αγσξ. duppan, depan, Ἀγγ. to dive, Γρμ. taufen (ἀρχ. doufan), Tiefe (βάθος), καὶ Ἑβρ. dapach (βυθίζειν), κτλ. ὅθεν Тóпну (καταδύομαι. παθητ.). По-топля́ю (κατακλύζω). По-тóпъ, κατακλυσμὸς (οἷον, ἐπι-δύπτω, ἐπί-δυσις, ἐπι-δύπη, δυπτὴ, δυπτὸς)· Тóпь (τέλμα). πρβλ. Тапта̀.

Топлю̀ (θερμαίνω. καὶ 2, τήκω, λύω· ἀπαρμφ. Топи́ти, -пи́ть, ὡς ἐκ τῦ Топу̀) θέπω (τέπω = θύπω, τύφω), συγγεν. Теплю̀, -плѣю. Ἕτερον δὲ τὸ λτ. tabeo (tabo)=τάκω, τήκω (b = κ. ὡς, lupus, λύκος).

Тóпну, Тóпаю, τύπω, τυπέω, (νω), τύπτω.=Топчу̀.

Тóпнуть, ἀπαρέμφ. τῦ Тону̀ = Топлю̀ (δύπτω).

Топóръ (ἀξίνη, πέλεκυς) τύπορ (δωρικ. = τύπος, υ = ο, τόπορ), τύπος, καὶ τυπὰς=σφῦρα, ἐκ τῦ Тóпаю, Топчу̀. πρβλ. καὶ τὸ Περσ. taper, Σνσκρ. topus, κτλ.

Тóполь (ἀχερωΐς, λεύκη.) = Λτ. populus (τ = π. ὡς, σποργὴ, ςοργὴ. studium, σπυδή. τριτὺς, αἰολ. τριππὺς, Λτ. tribus. Σ. τροφαντὸς =

πρόφαντος = πρωτοφανὴς· ἐπὶ καρπῶν, κτλ. βλ. τὸ ςοιχ. Τ.) = τῷ Γρμ. Pappel-baum (Ἀγγλ. popler. Γλ. peuplier), ἐκ τῦ beben (τρέμειν) = φέβεν, φέβειν, κατὰ τὸ, φόβη, (διὰ τὴν συνεχῆ κίνησιν τῶν φύλλων τῆς λεύκης· ὅθεν καὶ ταύτης ἕτερον εἶδος, populus tremula, Γρμ. Äspern = ἀσπαῖρον· βλ. Adelung). πρβλ. (εἰ δοκεῖ) καὶ τὸ πάλω, παιπάλλω, πάλος, (διπλασιασμ. populus?)

Топчу̀ (πατῶ, ςείβω, παίω, δέφω, ῥήσσω. ἀπαρέμφ. Топта́ть, ὡς ἐκ τῦ То́паю, То́пу) τύπω, τυπέω (υ=ο, τόπω) μλ. τύψω, δωρικ. τυψῶ (τοψῶ) = ʝτύπω, κτύπω, τύπος, κτύπος То́потъ, κτλ. οὐ γὰρ οἶμαι = ςέπω (ςόπω, χωρὶς τῦ σ, ὡς τέμμα, τέμμα), Καρνλ. tepem, τέπημι, ἀντὶ τύπημι. τῦ τύπω συγγεν. καὶ τὸ δέπω, -φω, δάπω, δόπος, δῦπος. βγ. Тя́паю.

Торга́ю (καὶ Торгну̀, Тргну̀, ἕλκω, σπαράσσω· ὡς ἐκ τῦ Торга́ну, Торгу̀ = τάργω,ματαθ. τράγω) ἀντὶ ςράγω [ςράζω, ςράγγω· τὸ δὲ ςράγω = ςράβω (γ=β), ςράπω, ςράφω, ςρέφω = τράπω, τρέπω. ἐκ τῦ τέρω, τρέω, τέρϜω, τρέπω, τράπω.

То́ргъ (ἐμπόριον καὶ ἀγορά), Πολ. targ, targowisko, Βοεμ. trh (πιρr), trhowisstje, Κρτ. terg, tergowische [ὅθεν καὶ τὸ Τεργόβεςον, τὸ καὶ Τέργεςρον, Τέργιςον, καὶ Τεργέςη, κώμη Καρνική (Στράβ. Ζ. 314) = ἐμπορεῖον, πόλις ἐμπορίϩ.] Торгу̀ю (ἐμπορεύομαι). Торжни́къ (ἔμπορος

καὶ Σλαβ. κολλυβιςὴς). Торжество̀ (*Σλαβον. ἡ πανήγυρις· καὶ 'Ρωσσ. ὁ θρίαμβος, λτ.* triumphus), *κτλ. ἆρα συγγενὲς τῦ* Торга́ю (*τάργω*,= *τάρπω, τράπω, τρέπω, τρόπος, τροπὴ*=*μεταβολὴ, μεταβολεὺς, μεταβάλλομαι κτλ.*)? *ἢ μᾶλλον συγγεν. τῦ λτ.* traho, *Γερμ.* tragen? [*Ἔςι δὲ τὸ* traho, (*ἕλκω, ὅθεν τὸ Σ. τραβῶ*) *πιθανῶς συγγεν.* trans (*πέραν*) *ἐκ τῦ τέρω, τεράω, τράω*(*τρυπῶ, διαπείρω ὡς καὶ τὸ πείρω*=*περῶ*), *τρά*h*ω* (*καὶ τόρω, τόρϜω, τορέω, τορϜέω, τόργω*=*περῶ*?), *τόρϜος* (=*πόρος*) Торгъ? *Τὸ λτ.* forum, *ὅθεν ὁ Σ. φόρος* (*ἀγορὰ*), *ἐκ τῦ φέρω, φάρω, παρ' ὃ καὶ τὸ φορέω, φρέω* (*φρήσω*), *ἔςι δὲ φ*=*θ, αἰολικ. καὶ θ*=*τ. ὅθεν κατά τινας, ἐντεῦθεν τὸ* traho=*θράω, ἀντὶ φράω, φρέω, φορέω* (*ὅγε πάνυ βεβιασμένον δοκεῖ*). *Ἔςι δ' ὖν τὸ* Торгъ, Торгу̀ю *κατὰ σημασίαν, ἀνάλογον πρὸς τὸ πρᾶγος, πράγω* (=*πράττω*), *ἐκ τῦ περῶ, περάσω, πράσω, πράσσω, πράξω* (*ὅθεν πράσκω, πιπράσκω*), *καὶ πόρω, πόρος, πορέω, ἔμπορος, ἐμπορεύομαι· τὸ δὲ πέρω, πάρω*=*φάρω, φέρω, φόρος*=*πόρος, φόρτος, κτλ. Μήποτε δὲ τὸ* Торгъ, Торгу̀ю *συγγενεύει πρὸς τὸ δράω* (*ἐργάζομαι*) *δράσσω*, (*δράζω, δράγω, μεταθ. δέργω*), *ἐκ τῦ δέρω* (*δεράω*)= *τέρω, ὅθεν καὶ τράω, τρέχω, τρόχος, τροχάω κτλ.* (*βλ. 'Ρεἰμ. λ. δράω*). *ἐκ δὲ τῦ τέρω, τάρω, καὶ τὸ ταράγω, ταράζω, τάραχος, τάργη, τάρχη* (*ταραχὴ*), *καὶ τόρω, τορύω, τόρυβος,*

θόρυβος. κτλ.? ἤ, ἔργος, ἐργάω (μετὰ τοῦ πνευματ. τ. τέργος, τόργος, τοργάω. ὡς, ἑπτὰ, αἰολ. τεπτὰ)? ἀλλὰ ταῦτά γε ἐ πάνυ τοι τῷ Тóргъ *ἐοικότα δοκεῖ].*

Тóрмазъ (*τροχοπέδη, ἐποχεύς*) *τόρμος. [τόρμος πρὸς τοῖς ἄλλοις σημαίνει καὶ σιδήριον ἀγκύλον ἑκατέρωθεν, συνέχον τὲς λίθους ἐν ταῖς οἰκοδομαῖς· ὡς τὸ τῆς συνηθ. κλάπα (βλ. Διόδ. Σικ. β. ιγ, ὅπου ἄλλοι ἀναγινώσκεσι, τόρνοις), ὅθεν καὶ ἡ τροχοπέδη]. συγγεν.* Тормошу̀.

Тормошу̀ (*περισύρω, ταράσσω, ἐνοχλῶ*)=*ταρμύσσω, ταρμύζω, αἰολ.*=*ταρβύζω* (*Ἡσύχ.*). *τὸ Λτ.* tormentum *φαίνεται ἐκ τε ἀχρήςου,* tormo, *ταρμῶ*=*ταρβῶ. ἢ τάρπω, τράπω, τρέπω, ςρέφω* (*ὡς τὸ ςρέβλα,-βλόω*), *ὅθεν Ἰτ.* tormento,-tare, *Γλ.* tourmenter. *καὶ ὁ τόρμος* (*καμπὴ*) *ἴσως συγγεν. τε τρόπος, ςρόπος ςρόφος, ςροφεὺς* (*μ*=*π*). *ἢ μᾶλλον, συγγεν. τέρμα* (*Ῥείμ.*).

Тороплю̀ (*ἐπισπεύδω, βιάζω, ὡς ἐκ τε* Торопу̀) *τορύβω* (*θορυβέω*), *ἐκ τε τόρω, τορύω, τορύβω, -πω, τόρυβος* (*θόρυβος*), *τύρβη, τυρβάω,-βάζω. ὅθεν Λτ.* turbo, turba, *Γρμ.* trüben, *Γλ.* troubler.

Торопѣ̀ю, *ταρβέω.* Тóропъ, *τάραβ-ος, τάρβος. συγγεν.* Тороплю̀, Трепещу̀.

Торошóрю = Тарашóрю.

Торочу̀ (*περιζωννύω, περιελύσσω*), *Λτ.* torqueo (torco, *οἷον τόρκω,* Тóрчу, *κ*=*π. τόρω,*

μεταθέσ.)=*τρόπω, τροπῶ=τρωπάω, ςρωφάω* (q, ἤ с = к = ч.)

Торчу̀ (*ἄνειμι, ἀναδύω*) *θορσκῶ, θόρσκω=θρά-σκω* (*θόρω, μλ. θόρσω*). Торчо́къ, *θόρσκων, θρώσκων* (*ἱςάμενος, προέχων, ὡς τὸ ἄκρον τῆς πλίνθου, κτλ.*). Торчмя̀ (*ὀρθοςάδην*), *ὡς* (*θρῶσμα*) *θρωσμός, κτλ.* [*τὸ τῆς Σ. θρασκεύω* (*παρὰ Ποντικοῖς ἐν Τριπόλει*) " *ἐθράσκευσεν ὁ πόταμος* (=*ὥρμησε μετὰ ῥοίζυ πλημμυ-ρῶν*), *οὐ παρὰ τὸ θρώσκω, θόρω, ἀλλὰ μᾶλλον = θράσκω, ἀντὶ θρέσκω = θρέκσω, θρέξω,* (*ἐκ τῦ τρέχω*) *ὡς τὸ θρέξασκε, κτλ.*].

Торю̀ (*τρίβω, ὁμαλύνω, λειόω ὁδὸν, γυμνάζω*) *τόρω, τορέω, τερίω, τρίω* (*τρίϝω*), *τρίβω,* (*τέρω,* Теру̀, Тере́ть, *λτ.* tero), *ὅθεν*, Вы-та́риваю [*διατρίβω, ταλαιπωρῶ,* (*ὡς τὸ* Терплю̀). На-та́риваю, *ἐθίζω, κτλ. οἷον παρὰ τὸ ἄχρηςον* Тарѣ́ю=Торѣ́ю, *ἐθίζομαι*] *τορέω, τερίω, τάρω =τέρω, τρίβω, τρίβομαι, τρίβων, ἐντριβής, ἐντρίβω, κτλ. λτ.* trito, tritus, *Γρμ.* treiben, entreiben, *κτλ. βλ.* Тру̀,

То́тъ, *βλ.* То́й. То̀, То̀=*τὸ, τὸ· καὶ, τὸ καὶ τὸ* (*ἐπὶ διηγήσεως*). *2, τῇ, τοτὲ· οἷον,* то̀ сюда̀, то̀ туда̀, *κτλ.*

То́чію (*μόνον*) *τόσσον, καὶ* (*καὶ μειωτικὸν*), *τοσ-σίχον, Σ. τοσῦτσικον, λτ.* tantillum (*τοσῦτον μόνον, ὡς τὸ* То́лько).

Тоска̀ (*θλίψις, ἀδημονία*). Тоску́ю (*ἀδημονῶ*). *ἴσ-συγγεν.* Ти́скаю· *ἢ* Точу̀, *βλ.* То́чка (*οἷον ςόζω,*

τόζω, τόξω, τόσκω, τόσκη, τόσκις = ςίζω, ςίξω, ςιγή, ςίξις, ςίκσις). ἢ ςύγω,-ξω, ςύξις.

Тóчка (στιγμή, Γραμματικῆς). Точу̀, Оттючу̀, στίζω (οἷον τίζω, τόζω· ἐκ τοῦ στέω, στέγω, ςέχω, ςείχω, ςόχος, ςοιχῶ = ςίχω, ςίγω, ςίζω) Γρμ. stechen· ὅθεν Тóчный, Тóченъ (ὁ μέχρι ςιγμῆς ἴσος, ὅμοιος, ἀληθὴς, ἀκριβὴς), ὡς Γλ. punctuel, punctualitè. κτλ. καί, Тóчно (ἀληθῶς, ἀκριβῶς). Тóчъ въ Тóчъ (ἀκριβέςατα, μέχρι στιγμῆς) οἷον στίξ καὶ στίξ, στικτὸς. πρβλ. Λτ. distinquo, distingo (ὡς καὶ instigo) ἐκ τοῦ stingo, stigo, στίγγω, στίγω, στίζω [διαςίζω, ἐνςίζω, κτλ. τὸ δὲ restinguo καὶ extinguo = exstinguo (σβέννυμι) = σδίγγω, ἀντὶ σδίννω, σδέννω, σδεννύω = ζεννύω, ζέννω, σβέννω, σβέννυμι, ἐκ τοῦ σβέω = σδέω (σδ = σβ). οὐ γὰρ οἶμαι τὸ extinguo, οὔτε ἐκ τοῦ ςίγω, ςίζω, stigo, οἷον ἐκ ςίζω, ἐξαλείφω τὸ ςίγμα. οὔτε μὴν οἷον ex tingo ἐκ τῦ tingo = τέγγω = βάφω, οἷον ἐκ τέγγω = ἀποβάφω, ἐκ βάφω, Σ. ξεβάφω, ὡς τὸ ἐξαλείφω. βλ. Táю. Ἐκ τῦ ςίζω, stigo καὶ τὸ stimulum, ὡς τὸ ςιγεὺς (κεντήριον, κέντρον), κτλ. τὸ δὲ Γρμ. stossen, (παίειν, ὠθεῖν, κτυπεῖν) ὀνοματοποιΐα ὡς ἐκ τῦ ἦχου τῶν ὠθυμένων (Adelung). βλ. καὶ Тычу.

Точу̀, ςάζω (ςόζω, τόζω, ὡς ἐκ τῦ τάγω, τάζω, ὅθεν τὸ ςάζω). Точить слѣзы, ςάζειν δάκρυα (δακρύειν), συγγεν. Тещу̀, καὶ Теку̀. Ἐνταῦθ'

ἀνάγȣσί τινες τὸ Точи́ло (*ὡς ἐκ τῆς σημασίας τȣ͂ ἀποςάζοντος γλεύκους*), *ἀλλὰ* '*Ρωσσ.* *τὸ* Точи́ло=*τόρνος, ἀκόνη· ὅθεν πιθανώτερον συγγενὲς τȣ͂ ἐφεξῆς* Точу̀. *βλ. καὶ* Ти́скаю.

Точу̀ (*θήγω, τρυπῶ, τορνεύω*) *δάζω* (*κόπτω δ=τ καὶ α=ο, δόζω*) *ὅθεν, δάκω, δήκω, καὶ θάγω, θήγω* (*βλ.* '*Ρειμ. δάω καὶ δάκω*). *πιθανὸν καὶ τὸ* Точи́ло=*θήγανον* (*θηγαλόν. ὡς θηγανέος καὶ—λέος*), *ὁ πρὸς θῆξιν τόρνος, ὡς θηγάνη = ἀκόνη* ('*Ρωσσικῶς*). *βλ. καὶ* Ти́скаю *καὶ* Точу̀.

Тошну̀,-шни́тъ (*ἀηδίζει*), *δύσσω· ἢ*=Тоску́ю.

То́щій, То́щъ, *καὶ Σλαβ.* Тъщъ, *ὁ*, Тща, *ἡ*, Тще, *τὸ*, *καὶ* Тщій, Тщая, Тщее, *Κρτ.* tesch (Тещ), *Κρν.* tesh, '*Ἰλλυρ.* tasht. *κτλ.* [*κενὸς, μάταιος.* 2, (*ἐπὶ ςομάχȣ*) *κενὸς, νῆστις.* 3, *λαγαρὸς, ἰσχνὸς, λεπτὸς*]. Тоща́ю (*διά. νηστείαν ἀσθενῶ, λεπτύνομαι, ἐκλείπω. καὶ* Изтоща́ю, *ἐξασθενίζω, καὶ, δαπανῶ, ἐκκενῶ*) *ἐκ τȣ͂* (Тщу̀) Тщу̀ся, *καὶ Σλαβ.* (Тща́ю) Тща́тися=*σπουδάζειν=σχολάζειν, ὡς λτ.* vacuo, *καὶ* vacare (*βλ.* Пра́здный), *ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς συνθέτοις τὸ* Тще—=*κενο*—(*ὡς* Тще-славіе *κενο-δοξία κτλ.*). *φαίνεται ἐκ τȣ͂ ςάζω, ςάγω*, [*τάζω*, Точу̀ (ч = щ· *ὡς* Хощу̀, Хочу̀ *κτλ.*), *σ-τάξω* (*τάκσω, τάσκω, ὅθεν κ*=с=*τζ, τάστζω*, Та́щу, *συγκοπ.* Тщу̀) *τάγω=τάκω, τάω*] *τακτὸς, τηκτὸς, ςακτὸς, ςαγρὸς, ςὰξ,* (*χωρὶς τȣ͂ σ, τὰξ, α*=а То́щъ), *ςάγος, ςαλάζω κτλ.* (*ἀντὶ*

τῦ συνθέτου ἀποςάζω, ςάζων ἐκκενῦμαι· καθὰ καὶ τὸ συνήθ. ἐξέςαξε, καὶ ἐξεςάλαξε ἐπὶ τῦ διὰ μακρῦ καὶ διακενῆς προσδοκῶντος, κτλ. καὶ τὸ συνώνυμον ἔῤῥευσεν = ἐτάκη· παῤῥβλ. ῥέω, ῥύω, διαῤῥέω, ἐκρέω, κτξ.). τὸ δὲ ταῦς, ταύσιος, Ἰων· τηῦς, τηῦσιος (κενὸς, μάταιος), τευτάζω (διατρίβω, λογγάζω), τεύτω, ἐκ τῦ τάω, τάζω (τείνω. βλ. Ῥείμερ. λ. ταῦς). [Σημείωσαι δὲ ὅτι τῦ щ ἰσοδυναμῦντος τῷ σκ (βλ. τὸ γράμμα щ), ἡ εἰς щу κατάληξις τῶν Σλαβονικῶν ῥημάτων ἡ αὐτὴ ἐςι καὶ ἡ τῶν εἰς σκω ἑλληνικῶν (βλ. καὶ Чи́стый)· τὰ δὲ εἰς σκω μεταπέπλαςαι ἐκ τῶν εἰς ξω (ξ = κσ = σκ), οἷον, δάω, δάζω (δάξω) διδάζω, (ἐν μὲν τοῖς ἀρχαίοις συγγράμμασιν ἄχρηςον, ἐν δὲ τῇ Σ. χρήσιμον παρά τισι τῶν Θετταλῶν), διδάξω (διδάκσω), διδάσκω. τύκω (τύξω, τύσκω), τιτύσκω· ἀλύκω, ἀλύξω, ἀλύσκω· θάνω, θανέω, θνήκω, θνήξω (τεθνήκω, τεθνήξω), θνήσκω, κτλ. Οὕτω καὶ Тащу̀ = τασκῶ = ταξῶ, τάξω (τάζω)· Плещу̀, πλησκῶ = πληξῶ = πλήξω (πλήζω)· Вѣща́ю, Вѣщу̀ (βαίσκω) βάσκω, φάσκω (βάζω, φάζω), κτλ. τὰ δὲ εἰς σκω ἑλληνικὰ σημαίνυσιν ὐ μόνον ἔναρξιν τῆς ἐνεργείας (ὡς ἐναρκτικὰ, inchoativa), οἷον γενειάσκω, ἡβάσκω· ἀλλὰ καὶ συνέχειαν, ὡς τὸ διδάσκω, φάσκω. οὕτω καὶ τὰ εἰς щу Σλαβονικ. Ὅτι δὲ ἡ εἰς σκω κατάληξις μελλοντικὴ ὖσα μετελήφθη εἰς ἐνεςῶτα, δῆλον

καὶ ἐκ τῦ αὔξω (αὔγω). ἀλέξω (ἀλέκω)· ὡς καὶ τὰ, ἕψω, τέρσω, κτλ. Σημείωσαι ἔτι καὶ τὰ εἰς щу̀ *παρὰ Ῥώσσοις μάλιςα βαρυτονέμενα κατὰ τὸν εἰς ξῶ καὶ σῶ περισπώμενον μέλλοντα τῶν Δωριέων, οἷον ἀξῶ, ᾀσῶ, γραψῶ].*

Трава̀ (*χόρτος, πόα*) *τραφὰ = τροφὴ* [*ὡς καὶ τράφω = τρέφω. καὶ τὸ τάρφος καὶ ὁ τάρφυς (ςάχυς) ἐκ τῦ τάρφω = τράφω. ἴσως δὲ καὶ αὐτὸ τὸ τάρφος (πόα πυκνὴ) μεταθ. τράφος καὶ τράφα*, Трава̀, *θηλυκ. ὡς ὄρος*, Гора̀, *κτλ.*]. *Καὶ τὸ λτ.* herba=*φέρβα, φορβὴ (τροφὴ), ὡς καὶ πόα ἐκ τῦ πόω, βόω, βόσκω*, pasco, *βοτὸς, βοτέω, Γτθ.* fodan, *ἀρχ. Γρ.* fuden, *ὅθεν καὶ Γρμ.* Futter (*χόρτος*), füttern (*χορτάζω*). [*Τὸ δὲ δραύη (εἶδος φυτῦ) πιθανώτερ. συγγεν. δρῦς. βλ.* Дре́во].

Травлю̀ (*ἀφίημι, οἷον ἵππον εἰς βοσκὴν, κύνα πρὸς τὸ θήραμα· ὡς ἐκ τῦ* Траву̀) *ἐκ τῦ* Трава̀ = *τράφω, τρέφω, τὸ δὲ τράφω (τράβω) συγγεν. τῦ τράπω, τρέπω· ,, φύγαδ᾽ ἔτρεπεν ἵππυς* (*Ὅμηρ.*). *τὸ δὲ τῆς Σ. τραβῶ (ἕλκω) ἐκ τῦ λτ.* traho. *βλ.* То́ргъ.

Тра́чу (*δαπανῶ*) *θράζω (θράγω)· ἢ τράζω (τράγω = τρώγω, τρώξω, ὡς καὶ τραύζω, τραύξω, τραύξανον). συγγ.* Тре́скаю.

Тре-(*μόριον ἐπιτατικὸν ἐν συνθέσει, ὡς* Треблаже́ній, *τρισμακάριςος κτλ.*)=*τρι-τρὶς. λτ.* ter (*"τρισμάκαρες, καὶ τετράκις*=terque, quaterque beati). *Γλ.* tre (tres-haut *κτλ.*). *ἐκ τῦ* Трѝ.

Тре́ба [*χρεία. ὡς*, Тре́бѣ есть, *χρεία ἐςὶ. ὅθεν καὶ* Тре́бую (*ὡς ἐκ τȣ̃* Тре́бу) *χρήζω*, Упо-требля́ю, *χρῶμαι*,—бля́ется, *ἐν χρήσει ἐςὶ κτλ.*] *τρίβω*, *τριβὴ* (*τέρω*, *τερέϝω*, *τερέβω*, *οἷον τρέβω*, *τρεβὰ*)=*χρῆσις* (*ὅθεν καὶ*=*χρεία*), *καὶ τὸ τρίβω* = *ἐθίζω*, *καὶ μετέρχομαι*, *καὶ εὔχρηςόν τι ποιῶ· οἷον* " *τὸ ὄνομα ἡ συνήθεια τέτριφεν ἐπὶ τῆς ἀμπέλου* (*'Αντωνῖν. θ.* 10. *βλ. καὶ* Торю̀). 2, Тре́ба (*θυσία τελετὴ*). *καὶ* Тре́бникъ (*θυσιαςήριον*, *καὶ βιβλίον περὶ ἱερȣργιῶν καὶ ἐθίμων ἱερῶν*, *τὸ κοινῶς*, *τυπικὸν*, rituale.). Тре́бище (*εἰδωλεῖον*), *ἐκ τȣ̃* Тре́бую, *τὸ χρήζω* (*ἀπαραλλάκτως*, *καθὰ καί*, *τὸ χρηςήριον ἐκ τȣ̃ χρήζω*, *χράω*) *τριβεῖον*, (*τόπος ἔνθα ἐκτελοῦνται τὰ ἔθιμα*). *ὅθεν* Треби́ти *καὶ* (е=ѣ) Трѣби́ти, *Σερβ. καὶ Κρτ.* (*καθαρίζειν*), *καὶ* Потребу̀, *Σλαβ.* „ потреби́тъ гумное=*διακαθαριεῖ τὴν ἅλωνα* (*Λȣκ.* 3, 17), *κατ' ἄλλ. ἐκδόσ.* Отреби́тъ. *καὶ* Отребля́ю, *ἐκτρίβω* (*περικαθαίρω*), *ἐκ τȣ̃* Требу̀, *τρίβω* (*σμήχω*, *ἀποτρίβω. βλ.* Тру̀), *ὅθεν καὶ* „ Огнь потреби́тъ ихъ=*πῦρ ἀναλῶσαι αὐτȣ̀ς* (*Λȣκ.* 9, 54)=ignis (*λ*)*ιγνὺς 'πιτρίβητι οἷς* (*ȣ̃ς*, eos). *ἔςι γὰρ καὶ τὸ ἐπιτρίβω*=*κατατρίβω* (contero, deleo). *Καὶ τὸ λτ.* tergo, abstergo = *τέργω* (*τέρω*). *ἢ* = *ςρέγω*, *ςράγω*, *ςράγγω*, stringo, *ςραγγίζω*, *ἐκ τȣ̃ ςρέβω* (*ςρέϝω*, *ϝ*= *β*, *καὶ γ*), *ςρέφω*, *ςράφω*·

Требуха̀, Трбу́хъ (*κοιλία*), *Σρβ.* Трбу (*χωρὶς χ*), *Κρτ.*

terbuh, *Κρν.* trebuch. *ἐκ τῦ* Требу̀, *τρέβω=τρέϜω, τρέω, τρήσω (=τρίω, τρίϜω, τρίβω, βλ.* Треба *καὶ* Тру̀) *οἷον τρίβακος, τρίβαξ, τριβακή, ἤτοι τρίβουσα, δάπτουσα, δαπανῶσα. „ δάπτρια γαςήρ. ἢ τρυπητή, τρυπτή, τρύπα· κατὰ τὸ κοιλία ἐκ τῦ κοῖλος.* [*Καὶ τὸ Ῥωσσικ.* Брюхо (*κοιλία, Πολων.* brzucho, *Βομ.* brzicho. *παρὰ δὲ τοῖς νοτειοτέροις Σλάβοις ἡ λέξις αὕτη ἄγνωςος*) = *βρύχος* (*βρύχω, βρύκω, βρώκω = τράγω*)· *ἢ βρόγχος, βρῦ(γ)χος* (*ἐκ τοῦ φάραγγξ, φάραγγος, βάραγγος, γχος· ὅθεν βράγχος, βρόγχος, βράγχια, Σ. σβάραγνα, σπάραχνα· παρὰ τὸ φάρω = σχίζω, διὰ τὸ κοῖλον. βλ.* Бражда̀ *καὶ* Чрево). *Ἴσως δὲ μᾶλλον ἡ λέξις συγγενὴς τῦ Γαλατικῦ βράκκαι* (*βράκα*), *Σ. βρακίον·* (*βλ.* Брюхо). *Ἐκ δὲ τῦ* brzucho *καταλέλειπται παρὰ τῶν εἰσβαλόντων Σλαβόνων ἴχνος ἔν τισι μικροῖς τῆς Θετταλίας κωμιδίοις, ὅπου κωμικώτερον ὑποκοριζόμεναι καὶ παρατραυλίζουσαι πρὸς τὰ βρέφη αἱ μητέρες λέγυσιν „ ἐγέμισε τὴν πζύκαν τυ* (bzuka). *τῦτο δέ τινες τῶν καθ' ἡμᾶς ὑπετόπασαν εἶναι = ψύχα* (*ψύχα*), *ψυχή. λέγεται, γάρ πυ παρά τισι τῶν χυδαιοτάτων καὶ τὸ ψυχὴ ἀντὶ τῦ κοιλία καὶ στόμαχος, οἷον „ τὸν πονεῖ ἡ ψυχή· τοῦτο δὲ κατὰ διπλῆν μετάληψιν· ἐπεὶ γὰρ ψυχὴ = καὶ, καρδία· ἡ δὲ καρδία = καὶ, κοιλία* (*ὁ ςόμαχος*), *ἐξελήφθη καὶ τὸ ψυχὴ = κοιλία*

Тревóга (*θόρυβος, ταραχὴ, οἷον ἐπὶ ςρατοπέδου, πυρκαϊᾶς· κτλ.*). Тревóжу (*θορυβῶ, ταράσσω, τρομάζω*), *οἷον ταρβαγὴ* (*τραβαγὴ=ταρϜαγὴ*), *τραβύζω, κατὰ μετάθεσ. ἀντὶ, ταρβύζω, ταραγὴ, τάραγος* (*'Ησύχ. ἀντὶ ταραχὴ*), *ὡς καὶ τάραβος, = τάρβος, ταρβέω.* (*ἐκ τȣ̃ τάρω τάραϜος, ταράϜω* (*ταράγω*), *ταράζω, ταράσσω. βλ.* Торопѣ́ю, Трепещý.

Трегýбый (*τριπλάσιος*). Трегýбо (*τριπλασίως*), *ἐκ τȣ̃* Тре, гýбый (гýблю) = *γύβω, κύβω, κυβὸς, ὑβὸς* (*ὅθεν ὕψος*). *οἷον τρίκυβος, σύγκυβος*, Сугýбый, *κτλ. βλ.* Сугýблю.

Трéзвый, Трéзвъ, *καὶ Σλαβ.* Трѣ́звъ, Трéзвенъ (*ἐγκρατὴς, νηφάλιος*), *οἷον* Трéсвъ, *θρέσβος* (*σ πρὸ τȣ̃ β=ζ*), *θρέσπος, θρέσπης=θρέςης* (*σπ =στ. ὡς, σπολὴ, ςολὴ*), *τρέςης* (*ὁ πάντα εὐλαβούμενος, λτ.* religiosus· *ὅθεν καὶ τὸ θρέσκος, 'Ιωνικ. θρῆσκος, βλ. 'Ρείμ. λ. τέρω*). *Σρβ.* Трезанъ, ТриѤзан. *Κρτ.* trezen, *Κρν.* tresen, *καὶ* tresliv, *Βμ.* strzizliv, (Срашли́въ, *βλ.* Спрáхъ), *Πολ.* trzeźwy· *καὶ* trzeźwić=*Σλ.* Трезвитися, *'Ρωσσ.* Трезвлюсь (*νήφω· ὡς ἐκ τȣ̃* Трезвý, *τρέσβω, τρέσπω*)=*τρέσκω* (*ἐκ τȣ̃ τρέζω, ὡς καὶ τρύω, τρύζω, τρύξω, τρύσκω*) = *τρέω. συγγ.* Тревóжу, *βλ.* Тревóга.

*Трéпелъ (*εἶδος γαίας λιθώδȣς καὶ λευκῆς, ποιούσης πρὸς σμῆξιν καὶ κάθαρσιν μετάλλων*), *Γρμ.* Tripel, *Γλ.* tripoli, *λτ.* terra tripolitana, *ἡ συνήθ. τρίπολη* (*καὶ χυδαίως, τσίπολη*), *ἐκ τῆς*

Τριπόλεως, *ὅθεν τὸ πρῶτον μετεκομίσθη*.

Трепещу̀ (*τρέμω*, *φρίσσω*), *Καρνλ.* trepézhem, trepetám, *Κροτ.* trepechem, *κτλ.* Тре́петъ (*τρόμος*). Тре́петенъ(*ἔντρομος*), *συγγ.* Тревóжу (*τρεβύζω*), *ταρβύζω*, *ταρβέω*, *τάρβος*, *τάρβορ*, *λτ.* torpor, *οὕτω καὶ τὸ τρέπω* = *τρέβω*, *τρέϜω*, *τρέω*, *ὅθεν τρέμω*, *λτ.* tremo, *Γλ.* trembler· *καὶ τὸ Γρμ.* zittern=(*τιτρεῖν*) *τρεῖν* (*ὡς τὸ τετρεμαίνω* = *τρεμαίνω*), *ἐκ τȣ̃ τέρω*, *λτ.* terro, terreo " *ἔτερσεν*, *ἐφόβησεν* (*Ἡσύχ.*) = *τρέω*, *τρέϜω*, *τρέπω*, *λτ.* trepo, *στρέφω*, *καὶ τρέω*, *θρέω*, *δρέω* (*δρέμω*), *τρέχω*, (*δράω*) *δράσκω*, *διδράσκω*, (*δράψ*) *δραπέτης*, *λτ.* trepidus, trepido, *καὶ τρέςης*, *δρήςης*, *κτλ.* *συγγενῆ*. *ὁ τρέων καὶ τρέμων τρέπει* (*ἑαυτὸν*), *τρέπεται*, *ςρέφεται*, *τρέχει*, *διδράσκει*, *φεύγει*, *καὶ τοῦτο πάλιν*=*φέβει*, *φοβεῖται*. (*βλ.* Тру̀). *Ἐκ τȣ̃* Тре́петъ, *τὸ* Стре́петъ (*ὠτὶς τέτραξ*, otis tetrax), *οἷον σ-τρέπετος*, trepidus, *στρεπτὸς*, *δραπέτης*, *τρεπτὸς εἰς φυγὴν* (=*τρήρων*). *ἢ συγγεν.* *λτ.* strepitus (*κέλαδος*, *κρότος*), *ἐκ τȣ̃* strepo, *συγγεν.* *τρέω*, *θρέϜω* (*θρέπω*, *θρύπω*), *σ-τρέϜω* (*ὡς*, *τρίζω*, *ςρίδω*, stridо)=*θρέω*, *θρόος*, *κτλ.* *ὀνοματοπ.*

Треплю̀ (*καθαίρω ῥαβδίζων λίνον*. 2, *παίω τινὸς ἠρέμα τὰ νῶτα*, *καταψῶ*· *ὡς ἐκ τȣ̃* Трепу̀) *θρέπω*=*θρύπω*, *θρύπτω*, *θρύβω*, *τρίβω* (*συγγενῆ*. *ἐκ τȣ̃ τέρω*). *πρβλ.* Дребезжу̀, *ὡς τὸ τρύω*, *θρύω*, *συγγ.* *τρέω*, *θρέω*, *θρόω*, *βλ.* Тру̀.

Тре́скаю (ὡς ἐκ τῦ Тре́ску, τράσκω=τράξω) τράζω, θράζω, τράγω, τρώγω(τρώξω, ὡς, βρύκω, βρώκω, ἐπὶ κυνῶν· λέξις πεποιημενη ἐκ τῦ ἤχυ, καθὰ καὶ τὸ Γρμ. fressen, κτλ. καὶ τὸ ʼΑλβαν. darkem. ἀντὶ targem, tragem, τράγημι, τράγω· ἐκ τῦ τράϜω, τράω, τεράω, τέρω). βλ. Трỳ, καὶ τὰ συγγεν. Трещỳ, καὶ Трачỳ, κτλ. Тре́скъ(ῥῆξις, κρότος, κεραυνὸς). Κρτ. treszka (κρότος), treszk (κεραυνὸς), treszkam (κεραυνῶ. οἷον θρέσκημι, θρέσκις)=θράξις, θραγμὸς, θράζω, θρακτὸς, Треско́вый· καὶ θρίζω=τρίζω, τρισμὸς, κτλ. ὀνοματοποιΐαι. „ θρισκὸς=τρισμὸς (ʽΗσύχ.). πρβλ. καὶ τὸ λτ. strepitus, κτλ. βλ. Трепещỳ.

Трещỳ, τρύζω, τρίζω, τρίξω (τρίσκω), ὡς καὶ τρύσκω, ἐκ τῦ τρύξω, λτ. (trido), strido (τρίσδω, στρίδδω). λέγεται ἐπὶ τρισμοῦ ξύλων καιομένων, καὶ ῥήξεως μετὰ τρισμοῦ, ὡς καὶ τὸ συγγεν. Тре́скаю. βλ. Трỳ, καὶ ʽΡειμερ. λ. τρύζω, καὶ τρίζω.

Три, Πολ. trzy, Κρν. trije, τρεῖς, τρία. λτ. tres, tria, ʼΙτ. tre, ʽΙσπ. tres, Γλ. trois, Βενδ. tri, καὶ Ταταρ. (ἐν Ταυρίδι) tria, Γρμ. drey, ἀρχαιότερ. thrins, thrin, thri, dria, dhrie, Συηβ. dryg, Κτσξ. dree, Αγσξ. drie, dreo, ʽΟλλ. dry, drie, ʼΑγγ. three, Βαλλησ. tri, Δαν. tre, ʼΙσλ. tryr, Λιθ. trijs, Λετ. tris, Περσ. tre, sse, Σνσκρ. treja, tri (καὶ trija =τριὰς). Три́жды καὶ Трищѝ, τρὶς (οἷον

τριζῆ, τρισδῆ, ἀντὶ τρισσῆ ἐκ τῦ τρισσὸς, καὶ τρίξὸς· σσ=ξ, καὶ ζ, σδ). Трóй, *τρεῖς, τρία, καὶ τριττὸς (ε = ο, οἷον τρόϊ-ς· ὡς ἐκ τῦ τρέες, λτ.* tres, *τὸ τρεῖς).* Трóица, *Τριὰς (ἡ ἁγία), καὶ* Трóйка (*ὑποκορ.* Трóечка) *τρικτὺς, τριττὺς ἵππων (ἐπὶ ὀχήματος· οἷον τριακὴ, ὡς παρὰ τὸ τριακὸς, κατὰ τὸ δυϊκός).* Тре-miй, mая, mое, *τρέτος, αἰολικ.=τρίτος, καὶ τέρτος, ὅθεν λτ.* tertius, *καὶ Ἰωνικ. τρίτατος.* Тремíцею, *τὸ τρίτατον, τὸ τρίτον· καὶ* Тре-mie, Трéть, *τρίτον.* Тремíный, *τριταῖος (οἷον τρίτινος, ὡς λτ.* ternus, trinus), *καὶ* Треmiный, *τριενὴς, τριετὴς (ὁ διὰ τριετίας γιγόμενος).* Троıò (*τριῶ, τριάω*), *ἀντὶ, τριάζω (εἰς τρία διαιρῶ, καὶ = τριπλασιάζω), κτλ. Ἡ ἰδέα τῦ τρία, τρεῖς, ἐμφαίνειν μοι δοκεῖ ἐνέργειαν, κίνησιν. καὶ εἴη ἂν τὸ τρεῖς (τρέες) παρὰ τὸ τρέω = δρέω, δράω, δρώω· δρῶμεν γὰρ μάλιςα τοῖς τρισὶ δακτύλοις χρώμενοι, τῷ τε ἀντίχειρι καὶ τῷ λιχανῷ καὶ τῷ μέσῳ. Εἰσὶ δ' οἳ τὸ τρεῖς παρὰ τὸ τρέω = τρίβω ἠτυμολόγησαν (ὡς ἐκ τῆς τριβῆς ἀμέλει τοι τῆς διὰ τῶν τριῶν δακτύλων), εἴτῳ πιςότερα λέγυσι (βλ.* Lennep. observ ad stirp. ling. Graec. *καὶ Σημ.* E. S.).

Трíзна (*τῶν ἀρχαίων Σλαβόνων ἀγὼν ἐκ πάλης καὶ πυγμῆς συνεςηκώς.* 2, *καὶ ἑορτὴ εἰς μνήμην τινὸς τετελευτηκότος, καθ' ἣν τὸν ἀγῶνα τῦτον ἠγωνίζοντο· παῤῥβλ. Ἰλ. Υ*).

Три́знище (*ἀγὼν, οἷον ὁ πενταετηρικὸς, καὶ ὁ τόπος αὐτȣ̃, ὡς καὶ τὸ ἀγὼν*). Три́зникъ (*ἀγωνιςὴς*) *τριζικὸς, τρίζων, ςρίζων* (*ὀνοματοποιΐα, ὡς ἐκ τȣ̃ θορύβου τῶν θεωρῶν, ἢ καὶ τὸ κρότȣ τῆς πυγμῆς τῶν ἀγωνιςῶν. ἐκ τȣ̃ τρίζω, τρίω, τορύω καὶ τὸ θορύϝω, θόρυβος· τρέω, θρέω, θρόος, κτλ. τὸ δὲ τριακτὴς, καὶ τριαγμός, βȣλοίμην ἂν παραθέσθαι, ἀλλ' ȣ̓δόλως μοι συνᾴδειν δοκεῖ*). *συγγεν.* Трещу̀.

Тро́гаю, Тро́ну (*ψαύω, κινῶ*) *συγγεν. τροχάω* (*τρέχω*), *τρύχω* (*τρίβω*). *ἐκ τȣ̃ τέρω*, Тере́ть, *ὅθεν καὶ τρέω, ὀ-τρέω* (*προσθέσ. ο*) *ὀτρύνω = Γρμ.* an-treiben (*ἀπὸ τῆς καθόλȣ σημασ. τȣ̃ κινῶ. βλ.* Тру̀)· *καὶ* Тро́нутый (*ψαυςὸς, εὐκίνητος*) *ὀτρυντὸς. πρβ. καὶ θρυγανάω* (*θρυγάω, θρύγω, τρύχω*).

Тропа̀, *καὶ* Тропи́на, *καὶ* Тро́пка *'Ρωσσικ.* = Стезя̀ = *τροπὰ* (*τράπος, τρόπος*), *τραπὸς, ὅθεν ἀ-τραπὸς καὶ ἀ-ταρπὸς = τρίβος* (*καὶ οἷον ἐκ τȣ̃ τροπὴ, τροπίνη, ὡς καὶ ἀτραπὸς, ἀτραπιτὸς. ἐκ τȣ̃ τράπω, τρέπω, συγγ. τρίβω. βλ.* Тряпи́ца).

Тро́скотъ (*ἄγρωςις*) *θρύσκος, θρύσκον. ,, θρύσκα, ἄγρια λάχανα* (*'Ησύχ. ἐκ τȣ̃ τρύσκω = τρύγω = ξηραίνω*), *βλ.* Тру̀.

Тро́сть (Трсть, *κάλαμος*), *Κρν.* terst, *Κρτ.* terszt, *Βμ.* trest, *Σρβ.* Трска, *κτλ.* Тростие (*καλάμη*) *συγγενὲς τȣ̃ Κρτ.* tersz, terszek (*ἀμπέλȣ κλῆμα. ἐν τοῖς Γλαγολικ. βιβλίοις*, трс),

καὶ τῦ Βμ. trs (*καυλὸς φυτῦ*) = *θύρσος* (*θόρσος· υ = ο καὶ παρενθ. τ.* Тρóсть), *ἐκ τῦ θόρω, θύρω* (*θύω*) *λτ.* turo, turgeo. *ἀλλά γε μᾶλλον τὸ* Тρóсть *συγγενὲς τῦ* (*τρύω, τρυτὸς, τρύζω*), *τρυςὸς. ἢ* (*τρυσκὸς*) *τρύσκω* = *τέρω*, attero. *βλ.* Тρỳ, Тρýтъ, *κτλ.*

Трощỳ (*κλώθω, ςρέφω, ςρωφῶ*) *ςράζω* (*χωρὶς τῦ σ, οἷον τράζω, τρόζω· ζ=γ*), *ἀντὶ ςράγω* = *ςρέγω* = *ςρέβω, ςρέφω, ςρωφῶ* = *ςρωπέω, τρωπέω* (*π* = *κ, λτ.* torqueo, *βλ. Ῥείμ. λ. ςράγγω*).

Тρỳ, *καὶ* Тρы́ю (*τρίβω*)=*τρίϝω, τρίω* (*τρῶ, ὡς καὶ ἐκ τῦ τράω, τρῶ*). *τὸ θέμα τέρω, ὅθεν ἀπαρέμφ. Ῥωσ.* Терéть, *Σλβ.* Трѣ́ти, *ὡς ἐκ τῦ* Трѣ́ю=*τρέω, ἀντὶ τέρω, παρ᾽ ὃ τερίω, τρίω, τρίϝω, τρίβω*, Треплю̀, *καὶ τερύω, τρύω, τρύφω, φ =χ, τρύχω*, Дря́хну (*ὡς θρύω=θράγω, θραύω*) *τρύσσω, τρύζω*, Трушỳ, *καὶ* Дрочỳ, Тρучỳ, *τεράω, τράω, θράϝω, θραύω*, Дроблю̀, *θράσσω, ζω, θραῦμα*, Дрóбь, *τρύφος* (*θρύβος. ἐ γὰρ τὸ* Дрóбь=*θροβὸς, θρόμβος, ἐκ τῦ τρέφω*). *καὶ τάρω, ταράω, σσω, ζω*, Трясỳ· *καὶ πάλιν τέρω, θέρω, τερύω, τρύω, τρύγω, τρυγίας, καὶ* (*τρύζω*) Дрóждіе (*τρυσδίας, -ζίας*), *καὶ τρέω, θρέω, θρόος, θροέω, κτλ. κτλ. Τὸ τοίνυν πρωτότυπον τέρω ἐν τοῖς ἀπ᾽ αὐτῦ παραγομένοις ἐμφαίνει καθόλε κίνησιν, καὶ τὸν μετὰ κινήσεως ψόφον· ὅθεν* 1, *φόβον, φυγὴν, δρόμον, δρᾶσιν, ὁρμὴν* (*τρέω, δρέω,*

θρέω, τρέχω, τράω, δράω, ταρβῶ, Трепещу̀, *κτλ.*). 2, *θερμότητα, ξηρασίαν, πυκνότητα·* 3, *τριβὴν, τρῆσιν.* 4, *θρῦν, ἦχον, ψόφον, ὡς τῶν τριβομένων, τρωγομένων, θραυομένων σωμάτων, κτλ.* ὥςε εἰς τὸ τέρω, ἀνακτέον τὰς ἀπὸ Др, καὶ Тр (*καὶ* Тер, Тор, Тир, *κτλ.*) *ἀρχομένας Σλαβονικὰς λέξεις τὰς τῶν εἰρημένων ἰδιοτήτων σημαντικάς· ὡς καὶ τὰ δράω, δρέω, τρέω, κτλ. βλ. καὶ* Жру̀. *Εἰς τὸ τέρω* 5, *ἀνάγονται καὶ τὰ, τρέπω, στρέφω, τρέφω, τέρπω, τράφω, τροφὴ,* Трава̀, *κτλ. βλ.* '*Ρειμ. λ. τέρω. ἐκ τῦ* Трѣбши (*ἀόρ.* Трѣ, *οἷον* Трѣю, *μετὰ τῦ σ* Спрѣю) *εἴη ἂν καὶ τὸ* Спрѣла̀ (*ὡς καὶ ἐκ τῦ* Спѣ, Спѣна̀), *καὶ ἡ ςρέβλα ἐκ τῦ ςρέφω* (*τρέπω, τρέϝω*). *βλ. καὶ* Тручу̀.

Труба̀ (*σάλπιγξ*), '*Ιτ.* tromba, *Γλ.* trompe, trompette, '*Αγγ.* trump, trumpet, *Γρμ.* Trompete, *ὅθεν καὶ συνήθ. τρυμπέτα, κτλ. ὀνοματοποιΐα ὡς ἐκ τῦ ἤχυ τῆς σάλπιγγος* (*τρυμ, τρυ*). *πρβλ. τὸ θρόος, θροῦς, θρύω, θρύλλος, ὀνοματοποιΐας ἤχυ.* [*οἷον θρόϝος, θρούβα, θρύμβα* (*ὡς θόρυβος καὶ θορυβὴ, καὶ τύρβη*), *μετὰ τῦ ςομφάζοντος μ*, tromba (*κατὰ τὰ κορυφὴ, κόρυμβος· ςόβος, ςόμφος, κτλ.*). *τοιῦτο καὶ τὸ τορίκελον=αὐλός.* '*Ησύχ.*], *βλ.* Тру̀.

Тру́дъ (*μόχθος, πόνος, ἔργον*). Тру́дный (*ἐπίπονος, ἐργώδης· καὶ ὁ βαρέως νοσῶν*). Тружду̀, Тружу̀ (*ἐνοχλῶ, κόπυς παρέχω*) *τρύζω,*

τρύσδω, τρύδδω, τρύδω, λτ. trudo = τρύσσω, τρύχω, τρύω, τρύος, τρυσσὸς, λτ. (trossus) trossullus, κτλ. Γρμ. ἀρχ. trudan = tretten, Ἀγγσξ. dredan, Ἰσλ. troda, κτλ. βλ. καὶ Трýтъ, Трýтина. ἐκ τȣ̃ Трỳ.

Трýтень (κηφὴν), Πολ. trad, truteń, Κρν. trot, Βμ. trubec, trupec, traup, traud (σημείωσαι d καὶ t = p καὶ b. οὕτω καὶ ἐκ τȣ̃ τύλη, τὸ Γρμ. pfühl, pühl, ἀντὶ tühl), ἴσως τρυττὸς τρυσσὸς (ἀσθενὴς, ὡς τὸ λτ. spado=σπάδων, καὶ συνήθως, ἀκαμάτης). ἢ = τρύσσων (τρύττων), τρύχων, τρίβων, τρυπῶν, τρώγων), ὡς τὸ Γρμ. Drohne, Throne=τενθρήνη (παρὰ τὸ τένθω=τρώγω)· ἐκ τȣ̃ Тручỳ, трушúть.

Трýпъ (πτῶμα νεκρȣ̃) τρύφος (θραῦσμα) ὡς καὶ Γρμ. Trumm = θρύμμα, καὶ Trümmer (θραῦσμα, κλάσμα, οἷον ἐρειπίȣ, ναυαγίȣ, κτλ.) = λτ. truncus, (ὡς καὶ corpus = κορμὸς, κέρω).

Трýтъ, καὶ Трýтина, Σρβ. καὶ Κρτ. trot, trut (φῦκος, λτ. fucus) συγγενὲς, τρύχος, θρύϝος, θρύμμα, τρίμμα, τριπτόν. 2) Трýтъ Ῥωσσικ. καὶ Трýдъ Σερβ. (ἀγαρικὸν, ἡ συνήθ. ἴσκα, καὶ ὕσκα, ὕσγα=ἰσκὸς=ἰξὸς. βλ. Ῥείμ.) καὶ τȣ̃το φαίνεται συγγεν. τȣ̃ τρίβω τρύχω, τρύσκω (ξηραίνω). καθὰ καὶ τὸ τριβεῖον, ὅτι τριβόμενον ἀνάπτεται. ἐκ τȣ̃ Тручỳ, βλ. καὶ Трỳ.

Трухà (τραύξανα, τρώξανα, συνήθ. κότσαλα, ἐκ τȣ̃ κόττανα.) τρύχα, τρύχη, τρύχεα, τρύφεα,

τρύφη (*ἐκ τȣ̃* Трỳ, *τρίω*, *τρύω*). *τὸ Κρν.* troha, *Βομ.* trocha, *καὶ Κρτ.* trucha=*κάρφος*, *καὶ τὸ σμικρότατον*, *ὡςτὰ Σ. ψίχα*, *κομματάκι*, *ὀλιγάκι*, *κουκκȣ̃τσι* (*ἐκ τȣ̃ κόκκος*,-*κύδιον*) *κτλ. καὶ ῥανίδα*, *καὶ ςάλλα*, *κατὰ τὰ* (*παρ' Ἀριςοφάνῃ*) *στίλη*, *πασπάλη*, *ψακὰς*, *ψιὰς*, *κτλ.* = *κνῦ*, *γρὺ*, *κίκκος* (*λτ.* ciccus), *ἀττάραγος*, *ἀκαρῆ*.

Тручỳ (*θλίβω*, *πιέζω*, *τρίβω*) *τρύζω* (*τρύγω*, *τρύω*) *τρύχω*=*τρύφω*, *τερίω*, *τρίω*, *τρίβω* (*βλ.* Трỳдъ), *καὶ Γρμ.* trusken, *Σβ.* truska, *κτλ.* [*συγγεν.* Дручỳ, Дружỳ, Дрочỳ, *τ* = *δ* = *θ*. *ὡς καὶ τράω*, *τραύω*, *θραύω*, *θράγω*, *θράζω* (*καὶ τρέω*, *θρέω*, *δρέω*, *δράω*, *δράσκω*, *κτλ. βλ.* Трепещỳ). *τὸ θέμα*, *τέρω*, Терỳ, *ὅθεν καὶ τρέω*, *τρήσω*, = *τερύω*, *τρύω*, Трыю, *τρύπω*, *τρύφω*, *τρύχω*, *γω*, *τρύζω*, *καὶ στρύζω*, *ὡς καὶ ἐκ τȣ̃ τρίζω*, *τὸ στρίζω*, *μετὰ προσθέσ· τȣ̃ πνευματισμȣ̃ σ* (*Ἡσύχ.*). *Οὕτω καὶ ἐκ τοῦ τρέω*, *εἴη ἂν* (*τρέϝω*, *τρέγω*, *τρέζω*) *στρέζω*, *στρέχω* (*ἀντὶ τρύχω*), *ὅθεν τὰ* Спрекчỳ, Спрѣкỳ, чỳ. *παρ' ὃ καὶ τὸ* Спрѣ́къ, *οἷον στρέξ* (*ὡς τὸ στρὶξ*, *στρίγξ*), *οὐ παρὰ τὸ τρίγω*, *τρίζω* (strideo, *ςρίγω* = Спрекỳ,—кочỳ), *ἀλλὰ παρὰ τὸ τράω*, *τρᾶν*, *τιτρᾶν* (*τρυπᾶν*), *τρώξ*, *τρῶξις*, *τρώζων*, *τρύσσων*, *τρυπῶν*. *Ἐκ δὲ τȣ̃ τρώω*, (*τρώϝω*, *τρώγω*) *τρώζω* (=*τιτρῶ*), *γίνεται καὶ τὸ* Спрочỳ (*στρώζω*). *τὰ πάντα τρήσεως σημαντικά. βλ. Ῥείμ. Λ. τρύω*, *τέρω*]. *βλ. τὸ συγγεν.* Трỳ, *ἀπαῥμ.* Терéть, *Σλαβον.* Трѣ-

ти, καὶ Тре́ніе (ὡς ἐκ τοῦ Тре́ю) = τριβή.

Тру́шу (δειλιῶ. τρύσσω) = τρέσσω (τρέσω, τρέω, τρέμω, τρόμος), τρέσις (τρύσις) Тру́съ (κλόνος, σεισμός)· (βλ. Трясу̀, καὶ Трепещу̀) 2, Трушу̀, На-трушу̀ (τρύσσω) τρύζω, = τρύχω = τρύφω = τρίω, τρίβω, ἐπιτρίβω (παλύνω, Σ. πασπαλόνω, κοκκίζω). τὸ θέμα τέρω, ὅθεν καὶ τὸ τρίβω (τερίβω)· καὶ τὸ τρύω (τερύω), τρύσσω, ἀντὶ τρέσσω, ἐκ τοῦ τρέω = τερέω, τέρω. [Σημείωσαι τὴν συγγένειαν τοῦ τρύω, τρίω, τρέω, κτλ. καὶ τὴν κατὰ τύπους διαφορὰν πρὸς διάκρισιν τῶν διαφόρων σημασιῶν, ἥ περ ἔφθημεν εἰπόντες λ. Стопа̀]. βλ. Тру̀.

Тры́ю, βλ. Тру̀. Стры́ю, Стрыва́ти, συντρίβω.

Тряпи́ца, Тряпьѐ (ῥάκος, περίτριμμα. ὡς ἐκ τοῦ Тря́па), θραῦος (τράφος), ἀντὶ τρύφος, ἢ τρίβος, τριβή (τριβίτζα), ἐκ τοῦ θράω (θραύω = θρύω, τρύω, θρύβω = τρίω, τρίβω, συγγενὲς Дря́блъ, Дро́бь· ὡς καὶ τὸ θραύω = θρύβω, τρύβω). Ὑποτίθησι δὲ τὸ Тряпи́ца (ἐκ τοῦ тря́па) καὶ ῥῆμα тря́пу = τραύω, θράβω, (θραύω). τοῦτο δ' αὖθις συγγενὲς, τοῦ, τε τράπω, τρέπω, ἐπιτρέπω (ἐκ τοῦ τρέω, τρέϝω, τρέβω, πω, ὅθεν καὶ στρεύω, στράφω, στρέφω), καὶ τοῦ τρίβω (τρέω, τέρω, τερίω, βω), ὅθεν μεταφορ. τρίβω (χρόνον), διατρίβω (περί τι), ὡς τρίβων (βλ. Стря́паю). ὥστε τὸ тряпи́ца σημαίνοι ἂν τρύφος, θρύμμα, καὶ τριβεῖον, τρίψεως ὄργανον.

Трясу̀ (*δονῶ, κλονῶ, ταράσσω, τρομάσσω, καὶ* Трясусь, *δονϐμαι, τρέμω*) *θράσσω, θράττω, ἐκ τϐ ταράσσω* (*τράσσω*) *τάρω, τέρω, συγγ.* Тру́шу, *καὶ* Дрожу̀, *καὶ* Дря́хну, *βλ.* Тру̀.

Ту̀, *καὶ* Ту́тъ, Туда̀, Ту̀дѣ=*τύδαι* (*Αἰολεῖς*), *τυΐ* (*Κρῆτες. καὶ Σαπφώ*), *καὶ τυΐδε, τϐδὰ, τϐδῇ· καὶ τϐτῷ, τουτεὶ* (*Λάκωνες*), *καὶ τύτη* (*Ἡσύχ.*). *Σημείωσαι τὸ* Ту̀ = *τϐ, γενικὴ τῆς ἄντων.* Тъ, *τὸς, ὅθεν τέος* (*τό-ος, τό-ις*, То́й, *βλ.* То́й). *ἐκ δὲ τϐ, ὃ τὸς, σύνθετον τὸ, ȷότος* (*ὅτος, ὅθεν οὗτος*) = *τό-τος* = То́тъ, *ὅθεν τὸ* (*ἀρχαῖον, καὶ ἐν τῇ Σ. σωζόμενον ἤδη*) *τϐτος, οὗ ἡ γενεκὴ τϐτου, ὐδέτερ. τϐτο. κτλ. ἐκ τϐ* Ту̀ (Тотъ), *τὸ* Ту̀тъ = *τουτῷ, καὶ* Ту, да, дѣ = *τϐ δε, τϐ δὰ, δὴ, κτλ.*

Ту́къ (*ςαῖς, λίπος*). Ту́чный, Ту́ченъ (*λιπαρὸς*), *συγγεν.* Точу̀, Тещу̀, Теку̀, *τάκω, τήκω, τάγω, τάγος* (*ὅθεν ταγγὸς, ἐπὶ ςέατος μάλιςα*), *καὶ καὶ τακερὸς* (*α = υ. ὡς, σάρξ, σύρξ· τοῦφος = τάφος. Ἡσύχ.*). *τϐτου συγγεν. καὶ τὸ* Ту́чя (*νέφος, ὄμβρος*) *οἷον* (*τύζα, στύζα*), *στύξα, στύξ = στάξ, ςαγὴ, σταγὼν* (*ὡς λτ.* imber = *λιμβρὸς, λείβω, καὶ τὸ νέφος ἐκ τϐ νέφω, νείφω, νίφω, νίπτω, νίζω*).

Туга̀ (*θλίψις, συνοχὴ, λύπη*). Тужу̀ (*θλίβομαι*), *καὶ* С-тужу̀, Стужа́ю (*στενοχωρῶ. κτλ.*), *στύζω* (*ἀποβολ. τϐ σ, τύζω*), *ςύγω, ςύγος* (*στύγη, τύγη*, Туга̀. *θηλυκ. ἀντὶ ὐδετ. ὡς* Гора̀, *ὄρος. ἢ καὶ στύγα, στὺξ. πρβλ. Βέλγικ.* stug, stug-

heid), *στύγω*, *στύζω = στύβω*, *στύφω* (*ἐκ τῦ ςύω*, *ςύϜω*, *Ϝ = γ*, *καὶ β*). *ἡ ἰδέα ἐμφαίνει κυρίως θλίψιν*, *ὅθεν*, *συςολὴν*, *στυγνότητα*, *καὶ μῖσος*, *αἰσχύνην*, *κτλ.* (*βλ.* '*Ρείμ. λ. στύγω*, *ςύω*). *διὸ καὶ τὸ* Стужа́ю, *συγγεν. τῦ* Сщужу̀, *καὶ* (ы = у = *υ*), Стыжу̀ (*αἰσχύνω*, *καὶ θλίβω*). *καὶ* Сту́дъ = Сты́дъ (*αἰσχύνη*) = Сту́дь, (*ψύχος*), Сту́денъ (*ψυχρὸς*), Стужу̀ (*ψύχω*). *διὰ τὴν τῦ ψύχȣς πῆξιν καὶ συςολήν. ὅτω καὶ τὸ στύβω*, *στύφω = λτ.* stupeo, „ *στύψαι*, *ςυγνάσαι* ('*Ησύχ.*). *καὶ = συςέλλω*, *πήγνυμι*, *κτλ. ἔςι δὲ τὸ ςύω = ςέω*, *ςάω* (*ἱςῶ*). *τὸ δὲ στάζω* (*στάω*, *τάω*) *διάφορον. ὅθεν καὶ τὸ* Студенѐцъ *εἴη ἂν κυρίως*, *οἷον στυδανὸς*, *ςυγανὸς* (*στυγνὸς*, *ἀντὶ στειβὸς*, *στιβὸς = ψυχρὸς*), *ὡς καὶ τὸ πηγὴ ἐκ τῦ πήγνυμι*, *πάγος*, *ὅθεν καὶ πάχνη = στίβη* (*βλ.* Сту́дь). *τὸ δὲ* d *ἐν τῷ* Студ, *ἐκ τῦ* ж = *ζ* = *στύζω*, *ςύσδω* (*ςύδω*), *ἀντὶ ςύγω*, *βλ.* Сту́дъ· *πρβλ. καὶ* То́чка, Тугі́й.

Тугі́й, Ту́гъ (*σκληρὸς*, *ςρυφνὸς· μεταφ. φιλάργυρος*, *ὡς τὸ συνήθ. σφικτὸς*) *συγγ. στυφὸς*, *στυφλὸς*, *στυβὸς* (*ςυβανὸς*) *καὶ β = γ* (*οἷον στυγὸς*, *τυγὸς*), *ὡς ςυγνὸς*, *στυμνός*, *στύβω*, *στέβω*, *στείβω*, *στίβω = στίγω*, *στείχω*, *ςύγω*, *ςύβω*, *φω. βλ. τὸ τῦ* Тугі́й *συγγεν.* Туга́.

Ту́лъ (*φαρέτρα*) *θύλος*, *λη = θυλὰς*, *θύλαξ*, (*πήρα*, *ὡς ἐκ θύλακος πεποιημένη· πρβλ.* Джи́дъ, *σκύτος*, *κτλ.*). *καὶ Τουρκικ.* tulum = *θύλαξ*.

Ту́лка (*πῶμα ξύλινον. ὡς ἐκ τῦ* Ту́ла), *τοίλα* =*τύλη*, *τύλος. καὶ* Ту́лю, *τύλλω. βλ.* Тыль.

Ту́ловище (*κορμὸς ἀνθρώπου. ὡς ἐκ τῦ ἀῤῥήτυ* Ту́лов), *οἷον ςύλεφος* (*τύλεφος*), *ἀντὶ ςέλεφος* = *στέλεχος*, (*β* = *φ* = *χ*). *ἢ μᾶλλον, παρὰ τὸ* Ту́лъ, *ὡς θυλακώδης ὁ κορμός.*

Ту́мба (*ὑποςίλιον*) *τύμφα*, *τύμφη*, *ςύμφη*, *ςύπη* = *στύπος*, stipes. [*ἐκ τῦ στύπω, ὅθεν καὶ Στύμφη, καὶ Τύμφη, ὄρος ἐν Θεσπρωτίᾳ. τὸ δὲ Ἰτ.* tomba *Γλ.* tombeau = *τύμβος*, *τύβος* (*θύω*, *τύφω*), *β*=*μ*, *τύμος*, *λτ.* tumus, *ὅθεν* tumulus, *ὡς καὶ ςύμος*=*ςύπος*]. *βλ.* Спопà.

Ту́не (*Σλαβονικῶς* = *δωρεὰν*) *τουνὸν*, *τυνὸν*, *τυννὸν* (*μικρὸν*). *ἢ καί*, *τανὺ*, (*ἐκ τῦ τανῆς*, *τανὸς*, *νὺς*, *καὶ ταῦς*, *τηῦς*, *τηῦς*, *τηΰσιος*= *μάταιος. βλ. Ῥείμερ. λ. τανὴς*). *Τὸ* Ту́не *ὐδέτερον*, *οἷον παρὰ τὸ* Туній (*ὡς* Уне *ἐκ τοῦ* Уній). *οὐ γὰρ δήπου σύνθετον ἐκ τοῦ* Ту, не, *οἷον*, *τῦ ἂν*=*τὼς ἂν*=*ὧς ἂν* (*βλ.* Ту̀)= *ὕτως* (*ἐπὶ τῆς σημασίας τῦ ἄλλως*, *τηνάλλως*, *μάτην*, *ὡς τὸ* " *μάψ ὕτω* " *κτλ. Πρὸς δὲ τὸ ὕτως ἀντιςοιχεῖ ἀκριβῶς τὸ Σ. ἔτσι*, *τάς τε ἄλλας σημασίας*, *καὶ ἀντὶ τῦ ἄλλως*, *μάτην*, *οἷον*, *ἔτσι τὸ εἶπε. παρέφθαρται δ' οἶμαι τὸ ἔτσι ὕτε ἐκ τῦ λτ.* et sic (*βλ.* Сице), *ὕτε ἐκ τῦ ὑτωσὶ* (*ὀτωσι*, *ο* = *ε*), *ὕτε ἐκ τῦ εὖτε* (*ηὖτε*, *ἠΰτε*, *παρὰ τὸ εὖ δωρικῶς* = *ἕο*, *ὗ*, *καὶ τε*), *ὕτε μὴν*, *ἐκ τῦ ἐτὸς*, *ἐτὴ* (*ἐτεὸς*, *καὶ αἰολ. ἐτὺς*, *ἔτυς*, *ὅθεν ἔτυμος. ἐκ τῦ ἔω* =

εἰμὶ, *βλ.* Прáвый, *ὅθεν ἂν εἴη καὶ ὀυδέτερον*) *ἔτυ* (=*ἐτὸν*, *ἐτεὸν*, *καὶ* (*τ*=*τσ*) *ἔτσυ*· *ἀλλὰ τὸ ἔτσι αὐτό ἐστι τὸ ἔστι ἐπιῤῥηματικ. ἀντὶ τῦ ὄντως*, *ἢ* (*εἰμὶ*, *ὂν*). *τὸ γὰρ οὕτως ἐκ τοῦ οὗτος*, *παρόντος πράγματος ἀναφορὰν ἔχει. ὅθεν τὸ ἔστι ταῦτα*=*ὕτως ἔχει* (*ὄντως ἀληθεύει ταῦτα*). *Ἐπεὶ δὲ τὸ ὕτω μετέπεσε καὶ εἰς τὴν σημασίαν τῦ ἄλλως* (*τηνάλλως*), *συμπαρηκολύθησε καὶ τὸ ἔτσι τῆς συνηθ. Οὕτω δήπυ ἐκ τῦ ἐτὸς δοκεῖ καὶ τὸ*, *ἐτώσιος* (=*ταύσιος*, *τηῦσιος* = *μάταιος*).

Тупый, Тýпъ (*ἀμβλύς*). Туплю̀ (*ἀμβλύνω*). Тупѣ́ю (*ἀμβλύνομαι*) *ϛύπω*, *ϛυπέω* (*ϛύφω*, *ϛύβω*) *ϛύπος* (*τύπος*), *λτ.* stipes, stupeo, stupidus, Тупи́ца, *ϛύπαξ*, *Γρμ.* stumpf, stumpfen, *Κτ.* stuppen, stuven, *κτλ. ὅθεν καὶ* Тупи́къ (*εἶδος αἰθυίας*, alca arctica), *καὶ* 2, (*χωρίον ἀδιέξοδον*), *οἷον ἀμβλὺ*, *ὡς τυφλὸν*, *καὶ Σ. στυμπωμένον*, *στυμπόν. βλ.* Стопá.

Тýръ (*ἄγριος βῦς*), *Φοινικ. καὶ Χαλδ.* tor, *Ἀρβ.* taur=*ταῦρος* (*τῦρος. βλ.* Тюрмà), *λτ.* taurus, *Γλ.* taureau, *Δαν.* tiur, *Σβ.* tarb, *Ἰσλ.* tur, *Γρμ.* Stier, *ἀρχαιότ.* stiur, *καὶ Ἑβρ.* schor· *τὸ δὲ Σβ.* tiur = *Γρμ.* Thier = *θήρ*.

Турю̀(*ἐπισπεύδω*, *βιάζω*)*τύρω*, *τέρω*, *τρέω*, *ὀτρέω*, *ὀτρύνω. ἢ*, *τύρω*=*σύρω* (*ὅθεν καὶ τύρβη*=*σύρβη*). (*βλ. Ῥείμ. λ. ὀτρύνω· καὶ* Трóгаю).

Тýскъ (*ἀμαύρωσις*), Тускнѣ́ю, *καὶ* Тýскну (*ἀμαυρῦμαι*) *ἴσ. τύφος* (*σκότωσις*, *καπνὸς*), *τύφω*

(*θύφω*, *θύψω*, (*ψ*=*ξ*=*σκ*. *οἷον*, *θύξω*, *θύσκω*, Тýску, *θύσκος*). *ἢ* (m=p, ph, f) *τὸ λτ.* fuscus=(s=r) furvus = *ὀρφός*. *εἰμή γε συγγενές* Тýча, *ἢ* Тýшу, Тýхну.

Тýпъ *βλ.* Тý.

Тýхлый (*μυδαλέος*, *ἕωλος*, *σαπρὸς*, *ἐπὶ ἰχθύων καὶ κρεῶν*). Тýхну (*σήπομαι ὡς ἐκ τοῦ* Тýху) =*Σ. σαχλὸς*, *σαχνὸς* (*α*=*υ συχλὸς*, *σ*=*τ*, *οἷον τυχλὸς*), *καὶ* Тýхну (*σύχνω*, *ἀντὶ σύχω*=*σαύχω*. " *σαχνὸν*, *χαῦνον*. *καὶ σαγλῶδες* (*γρφ. σαχλῶδες*)=*πλαδαρὸν σῶμα*(*Ἡσύχ.*)·*καὶ τὸ συνήθ. σαχνὸς*, *καὶ σαχλὸς*=*μυδαλέος*. "*Οθεν λέγομεν καὶ σαχλυάζει*, *σαχνιάζει*=*μυδᾷ*, *εὐρωτιᾷ*. *Παρὰ τὸ σάω*, *σάϜω*, *σαύω*, *σαυκὸς*. *βλ.* Сухій. *ἐκ τοῦ σάω καὶ τὸ σάζω*, *σαθρὸς καὶ σαύω*, *σάπω*, *σήπω*, *σαπρὸς*, *κτλ. βλ.* '*Ρεἰμ. λ. σαύω*,(*οὐ γὰρ οἶμαι τὸ* Тýхну=*τάκω*, *τάγω*, *ταγὸς*, *ταγγὸς*).

Тýхну (*σβέννυμαι*), *καὶ* Тушý (*σβεννύω*) *ὀνοματοποιΐαι ἐκ τοῦ ἤχου τῆς σβέσεως*. [*ὡς καὶ τὸ σβέω*, *αἰολικ. σδέω*,=*ζέω*, *καὶ ζένω*, *ζεννύω καὶ ζίνω*, *ζίννυμι* (*σδίννω*. (*νν* = *γγ*), *λτ.* stinguo, extinguo]. *πρβλ. θύσσω*, (*τύσσω*), *θύω*, (*θυ*, *συ*, *ἦχος καιομένου*, *ἢ ῥοιζοῦντος σώματος*, *πνεύματος*, *κτλ.*). *πιθανῶς συγγεν. τοῦ* Дýю, Дýхъ. *κτλ.*

Тýча, *βλ.* Тýкъ.

Тфý=*Σ. τφοῦ*, *φτοῦ*, *φτὺ* (*συγγεν. φτύω*, *πτύω*, *ψύω*, spuo). *ὀνοπατοποιΐα φθόγγου ἢ πατάγου χειλέων ἐπὶ βδελυγμίας καὶ ἀποστροφῆς* [*καθὰ*

καὶ τὸ φῦ, φῦ, фу, *λτ.* fu fu, *Γρμ.* pfui, *Γλ.* fi, *κτλ. συγγεν. τῦ πεποιημένυ πύω, πύθω. τοιῦτο καὶ τὸ, ψὸ, ἤ, ψώ (=φὺ, φῦ, πφ, πσ). βλ. Γρηγ. Κορίνθ. καὶ Μ. 'Ετυμ. ἐκ Σοφοκ. λ. ἐχθές.*]

Ты́, *τὺ, σὺ, λτ. 'Ιτ. 'Ισπ.* tu, *Γλ.* tu, toi, *Γρμ. 'Ολ. Δαν. Σβκ. Κτσξ.* du, *Γτθ.* thu, *'Αγγ.* thou, *Βαλλησ.* ti, *Βρετ.* te, *Οὐγκρ.* te, *'Αρμ.* du, *Περ.* tou, *Σνσκρ.* tvam, *καὶ Τυρκ.* sen, *κτλ. γεν. καὶ αἰτ.* Тебя́, *δοτ.* Тебѣ́, *κτλ. τεϝοῖο, τεϝίν, τεΐν, τοι, τὲ, λτ.* tui, tibi, te, deiner, dir, dich, *Σκρ.* te, tva. *κτλ. πληθ.* Вы (*φεῖ-ς=σφεῖς*), *λτ.* vos (*φώ=σφώ, μεταθέσ. οἷον φῶς*, vos· *ὡς* vespa, *φῆσπα, φῆσκα, ἀντὶ σφῆκα*, v=*φ. βλ.* Óсва), *Σνσκρ.* vass, *Γλ.* vous, *'Ιτ.* voi, *κτλ. καὶ Τυρκ.* siz, *συνήθ. σεῖς, ἐκ τῦ σφεῖς, βλ. καὶ* Твой. — Ты́каю Ты́чу (*τῷ τὺ, σὺ χρῶμαι ἐν τῇ προσδιαλέξει πρὸς τὺς οἰκειοτάτυς*), *λέξις νεωτέρα, τὸ τῦ βαρβάρυ λατινισμῦ* tuissare, *'Ιτ.* tizzare, *Γλ.* tutoyer, *Γρμ.* dutzen. *οἷον τύζειν, σύζειν. ὡς τὸ, τίζω (ἐρωτῶ συνεχῶς, τί; ὕτω καὶ τὸ παππάζω, λέγω πάππα· καὶ, καρδαμίζω = περὶ καρδάμων λέγω, κτλ. καὶ ἐν τῇ συνηθείᾳ τοιαῦτα συχνά*).

Ты́ква (*κολοκύνθη*) *τικύα (υ=β, τίκ*wa)· *ἢ τικύϝα (συγκοπ. τίκϝα) = σικύα (ὡς καὶ τῦκον = σῦκον, αἰολικ.), ἐκ τῦ σίκυς, σίκυος·* ,, *σίκυος ὠμὸς, τὸ Σ. ἀγγύριον, λτ.* cucumis· *καὶ σίκυος πέπων, τὸ Σ. ὥριμον ἀγγύριον, καὶ*

ἰδίως αὐτὸς ὁ πέπων, τὸ Σ. πεπώνιον, Γρμ. Pfebe, *λτ.* cucumis melo· *ἡ δὲ σικύα*=*λτ.* cucurbita pepo; *ἡ μακρὰ κολοκύνθη· κολοκύνθη δὲ κυρίως ἡ ςρογγύλη. λτ.* cucurbita (*ἐκ τȣ̃* curvus), *Γρμ.* Kürbis (der runde), *βλ. καὶ* Смо́ква, *καὶ* Ты́нъ.].

Ты́ль (*ῥάχις*) *τύλος, τύλη.* Ту́лю (*κυρτόω, ὑβόω*), *καὶ* Су-шу̀лый (*κυρτὸς, ὑβός, λ.* gibbus, *ὑββός*). Су-шу̀лина (*κύρτωμα, ὕβος*), *τύλλω, τυλόω, τυλώδης, τύλωμα, συντύλωμα. τύλη* = *ὕβος, ὅθεν καὶ „ δίτυλοι κάμηλοι* (*Διόδωρ.*). *Ἐκ τȣ̃ τύλλω, τέλλω, τάλλω, ταλάω* = *λτ.* tollo. [*καὶ τὸ λτ.* tuli, tetuli = *ἤνεγκον, ἔφερον ἐκ τȣ̃ ἀῤῥήτȣ* tulo, *τύλω, τάλω, τὸ δὲ* latus (*ἐνεχθεὶς*) *ἐκ τȣ̃* (*λάω*) *λάζω*=*λάβω· ἔςι γὰρ καὶ τὸ λτ.* fero=*φέρω ἀνώμαλ., ὡς καὶ τȣ̃το ἔχει τὸν μέλλοντα οἴσω, παρακ. ἤνεγκα*). *ἢ τὸ τύλος ἐκ τȣ̃* (*στέλλω*) *τέλλω, τύλλω, τύλλος, τύλη*= *στύλος, στύλη* (*Ῥειμ. λ. τύλλω*). *βλ.* Ты́ю. (*τὸ δὲ* Ту́лю *εἴη ἂν συγγεν. τȣ̃* Сулю̀, *οἷον σύλλω* (*ταλάω*, tollo). *Σημείωσαι πάλιν ἐν τῷ* Сушу́лый, *τὸ* Су=*σὺν*=Со, Съ. *βλ.* Со, *καὶ* Теку̀, *καὶ* Ташта̀. *πρόσθες καὶ* Сутя́жу = *συν-τάζω* (*βλ.* Тя́жу). Супоста́тъ (*πολέμιος*)= Су-поста́тъ (Постою̀=*ἀπὸ-ἐπὶ-ποτὶ-ςόω*)=*συ*(*ν*)-*αποςάτης, ἢ συνυποςάτης* (*ὡς τὸ, ὑφίςαμαι τὸν ἀγῶνα· κυρίως δὲ*=*προσίςαμαί τινι* (*ἡ γὰρ* по= *ποτὶ* (*πὸς*) *πρὸς*)· *γράφεται καὶ* Сопоста́тъ, *κτλ.*

Тынъ (*θριγγὸς*). Тыню̀ (*θριγγόω*) *τείνω, ταίνω·*

καὶ τένω, τένη (*ζώνη. Ἡσύχ.*), *ὡς καὶ ταινία, κτλ. βλ. τὸ θέμα*, Тыю = *τέω, τείω, νω*, (*ἐπὶ μήκες, καὶ ἐκτάσεως*). *Εἰσὶ δ' οἳ καὶ τὸ* Тыква *φασὶ παρὰ τὸ* Тыю (*διὰ τὸν ὄγκον*).

Тысяща, *καὶ* Тысяча, *καὶ ἀρχαιότ.* Тысуща, *Πολ.* tysiąc, *Βμ.* tisyz, *κτλ. καὶ Φιννιςὶ*, tuhat, tuhannen (*χίλιοι, αι, α*). *Τὸ Γρμ.* tausend (*ἀρχ.* thusund, thosont, thocont) *Σβ.* tusend, *κτλ. κατά τινας ἐκ τῦ* des-centum (decies, centum = *Φινν.* sata, sadan)· *ἢ πιθανώτερ. ἐκ τῦ* zehn (*Κτσξ.* tain, *ἀρχαιότ.* tun) = *δέκα, καὶ τῦ* hund (hundert) = *ἑκατόν. οὕτω φαίνεται καὶ τὸ* Тысяча *οἷον* Тéсят-ста, *ἀντὶ*, Дéсят-ста, сто̀ (d = *τ, ὡς*, Тручу̀, Дручу̀, *δάπης, τάπης*), *οἷον δέκα-κοντα, βλ.* Сто̀. [*τὸ δὲ χίλιοι, καὶ αἰολ. χέλιοι, ἢ χίλλιοι* (*Ἐτυμολ.*), *φαίνεται παρὰ τὸ χίω* (*ὅθεν, χιών, χίλω, χιλὸς*) = *χέω· ὡς τὸ μύριοι, παρὰ τὸ μύρω* (*ῥέω*), *μετενηνεγμένης ἐπὶ τῦ πλήθυς τῆς μεταφορᾶς ἀπὸ τῦ πολλῦ καὶ χύδην ῥέοντος ὕδατος, καθὰ καὶ τὸ βρύω = πλήθω. „καλοῖς ἄςρασι βρύυσα νὺξ* (*Ὀρφεύς*). *κτλ. πρβλ. καὶ τὰ Γρφ. „ἐξεχύθησαν ὡς ὕδωρ = ἐπληθύνθησαν. βλ. καὶ Ῥείμ. λ. γάργαρα, καὶ μυρίοι*].

Тычу, Тыкаю, *καὶ* Ткну̀ (*ἐμπήγνυμι, προσπήγνυμι, διαπείρω*) *τίζω, τίγω* (*τιγάω, τίγνω· ὡς, ςύγω, ςύγνω*) = *ςίζω, ςίγω, ςίγγω, λτ.* stigo, stingo, *Γρμ.* stechen, stechen, *κτλ. καὶ* Стучу̀ (*κρύω*) = *στίζω* (= *στίγω, καὶ* = *σίζω, ψόφον*

ποιὸν ἐκδίδωμι, κροτῶ. βλ. '*Ρείμ. λ. ςίζω) οἷον ἐκ τῦ* Тучу̀,-ку, *καὶ* Тю́каю· *ὅθεν καὶ* Тузю̀ ('*Ρωσσικ.* = *κολαφίζω*), *συγγεν.* Точу̀, *βλ.* То́чка.

Ты́ю (*λιπαίνομαι*) *ὑκ* = *θύω* (*ὅθεν θύρω, λτ.* turo, turgeo), *ἀλλ'* = *τίω, τέω, τείνω* (*βλ.* Ты́нъ), *καὶ* = *τύω* (*τείνω ἐπὶ ἀνατάσεως, ὄγκε*), *ὅθεν τύλω, τύλος, τόλλω*, То́лстъ, Ты́лъ (*βλ.* Тяну̀, *καὶ* Тѣ́шу).

Тьма̀, *βλ.* Тма̀. *πρβλ. καὶ τὸ Περσικ.* touman = *μύριοι, καὶ* douman (*ὁμίχλη*, Дымъ), '*Ρωσ.* Тума́нъ.

Тьми́нъ = Ти́монъ. (*Σημείωσαι* b = u).

Тѣ́ло (*σῶμα*). *οὔτε πρὸς τὸ θέλος, θάλος παραβλητέον μοι δοκεῖ* (*ἐκ τῦ αἰολ. θέλω* = *θάλω, θάλλω* = halo, *ἄλω, ἄλδω* = *τρέφω, καθὰ καὶ σῶμα ἐκ τῦ σῶς σῶος, σώω, σάω* = *ζάω, ζώω, ἐκ θέματ. ἄω* = *πνέω. βλ.* '*Ρείμερ.*), *ὔτε πρὸς τὸ* '*Αραβ. καὶ Περσικ. καὶ Τυρκικ.* ten (*σάρξ*). *ἀλλ', οἶμαί γε, τὸ* Тѣло *ἤτοι ἐκ τῦ* Стѣ́ю (*ὅθεν τὸ* Стѣ̀, Стѣна̀, *βλ.* Стою̀), *ςέω, ςέλω, λλω* (Стелю̀), Стѣ́ло, *ςέλος, καὶ ἀποβολῇ τῦ* с, Тѣ́ло, *ἀντὶ ςόλος, ςύλος* (*βλ.* Сто́лъ), *συγγεν. ςύπος* [*ὡς τὸ λτ.* corpus = *κορπὸς αἰολικ., ἀντὶ κορμὸς* (truncus)· *ἔςι δὲ καὶ τὸ, ςολὴ, ςολὰς, αἰολικ. σπολὰς* (*δέρμα*) = *κάλυμμα, κατὰ τὸ, σκῆνος*], *ἢ ἐκ θέματος* Тѣ́ю (*ὡς ἐκ τῦ* Та́ю, Та́ль) = Дѣ́ю = *θέω* (= *τέω, τελῶ, ποιῶ*), Тѣ́ло = Дѣ́ло (*ἔργον, ποίημα*), *ὡς, δέω* (*συγγεν. τέω*) *δέ-*

μω, δέμας (οἷον δέλος)· ἢ γοῦν τὸ Тѣю=τέω, τάω (βλ. Тяну̀), καὶ τὸ Тѣло συγγεν· τῶ τῆλος, τηλὸν (ἐκτεταμένον, ὀγκῶδες=ὄγκος, μάζα, ὡς Тыль). [τὸ δὲ Че́лядь, Человѣкъ, καὶ τῶτο παρὰ τὸ τέω, τέλλω=τελέθω (εἰμὶ, φύομαι), οἷον τέλεον, τετελεσμένον δηλονότι καὶ πεφυκὸς ὂν (βλ. Че́лядь), καθ' ὃ δὴ διαφέρει τῶ Тѣло· οἶμαι δ' ὐδὲν πρὸς ταῦτα τὴν γραφὴν τῆς πρώτης συλλαβῆς (Тѣ, καὶ Че) τῶν λέξεων ἀντιβαίνειν (γράφεται γὰρ πολλάκις τὸ ѣ ἀντὶ е), καὶ τὸ ἔτυμον ὐ πάνυ τι ἀπίθανον εἶναι δοκεῖ. Ταῦτ' ἐςιν ἅπερ ἡμεῖς εἰκάζομεν περὶ τῶ Тѣло, εἰ δέ τις πιθανώτερα λέγοι, ἐκεῖνα δήπου κρατήσει].

Тѣмя, βλ. Тяну̀.

Тѣнь, βλ. Сѣнь.

Тѣсный, Тѣсенъ, на, но, ςενὸς, νὴ, νὸν (τένω=ςένω, ὡς „τέμμα, ςέμμα, 'Ησύχ.— καὶ μεταθέσ. τῶ σ. οἷον τεσνός=ςενὸς· ςέω, ςέβω). λέγεται καὶ ἐπὶ τῶν πλησιεςάτων οἰκείων καὶ συγγενῶν, ὡς καὶ συνήθως τὸ ςενός, κατὰ τὸ ἀγχιςεὺς, ἐκ τῶ ἄγχι, Γρμ. enge, ἀρχ. anke· καὶ Enge, ςένος, κτλ.). Тѣсню, ςενῶ· βλ. καὶ Тисню̀.

Тѣсто (φύραμα, ζύμη), ςαιτὸν (μεταθ'. ταιςὸν), ςαῖς (ταίς), ἀττικ. ςάς. πρβλ. Γρμ. Teig. (καὶ test, teisem, βλ. Tripart. p. 780). ἐκ τῶ ςάω.

Тѣшу (εὐφραίνω)=θάσσω, θάζω (θαίσσω, ὡς, θναίσκω, θνάσκω· ἢ θέσσω ἐκ τῶ θάσσω· ε=α) =θώσσω (θόω), θώζω=θύω=εὐφραίνομαι

(*Ἡσύχ.*), *ὅθεν* У-тѣшаю (*παρακαλῶ*, *παρηγορῶ*). У-тѣха (*εὐφροσύνη*, *κτλ.*) *οἷον θόhη*, *θοὴ* (*ἐκ τȣ̃ θόω=θάω*, *ὅθεν θοάνη*, *θοίνη*), (*θωγὴ* h=*γ*,=*χ*. *ὅθεν* х=ш. *παρ' ὃ τὸ* Тѣшу). *τὸ ἄῤῥητον θέμα*, Тѣю=*θέω*, *θάω*, *θάζω* (*ἐκ τȣ̃ Fἄω*, *ἀάω*, *ἄζω=τρέφω*)· *ἢ* Тѣю = Тыю (*λιπαίνω*), *ὡς καὶ τὸ τρέφω συγγενὲς τȣ̃ τέρπω*.

Тюрьмà (*εἱρκτὴ*), *Γρμ.* Thurm, *'Ισλ.* turn, *Σβ.* torn, *'Αγγ.* towr, tor, *Γλ.* tour, *'Ιτ. καὶ 'Ισπ.* torre, *καὶ Οὐγκρ.* torony (*ὅθεν καὶ τὸ*, *παρά τισι τῶν ἐκ Παννονίας ἀφικνȣμένων ἡμετέρων*, *Σ. τοῤῥόνι*). *τὸ λτ.* turris = *τύῤῥις*, *τύρσις*, (*ὁ πύργος*, *ὅθεν καὶ ἡ ἐν αὐτῷ κάθειρξις*). *ἤτοι ἐκ τȣ̃ τύρω* (*τρύπω*), *ὅθεν τύρα*, *θύρα*, *Γρμ.* Thor, *ὡς καὶ ἐκ τȣ̃ τέρω*, *τόρμος*, *τόρμη*. *ἢ*, *μᾶλλον*, *ἐκ τȣ̃ θύρω*, *τύρω* = *λτ.* turo, turgeo (*οἰδαίνω*, *ὀγκȣ̃μαι*, *ὅθεν ὁ θύρσος*, *ὡσαύτως καὶ ἡ τύρσις*, *διὰ τὸ ἀνατεταμένον καὶ ὄρθιον τȣ̃ ὕψους*. *τοιοῦτο καὶ τὸ 'Αγγλ.* tor=*πέτρας ἐξοχὴ*, *βράχος*). *Παρβλ. τὸ ὄρος Ταῦρος* (*οἷον τοῦρος*, *τύῤῥος*· *αυ=ȣ*, *ὡς*, *αὖς*, *οὖς*· *αὖρα*, *οὖρος*), *ᾧ συμφέρεται καὶ τὸ 'Εβρ.* zhur, *καὶ* sobar (*βλ. καὶ* Adelung *λ.* Thurm). *Ο δ'*, *αὖθις*, *ταῦρος* (*τὸ ζῶον*) *συγγεν. οὖρος* (*βȣ̃ς*, *λτ.* urus, *Γρμ.* Ur, Auer-ochs, *τὸ καὶ Βίσων*, *Βίςων*, Wisant, *Βόνασος*, *ἄγριος βȣ̃ς Θρᾴκης*, *καὶ τῆς Παιονίας*, *ὡς καὶ τὰ νῦν οἱ βόες τῆς Οὐγκαρίας*, *κτλ.*). *αὐτὸ δὲ τὸ ȣ̃ρος ȣ̓ παρὰ τὸ ȣ̃ρος*, *'Ιων.=ὄρος*

(Ἐμπεδοκ. Σφαῖρ. 99), ἀλλὰ λέξις ἀρχαιγόνε γλώσσης, καὶ Κελτοῖς μάλιςα συνήθης. ὅθεν μετὰ τȣ͂ πνευματισμȣ͂, τ (τȣ͂ρος βλ. Тýръ), ταῦρος. βλ. Ῥείμ. λ. οὖρος.

Тюрю̀къ (θυλάκιον ἐπιτιθέμενον τὸ πάλαι ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τȣ͂ καταδικαζομένου κακȣ́ργου) ὡς ἐκ τȣ͂ ἀῤῥήτȣ Тюрю̀, θύρω, ὅθεν καὶ Тюрьмà, θȣ͂ρος (θȣ͂ροξ), ὡς θύρσος (διὰ τὴν ἐξοχήν). ἀλλ' ἴσως ἐςὶ τὸ Περσικ. τιάρα, τιάρας, τιαρὶς (ἡ κυρβασία, ᾗ ὀρθῇ ἐχρῶντο οἱ τῶν Περσῶν βασιλεῖς. Ξνφ. καὶ Ἡρόδ.).

Тю́ря (ψωμίον, ἔνθεσις, οἵας ἐντρίβουσιν ἐν ῥοφήμασι). Тю́рю (τρίβω, καὶ ἐμβάπτω ψωμία ἐν ῥοφήματι, καὶ ἰδίως τῷ Квáсъ), τύρω = τρύω, θρύω (θρύος, θρύα) θρύμμα.

Тя́вкаю = Гáвгаю. τὸ συνήθ. γαυγίζω (γαυγάω), βαΰζω (βαῦζω). γ (= κ) = τ· ὡς, corvus, τόργος. βλ. Ти́монъ, καὶ Сѣнь

Тягну̀ = τάγω (οἷον τάγνω). [Σημείωσαι τὴν ἐπένθεσιν τȣ͂ καὶ παρ' Ἕλλησι μάλιςα πεφιλημένȣ ν εἰς σχηματισμὸν τῆς ληγȣ́σης τῶν ῥημάτων, οἷον παρὰ τὸ τάγω, Тя́гу (ἄχρηστον. βλ. Тяжу̀), ταγάω, ταγάνω, Тягáю, ну, συγκοπ. Тя́гну, ὡς ἐκ τȣ͂ ἵκω, ἱκάω, ἱκάνω, συγκπ. ἵκνω, ἱκνέω· δάκω, δακάνω, Σ. δαγκάνω, δάκνω· κάμω, κάμνω· δάμω, δάμνω· περνάω, κτλ. οὕτω καὶ ἄλλα ἐκ τῶν εἰς аю, яю, κτλ. ὅθεν τὰ εἰς ну, οἷον, Спигáю, Спи́гну (ςοιχάω, χάνω, χνω), Пя́ти, Пя́ю, Пну̀, πάω, πάνω. Чáю, Чну̀,

τάω, τάνω (τνῶ), Сягаю, Сягну̀, *κτλ. κατὰ τὰ εἰς νω ἐκ τῶν εἰς αω, εω, υω, ιω, οω, κτλ. θάω, θάνω, θέω, θένω. τάω, τάνω· τίω, τίνω· τέω, τένω· δύω, δύνω· γέω, γένω, καὶ πάντα τὰ εἰς ονω τῆς Σ. ἐκ τῶν εἰς οω, χρυσόω, χρυσόνω, θυμόω, θυμόνω, κτλ. φιλῦσι δὲ μάλιϛα τὸ ν Δωριεῖς, ὡς οἱ Αἰολεῖς τὸ Ϝ = υ καὶ γ. ὅθεν τάω, τάνω, καὶ τάγω· δάω, δάνω, καὶ δαύω, κτλ.]. ἐκ τῦ* Тягну̀, *τὸ* Востягну̀, *Σλαβον. (ἄγχω), οἷον Ϝὕψι τάνω, ὑπερτείνω* (supra tendo, *ὡς ἀπὸ τῦ ὕψῦ τανυομένυ ἐν τῷ κρέμασθαι ἢ κατατείνεσθαι*). Стягну̀ (*ζωννύω, συγκομβόω* = Со тягну̀) *συν, τάγω, συντάσσω, συντανύω (συϛέλλω*, compono, *καὶ* Стягиваю). Затягиваю, Затягну̀ (*ζατάγω = διατάγω)= διατάσσω (διαταινιόω, διαζωννύω), ὡς ἐκ τῦ* Тягиваю *θαμιϛικοῦ τῦ* Тягу, *καὶ γ = ζ* Тяжу̀. *βλ. τῦτο.*

Тяглю (*λέξις ἀρχ. Ῥωσσικ. = τείνω*), *καὶ* Тягло̀ (*δασμὸς γῆς, καὶ φόρος*) *οἷον ταγηλὸν, ὡς ταγηνὸν, ὅθεν τὸ Σ. ταγήνιον (τὸ καθ' ἡμέραν διατεταγμένον σιτηρέσιον· ὡς ἐκ τῦ* Тягу) *= τάγω, τάζω, τάσσω, τάγος, ταγή. βλ. τὸ συγγεν.* Тягну̀ (н = л), *καὶ* Тяжу̀.

Тяжу̀ [*καὶ* Тягну̀ *ἄχρηϛα = τανύω, ἕλκω ἐκ τῦ ἀῤῥήτου* Тягу *= τάγω, καὶ* Тягаю, *ταγέω, καὶ* Тягиваю *= οἷον ταγεϜάω, ἀφ' ὧν τὰ* Оттягаю, *καὶ* Утягиваю, Утяну̀ *= ἐπιτείνω, συντείνω μεθέλκω, κτλ.*]. *ὅθεν* Тяжусь, Тягаюсь (*μάχο-*

μαι, ἐρίζω). Тяжбà = Тя́жꜰа, (*βλ.* Та́шъ) = *'Ρωσσ.* Тя́жа (*ἔρις, δίκη, κρίμα*, procés). Тяжа́ніе (*ἐργασία, γεώργιον, Α. Κορινθ. γ.* 9 — *καὶ* 2, *ἐνόχλησις, ὡς τὸ ἐργασία* = *ἔργον, Πράξ.* 15, 16). Тяжа́тель (*ἐργάτης, γεωργός*). Тя́гость, Тяготà, Тя́жесть (*βαρύτης*). Тяжéлъ, Тяжéлый, *καὶ* Тя́жекъ, жкій (*βαρὺς*). Тягу́чій, Тягу́чъ (*ἐλατὸς, καὶ* Тягу́честь, *τὸ ἐλατὸν, ἐπὶ μετάλλων*). Тя́жъ (*σχοινίον, τόνος*), *κτλ. καὶ τὰ σύνθετ.* Отягáю (*καθέλκω, βαρύνω*). Возтягáю (*ἀνέλκω, ἀνατείνω, ἐπαίρω, κτλ.*), *τάζω* (*ζ* = *γ*), *τάγω*, (*ταγὰ*) = *τάσις* (*ἐκ τῦ τάω, ὅθεν καὶ τάνω*, Тяну̀, *τανύω, καὶ τένω, τείνω*), *ἡ γὰρ βαρύτης τάσις ἐπὶ τὰ κάτω* = *ὁλκή. διὸ καὶ ἡ ἐργασία, καὶ ἡ ἔρις, ὡς βαρέα τε καὶ σύντονα καὶ ἐργώδη, ἐφ' οἷς* (*τάζονται*) *τείνονται, διατείνονται οἱ ἐργαζόμενοι καὶ ἐρίζοντες* (*ὅθεν καὶ τὰ λτ.* contendo = *συντείνω, διατείνομαι. κτλ. καὶ* praetendo, *'Ιτ.* pretendere, pretentione *κτλ.*). *'Ρωσ.* Тя́га (*τάσις δρόμυ, φυγή· ὡς, τείνειν μακράν*)· *Οὕτω καὶ " τάγιος* (*τάγω*) = *ὀξὺς, ταχὺς, σύντονος, κήρυξ, πρεσβευτὴς* (*'Ησύχ.*). *ἐκ τῦ ἀρχαίου τάγω, τάζω, κατὰ διάλεκτον προῆλθε τὸ, τάσσω, τάττω* (*συνήθ. τάζω*), *ὅθεν καὶ ταγὸς, ταγή· καὶ* Тяглò, *ὁ τεταγμένος φόρος, καὶ ἀπόδασμος* (*βλ.* Тя́глю). *παρὰ τὸ τάω, τάνω, τένω, καὶ ὁ τένος, τόνος* (*σχοινίον*) = Тя́жъ (*οἷον τάγος, ζος, ὡς ἐκ τῦ*

τάζω), ὅτω καὶ (ταίνω) ταινία, κτλ. (Ῥείμερ. λ. τάγω). βλ. τὰ συγγεν. Тяну̀, καὶ Тягну̀.

Тяну̀, τάνω (τανύω, καὶ ἕλκω, ὡς „ τιταίνειν τάλαντα· ἐκ τῦ τάνω, ταίνω, τιταίνω), ὅθεν Тя́нетъ=(τάνετι), τείνητι=τείνει, (ῥέπει, κλίνει, καὶ=ἕλκει, βαρεῖ, ἐπὶ βάρους, καὶ ςαθμῶν). Тяну́ся, τάνυμαι, τανύομαι. Тя́нутый, τανυςὸς, κτλ. [Τὸ ἄῤῥητον θέμα Тяю̀ =Таю, τάω, τάγω, Тя́гну, Βοεμ. tahnu, τάζω, Тяжу̀· καὶ τέω, τένω, ὅθεν πάλιν τὰ ἄῤῥητα Тею, Тену̀, παρ' ὃ τὸ Тенето̀· καὶ τάσω (μέλ. τέσω, Тесу̀), παρ' ὃ τὸ Тесьма̀· καὶ Тѣю (ταίω), τέω, παρ' ὃ τὸ Затѣю (βλ. Затѣва́ю), καὶ τὸ Тетива̀, ἢ Тѣтива̀ καὶ Тятива̀ (ὡς ἐκ τῦ Тяю̀, Тѣю̀, Тею̀, Тят—Тѣт =τατὸς, τετὸς, τατὴ). Εἰς τὸ ἄῤῥητον Тѣю̀, Тѣю, τέω, ἀνακτέον μοι δοκεῖ καὶ τὸ Те́мя, ἢ ὀρθότερον, Тѣмя (βρέγμα, κορυφὴ), οἷον τέμα, τάμα (τάω), τατὸν = τανaὸν (μακρὸν, ὅθεν ἄκρον, τέρμα, πέρας, τέλος, βλ. Чело̀). οὐ γάρ οἶμαι τὸ Тѣма πρὸς τὸ, θέμα (ἐπίθεμα, θημὼν) ἀναλογεῖν, παρὰ τὸ θέω, τιθέω (καὶ τοιγε καὶ τῦτο συγγενὲς τῦ τέω, τάω). Ἐκ τῦ αὐτῦ τέω, τάω, τίω, τὸ Тыю, Тыль, Тынъ, καὶ (τάλω) ταλὸς, τηλὸς, καὶ τῆλος, τῆλυς, τῆλε, τᾶλε, Да́ль, (Да́льен) Да́льный, καὶ δᾶλις, δόλιξ, δολιχὸς, Далеко̀ (ἐπὶ μήκυς τόπυ), καὶ δάλις, δάλιξ, τάλις (ἐπὶ μήκυς σώματος=ἐφήλιξ, ἡλικίας εὖ ἥκων) = ἅλιξ, ἥλιξ (χωρὶς,

τ, ὡς καὶ μετὰ τῦ π, πάλληξ, πάλλαξ, κος, Σ. παλληκάριον = λτ. pellex, καὶ π = μ, μέλλαξ, βλ. 'Ρείμερ.), ὅθεν καὶ δᾶλις, τᾶλις (= νέα) = Телéцъ, Телѧ̀ (βλ. τὴν λέξιν). τὸ δὲ τᾶλις = λτ. talis, τᾶλιξ = ταλίκος, τηλίκος, κτλ. ἐκ τῦ Тѣ́ю (Тѣ́лъ) καὶ τὸ Тѣ́ло (βλ. τὴν λ. βλ. καὶ Чéлядь). Τὸ δὲ τάλω, ταλάω =τλάω, τόλλω (λτ. tollo, tollero=ἀνέχω. βλ. Тáль), ὅθεν τὸ τάλαντον (ὁ ζυγὸς), καὶ ὁ τάλαρος, καὶ (τάλασος), ταλάσειος, κτλ. καὶ τελάω (ὅθεν τελαμὼν = ἀναφορεὺς), παρ' ὃ δὴ καὶ ἡ Телéга, ἢ ὀρθότερον, Телѣ́га (ὡς ἐκ τῦ ἀῤῥήτυ Телѣ́ю = τελάω), Καρν. καὶ Κροατ. taliga (ἁμάξης εἶδος), ὅθεν ἡ Σ. (ἐν Θεσσαλονίκῃ καὶ Μακεδονίᾳ), ταλίκα, ὡς ταλάυσα (ἀνέχυσα βάρη). ἢ καὶ (τάω, ταίνω), τιταινομένη ὑπὸ τῶν ὑποζυγίων. καὶ εἴη ἂν ἡ Телѣ́га, οἷον ταλίκη, ἀντὶ τλητικὴ, ἢ τλητὴ (ἑλκυςή). οὐ γὰρ οἶμαι τὔνομα ξενικὸν εἶναι, ἥ τισιν ἔδοξεν. Εἰ τοίνυν λέγειν τι περὶ τύτων δοκῦμεν, πάρεςιν ἄρα σαφῶς καθορᾶν, ὅσον ἀναγκαία πρὸς τὴν τῶν θεμάτων εὕρεσιν ἡ τῶν Σλαβονικῶν λέξεων πρὸς τὰς 'Ελληνικὰς παραβολή. 'Εκ τῦ τάω, τάνω, καὶ τὸ Тнỳ (κυρίως λεπτύνω, ὅθεν, συντρίβω, κατατέμνω), καθὰ καὶ τὸ τανὺς, ταναὸς, δηλοῖ καὶ τὸ λεπτομερὴς (βλ. Тóнкій), καὶ τὸ λτ. tenuo=τανύω (τενύω), attenuo = τένδω· τὸ δὲ tendo = τένω, τείνω,

Γϱμ. dehnen, *ἀϱχ.* tehnan, thenon, *Γοτϑ.* tanian, *Κτσξ.* teinen, *Σβ.* taenja, *'Ισλ.* thenia, *Γλ.* tendre (*καὶ* tanner=*βυϱσοδεψεῖν*, *'Αγσξ.* tannan, *'Αγγ.* tan), *κτλ. καὶ τὸ Γϱμ.* ziehen (*ἕλκειν*)=*Κτσξ.* tehen = *τέειν* (*τέω*= *τάω*, *ὅϑεν τένω* = *τάνω*)· *καὶ τίω*, *τίνω. καὶ τύω* (*ὅϑεν λτ.* tueo, intueo=*ἀτενίζω*), *τύνω* (*ἐντύνω*), *καὶ πάλιν ἐκ τῦ τέω*, *τέλω τὸ τέλλω*, *τέλλειν*, zielen. *τὸ δὲ λτ.* duco, *ἴσως*=*τύκω* (*δύκω. ὡς τέκω*=*δέκω. βλ.* Чинѭ)=*τιτύσκω* = *τιταίνω* (*τιτάνω*, *ὅϑεν καὶ τὸ συνήϑ. τσιτόνω*, *ὡς ἐκ τῦ τιτόω*), *ἀλλὰ καὶ τὸ τύκω*, *τέκω*, *τεύχω ἐκ τῦ ϑέματος τέω*, *τύω. βλ.* Цѣлъ. (*συγγενὲς* Тнꙋ̀, Тащꙋ̀, Тяжꙋ̀, Тя́глю, *κτλ.*).

Тя́паю (*τέμνω*, *ῥήσσω*, *κατατέμνω*, *νοσφίζομαι*, *σφετερίζομαι· ὡς ἐκ τῦ* Тя́пу) *δάπω* (*δαπέω*) *δάπτω.* [*τὸ Γϱμ.* staüpen (*ῥαβδίζειν*), *Κτσξ.* stupen, *Σβ.* stupa, *'Ισλ.* stypa = *τύπω*, *τύπτω*, *ἢ στύπω.* (*καὶ τὸ τύπω*=*δύπω*=*δάπω* = *δέπω*, *δόπος*, *κτλ.*), *βλ.* То́пну.

Тя́тя (*τὰ βϱέφη τὸν πατέϱα*) *τάττα*, *τέττα. βλ.* Оте́цъ.

Ꙋ.

Ꙋ, *ἢ* Ȣ, Ȣ = оу (оукъ) *οὐκ*, *καὶ* Икъ, *ἴκ* = *ὔκ· υ* = *ι*, *αἰολικ. καὶ ἄλλως* = *ου· ὡς*

ἰψηλὸς=ὑψηλὸς, θυγάτηρ, θυγάτηρ)=υ, ου· εὔχρηςον ἐν τοῖς ἱεροῖς καὶ τοῖς ἄλλοις βιβλίοις τῆς ἀρχαίας Σλαβονικῆς. βλ. Μέρ. Α. Ἀλφάβ.

V.

V, Ῥωσσικ.=Σλαβον. Ѵ, (οὐ)=υ καὶ=ου, ο, α, η, ει.—Ѵ̃ = ύ (400)—,Ѵ̃ = ,υ (400000). Τὸ Ἑλληνικ. υ, κατὰ διαλέκτυς πρὸφέρετο ου (κούνες, θουγάτηρ, οὔμες, κτλ. βλ. καὶ Ўгра), ὅθεν καὶ τὸ Ῥωσσικον у=υ, καὶ ἐν ἀρχῇ λέξ. Σλαβον. оу. Ἐπεὶ δὲ κατὰ διαλέκτυς τὸ υ πάλιν ἐξεφωνεῖτο χαλαρώτερον, καὶ ἐγγύς πυ τῦ Γαλλικῦ u διὰ τῦτο πρὸς τὸ υ ἀντιςοιχεῖ καὶ τὸ ю, ὡς Клюю, =γλύω (γλύφω), Блюю, βλύω, φλύω, κτλ. καὶ τὸ ы, ὡς, Рыю, ῥύω, Ты, τὺ, κτλ. καθὰ δὴ καὶ τὸ ы μεταπίπτει εἰς у, ἐν τοῖς, Дýхъ, Дыхáніе· Спýдъ, Стыдъ, κτλ. Ἔτι δὲ ἀσθενέςερον προφερόμενον τὸ υ διὰ τῶν χειλέων μᾶλλον χαλωμένων ἀποβαίνει ι, ὅθεν καὶ οἱ Αἰολεῖς κατὰ τόπυς πάλιν ἔλεγον ἰψηλὸς, κίβα, ἀντὶ ὑψηλὸς, κύβα, κτλ. παρ' ὃ καὶ τὸ Ѵмнъ, ἀντὶ ὕμνος, καὶ αὐτὸ τὸ ὄνομα τῦ γράμματος Ѵк, ἀντὶ оукъ. Τὰς αὐτὰς διαφορὰς καὶ νῦν οἱ Ἕλληνες ἔχυσι περὶ

τὴν τῦ στοιχείυ τύτυ προφορὰν κατὰ τόπυς καὶ λέξεις, νῦν μὲν προφέροντες ἴψος τὸ ὕψος, κτλ. νῦν δὲ λέγοντες μυςάκιον καὶ βυτίναν, τὸν μύςακα, τὴν βυτίνην, κτλ. *Ἔοικε μέν τοι ἀρχαιοτάτη μάλα τις εἶναι ἡ τῦ υ διὰ ςρογγύλων τῶν χειλέων προφορὰ, ὡς ου· ἐκ τύτυ δὲ τῦ φθόγγυ συνεσπευσμένως καὶ ἐπιτροχάδην προϊεμένυ, ὡς τὸ* *Ἀγγλικὸν* w, *μετέπεσεν ἐν πολλαῖς λέξεσι τὸ υ εἰς τὸν συμφωνικὸν φθόγγον τῦ β. (οἷον ςεύω, ςέβω, ςέμβω), καθὰ καὶ τὸ λτ.* v, *προῆλθεν ἐκ τῦ* u (*βλ. τὸ ἡμέτερον σύνταγμ. περὶ τῆς τῶν ἑλλην. γραμμάτ. προφορ.*). *οὕτω καὶ τὸ* *Ῥωσσ.* За́втра· *πέπλαςαι ἐκ τῦ* За, ýтро· *καὶ τὸ Σερβ.* Унукъ=Внýкъ· *καὶ τὰ Σλαβον.* Жéлвь =*χέλυς* (*χέλβ-ς*)· *καὶ,* Николáев=*νικολάευ(ου)*, Пáвловь, *Παύλοβ*(*β*=*υ*). *καὶ τὸ* Крóвь *δὲ*=*κρῦος* (*κρύος*=*Λακων. κρύορ, λτ.* cruor) = *κρόβ-ος*· *ὡς καὶ ἐκ τῦ* Крыю (*κρύω, κρύβω*) *τὸ* Крóвъ (*ςέγη. οἷον κροῦ-ος, κρόβ-ος, ἀντὶ κρύβος, κρυβή. βλ. λ.* Крыю). *εἴη δ᾽ ἂν τὰ τοιαῦτα καὶ διὰ τῦ διγάμματος ἁπλῶς· ὡς ἐκ τῦ κράω, κράϜω, τὸ κραύω, κράβω, κράμβος, καὶ κρόβος, κρόμβος, κτλ.* *Ἐπεὶ δὲ καὶ τὸ ο* (*ὅθεν τὸ ω*), *τὸ πάλαι πρυφέρετο ου* (*βλ.* Угль), *ἐντεῦθεν καὶ τὸ* у *καὶ* ю *ἐν τῇ ληγύσῃ τῶν πρωτοπροσώπων ῥημάτων* = *ο* = *ω* (*βλ. Μέρ. α. σελ.* 222, *καὶ* 264, *κ.*). *Καὶ τῇ οι δὲ*=*τὸ υ* (*βλ.* *Ἀλφάβ.*), *καὶ Βοιωτ. ἐμὺ*=*ἐμοὶ· ὅθεν ἡ*

δοτικὴ, Вόду, Слόву = υ = οι(ῳ) = ю, Царю̀, κτλ. τὸ δὲ σχῆμα τȣ̃ у ὡς τὸ λτ. у = Υ. εὕρηται δὲ καὶ ἐν ἀρχαίῳ Μακεδόνων νομίσματι, 'Αμίμτоу = 'Αμίντου. βλ. Palaeograph. Montfaukon, σελ. 121. βλ. καὶ τὸ ἐφεξῆς у.

У (παρὰ) ȣ̃ (ὅπȣ). 2, не у (ὔπω) = νὴ ȣ̃ (ȣ̓κ ἐφ' ȣ̃ χρόνȣ· ȣ̓ νῦν χρόνος ἐφ' ȣ̃). [πρβλ. τὸ Γαλλ. у (ἐκεῖ). καὶ ou = οὗ, οἷ (ποῦ. καὶ τȣ̃το = Fȣ̃, Foῖ = Fῷ, Γρμ. wo]. 3, = ο (εὐφωνικὸν. βλ. Учу̀, Ухáбъ. ὡς τὰ, ὀςαφὶς, ὀτλέω = τλέω, ςαφὶς, κτλ. οὕτω καὶ τὸ χυδαῖον 'Ρωσσ. оржáнie = ржáнie, κτλ. καὶ ο = α, εὐφωνικῷ), τὸ δὲ ο, προὐφέρετο ου (βλ. ἀνωτέρω). 4, = α ςερητικῷ = οὐ (βλ. καὶ Убóгiй). 5, προςιθέμενον εἰς τὸν ἐνεςῶτα σχηματίζει τὸν μέλλοντα ἐν πολλοῖς ῥήμασιν (οἷον, У-бiю̀, ἀποκτενῶ, κτλ.)· τὸ τοιȣ̃τον у δοκεῖ σημαίνειν τὸ ἤδη, πλησίον (κατὰ τὴν πρώτην σημασίαν, οἷον πάρᾱ χρόνος, ἐγγύς εἰμι τȣ̃ ποιεῖν τι, ἤδη ποιῶ. καὶ τὸ ηδη = ἢ δὴ (η = ο)· ἔςι δὲ τὸ у καὶ = ο, объ, ἀπὸ, ἐκ, σημαίνουσα τὸ πέρας τῆς τȣ̃ ῥήματος ἐνεργείας· οἷον, Уговори́ть (πείθειν) ἐκ τȣ̃ Говорю̀, λέγω (ὡς ἐξειπεῖν)· καὶ τὸ μακρὰν, Уберу̀ = ἀποφέρω· κτλ. (βλ. καὶ τόμ. Α. σελ. 264, κ. ἐν σημειώσ.). καὶ τὸ У́же, ἐκ τȣ̃ у, же. βλ. τὴν λέξιν.

Уà, οὐὰ, οὐαί.

У́бо (у, бо) ἤ-πȣ· ἤ, οὖν πού (οὖν, τοίνυν = ἄρα, ὅθεν τὸ Γλ. or).

Убо́гій, Убо́гъ (*πένης*, *πτωχὸς*), *φαίνεται*=*ἀβούγης* (*Ἡσύχ.*), *καὶ ἀβούτης* (*Ἐτυμολ.*). *Ἔςι γέ μην ἐκ τȣ̃* у, бог (*ἀποκοπὴ ἐκ θέματος τȣ̃* Бога́тъ. *βλ.* Бога́тый). *τὸ* у=*α* (*ςερητικῷ· ὡς σάρω*, *σύρω*. *σάββατον*, Субо́та). *ἢ μᾶλλον*, у=*ἀπὸ*=*μακρὰν*, *ἄνευ* (*βλ.* У).

Убру́съ (*ὀθόνιον*, *καψιδρώτιον*, *λτ. σȣδάριον· 2*, *τὸ ἅγιον Μανδήλιον*, *λτ.* mantile=*μανδύλιον*, *ὑποκορ. τȣ̃ μανδύας*, Ма́нтія [*λέξ. περσικ. ἐκ τȣ̃ μανδὺς*, *ὡς καὶ τὸ κάνδυς*], *καὶ Σ. μαντήλιον*, *ὡς καὶ μαντήλα* = *μανδήλη*, *ὅθεν καὶ τὰ*, mantelum, mantellum, *Τρμ.* Mantel, *Γλ.* manteau, mantille, *κτλ. βλ. Ῥείμ. λ. μανδύας. τὸ γοῦν* Убру́съ) = *ὀρβὸς* (*μεταθ. ὀβρός*), *ἀντὶ μορβὸς* (*κατ' ἔκπτωσιν τȣ̃ μ*, *ὡς*, *μάλω*, *ἄλω· μάλη*, *λτ.* ala· *μορφὸς*, *ὀρφὸς-φνὸς*, *κτλ.*), *τὸ καὶ ἀμορβὸς* (*μετὰ τȣ̃ εὐφωνικȣ̃ α*, *καὶ ο*), *καὶ ἀμοργὸς*, *ὁ ἀμέργων ἤτοι ὀμοργνὺς*=*ἀποσπογγίζων*. [*ἐκ τȣ̃ μελγω*, *ἀμέλγω*, *μέργω*, *ἀμέργω*, *ὀμόργω*, *-γνυμι· ὅθεν καὶ ἡ νῆσος Ἀμοργίς. βλ. Ῥείμερ. λ. ἀμόργινος*). *Ὥςε τὸ μορβὸς* (*ὀρβὸς*, Убру́съ) = *ἀμορβὸς* = *ἀμοργὸς*, *ἀμοργὶς*. *Οὐ γάρ μοι δοκεῖ τὸ* Убру́съ = *ὀρφὸς*, *ὀρφὴ*, *μορφὴ* (*βλ.* Óбразъ), *κατὰ τὸ τῆς συνήθ. προσόψιον*, *ᾧ τὸ πρόσωπον ὀμοργνύμεθα.*]

Увы́ (*οὐαὶ*) *ὠϜὴ*, *ὠὴ*, *αἰβοῖ*. *ἢ*, *ὦ φῦ* (*φεῦ*, *συνήθ. ὤφου*, *καὶ ὠγοῦ*)· *ἢ ὀϜὶ*, *οἲ*= *οἰ.*

Уголъ, Углъ (*γωνία*) *ἀγκύλη*, *ἀγκύλος*, *Λτ.* angulus, *'Ιτ.* angulo, *Γλ.* angle (*ἄγω*, *ἄγκος ἀκὴ*, *Γρμ.* Ecke). у = а. *βλ.* Убогій.

Угль, Уголь (*ἄνθραξ·* а = у. *βλ.* Уголъ), *ἄγλη* = *αἴγλη*. (*οὕτω καὶ τὸ τῆς αἴγλης συνώνυμον φῶς=πῦρ. Μαρκ. ιδ· καὶ Λ, Μακκβ. ιβ,* 29. *βλ. καὶ Ξνφ. 'Ελλην. ἱσορ. ς,* 6, 17, *καὶ Κυροπ. Ζ, ε,* 3, *καὶ 'Ησύχ. ὅθεν ἡ τῆς συνηθ. φωτία = πῦρ, τὸ καὶ, λαμπρὸν, παρὰ Κυπρίοις καὶ ἄλλοις τῶν νησιωτῶν). ἢ γῦν καὶ τὸ* Уголь *ἐκ τῦ* Огóнь (*βλέπε τὴν λέξιν*). *ο = ȣ = υ =* у, *καὶ τ' ἀναπαλιν κατὰ διαλέκτȣς. ὡς, ȣνομα, ὄνυμα, ὄνομα. Οὕτω καὶ οἱ νῦν Λάκωνες λέγȣσιν ὀ, ἀντὶ ȣ, οἷον, ὀ συνίε; = ȣ συνίεις;*

Угра (*'Ρωσσίας ποταμὸς παρὰ τὴν Καλȣγαν*) *οὐγρὰ = ὑγρὰ* (*τὸ ςοιχεῖον τȣ ὕδατος, θάλασσα·* „*τραφερή τε καὶ ὑγρὰ = ξηρὰ, καὶ θάλασσα·* "*Ομηρ.*). *ἐκ τȣ ὑγρὸς, καὶ συνήθ.* (*παρὰ Σμυρναίοις καὶ Χίοις*), *ȣγρός.*(*ὡς Βοιωτικ. οὔμες=ὕμες, ὑμεῖς*). *βλ. τὸ ςοιχ.* У. *τὸ θέμα* уг, *ὕγος* (*ἐκ τȣ ὕω, παρ' ὃ καὶ τὸ ὕδωρ, τὰ νῦν παρὰ τοῖς Λάκωσιν, ὕον*). *'Εκ τȣ* уг *ἴσως καὶ τὸ* Бýгъ (*βλέπε τὴν λέξιν*). *Εἰ μή τις τὸ* Угра *παρὰ τὸ* Угрь *πάντως βȣλοιτο ἐτυμολογεῖν, οἷον ἐγχελήεις, ἐγχελεών.* (*βλ.* Угрь).

Угрь, Угорь (*ἔγχελυς, ὅθεν λτ.* anguilla, *ἀρχ.* aggilla, *Γλ.* anguille), *τὸ συνήθ. ὀγγρὶ* (*ὄγγρος*)

ἀντὶ γόγγρος. καὶ (ὡς εἴπερ ἐκ τοῦ βόγγρος ἀντὶ γόγγρος), Σ. βογγρὶ, καὶ (β=μ), μογγρὶ (εἶδος θαλασσίου ἐγχέλεως). 2, Угорь (φῦμα ἐπὶ προσώπου, συνήθ. σπειρίον) ὄγγρος, γόγγρος (=ὄζος, ὄγκος φυτοῦ, τὸ καὶ κροτώνη Θεόφρ.). οὕτω καὶ τὸ Γλ. bouton, καὶ bourgeon σημαίνει τὸ φῦμα ἐπί τε φυτῶν καὶ ἐπὶ τοῦ ἀνθρωπίνου σώματος.

Угрюмый, Угрюмъ (σκυθρωπὸς, βλοσυρὸς) ἐκ τῆς у, καὶ Грюмъ (συγγεν. Грóмъ) βρόμος, βριμὸς, ἐκ τοῦ βρέμω, καὶ φρέμω, fremo, καὶ χρέμω, ὅθεν καὶ χρόμος = βρόμος, ο =ου) χροῦμος, γροῦμος (ὡς καὶ βριμὴ=Γρμ. Grimm).

Уда (ἄγκιστρον) συγγεν. Удило· ἄλλο δὲ τὸ ὀδοὺς, ὀδελὸς = ὀβελὸς (ὄδω = ὄτω, οὔτω, οὐτάζω).

Ударяю (παίω, πλήττω· ὡς ἐκ τοῦ Ударю) δαρέω, δάρω, δαίρω [Дарỳ, Дерỳ μετὰ τῆς у προθέσεως· οὐ γάρ ἐστιν ἁπλοῦν, ὥστε εἶναι (ἐκ τοῦ ὔδω, ὐδάω=νύσσω) οἷον, ὀδάρω· ὡς ὀδύρω, καὶ οὐδύρω]. Ударéніе (παῖσις. καὶ κροῦσις φωνῆς = τόνος, Γραμματικ. ὡς κροῦσις ὢν ὁ τόνος ἐπὶ τῆς τονιζομένης συλλαβῆς) οἷον, δάρσις (δαρμός). Ударъ δὲ παρὰ τοῖς Ῥώσσοις καὶ ἡ ἀποπληξία (τὸ γὰρ δέρω = πλήττω).

Удило (στόμιον χαλινοῦ), συγγεν. Узда̀.

Удъ (μέλος), φαίνεται ἐκ τοῦ ἀρχαίου ўю = ὕω, ἄω=(яю) япи, = Ϝάω, γάω, κάω, χάω, Ϝύω,

γύω, ὅθεν καὶ γυῖον (μέλος)· ἐκ τȣ̃ ἄω, χάω, καὶ τὸ χάδω, χάζω (χωρῶ). οὕτως ἐκ τȣ̃ у́ю, у́дъ (οἷον χάδον, χύδον, hύδον ἀντὶ γῦον, γυῖον, παρενθέσ. δ)· ἐκ τȣ̃ ἄω, ὅω, καὶ τὸ ὅδω, (οἰδαίνω) τὸ ἀντίθετον τοῦ (ἄω) ἄγω, ὄγω, οἴγω = ὄχω, ἔχω, χέω, χάω. Ὁ Ἡσύχ. ἔχει „ ἄδες, πόδες (ἴσως ἐκ τȣ̃ ὀδεῖν, ἀλλ' ἡ λέξις πάμπαν ὕποπτος καὶ ἀμφίβολος). Τὸ Γρμ. Glied, Γοτθ. lithus, Κτσξ, lid, liet (μέλος) ἐκ τȣ̃ leiten (ἄγειν) = λιάδειν, λιάζειν = ἐλεύθειν (Adelung). βλ. У́ю.

У́жасъ, У́жасть (θάμβος, ἔκπληξις). Ужаса́ю (ἐκπλήττω, — саюсь, -ττομαι, θαμβέω) ἀγάσσω (ἀζάσσω)=ἀγάζω, ἀγάω, ἄγη, ἄγασις (ἄζασις), ἄζω, ἄζομαι (a = y. βλ. У́голъ). ἢ σύνθετ. У, жас, У-жаса́ю (καὶ Ужасну̀, ὡς ἐκ τȣ̃ У-жасу̀), συγγεν. δείσσω, δείζω, δίδω, δείδω, δέδοικα, δεδίσσω (ἐκ τȣ̃ δείω, δίω, δέω = δάω, οἷον δάσσω, δ=ж), δέος, δεῖσις (ὅθεν τὰ σύνθετα, δεισ-ήνωρ, δεισιδαίμων). Ἐκ τȣ̃ δείσσω, καὶ τὸ Βμ. dešým = δείσσημι, τὸ δὲ у ἐν τῷ У́жасъ, =παρὰ, ἀπὸ, πρόθ. (ὡς περιδείδω, ὑποδείδω), ἐκ εὐφωνικὸν (ὡς τὸ ο ἐν τῷ, δὰξ, ὀδὰξ, δάκω, ὀδάξω, ἀδαξέω).

Ужѐ = ἤδη (δ = ж· ἔςι δὲ καὶ у = η, ὡς συνήθ. σȣπία=σηπία). καὶ ἄλλως δὲ τὸ ἤδη σύνθετον ἐκ τȣ̃ δή, καὶ ἡ (ὡς τὰ, ἡ-μὲν, ἡ-δὲ κτλ.), τὸ δὲ η = α, ο, ἵ (ὅς), ἵν, ὅθεν

καὶ τὸ ἵνα (= ὅπȣ, ἐκεῖ). καὶ ἀF = αὐ, ἀπ, ἀπὸ, ὅθεν καὶ τὸ У, = ἀπὸ, καὶ = αὐ = ου (ὡς αὐς, οὐς), καὶ У, = οὐ δὴ ἀντὶ αὐ δὴ, ἄδη, ἤδη.

У́же, καὶ Юзе (σχοινίον, δεσμὸς), καὶ У́за, У́зы (δεσμὰ), καὶ У́зо, οὖσσον (σσ=ζ), οὖσον καὶ οἶσον, παρὰ τὸ οἶσος, οἰσὸς, οἶσαξ, σ=τ, οἶταξ, οἴτηξ, λτ. vitex, vitis, vimen· καὶ ὑσὸς, ὑσίον = οἰσίον, κτλ. ἐκ τȣ̃ ἴω, Fίω, βίω, μίω, παρ' ὃ καὶ ἰτὸς, ἰτέα. βλ. Вью. ὅθεν У́жикъ, ὁ, У́жика, ἡ (συγγενὴς, ἀγχιςεὺς, διὰ τὸν δεσμὸν τῆς συγγενείας. βλ. Сестра̀). Со-юзъ σύν-δεσμος, κτλ. ἀνάφερε εἰς τὸ У́ю.

У́жинъ (δεῖπνος, δόρπος). У́жинаю (δειπνῶ). У́жина(μερὶς) ἐκ = ἔδανον, ἐδανὸς, νὴ, νὸν (ε=ο, ὀδανὴ, καὶ δ=ζ), ἐκ τȣ̃ ἐδάω (ἐδάνω) = ἔδω, λτ. edo, ἄδω, ядмь, ѣдмь (ямь, ѣмь), ἄζω, Γρμ. atzen, ätzen, eten, essen, ἐσθίειν (ἔσδω, ἔσθω). ἀλλ' ἐκ τῆς у, καὶ Жую, (δύπω) Жву = δέπω, δάπω, δάπτω, ὅθεν καὶ δεῖπνον.

У́за, βλ. У́же.

Узда̀ (χαλινὸς), συγγεν. У́за, У́же, Юзе, ὡς οὖσσον = δεσμὸς (οἷον οὖσσα, οὖζα, οὖσδα, ἔδα· ὅθεν У́дило).

У́зкій, У́зокъ (ςενὸς). У́жу (ςενόω), συγγεν. У́за, У́же (οἷον ἔσσαξ, οἶσαξ, ὡς ἐκ τȣ̃ οἴσσω = οἴω = ἴω, Fίω, βίω, Вью (βλ. У́же). πρὸς δὲ τὸ βίω παράκειται τὸ, φίω, σφίω (ἐκ τȣ̃ φάω, πάω), σφίγω, σφίγγω· (καὶ τὰ σφίγγω,

σφιγκτὸς, *σημαίνουσι καὶ τὸ ςενὸς*, *ςενόω*).

Уй (*θεῖος πρὸς πατρὸς*, *λέξις ἀπηρχαιωμένη*). Уéцъ (*ἀδελφιδοῦς*), *παρηχεῖ μὲν πρὸς τὸ υἷϊς* (*υἷϊ-ς*) *υἱὸς*, *ἀλλ' ὁ υἱὸς ὀκ ἔςι θεῖος*. *ὅθεν οἶμαι τὸ* Уй *συγγενὲς τῦ* Ужикъ (*βλ.* Уже Юже), *ἐκ τῦ* Ую.

*Уксусъ, *ὄξος* (*ἐκ τῦ ὀξὺς*=*ὠκὺς*, *ἀκὴ*, *ἀκὶς*, *λτ.* acies, *ὅθεν* acetum), *Πολ.* oszet, *Κρτ.* ozet, *Βμ.* wotzet, *Οὐγκρ.* eszete, *Γοτθ.* akeit, *Γρ.* Essig, *ἀρχ.* ezzich, *Σβ.* ættika, *Ὀλ.* ediek, *κτλ.* (*βλ. καὶ* Оцетъ). Уксусный, *ὄξινος*, *κτλ*·

Улей (*κύβεθρον*, *κυψέλιον*), *λτ.* alveus, *συγγεν.* *εἰλυὸς* (*φωλεὸς*· *ἔλω*, *ἅλω*, *εἴλω*).

Улиmа (*κοχλίας*), *λτ.* helix, *ἕλιξ*=*ἐλητὸς*, *τὴ*, *εἰλυτὸς* (*ἕλω*, *εἰλέω*). *ἢ*, У, лиmа, *συγγ.* Слизь, *βλ.* Слѣзъ.

Улица (*ἀγυιὰ*, *πλατεῖα*) *παρηχεῖ πρὸς τὸ ἠλυσία* (*ἤλυσα*), *ἤλυσις* = *ὁδὸς* (*Ἡσύχ.* у = *η*. *βλ.* Ужè), *ἐκ τῦ ἔλω*, *ἐλύθω*, *ἐλεύθω*, *ἤλυθα*· *ὡς λτ.* via, *ἐκ τῦ βίω*, *βείω*, *βάω*, *βαίνω*. *Γρμ.* Gasse *ἐκ τῦ* gehen = *κίειν*· *καὶ ὁδὸς συγγεν.* *βάδος*, *βάδω*, *βατῶ*, *πάτω* (*βλ.* *Ῥείμερ.*), *καὶ* Переулокъ (*ςενωπὸς*, *πάροδος*) *παρήλυσις*, *ὡς ἐπηλυσία*, *κτλ.* *Ἀλλὰ τὸ* Улица *ἐκ* улокъ (*ὅθεν* Переулокъ) *δοκεῖ μοι παράγωγον τῦ* Лѣзу, Лáжу, *ὅθεν ἂν εἴη καὶ* лóкъ, у-локъ (*βλ.* Лѣзу). *ἢ τὸ* лóкъ *τῦτο συγγενὲς τῦ* лóхъ = лякъ, *λυγὸς* (*λογὸς*), *λοξὸς*, *λὶξ*, *λικὸς* (= *καμπτὸς*, *καθὰ καὶ τὸ τρόπος*, *τροπὸς*, *ἀτραπὸς*, *ἐκ τῦ τρέπω* = *ςρέφω*. *ὥςε*

εἶναι τὸ Ўлица = ἀμφὶ-λοξία, λοξὶς, λόξη, λοξότης, λοξιὰς, διὰ τὴν λοξότητα τῶν ἐν τοῖς μὴ ἐῤῥυμοτομημένοις πολίσμασιν ὁδῶν.

Улыбáюсь (μειδιῶ) ἐκ τῆς у, καὶ лыбáю, лыбỳ (λείβω) ἀντὶ λέβω=λεύω, λεύσσω, λαύσσω, γλαύσσω, ἢ λύϜω (λὺξ, λύκη· ἐςι δὲ τὸ ы=ει καὶ υ), διὰ τὴν φαιδρότητα τȣ̃ μειδιῶντος προσώπȣ. καθὰ καὶ τὸ γελάω, γαλήνη, κτλ. ἐκ τȣ̃ λάω, γλάω, παρενθέσει α, ε, (ὡς καὶ γλὰξ, γάλαξ, κτλ. βλ. Ῥείμερ. λ. γλαύσσω). Οὕτω καὶ Улыскáю, юся (= Улыбáю), ὡς ἐκ τȣ̃ Лыску, λίσκω (λίξω, λίζω, λίσσω, λισσὸς, λίω, λέω, λεύω), ἢ λύσκω, λύξω (λύξω) λὺξ, lux, λύκω (βλ. Лысый, Лýчъ, Лицè). οὐ γάρ ἐςιν ἁπλοῦν τὸ Улыбáю, ὥςε τούτῳ παραβαλεῖν τὸ ἱλεϜόω, ἱλεϜῶ, ἱλεοῦμαι (ἵλεως, συγγενὲς, ἔλεος, ε = ο, ὡς, ἔλαιον, oleum, καὶ ο = у).

Ўмъ (νοῦς). Умѣ́ю (νοῶ, οἶδα, οἶμαι, φρονῶ) φαίνεται=οἰμάω, οἶμος (ἐκ τȣ̃ οἴω = φέρω -ομαι, ὁρμῶ, ὁρμαίνω), ὅθεν, οἷον ὗμος (ȣ̃μος, Ўмъ)· ἐςι δὲ τὸ Ўмъ=οἶμα (ἀντὶ οἴημα), καὶ Умѣ́ю, οἷον, οἰμάω ἐκ τȣ̃ ὀΐω, οἴω· ὡς τὸ ἑλληνικὸν (ἐκ τȣ̃ οἴομαι συγκοπῇ) οἶμαι· τὸ δὲ у = υ = οι· καὶ τὸ οἶμαι αἰολικ. ἂν εἴη ὗμαι (ὡς τὸ καλὺ, Βοιωτικῶς=καλοὶ, καὶ, ὕδνον = οἶδνον· ὕαξ = οἴαξ· τύραννος = κύρανος, κοίρανος, κτλ.). τὸ δὲ οἰὼ, ὀΐω = ἀΐω (αἴω, αἴσθω, αἴσθομαι), ἕτερον τȣ̃ οἴω

= εἴω (ἔω. βλ. Ую), παρ' ὃ τὰ οἶμος, οἰμάω, κτλ. (βλ. Ухо, Учу̀, Чу́ю). ὅθεν Раз-у́мъ=διά-νοια, νόημα, γνώμη, φρόνησις, κτλ. βλ. Ра́зъ.

У́не (καλὸν, συμφέρον), καὶ У́нѣе, ἐκ τοῦ У́ній, καὶ У́пей (Δοβρόβ. σελ. 321), καὶ У́ншій, шая, шее (κρείττων, -ττον, βελτίων,-ον, βέλτιςος, ςη, ςον) οὔνειος, ὄνειος, ὀνήϊος, ὀνήϊςος. [ὄνω καὶ οὔνω, οὔνομαι (Ἰλ. ω, 241) = ὀνέω, ὄνημι].

Упова́ю (ἐλπίζω) ὀπωπάω, ὀπωπέω, ὀπεύω· (τὸ θέμα Упову̀, ὀποβῶ=ὀπωπῶ) ἐκ τοῦ ὄπω, Γρμ. hoffen. (οἱ ἐλπίζοντες ὀπεύουσιν, ὀπιπτεύουσι, ἀφορῶσι καραδοκοῦντες πρὸς ἃ ἐλπίζουσι).

Ура̀ (φωνὴ χαρᾶς ἐπὶ θριάμβου, κτλ. ὡς ἰὼ, ἰή. λέξις ἰδιάζουσα τοῖς 'Ρώσσοις) ὑρὰ (ὕραξ) ἐκ τοῦ ὕρω, ὕρϜα, ὅθεν καὶ τὸ σύρω, σύρϜα, σύρβη, τύρβη· καὶ ὕρος, Ϝὖῤῥος, λτ. surrus, ἱρόω (surro), sussurro, -ssurrus. φέρεται καὶ ἀρχ. Γρμ. huri (Tripart. 426). βλ. 'Ρείμ. λ. ὕρω, καὶ τύρβη.

Урчу̀ (βορβορύζω, κορκορύζω) У, Рычу̀, ὀρύζω (ῥύω), ὀρύω, ὠρύω, -ομαι.

У́сма (βύρσα, δέρμα) ἐκ τοῦ У, смя́ть (βλ. Мну̀)= σμᾶν (μάω, μάζω) ὅθεν μάσθλη. ἢ У, жму̀(ζέμω. βλ. жму̀)=δέπω, φω, δέψω, (δέψης) Усма́рь (βυρσεύς).

Уста̀ (ςόμα). Устьѐ (ςόμιον, οἷον ποταμοῦ, κτλ.). Устнѣ̀ (χείλη). У́съ (μύςαξ) συγγ. λτ. ostium (θύρα), os, oris (ςόμα) = ὄψ, ὀπὸς

ὀπὴ, ἐκ τῦ ὄπω, καὶ (π = κ), ὄκω, ὄξ (ἐξ ῦ τὸ λτ. vox), ὅθεν οἷον ὄξος (κσ = στ) ὄςος, ὀςὴ, ἀντὶ ὄψ, ὀπὴ, διὸ καὶ τὰ περὶ τὴν ὀπὴν τῦ ςόματος τά τε χεῖλη καὶ ὁ μύςαξ. — καὶ ὁ μύςαξ ἐκ τῦ μάςαξ (ςόμα, κτλ. ὅθεν τὸ Γλ. moustaches)· καὶ ἄλλως δὲ τὸ Ýсъ = ὄψ (ο=υ, ὔψ), ψ=σσ=σ (ὡς τὸ Вы́с = Ϝύψ = οἷον Ϝύς, = λτ. Fus, sus· Вы́шу Ϝυψῶ)· οὕτω καὶ ὄψ, ὄσσις (ὅθεν ὄσσω) ἐκ τῦ ὄττις=ὄψις (βλ. Ῥείμ. λ. ὄπω). πρβλ. τὸ Σνσκρ, oschta = ςόμα.

Устрабля́ю, Устраблю̀, ἀπαρέμφ. Устраби́ти (ῥαΐζειν ποιῶ, ἀνασφάλλω, ἀναῤῥωνύω = У, страблю̀, страбу̀) = ςράφω (ςράβω), ςρέφω, (ἀπο-ἐπιςρέφω, ἐπανάγω εἰς τὴν προτέραν κατάςασιν. ὡς τὸ Σ. ὑδετέρ. γυρίζω (ἐπὶ τῶν ἀνασφηλάντων, καὶ ἐξ ἰσχνότητος εἰς εὐσαρκίαν καὶ εὐτραφίαν πάλιν μεταβαλόντων. οἷον „ ἐγύρισε τὸ πρόσωπόν τυ = ἐτράφη. „ ἐγύρισεν ὁ ἄῤῥωςος, καὶ τώρα εἶναι καλά)· Устраблéнiе, У-стра́ба (ἀνάῤῥωσις) ςράφα = ἀπο-ἐπιςροφή. [τὸ ςρέφω, ςράφω, ἐκ τῦ τράπω, τρέπω· τὸ θέμα τρέω, τέρω, ὅθεν καὶ τὸ τρέφω, Травлю̀, καὶ τέρπω. βλ. Ῥείμ. λ. τέρω].

*Ýстрица, ὀςρίδιον, ὄςρεον, λτ. ostreum, Γρμ. Auster, Ἀγλ. ouster, Γλ. huitre, κτλ.

Ýсъ, βλ. Уста̀. Ýсь, βλ. Чýшъ.

Ýтка (νῆττα, ὡς ἐκ τῦ θέματος Ýта χωρὶς τοῦ н. ἀντὶ нута) = νῆτα, νῆττα, νῆσσα [ἐκ

τῦ νάω, νέω, λτ. nato, ὅθεν καὶ τὸ λτ. anas, anatis (μετὰ τῦ εὐφωνικοῦ α) ἀνάττα (ἀντὶ νᾶττα, νᾶσσα, νῆσσα), παρ' ὃ καὶ τὸ Γρμ. Ante, Ente, ἀρχ. Aneta.]

Утóракъ, Σερβικ. = Втóрникъ (δευτέρα τῆς ἑβδομάδος. βλ. Пя́ть), ἐκ τῦ Вторы́й = βεύτερος (β = δ. συγκοπ. ἢ ἐκπτώσει τῦ δ, εὔ-(εφ)τερος, βτέρος, βτόρος). Σημειωσ. β=у=υ =ου προφερόμενον ἐπιτροχάδην ὡςτὸ' Αγγλικ. w (κατὰ τὴν ἀρχαίαν τῦ υ προφορὰν, ὅθεν ἐγενήθη καὶ τὸ λτ. v = u. βλ У). ἐντεῦθεν συνεκόπησαν καὶ τὰ Καρν. καὶ Κροτ. Торк, Торек = Утóракъ.

У́тро, О́утро, κατὰ διάλεκτ Ютро (ю=оу=у =ου=ο. βλ. 'Αλφάβ.) ὄθρος, ἀντὶ ὄρθρος (ὀρθερὸς· ἐκ τῦ ὀρθὸς,καὶ μεταθ. ὀθρὸς,ὄθρος παρὰ τὸ ὄρω, ὅθεν λτ. (oro) orior, Oriens). У́треній, ὀρθρινός. Утрій (ἡ ὀθρία) = ἡ ἐπαύριον· ὅθεν καὶ За-утра, Зау́тра (αὔριον) καὶ κοινῶς За́втра (в=у)=δι' ὄρθρου (οἷον δίορθρα, ὡς συνήθ. σύνταχα, καὶ διὰ = ζὰ, ζάοθρα). οὕτω καὶ τὸ αὔριον ἐκ τῦ αὔω ἄω = αὐὼς (ἀὼς, ἠὼς, ἕως=ὄρθρος), ὅθεν καὶ αὖρα, ἀφ' ἧ τὸ λτ. aurora=αὔρας ὥρα.

Утрóба, Σλαβ. Оутрóба, (γαςὴρ κοιλία) ἢ συγγεν. Требу́ха, Требу́ (οἷον Троба, μετὰ τῦ у=τρόπα=τρύπα), ἢ γῦν ὡς ἐκ τῦ Оу́трь у́трь=οὖδερος, ὄδερος ('Ησύχ.), λτ. uterus, παρὰ τὸ οὖθαρ, Γρμ. Euter, Σνσκρ. ydara, (καὶ θ = φ, οὖφαρ=λτ. uber)· καὶ ἡ ὑςέραι

ἐκ τȣ̃ ὕςρος (Ἡσύχ) = λτ. uterus, οὔδερος, ἀντὶ οὔθερος, αἰολικ. = οὔθαρος, οὖθαρ (δ = ϑ, ὡς, δέλω, ϑέλω· δάλασσα, ϑάλασσα), ὅϑεν τὸ Утро́ба, οἷον οὐϑάρα (μεταϑ. οὐϑράϝα) ϑηλυκῶς, ὡς ὑςέρα. τὸ δὲ ȣ̓̃θαρ (=ὖθαρ) παρὰ τοῖς Ποντικοῖς νῦν, ὑθάκιν (ὡς ἐκ τȣ̃ ὖθας, ὖθαȣ). τὸ ȣ̓̃θαρ, οὔθαρος, φαίνεται ἐκ τȣ̃ ὄδω, ὄθω, οἴδω, οἰδαίνω, ἐπὶ τῆς σημασίας κοίλου τὰ ἐντὸς, καὶ πλήρους, ὅϑεν οἰδαίνοντος, ὁποῖος φαίνεται ὁ μαςὸς. ἔςι δὲ τὸ ὄδω, ὄθω, πρωτότυπον τȣ̃ οὐτῶ ὦθω, ὄτω, οὐτάω (τρυπῶ). ὅϑεν καὶ τὸ Ну́трѣ=Утрь, καὶ τὸ Нѣ́дро δὲ (οἶμαι), συγγενὲς τȣ̃ Нутро̀, Ну́трѣ (ѣ=е=о, ȣ, у), ὡς, οὖθαρ, Γρμ. Euter (εὖθαρ), κτλ. βλ. καὶ Ўпка.

Ухà (ζωμὸς, ἰχθύων μάλιςα), παρηχεῖ πρὸς τὸ ὀχὰ, ὀχὴ (= τροφὴ, Ἀργεῖοι. ὅϑεν εὐωχία κτλ.). ἔςι γέ μην=Γρμ. Jauche (καὶ gauche), Κτσȣ. Jüche, Juche, κτλ. συγγεν. ἰχὼς, ἰχὼρ = λτ. liquor, (ἐκ τȣ̃ λείχω, λίχω χωρὶς τȣ̃ λ. ὡς εἴβω ἐκ τȣ̃ λείβω). Ἕτερον δὲ δοκεῖ τὸ λτ. Jus, ἴσως = ζύος (ὡς Jugum = ζυγὸς), = ζέον, ζέμα, ζωμὸς (ζέω, ζύω, ζώω).

Уха́бъ (ῥωγμὴ, τρώγλη, τρύπα καθ' ὁδὸν) αὐχεϝὰ, ὀχεὰ, ὀχειὰ (ἐκ τȣ̃ χάω, χαύω, cavo, χέω, χεὰ, χειὰ, προσθ. τȣ̃ εὐφωνικ. ο, ὀχεὰ, ὡς ὀςαφὶς = ςαφὶς· ἢ καὶ χάω, χέω, μεταθ. ἔχω, ὀχὴ = ὀχειά). εἴη δ' ἂν καὶ ἐκ τῆς у, καὶ Ха́бъ = ἀμφι-χάϝος, χαυὸς, χαβὸς = cavus.

οὕτω καὶ χάος=κόος, καιάδας (κάω, χάω). συγγεν. О-ко́въ, Око́ваю (Кова́ю, Кову̀, βλ. Ку́ю καὶ Хи́жа, κτλ.)

Ухаю (ὀσφραίνομαι) πεποιημένον ὡς ἐκ τῦ ὖ ὖ ὖ (ὖh, ух) τόνου τῦ ὀσμωμένου (Ἀριςφν.), οἷον ὑάω, ὑhάω, ὡς καὶ μύζω, μύω ἐκ τῦ μῦ, μῦ. βλ. καὶ Ню́хаю. Ἐκ δὲ τῦ ἄω, ὄω, τὸ ἄζω, ὄσδω, ὄσθω, $\vartheta = \varphi$. ὄσφω (ὅθεν ὄσφρα, ὀσφραίνω), ὄδω, ὀδμή, ὅθεν λτ. odor, odefacio, καὶ olo = ὄδω ($\delta = l$, ὡς, lacryma, δάκρυμα), olefacio, olfactus (ὄσφρησις), κτλ.

Ухо, οὖhος, ἀντὶ οὖϝας=οὖας, συναιρέσ. οὖς, Δωρικ. ὦς, ὠτὸς, ὠτίον· Λακωνικ. καὶ Κρητικ. αὖς, αὖτὸς (ὡς, αὖρα, αὖρος, ὖρος, ὦρος), ὅθεν Σ. αὖτίον, λτ. auris, ἀρχ. ausis· καὶ audes = aures, Γοτθ. auso, Λετ. ausis (καὶ Ἑβρ. osen), Βενδ. uchu, uhu, Γρμ. Ohr, ἀρχ. ora, oro, or, hora (ὅθεν καὶ Oehr, Oese = οὖς = λαβή), Κτσξ. καὶ Ὀλ. oor, Ἀγσξ. eure, Ἀγγ. ear, Ἰσλ. ear, Σβ. œra, Γλ. oreille, Ἰτ. orechio, κτλ. Вну́шаю (ἐκ τῦ въ-н-у́шаю)=ἐν-ωτίζομαι· ὡς καὶ Γρμ. hören ἐκ τῦ Ohr, κτλ. [ἐκ τῦ ὄω (ὅθεν οἴω, =ὀΐω, βλ. Умъ), ἄω, αὔω (καὶ πάλιν αυ=ου, οὔω, οὖς), καὶ αὔδω, αὐδέω, ὅθεν τὸ λτ. audio =(ἄω) αΐω. καὶ αὖθις τὸ λτ. aio, ais, ait, ὡςκαὶ, ἄω, ϝάω, φάω, φημὶ (ὅθεν ὁ ἀόρις. ἦ=φῆ, ἔφη). Τὸ ἄω, ἐκφράζει τὸν ἐκ κοίλυ τῦ ςόματος ἐκπνεόμενον ἦχον, ἢ τόνον φωνῆς (ὅθεν ὠ-

νομάσθαι δοκεῖ καὶ τὸ κοῖλον ὂς ὡς ὄργανον ἀντιληπτικὸν τῆς φωνῆς· καὶ αὐτὸ δὲ τὸ αΐω=αὔω (πνέω), καὶ=ἀκέω· ἐκ δὲ τȣ̃ αΐω, τὸ αΐσθω, αἴσθω, σθομαι=λτ. sentio (sento =ȷένθω) ἔνθω, ἄνθω. τοῦτο δὲ ἐκ τȣ̃ ἀνέθω, ἄνω, ὄνω, ὔδω, ἄζω, ὄζω, ὄω, ἄω· (οὕτω καὶ πύθομαι, πύθω=puteo· ὡς, subolet mihi). Αὐδὴ καὶ ἀκοὴ σχετικὰ, ὡς ἀϋτμὴ, καὶ ὀδμή]. βλ. Учу̀.

Учу̀ (διδάσκω, μαθητεύω, διδάσκομαι· μανθάνω, ἀποςοματίζω), φαίνεται μὲν ἐκ παρηχήσεως = εἴσκω, ἴσκω (εἴκω, ἐκ τȣ̃ οἶκα, παρακειμ. τȣ̃ εἴδω, εἴσω, οἶδα· ἐκ δὲ τȣ̃ ἴσκω μεταθέσει τὸ λτ. scio, οἷον σκίω). ἔςι δὲ δήπȣ σύνθετον ἐκ τȣ̃ у καὶ чу̀ = Чýю (ὡς Тру̀ ἐκ τȣ̃ Теру̀). τὸ δὲ Чýю=κέω, κόω (ὅθεν ἀκόω, ἀκούω)· ἐκ δὲ τȣ̃ κόω τὸ κόνω, κονόω, Γρμ. kennen, können, Ἀγγσξ. knævan, Ἀγγλ. know· καὶ συγκοπ. κνόω=γνόω, γνώσκω, γινώσκω (λτ. gnosco, nosco, βλ. Знáю)· ἐκ δ' αὖ τȣ̃ γνόω, γνόω, γνώω, παρακ. γέγνωα, τὸ γέγωνα, γεγωνέω, γεγώνω = φωνῶ, καλῶ τὸν γνωςὸν (βλ. τὸν σωφὸν Ῥείμερ. λ. γεγωνέω, καὶ ὀΐω, ἀΐω)· ὥςε τὸ у-чу̀ (у = ȣ = ο = α, πρόσθετον)=ἀ-κέω, ἀκέω (ἀκόω, ὀκέω, ȣ̓κῶ), καὶ σημαίνει πρῶτον τὸ ἀκούω, ἀκροῶμαι = μανθάνω, καὶ ἔπειτα τὸ γεγωνῶ, διὰ ζώσης φωνῆς διδάσκω (βλ. καὶ Чýю). Ἐπεὶ δὲ τὸ κόω, κέω, =Ϝέω, Ϝόω (οἴω, ὀΐω)=αΐω, ἄω (βλ. Ухо.

ὡς καὶ τὰ ἑτερόσημα γάω, κάω, κόω, κέω =Fόω, Fάω, ἄω, κτλ. καὶ, αὐχέω=καυχέω), ἔςαι δήπε καὶ τὸ οὖς συγγεν. τε Fέω=Fαύω (ἔω), κόω, κέω, καὶ τὸ Ухо, συγγεν. Учу̀. καὶ πιθανῶς ἄρα ὁ σοφὸς Συσκόφος ἠτυμολόγησε τὸ Учу̀, Ука παρὰ τὸ Ухо, ὡς ἀμφότερα θέμα ἔχοντα ταυτό. Πρὸς τὸ Учу̀ (διδάσκω καὶ μανθάνω), παῤβλ. τὸ λτ. disco (δάσκω), δάω = διδάσκω καὶ μανθάνω. ὅτω καὶ Γλ. apprendre, (ἐκ τε prendre=λτ. prandere, συγκοπ. ἐκ τε praehendere=prehendere pre-hendo=hando, περιχάνδω, χανδάνω, ὅθεν comprehendo, Γλ. comprendre = καταλαμβάνω)· καὶ τὸ Γρμ. lehren (διδάσκειν), καὶ lehrnen (μανθάνειν)· καὶ τὸ Λετ. mahzohs μέσον (= μάθομαι) = διδάσκομαι· ὡς ἐκ τε μάθω, καὶ τὸ μαθητεύω = μανθάνω ὡς μαθητής, καὶ = μαθητὰς ποιῶ, διδάσκω (Γρφ). καὶ τὸ μαθαίνω δὲ τῆς συνήθ. (ἐκ τε μάθω, ὡς πάθω, παθαίνω) = μανθάνω καὶ διδάσκω. οἷον „ ἔμαθε τὰ γράμματα, καὶ, τὸν ἔμαθε τὰ γράμματα. [τὸ διδάσκειν καὶ μανθάνειν σχετικά, καὶ τὸ δίδαγμα = μάθημα]. ὅθεν Учи́тель, διδάσκαλος· καὶ Учени́къ ὁ διδασκόμενος = μαθητής οἷον ἀκέτωρ, ἀκεςὴς ὁ ἀκετίζων καὶ ἀκετιζόμενος, ἀκροατής· καὶ (На-учу̀), На-у̀ка (ἐπιςήμη· οἷον ἐνακοή, ἐνώτισις)· κτλ. βλ. Чу́ю καὶ У́хо.

У́ю (ἄχρηςον, ὅθεν τὰ σύνθετα, Обу́ю=induo,

ἐνδύω.—изу́ю=*ἐκδύω*) *ὕω=ἕω*, *οἴω=εἴω* (*ἕνω*, *ἕννυμι*, *ἐκ τῦ ὕω καὶ τὸ λτ.* ex-uo=изу́ю. *'Εκ δὲ τῦ* Обу́ю (Об, у́ю, *ἢ* Об, вѷю=вію) *τὸ* Обува́ю (*ὑποδέω*). Обувь (*ὑπόδημα*)· *"Ωπερ ἐκ τῦ ἕω*, *εἴω*, *ἴω*, *τό*, *τε Ϝίω*, *βίω*, вію, *μίω*, *κτλ. καὶ τὸ ἴτυς*, *ἰτέα* (*καὶ πάλιν τὰ οἶσυς*, *οἰσὸς*, *ὑσίον*, *οὖσον*, Уже, Юзе, *κτλ. ἐκ τῦ οἴω = εἴω*, *ἴω βλ.* Віѝ), *οὕτω καὶ ὕω=ἕω* (*ἵημι*), *ὅθεν ὑσσὸς* (*βλ. 'Ρείμερ.*). *καὶ ὕω*,ѷю=*Ϝύω*,*γύω*(*ὅθεν γυῖον*) *κύω=ἄω*=Яю (*βλ.* Я́пи)= *αὔω*, *χάω*, *χαύω*, *γάω*, *κτλ. βλ.* У́дъ.

Ф.

Ф, Ф (Фертъ, *φέρτ.*)=**Ф**, *φ. καὶ = ϑ* (Феатръ, Феодоръ, *φέατρον*, *Φεόδωρος*, *αἰολικῶς*, *ὡς*, *φὴρ = ϑὴρ*, *λτ.* fer· *καὶ Σ. ϛάφνη*, *ϛαφνίζω = ϛάϑμη*, *ϛαϑμίζω κτλ.*). Ф҃=*φ* (500). ҂Ф҃= *͵φ* (500000). [*Οὐδεμία κυρίως Σλαβονικὴ ἢ 'Ρωσσικὴ λέξις ἄρχεται ἐκ τῦ φ* (*βλ. Μέρ. Α. 'Αλφάβητ.*). *ἃς δ' ἐνταῦθα καταχωρίζομεν*, *αἱ λέξεις ἅπασαι*, *ξενικαί· καὶ ἤτοι ἑλληνικαὶ*, *ἢ ἐξ ἄλλων γλωσσῶν*, *σχέσιν ἔχουσαι πρὸς ἑλληνικὰς*, *διὸ καὶ ἀϛερίσκῳ ταύτας κατεϛίξαμεν· Εἰκάσειε δ' ἄν τις ὐκ ἀλόγως*, *ἄλλο μηδὲν ἢ αὐτὴν τὴν περὶ τὸ προφέρειν τὸ ϑ δυσχέρειαν καὶ τὸ πάλαι τοῖς*

Αἰολεῦσι καὶ νῦν τοῖς Ῥώσσοις εἰσηγήσασθαι τὴν μεταβολὴν τȣ̃ θ εἰς φ, καὶ τοι γε μηδὲ τέτων μηδ᾽ ἄλλȣ μηδενὸς τῶν Σλαβονικῶν ἐθνῶν χρωμένων τῷ φ. τόν γέ μην φθόγγον τȣ̃ γράμματος προφέρȣσι σαφῶς, ὅταν πρὸ τῶν ψιλῶν καὶ συριςικῶν συμφώνων δασύνωσι τὸ β, Фтóрникъ *προφέροντες τὸ* Втóрник, *καὶ* Верёфка, *τὸ* Верёвка, *καὶ* Фсегдà, *τὸ* Всегдà, *κτλ. καὶ μετὰ τȣ̃* т *δὲ καὶ* с *καὶ* ц, *προηγȣμένων, συνημμένον τὸ* в *προφέρȣσιν ὡς φ, γράφοντες μὲν* Свѣтъ, Цвѣтъ, Творю̀, *προφέροντες δὲ* Сфѣтъ, Цфѣтъ, Тфорю̀, *κτλ. καὶ ἐν τέλει λέξεως ὡσαύτως,* Крóфъ, *λέγοντες τὸ* Крóвъ, *καὶ πάντα τὰ εἰς* овъ *ἀπαγγέλλοντες εἰς* офъ. *Οὕτω καὶ ἡ Ἑλληνικὴ φεύγȣσα τὸ δυσπρόφορον δασύνει τὴν αυ, ευ (αβ, εβ) πρὸ τῶν ψιλῶν συμφώνων καὶ τῶν συριςικῶν, βασιλέφς προφέρȣσα τὸ βασιλεὺς, καὶ ἔφκολος τὸ εὔκολος, καὶ ἔφτονος, τὸ εὔτονος, καὶ αὖςὸς (ἀφςὸς), Αὐςρία, καὶ Ῥωσσιϰ.* Австрь (Афстрь), *ὁ Αὐςριακός. κτλ. Ἔςι δὲ τὸ φ= π, β= Σλαβον.* п, в, б, *ὅθεν καὶ πλεῖςαι δὴ λέξεις σλαβονικαὶ ἀπὸ* п, *καὶ* в, *καὶ* б *ἀρχόμεναι ἀναλογȣ̃σι πρὸς ἑλληνικὰς ἀρχομένας ἀπὸ φ, ὡς τὰ* Бѣгу̀, Бывáю, Звѣрь, *κτλ. καθὰ δὴ καὶ Λατινικαὶ καὶ Γερμανικαὶ, καὶ τὰ Μακεδονικὰ Βίλιππος, ἀντὶ Φίλιππος, κτλ. καὶ πάντα τὰ ἀρχαῖα, ἐν οἷς τὸ*

π ἐκ ἐδασύνετο. Ἐπεὶ δὲ τὸ β (= π), συμπιλέμενον καὶ συναλοιφόμενον περὶ αὐτὰ τὰ χείλη μετὰ τῦ μ ἀποβαίνει 6, ταῦτ' ἄρα παρέθηκε παράλληλα τὰ ςοιχεῖα Б, καὶ В, ὁ τῦ Σλαβονικῦ Ἀλφαβήτυ πατήρ. καὶ ἔςι τὸ μὲν Б = τῷ Γερμαν. b (ἄδηλον γὰρ εἰ καὶ τὸ λατινικὸν b παρὰ τοῖς ἀρχαίοις Λατίνοις ἐξεφωνεῖτο καθά περ νῦν δὴ παρ' Εὐρωπαίοις), τὸ δὲ В, αὐτὸ τὸ Ἑλληνικὸν β (= λτ. v, Γρμ. w)· τὴν γὰρ βομβήεσσαν τῦ b προφορὰν ἐκ ἀποδέχεται ἐδαμῆ ἐδαμῶς ἡ Ἑλληνική, ἐδ' ἔςιν ὅτε καὶ ἀπεδέξατο, προφέρει δὲ καὶ νῦν ὡς καὶ πάλαι τὸ β δασέως ὡς v· ἣν δέ ποτε ςόμφον ἐν λέξεσι καὶ ὄγκον ἐκφράζειν ἐθέλῃ (φιλεῖ δὲ μάλιςα), παρεμβάλλει πρός τε τῷ β καὶ πρὸς τῷ π, τὸ μ καθαρὸν καὶ λαμπρὸν καὶ ἐ συνεφθαρμένον (ᾗ δὴ συνέφθαρται ἐν τῷ b), ὅμπη, λέγουσα, καὶ κάμπω, καὶ τύμπανον, κτλ. ταῦτα δὲ προφέρομεν cambo, tymbanon, καὶ ἐ καθάπερ οἱ Εὐρωπαῖοι τὰ ἑαυτῶν stampa, templum, κτλ. Ταῦτα ἐμπαρόδως περὶ τῆς ἑλληνικῆς τῦ β προφορᾶς (ἐπειδή περ ἐπεμνήσθημεν τῦ ςοιχείυ), τὰ δὲ πλείω εἴρηται πρότερον πρὸς τὴν Ῥωσσικὴν νεολαίαν (ἐν τῷ " περὶ τῆς τῶν ἑλληνικῶν γραμμάτων προφορᾶς, ἡμετέρῳ συντάγματι), ἵνα μὴ παράγηται τῆς ὀρθῆς τῦ καθ' Ἕλληνας λόγυ ἀπαγγελίας ὑπὸ τῶν ἀλλοφύλων Ἑλληνιςῶν, οἷς περ

ήρεσεν ἀντὶ τȣ̃ ἑλληνικȣ̃ τὸν βάρβαρον φθόγγον τῆς τȣ̃ Ἐράσμȣ προφορᾶς ἐν πολλοῖς τῶν ἑλληνικῶν γραμμάτων ἑλέσθαι].

*Фаза́нъ, *Βμ.* bazan, *Πολ.* fazyan, *Γρμ.* Fasan, *Γλ.* faisan, *Ἰτ.* faggiano, *μ. λτ.* faxanus, fasanus, *συνήθ. φαζάνι καὶ φασάνι=φασιανὸς (ὁ ὄρνις ἐκ τȣ̃ Φάσιος ποταμοῦ Κολχίδος· Φάσον καὶ νῦν καλȣ̃σι τȣ̃τον οἱ Ποντικοί).*

*Фа́келъ, *Γρμ.* Fackel, *Σβ.* facla, *Βενδ.* bacla, *Ἰτ.* fiaccolla, *συνήθ. φάκλα, λτ.* facula, *ἐκ τȣ̃* faces, fax (*δᾲς, δετὴ*)=*φὰξ, ἀντὶ φακὸς, φάκελλος, καὶ σφάκελλος (φάω, σφάω, σπάω). ἡ φὰξ (λτ.* facies), *φαικὸς=λαμπρὸς (φάζω, φάω, φαίνω). βλ. Ῥείμ. λ. φακός.* [*τὸ Γρ.* fachen = *ῥιπίζειν, ἀνάπτειν, συγγεν. τȣ̃ ἀρχαίȣ* fach, fac (*πῦρ*)=*λτ.* focus (*μσ. λτ.* fogus, fogo), foveo = *φώϜω, φώγω, φώω, φαύω, φαίω, φαικὸς, κτλ.*].

*Фа́лда (*πτυχὴ, πτύξ*). *τὸ Γρμ.* Falte, *Ἰτ.* falda, *μ. λτ.* faltus, *ἐκ παραφθορ. τȣ̃ λτ.* plica = *πλιχὰς, πλίξ (πλίσσω, πλίξω, λτ.* plico, *Γρμ.* falten, *ἀρχ.* flitzern), *ὅθεν καὶ τὸ ἐν τοῖς συνθέτοις εὔχρηστον* — plex (du-plex, tri-plex) *ὡς τὸ -πλόος-πλȣ̃ς (διπλȣ̃ς, τριπλȣ̃ς. βλ. Ῥείμ. λ. πλίσσω). ὅτι δὲ τὸ π = φ πολλάκις ἐν πάσαις ταῖς εὐρωπαϊκαῖς γλώσσαις φανερόν· ὅθεν καὶ τὸ πῦρ καὶ λακων. πȣ̃ρ, οἱ κάτω Γερμανοὶ λέγȣσι* Für, *ὅπερ οἱ ἄνω, διαλύοντες τὸ* ü *εἰς* eu, *καλȣ̃σι* Feuer· *κτλ.*

Фáля (*μωρὸς, εὐήθης*) *φαλὸς* (*ὅθεν καὶ φαλύπτει = μωραίνει* '*Ησύχ.*), *Γλ.* fol, fou. *τὸ μεγεθυντικὸν, φάλας* (*ὡς τὰ συνήθ. κεφάλας καὶ κεφαλᾶς, χειλᾶς, ἐκ τῶν εἰς ας, μεγεθυντ. ὡς φακᾶς, Σακᾶς, τραχαλᾶς=τραχηλᾶς, κτλ.*). *ἢ φαῦλος, ὅθεν καὶ Γρμ.* faul (*καὶ τὸ φαῦλος = φαλός*).

*Фашúна (*δέσμη ξύλων ἢ κλάδων, φάκελλος ὕλης*) *τὸ Γρμ. καὶ Γλ.* fascinc, '*Ιτ.* fascina, *μσ. λτ.* fascina, fascinina *ἐκ τῦ* fascia, fascis, fasciculus = *φάκελλος, ὡς πάλιν ἐκ τῦ* fascis, *φασκὶς καὶ βάσκιος* ('*Ησύχ.*), *ἡ συνήθ. φασκία· ἐκ δὲ τῦ φάκελλος καὶ τά, φακίολος φακιόλιον, φακεώλιον,-λὶς, φακεόλιον* (=*γυναικεῖον κρήδεμνον, κεφαλόδεμα, ὡς καὶ ἐν τῇ συνηθ., ὅθεν καὶ φακιολίζω, κτλ. βλ.* '*Ρείμ. λ. φακέολος*).

*Фитúль (*ἐλλύχνιον, θρυαλλίδιον*) *τὸ συνήθ. φιτίλιον, ἢ φυτίλιον* (*ὡς γράφεται συνήθ. ἅτε δῆθεν ἐκ φυτῦ γινόμενον, καὶ ὡς εἰπεῖν, φυτάλιον· καθὰ καὶ τὸ θρυαλλὶς ἐκ τῦ φυτῦ θρύϊ, ὃ καὶ φλόμος λέγεται, καὶ φλομὶς λυχνῖτις· παρὰ τὸ φλέω φλέγω*). '*Αλλά γε τὸ φιτίλιον, καὶ ἄλλως φτίλιον* (*φτίλι*), *ἔςι μᾶλλον=πτίλιον, πτίλον ἐκ τῦ πτίλλω=τίλλω, τίλον, τίλη, τίλος* (*κροκὶς, συνήθ. φλόκκιον ἐκ τῦ λ.* floccus, *Γρμ.* Flocke, *καθὰ καὶ ξαντὸν ἐκ τῦ ξαίνω*)· *κατὰ δὴ ταῦτα γραπτέον φτίλιον* (*π=φ, ὡς, φτελέα, πτελέα*)· *οὕτω καὶ*

παρὰ τοῖς Ποντικοῖς κατὰ Τρίπολιν καὶ Χαλδίαν, φτιλτὸν (πτιλτὸν, τιλτὸν), τὸ πτίλον. τὸ δὲ φιτίλιον, κατὰ παρένθεσιν τȣ̃ ι (ὡς ἐν τῷ πιτύζω, ἐκ τȣ̃ πτύω· καὶ τὸν καπνὸν δὲ πολλοὶ νῦν λέγȣσι καπινὸν (καί τοι τȣ̃το γοῦν ἐκ τȣ̃ κάπω, καπανός). Τῶν δέ τινες ἡμετέρων ᾠήθησαν καὶ φωτύλλιον εἶναι τὸ φτίλιον, οὐ πάνυ τοι πιθανὰ ἐτυμολογȣ̃ντες. Τὸ Γλ. mêche ἐκ τȣ̃ μύκης, μύξα· ὅθεν καὶ λύχνος δίμυξος, τρίμυξος, κτλ.

*Фіáлъ, φιάλη· (σημείωσαι τὴν ἀποκοπὴν τοῦ μακροῦ η).

*Фіáлка (ἴον. ὡς ἐκ τȣ̃ Фіала), Βμ. fiole, Κρτ. violize, Γλ. viollet, Γρ. Viole, Veyol, Feyhel, Veil, κτλ. Ἰτ. viola = λτ. viola = Ϝιολὰς, ἰολὰς, άδος, καὶ ἴωλος, η, ον (ἐκ τȣ̃ ἴον, = ἰοειδὴς, μέλας).

*Флáгъ (σημαία πλοίου) τὸ Γρμ. Flagg, Ἀγγ. flag.—καὶ Флúгель (περίπτερον οἴκου) τὸ Γρμ. Flügel (πτερὸν), ἐκ τȣ̃ fliegen (ἵπτασθαι), λτ. volo. — καὶ Флóтъ (ϛόλος) Γλ. flotte, Ἀγγλ. fleet, κτλ. ἐκ τȣ̃ ἀρχ. Τευτων. fletten (πλέειν), καὶ Γρμ. fliessen (ῥεῖν), λτ. fluo.—καὶ Флéйта (αὐλὸς) Ἰτ. flauta, Γλ. fleutte, flûte, Γρμ. Flöte, ἐκ τȣ̃ λτ. flo (πνέω). πρβλ. τὰ συγγενῆ, φλάω, φλύω, βλύω, βλόω, πλύω, πλώω, πλωτὸς, πλωτή. κτλ.

*Фля́га, ὑποκρ. Фля́жка, Βμ. flasse, Πολ. flasza, Γρμ. Flasche, Σβ. flasca, Ἀγγ. flask,

'Ιτ. fiasca, Γλ. flasque, flacon, 'Ισπ. flascon, μσ. λτ. flasco, flaco, flaxa, flacta, συνήθ. φλάσκα, καὶ πλόσκα, καὶ φλασκίον = φλάσκων ('Ησύχ.).

*Фо́льга (πέταλον μετάλλου, χρυσȣ̃, κτλ.), Γλ. feuille, Γρμ. Folie, ἐκ τȣ̃ λτ. folium = φύλον.

*Фона́рь, φανάριον, Γλ fanal.

*Фонта́нъ (πηγὴ), Γλ. fontaine, 'Ιτ. καὶ μσ. λτ. fontana, ἐκ τȣ̃ fons, fontis = (φύνς) φὺς, φύντος, φύω, ϝύω (ὕω, φ = χ. ὡς fundo, fudo = χύδω, χύω). βλ, Пуска́ю.

*Фо́рма, τὸ λτ. forma, ἐκ μεταθέσ. τȣ̃ μορφὴ (μόρφα, φόρμα).

*Фо́ртка (θυρὶς, ὡς ἐκ τὸ Фо́рта), λτ. porta, συγγεν. πόρος (portus, περῶ, περάτη, πέρω, πέπορται). τὸ δὲ Σλαβ. Врата̀, Ρωσ. Ворота̀ φαίνεται μὲν = porta, ἔςι δὲ μᾶλλον παρὰ τὸ Враща́ю = Верчу̀ = λτ. verto (τρέπω, τράπω), ὅπερ ὁ Βόλφ. οἴεται ἐκ μεταθέσ. αὐτȣ̃ τȣ̃ τρέπω (τέρπω, οἷον πέρτω). τὸ δὲ λτ. foras, foris = αἰολ. φόρας, ἀντὶ θύρας, θύρας δε, θ = φ, καὶ υ = ο· ὅθεν καὶ θοράνας = θύραζε, Πάφιοι ('Ησύχ.).

*Фу́нтъ, τὸ Γρμ. Pfund, Σ. φȣ̃ντι (= λίτρα) ἐκ τȣ̃ λτ. pondus (βάρος), παρὰ τὸ pendeo, pendo (κρεμῶ), συγγεν. pando (τείνω) = πάν(δ)ω, πάνω (βλ. Пя́дь) = σπάω, [ὡς ἐκ τȣ̃ ἑτεροσημάντȣ σπέω, σπένδω (= σπάω, σφά-

ζω), τὸ σπόνδος, σπονδὺς, ὅθεν σπονδυλος], σπῶνται γὰρ τὰ κρεμώμενα καὶ τείνονται· ὅθεν καὶ τὸ pondus, πρῶτον μὲν ἂν εἴη κυρίως = τάσις, εἶτα δὲ καὶ τὸ πρὸς τὰ κάτω τεῖνον καὶ σπώμενον βάρος (οὕτω καὶ τὸ τάλαντον ἐκ τοῦ ταλάω, τάλω, τάω = τάνω, τανύω, ἕλκω, καὶ αὐτὸ δὲ τὸ ἕλκω = βαρῶ, κτλ.). Τοῦ Фу́нтъ συγγενές μοι δοκεῖ καὶ τὸ Ῥωσσικ. Пу́дъ (βάρος 40 λιτρῶν)· γνωστὴ δὲ καὶ παρὰ τοῖς Τατάροις ἡ λέξις. πρβλ. καὶ τὸ Ἀγγλ. pood, κτλ.

*Фу́ра (φορτηγὸς ἅμαξα) τὸ Γρμ. Fuhre, ἐκ τοῦ führen = φορεῖον, φέρω, λτ. fero, κτλ. βλ. Беру̀.

*Фу́рія, λτ. furia, αἰολ. φουρία = θουρία, θοῦρος·

*Фу́тъ, ποῦς, ποδὸς (ἐπὶ μέτρου γεωμετρικοῦ) τὸ Γρμ. Fuss, Σβ. fot, Γοτθ. fotus, Ἀγγ. foot, Ὀλλ. voed, Βαλλ. pedd, λτ. pes, pedis. κτλ.

*Фы́ркаю, [φρυάσσω, καὶ πτύρομαι (ἐπὶ ἵππου) τοῦτο μὲν ἐκ τοῦ πεποιημένου πτύρω (πτύω = ψύω, λτ. spuo), Γρμ. purren (ὡς ἐκ τοῦ ἤχου pur, πὺρ, φὺρ, ὅθεν συνήθ. φουρφουρίζω, ἐπὶ πτερῶν), συγγεν. πτάρω, πτάρνυμαι (Γρμ. prusten), ὅθεν καὶ, οἷον ἐκ τοῦ πτέρνω, πτ = στ, τὸ λτ. sterno, -uo, sternuto· τὸ δὲ φρυάσσω ἐκ τοῦ φρυάω = βρυάω, φριμάω, βριμάω, βρέμω, λτ. fremo, χρέμω]· τὸ δ' αὖ Фы́ркаю (Фы́рку, φίρκω, ἐκ μεταθέσ) = φρίκω (πέ-

φρικα), φρίγω (φρίζω), φρίσσω, φρίκη, Ἀγγ. fright, Γρμ. Furcht, κτλ.

X.

X, X (Xѣръ, χαῖρ.) = X, χ, = κ, γ, h, σ (ш), κτλ. X̄ = χ́ (600)· ͵X̄ = χ (600000). Σημείωσαι τὸ χ μόνον τῶν ἑλληνικῶν δασέων γραμμάτων μόνοις τῶν ἄλλων εὐρωπαίων ἐθνῶν τοῖς Σλάβοσι γνωςόν.

Хайлò (λέξις χυδαία, = λάρυγξ, γαργαρεὼν) οὐ παρὰ τὸ λτ. collum, Γρμ. Hals, ἀλλ' ἤ, γαυλὸς, χαυλὸς (κοῖλος)· ἢ πεποιημένον (ὡς τὸ γαργαρεὼν). Хаилю̀ (κραυγάζω, καὶ Σ. χουϊάζω, ἐκ τῦ γοάζω, ἢ ἰάζω, ἰάχω = Γρμ. Jauchzen, παρὰ τὸ ἰὰ, ἰαῦ, ἰοὺ, καὶ συνήθ. χοῦ, ὃ χῦ, ἃ χοῦ) = Γρμ. heule = ὑλάω. ἢ κάλω, συγγεν. Хвалю̀.

Халу́га (φραγμὸς) χάληκος, χάληξ = χαλίκωμα (αἱμασιὰ ἐκ χαλίκων).

Ха́паю (δράσσομαι, ἁρπάζω, ὡς ἐκ τῦ Ха́пу) κάπω, λτ. capio, Κτσξ. happe, κτλ. βλ. Куплю̀.

Ха́рба, καὶ Ха́рпа, Βμ. Хрпа, Πολ. chabrek, ἐκ τῦ chabr (κυανοῦς) = χάϜρ-οψ, χάρϜο-ψ, χάροψ, χαροπὸς (βλ. Δοβρόβισκ. σελ. 214), ἢ καὶ συγκοπ. τῦ χάροψ, χάροπα (χάρπα).

Хáркаю, *Σλαβ.* Хрáкаю=*λτ.* cracho, *Γαλ.* cracher, *Γρμ.* kpachen, *κτλ.*=*κάρχω* (*κράγω*), *κέρχω*, *κράκω*, *κρέκω* (*ὀνοματοποιΐαι· καθὰ καὶ τὸ χρέμπτομαι ἐκ τοῦ χρέμω*, *χρέω*, *ὅθεν καὶ τὸ λτ.* screo=*σ-χρέω*)=Крáкаю, Кáркаю, Грáкаю, *κτλ.*

Хáря (*προσωπεῖον. 'Ρωσσιςὶ*), *κάρα* (*ὡς καὶ τὸ, κεφαλὴ ἐγκέφαλον μὴ ἔχουσα, Αἰσώπ. μῦθ.*). *τὸ Πορτουγ.* cara = *πρόσωπον.*

Хвалю̀ (*αἰνῶ, δοξάζω*). Хвалю́ся (*καυχῶμαι*)· Хвала̀ (*δόξα*). Хвáленъ (*αἰνετὸς*)=*κϜάλω* (*κάλω, ἀρχ. Γρμ.* kallen, gallen, gellen, *λτ.* calo, *ἐκ τοῦ καλέω, συγκοπῇ, κλέω, κλέος, κλεινὸς, οἷον κϜαλεινὸς, κϜάλος, καλέος, κλέος*), *Κρτ.*' hvaliti, za-hvaliti, *Σερ.* (За хвалипи) Зафалипи, Завалипи (*διὰ τὴν ἔλλειψιν τοῦ χ*)· *ἐνταῦθα, ἴσως, ἀνήκει καὶ τὸ* Хлуба (*καύχησις*), *οἷον, κλύϜος, ἀντὶ κλεῦος*=*κλέος. βλ. Δοβρόβ. σελ.* 212. [*χβ*=*κϜ*=qu· *ὡς, κείω, κίω, κϜίω,* quio, quies· *κῇ, κᾷ,* qua (*πῇ*) *κτλ. οὕτω καὶ* gv = Ϝv, *ἐν τοῖς 'Ιτ.* guasto (guastare) = *λτ.* vasto =*χάσδω* (*φάσδω. βλ.* Пу́стъ)· *ἀρχ. Γρμ.* Gwespe, *Γαλ.* Guêpe=*λτ,* vespa (*φῆσπα, π* = *κ, φῆσκα*), *σφῆκα, κτλ.*

Хвáстаю (*καυχῶμαι· ὡς ἐκ τοῦ* Хвáсту) *hβάσδω, hβασδέω* = *βάσδω, βάζω* (*φάζω, φάσκω*) *ἐκ τοῦ βάω,* Бáю, Вáю, *ὅθεν καὶ* Важду̀ - ждáю, *φάω*=*ἄω, αὔω, αὔχω, αὐχέω, μετὰ τοῦ πνευματισμ. κ, καυχέω, καυχάω, ομαι.* *Τὸ δὲ* Хватáю=*χϜάδω, χάδω, χάνδω* (*βλ.* Учу̀).

Хвра́стъ, Хвра́стіе, *Ῥωσσ.* Хво́ростъ, *Πολ.* chrost, *Βμ. ἀρχ.* chwrast, *νῦν δὲ* chrasti (*φρύγανον, να, θάμνος, μνοι*) *κϜράςις, κράςις, γράςις* (*ὅθεν καὶ τὸ συνήθ. γρασίδιον*).

Хво́рый, Хво́ръ (*ἀσθενὴς, ἀσθενικὸς*) *καὶ Πολ. ἀρχ.* chwory, *ἤδη*, chory (в=*Ϝ*), *ἐκ*=*χϜέρης*, (*ε*=*ο*) *χέρης, χείρων, ἀλλ'*=хи́лый (р=л, и=о *μετὰ τȣ̃ Ϝ*).

Хво́стъ (*οὐρὰ*)· Хво́щъ (*ἵππȣρις, ἵππȣ θρὶξ*, equisetum), *ὅθεν* Хвощу̀ (*μαςίζω*), (*τὸ δὲ Πολων.* chwast = *ζιζάνια, καὶ Κρν.* hosta = *θάμνος*), *φαίνεται στγγενὲς* Гво́здь, *ϜϜόσδος* (*ὄσδος*) *ὄζος* (=*ὄσχος*). *ἤ, μᾶλλον*=*γόμφος, γόφος* (*γόθσς, γόσθος, γϜόσθος. βλ.* Гво́здь)· *δυσχερῶς γὰρ καὶ ȣ̓ πάνυ τοι ἑκόντως συμφέρεται τὸ* Хво́стъ *πρὸς τὸ λτ.* cauda = caudex=*καυλὸς* (*καύληξ, λ*=*δ*). *οἷον, καυδὸς, καὶ* (*δ* = *ζ, Σλαβονικῷ σχηματισμῷ, καυζὸς, καυσδὸς, κάβσδος, κβόσδ-ος*). *Ἀπίθανα δ' ἂν λέγοι καὶ εἴ τις παραβάλοι τὸ* Хво́стъ *καὶ* Хвощу̀ *πρὸς τὸ λτ.* quatio, *κατὰ τὸ Γερμ.* Schweif, Schwanz (*οὐρὰ*), *ἐκ τȣ̃* schweifen, *καὶ* schwanken, schwenken, schwingen (*δονεῖν· τὸ δὲ* schwingen, schwanken *ἐκ τȣ̃* wanken, wankeln, wächeln, wagen=*βάγειν, Ϝάγειν*). *Τȣ̃* Хво́стъ *συγγεν. τὸ* Хо́ботъ=*γόφος, -φωτὸς.*

Хе́бдъ, *καὶ* Хе́бзина, *Πολων., καὶ Κροατ.* hebet, *Δαλμ.* habad, abad, *Κρν.* habat, hebat, hebet, hebd, *Βοεμ.* chebdí, *Μορβ.* chebz, *Σλο-*

βαϰ. chabzda = *Σερβ.* Апта, Аптика = *ἀϰτέα, ἀϰτῆ, ἀϰτᾶ (ἀϰτιϰὴ) ϰαὶ ἀϰτὶς, Γρμ.* Attich. *ἐπεὶ δὲ ϰ=π (ἀπτῆ,* Апта, *ϰτλ.), ϰαὶ π* = b, *ϰαὶ τ* = d, *ϰαὶ* e = *α μετὰ τȣ̃ χ*=ch = h *πνευματισμȣ̃, μετεπλάσθη τὸ ἀϰτέα εἰς τὸ ἀπτέα, hαπτέα, hεπτέα, hεπτῆ,* Хебдъ (=*Ρωσσ.* Бузинà, *ϰαὶ* Бо́зъ, *Σ. βȣ́ζιον, βυζὸν, βλ.* Бузинà). *Σημείωσαι τὴν ἐν ταῖς Σλαβονιϰαῖς διαλέϰτοις τῶν γραμμάτων εἰς τὰ συγγενῆ τροπὴν, ϰαθ' ἣν τὸ Σερβ.* Апта *ἢ* Хапта (hapta), *μεταπέπλασται ἀλλοιωθὲν μέχρις εἰς αὐτὸ τὸ* chabzda, *ἐϰ τȣ̃* hebda, hebd, *ὅθεν* (d=z), chebz, *τὸ ϰαὶ* (z=zd=*σδ*), chabzda· *ἐϰ δὲ τȣ́τȣ ῥᾷστα πάρεστι ξυνιδεῖν, ὅπως ἐξ ἀπαιδευσίας ϰαὶ παχυστομίας αἱ λέξεις παραμορφάζονται· τίς γὰρ ἂν ἐπίστευσε τὸ* chabzda *εἶναι τὸ ἀϰτέα, εἰ μὴ μέσον ἦν τὸ Σερβ.* Апта;

Хи́жа', *ϰαὶ* Хыжа, *Κρτ.* hisa, *Κρν.* hisha (*ϰαλύβη, πενιχρὸν οἰϰημάτιον*). *Σερβ.* ижина (*ἀντὶ* Хи́жина=*δωμάτιον*)· Хи́чу, - шишь (*ἐπισϰευάζω*), *ὑϰ=ἴζω* (*ἱδρύω*), *ἰζοῦνα=βοόστασις* (*Ἡσύχ.*), *ἀλλὰ* Хи́чу=Хи́шу, *ϰύθω* (*ϰύω, χύω*), *ϰεύθω, ϰεύω, σϰεύω, σϰέπω* (*σϰευάζω*). Хи́жа = *ϰύδα* (*δ* = *ζ*)=*ϰύβα, γύπη, ϰαὶ* (*ὡς ἐϰ τȣ̃ χίω,* hio=*ϰύω, ϰάω, σϰάω, σχάω, ζω, σχίζω*), *οἷον χίζα* (*ὡς σχίζα=σχιστὸν, ϰοῖλον*), *ϰαθὰ ϰαὶ τὸ ϰαλύβη* (*ϰαλύβω, ἐϰ τȣ̃ γλύβω ἀντὶ γλύφω*). *ϰαὶ τὸ οἶϰος* (*ἔχω, ὄχω, ὄγω, ὄϰος, ὄγϰος, ϰτλ. βλ. Ῥείμ. λ.*

οἶκος)· τὰ πάντα κοιλότητος σημαντικά. βλ. Хозя́йнъ, *καὶ* Ху́торъ, *καὶ* Хи́щу. *τὸ Βομ.* chalupa = *καλύβα. βλ.* Коли́ба.

Хи́лый, Хи́лъ (*ἀσθενὴς, χαῦνος*)· Хилѣ́ю *καὶ* Хирѣ́ю (*ἀσθενῶ*) = *χάλω, χαλάω, χαῦλος, καὶ χαῦνος* (*χάω, χαύω, ὅθεν καὶ χαολὸς, χωλός*). *Τὸ Κτσξ,* helleg (*ἀσθενὴς*), *ὅθεν Γρ.* behelligen, *παραβάλλεται πρὸς τὸ ἕλκω* (*παρὰ τὸ ἕλω*). *καὶ πρὸς τὸ λτ.* halitus, anhelare, *ἐκ τοῦ* halo = *ἄλω, ἄω. βλ.* Adelung.

Хи́трый, Хи́тръ (*Σλαβον.* = *τεχνικὸς, Ῥωσσ.* = *πονηρὸς, εὐφυής*). Хи́трость (*τέχνη, εὐφυΐα, πονηρία*). Хитрю̀ (*πονηρεύομαι*), *ἐκ τοῦ* Хи́щу, *Σλ.* Хы́щу (*κύθω*) *κυθερὸς, κύθρος, χύτρος, τρὸς* (= *κευθὴς, κρυπτικὸς, κλεπτίστατος*), *ὡς τὸ κόβαλος, ρος* = Кова́ренъ = Кова́чъ (*βλ.* Ку́ю).

Хи́щу, Хы́щу, тить (*κλέπτω, ἁρπάζω· ὡς ἐκ τοῦ* хи́пу) = *κύθω, κεύθω* (*κρύπτω, καλύπτω* = *κλέπτω*).

Хла́дъ, *Ῥωσσ.* Хо́лодъ, *Πολ.* chlod (*ψύχος*). Хла́дный, *Ῥωσσ.* Холо́дный, Хо́лоденъ (*ψυχρὸς*). Хладѣ́ю, *Ῥωσσ.* Холодѣ́ю (*ψύχω, ἀναψύχω καὶ ψυχραίνομαι.* Холожу̀, *ψύχω*)· *ὁ Ἡσύχ. ἔχει „ χλιδὰ* = *φρίκη, ῥῖγος* (*λέξ. χληδὰ*), *καὶ" γέλινδρον, ἢ γέλανδρον* = *ψυχρὸν* (*ἴσως γέλανδον, γέλαδον, καὶ γέλιδον, ὅθεν φαίνεται συγκοπ. τὸ γλιδὸν* = *χλιδὸν, χλιδὴ, ὡς καὶ γλαρὸς* = *χλωρὸς. Ἡσύχ.*), *ἐκ τοῦ γέλα* (= *ἕλα, ἕλη, Ϝέλη, ὅθεν τὸ Γρμ.* Helle) =

λτ. gelu, gelidus. *πρβλ. καὶ τὸ Γρμ.* Kälte, kalt, *Κτσξ.* kold, *'Αγγ.* cold, *κτλ.* (*βλ. καὶ* Adelung. *λ.* Kalt).

Хла́мъ (*πελέκημα*) *κλά(σ)μα· ἢ, λόπος(-μος)* Ло́мъ.

Хла́пъ, Хлапе́цъ. *βλ.* Хо́лопъ.

Хластáю, Хласта́ти *ὅθεν* Охластати *ἐν ἀρχαίῳ τῶν 'Αποςόλ. βιβλ. 'Επις. 'Ιακώβ.* 3, 2, = *χαλιναγωγῶ, ὡς ἐκ τῦ* Хла́щу) *κλάσδω, κλάζω* (*κλάω, κλίνω τὸν ἵππον*). *βλ. Δοβρόβ. σελ.* 213. Хластáю, - стати (*Βοεμ.* = *λάπτω, Κροατ. δὲ* = *φλάζω, φλυαρῶ*, blätero) = *κλάζω, χλάζω* (*ὀνοματοποιΐα*). *καὶ τὸ λάζω δὲ ἢ λάσδω* (*hλάσδω*) = *λάβω* (*λάπω, λάπτω*), *καὶ* = *ὑβρίζω* (*ὡς καὶ τὸ λαπίζω, λαπιςὴς*). *πρβλ. καὶ τὸ* (*λάζω*) *λαλάζω.*

Хла́стый. *βλ.* Холо́стый.

Хлебáю, *Σλ.* Хлептáю, *Πλ.* chleptać, *Βμ.* sleptati, chlemtati = *hλάπτω, λάπτω* (*λάπω, ὅθεν λτ.* lambo=lambendo bibo)(*χ*=h· *ὡς, χλαρὸν* = *λαρὸν, χλαῖνα* = *λαῖνα*), *καὶ συνήθ. χλαπατίζω. βλ.* Хло́паю.

Хлепѣ́ю, Хлѣпѣ́ти, *Κρτ.* hlepim (*ἐπιθυμῶ, ὀρέγομαι*) *hλίπω*=*λίπτω, λίπτομαι*, (*γλίχομαι*) *καὶ λίμβω*, Люблю̀, *λιμβεύομαι.* (*βλ. Δοβρ.* 213). Хлепетáю (*καγχάζω*), *συγγ.* Хло́паю.

Хлещу̀, Хлыщу̀ (*ἱμάσσω, μαςίζω*) *hλίζω* = *λίζω* (*ὀνοματοποιΐα, ὡς „λίγξε βιὸς*), *καὶ λίγδην, λίγξ*, (*hλίξ*) = Хлы́стъ, (*μάςιξ*)· *ἢ χλίζω, καὶ χλήζω, χλάζω, κλάζω, κτλ.* Хле́щетъ

вода, (*χλήζει, φλύζει τὸ ὕδωρ πρὸς τὸν αἰγιαλόν*). *πρβλ. Γρμ.* klatschen, klitschen.

Хли́паю (*ὀλοφύρομαι, κλαίω ἀμβολάδην = ἀναβολάδην, ὅθεν τὰ τῆς συνήθ, ἀναφυλητὰ, οἷον ἀναβολητὰ, υ = ο*), *ὀνοματοποιΐα, ὡς τὸ Γρμ.* schluchzen = *λύζειν, λύζω, λύξω, λύκω* (*κ = π, λύπω, hλύπω*). *ἕτερον τὸ* хло́паю.

Хли́пкій, Хли́покъ (*ἀσθενὴς*), *συγγεν. τε̃ λάπω* (*λαπαρὸς*), *λέπω* (*λεπτὸς*), *λύπω* (*λυπρὸς*), *λάπω, λύπω* = *Fλάπω, Fλάφω, γλάφω, γλύφω, κτλ. βλ.* Хло́паю.

Хло́паю (*ἠχῶ, κροτῶ, κρέω*) *φαίνεται* = *χολαβῶ, καὶ χωλαβῶ = ἠχῶ* (*'Ησύχ.*), *ἔστι δὲ μᾶλλον = κολάπω, κολάπτω* (*ἐκ τε̃ γλάφω, Fλάφω, λάφω, λάπτω, βλ.* клюю̀), *Γρμ.* kloppen, klopfen, *κτλ.* — *Ὅθεν καὶ* Хло́пнупь вина̀ (*ἀμυςίζειν, πίνειν οἶνον ἀμυςὶ,* = *τῷ ἐγκανάζω, καὶ συνήθ. σφίγγω καὶ τσούζω, ἐκ τε̃ σφύζω* [*συγγεν. τε̃ σφάζω, σφάω, σπάω, ,, σπᾶν οἴνου = ἕλκειν, ὡς καὶ τὸ Γρμ.* ziehen, *ὅθεν καὶ τὸ* zechen (*βλ.* тяну́. — *πρβλ. καὶ τὸ Τερκ.* zekerim), *καὶ* zulken = *ἕλκειν γάλα, θηλάζειν. ὡς καὶ* saufen *ἐκ τε̃* saugen = *θάζειν, θάσσω, θάω* (*θάγω, θ = σ*), *ἢ* sugo, *βλ.* Ссу̀. *τὸ δὲ τσούζειν ἐν τῇ συνηθ. καὶ ἐπὶ ἄλγες φλογώσεως = σφύζειν* (*σφ = σπ = στ = τσ*) = *φλεγμαίνειν, σφακελίζεσθαι παρὰ τὸ σφάζειν = σφαδάζειν, Γρμ.* zucken]. *Ἔςι τοίνυν τὸ* Хло́паю, hλάπω (*χλάπω*), *λάπτω· καὶ*

τὸ κοινὸν 'Ρωσσ. Λяпаю (παίω, κακῶς τι ποιῶ, ληρῶ) = λαπάω, λάπω, λάπτω, λάφω, λαφύσσω· καὶ Λяпнуся (μέσον. ὡς ἐκ τῦ Λяпу-ся = ἀλγῶ), ὡς τὸ λαπάζω, ἀλαπάζω, -πάζομαι· ὕτω καὶ τὸ Σ. γλύφει (ἀπροσώπως· ἐπὶ ἀηδῦς αἰσθήσεως, ὅταν ὁ ςόμαχος ὑπὸ κενώσεως ἀλγῇ· οἷον „ μὲ γλύφει τὸ ςομάχι=γλάφει, Ϝλάφει, λαφύσσει). Χλοпоmáть (пmáть)=τυρβάζεσθαι περί τι. βλ. καὶ Χόλόпъ.

Χλόпокъ, καὶ Ο-χλόпокъ, συγγ. τοῦ λτ. globus, glombus, glomus = ὁλαμὸς, ὁλαβὸς (Ϝολαβὸς, συγκοπ. Ϝλόβος, hλόπος, μ = β = π). βλ. 'Ρείμ. λ. ὗλος (ἕλω, ὅλος). συγγεν. κлýбъ, οἷον κлýбокъ.

Χλѣ́бъ (ἄρτος), Πολ. καὶ Βομ. chleb, καὶ chlib, Γτθ. hlaib, καὶ Γρμ. Laib, (ἄρτος ςρογγύλος, τὸ Σ. πλαςάριον), Κρν. hleb, Βενδ. hlieb klieb — Φινν. leifa, Λαπλανδ. leabe, Σβ. lef, 'Αγγλ. leaf, Αγσξ. hlaff, μσ. λτ. leibo, κτλ. συγγενὲς λτ. gleba (βῶλος), hλεῦς, hλαίϜα, hλεῖϜα=λαία, λέα, λάϊς, lapis, λεῦς, λάας, ὃς (ὁ λίθος, καὶ ὁ λαός), ἐκ τῦ λάω, λαύω, (ἀπολαύω), Γρμ. laben, λάβω, λαμβάνω, (βλ. 'Ρείμ. λ. λαός). 'Η ἰδέα καθόλυ ἐμφαίνει σωρὸν ἀμφιλαφῆ καὶ πυκνὸν (ὅθεν τὸ λαὸς, ὡς τὸ ςῖφος, στείβω), μάζαν πηκτὴν, συμπεφυκότα ἔχουσαν τὰ μέρη, καὶ χειροπληθῆ, ὅθεν καὶ ἄρτον στρογγύλον. [πρβλ. τὸ Γρμ. Laib, πρὸς τὸ Leib, σῶμα, καὶ Lab, πυτία, ὡς συμπεπηγότα]·

ὕτω καὶ ἐν τῇ συνηθ. λέγομεν ὐ μόνον πλαστάριον, ἀλλὰ καὶ καρβέλιον· τῦτο δὲ δοκεῖ μὲν = κραμβαλέον (κραβαλέον, μεταθ. καρβαλέον. ἐκ τῦ κράβος, κραῦρος, ὁ συνεστραμμένος καὶ πηκτὸς, ἐκ τῦ κρύω, ὅθεν καὶ κρυμὸς, grumus). ἢ καὶ (κατὰ τὸ Σ. κύρβυλον) = κυρβηλὸν, κυρβὸν, curvum, (κυρβήλιον). τοιῦτόν τι φαίνεται καὶ τὸ „ κυρβαία μάζα ("Ομ. Εἰρεσιών.), καὶ γυραία = κυρϝαία = γυρὴ (ϛρογγύλη. ἄλλοι δὲ ἄλλως ἑρμηνεύουσι)· πιθανώτερον δ' ὖν μοι δοκεῖ τὸ καρβέλιον εἶναι παρὰ τὸ κριβάνιος (μεταθ. κιρβάνιος, ον, ν = λ, κιρβάλιον), ἐκ τῦ κρίβανος καὶ κλίβανος, ὅθεν καὶ κριβάνη, καὶ κριβανίτης (ἄρτος). τῦ μέν τοι Хлѣбъ ἕτερον τὸ λτ. libo, libum (ψαιϛὸν), ἐκ τῦ libo, λείβω, λίβω, λίβον.

Хлѣвъ (ἔπαυλις, στάλη, σταῦλος), Κρτ. καὶ Κρν. hlev, Πολ. chlew, Βομ. chljw, καὶ chlèw, καὶ Λυσατ. klew. συγγεν. τῦ (κλείω, κλάω, κλῆθρον, καὶ κλαῖθρον, κλαῖστρον, κέκλοια), κλωβὸς. βλ. καὶ Хля́бь.

Хлу́пъ (Βμ. θρὶξ, 'Ρ. ὀξῦν πτηνῦ) λόφος, λοβὸς?

Хлю́стаю (διαίνω, ὑγραίνω, ἐμβάπτω. ὡς ἐκ τῦ Хлю́сту) κλύσδω, κλύζω, (πέποιημένον).

Хля́бь (κλεῖθρον, καταῤῥάκτης, Хля́би = καταῤῥάκται· Γεν. ζ, 11), ἐκ τῦ κλᾴζω, κλῄζω, (κληΐζω, κλάω, κλέω, κλείω), οἷον κλαῖϝος, κλαῖβος, κλάβος, κλέβος, ὡς, κλοιὸς (κλείω

κίκλοια), *ὅθεν κλῳδς*, *κλωδς*, *κλωϝδς*, *κλωβός*· [*τὸ Γοτθ.* hlaiw = *μνημεῖον*· *καὶ* hlijans, *κλισία*, *σκηνή*]. *συγγεν.* хлѣвъ, клѣвъ, *καὶ* клѣпъ (*ὡς τὸ κλαῖθρον*, *καὶ κλῳβός*).

Хме́ль *καὶ* Хмѣ́ль, *παρὰ δὲ Σέρβ.* мель, *Πολ.* hmiel, *ὅθεν τὸ συνήθ. χέμελι*· [*εἶδος φυτȣ̃*, *τὸ καὶ ἀσπρόκλημα ἐν τῇ συνηθ.*, *ἴσως* = *βρύον*, *ἢ ἡ βρυωνία*· *ἕτερον δὲ φυτὸν ἡ τῆς συνηθ. χύμελη*, *ἡ καὶ ἑλληνικώτερον*, *χυμένη*, *πάνυ χρήσιμος πρὸς κιτρίνην βαφήν. ἄλλο δὲ καὶ τὸ Σ. χέμελι* (*ἐκ τȣ̃ χοὴ μέλι*), *τὸ τῶν κηρίων ἀπόπλυμα*, *τȣ̃ μέλιτος ἐκπιεσθέντος*, *τὸ καὶ μελόνερον*, *καὶ βαρβάρως μέλ-σȣὲ*, *ἀντὶ τȣ̃ τȣρκικȣ̃* bal-suju]. *Τὸ δὲ* Хме́ль = *λτ.* humulus lupulus, *ἀρχαίως* upulus, opulus(*Σαλμάσ. καὶ μσ. λτ.* hupa, *Ἀγγ.* hop, hops, *Γρμ.* Hopfen, *Γλ.* haubelon, houblon), *μσ. λτ. καὶ* humela, *Δαν.* homle, *Σβ.* humle, *Φινν.* humala, *Οὐγκ.* comle, *καὶ Περσ.* hymel.—2, Хме́ль = *μέθη* (*διὰ τὸ μεθυστικὸν τȣ̃ φυτȣ̃*), *καὶ* Хмелѣ́ю (*ἀκροθωρακίζομαι*, *ὑπομεθύω*). Хмѣ́льный (*ἀκροθώραξ*, *ἀκροχάλιξ*· *τȣ̃το δὲ παρὰ τὸ χάλις* = *ἄκρατος οἶνος*, *καὶ ὁ Βάκχος*· *ὅθεν χάλιμος* = *μέθυσος*· *χαλιμάζειν* = *μεθύειν*, *μαίνεσθαι*, *ἀλλ᾽ ȣ̉δὲν κοινὸν τȣ́τοις*, *καὶ τῷ Περσικῷ* хме́ль).

Хму́ра *καὶ* Хма́ра, *Πολων.* = *νέφος πυκνὸν* (*Δοβρ́β.* 212), *ὅθεν Ῥωσσ.* Хму̀рю (*σκυθρωπάζω*), *συγγ. μάρω*, *μαράω*, мара́ю, мра́къ,

καὶ μόρω, μορὸς = μαυρὸς, μαῦρος, μαυρόω, (μȣ̃ρος, μουρόω· ὡς, αὖς, ȣ̃ς· καὶ h*μουρῶ, μετὰ τῆς δασύτητος· ὡς καὶ, κμέλας =* h*μέλας, μέλας. Πάφιοι). συγγεν.* Смурый, с = х.

Хмылаю (*κόπτω, πελεκίζω, λειόω κέραμον, τὸ συνήθ. τȣ̃βλον) κμύλω = μύλω, μύλλω (= τρίβω, ἀλήθω, κ =* h, *βλ.* Хмура), *συγγεν.* мелю.

Хны (*πεποιημένος φθόγγος κλαίοντος, ὡς τὸ μῦ, μῦ =* h*μῦ, καὶ* h*νῦ, μ = ν· βλ.* Нюхаю)· *ὅθεν* хныкаю, хнычу (*ἐπὶ παιδίων κλαιόντων, οἷον* h*νύζω =* h*μύζω, μύζω). Ἄλλο δὲ τὸ κνύζω, κνυζέω, -ζάω· „ παιδία κνυζȣ́μενα (Ἀριςφν.).*

Хоботъ (*ȣ̓ρά· Ῥωσ. προβοσκὶς). βλ.* Хвостъ.

Хожу (*ἀπρ́μφ.* Ходить, *ὡς ἐκ τȣ̃* ходу), h*οδῶ, ὀδέω, ὀδεύω, (δ = ζ). Βοῃ.* chodim (*ὅδημι*). chod = h*οδὸς, Σλαβ.* Ходъ, *κτλ. ἢ καὶ τὸ* Ходу (Хожу) *ἐκ τȣ̃* шеду. (ш = х. *Δοβρόβ.*).

Хозяинъ *ὁ*, Хозяйка, *ἡ* (*οἰκοδεσπότης, καὶ, -τις, ἡ οἰκοδέσποινα, συνήθ. οἰκοκύρις, οἰκοκυρὰ) λέξις συνήθης καὶ παρὰ τοῖς Ταταροις· δοκεῖ γέμην οἷον ἐκ τȣ̃* Хозя = Хижа, *Γρμ.* Haus, *Ἀγγλ.* house, *λτ. καὶ Ἰτ.* casa (*κάω, χάω, χαύω, = χαβὸς,* cavus, *κυβὴ, κύαρ, κόος, κοῖος, κοίτη, κτλ. βλ.* Хижа). *ὅθεν ᾽᾽ κάσα = καλύβη, οἰκία (Ἡσύχ. τὸ λτ.* casa), *ἀφ᾽ ȣ̃* (Хазяинъ, *καὶ* и = о), Хозяинъ, *οἷον, κασιανὸς, κασαϊνὸς, κασῆνος, ὡς* dominus *ἐκ τȣ̃* domus.

Холмъ [*λόφος, ὁ βȣνὸς = λόπος· π = μ, λόμος, μεταθ. ὅλμος,* h*όλμος. ὅθεν καὶ (λ = ρ)*

παρὰ τοῖς Λάκωσι τὰ νῦν, ὁρμὸς = λόφος]· *ἢ μᾶλλον=ὅλμος* (*πέτρα στρογγύλη, ἐκ τῦ ἕλω, ὅλω*). *καὶ τὸν ὅλμον οἱ βυζαντινοὶ εἶπον, ὅλβον* (*β = μ*). *Τὸ δὲ λτ.* culmen *σημαίνει πρῶτον στέγος, διὸ καὶ κορύφωμα, κορυφὴν, καὶ ἔστιν = κάλαμος, Γρμ.* Halm· *ὅθεν ὑκ ἀνήκει πρὸς τὸ* Хóлмъ, *ὅ σημαίνει λόφον, βυνὸν* (*κολώνην, κολωνὸν· ταῦτα δὲ ἐκ τῦ κόλος. καὶ τύτοις ἴσως συγγενῆ τὰ, λτ.* collis, *'Ιτ.* collina, *Γλ.* colline, *'Ισλ.* hialle, *Κτσ.* hull, *'Αγγλ.* hill, *Σβ.* hol, hals, *κτλ. βλ. καὶ* Adelung *λ.* Hügel.)

Хóлодъ, *βλ.* Хлáдъ.

Холóпъ (*δοῦλος, εἵλως, οἰκότριψ, ὑπηρέτης*), *Σλαβον.* Хлапéцъ (*οἰκέτης, ὑπηρέτης*), *καὶ* Хлáпъ, *Βμ.* hlap, *Πολ.* hłop=*hλᾶπος, λάπος* (*'Ησύχ.*). *Τὸ λᾶπος, ἢ λάπος τῦ 'Ησυχ. φαίνεται ἐκ τῦ λάπω = (λάω, λαύω)=λάβω* (*ὡς τὸ λάβης, -λαφὴς, ὅπυ ἴσως ἀνήκει καὶ τὸ* Лáпа. *βλ.* Слáбый)=*λάζω, ὅθεν καὶ* (*λέλαται*), *λάτρις, καὶ λάτρος*, latro (*κυρίως ὁ μίσθιος, μισθοφόρος, βλ.* Varr. L. L. vi, 74, *καὶ* Fest·*καὶ ἔπειτα ὁ λῃςὴς καὶ κλεπτης· γίνονται δὲ πολλάκις* latrones *καὶ οἱ μισθοφορῦντες λάτρεις*). *'Αλλὰ καὶ τὸ* Хлáпъ *φαίνεται παρὰ τὸ* Клеплю́ (*βλ. τὴν λέξ. πρβλ. καὶ* Хлóпаю)=*κολάπω, πτω = κλάπω = γλάφω = Fλάφω, λάπω, λάβω* (*βλ. 'Ρείμ.*)· *καὶ ἐμφαίνοι ἂν κυρίως ἡ λέξις κολαπτὸν, κεκρυσμένον, πεπληγμένον,*

ὅν τις παίσας ἔλαβε = captus, (*βλ.* Плѣнъ). *τῦ δὲ κολάπτω συγγενὲς οὐ μόνον τὸ σκολύπτω* (*ἐκτίλλω, κολέω*), *ἀλλὰ καὶ τὸ καλύπτω, ὅθεν καὶ τὸ κλέπτω, κλέπτης, κλοπὸς* [*εἴη δ' ἂν παραπλησίως καὶ τὸ* Тáпъ *παρὰ τὸ* Táю (*κρύπτω*)=*τάω* (*ὅθεν, τάγω, τέγω, στέγω*), *οἷον τάτης* (= *ςέκτης, ςέγων*)· *μετέπεσε δὲ καὶ εἰς τὴν σημασίαν τῦ κλέπτης, ἧπερ καὶ τὸ θήτης, τήτης, θὴς, εἰς τὸ Γρμ.* dieb. *βλ.* Táтъ]. *ὥςε καὶ οὕτω τὸ* Хлáпъ, Холóпъ *εἴη ἂν* = *κλοπὸς, κλοπεὺς, ἀπὸ τῆς χείρονος σημασίας τῦ κλέπτης, εἰς τὴν εὐφημοτέραν τῦ θήτης μεταπεπτωκὸς τ' ἀνάπαλιν, ἢ τὸ λάτρις εἰς τὸ* latro, *καὶ τὸ θήτης εἰς τὸ* dieb. *ἢ γῦν τὸ κλοπὸς ὡς καὶ τὸ δῦλος ἐκ τῦ δόλος, δολὸς*=*ἐπίβυλος, παρὰ τὸ δέλω, δέδολα, ὃ γὰρ παρὰ τὸ δέω* (*βλ.* '*Ρείμ.*)· *ταῦτα περὶ τῦ* Хлáпъ. *Τὸ δὲ* sclavus, *Γρμ.* sclav, '*Ιτ.* schiavo, *Γλ.* esclav, *ἔδοξέ τισιν εἶναι* = ex, law ('*Αγγλ.*=lex=*νόμος*), *ἴσως, ὡς τὸ λτ.* exlex =*ἔκνομος, ἔκθεσμος* (nefandus. *ἢ περὶ ὃ νόμος ὃ κεῖται, ἔκκλειςος ἀμέλει τῆς προςασίας τῆς ἐκ τῶν νόμων, ὅν τις καὶ ἀποκτείνας ἀθῷος ἔςαι*). *ἀλλὰ καὶ τῦτο τὸ ἔτυμον, καὶ ἄλλα, οἷς ἐνέτυχον, πάνυ μοι βεβιασμένα δοκεῖ· μᾶλλον δ' ἂν τις πιθανώτερα λέγοι λέγων τὸ* sclav *εἶναι παρὰ τὸ* хлап (хлав, клав, *π* = б, в *ἢ* v, *ὡς καὶ* хáрпа = хáрба, хлѣвъ = клѣвъ, *καὶ τὸ* слáбъ=*Γρμ.* schlapp, schlaff,

*'Αγγλσξ.*slaw, *κτλ.*), *μετὰ τῦ πνευματισμῦ σ* sklav, sclav (*ὡς καὶ τὸ λαπαρὸς*, *Ιρ.* lapp, *μετὰ τῦ* s schlapp, Слáбій· *λάπτειν*, schlappen· *κολύπτω*, *σκολύπτω*, *κτλ.*)· *καὶ κινδυνεύυσιν ἄρα οἱ Σλάβοι τὴν σφῶν αὐτῶν λέξιν μικρὸν παρ' ἄλλοις μεταπλασθεῖσαν αὐτοὶ καθ' ἑαυτῶν ἀφορμὴν παρασχεῖν τοῖς τὸ* sclav *παρὰ τὸ ἐθνικὸν Σλάβων*, *Σλάβος* (*καὶ Σκλάβος*), *ἐθέλυσιν ἐτυμολογεῖν*. *βλ.* Слóво].

Холостый, Хóлостъ, *Σλαβ.* Хлáстый, Хлáстъ (*ἄγαμος*)· Холощỳ (*εὐνουχίζω. ὡς ἐκ τῦ* Хлащỳ) *κλάζω* (*θλάζω*), *κλασὸς* (*θλασὸς*, *θλαδίας*)· *ἢ*=*χαλασὸς*, *χαλάζω* (*χαλάω*, *χάλω*, *χάω*, *σχάω*, *σκάω*, *σκάλω*), *συγγεν* Клáти (Клáю), *βλ.* Колю̀· *καὶ λτ.* cœlebs=*κοίλοψ* (*κόλοψ*), *κολοβὸς* (*ἐκ τῦ κολὸς κυλὸς*, *κυλλὸς*, *κύω*, *γύω γυιός*)· *ὥςε τό, τε* cœlebs *καὶ τὸ* Хлáстъ *ἔχυσι τῆν σημασίαν τῦ*, *ἄγαμος*, *μεταφορικὴν*, *καθὰ καὶ τὸ εὐνοῦχος καὶ εὐνυχίζω* (*Ματθ. ιθ.* 12). *καὶ ἐπὶ φυτῶν δὲ μεταφορικῶς τὸ εὐνῦχος καὶ εὐνυχίας* (= *ἄσπερμος*). *'Εκ τοῦ εὐνῦχος* (*προφέρεται ἑλληνιςὶ*, *ἐβνοῦχος*), *παρεφθάρη τὸ τῆς συνηθ. μνῦχος*, *καὶ ἄλλως μονῦχος*, *μυνῦχος*, *καὶ μνυχίζω*, *μονυχίζω*, *μονύχιον* (*εὐνυχισμένον πρόβατον*), *κατὰ παρένθεσιν τοῦ ο μεταξὺ τῶν διπλῶν συμφώνων μν*, *ὡς καὶ ἐν τοῖς*, *γλύφω* (*κολύπω*, *κολύπτω*), *σκολύπτω*· *γλάφω* (*κολάφω*), *κολάπτω*, *κτλ. Τὸ*

γὰρ εὐνῦχος συγκοπὲν πρῶτον εἰς τὸ βνῦχος (ὡς τὸ εὑρίσκω εἰς τὸ βρίσκω, βρετὸν = εὑρετὸν, κτλ. πρόσθες καὶ τὸ ἐγβάζω, ἀντὶ ἐκβάζω, μεταθ. ἐβγάζω, εἰς τὸ βγάζω), διὰ τῆς συνήθους τροπῆς τοῦ β εἰς μ, παρεξετράπη εἰς τὸ μνῦχος, καὶ μονῦχος (ὅπερ κατὰ ψευδῆ παρήχησιν καὶ συνέμφασιν συμπίπτει καὶ μετὰ τοῦ μοναχός). Ὅτι δὲ τὸ υ (ἐν τοῖς αυ, ευ) = w = β = μ, μαρτυροῦσιν ἄλλα τε πολλὰ ἑλληνικὰ, καὶ τὸ σαυνίον καὶ Σαυνίτης = Σαμνίτης, -μνῖται, λτ. Samnites, Samnitæ (ἐθνικὸν. βλ. Ῥείμ. λ. σαυνίον). οὕτω καὶ ἄλλα τῆς Σ. ἐν οἷς καὶ τὸ ἀ-χαμνὸς=χαῦνος. βλ. καὶ Хомýтъ.

Хóля (εὐπρέπεια, καθαριότης). Хóлю (εὐπρεπίζω, κοσμῶ), ἐκ = κάλλη (ἀντὶ κάλλος, ὡς Горà = γόρος), κάλω (καλλέω, καλλύνω), ἀλλ' οἶμαί γε πιθανώτερον=κόλω, λτ. colo (θεραπεύω), ὅθεν καὶ τὸ κόλαξ, κτλ.

Хомýтъ (ζυγόδεσμος, ἕλκυστρον, λτ. helcium, καὶ τὸ λέπαδνον, ὅθεν καὶ Σ. χαμοῦτι), Κρτ. cham, Βμ. chámy, chomaut, Πολ. chomato, chamut, συγγενὲς χαμὸς, δωρικ. = κημὸς (ἐκ τοῦ χάω, καύω, κάβω, κάμβω, χαυὸς = χαβὸς, cavus, χαμὸς [β = μ· ὡς, στόβος, στόμος· κάβω, κάμω, κάμνω· σεμνὸς ἐκ τοῦ σεβνὸς, σεβανὸς· χέραβος, χέραμος, χηραμὸς· μέσπιλον, Σ. μούσμουλον· ἐ-λαύνω (ἐλάβνω), Σ. λάμνω, κτλ.] „ χαβὸς, καὶ χαμὸς=καμπύλος. Ἡ-

* *

σύχ. ὅθεν καὶ τὸ λτ. hamus, Γρ. Hamen=ἄγκιςρον· καὶ τὸ ἀρχ. Γρμ. kamme = καμπύλος, ὅθεν καὶ kummet (Βεςφ. hamm) = Хомýтъ, ζυγόδεσμος.

Хорѐкъ, Хо́рь (mustela putorius, Γρμ. Iltiss, τὸ Τυρκ. gedzen, Σ. μοσχόγαττα), ἐκ τῦ Тхо́рь (ἀποβολῇ τῦ τ), καὶ Σερβ. (χ=β), Творь, Βμ. καὶ Πολ. tchorz (Тхорь), Καρν. duhur, dihur, ἐκ τῦ Ду́хъ = ὀσμὴ (παρὰ τὸ Ду́ю, θύω = πνέω, ἄω, ὅθεν ἀὴρ, καὶ ἄζω, ὄζω, οὕτω καὶ τὸ Ду́хъ ἐπὶ ὀσμῆς καὶ πνοῆς· καὶ Во́з-духъ [= ὕψι θύων], ὁ ἀήρ. βλ. Ду́хъ). τὸ γῦν duhur εἴη ἂν οἷον θύhορ, θύορ (θύος), θυωρὶς, ὡς ὀσμηρὸν τὸ ζῶον, ᾗ δὴ καὶ ἡ Σ. μοσχόγαττα ἐκ τῦ μόσχυ. [Ἡ λέξις σεσημείωται ὡς δεῖγμα τῆς ὑπὸ τῦ ὄχλου τῶν λέξεων διαςροφῆς, καὶ γραμμάτων ἀλλοιώσεως, καὶ τῆς ἀποβολῆς τῦ τ = δ].

Хоро́шій, Хоро́шъ (ἀγαθὸς, καλὸς), παρηχεῖ πρὸς τὸ, χαρὸς = χαρὴς (ὅθεν περιχαρὴς, καὶ Σ. πασίχαρος, κτλ.), καὶ χάρης (κύριον ὄνομα) = χαρίσιος (χάρις), χαρίεις, Λιθ. giaras. [ἐκ τῦ χάρω καὶ τὸ χαίρω, ὅθεν ἴσως καὶ τὸ λτ. carus = charus (τὸ γὰρ χάριεν, καὶ πολίτιμον καὶ ἀγαπητὸν), καὶ ἡ χάρις, χαριτία = λτ. gratia, καὶ gratus = χαρτὸς, κατὰ μετάθεσ. Τὸ δὲ Γλ. charme οὐ παρὰ τὸ χάρμα, ἀλλ' ἐκ τῦ carmen (ἐπῳδὴ, ἔπος) = γάρυμα (γαρύω, καρύω, σσω, κάρυμα),

carmen· ἂς καὶ, ἄγημα, agmen, καὶ ὄνομα, nomen]· ἔςι δ' οὖν, οἶμαι, μᾶλλον τὸ Хорóшъ Ῥωσσικώτερον πεπλασμένον ἐκ τῦ θεματικῦ Храш=Краш (ὡς καὶ τὰ, Вóлосъ ἐκ τῦ Влáсъ, καὶ Гóлосъ, ἐκ τῦ Глáсъ, κτλ. κτλ.), τὸ δὲ Краш = Крас, Крáшу, Крáсить, ὅθεν Красéнъ, Крáсный (καὶ Крáшеный), καὶ εἴη ἂν καὶ τὸ Хорóшъ οἷον, χρῶς (χρώσιος)=χρωςὸς (εὔχρυς, εὐειδὴς), βλ. Крáсный. Οἱ δέ τινες ὐ πάνυ τοι ἐπιτυχῶς παρέβαλον τὸ Хорóшъ πρὸς τὸ ὡραῖος.

Хоровóдъ, καὶ Коровóдъ (χορὸς ᾀδόντων) ἐκ τῦ Хóръ (χορός), καὶ Вóдъ (Вóждь, Везу̀=ἄγω) =χορηγὸς, ἀκυρολεκτυμένως ἀπὸ τῦ χορηγῦ καὶ ἐπὶ τὸν χορὸν αὐτὸν μεταπεπτωκότος τῦ ὀνόματος.

Хору́гвь (δόρυ σημαίας· σημαία, vexillum· σκῆπτρον· ἰδίως δὲ σημαία ἐκκλησιαςικὴ ἁγίων εἰκόνας ἔχουσα, οἷαι καὶ παρ' ἡμῖν ἐν ταῖς ἐκκλησίαις, ἂς ἐξάγομεν ἐν ταῖς λιτανείαις) ἐκ τῦ Хору́г, Хору́говъ = κόρυγος (ἀντὶ κόρυβος· γ=β, ὡς καὶ, γλέφαρον, βλέφαρον· φλίβω, fligo) = κόρυμβος, κόρυθος, κόρθυς, κορύνη, καὶ τ' ἄλλα ἐκ τῦ κόρυς, κόρος, κέρας, κορὸς, Кру́гъ.

Хотя̀, καὶ Хóть (εἰ καὶ, γῦν, κᾂν), ἀόρις. ἐκ τῦ Хочу̀, Хощу̀, ὡς τὸ, βούλοιτ' ἂν· ἢ, εἰ δὲ βύλει, καὶ Σ. θέλει " θέλει δώσει, θέλει μὴ =κᾂν τε—κᾂν τε, εἴτε—εἴτε· καὶ τὸ βοηθητι-

κὸν ἤθελεν=ἄν· " ἤθελεν ἔλθει=ἦλθεν ἄν.
Хохо́лъ (λόφος πτηνῶν) τὸ καὶ Σ. χαχάλι (ἐξεραίτως ἡ τῦ ἀλέκτορος κυρβασία, ἢ καὶ, παρ' ἄλλοις, λερίον=λείριον, ἢ ὀρθότερον,=λῆρος [ληρίον], ὡς τὸ λτ. leria. βλ. 'Ρείμ. λ. λῆρος). τὸ δ' ἓν χαχάλι(ον) ἴσως μὲν παρὰ τὸ κάλλιον, τὸ καὶ κάλλαιον (βλ. 'Ρείμ. λ. κάλλαια), καὶ διπλασιασμῷ, κακάλλιον (ὡς, κύλος, κύκυλος, κύκλος· καὶ κόττος, Σ. κόκκοτας), ἴσως δὲ καὶ ἐκ τῦ (κόλος) Ко́ло=κύλος (κοῖλος), ὅθεν λτ. cullus, culleus, cucullus (κύκυλος), καὶ τὸ cucullium, Σ. κυκέλλιον (βλ. Ку́кля), κοκόλιον (Хохо́лъ, χαχάλι), παρ' ὃ καὶ κυκυλλωτὸς=Хохла́тъ, Хохла́тый (ὄρνις μετὰ λόφυ, ἡ καὶ Σ. κυκυλλωτὴ καὶ κυκυλλάτρα)· καὶ πάλιν, Хохла́чъ (ὑλόθριξ), καὶ ῥῆμα Хо́хлюся (ἐπὶ πτηνῶν ἀναφυσσώντων δι' ἀῤῥωςίαν τὰ πτίλα), Σ. κυκυλιάζειν. Τὸ δὲ χαχάλι λέγεται παρ' ἄλλοις καὶ χαρχάλι, καὶ δοκεῖ συμφέρεσθαι πρὸς τὸ λτ. caracalla, caracallium μᾶλλον, ἢ πρὸς τὸ κυκέλλιον. χαρχάλιον δὲ λέγυσι συνήθως καὶ οἱ Βυζάντιοι τὸ περιδέραιον, ὅγέ τισιν ἔδοξεν εἶναι τὸ περσικ. χαρχάλ. [Хохлы̀ (Σ. παρὰ τοῖς ἐν Ὀδέσσῃ Ἕλλησι, Χαχόλοι) καλῦνται ὑπὸ τῶν προσβοῤῥοτέρων 'Ρώσσων καὶ οἱ κάτοικοι τῆς μικρᾶς 'Ρωσσίας δι' ὃ φέρυσι προκόμιον (βλ. Чупру́нъ), οἵυς διαγράφει τὺς κατ' ἐκείνας τὰς χώρας 'Ρώσσυς καὶ Λέων ὁ διάκονος, εἶδος

κρωβύλȣ φέροντας]. *πϱβλ. τὸ Γρμ.* Schopf (*λόφος πτηνῶν*). *συγγεν. τȣ̃* Koppe, Schöppe (*λόφος, καλύβιον, γέῤῥον*), *καὶ* Kuppe, Scuppe, *Γλ.* échoppe, *μσ. λτ.* eschopa, *συγγεν. τȣ̃ κύβη, κὔπη, κύβω, Σ. σκύβω* (*κύω, κεύω, κεύθω*), *ὡς πάλιν ἐκ τȣ̃ κεύω* (*σκέβω*), *τὸ σκέπω, σκέπη, Πολ.* szopa (*καὶ ʻΑλβαν.* stepen (*οἶκος*) =*σκέπη· στ=σκ*), *καὶ πάλιν τὸ Γλ.* huppe (*λόφος πτηνῶν*)=*κύβη, κυβὴ, κύφη* (*κεφαλὴ*), *ὅθεν καὶ, κυφαία, παρʼ ὃ ἡ Σ. σκὔφια* (*πῖλος*), *καὶ τὸ Γοτθικ.* scufta (*κόμη κεφαλῆς*). *οὕτω καὶ τὸ κρώβυλος ἐκ τȣ̃* (*κόρυς*), *κόρυμβος, κορύμβη, κορυφὴ, κορυφαία, κτλ.*

Хохочу̀, *καχάζω* (*οἷον, χαχάζω*)=*καγχάζω, λτ.* cachinor (*πεποιημένον ἐκ τȣ̃ ἤχȣ τȣ̃ γέλωτος* ho, ha, *ὅθεν Σ. καὶ χαχλανίζω· ὡς καὶ καγχλάζω, κιχλάζω, κιχλίζω, Γρμ.* kichern, *καὶ καχλάζω, κοχλάζω, καὶ τὰ λοιπὰ ὠνοματοπεποιημένα ἀπὸ διαφόρων ψόφων καὶ φωνῶν*).

Хощу̀, *Σλαβ., καὶ ʻΡωσ.* Хочу̀, *ἀπαϱμφατ.* Хотѣть (*θέλω*) *χάσδω, χάζω* (*α=ο*), *χάδδω, χάττω, χατέω, χητέω, χατίζω. „χάζει=προσδεῖται· χατεύει = χρῄζει, ἐπιθυμεῖ* [*ʻΗσύχ. τὸ δὲ χυδαῖον τῆς Σ. χαλεύω = ζητῶ* (*τὸ καὶ ἄλλως, γυρεύω*), *ἐϛιν ἐκ τȣ̃ σκαλεύω, σ-χαλεύω· ὅθεν καὶ σκαλίζω λέγεται παρὰ τοῖς Βυζαντίοις*]. Хотѣніе, *χατεία, χᾶτος, χῆτις* (*χρεία, θέλησις*). *χήτη,* О-хо́та (*κλίσις, ἐπιθυμία*). *ὅθεν καὶ* Охо́тникъ (*ἐπιθυμητὴς,*

Γλ. amateur, *καὶ ἰδίως ὁ φιλόθηρος*). *Καὶ τὸ Ἀλβαν.* chata (*πενία*) = *χάτα, χήτη.* [*Ἡ λέξις καθόλε ἐμφαίνει τὸ κενὸν, ὅθεν ἔνδειαν. ἐκ τε̃ χάω, κάω καὶ „ χῆτις = κενεῶν, καὶ τὸ Σ. χανδὸς, (χαύω, χαύδω)=ῥαιβός· καὶ, χανδόνω=διΐςω̃ τὰ σκέλη (κατὰ τὸν σχηματισ. τε̃ καῦος, κάβος, κάβδος, ὅθεν κάβδαλος)· καὶ χάδω, χαδέω (χωρω̃), ὅθεν Σ. χαδεύω (καταψω̃ κοίλῃ τῇ χειρὶ=χανδάνω χάνδω*, hando, præhendo, *συγκοπ. Γλ.* prendre)· *καὶ τὸν τυφλὸν δὲ, ἢ μονόφθαλμον λέγει ἡ χυδαία Σ. ἐν Θετταλ. γκαυδὸν=καυδὸν* (cavum, *κενὸν δηλαδὴ τὰ βλέφαρα, καὶ ὀφθαλμω̃ν χῆρον καὶ ἀχῆνα. βλ.* Худый. *τὸ δὲ παρὰ Πελοποννησ. γαΐδὸς, ὁ παραβλὼψ=Ϝαΐδὸς, ἀντὶ ἀϊδὴς=ἀλαὸς, ὡς, τσευδὸς = ψευδὸς= ψευδής*). *Καὶ τὸ λτ. δὲ* fatigo, fatisco (*φ=χ*) *=χατίσκω, χατίζω (χάζεσθαι ποιω̃· ὡς καὶ τὸ κάμνω, κάμω ἐκ τε̃ καύω, κάω· καὶ κοπόω, κόπος, κόπω, πτω=κάπω, καύω, κτλ.*]

Хра́брый, Хра́бръ (*ἀνδρεῖος, ἰσχυρὸς*), *Πολ.* chrobry, chobry, *Κρτ.* hrabren, *κτλ. κραπερὸς (κραπρὸς), π=τ,=κρατερὸς· καὶ κράτος, Γρ.* Kraft, (*αἰολ· α=ε, κρέτος, τ=π, κρέπος, κρεπὸς*) = Кре́покъ, Кре́пкій=*κρετὺς, Γρμ.* kräftig. [*αἱ λέξεις μοι δοκε̃σι συγγενεῖς, εἴγε καὶ τὰ ῥιζικὰ τέτων γράμματα ἰσοδυναμε̃σιν ἀλλήλοις· τὸ γὰρ* хрб=крп (*εἰ μή τις βέλοιτο μα̃λλον τὸ* Хра́бръ *πρὸς τὸ λτ.* robur *πα-*

ραβάλλειν· οἷον hrobur, *hρῶβορ* = ῥῶμορ, ῥῶμος [ῥώμη], ῥωμαλαῖος, robustus· b = μ, ὡς, φάμα, fabula)· καὶ τὸ λτ. δὲ creber (πυκνὸς, crebro, πυκνῶς), δοκεῖ μοι = κραῦρος (ἐκ τȣ κραύω, κρέω, κράω, κρύω = τρέφω = λτ. creo, cresco, ᾧ γε συμπίπτει πάλιν (ὡς ἐκ τῆς ἰδέας τȣ πυκνȣ), καὶ τὸ κέρας, κόρυς, κρᾶς, κρατὸς, κράτος, ὅθεν κραταιός). τὸ δὲ λτ. fortis = φέρτος (ὅθεν φέρτερος)· ὡς ἐκ τȣ fors = φόρος (φέρω, fero), ἢ φορὸς (ὡς, μόρος, μορτὸς, mors, mortis· καὶ πόρος, portus). Περιττὸν δ' ἂν εἴη καὶ πάνυ πόῤῥωθεν ἐκτετολυπευμένον, εἴτις τὸ Хра́бръ παράγοι παρὰ τὸ Гра́бити = Ϝράπειν, ῥάπω (ἅρπω), λτ. rapio, ὡς τὸ raptor].

Хра́мъ (οἶκος. 2, ναὸς) χαραμὸς (χάρω, συγκοπ. χραμὸς), χηραμός. Τὸ Ῥωσ. Хоро́мина (οἴκημα μέγα εὐτελὲς), Хоро́мы (μέγας κοιτὼν) = χαράμη (ὅθεν χαράμβη). καὶ Πολ. chromina (καλύβη). Κρν. hram (δωμάτιον). Οἱ δέ τινες παρέβαλον πρὸς τὸ Хра́мъ τὸ Ἀραβ. charem (γυναικωνῖτις), καὶ πρὸς τȣτο τὸ ἑλλην. ἀρεμία, ἠρεμία (τȣτο δὲ συγγεν. τȣ ἔρημος, παρὰ τὸ ἔρα, ἔῤῥα, terra, κτλ. βλ. καὶ Ῥείμ. λ. χέῤῥος, χηραμός). τὸ Хра́мъ συγγεν. Хранѝ [ȣ γέ μην τȣτοις συγχυτέον καὶ τὸ Γρμ. Kammer, λτ. camera = καμάρα].

Хранѝ (φυλάττω, σκέπω, περιέπω). ὅθεν, Хоронѝ (κρύπτω, ἐνταφιάζω) = χωρέ(ν)ω, χωρέω, πα-

ρὰ τὸ χάρω, χάω (χώω, ὅθεν χώνω, χωννύω, κτλ.), ὡς ἐκ τῆς ἰδέας δηλονότι τȣ̃ κοίλȣ (καθὰ καὶ τὸ χάω, χαύω=habeo=χέω=ἔχω=ἔπω, ὅθεν περιέπω, περιέχω· τὸ δὲ χάρω, κάρω (κράω)=Крою καὶ τὸ Хра́мъ=Кро́мъ. Ἡ γȣ̃ν παρὰ τὸ Крыю (κρύω), χορὸς, κορὸς, κόρυς (κορύϝω, κορύβω, κρύβω, καὶ μετὰ τȣ̃ ν, οἷον κορύνω, Хороню, Храню), ἐκ τȣ̃ κόρω, Корю=γύρω, ὅθεν γυρὸς = χορὸς, κορωνὸς, (καὶ τȣ̃το δὲ παρὰ τὸ κύω, κόω, κάω=χάω, χάρω, ἐπὶ τῆς σημασίας τȣ̃ κυρτȣ̃ συνεπαγομένȣ καὶ τὸ κοῖλον).

Храплю (ῥέγχω 2, φριμάσσω, φυσῶ, ἐπὶ ἵππων· ὡς ἐκ τȣ̃ Храпу̀) συγγεν. τȣ̃ (ℎράπω, ℎράβω, α=ο), ῥόβω, ῥοβῶ, λτ. sorbo-beo(ὀρφέω), ῥοφῶ, συγγ. ῥοιβδέω, ῥοχθέω, καὶ ῥοθέω, καὶ (ῥέγω), ῥέγκω, ῥέγχω, ῥόγκω, ῥόγχος, λτ. rhonchus, Γρμ. röcheln, μσ. λτ. ronchissare, Γλ. ronfler, ὡς καὶ ῥύμφω, Γρμ. schlürfe, ῥυμφανάω, κτλ. διαφόρων ἤχων ἐκφραςικὰ (βλ. Ῥείμ. λ. ῥάζω). Храпу́нъ, ϝροφῶν, ῥοβῶν (ὁ ῥέγκων, ῥεγκώδης, Γλ. ronfleur, ὡς καὶ συνήθ. ῥέφλας, κωμικῶς)· συγγεν. Хриплю, Хрепечу̀.

Хра́стель, Σλαβ., Πολ. chrosciel, chrusciel, καὶ Βμ. chrzastel, chrzastal, κτλ.=rallus, καὶ crex ortygometra. συγγεν. τȣ̃ κράκτης, κρὰξ, κρέξ, κτλ. (βλ. Кра́стель). οὕτως ἐκ τȣ̃ κράγω, καὶ κραγγὼν, κραγὼν (ἡ κίσσα)· ὡς καὶ ἐκ

τῦ κάλω, καλάω (κλάζω), κολόω, κολοιὸς (καὶ κολῳὸς, κολῳάω), ἡ Σ. κολοιακύδα, σύνθετ. ἐκ τῦ κολοιὸς, καὶ κῦδος (οἷον κολοικύδα) = κυδοιμὸς, ὡς τὸ κυδοιδοπάω, ἢ κυκοιδοπάω· ἐκ τῦ δῦπος καὶ κυκάω, ἢ κυδάω, κῦδος]· καὶ ἡ τρυγὼν δὲ ἐκ τῦ τρύγω, τρύζω (τρίζω)· ἀλλὰ καὶ ἡ περιςερὰ, οἶμαί γε, ἐκ τῦ πρίζω (ὀνοματοπεποιημένυ, ὡς τὸ τρίζω· παρὰ τὸ πρίω, ὡς καὶ τὸ πρέω, πρέθω, πρήθω, καὶ πρίθω, βλ. Ῥείμ.), πριςὴρ, πριςερὸς (ὡς τὰ, κρατερὸς, αὐςηρὸς), πριςερὰ, καὶ μετὰ τῦ εὐφωνικ. ε, περιςερὰ (ὡς καὶ, γλύφω, κελύφω, κέλυφος· καράζω=κράζω, κτλ.), ὥτε δὴ γογγύζυσα, Σ. γοργορύζυσα (βορβορύζω). τῦτο δέ οἱ μὲν, παρὰ τὸ περισσῶς,-σσότερος, ἠτυμολόγησαν διὰ τὸ πολύγονον, οἱ δέ τινες ἄλλως πως· καὶ παρέσχε πράγματα τοῖς ἐτυμολόγοις ἡ ἐρασμία περιςερὰ, διαμαχομένοις καὶ ἀκυρολεκτῦσιν (ἥ μοι δοκεῖ), περὶ τῦ ἐτύμυ· εἰ δὲ καὶ τὰ ἡμέτερα ἄκυρα δόξει, ἀλλ' ἡμεῖς ὐδενὶ διαμαχόμεθα· λεγέτω δ' ἄλλος τὰ κυριώτερα. Τῦ πέρθω, πρήθω συγγεννὲς καὶ τὸ κακέμφατον πέρδω· ὐ γέ μην παρὰ τῦτο καὶ ἡ πέρδιξ (ὡς τρίζυσα), ἀλλ' αὕτη γε (δοκῶ), παρὰ τὸ πάρδος, πόρδαξ, παρδακὸς (=ὑγρὸς), ὅθεν καὶ, πάρδαλις, παρδάλεος, παρδαλωτὸς, Σ. παρδαλὸς (ὁ ποικίλος), ἐκ τῦ πάρδω=ἄρδω ἔρδω (ὡς, ὄχλος, πόλχος), ἄρδιξ, πάρδιξ, πέρδιξ, κυρίως = ῥαντὸς = ποικίλος.

Хребе́тъ (Хрбетъ), *Κρτ.* herbet, *Καρ.* herbet, herbt, *Σρβ.* Рбат (Хрбатъ), *Βμ.* hrzbet *Πολ.* grzbiet (*νῶτος*, *ῥάχις* = *Γρμ.* Gräte, Grat, Berg-grat, *ὄρȣς ῥάχις*, Fels-grat, Rück-grat *κτλ.*)· *δοκεῖ μοι συγγεν. τȣ̃* Гре́бенъ (*ῥάχις*) *ἐκ τȣ̃* Гребу̀=*Ϝρέβω* (*ῥέμβω*, *ῥέπω*), *ἀντὶ ῥάπω*, rapo, -pio, raffen, *ἅρπω*=*κάρπω*, carpo, *ὅθεν κράφα*, *κρώπιον*, *καὶ κρόβιον* (*δρέπανον*, *ὡς κυρτὸν*), *γράφνα*, *γρείφνα* (Гре́бенъ), *ἀγρείφνα*, *κτλ.* (=*ἅρπη*). [*Ἐκ τȣ̃ κάρπω*, *φαίνεται καί*, *ἡ Κάρπαθος*, *καὶ Κράπαθος* (*νῆσος Ἑλλάδος*). *ἴσως δὲ καὶ τὰ Καρπάθια ὄρη* (*ἐν οἷς καὶ οἱ παλαιοὶ Κάρποι*, *ἔθνος*, *ἢ δοκεῖ*, *Σλαβονικόν*), *ὥςε τὸ* Хребе́тъ=*κράπαθος* (*κρέπεθος*, *α*=*ε*). *Ἐκ δὲ τȣ̃* Хребе́тъ, Хрбатъ, *δοκȣ̃σι παρωνομάσθαι καὶ οἱ καθ' ἡμᾶς Χορβάται*, *λτ.* Croatæ, *καὶ Χρωβάται* (*Κωνς. Πορφυρογέν*), *οἵ γε καὶ αὐτοὶ σφᾶς αὐτȣ̀ς* Хорва́тъ *ὀνομάζȣσι*, *καὶ Βμ.* Harvat, *Κρν. δέ*, Hrovat, *καὶ* Hrrivat, *καὶ* Hervat (Херват), *οἷον Κραπάθαι ἢ Κραπάθιοι*, *ἤτοι ῥαχῖται τινες ὄντες καὶ ὀρεινοί*, *ἀντιδιεςαλμένως πρὸς ἄλλȣς πεδιασίȣς σφίσιν ὁμοφύλȣς*· *ἄλλοις δ' ἄλλως ἔδοξε περὶ τȣ́τȣ. βλ.* Mourray, *παρὰ* Wagner zum europaisch. Sprach. *κτλ. τόμ. β. σελ.* 197]. *Ἐκ τῆς μεταθέσ· τȣ̃ ἅρπω*, *ῥάπω*, *προῆλθε καὶ τὸ* (*ἅρπη*), *ῥάπη*, *ὅθεν ῥαμπή*, *ῥαμφή*, *ῥάμφος*, *καὶ ῥαμφαία*, *ῥομφαία*. *ἢ τȣ̃το γȣ̃ν παρὰ*

τὸ ῥαιβὸς, ῥαβὸς, ῥαμβὸς, ῥαμψὸς, ἐκ τῦ ῥάπω =ῥέπω, ῥέβω (παρὰ τὸ ῥέω, ῥέϜω). συμπίπτει δὲ καὶ ἄλλως τὸ ῥάπω (ῥάπτω) πρός τε τὸ ῥέπω, καὶ πρὸς τὸ ῥάπω = ἅρπω, rapo, rapio. *Εἰσί γέ μην οἷς ἔδοξε τὸ* Гре́бенъ *συγγενὲς τῦ* Го́рбъ = *κυρβὸς (κυρὸς, γυρὸς),* curvus (*παρὰ τὸ κύρω, γύρω,* Корю̀), *ἀλλ' ἔμοιγε ταῦθ' ἕτερα ἀλλήλων φαίνεται εἶναι. Παρὰ δὲ τὸ* Гре́бенъ *παρωνόμαςαι ὑπὸ τῶν εἰσβαλόντων Σλαβόνων καὶ τὰ καθ' ἡμᾶς Γρεβενὰ (κωμόπολις Μακεδονικὴ, τὰ καὶ Αὖλαὶ ἀρχαιότερον καὶ ἑλληνικώτερον), οἷον γραφενὰ, γράφνης, ἀγρείφνης ὅμοια, ἢ ῥαπινὰ, κραιπινά τινα ὄντα (ὀρεινά, καὶ ῥαχώδη· ὡς ἐπ' ἄλλης σημασίας τὸ κραιπνὸς, ἐκ τῦ κραιπανὸς=ῥαπανὸς. βλ. Ῥείμερ.). βλ. καὶ τὸ ἐφεξῆς* Хре́въ, *καὶ* Хри́бъ.

Хре́въ, *Κρτ. καὶ Ἰλλυρ.* hrev, hreb (*ςέλεχος, ςύπος, λτ.* stipes, truncus. *βλ. Δοβρόβ. σελ.* 214) = *hράπις (α = ε), ῥάπις, καὶ ῥαπὶς* [= *ῥάβδος, ῥάδιξ, λτ.* radix, *ῥάδαμνος· ἐκ τῦ ῥάζω, ῥάσσω, ῥάγω, ῥάκω, κ = π, ῥάπω, ῥάπις, ῥάψ, ῥώψ, κτλ. Ἐκ τῦ ῥάγω, καὶ τὸ ῥάχος, καὶ ἡ ῥάχις· ἀλλ' ἐκ οἶμαι καὶ τὸ* Хребе́тъ *συγγεν.* Хре́въ = *hράπις = ῥάκις, ῥάχις, ῥαχία, οἷον ῥάχετος, ὡς, ῥαχὰς, ῥαχάδος*].

Хрепечу̀ (*ῥέγκω*) *hροπάζω = ῥοφάζω, ῥομφάζω, ῥομφαίνω· συγγεν.* Храплю̀.

Хри́бъ, hrib, *Κρτ. καὶ Κρν.* (*λόφος, γήλοφος*, collis, *βλ. Δοβρόβ. σελ.* 214)=Кри́въ, Кривы́й (*κρυβὸς*), *κυρβὸς*, curvus (*κυρϝὸς*), *ἐκ τῦ κύρω* (*κόρω*) *κόρυς, ὅθεν καὶ ἡ κύρβις, καὶ ὁ κόρυβος, καὶ συγκοπ. κρῶβος* (*ὅθεν κρώβυλος, καὶ οἱ Κρόβυζοι, ἀρχαῖον ἔθνος Θρᾳκῶν. βλ. 'Ρεὶμ*).

Хриплю́ (*βραγχιάζω*) *συγγ.* Храплю́, *ὡς καὶ βράγχος, ἐκ τῦ ῥάγχος, λτ.* raucus, *ῥόγχος, παρὰ τὸ ῥέγκω, ῥέγχω.*

Хро́мый, Хро́мъ (*χωλὸς*) = *Γρμ.* krumm (*κυρτὸς, κυλλός*), *ἀρχ.* chrumb, (*ὅθεν καὶ* krumpen, schrumpfen), *'Αγγλ.* crump, *συγγενὲς κρυβὸς* (*β = μ, κρυμὸς*), *ἐκ τῦ κύρω, γύρω* (*βλ.* Корю́)· *ἢ, κρουμὸς, κρυμὸς, καὶ κραμβὸς, κρομβὸς, κραῦρος* (*βλ. 'Ρεὶμ. λ. κραῦρος*)· *ὃ γὰρ, ἴσως*, (*hρομὸς, ῥομὸς, μ=β*)=*ῥοβὸς, ῥαβὸς, ῥαιβὸς*, (*ὅθεν ῥαμψὸς, ῥάμφος, ῥομφαία*). *'Εκ τῦ κρομβὸς, κρόμβος, καὶ ὁ τῆς Σ.* (*ἐν Θετταλίᾳ*) *σ-κρῦμβος* (*μαλλὸς κεκαυμένος, ὅθεν ξηρὸς, καὶ συνεςραμμένος, κραμβὸς*), *καὶ τὸ λτ.* scrupus (*ψηφὶς, κάχληξ, ὅθεν καὶ τὸ* scrupulum, *καὶ Γλ.* scrupule, *ἐπὶ ςαθμῦ = γραμμάριον*), *κατὰ τὸ* grumus = *κρῦμος, κρυμὸς* (*ὡς ἐκ τῆς ἰδέας τῦ συνεςραμμένυ καὶ συμπεπηγότος καὶ σκληρῦ*).

Хру́пкій, Хру́покъ (*ψαθυρὸς, εὔθραυςος*). Хру́паю, - пнупь (*ῥήγνυμαι*), *κρέπω, λτ.* crepo, *κρέβω, Γλ.* crever (*ὅθεν κρέμβω, κρέμβα-*

λον, κρεμβαλίζω) = κρέκω, κρόκαλον (κ = π καὶ β). πρβλ. Γλ. craquer, claquer, ἀρχ. Γρμ. kerren, kirren· κτλ. ὀνοματοποιΐαι ἤχων, ὅθεν καὶ ἐπὶ τῶν ῥηγνυμένων ἢ διεῤῥωγότων σκευῶν, ὡς καὶ τὰ τῆς συνηθ. χράπαλον, χραπαλίζω (=κρέβαλον, κρεβαλίζω).

Хрущу̀(κρύζω)=κρίζω,κρίσδω,=τρίζω,τρύζω(ἐπὶ θραύσεως ψαθυρῶν, ὅταν τρώγωνται, ἢ συντρίβωνται), ὡς τὸ Σ. κράτσ, κρίτσ, κρατσανίζω, κτλ. ὅθεν Хрýщъ (κάνθαρος) κρύξ. βλ. Скриплю̀, καὶ Хрýпкій, Хря́щъ.

Хрѣнъ (λτ. cochlearia armoracia, Γρμ. meerrettig), ὅθεν καὶ Σ. χρένος, καὶ τὸ Γρμ. kren, Πολ. chrzan, βμ. krzen, chrzen, Ἰλλυρ. Κρτ. Κρν. hren, Σρβ. рен (хрен)· κτλ. οἶμαι παρὰ τὸ Грѣю, (ὡς καυστικὸν, δριμὺ τὸ φυτόν).

Хрю̀, γρὺ, γρὺ (φωνὴ χοίρων). Хрю́каю, γρύκω, γρύγω, ἀντὶ γρύζω, γρυλλίζω, λτ. grunnio, Γρμ. grunzen, Γλ. grogner, κτλ. ὅθεν καὶ Хрю́кало (ῥύγχος χοίρου) οἷον, γρύξαλον, ὡς γρυλλίζων, γρύσσων, καὶ γρίσσων (ὁ χοῖρος)· храх, харх, хрох, хрк, харк, храк, κτλ. φθόγγοι πεποιημένοι τραχύτητος ἐκφραστικοὶ (βλ. Δοβρ. 216), ὡς, κρὰ, κρὸ κὰρ, κρὲ, γρὰ, χρὰ, χρὲ, κτλ. ὅθεν Πολ. crachać, charchać, charkać=Βμ. καὶ Ἰλλ. хркати, χρέμπτω, χρέμπτομαι, λτ. screo=χρέω (χρέμω, χρέμπω), ὡς καὶ κέρω, κέρχω, κρέχω, κράκω, μσ λτ. cracho, Γλ. cracher, Γρμ. krac-

hen, *κτλ. πρβλ.* Хрѣстъ, *Πολ.* chrzęst, *Βμ.* chrzest (*κρότος*, *ἦχος*, crepitus) *καὶ* chrzestati (*κροτεῖν*, strepere), *κρίζειν*, *κρισμός*.

Хрящъ (*χόνδρος*, *Σ. τραγανίδα*, *ἐκ τῦ τράγω,-γανός· καὶ*, *κρατσανίδα· βλ.* Хрущу̀. 2, *ἄμμος*) *συγγ. κάρχος* (*μεταθ. κράχος*, *κράκος*, *κράτσ*), *κέρχος*, *ὅθεν κάρκαρος*, *κάρχαρος*, *λτ.* carcer *κτλ. καὶ* „ *κέρχανα=ὀςέα*, *καὶ ῥίζαι ὀδόντων* (*'Ησύχ. τὸ θέμα κρέκω*, *κέρκω*, *κέρχω*), *βλ.* Хрю. *ἢ* Хрящъ=Кряжъ, *χερὰς*, *χέραδος* (*χάρω*, *λτ.* horreo, horridus, *Σρβ.* Хред (*τραχὺς*)· hrid, *κτλ. Δοβρ. σελ.* 215).

Худо́гъ, *'Ρωσ.* Худо́жникъ (*τεχνίτης*, *τεχνικὸς*, *ἐπιςήμων*), *δοκεῖ ξενικὸν* (*ὡς ὁμοιοκατάληκτον τῦ* Чертóгъ=*θάλαμος*, *νυμφὼν*, *συγγεν.* Чердàкъ, Чардàкъ, *τὸ Τϐρκικ. τζαρδάκ. βλ. Δοβρόβ. σελ.* 311), *ἴσως μέν τοι συγγενὲς τῦ* ку́ю, *λτ.* cudo = *κύω* (*κύδω* = *χύω*, *χύδω*, *χάω*, *κάω*, *κόω*, *κόπτω* = *χαλκεύω*)· *ἢ καὶ ἐκ τῦ* Худы́й, Ху́дъ (*οἱ γὰρ βάναυσοι τεχνῖται*, *φαῦλοί τε καὶ χυδαῖοι καὶ χατέοντες*). *μήποτε δὲ τὸ* Худо́гъ *οἷον* Судóгъ (*χ* =с *καὶ* су=со, съ, *ἐκ τῦ* Зда́ти, с=з,= с-да́ти, *βλ.* Зду̀=*λτ.* condo=*συν-δῶ*, *δέω*) *οἷον συνδέτης* (*συνδέμων*, *δομήτωρ*) = Зóдчій, Зда́чій (*ἐκ τῦ* Зду̀, *παρενθ.* и, Зи́жду)? *τῦτο μᾶλλον ἀρέσκει τῷ σοφῷ Βοστοκόφῳ*.

Худы́й, Ху́дъ, да, до (*φαῦλος*, *ἰσχνὸς*, *ῥυπαρὸς*, *κακὸς*) *χυδὸς* = *χυδαῖος* (*χύω*, *χύδω*).

ἢ μᾶλλον συγγεν. τοῦ Скýдный, Скýденъ = χάδων, χήδων, χατέων, χῆδος, χῆτος [ἐκ τῦ χάδω, χάζω, χάτω, χατέω, καὶ τοῦτο παρὰ τὸ πρωτότυπ. χάω = κάω, κύω, βλ. Кýю, χύω, οἷον χύδος, Хýдъ, ἀντὶ χῆδος, χῆτος· καὶ Худѣю (ἰσχναίνομαι), ἐπὶ τῆς σημασίας τῦ κενῦσθαι, ςέρεσθαι, χρήζειν. βλ. Хощỳ· οὕτω καὶ ἐκ τῦ χάω, χάρω, τὸ λτ. caro, careo, καὶ τὸ χῆρος, καὶ χερνής· καὶ πάλιν (χάω, χαίνω), ἀχὴν, μετὰ τῦ εὐφωνικῦ α, καὶ ἠχὴν, ἠχῆνος = λτ. egenus, καὶ egeo = α-χέω = χέω, χάω], βλ. Скýдный. Τὸ δὲ Хýторъ (ἀγροκήπιον, παρὰ τοῖς κατοίκοις τῆς μικρᾶς Ῥωσσίας, ὅθεν καὶ παρὰ τοῖς Ὀδησσινοῖς Ἕλλησι τὸ σύνηθες χύταρι· ἐν δὲ τῇ μεγάλῃ Ῥωσσίᾳ λέγεται Дáча τὸ ἀγροκήπιον. βλ. Даю̀) = χύτορ = κύθορ, κύθος, κύτος (ὡς χιτὼν, Ἰων. κιθὼν) = κοίλωμα (καλύβη), Γρ. Hütte, κτλ. ὡς τὸ Хúжа, βλ. τὴν λέξ. πρβ. καὶ τὸ ἐν τῇ μικρᾷ Ῥωσ. καὶ Πολν. Хáта καὶ τὸ Σλ. Кýща.

Хулà (βλασφημία), καὶ Хулю̀ (βλασφημῶ) συγγ. κάλω, καλῶ, Γρ. kallen, gallen, καλέω, κλάω, κλάζω (= βοῶ), ὡς καὶ τὸ Клятва, ἐκ τῦ Кляти· οἷον παρὰ τὸ Кляю, κλάω, κάλω = Хвалю̀· κατὰ τὸ, κῦδος (φήμη ἀγαθὴ καὶ φαύλη, κτλ.)· τὸ γῦν κάλω, α = υ (ὡς, Hecuba, ἡ Ἑκάβη· σὰρξ, σὺρξ), οἷον κύλω· οὐ γὰρ οἶμαι Хулю̀ = hύλω, ὕλω,

ὑλάω, hυλὴ, ὑλὴ, ἀντὶ ὑλακὴ (ὡς ἐκ τῆς φωνῆς τȣ̃ βλασφημȣ̃ντος), βλ. καὶ Кля́пва· *τὸ δὲ χολὴ, χόλος, χολῶ (= θυμȣ̃μαι), πάντη διάφορον.*

Ху́торъ, *βλ.* Худый.

Ѿ.

Ѿ (Отъ *ἢ* Оmъ = *ωτ, συλλαβή. ω μετὰ τȣ̃ τ. Εὔχρηστον μόνον ἐν ταῖς ἐκκλησιαστικαῖς βίβλοις ἐπὶ τῶν συνθέτων, οἷον* ѾВЕРГАЮ, *ἀντὶ τῶν Ῥωσσικ.* Оmъ, оmвергáю, *κτλ.*). Ѿ = *ώ* (800). ҂Ѿ = *͵ω* (800000).

Ц.

Ц, ц. *Ῥωσσ.* Ц, ц, (Цы = *τζί*, ci) = *σκ, στ, κ, τ, σ, χ.* Ц҃ = *ϡ* (900). ҂Ц = *͵ϡ* (900000). *Τὸ* **Ц** *δοκεῖ μὲν ὁμοιόμορφον τῷ Φοινικικῷ* tsade (*βλ. παρακατιὼν*), *ἔστι δ' ἴσως σύνθετον ἐκ τȣ̃ τ ἀνεστραμμένȣ καὶ τȣ̃ ζ, τὸ ἄνω ἥμισυ εὐθυνθέντος, καὶ τὴν κεφαλὴν ἀποξυσθέντος, ὥστε μεταπεπλάσθαι τὸ* Ⱋ *εἰς* **Ц.** *διὰ ταῦτ' ἀναλογεῖ μὲν πρὸς τὸ τ μετὰ συριγμȣ̃ συμφθειρόμενον (ὡς τὸ λτ.* t *μετα-*

ξὺ φωνηέντων)· ἐπεὶ δὲ καὶ κ=τ, ἀντιςοιχεῖ τὸ ц καὶ πρὸς τὸ κ, ἢ σκ μετὰ τȢ συριγμȢ· καὶ μὴν καὶ πρὸς τὸ ζ (= σδ, δσ=στ, τσ. παρὰ δὲ λατίν. καὶ ζ=ss). Ὡς δ' αὖ ἀριθμȢ σύμβολον τὸ Ц ἀντιςοιχεῖ πρὸς τὸ ἐπίσημον Σάμπι, τὸ καὶ Ἀντίσιγμα πῖ, ϡ (= 900), συγκείμενον ἐξ ἀνεςραμμένȢ τȢ σὰν (δωρικῶς τὸ σίγμα), καὶ τȢ ἐγκρεμαμένȢ π (ὅθεν καὶ τὸ ὄνομα Σάμπι), ὃ παραβάλλεται πρὸς τὸ φοινικικὸν tsade (τȢτο δὲ γράφεται ϡ, καὶ Ⴤ), τȢτȢ δ' ὅμοιον καὶ τὸ Ἀρμενικὸν Կ (tso). τὸ γοῦν ἑλληνικὸν Σάμπι ἐν ἀρχαίοις ἀλφαβήτοις τάττεται πλησίον τȢ ϟ=90 (βλ. Ч), μεταξὺ δηλονότι τȢ π (800), καὶ ρ (100). διὸ καὶ τὸ Ц ἐν τῷ Σλαβονικῷ ἀλφαβήτῳ ἐγγὺς τέτακται τȢ Ч. Συνηθέςερον δὲ τὸ ϡ τάττεται μετὰ τὸ ω (= 800) ἐν τῷ ἑλληνικῷ ἀλφαβήτῳ. διὸ καὶ πρȢθηκε πάλιν τῶν δύω τȢτων γραμμάτων ἀνώτερον τὸ Ѿ ὁ τῶν Σλαβονικῶν γραμμάτων πατήρ. Ἐπεὶ δὲ τȢ ζ ἐπεμνήσθημεν ἀνωτέρω, ὥρα ἂν εἴη ἐνταῦθα γȢν προσθεῖναι περὶ τȢ κατὰ Σλάβονας τριπλȢ τȢτȢ γραμματος, ἃ κατ' ἐκεῖνα τὰ ςοιχεῖα γενομένοις ἡμῖν σεσιώπηται. Τὰ τοίνυν Σλαβονικὰ Ж, Ѕ, З, ἓν καὶ τὸ αὐτὸ ςοιχεῖόν ἐςι, τὸ ἑλληνικὸν З, καὶ Z. τὸ μὲν γὰρ πρῶτον εἶδος Ȣδὲν ἀλλ' ἢ δύω ζ διπλᾶ, ꙃ, διὰ μέσης ὀρθῆς γραμμῆς πεπερονημένα, διὸ καὶ ἡ τȢ Ж προφορὰ τῶν δύω ζζ

ἐγγὺς, = τῷ Γλ. J. τὸ δὲ τρίτον εἶδος αὐτὸ τὸ ἑλληνικὸν ζ, κατά τε μορφὴν καὶ φωνὴν. τὸ δὲ μέσον, τέλος, τὴν μὲν μορφὴν ἀντίςροφον Ζ δοκεῖ (S), τὴν δέ γε φωνὴν καί αὐτὸ ἰσοδυναμεῖ τῷ З (ἐν τοῖς Sѣло=Зѣлò, κτλ.), καί πως καὶ περιττὸν φαίνεται τὸ ςοιχεῖον (διὸ καὶ ἡ γράμμα οὐκέτι γ' ἐν χρήσει ἐςίν), ὥς γέ μην ἐπίσημον ἀριθμȣ̃ καὶ μάλα γε εὔχρηςον· Ἔςι γὰρ αὐτὸ τὸ ἑλληνικὸν ς (6), ὅπερ οὐκέτι δὴ ἀπὸ τȣ̃ Ζ, ἀλλ' ἀπὸ τȣ̃ βαῦ, ἤτοι τοῦ αἰολικȣ̃ Ϝ ἔοικε μετεσχηματίσθαι. διὸ καὶ ἐν ἀρχαίοις ἑλληνικοῖς ἀλφαβήτοις ὁρᾶται κείμενον μεταξὺ τȣ̃ ε (5) καὶ ζ (7)· καὶ νῦν δὲ ὕτω τάσσομεν τὸ ἐπίσημον τȣ̃το γράφοντες ἑλληνικώτερον τὺς ἀριθμὺς· καθὰ δὴ καὶ τὸ F κεῖται μετὰ τὸ ε, ἐν τῷ λατινικῷ ἀλφαβήτῳ. ταῦτ' ἄρα καὶ ὁ τȣ̃ Σλαβον· ἀλφαβήτȣ πατὴρ ἀπέδωκε τὴν τȣ̃ ἐπισήμȣ ς δύναμιν τῷ ὁμοιομόρφῳ S. βλ. καὶ Ч, Ш, Щ.

Ца́паю (ἀμύσσω· ἐκ τȣ̃ Ца́пу)=κάπω, capio, καὶ σκάπω, σκάπτω (σκ=τζ καὶ ἐν τῇ χυδαίᾳ τῆς συνηθείας φωνῇ· ὡς, τζάπα=σκάπα, σκάφα, ὅθεν Ἰτ. zappa, ὕτω καὶ ἐν ἄλλοις πολλοῖς τὸ σκ=τσ, οἷον, κορίσκι-ον, κορίτσι· σκίνω, σκινάω-νίζω, καὶ σκύνω=τζινῶ, καὶ τσȣνῶ. βλ. Счуна́ю, καὶ Ῥείμ. λ. Σκίναξ. βλ. καὶ Чупру́нъ).

Цара́паю (ξέω, ἀμύσσω, ὡς ἐκ τȣ̃ Цара́пу)= σ-καράπω, γαράπω, ἀντὶ γράπω, γράφω. [ἐκ τȣ̃ κάρω, χάρω, χαράω, χαράσσω, συγ-

κοπ. χράω, χραύω, γράβω, γράπω, παρενθ. α, (ὡς, κάῤῥαξον=κράξον), γαράπω, καὶ γ= κ (ὡς καὶ συνήθ. γραπατζόνω, καὶ κραπατζόνω, ἐκ τȣ̃ γραπάζω ἀντὶ ῥαπάζω = ἁρπάζω, ἐκ τȣ̃ ἅρπω, ῥάπω, λτ. rapo,-pio), καράπω. (τὸ σ, πνεῦμα), σ-καράπω (ὡς κέω, σκέω), καὶ σκ = τζ = ц. πῤβλ. Βομ. sskrapati, καὶ Σβ. skrapa, κτλ. βλ. καὶ Кара́бкаюсь.

Ца́рь (βασιλεύς)=κάρ, καὶ κάρη (ь = η. βλ. τὸ ςοιχεῖον ъ, ь)=κάρα, ὅθεν καὶ κάρανος, καὶ (κάρα=κόρυς, μεταθ. κῦρος), κύρανος, κ=τ, τύραννος, καὶ υ=οι, κοίρανος· ὡς κεφαλὴ τῶν ἄλλων, καθὰ καὶ τὸ λτ. rex =῾Εβρ. resch, κεφαλή. πρὸς τὸ κῦρος (τῦρος), συμφωνεῖ καὶ τὸ ῾Αρμεν. Ter (κύριος)· ἐκ τȣ̃ κάρα, κρᾶς, κρατὸς, καὶ τὸ κράνω, κραίνω, καὶ κρέω, κρείω, κρέων, κτλ. ὡς ἐκ τȣ̃ κύρος, κῦρος, ὁ κύριος, ἡ κυρία. Σ. κὺρ, καὶ κυρὰ, συγκοπῇ ἐκ τȣ̃ κυρὸς τῶν Βυζαντινῶν (κατὰ τὸ Καῖρα ἐκ τȣ̃ Κάειρα)= κύριος, παρ᾽ ὃ καὶ τὸ συνήθ. κῦρις, ἐπὶ πατρὸς = υἱȣ̃ κύριος (τὸ γέμην λτ. herus ȣ̓ δῆτα παρὰ τὸ κυρὸς, ἀλλ᾽= ἥρως, καὶ Γρμ. Herr, καὶ Er, Ehr, κτλ. ῾Ρείμ. λ. ἥρως). ἐκ τȣ̃ κυρὸς καὶ τὸ Σ. κυρίτσης, καὶ ἡ κυράτσα, ἐν τύπῳ ὑποκοριςικῶν (οἷον κυρίσκος, κυρίσκα)· πρόσθες καὶ τὰ κύρια ὀνόματα, Κῦρος, Κυρὴ, Κυράννη (καὶ συνήθ. Κυράνα), Κυῤῥάνη, Κυρήνη=κυρανὶς, κοιρανὶς, ἡ, λτ. regina, κτλ.]. Цари́ца, κυροῦσα,

κρείϐσα, κρέϐσα. Царю́ю (*βασιλεύω*) *κυρόω, κρέω, κρείω=κρατέω, κράτος, κάρτος, κάρτϜος*=Ца́рство, Ца́рствіе (*βασιλεία*), *κτλ.* *Ἐκ τϐ* Цари́ца, *καὶ τὸ ἐπίθετον*, Цари́цынъ, на, но (*βασιλικὸς, τῆς βασιλίσσης*). *ὅθεν ἐν Πετρϐπόλει τὸ νῦν πεδίον τϐ Ἄρεως λεγόμενον* (champ de Mars, *καὶ Ῥωσσικ.* поле Марта), *ἐλέγετο πρότερον, καὶ νῦν δὲ παρά τισι καλεῖται* Цари́цынъ Лу́гъ (*Βασιλίσσης ξύλοχον, ἢ Κυριακινὸς λόγγος· διὰ τὸ παρακείμενον ἄλσος*). *Ἔςι δὲ καὶ ἡ* Цари́цынъ, *πόλις παρὰ τὸν Βόλγαν, καὶ ἑτέρα πολίχνη παρὰ τὴν Μόσκαν* (*ἔνθα περ εἰώθει παραθερίζειν ἡ ἀοίδιμος Αἰκατερίνα ἡ Β, ὁπότε τὰς χώρας ἐκείνας βασιλικῶς περιπολοίη*), *οἷον, Καρυκινὴ, Κυρικινὴ, ἀντὶ Κυριακινὴ* (*συγκοπῇ, ὡς καὶ Κύρικος = Κυριακὸς*) = *Κοιρανικὴ, ἤτοι Βασιλικὴ* (*Βασιλόπολις*), *κατὰ τὰ, Κυρήνη, Κυράνη, καὶ* (*ἐκ τϐ Κάρανος*), *Καρήνη* (*πόλεων ὀνόματα*). [*Ἐντεῦθεν δοκεῖ παρωνομάσθαι καὶ ἡ παρὰ τὸν Ὄλυμπον καὶ τὴν Ὁμηρικὴν Ὀλοοσσόνα* (*τανῦν Ἐλασσῶνα*) *τῆς Θετταλίας, Τζαρίτζανη, πόλις πάνυ μεγάλη μὲν ϐ, καλλίςη δὲ καὶ μϐσοφιλὴς, ἡμετέρας γενέθλης ποθεινότατον ἔδαφος. Ἀλλ' ἦν γὰρ καὶ πόλις διάσημος ἀρχαία τῶν παρὰ τὸν Ὄλυμπον Πελασγῶν, Κυρητίαι* (*βλ. Τίτ. Λίβ.* λα, 41). *Καὶ Κυρητίων ἀρχαίαν ἐπιγραφὴν* (*ἔςι δὲ ἡ ἐπιγραφὴ Τίτϐ Φλαμινίϐ*

Ῥωμαίων ςρατηγȣ̃ πρὸς Κυρητίȣς ἐπιςολὴ πᾶσαν εὔνοιαν καὶ τιμὴν ἐπιδεικνυμένȣ, περὶ τὸ 195 *π. χ.), εὕρηκεν οὐ πρὸ πολλȣ̃ τȣ̃ χρόνȣ ὁ Ἄγγλος Λέακος* (Leak), *ἐν τῇ κοιλάδι δι᾽ ἧς ῥέει ὁ παρ᾽ Ὁμήρῳ Τιταρήσιος, ὁ καὶ ἄλλως Εὐρώτας, καὶ νῦν Σ. Σαραντόπορος λεγόμενος ποταμὸς* (*βλ. τὴν ἐπιγραφὴν ἐν* Journal des Savans, 1816. p. 9. *καὶ* Journal Classical, tom. 13. p. 198). *Πιθανώτατον ὂν καὶ τὰς Κυρητίας, ἢ τὴν Κυρητίαν, εἰς Καρητίαν, καὶ Τζαριτζίαν* (*εὕρηται δὲ καὶ ἐν ἀρχαίῳ κώδηκι Τζαρίτζια γεγραμμένον τὸ ὄνομα*), *καὶ Τζαρίτζανην, τέλος, εἴθ᾽ ὑπὸ τῶν εἰσβαλόντων Σλαβόνων, εἴτε γȣ̃ν καὶ ὑπ᾽ αὐτῆς τῆς ἐκβαρβαρωθείσης συνηθείας μεταπεπλάσθαι* (*ἐπειδή πὲρ καὶ αὕτη γ᾽ ὀψέ ποτ᾽ ἤρξατο τὸ κ πολλάκις εἰς τὸν φθόγγον τȣ̃ τζ παραφθείρειν, τετριγεῖα κατὰ τȣ̀ς Ἰταλȣ̀ς καὶ τȣ̀ς ἄλλȣς τȣ̀ς τὴν Ἑλλάδα ληϊσαμένȣς λαȣ́ς*). *καὶ ταῦτα μὲν ταύτῃ*]. *Ὅτι δὲ τὸ* Ц *ἐν τῷ* Ца́рь = К, *βλ.* Це́рковь. *Τὸ δὲ συγχέειν τὸ* Ца́рь, *ἀρχαίαν λέξιν Σλαβονικὴν, τῷ πολλῷ δὴ νεωτέρῳ λτ. ὀνόματι* Cæsar (*ἐκ τȣ̃* cædo, cæsus, *καὶ Σλαβονικ.* Ке́сарь, *καὶ ὡς ἐκ τῆς λατιν. μεταφράσ.* Це́сарь, *ὅθεν καὶ τὰ* Цесаре́ва, Цесаре́вицъ, *κτλ.*), *μιγνύειν ἐςὶ τὰ ἄμικτα· παρήγαγε δὲ πολλȣ̀ς εἰς ταυτηνὶ τὴν ἀπάτην ἡ κακὴ τȣ̃* Ца́рь *παρὰ τοῖς Εὐρωπαίοις γραφὴ, οἳ γρά-*

φυσιν ἀντ᾽ αὐτῦ τὸ κακόπλαςον czar.

Цврка, *καὶ* Чврка, *Σερβ.* (*τρισμὸς, κρισμὸς, βρυγμὸς*). Цврчати, *Βμ. δὲ* Цвркати, *Κρν. καὶ Κρτ.* Цверчимъ, *καὶ* Чверчимъ=*σ-βρύκω* (*οἷον σβρύκαμι*), *βρύκω. τὸ* ц = *σ, πνεῦμα δασύτητος· βλ.* Цврѣю.

Цврѣю, Цврѣмъ, *καὶ* Цвремъ, *'Ιλλυρ. καὶ Κρτ.* (*φρύγω, λτ.* frigo), *Σρβ.* Чварити = *σ-βάρω, σ-βρέω, σφρέω = φέρω, φάρω* (*θάρω, θέρω*), *λτ.* fervo. *συγγ.* Врѣю, Варю̀.

Цвѣлю̀, Цвѣлити, *Σρβ. καὶ* Цвилети, Цвилѣти, (*κλαίω*), *'Ιλλυρ.* Чвилити (*παρὰ δὲ Κρτ. καὶ Κρν. καὶ*=*τρίζω, καὶ γρυλλίζω*), *σ-βέλω* = *σβάλω, βαλάω, λτ.* balo, - lare (*ὅθεν βαλαχὴ, βληχὴ, βληχῶμαι, συνήθ. βελάζω*), *συγγ. Γρμ.* bellen, Блею̀. *πρβλ. τὸ Βμ.* kwjliti, *ἀρχ.* kwieliti, к=ц. *τὸ δὲ Βμ.* Цвичимъ=Выкну.

Цвѣтъ (*ἄνθος καὶ χρῶμα*), *συγγεν.* Свѣтъ. [*ὡς τὸ ἄωτον, καὶ ἄνθος, τό, τε τῦ φυτῦ, καὶ τὸ χρῶμα, ἐκ τῦ ἄω* (= *πνέω, καὶ λάμπω*), *ὅθεν καὶ τὸ φάω, φῶς*]. *τὸ δὲ ἄω, αἴω* = *Ϝαίω*, Вѣю, *ὅθεν καὶ τὸ* Свѣтъ, *καὶ* Цвѣтъ, *μετὰ τῶν συριςικῶν πνευμάτων* с, ц.

Це́рковь (*ναὸς, ἐκκλησία*), *καὶ* Це́ркви, *ἀντὶ* Це́ркы (*ὡς* Свекро́вь, Свекры̀, *βλ. Δοβρβ. σελ.* 286)=*Κυριακὸν, καὶ Κυριακὴ* (*ἐλλειπτικ. δῶμα, οἰκία*). *Κυριακὸν κυρίως* (*παρὰ τοῖς θείοις Πατράσι καὶ παρ᾽ ἡμῖν ἤδη*), *ἡ κυρία καὶ ἔξοχος 'Εκκλησία* (*ἀντιδιεςαλμένως πρὸς*

τὰς πέριξ τὰς μικρὰς, ὡς ἐκ τοῖς Μοναςηρίοις), παρά τισι δὲ λέγεται Κυριακὸν καὶ τὸ μέσον κύτος τȣ̃ ναοῦ, τὸ καὶ ἄλλως, Καθολικὸν (πρὸς διαςολὴν τῶν ἑκατέρωθεν τȣ̃ ναȣ̃ παρεκκλησίων). Ἐκ τȣ̃ Κύριος, κυριακὸς, κὴ, κὸν, ὅθεν καὶ " Κυριακὸν δεῖπνον (Α. Κορινθ. ια, 20), καὶ " Κυριακὴ ἡμέρα (Ἀποκαλ. α, 10. Σλαβ. недѣльный день), ἡ καὶ καθ' ἡμᾶς Κυριακὴ (βλ. Пяmь). τὸ γȣ̃ν Цéркви, Цéрковь = Κρτ. czirkwa (σημείωσ. e=i=υ, οἷον κυρκϜὴ, κυρκϜὸν, ἀντὶ κυριακὴ,-κὸν· ἡ δὲ συγκοπὴ ὡς καὶ ἐν τῷ κυρίῳ ὀνόμ. Κύρικος = Κυριακὸς. ὅθεν καὶ Κυρικὸν, κύρκόϜν, Цéрковь), Κρν. zirkva, zirkov, Βμ. cirkew, cierkew, Πολ. καὶ Βενδ. cerkiew, Σρβ. Црква. πρβλ. τὸ Γρμ. Kirche, ἀρχ. chirichu (οἷον, κυρικὸν), chirrichu, kirrichu, καὶ (r = l), chilichu, chilcha, Ἀγσξ. cyrkice, cyrc, Ἀγγλ. kerk, church, Δαν. kirke, Σβ. Курка, κτλ. (βλ. Adelung. λ. kirche), τὰ πάντα ἐκ τȣ̃ (Κύριος), κυριακὸν, ὑπὸ τῶν πρώτων τȣ̃ Χριςιανισμȣ̃ διδασκάλων Ἑλλήνων μεταδοθέντος τȣ̃ ὀνόματος καὶ τοῖς Γερμανοῖς. ἡ γάρ τοι λατινικὴ γλῶσσα τῷ dominus, ἀντὶ Κύριος, ἐξ ἀρχῆς χρησαμένη, μόνον οἶδε τὸ ἐξ ἐκείνȣ παράγωγον dominica (Κυριακὴ ἡμέρα), τὸν δὲ ναὸν, templum, ἐκάλεσεν, ἐκ τȣ̃ τέμενος, συγκοπ. τέμνος (μ=β, καὶ π, τέβενος, προσθέσ. μ, τέμβενος

ὡς, ςόμος, ςόβος, ςόμβος, ςόμφος), τέμπνος, τέμπνον, ν = λ, τέμπλον, templum (βλ. καὶ Чáсъ). Σημείωσαι δὲ καὶ τὸ ц = к, καὶ λτ. c. ὡς κᾀν τοῖς, Цéсарь = Καῖσαρ = Cæsar, Цéнтръ, Центáвръ, κέντρον, κενταύριον, centrum, centaurium, κτλ. ὅθεν καὶ Цáрь = Κὰρ. (οὕτω καὶ παρὰ τοῖς Βοεμ. τὸ ц = к, ὡς, квѣтъ = цвѣтъ, квету = цвѣтỳ. βλ. καὶ Цвѣлю̀).

Цéста, Βμ. Κρτ. Κρν. = ὁδὸς, καὶ Цѣсты (πλατεῖαι. βλ. λεξ. Alexjejew) = ξεςὴ (ξέςα), ξεςὸς, ἀντὶ ξυςὸς, λτ. xystus, ἐκ τȣ̃ ξάω, ξέω, ξέσω, Чешỳ. (οὐ γὰρ οἶμαι τὴν λέξιν παρὰ τὸ Чи́стый, Чи́стъ). βλ. καὶ Шéстъ.

Цóколь, κάχληξ (κόχολος), κόχλαξ, calculus.

*Ци́тра, τὸ Γρμ. Cither, ἀρχ. ziterum, 'Ιτ. guitara, Γλ. guitare, ἐκ τȣ̃ λτ. cithara = κιθάρα, κίθαρις· καὶ 'Αραβ. kithar. [κίθω, κίθος = κύθω, κύθος, κύτος, ὅθεν καὶ κιθὼν, χιτὼν· οὕτω καὶ ἡ χέλυς (= κίθαρος, καὶ κίθαρις), ἐκ τȣ̃ χέω, χάω, χύω, κύω]. Σημείωσαι κ = c = z = ц.

*Цитрóнъ, τὸ Γλ. citron (λειμόνιον, συνήθ.), λτ. citrum, κίτρον· (ἄλλο τὸ ἑλληνικώτερον καὶ ἐν τῇ Σ. κίτρον, ὁ τῆς κιτρέας καρπὸς, ὅθεν καὶ τὸ κίτρινον χρῶμα = κιῤῥὸν. ἴσως δὲ τὸ κίτρον μετεπλάσθη ἐκ τȣ̃ κιῤῥὸν, κιρσὸν, σ = τ, κιρτὸν, κίτρον).

Цмóкъ, Κροτ. ποππυσμὸς. Цмокати, ποππύζειν,

Σρβ. Цвокати (*β = μ*), *φιλεῖν μετὰ κρότȣ*, *Γρμ.* schmatzen· *ἀνάφερε εἰς τὸ* Чмόкаю.

*Цόлнеръ (*τελώνιον*), *τὸ Γρμ.* Zöllner, *ἐκ τȣ͂* Zoll=*τέλος, ὅθεν τελώνιον, καὶ λτ.* telonium. *βλ. τὸ Σλαβ.* Митáръ.

Цркнемъ, *Σρβ. καὶ* Церкамъ, *Κρτ.* (*ῥήγνυμαι, λακέω, σχάζω*) = *κέρκημι, κέρκω = κρέκω, κράκω, κρίκω, κρίζω* (*ὀνοματοποιΐα ἤχȣ, ὡς καὶ ῥάζω, κράζω*). *τὸ θέμα* црк = *κρκ, κρίκ, κράκ. Δοβρόβ. σελ.* 180.

Црк (*ἐπὶ ψόφου ςαλάζοντος ὑγροῦ· καὶ* цркам, *ςαλάζω*), *λέξις Βοεμ., κατὰ τὸ τῆς συνήθ. τζύρ, σσύρ, παρὰ τὸ σύρω, ὡς καὶ τζυρέμβλια, χυδαϊκῶς, ὑγροῦ αὐλοί, οἷον αἵματος ῥαγέντος ἐκ πληγῆς, κτλ. ἐκ τȣ͂ τῶν Βυζαντινῶν, συρέμβολον = αὐλῶν* (*κανάλιον*, meatus). *οὕτω καὶ " σύριγγες θερμαὶ* (*αἵματος· Σφκλ. Αἴ.*). *τὸ δὲ* црк, *ἄλλη τις ὀνοματοποιΐα, ὡς τὸ, κρίκ. βλ.* Цркнем.

Цýгъ (*ζεῦγμα ἵππων ἔξ*), *παρηχεῖ πρὸς τὸ ζυγ-ὸς* (*ζύγος = ζεῦγμα, ζύγω, ζεύγω*), *ἔςι δὲ τὸ Γρμ.* Zug (*συρμὸς*), *ἐκ τȣ͂* ziehen=*τεῖεν, τίεν = τίειν, τείειν = τείνειν, ταίνειν, τίνειν, καὶ* (*τύκειν*), *ὡς „ τιτύσκειν ἵππȣς ὑπ' ὄχεσφι· καὶ „ τιταίνȣσιν ἵπποι ἅρμα. βλ.* Тянў.

Цыкъ (*ὀνοματοποιΐα φθόγγȣ ὀρνίθων*), *καὶ* Цыкаю, *κικκάω, κικκάζω, κοκκάζω* (*κίκ, κόκ*), *ὅθεν καὶ κικκὸς, κίκκα* (*ὄρνις*), *κίκος, κίξος* (*τέττιξ, καὶ ὡς ἐκ τȣ͂ κίκαξ, λτ.* ci-

cada). *λέγεται καὶ* Цыпъ = *τὶπ, τσὶπ, τσὶκ, τὶκ (ὡς λέγομεν καλῦντες τὰ ὀρνίθια, καθὰ καὶ πύλ, πύλ=πῦλε, πῶλε, παρὰ τὸ πῶλος (πῦλος), πωλίον (= νεοσσὸς). ὅθεν* Цыпля̀, *ὀρνίθιον καὶ νεοσσὸς (ὡς τὸ τιτὶς, πίπος, πιπὼ· ἐκ τῆς φωνῆς τῶν ὀρνιθίων· καθὰ καὶ ὁ πάπος καὶ ἡ πάπια, συνήθως=νῆσσα).*

Цырюльникъ (*κουρεὺς*), *κειρύλλος, κουρύλλος. (ἀλλ' ἴσως μετεπλάσθη ἐκ τῦ χειροῦργος).*

Цыцъ [*ἐπιφώνημα πρὸς δίωξιν, ἢ κατασίγασιν ὑλακτόντων κυνῶν (ὡς συνήθ· καὶ τυρκ. ὄς), ἐκ τῦ στ, σίτ,* st.—*καὶ τσίτζ, τσίτ, ψίτ, λέγομεν πρὸς τὰς γαλᾶς*] = *σίττα, σίττε, σίπτα, ψίττα, ψύττα (ποιμένων ἐπίφθεγμα πρὸς ποίμνιον, ἢ αἰπόλιον, καὶ πρὸς μίαν αἶγα. βλ. Θεόκρ. ς. ὡς Γρμ.* hsch, bst). *ὅθεν καὶ σίζω, στίζω, ἐπισίζω (ἐρεθίζω τὸν κύνα, λέγων σὶ, σσὶ)· καὶ πάλιν σὶτ, σὺτ, συνήθ.* = st (*ἐπίφθεγμα πρὸς σιωπήν*). *'Εκ τύτυ τῦ φθόγγου καὶ τὸ (σίω) σίϜω, σίγω, σιγὴ, σιγάω, σϜιγᾶν, Γρμ.* schwigen, schweigen· *καὶ, σιωπὴ, σιωπάω· „σίπτα, σιώπα· Μεσσάπιοι ('Ησύχ.). λέγεται δὲ καὶ τὸ* Цыцъ *κατὰ τὸ ποιμενικὸν ψίττα, ψίττα, ψίττ. οἷον ἐν παροιμίᾳ Βυλγάρων* " Цыць Кози́ца на плани́на (=по́ле), пе́рднем Ма́рту на̀ бради́на (брада̀) = *τῷ εὐφημοτέρῳ τῆς Σ. " πρίτσ Μάρτιε! 'ξεχείμασα τὰ πρόβατά μυ (ἐπὶ τοῖς ἀπαλλαττομένοις ὧν τέως ἔχρηζον*

ἐξ ἀνάγκης, ὥσπερ οἱ ποιμένες ἄσμενοι ἀπαλλάττεσι τε κατὰ τὴν Μάρτιον ἐσχάτε καὶ ἀναγκαίε ψύχες). τὸ δὲ Σ. πρίτσ, πεποιημένον· ὡς καὶ τὸ συγγεν. πρίζω, πρέω (ψόφε, πρ, πρρ, ἐκφραςικὸν), ὅθεν φαίνεται καὶ τὸ πέρδειν· ἔςι δὲ καὶ Ῥωσσ. брысь, ἐπιφώνημα πρὸς ἀπέλασιν γαλῶν, ὡς ἐκ τε брію, ἤ брыкаю.

Цы́ба (αἴξ)=σύβα, συβὰς (σύω, σῦς), ὡς τὸ τυῤῥηνικὸν κάπρα (ὅθεν λτ. capra, ἡ αἴξ), ἐκ τε κάπρος. ἢ τὸ Γρμ. Ziege, Ἀγγσξ. tieken, ἀρχ. ziga, Κτσξ. zege = s-ege, σ-αῖγα = αἶγα, αἴξ (αἴγς), βλ. Kanne.

Цѣвни́ца (αὐλὸς, ἐκ τε Καρν. καὶ Σερβ. Цѣвь, σωλὴν, συνήθ. καλάμιον, μασσερι, ἴσ, μυζέριον, μύζω) = σίφων, Σ. σίφενας, σιφένιον, καὶ οἷον σιφενίτσα (ѣ = ε = ι, καὶ ἴσ. σιμφένα, ἡ Σ. τσαμπένα, Ἰτ. Zambogna. ὡς καὶ τὸ σίφων συγγεν. σιπὺς, σιπύη, σιβύνη, Ῥείμ. λ. σιφλὸς. βλ. καὶ Цéпъ).

Цѣвка (μήρυμα, ἀγαθὶς, ὡς ἀπὸ θεματικοῦ цѣв, цѣва = κέβα), κύβα, κυβὴ, ὅθεν κυβάριον, κυμβάριον, τὸ συνήθ. κεβάριον (ἀγαθίς), ц = κ = c, Σ. τσ, ἢ τζ. ὅθεν καὶ ἡ Σ. ἄντσα ἢ ἄντζα (κνήμη, ἡ γαςροκνημία)= ἄγκα (ἄνκα), ἀγκὴ, ἀγκύλη (λτ. poples), ἢ δὴ καὶ τὸ σκέλος (ἐπὶ κτηνῶν), παρὰ τοῖς Γερμαν. κοινῶς μὲν λέγεται Hosse, Κάτω-Σάξον. Hesse, πληθ. die Hessen, κατ' ἄλλας δὲ

διαλέκτȣς, Hespe, Hächse, Hechse, Häxe, Hexe, Hachce, Haxe, συγγεν. Hacken (=Fersen, πτέρνα = πέρνα, λτ. perna, περόνη· βλ. 'Ρειμ. λ. πτέρνα). τὸ δὲ Hacken = Haken = ἄγκος, ὄγκος, ὀγκὺς, λτ. uncus, ἀγκὴ, διὰ τὸ ἀγκύλον καὶ καμπτὸν τȣ̃ ποδὸς (βλ. Колѣно). τὸ δὲ ἄντσα, ἐκ τȣ̃ ἄντα παραγόμενον (οἷον μέλος ἀντίον τȣ̃ ἔμπροσθεν σκέλȣς, ἤτοι, τȣ̃ ἀντικνημίȣ), ὃ πάνυ μοι δοκεῖ πιθανόν.

Цѣжу̀ (ἀναμίζω διὰ σίφωνος καὶ σωλῆνος τὸ ὑγρὸν. 2, διηθίζω, ϛραγγίζω) = Γρμ. seihen, seigen (saugen, λτ. sugo, ὕγω. βλ. Сосу̀)· ἢ, σάζω (σέζω,-δω, Цѣду̀), σάδω, ἀντὶ σάθω, σήθω (θ=δ). ἐκ τȣ̃ σάω, σέω, τὸ σήθω, ὅθεν καὶ τὸ ἤθω, ἠθέω, ἠθμὸς (Σ. ὑλιϛερὸν=ὑλιϛήριον, ϛραγγιϛήριον, καὶ ὑλίζω, σακκελίζω, τὸ διηθῶ, καὶ διϋλίζω), ἠθάνιον, ἤθανον, καὶ ὡς ἐκ τȣ̃ σήθω οἷον σήθανον, ν = λ, Цѣди́ло, καὶ Σ. τσαδήλα (οἷον, σαθήλη, σάθηλον), ἀντὶ σήθανον. [Ἔϛι δὲ τσαδήλα παρ' ἡμῖν ȣ̓ πᾶς ἠθμὸς, ἀλλ' ἰδίως, σκεῦος ποιμενικὸν, ἐξ ἐρίου ὕφασμα μανώτατον, ἐν ᾧ ἐμβάλλεται πηγνύμενος ὁ τυρὸς, πρὸς τὸ διηθεῖσθαι καὶ καταϛάζειν τὸν ὀῤῥὸν]. βλ. 'Ρειμ. λ. σαύω καὶ ἤθω.

Цѣлу́ю (φιλῶ τῷ ϛόματι, καταφιλῶ. 2, ἀσπάζομαι, προσαγορεύω. καὶ Поцѣлу́ю = καταφιλῶ), ἐκ τȣ̃ Цѣ́лъ, λτ. salvus (βλ. Цѣ́лый. βλ. καὶ Δοβρόβ. σελ. 99), ὡς καὶ τὸ λτ.

salvum esse jubeo = saluto = *οὖλέ τε καὶ χαῖρε, λέγω* (*συνήθ. χαιρετῶ*), *οἷον οὐλέω* (*οὖλον εἶναι εὔχομαι*), *ὅθεν καὶ καταφιλῶ* (*οἱ γὰρ προσαγορεύοντες ἠσπάζοντο*)· *καὶ τὸ χαιρετῶ δὲ = καταφιλῶ, καταχρηςικώτερον παρά τισι χυδαιοτάτοις τῶν καθ᾽ ἡμᾶς, οἷον „χαιρετῶ τὰς εἰκόνας, ἀντὶ τȣ͂ συνηθεςάτȣ, ἀσπάζομαι, καὶ φιλῶ. οὕτω φαίνεται καὶ τὸ* ЦѢлую *ἀπὸ τȣ͂ προσαγορεύειν εἰς τὸ φιλεῖν μεταπεπτωκός. Τὸ δ᾽ αὖ ἀσπάζομαι τ᾽ ἀνάπαλιν ἀπὸ τῆς κυρίας σημασίας τȣ͂, φιλῶ ἐπισπώμενος τὸν φιλȣ́μενον, μετέπεσε καὶ εἰς τὸ προσαγορεύω· ἀλλὰ καὶ τὸ προσπτύσσομαι=ἀσπάζομαι, καὶ, προσπτύσσομαι μύθῳ* (*Εὐρπ.*). *καὶ τὸ κύω δὲ=φιλῶ, καὶ θέμα τȣ͂* (*κύνω*) *κυνέω, προσκυνέω = λτ.* adoro = ad, oro· [*ἐκ τȣ͂* os, oris = *ὄσσις, ὄψ* (*ςόμα*)· *ὥςε τὸ* adorare = ore manum admovere, *χεῖρα πρὸς ςόμα τίθεσθαι, ἧπερ δὴ καὶ νῦν εἰώθαμεν προσαγορεύειν, οἷον προπίνοντες τὰ φιλήματα. ἔςι δὲ τὸ ἔθος μάλις᾽ Ἀσιανὸν· ὅθεν καὶ τὸ „ χεῖρα μȣ ἐπιθεὶς ἐπὶ ςόματί μȣ ἐφίλησα* (*Ἰὼβ, λα,* 27) = adoravi, *προσεκύνησα· καὶ πάλιν, ” χεῖρα θήσω ἐπὶ ςόματί μȣ* (*Ἰώβ, μ,* 4) = *προσκυνήσω σιωπῶν· ἢ τȣ͂το = σιωπήσω ὑπὸ θάμβȣς ἐπιθέμενος τὴν χεῖρα τῷ ςόματι, καθὰ καὶ ” δάκτυλον ἐπιθέντες τῷ ςόματι* (*Ἰώβ. κθ.* 9), *οἷον σιωπὴν ἑαυτοῖς παραγγέλλοντες ὑπὸ θάμβȣς καὶ*

ἀπορίας. Καὶ τὸ λτ. oro (εὔχομαι, προσεύχομαι), τὸ αὐτὸ ἂν εἴη τῷ ad-oro. Εἰ δέ τῳ μακρὸν δόξειε καὶ ἐργῶδες ὅτω πάνυ πόῤῥωθεν τὸ τῦ oro καὶ adoro ἔτυμον ἐκτολυπεύειν, ἔχοι ἂν καὶ ἁπλούστερον εἰπεῖν τὸ oro = ἔρω (ὕρω) = ῥέω· ὅθεν orator, κτλ. (βλ. Рещу̀), καὶ τὸ adoro = προσρέω (ὅθεν προσρήσω, προσρηθεὶς, κτλ.), καθὰ καὶ τὸ εὔχομαι = αὔχω, αὐδέω (αὔω, ἀΰω). ἀλλὰ πρὸς ταῦτά γ' ἴσως ἄνδρες σοφοὶ ἀντιφήσουσιν].

Цѣлый, Цѣлъ (σῶος, ὑγιὴς, ἀρτεμὴς, ἀκέραιος). Цѣлю (ἰατρεύω, ὑγιάζω)=(ϳέλος, σ-έλος, ε=ο)=ὅλος, οὖλος, ὀλόω, οὐλόω. [ἔλω, ἔολα, ἕλος, ὅθεν καὶ σόλος (εἶδος δίσκου στρογγύλου μετὰ τῦ πνεύματ. σ)=λτ. solus, solidus· συγγεν. ἅλω, ϳάλϝω, λτ. salvo; veo, salus, salvus (τὸ δὲ sanus=σά(ν)ος, σάος, σόω, σῶς, ὡς συνήθ. σόνω, τὸ σόω, σῴζω, λτ. sano). Γρμ. heilen, heil, 'Αγγ. hails (οὖλος), Βαλλησ. oll, olh, 'Αγγλ. whole, 'Ολλ. heel, κτλ. καὶ, ὅλος (πῦς), ὅλοι=Γρμ. alle. [οὐ παρὰ τὸ τέλος, τέλειος τὸ Цѣлый].

Цѣль (σκοπὸς, νύσσα), Γρμ. Ziel, 'Αγγσξ. tell = τέλος· Цѣлю (στοχάζομαι τῦ σκοπῦ, τιτύσκω), τέλλω, στέλλω, 'Αγγσξ. telen, Γρμ. zielen· τοῦτο δὲ συγγενὲς τῦ ziehen, καὶ τῦ zeugen, καὶ zeigen· ὡς τὰ ἑλληνικὰ τύκω (τιτύσκω), καὶ τέκω, τίκτω, καὶ τεύκω, τεύχω, δέκω, δείκω, καὶ τέω (τέλω), τέλλω (βλ.

'Ρείμ. λ. τίω)· τὰ θέματα τάω, τέω, τίω, τύω· ὅθεν τὰ, τέκω, τίκτω, τύκω, τύχω, καὶ τάνω, τένω, τείνω, τέλω, κτλ. βλ. Ча́ю, Чиню̀, *καὶ* Тяню̀, *κτλ.* (*βλ. καὶ 'Ρείμ. λ. τεύχω, τέκω*). *τὸ δὲ 'Ιτ.* tirare, *καὶ Γλ.* tirer=*τύρω ἀντὶ σύρω* (*ὡς καὶ τύρβη = σύρβη*), *καθὰ καὶ ἐν τῇ συνηθείᾳ.* " *σύρω εἰς τὸ νυσσάνιον, καὶ τραβῶ* (*λτ.* traho *ἐκ τοῦ* trans, *συγγεν. τράω, τέρω = πέρω, πείρω, περάω. βλ. καὶ* Тóргъ).

ЦѢна̀ (*τιμή*). ЦѢню̀ (*τιμῶ*) *τένω = τείνω, τίνω* (*τέω, τίω, τέτιμαι, τιμή*), *οἷον τενή, τένα* (*ὡς τένος, τόνος*)· *ἀλλὰ καὶ τὸ λτ.* censeo (censo) *ἴσως = τένσω, τένω* (*τ*=c, *ὡς*, exanclo=exantlo), *ὅθεν καὶ ὁ* census (*κῆνσος*). *τὸ δὲ* æstimo (*οἶμαι*), *ἐκ τοῦ* timo=*τιμῶ, καὶ* æs æris (*χαλκός· ἐπὶ φόρων τιμήματος*), *ὡς τὸ ἐκτιμῶ* = existimo, *ὅθεν τὸ 'Ιτ.* stimare, estimare, *Γλ.* estimer, *κτλ.*

ЦѢпъ (*μάστιξ, ῥάβδος εἰς τὸ ῥαβδίζειν πυροὺς*), *στέπος, ἀντὶ στύπος, λτ.* stipes. *ὅθεν* ЦѢпенѣ́ю (*ναρκῶ, αἱμωδιάζω, οἷον στυπαίνω*)=*στυπάω, στυπέω, ὃ σώζεται ἐν τῷ λτ.* stupeo, (*οὕτως ἐκ τοῦ* Де́рево, ДеревенѢ́ю). *τὸ δὲ Βμ.* ЦепенѢ́ти (*ῥήγνυσθαι*) *φαίνεται συγγενὲς τοῦ κόπω, κόπτω, κοπάω* [*κοπαίνω*], *τὸ δὲ κόπω=κάπω, κάβω, κάω, χάω* (*σχάω*), *ὡς καὶ τὸ* щепа́ю, *Σρβ.* цѣпати, *ὅθεν ἂν εἴη καὶ τὸ* ЦѢпь (*ἡ ἅλυσις*).

Цѣпъ, *καὶ Σλαβον*. Че́пъ (*ἔμβολον*), *συγγενὲς*, *σίφων* (*σέφων*. *βλ*. Цѣвени́ца). *πρβλ*. *Γρμ*. Zapfen, *'Ιτ*. zaffo, zipolo (Adelung).

Цѣпь, *καὶ Σλαβ*. Че́пь (*ἄλυσις*) *συγγεν*. *κάπω*, capio, *καύω*, *καὶ* (*κάβω*) *κάμβω*, *κάμπω*, *καμπὴ*, *κάμψις* (*κάψις*, *οἷον κάπη*, *σκάπη*, *ἡ σκαμβὴ καὶ κάπτουσα*, *κάμπτουσα*), *ὡς*, *κλοιός*. *βλ*. Цѣпъ (*μάστιξ*).

Цѣпи́ши - паши. *'Ρωσσ*. Щепа́ши. *βλ*. Щеплю́.

Ч.

Ч, ч, Ч (Червь, *τζέρβ*, *ὡς τὸ 'Ιτ*. ce), *τζ* = *σκ*, *κσ* (*ξ*), = *ζ*, *κ*, *τ*, *σ*· Ч = ϥ (90) *καὶ κατὰ διαλέκτ*. ч = ц (*βλ*. Цѣпъ). *τὸ* Ч *ἐν τοῖς εἰς* чу *ῥήμασιν ἀναλογεῖ πρὸς τὸ ζ*, *ἐν τοῖς εἰς ζω*, *φθόγγον τινὰ διαγράφον κυρίως τῆς τοῦ ῥήματος ἐνεργείας*, *ὡς ἐν τοῖς πεποιημένοις* Тлачу̀, *θλάζω*, Тручу̀, *τρύζω*, *κατὰ τὰ*, *λίζω*, *λύζω*, *συρίζω*, *κελαρύζω*, *κτλ*. *πυκνουμένου δ' ἐπὶ μᾶλλον τοῦ συριγμοῦ γίνεται ἡ εἰς* щу *κατάληξις* = *σδω* (*καὶ δ* = *ζ* = *σδ* = *στ* = *τσ*, *στσω* = *Σ*. *τσω*, *τζω*. *ὡς*, *κλωτζῶ*)· *ταῦτα δὲ ἀναλογοῦσιν ἐνίοτε καὶ πρὸς τὸν εἰς ξω*, *κσω μελλοντικὸν σχηματισμ*. *πρβλ*. *τὰ εἰς* zen, *καὶ* sen *Γρμ*., ächzen, krächzeu, schluchzen, schlucksen, *κτλ*. (*βλ*. *καὶ 'Ρειμ*. *ἐν λ*. *λα*-

ρύζω). Τὸ τοίνυν Ч δοκεῖ μοι=τῷ ἀρχαίῳ ἑλληνικῷ ἐπισήμῳ κόππα, τῷ καὶ ἀντιῤῥῷ (ἀντεςραμμένῳ ρῷ)=λατιν. q (ὅθεν καὶ τὸ Q). τοῦτο δὲ τὸ πάλαι ἐγράφετο καὶ ϛ, ῆ, ϟ, ὅθεν ἡ μορφὴ τȣ̃ Σλαβον Ч. τὸ δ' αὖ q φαίνεται 'πεπλασμενον ἐκ τȣ̃ C καὶ τῆς εὐθείας I (CI = IC, ὅθεν τὸ K)· αὐτὸ δὲ τὸ C ἐςι μία τις τῶν ἀρχαίων τȣ̃ γάμμα μορφῶν, ᾗ δὴ καὶ Λατῖνοι ἀντὶ τȣ̃ G ἐχρῶντο πρὸ τῆς τȣ́τȣ εὑρέσεως (καὶ τȣ̃το δὲ μεμόρφωται ἐκ τȣ̃ αὐτȣ̃ c καὶ ι). ὥσπερ ȣ̃ν τὸ λατινικὸν C μετέλαβε καὶ τὸν φθόγγον τȣ̃ τσὲ (συναφθέντος τȣ̃ συριγμȣ̃ καὶ παραθαρέντος τȣ̃ κ εἰς τ), οὕτω καὶ τὸ Ч ἀπέδωκε τὸν φθόγγον τὸν αὐτὸν μετά τινος ἰσχυροτέρȣ τόνȣ προσηυξημένον. βλ. καὶ τὸ γράμμα C. Εἰ δὲ ταῦτ' εἶεν ἀληθῆ, περιττοί τινες ἂν δόξαιεν εἶναι οἱ ταῦτα δὴ τὰ μὴ ἐν τῷ συνήθει 'Ελληνικῷ 'Αλφαβήτω περιεχόμενα γράμματα τῶν Σλαβόνων 'Αραβικὰ καὶ 'Αρμενικὰ καὶ 'Εβραϊκά, ἢ ἄλλ' ἄττα πάντως ἐθέλοντες εἶναι, οἷον δὴ καὶ τὸ 'Αρμενικὸν չ (tcha) παραβάλλεται πρὸς τὸ Ч (βλ. καὶ ш, щ, ц), ἐξὸν δὴ ταῦτ' ἀμέσως ἐν τοῖς ἀρχαίοις ἑλληνικοῖς γράμμασιν ἀνιχνεύειν (ἃ, κατὰ τὴν πλείςην δὴ γνώμην, μεμόρφωτ' ἐκ τῶν φοινικικῶν), ἐξ ἐκείνων γὰρ δοκεῖ τυπώσασθαι καὶ ταῦθ' ὁ τȣ̃ Σλαβονικȣ̃ ἀλφαβήτȣ ἕλλην πατήρ. καὶ μὴν καὶ ὁ Ч҃ ἀριθμὸς ἰσοδυνα-

* *

μῶν τῷ ἑλληνικῷ ϟ (90), *ἀποδείκνυσι τὸ* Ч *αὐτὸ τοῦτο εἶναι τὸ παρὰ τοῖς ἀρχαίοις ἐπίσημον κόππα μεταξὺ τοῦ π, καὶ ρ, παρεντιθέμενον, ὃν δὴ τόπον ἐπέχει καὶ νῦν τὸ* q *ἐν τῷ λατινικῷ ἀλφαβήτῳ, ὡς ὁ αὐτός ἐστι καὶ ὁ παλαιὸς ἑλληνικός. βλ. παλαιογραφ.* Montfaucon, *σελ.* 123. *κτλ.*

Чабѐръ, *καὶ* Чабръ, *Σερβ.* Чубар (*τύβαρα, ἀντὶ τύβρα = θύβρα*), *θύμβρα.*

Ча́вка, *Σρβ.* Кавка, *Βμ.* (*κολοιός*), *ὡς τὸ κάβηξ, -βαξ, καύηξ, Βμ.* kibitz (vanellus), *κήξ,* ceyx, gavia.

Ча́вкаю (*λαφύσσω, τρώγων χανδὸν ἠχῶ· ὡς ἐκ τοῦ* Ча́ву, *καύω, πω*), *κάπτω=συνήθ. χάφτω* (*τ = κ οἷον κάπκω*).

Ча́до (*τέκνον*). Ча́дце (*τεκνίον*) *τατὸν* (*θατὸν*), *ἀντὶ τυτθὸν, τιτθὸν· ἐκ τοῦ* (*τατή*), *ταθή, τήθη, τηθὴ* (*παρὰ Γεωργιανοῖς*, deda, dada= *μήτηρ. Τουρκικ. καὶ Σ.* dadà = *τροφὸς*), *καὶ τιθὴ, τιτθὴ, τιτθὸς, τιτθίον* (*Γρμ.* Zitze, *'Αγγοσξ.* titte, *Γαλ.* téton, tette, *Κελτ. καὶ παρὰ Βρέτοσι*, tith, teth, *Βελγ.* tuyte, *κτλ.*). *τὸ θέμα θάω, θαίω, θατὸς, καὶ τιθαίω, τιθαίβω* (*βλ.* Дѣва, Дѣти, Дипiя). *ἐκ τοῦ θάω, τηθή, καὶ ἡ μήτηρ Τηθὺς* (*Ὅμηρ.*), *καὶ ἡ Σ.* (*παρὰ Χίοις*), *τζάτσα* (*=τάτα, τάτθα*) = *τηθὴ* (*μήτηρ, μάμμη, καὶ ἡ θεία = τηθὶς = Γαλλ.* tante. *βλ.* Тéтка). *τὸ δὲ τιτθὸς ἔτι = τυτθὸς, βλ. 'Ρεῖμ.* [*Τὸ Γοτθικ.* thiot (*λαὸς, ὄχλος*), *καὶ* thiuda (*ἔθνη*), *καὶ ἀρχαίως,* diet

(ἄνθρωποι), κτλ.· ἐκ τέτε τινὲς ἠτυμολόγησαν τὸ Teutsch, *καὶ* Deutsch=*Τεύτων, Τεύτονες (οἱ Γερμανοὶ)· ἄλλοι δ' ἄλλως τευτάζεσιν, οἱ πάντες ἀμφίβολα περὶ τε̃ ὀνόματος, βλ.* Leibnitz]. *Τὸ δ' ἐν* Чадо *πιθανω̃ς ἂν ἐτυμολογοι̃το καὶ παρὰ τό* Чаю *(πρωτότυπος τε̃* Чиню) = *τάω, τέω, τίω, ὅθεν καὶ τέκω, τέκος, τίκτω, τικτὸν (καὶ ὡς ἐκ τε̃ τάω, οἷον τατὸν,* Чадо).

Чайка *(λάρος) κάϋξ, κος, κη̃ϋξ, καύηξ,* Чавка.

Чадъ *(ἀτμὸς),* Чажу̀ *(ἀτμίζω) σ-αδμὸς, ἀδμὸς (ἀτμὸς), σ-άζω. [ἄζω, ἀάζω, ἄω, σ-άζω (τὸ σ πνευ̃μα, ὡς λτ.* halo *(ἄω, ἄλω), ὅθεν, οἷον, σ-άδος,* Чадъ = *ἄδα, ἄζα, ὡς καὶ ἄζος, ὄζος = ἀδμὴν, ἀτμὴν. τε̃ ἀτμὸς, ἀθμὸς συγγεν. καὶ τὸ Γρμ.* Athem, *καὶ μετὰ τε̃ Ϝ,* wathem *(Ϝαθμὸς), ὅθεν ἀρχ.* Schwadem, *ἤδη,* Schwaden *(μεταλλείων ἀτμὸς), ὡς καὶ τὸ Κτσξ.* schwaien = wehen = *Ϝαίειν, αἴειν = ἄειν, ἄϜειν, αὔειν, εὔειν = πνέειν, βλ.* Adelung.]· *ἐκ τε̃ ἀδμὸς, ἀθμὸς, καὶ τὸ Σ. ἀχνὸς (ὡς σαυχμὸς, σαχνὸς, μ = ν· καὶ θ = φ = χ· ὅθεν πάλιν τὸ Σ. ἀμπώχνω = (ἀμπώχω) ἀμπώθω = ἀπωθω̃· λέγεται καὶ σπρώχνω = σ-πρώχω (ϳπρώθω), πρώθω, ἀντὶ προώθω, προωθω̃· μέμνηται δὲ τε̃ πρώθω, ὡς ἀρχαίε, καὶ ὁ Γραμματ. Θεοδόσ. βλ. καὶ* Лайно).

Чара *(ποτήριον, ᾧ πίνεσι σίκερα), κάρα, κράας, κέρας. (ὅτι δὲ κέρασιν ἀντὶ ποτηρίων*

οἱ ἀρχαῖοι ἐχρῶντο, δῆλον ἐκ πολλῶν). βλ. καὶ Чáша.

Чáры, Чáръ (θέλγητρον, ἐπῳδή). Чарýю (γοητεύω, κληδονίζομαι). Чаро-дѣ́й (γόης, φαρμακὸς, ἐπῳδὸς) κάρυς, καρύω = (γᾶρυς) γῆρυς, γηρύω, γαρύω (καρύω, καρύσσω, κηρύσσω), λτ. garrio, καὶ γαρύσσω, ὅθεν συνήθ. γκαρύζειν = ὀγκᾶσθαι· „ μόσχος γαρύεται (Θεόκρ.), οὕτω καὶ γόω (=βόω, βοάω), γόης, γόητος, γοητεύω, συνήθ. γητεύω. βλ. Колдýнъ, καὶ Гадáю, καὶ Обавáю, κτλ.

Чáстый, Чáстъ (συνεχὴς, πυκνός). Чащý (πυκνόω, θαμίζω) τάζω, τάσσω, ἀντὶ θάσσω=σάσσω, σάζω, σάττω, σακτὸς, καὶ Чáща (ἄλσος, δάσος δασὺ). τὸ δὲ λτ. densus=αἰολ. δένσος =δάσος, σὸς, δασὺς, ὡς βένθος=βάθος· ἢ μήποτε καὶ τὸ Чáстъ = δάσος, δασὺς, δασύτης; [δ = τ = ч. ἐκ τοῦ δάω, δάσω, τὸ δάσος· καὶ ἐκ τοῦ δάζω οἷον δάϛος, δαϛὸς, Чáстъ, Чащý, δάσδω]. ἢ καὶ, καϛὸς (κάζω, ὡς κέζω, κέκοδα, χοδρὸς, χονδρὸς), ἐκ τοῦ κάω =χάω=χαϛὸς, χωϛὸς, χυϛὸς=Гýстъ,-стый.

Чáсть (μοῖρα, μερὶς, μέρος), συγγεν. δάζω, (δαίω), δαϛὴ, δαϛόν. ἢ, τάζω (Тащý), ταϛὸν, -κτὸν, τεταγμένον (τάω, τίω· συγγεν. Чтý).

Чáсъ (ὥρα, χρόνος, καιρὸς) φαίνεται μὲν συγγν. Γρμ. Zeit, καὶ λτ. ætas, ϳætas=ἔτος (Adelung). τὸ δὲ ἔτος δοκεῖ δήπου παρὰ τὸ ἕω, εὕω, ἄω, αἴω, ὅθεν καὶ, αἶθος = aestus, aestas (θέρ-

μη, θέρος). οὕτω δὲ καὶ τὸ ὥρα ἐκ τῦ αὔρα. Χρόνος, αὔρα, ὥρα ἐν πολλαῖς γλώσσαις ἐςὶν ἡ λέξις ἡ αὐτή. (βλ. καὶ Ῥείμ. λ. αὔρα). Τὸ δ' αὖ Γρμ. Stunde (ὥρα), ἐκ τῦ Σβεκ. stünda (κόπτειν κολέειν, tundere) = κόμμα, τμῆμα (ὡς χρόνυ μόριον), πρβλ. τὸ λτ. tempus (καιρὸς), οἶμαι γ', ἐκ τῦ τέμπω, τέμβω=τέμω, τέμνω, τόμος (ὡς τὸ κάμνω, κάμω, μ=β, ἐκ τῦ καύω, κάβω, κάμβω, κάμπω-πτω· καὶ τὸ templum ἐκ τῦ τέμενος, τέμνω). τὸ δὲ τέμνω =κόπτω. [ἄξιον σημειώσασθαι τὴν συμφωνίαν τῦ λτ. tempus ὁ καιρὸς(ἐκ τῦ κάρα)μετὰ τῦ tempora, οἱ κρόταφοι (κροτέω)· ὕτω καὶ τὸ Γρμ. Schlaf, Schläfe (κρόταφοι), καὶ Schlag, ἐκ τῦ schlagen=κόπτειν, κρούειν, κροτεῖν. ὡς τόπος, δηλονότι, ὅπυ κρούει, σφύζει ἡ ἀρτηρία. βλ. Ῥείμ. λ. καιρὸς]. ἀλλ' ὁ σοφὸς Δοβρόβισκος καὶ μάλα γε πιθανῶς παράγει τὸ Ча́съ ἐκ τῦ Ча́ю (τάω), καὶ εἴη ἂν Ча́съ=τάσις, καὶ δεῖξις, δεῖγμα χρόνου. βλ. Ча́ю.

Ча́пъ, Βμ. Ца́пля, Ρωσ. (πελαργός) κάβας, Ча́вка.

Ча́хну (τήκομαι, ἐπὶ φθισικῶν· ὡς ἐκ τῦ Ча́ху) τάκω (τήκω)· εἰμή γε συγγεν. τῦ Ся́кну = σαύκω, σαύω, σαυκὸς, σαχνὸς, σαχλὸς, Ча́хлъ, Ча́хлый (ξηρὸς, ἰσχνὸς). βλ. Ся́кну.

Ча́ша (ποτήριον), ὑποκορις. Ча́шка (ὅθεν καὶ ἡ τῆς συνήθ. τσάσκα), Σλαβ. Ча́шица (τσασκίτσα), κάσσα, ἀντὶ κόσσα (α = ο), κόττα, κόδδα, κοδδὰ, κόδος, κῶδος, κῶθος, κώ-

θων (=*κῦθος*, *κύβη*, *κύμβη*, *κύαθος*, *κυαθὶς*, *κυαθίσκος*, *ἐκ τῦ κύω*, Кую, *κόω*, *κάω*. *βλ. 'Ρείμ. λ. κώθων*), *οὐ γὰρ*, *οἶμαι*, *δήπυ τὸ* Чáша = *Ταταρ. καὶ* Τυρκ. *καὶ Σ. τάσι*, *ὅθεν καὶ τὸ 'Ρωσ.* Тáзъ.

Чáю (*προσδοκῶ*, *ἐλπίζω*) *τάω* = *τέω*, *τέκω*, *δέκω*, *δοκῶ* (*προσδοκῶ*), *δέχω*,-*χομαι* (*ἀπεκδέχομαι*, *Σ. ἀπανδέχω*, *ἀπανδοχὴ*, *κτλ.*). *'Η ἰδέα*, *ἢ τὸ τί ἦν εἶναι τῦ ῥήματος ἐμφαίνει τάσιν μετὰ κινήσεως* (*βλ.* Чиню), *ὅθεν καὶ τάσιν ψυχῆς*, intentionem animi· *καθὰ καὶ το ὀρέγω*, -*γομαι*, *καὶ ἐφίεμαι*, *καὶ μάω*, *μέμαα* (*καὶ μένος*, *μενοινὴ*, *μενοινάω*, *μενεαίνω*, *κτλ.*)· *οὕτω καὶ τὸ Γρμ.* denken (*οἴεσθαι*, *φρονεῖν*), *ἐκ τῦ* dehnen=*τένειν*, *τείνειν* (*τέω*, *τάω*, *τάζω*, *τάσδω*, *Γρμ.* tasten, *ὅθεν καὶ τὸ Γλ.* tâcher. *βλ. 'Ρείμ. λ. μάω*)· *καὶ τὸ ἀτενίζω δὲ ἐπὶ ὁράσεως ἐκ τῦ τένω*, *τέω*, *τύω* = *λτ.* (tueo), intueo· *οὐ γὰρ δήπυ τὸ* Чáю = *σάω* = *θάω* (*θεάω*-*ῶμαι*), *ὡς τὸ*, Уповáю. *ἔςι γὰρ τὸ* ч=*τ*. [*οὕτω καὶ ἐν τῇ Σ. πολλάκις τὸ τ τρέπεται εἰς τὸ συριςικὸν τσ*, *ἢ τζ. οἷον τέττιξ*, *τέττιγας* = *τζίτζικας*. *τσιτόνω* = *τιταίνω*· *τσυμπῶ* = *τύμπω* (*τύπω*, *πτω*). *κοτσιλία* (*κόπρος πτηνῦ*), *κοτσιλῶ*=*καττιλῶ*, *καττιλία*, *συγκοπ. ἐκ τῦ κατατιλῶ*, *κατατίλη* (*ὡς*, *καττανύω*, *καττύπτω* = *καταταννύω*, *κτλ.*). *ἢ γῦν ἐκ τῦ σπατίλη*, *Βοιωτικ. ἀντὶ σκατίλη* (*ἐκ τῦ σπὰς* = *σκὰς*, *κὰς*,

κῶς, κτλ. βλ. Ῥείμ.), ὅθεν (σκατιλία), κα-(κο)τσιλία, κτλ.]

Чвáкаю (προφέρω διὰ τῶν ὀδόντων ἀσαφῶς καὶ ἀδιαρθρώτως, γρύζω) συγγεν. βάζω, βαβάζω· ἐκ τῦ ἀρχ. Βáкаю, ὅθεν Вавáкаю (Вáку, вáю, σ-βάγω, βάζω, βάω, φάω).

Чвркáм, Чвркáши, Σερ. (κρούειν). Чвркнути (τρίζειν)=(σ-βράκημι) βράκω, βράχω, βρύκω, βρύχω, κτλ. καὶ Κρτ. Ἴзверчим· ἢ σ-κϜέρκω, κϜέρκω = κέρκω, κρέκω. (ὀνοματοποιΐαι. βλ. Цркá).

Чвáнъ (ξεςὸν, καμψάκης. ὅθεν ἡ τῆς συνηθ. σβάνα = οἰνοδόχος λάγηνος, καὶ σβανάρω, σβανίζω= κωθωνίζω)· „ ἔσβηνες (ἔσβηνον?), εἶδος ποτηρίϋ (Ἡσύχ. ἀλλὰ καὶ ἡ γραφὴ ἐσφαλμένη, καὶ τὸ ἔτυμον ἀμφίβολον)·"Ἐςι δὲ μᾶλλον τὸ Чвáнъ = τιβὰν, τιβὴν, τιβῆνος, καὶ τίβηνος (λέβης)=ἴβηνος (σωρὸς, θήκη), ἰβάνη (ἄντλημα· μετὰ τῦ τενευματισμ. τ=ч, συγκοπῇ Чвáнъ, Σ. σβάνα, ἀντὶ σιβάνα, τιβάνα, ἰβάνα), βλ. Ῥείμ. λ. τιβήν. [Ὁ Ἡσύχ. ἔχει καὶ βᾶνος, βῆνος (κιβωτὸς ἐκ τῦ βάω, βαίνω)=Γρ. Wanne, βλ. Ῥωσ. Вáна (ὡς καὶ κάμψα=κιβωτὸς, συγγενὲς καμψάκης). ἢ βύνα, βύνη=βυθὸς. ὡς ἐκ τῦ βυθὸς, βύθος, καὶ ὁ πίθος, ι=υ, ὅθεν καὶ ἡ βυτίνη, πυτίνη, βύτις, βῦττις, λτ. buttis, Γρμ. Butte, βωτίον (βωτίλλιον), Γλ. bouteille, κτλ. καὶ ὁ πύνδος, ὅθεν λτ. fundus, βλ. Ῥείμ. λ. πίθος].

Чва́нюсь, *'Ρωσσ.* (*καυχῶμαι*). Чва́нъ (*κενόδοξος, καυχηματίας*) = *λτ.* vanus, *F*vanus, *φανὸς, φάνω, φαίνω = φαντάζομαι. πρβλ. Γλ.* vanter. *ἢ μᾶλλον, συγγενὲς* Звоню́, Звóнъ = *σ-φωνῶ, φωνέω, φῶναξ· ὡς, αὔω, αὔχω, αὐχέω, συγγεν. αὔω, αὐδὴ, αὐδέω.*

Чéзну (*τήκομαι, φθίνω, ὡς ἐκ τȣ̃* Чéзу, *στέζω, στ = τσ, τσέζω*) = *ςάζω* (*τάζω, τάγω = τάκω, κ = β,* tabo, *τήκω*), изчéзну, изчеза́ю = *ἐκλείπω, οἷον ἐξ-ςάζω, ἐκςάζω, Σ. ξεςάζω* (= *ἀποςάζων ἐκκενȣ̃μαι*). *βλ.* Тóщъ.

Чéй, Чья, Чье, *τέος, τίος, τεῖος, α, ον = τίς. Τὸ 'Ιων. τέως, ὅθεν τέω, τέοισι, τέων, κτλ.* (*τέϊ-ς, βλ.* Тóй), *καὶ „τεῖος = ποῖος. Κρῆτες* (*'Ησύχ.*). *βλ. τὸ Σλαβ.* Чій.

Чека́нъ (*σφῦρα, σμίλη*), *συνήθ. τσουκάνι = τυκάνη· ὡς καὶ, τύκοι, τύχοι* (*λιθοξοϊκὰ ἐργαλεῖα, ἐκ τȣ̃ τύκω, τεύχω*), *καὶ Τȣρκ.* tziokan. *'Εκ τȣ̃ τυκάνη, καὶ ἡ συνήθ. δουκάνη, καὶ παρὰ τοῖς Ποντικοῖς τȣκάνιν* (*τȣκάνιον*) = *τριβάνη, ἢ ἀλοᾶμεν.*

Чéлнъ (Члн), *Πολ.* czoln, *Βμ.* Члун, *Κρν.* zhovn, zholn, (*μονόξυλον, εἶδος πλοίου*), *κέλης, λτ.* celox, *Γρμ.* Zille.

Чéлнъ, *προφέρ.* Чóлнъ (*κερκὶς ὑφαντικὴ, συνήθ. σαγίττα*), *φαίνεται = κῆλον* (*κέλον*), *κᾶλον* [*κῆλα = βέλη. κᾶλον, ξύλινον βέλος* (*Σȣΐδ.*), *ὅθεν καὶ κελεὸς, κελέων, κελέοντες* (= *ἰσόποδες*), *καὶ = τοῖς Γρμ.* Keil, Kiel, Keule,

κτλ.]· *οἶμαι δὲ μᾶλλον* Чéлнъ=*λτ.* telum=*τηλὸν*, *τῆλον* (*ὅθεν τῆλε*, *τηλȢ*), *ἐκ τȢ τάω*, *τέω*, Téю. *βλ.* Тяну̀), *τηλὸς*, *λὴ*, *λὸν*, *ἀρχ. λτ.* tellus, tela, telum, *παρ' ὃ* tela *μὲν*, *ἡ* (*τήλη*), *τὸ τεταμένον πηνίον*, telum *δὲ τὸ βέλος ὡς* (*τῆλον*), *τῆλε ἰδν.* '*Η δὲ Σ. σαγίτταν εἶπε τὴν κερκίδα ἐκ τȢ λτ.* sagitta, *συνωνύμȢ τȢ* telum, *ὃ δὴ καὶ παρέχει ὑπονοεῖν*, *μήποτε καὶ τὸ βέλος καὶ* telum *ἐσήμαινε τὸ πάλαι καὶ τὴν κερκίδα.*

Челò (*μέτωπον*), *συγγεν.* Чиню̀ (чáло, на-чáло) = (*τέλω*), *τέλος* (*ἄκρον*, *ἀνα-τολὴ*, *ἀρχὴ*· *τὰ τέλη* = *αἱ ἀρχαί*). *βλ.* Чиню́ *καὶ* Тѣ́ло.

Человѣ́къ (*ἄνθρωπος*), *οἱ μὲν παρὰ τὸ* Слóво *φασὶν*, *οἷον* Словѣ́к (*ὡς τὸ* Словéсенъ) = *λόγιος*, *λογικός* (*ὡς καὶ τὸ μέροψ*, *ἐκ τȢ μέρω* = *ἔρω*, *εἴρω*, *μείρω*, *μεῖραξ*). *οἱ δὲ παρὰ τὸ* Челò *καὶ* вѣ́къ (*ȣκ οἶδ' ὅπως συνάπτοντες τὸν αἰῶνα πρὸς τὸ μέτωπον*). *Ἔμοιγέ τοι δοκεῖ παρὰ τὸ* Чя (Чяю, *βλ.* Чиню̀)=*τάω*, *τέω* (*ὅθεν τέλω*, *τελεύω*, *τελέθω*, *τέλεος*), *τέλεϝος* (*οἷον τέλεβος*, *τελεβὸς*, *ὡς τήλεφος ἐκ τȢ τηλέω*), *ἐπὶ τῆς σημασίας τȢ τελέθων*, *τελεσθεὶς*, *τεχθεὶς* = *φὺς* (*ὡς τὸ φῶς*, *ȣ παρὰ τὸ φάω*, *φάσκω*, *ἀλλὰ φώω* = *φύω*, *ὅθεν*, *λτ.* facio, fore)· *ὥςε τὸ* Человѣ́къ *συγγενεύει μὲν πρὸς τὸ* Челò *ὡς ἐκ τῆς αὐτῆς ῥίζης*, *καὶ τῆς κοινῆς ἰδέας τῆς τάσεως*, *βλ.* Чиню̀· *ἀλλ' ἐκεῖνο μὲν τέτακ-*

ται ἐπὶ τῦ τῆλε τεταμένου καὶ ἄκρυ, ἢ ἐξέχοντος μετώπυ. τὸ δὲ Человѣк *ἐπὶ τῦ τέλλοντος καὶ τικτομένυ ἀνθρώπυ· ἔχει δὲ τὸ* ѣкъ *κατάληξιν, ὡς ἐκ πρωτοτύπυ* Челов. *τὸ δὲ* ѣк=ек=*εξ (κατάληξ.), οἷον τελέβηξ=τελέβης, ἀντὶ τελήεις, τέλεος (ὡς, κύλας = κύλαξ, δρύας, δρύαξ, κτλ.), ἢ, τελέφαξ, φ=θ, τελέθαξ, ἀντὶ τελέθας,-θων. βλ. τὸ συγγενὲς* Челядь. [*Ἀπίθανον δὲ πάντων μάλιςά μοι δοκεῖ καὶ ὅ τισιν ἀρέσκει τὸ* Человѣкъ *εἶναι* = Цѣлый вѣкъ, *αἰῶνι γὰρ, καὶ τύτῳ παντὶ, τὸν ἄνθρωπον παραβάλλειν ὐκ ἐφεῖται, νομίζω, τοῖς περὶ ὀνομάτων ὀρθότητος βυλομένοις ὀρθῶς, ὅσον οἷόν τε, σκοπεῖν. Παρὰ τοῖς γλωσσογράφοις εὑρίσκεται καὶ* kelepe = *ἄνθρωπος, κατὰ τὴν* Sasak *λεγομένην Ἰνδικὴν διάλεκτον· ἀλλ' ὐδὲν κοινὸν τύτῳ καὶ τῷ* Человѣкъ].

Че́лядь (*οἰκογένεια, οἰκιακοί· ἀθροιςικόν. παρὰ τὸ* Че́ло, *ὡς*, Ру́хло, Ру́хлядь), *τέλαθος, τέλεθος=τελετὴ, τέλεσμα· τέλω, τέλλω, τελέθω =εἰμὶ καὶ γίνομαι· ὡς καὶ τὸ ἀνατέλλω=ἀνίημι, φαίνω, ἀναφύω, παράγω εἰς τὸ εἶναι· οἷον" γῆ ἀνατέλλει ἀμβροσίαν, ὕδωρ. κτλ. καὶ " ἀνατείλας Διόνυσον=γεννήσας (Πινδαρος). καὶ ἐμφαίνει τὸ* Че́лядь *τελεθόντων, γεγενημένων ὄντων σειρὰν, γενέθλην, γένος, φυλήν· καὶ γὰρ " γένος φυτευθὲν τὸ λοιπὸν ἀεὶ τέλλεται (Πίνδ.). τῦ δὲ τέλλω, καὶ στέλλω τὸ θέμα τέω, ὅθεν καὶ τὸ τέκω, τέκνον, τίκτω· ἐκ δὲ τῦ*

τέκω καὶ τὸ τέκμαρ = τέλος, καὶ (δέκω = τέκω), δεῖγμα. βλ. Чаю, Чиню, Человѣкъ.

Челюсть (γνάθος, σιαγὼν), βλ. Члѣнъ. οὐ γὰρ, ἴσως, ἐκ τοῦ Членъ (κερκὶς, ὡς ἐκ τοῦ ὀςοῦ τῆς σιαγόνος), οἷον τῆλυξ, τῆλυς (καθὰ καὶ τὸ κερκὶς λέγεται καὶ ἐπὶ ὀςῶν).

Червь (σκώληξ) σ-έρπης, (ἕρπης = ἑρπετὸν, ἕρπω, ϝέρπω, λτ. serpo). ἢ σ-έρβις (β = μ), σ-έρμις, (σ, πνευματισμὸς) = vermis = ϝέρμις, ϝόρμις, ὅρμιξ, φόρμιξ, λτ. formica, βόρμηξ, βύρμηξ, Γρμ. Wurm (= μύρμηξ. „ὅρμιξ, μύρμηξ, σκώληξ. 'Ησύχ.)· τοῦτο δὲ ἢ παρὰ τὸ ὁρμὸς, εἱρμὸς (ἔρω. βλ. 'Ρείμ. λ. φόρμιγξ), ἢ παρὰ τὸ μορὸς (μαῦρος. βλ. Мравей), μορβὸς, ὀρφὸς, ὀρφνὸς, συγγεν. ἔρεβος, ἐρεβὸς (ἐρβὸς, σ-έρβος, Червь)=μέλας (ἅπαν μέλαν ἑρπετὸν κινούμενον· ὅθεν καὶ ἡ Σ. μορμουρίτζα = μορμυρίσκη ἐκ τοῦ μόρμυρος, μόρμος, κτλ. βλ. 'Ρείμ. λ. μορμώ. ἐκ δὲ τὸ ὀρφὸς, καὶ ἡ μορφή). τὸ μέντοι σέρφος ἕτερον δοκεῖ μοι τοῦ Червь. [ἴσως δ' ἄν τις, οἷς ἔφθημεν εἰπόντες ἐκ ἀγαπῶν, εἴποι τὸ Червь ἐκ τοῦ Тереть, Трѣть, Тру (κατὰ τὸ Чрево), = τέρϝης, τέρης· ὡς τὸ τερηδὼν, teredo]. 'Εκ τοῦ Червь, τὸ Червецъ [κόκκος, ὕσγη, κόκκος πρίνου, Σ. πρινοκόκκιον λτ. coccus, ὅθεν ἴσως καὶ τὸ Γλ. Cochenille, κοκκινίλλη, ἀντὶ κοκκίνη (κόκκινον), τὸ Σ. κριμέζι (ἐκ τοῦ 'Αραβ. ker-

mes, *Περσ.* kirm, *κριμεζῆς*, carmoisi, *κτλ.*), *ὡς πάλιν τὸ Γλ.* vermeil, vermillon, *ἐκ τῦ λτ.* vermis, vermiculum, *διὰ τὸ σκωληκοειδὲς ἔντομον, ἐξ ῦ ἡ κόκκινος βαφή*]. *ὅθεν καὶ* Чéрвень (*κόκκινον*), *καὶ* Чéрмень (*κόκκινος*) *ὃ παρὰ τὸ* kermes, *ἀλλ'*= Чéрвень. (*β* = *μ. ὡς, τερέβινθος, τερέμινθος, κτλ.*). Червлéнный (*κόκκινος, ὑσγινῦς, ἐρυθρὸς*). *κτλ.*

Чередà, *βλ.* Чредà.

Чéрезъ, *'Ρωσσ.*=*Σλ.* Чрéзъ, Чрѣ́зъ (*διὰ*), *παρὰ τὸ* Терéть (*Σλβ.* Трѣть)=*τρέσει, τρήσει, τρύσει* (*τρύπα, τρύω*, Трỳ), *ὡς τὸ λτ.* trans *ἐκ τῦ τράω* (*τρήσω*). *καὶ τὸ* Сквóзѣ = *σχϜάσει* (*σχάσει*). *οὐ γὰρ οἶμαι τὸ* Чрéзъ = *Σερβ.* Крóзъ (*βλ.* Скрóзѣ)· *καί τοι γε καὶ* к = ч, *ὅθεν καὶ 'Ρωσ. Σρβ.* Черéшня, Чрéшня = *κέρασος, κερασία. βλ. καὶ* Чи́стъ.

Чéренъ, *Σλαβ.* Чрéнъ (*λαβὴ, οἷον ξίφους*), *Πολ.* trzon (*λαβὴ καὶ καυλὸς*, caudex· *καὶ* trzon, trzonowe, *γόμφιος ὀδοὺς, κραντὴρ, Λυσατ.* Чроновцъ, *καὶ ἀρχ. 'Ρωσσ.* Череновые, *γόμφιοι, μύλαι· βλ.* Члéнъ, *καὶ Δοβροβ.* 187), *ὡς ἐκ τῦ Πολων.* trzon, *φαίνεται*=*τόρνος, τόρος, τορὸς* (*τορευτὸς, ἐκ τῦ τορέω, τέρω*, Терéть). *ἔςι δ' ὖν, οἶμαι, συγγεν. τῦ* Крáнъ = *κράνον, κέρας, κόρος, κορύνη κτλ. ὅθεν καὶ* (*κραίνω*), *κραντήρ.* (*τὸ δὲ Πολων·* t *ἐν τῷ* trzon *κατὰ τροπὴν*

τȣ̃ ч). τὸ δ' αὖ Ῥωσσικ. Ефесъ (ξίφȣς λαβὴ), ἐκ τȣ̃ Γρμ. Gefäss (ἄγγος, ἔγχος). παρὰ τὸ fassen=βαςᾶν (κρατεῖν, ἔχειν).

Че́ренъ, Че́рный, Σλαβ. Че́рнъ (чрн), Ἰλλυρ. црн (μέλας), συγγεν. (κέλας) κελανὸς, κελαινὸς? (λ=ρ, κεραν-ὸς, κερν-ὸς· ὡς, κρίβανος, ἄργος=ἄλγος, κλίβανος, βλ. καὶ Чле́нъ· τὸ δὲ κελαινὸς = μελανὸς, μέλας, καὶ κμέλας. Πάφιοι). ἢ Че́ренъ=κορὸν (κατὰ διάλεκτον, τὸ μέλαν. Μ. Ἐτυμ.), Πολ. kary· καὶ Τȣρκ. καρὰ. κτλ. ἢ τὸ Че́ренъ ἐςὶ τὸ τῆς Σ. γερανιὸς (φαιὸς, μέλας), καὶ τȣ̃το ἢ παρὰ τὸ γέρανος (γέρος, Γρμ. greis)· ὅθεν ἴσως καὶ τὸ βυζαντινὸν, ἱεράνεος (cæruleus), ἢ ἐκ τȣ̃ ἠερόεις, ἠέριος (ἠεροειδὴς). τὸ δὲ Σ. γραβανὸς (φαιὸς, σποδοειδὴς, ψαρὸς, λευκόφαιος), τὸ καὶ γρίβος (ἀντὶ γράβος), ἐκ τȣ̃ χραυὸς, λτ. ravus, ὅθεν καὶ τὸ Γρμ. graw, grau (βλ. Ῥείμ. λ. χαροπός). Ἐκ τȣ̃ Че́рнъ καὶ τὸ Черни́ло (μέλαν γραφικὸν), ὅθεν τὸ Τζερνίλον, ὄνομα κωμιδίου Θεσσαλικȣ̃ παρὰ τὴν Ἐλασσῶνα [κτήματος ἡμετέρȣ· εἴποτ' ἔην γε! ἐξέσω δὲ ἡμῖν μέχρι γȣ̃ν ὀνόματος τῆς σφετέρας κτήσεως μεμνημένοις ἀπολαύειν· οὐ μὰ τὴν Ἑςίαν κορυζῶσι κατὰ τȣ̃ς ὀψιπλέτȣς, ἀλλ' ἠθῶν τε προτέρων καὶ δόμων πατρῴων (ὧν καὶ καπνὸν ὑπερήδιςόν ἐςιν ἰδεῖν ἀποθρώσκοντα) πόθον διαπαιδαγωγȣ̃σι, μακρὰν πατρῴας γῆς ἀπεξενωμένοις!]· τὸ γȣ̃ν Τζερνίλον εἴποις ἂν

Ἑλληνικώτερον Μελάνιον, ἢ Μελάντιον(κατὰ τὰ, Μέλανα, Μέλαντος, κτλ.), διὰ τὸ μελάγγαιον τῆς χώρας καὶ τὸν αὐτόθι μάλιςα φυόμενον μελαναιθέρα σῖτον [Σ. μαυραγάνιον, ἐκ τȣ̃ μαῦρον, ἄγανον=ἄκανον (ἀκὴ, ὅθεν καὶ ἡ ἄκανθα) = ἀθὴρ (καὶ καταχρηςικώτ. αἰθήρ· ὅθεν, μελαναθὴρ, καὶ - ναιθήρ. ἐκ δὲ τȣ̃ ἀθὴρ τὸ Ὁλλανδ. Adere, καὶ Γρμ. Aehre]. Καὶ Черни́чie (συκάμινος) κατὰ τὸ μορέα, συκομορέα, ἐκ τȣ̃ μόρον = μορὸν, μαυρὸν (μέλαν)· ἐκ δὲ τȣ̃ Черни́чie ἡ Κερνίτζα, πολίχνη Ἀχαΐας τῆς Πελοποννήσȣ, ὡς συκαμινοφόρος, καθὰ καὶ τὸ ἑλληνικ. Συκαμινέα, ὄνομα κώμης Θεσσαλικῆς παρὰ τὸν Ὄλυμπον, κτλ. ἀλλ' ἴσως ἡ τῆς Πελοποννήσȣ Κερνίτσα παρεφθάρη ἐκ τȣ̃ ἀρχαίου Κερώνεια (Κερωνίτζα)· ὥςε Κερώνειαν ταύτην ὥρα πάλιν ἀποκαλεῖν, καὶ Κερωνείας τὸν Κερνίτσης Ἐπίσκοπον.

Че́рпаю (ἀρύω, - ομαι· ὡς ἐκ τȣ̃ Че́рпу), Σρβ. црпемъ, κάρπω (α = ε. κέρπω), λτ. carpo (ἅρπω, ϳάρπω· ὡς, ἴω, κίω · ἔραμος, κέραμος· ὅθεν ἁρπάγη; ἅρπαλος), ϳάρπαλος, Черпа́ло (ὑδρία, ἄντλημα). τὸ Σλοβακικ. Чрепи, καὶ ἀρχ. Βμ. črzeti (ȣ̔ θαμιςικ. Чревапи), νομίζει ὁ Δοβρόβ. προγενέςερον καὶ πρωτότυπον τȣ̃ Черпати (σελ. 186), ὡς ἐκ τȣ̃ Чре́ю, συγγεν. ῥύω (ῥέω, ϳρέω, σ-ρέω, σ-ρύω), ἐρύω (ἕλκω) = ἢ καὶ συγκοπῇ ἐκ τȣ̃ ἀρύω, (μετὰ

τȢ πνευματισμ. σ-αρύω, σρύω), ὅθεν τὸ λτ. haurio· καὶ τὸ ἀρύω δὲ = ἐρύω, ῥύω (εἰσὶ δ' οἳ παράγȢσι καὶ ἐκ τȢ ἄρω).

Чéрствый, Чéрствъ, 'Ρωσσ. Чéрствъ, Чóрствъ (σκληρὸς, ϛεῤῥὸς), ϛερφὸς (ϛέριφος), ϛριφὸς, ϛιφρὸς, ϛιβρὸς (ϛιβαρὸς), Βενδ. zherstvi (νεαρὸς καὶ παρὰ Βοεμ.=ἀκμάζων, σφριγῶν), ὅθεν καὶ τὸ Σερ. Черстъ=Чверстъ=Чéрствъ (ἐκ μεταθ. τȢ β. οἷον ϛφερὸς ἀντὶ ϛερφὸς, καὶ ϛιφρός), Κρν. chverst· ἢ μήποτε τὸ Чвéрстъ = σ-φριξὸς, σβριξὸς (στ = ξ· ἀντὶ φριξὸς, βρισσὸς, λτ. frixus), συγγεν. τȢ σφριγὸς (σφρῖγος = φρῖγος, ῥῖγος, λτ. frigor, ὅθεν Γρμ. frisch, 'Ιτ. fresco, Γλ. frais, fraiche, μσ. λτ. fresus, frisus, κτλ.)? βλ. Δοβρ. σελ. 189.

Чéртъ, 'Ρωσσ. Чéртъ (πρόφερ. Чiорнъ), Πολων. czart (διάβολος) τέρατος, τέρας (monstrum)? οὐ γὰρ ἂν πιθανῶς ἡ λέξις ἐτυμολογοῖτο ὄτε παρὰ τὸ Терéть, οἷον τρήτης, τείρων. οὔτε παρὰ τὸ Черчу̀ (κέρσω), οἷον κάρτης, κείρων = βλάπτων, ὡς ἐπηρεάζων ὁ διάβολος, ['Εκ δ' αὖ τȢτȢ ἔοικε τὸ Γρμ. Teufel· εἰ καί τισιν, ἐκ οἶδ' ὅπως, ἔδοξε καὶ τὸ διάβολος αὐτὸ, οὕτω δὴ προφανῶς ἑλληνικὸν, τηλόθεν ἐκ Περσίας κατάγειν δεῖν. 'Εκ δ' ȣ̓̃ν τοῦ Teufel δοκȢ̃σιν ὠνομάσθαι καὶ οἱ πάλαι κατὰ Δακίαν Ταϋφάλοι, βόῤῥειον ἔθνος, ὡς Σίντιες καὶ βλαπτικοί τινες γενόμενοι. Εἰσὶ δὲ καὶ παρὰ Καίσαρι Diaulitæ, Γαλατικὸν ἔθνος,

ὗς ἐτυμολογῦσι παρὰ τὸ Κελτικὸν καὶ Βρετικὸν (Breton), diaoul, diaul=Γλ. diable, διάβολος (παρὰ τοῖς χυδαιοτάτοις, διάολος),= διαβολῖται Καὶ τῦς Βέσσυς δέ τινες εἶπον παρὰ τὸ Σλαβον. Бѣсъ (διάβολος) συγγενὲς (οἶμαι) τῦ Бѣдà (πέθα, πάθη, πάθος, πέθος, πένθος. ἐκ τῦ πάθω (πέτω, πίπτω), πάζω, φάζω (σφάζω), καὶ πάζω (πάξω), πάσχω=πάω, παιὼ Бію=πατάσσω, οἷον, φαίσσων, παίσσων= πλήκτης, φόνυ, παθῶν, πένθυς, πτώσεως παραίτιος]. οἱ δέ τινές φασιν (οὐδ' οὗτοί γε πιθανῶς, ἐμοὶ δοκεῖν) τὸ Чéртъ παρὰ τὸ Чéрнъ (μέλας). οὕτω δ' ὖν καὶ τὸ Σ. βρυκόλακας, βυρκόλακας, καὶ βυρβόλακας (δαίμων ἐκ μνημείων), ἐκ τῦ βορβόλυξ, βορμόλυξ= μορμόλυξ (β=μ· ὡς, βύρμαξ, μόρμαξ, Мравей), παρὰ τὸ μορμὼ, μορμὸς (ὅθεν καὶ τὸ μορμόλυξ, μορμολύκιον)=μορβὸς, μορφὸς, μορφνὸς=μαῦρος (βλ. Мрáкъ, καὶ Ржà).

Черчỳ (χαράσσω, ἄγω γραμμὰς, σχεδιάζω) κέρσω, κέρω, κάρω, χάρω (ὅθεν χαράσσω). Чертà (Чрта, γραμμὴ, καὶ ἡ κεραία= apex. βλ. Λυκ. 15, 18), κερτὴ, χαρτὴ (ὡς χάρτης)=χαρακτὴ, Βοεμ.Чара [τὸ δὲ Ῥωσσ.Кáрей (μέλας), ὑκ, οἷον χάραξ, χάρακος, (χαρακτὶς, χαράσσω), ἀλλὰ κατὰ τὸ Πολων· kary= Τυρκικ. καρὰ=μέλας. βλ. Чéрный). Черты̀ личà (χαρακτῆρες προσώπυ). Чертéжъ (σχέδιον) χάρτης (χαράσσω). Чертáло, Σρβ.

црпало, *Вμ.* Черпадло, *Κρν.* zhertalo (*ὕννις*), *ὡς χαράσσεσα. βλ. καὶ Δοβρόβ. σελ.* 188.

Чéсть (*τιμὴ*), *βλ.* Чтỳ.

Четыри, -ре, *τέττυρες* (*ὡς πέσσυρες*) = *τέτταρες, ρα, τέσσαρες, ᾽Ιων. τέσσερες, Ταραντ. τέτορες, τέττορα, Αἰολικ. πέσσυρες, ρα, πίσσυρες, πέτορα, τ=π, καὶ, π=κ, Λιθεν.* kieturi (*Λετιστὶ,* tscherti) = *λτ.* quatuor (*κϜάτϜορα*), *᾽Ιτ. καὶ ᾽Ισπ.* quatro, *Γαλ.* quatre (*καὶ π*= f), *Γοτθ.* fidwor, fidur (*πέτορ-α*), *᾽Αγγσξ.* feother, feower, *᾽Αγγ.* four, *Γρμ.* vier — *Περσ.* tschehar, tschetwere, *᾽Ινδ.* tschatour, *κτλ.* Четвéртый, *τέτϜαρτος, τέταρτος, τέτρατος.* Четверю (*τετϜαρῶ, τετταρῶ*), *τετράζω, εἰς τέσσαρα διαιρῶ.* [*῾Η τε τέσσαρα* (*Αἰολικ. πέτορα, καὶ πέσσυρα*), *καθόλε ἔννοια σημαίνειν δοκεῖ τεταμένον τι, ὡς παρὰ τὸ τάω, τέταμαι, τετὸς, τέτορ, τέταρ, -ρὸς, ὅθεν τέτταρες, τέττορες, τέσσαρες· (ἢ ἐκ τε πέτω, πετάω, πέταρ, πέτορα καὶ πέσσυρα, εἴγε τετο ἀρχαιότερον τε τέτταρα)· καὶ εἴη ἂν ἐξ αὐτῶν τεταμένων τῶν τεττάρων δακτύλων μέτρον* (*παλαιςὴ*)*· ἢ τετράγωνον, πλινθίον· καὶ τὸ πέσσυρα, ἴσως, συγγενὲς τε πεσσὸς, πεττὸς=ἀβάκιον* (*λτ.* tessera). *ὅ γέ μην σοφὸς ῾Ρείμερος ἐκ ἀπιθάνως ἀποδείκνυσι τὸ πεσσὸς συγγεν. τε ψιὰ* (*βλ. λ. πεσσὸς*)*. ὁ δὲ κλεινὸς* E. S. *εἰς Λεννέπ. παράγει τὸ τέσσαρα παρὰ τὸ τάω, ἀντὶ ςάω, ὡς ἀπὸ τῶν ἱςαμένων δηλαδὴ τετραπόδων.*

* *

Чéчетъ (εἶδος σπίζης, fringilla linaria), ὀνοματοποιΐα, ὡς καὶ τὸ σπίζα, σπίζος, σπίγγος, σπίνος, ὅθεν (πσ=στ), τὸ Σ. τσιόνος, τζιόνος. οὕτω καὶ Чéчетъ, τζέτζος, τζίζος, ἀντὶ σπίζος (ἐκ τῆ ἤχου σπι, πι, ὅθεν καὶ σπίζω· καὶ τὶ, τί, τε, τιττίζω, τεττίζω, τέττιξ, τέττιγος Σ. τσίτσικας, ἢ τζίντζικας, καὶ τσίντσυρας· κατὰ τὸ, τίτυρος, τιτυρίζω, Σ. τσιτσυρίζω, τσυρίζω=τυρίζω, συρίζω)· συγγεν. Чижъ.

Чешу̀ (ξέω, πέκω, κτενίζω) σκέσσω, ἀντὶ κσέσσω, ξέσω (ὡς, σκίφος=ξίφος), ξέω, μλ· ξέσω, Κροτ. cheshem (tscheshem, ξέσσημι). Чешѝ (κτεὶς, κτένιον) = ξάνιον (ξάω, ξέω· οἷον, ξέσαλον). Чесóтка (εἶδος, ψώρας) ξέσις, ξύσις, συνήθ. ξύσα (οἷον ξεσοτὴ, ἀντὶ ξεςὴ) „ ξύσμα, λέπρα (Ἡσύχ.). Чешуя̀ (λεπὶς), οἷον (ξεσία), ξέσις, ξέσμα, ξεςόν. Ἐκ τῆ Чешу̀ καὶ τὸ Чесмúна ἰλλυρ. καὶ Чешмúнъ, Чешмúнье, =Ῥωσσ. Падубъ (πρῖνος) οἷον (Чесмà, ξεσμὴ) ξεσμονὴ, (ὡς πρῖνος, ἐκ τῆ πρίω), ἤ, μᾶλλον, ξεςὴ, ςὸν (ὡς ἐκ τῆ ξύω, ξύλον). Καὶ τὸ Чеснóкъ (σκόροδον), οἷον (ξεσινὸν) ξεςὸν (ὡς τριπτὸν), ἢ ξέον=δρύπτον, δρυμάσσον, ὡς δριμὺ (βλ. Δοβρβ. σελ. 101, 190).

Чепáю, Сочепáю (ζευγνύω. Чéпу) σχέθω, συσχέθω.

Чúжъ, σπίζα, σπ=στ (ὡς, σπολὴ, ςολὴ) στ=τσ· τσίζα (fringilla spinus), Ῥωσσ. Чúжикъ, Βμ. Чúжекъ, καὶ Γρμ. Zeisig. βλ. Чéчетъ.

Чúкъ, Чúкаю, ἐπὶ φωνῆς ὀρνίθων, ὡς τὸ

Тикаю. *τίκ, τι, τιττίζω, πιπίζω. πρβ. καὶ κακκάζω, κοκκάζω (κικκάζω, κικκάβη, κικκαβίζω)· βλ.* Чечетъ.

Чинъ (*τάξις, θεσμὸς, ἀξίωμα*). Чиняю, Чиню (*συντάσσω, διατάσσω*). Сочиняю (*συντάσσω, συντίθημι*), *κτλ.* [*τὸ λτ.* cinno, concinno, *φαίνεται = κίνω, κινέω, κίω*, cio, cieo· *ἢ κείνω, ἀντὶ τείνω, συντείνω· ὡς, τόργος*, corvus], *τείνω, τένω, τένος, συντείνω* (*ὡς ἐντείνω*), *ἐκ τȣ̃ τέω=τάω, τάγω, τάζω* (*τείνω*) *τάσσω, τάξις.* (*Ἡ ἰδέα τȣ̃* Чинъ, *καὶ τάξις ἐμφαίνει τεταμμένην γραμμὴν, σειρὰν. βλ. καὶ* Чиню).

Чиню (*ποιῶ, ἐργάζομαι*), *Βομ.* cinjm. *τὸ θέμα* Чну, *ὅθεν* Почну, почати (*ἄρχομαι*)· *καὶ* Чинаю, Начинаю (*ἄρχομαι*)· Зачинаю, (*ἄρχομαι· καὶ ἐπὶ γυναικὸς, συλλαμβάνω*), *κτλ.* [*Τὸ* Чну, *ἀόρ.* Ча, *ἀπαρέμφ.* Чати, *ὡς ἐκ θέματος* Чаю, *φαίνεται=κάω, χάω, γάω* (*Αἰολικ. καύω, γαύω, χαύω*) *= κάπω*, capo, capto, (capio, concipio), *καὶ γαίω* (*= χαύω, χωρῶ, λαμβάνω*), *καὶ γέω,* „*γέντο δ' ἱμάσθλην* (*ἔλαβε. ἀλλὰ τȣ̃τό γ' εἴη ἂν καὶ ἐκ τȣ̃ αἰολ. Fέντο, ν=λ=ἔλτο, ἀντὶ ἕλετο εἷλε, ἕλω*)· *ἐκ τȣ̃ γάω, γέω, καὶ τὸ γένω, λτ.* geno, *γείνω, γίνω,* (*γόννω, Βομ.* konam, *γόναμι*), *γίνημι, γίγνω, λτ.* gigno, *γεννάω,* (*γίνεσθαι ποιῶ*), *ὡς, καὶ γύω = κύω, ὅθεν τὸ* Зачинаю *= κύω, συλλαμβάνω ἐπὶ γυναι-*

κὸς, καὶ ἄρχομαι γενέσεως, ἢ γίνω = γίνεσθαι ποιῶ, παράγω, προάγω· ὅθεν τὸ Чи́нъ καὶ τὰ ἐκ τοῦ τούτου ἀνήκουσιν εἰς τὸ Чиню̀. παράβλ. τὸ λτ. facio (ποιῶ), ἐκ τοῦ (φάζω, φάξω), φάω=φώω=φύω, fuo, fio, foo, fore, κτλ. (βλ. Бывáю). Ἀλλά γε πιθανώτατά μοι δοκεῖ τὸ Чиню̀ = τείνω παρὰ τὸ Чáю (τὸ αὐτὸ καὶ τὸ ἄρτι προσεσημειωμένον), τάω, τέω, τείω (τείνω)=(τέω, τέγω), τάω, τάγω, τέκω, τίκω, (τίκτω), τύκω, τεύχω· ὡς τὸ Γρμ. zeugen=τέκειν, τίκτειν. καὶ Zeug, Zeuch= τεῦχος, κτλ. ἐκ δὲ τοῦ τέκω, δέκω, τὸ δείκω (δείκνυμι), Γρμ. zeigen· καὶ Zeichen, δεῖγμα = τέκμαρ. [ὅθεν οἶμαι, καὶ τὸ δάκτυλος ἐκ τοῦ τάγω (τείνω), δάγω (δάκτος) = δέκω, δείκω, δέχω, -χομαι, ὄργανον ἀμέλειτοι, ᾧ δεχόμεθα, καὶ δεικνύομεν· καθὰ καὶ τὸ λτ. digitus = δείκετος (ὅθεν ἀριδείκετος) = δεῖκτος = δάκτος, δάκτυς, - υλος. ἔστι δὲ γ=κ, καὶ τ = δ, οἷον καὶ τὸ δάκρυον, δάκρυ γέγονεν, οἶμαι, παρὰ τὸ τάκω, τακερὸν, τακυρὸν, μεταθ. τάκρυον. ἢ συγκοπ. τάκρον, τάκρυ. καὶ ταῦτα μὲν λόγου πάρεργον εἰρήσθω]. Ἐκ δὲ τοῦ τάω, τέω, καὶ τὸ τάνω, τένω, τείνω, τίω, Γρμ. ziehen=τύκω, τιτύσκω (βλ. Ῥείμ. λ. τεύχω). γάω, γένω, γεννάω = τέκω, τίκτω = τεύχω, τέτυγμαι = γέγονα. Τὰ ῥήματα ταῦτα μάλιστα παρὰ ποιηταῖς ἀδιαφόρως ἐκλαμβάνονται ἐπί τε γεν-

νήσεως καὶ γενέσεως, ὅθεν καὶ τέκτων=τίκτων = τοκεὺς (ὁ γεννῶν, γίνεσθαι ποιῶν, ποιητης). Ἡ γὰρ ἰδέα καθόλȣ ἐμφαίνει τὴν εἰς τὸ εἶναι παραγωγὴν (productionem), *ἢ προαγωγὴν, φορὰν, καὶ ἁπλῶς, κίνησιν, καὶ ἔκτασιν* (*βλ.* Чáю). [*πρβλ. τὸ λτ.* pario, parens (*τίκτω, τοκεὺς*)=*πορέω, πόρω,* (*ὅθεν καὶ πορεύω,-ομαι*)=*φορέω, φέρω, φάρω, Γρμ.* (baren), ge-bären, geboren (*γεννᾷν*). *Εἴποι δ' ἄν τις ἴσως καὶ τὸ παρθένος παρὰ τὸ πάρω* (*φάρω, φέρω,* pario, partus), *πέπαρται* (*παρθὴν*) = *τέκνον. ἔμοι γε δ' ȣ̓̃ν πιθανώτερον δοκεῖ τȣ̓́νομα ἐτυμολογȣ́μενον παρὰ τὸ πάρδω* (= *ἄρδω, μετὰ τȣ̃ π, βλ.* Хрáстель), *πάρθω* (*ἄρθω, ἄς, ἀρέθω, ὅθεν καὶ ἡ Ἀρέθȣσα= ἄρδȣσα*), *παρθὴν, παρθένος* (*κατὰ, τὰ, αὐχὴν, ἀπτὴν, ἀτμὴν καὶ ἄτμενος, ὠλὴν καὶ ὄλενος*), *τȣτέςιν=νεαρὸς,* (*ὡς καὶ τȣ̃το παρὰ τὸ νέω, νάω, ναρὸς = νέος, ὑγρός*)· *ἢ γȣ̃ν* (*ἐπεί περ τὸ ἄρδω=ἄλδω, τὸ τρέφω*), *εἴη ἂν καὶ τὸ παρθένος=θρεπτὸς, θρέμμα, κατὰ τὸ κόρος, κόρη,* (*ἐκ τȣ̃ κόρω, κέρω,* creo, cresco), *καὶ τὸ παῖς* (*παρὰ τὸ πάω, πάσκω, βόσκω*), *καὶ τὸ Σλαβον.* Дѣва *ἐκ τȣ̃ θεύω* (*θάω*), *τιθαίβω. Τὸ δὲ, παρὰ τὸ παρὰ θέειν τῇ μητρὶ, καὶ, παρὰ τὸ μὴ θῆσθαι* (= *θηλάζειν*), *καὶ παρὰ τὸ ἀνήκȣςον πάρω, ἀντὶ πάω* (*τρέφω· ὥς τισιν ἔδοξεν*), *ἐτυμολογεῖν τὸ παρθένος, ταὐ-*

τό μοι δοκεῖ καὶ παίζειν παρὰ τὰ γράμματα τῦ ὀνόματος, εἰ μή γε καὶ αὐτὸς ἔλαθον πεπαιχώς· καὶ ταῦτα μὲν ταύτῃ. Ἐκ δ' αὖ τῦ πόρω, πέρω, περάω περάσω, τὸ πράσσω, πρᾶξις· ἀλλά γε τὸ Γλ. faire, *(ποιεῖν) εἴη ἂν μᾶλλον ἐκ τῦ* facere, *καὶ ὁ παρὰ τὸ φέρω=πέρω (βλ. καὶ* Беремя, Беру). *Ἐκ δὴ τῦ* Чиню = *τείνω, τὸ* Начинаю *(ἄρχομαι καὶ* Зачинаю), *καὶ* (чаю, чалъ) Начало *(ἀρχὴ)= ἀνατείνω,-τεινέω (ἀνατέω, ἐκ τῦ τέω, ὅθεν καὶ τὸ τέλω, ἀνατέλλω), ἀνατολὴ, οἷον ἀνάτολον,* Начало *(ὅτω καὶ, τέλη=ἀρχαὶ), ὡς καὶ ἄρχω, ἀρχὴ, ἀρχὸς=ὀρχέω, ὀρέγω, ὀριγνάω, ἐκ τῦ ἄρω, ὄρω, ὀρίγω=λτ.* orior, oriens, origo, *ἀπὸ τῦ ἀνατείνειν=ἀναφαίνεσθαι, ἀναφύεσθαι (ὅθεν καὶ ἐπὶ ἀρχῆς). ἐκ τῦ αὐτῦ τέω,* Тѣю, *ἢ* Тею *(βλ.* Тяну), *τέλω, τέλλω, καὶ τὸ* Чело, *τέλος, καὶ τὸ* Человѣкъ *(βλ. τὴν λέξιν)· τὸ δὲ τέω=θέω (τίθημι)=τελέω, τελῶ, παρ' ὃ δοκεῖ καὶ τὸ* Тѣло = *ποίημα (βλ. τὴν λέξιν) καὶ ἔςιν ἄρα τὸ πρωτότυπον* Чяю, Чя = Чаю = Таю, Тѣю *(βλ.* Тяну). [*Εἰς τὸ τένω, τέω, τάω, ἀνακτέον καὶ τὸ λτ.* teneo *(κρατῶ, λαμβάνω)=τάγω, τάω, ,, τῆ τὸ δε κρήδεμνον (ὀδ. ε.* 346 = *τάε=λάβε*= tenez). *ἐκ δὲ τῦ* teneo, *δοκεῖ μοι τὸ* tento *(ὡς ἐκ τῦ τένω, τένδω,* tendo) *Σ. τεντόνω, τέντα* = tentorium) = *ταίνω, τεταίνω (ζυγίζω). ὡς τὸ βάσανος, βασανίζω, ἐκ τῦ βάζω, ὅθεν*

βαςὸς, βαςάζω (= δοκιμάζω, καὶ τȣ̃το πάλιν ἐκ τȣ̃ δόκιμος, δόκω = δέκω, δέχω,-χομαι) =τάγω (κρατω̃, ἀπὸ τω̃ν βαςαζόντων τι πρὸς τὸ γνω̃ναι εἰ βαρύ, ἢ κȣ̃φον)· καὶ ἔςι τὸ tento (= πειρω̃μαι, πειράζω) = δοκιμάζω, βασανίζω· καὶ τὸ Зашѣю δὲ σημαίνει τὸ σκευωρω̃, καὶ πειράζω, tento, κατὰ τὸ tentator = πειράζων, πειρασμὸς = Σ. διάτονος - τανος (διατείνω, διατένω, διατέω, Зашѣю) = Зашѣя (σκευωρὸς). βλ. Зашѣва́ю].

Чиню̀ (ἀνακαινίζω) φαίνεται = καινω̃, καινίζω· ἔςι γέ μην αὐτὸ τὸ ἀνωτέρω Чиню̀ (τείνω, τέω = τέϜω, τέκω, τεύκω, τεύχω).

Чиню̀ (πληρόω, γεμίζω) „ Чини́ть бомбы порохомъ, καὶ τȣ̃τ' αὐτό τὸ πρω̃τον Чиню̀ = τείνω (συντείνω, τιταίνω, Σ. τσιτόνω· διὰ τὸ εὔτονον καὶ πηκτὸν τȣ̃ πληρώματος)· ἐκ = ςείνω (ςέω).

Чи́ркаю, κίρκω, κέρκω, κρέκω (κράζω, ἐπὶ κορώνης) = Ки́ркаю, Кри́каю, κτλ.

Чирли́каю (σπίζω· ἐπὶ σπίνȣ φωνη̃ς) πεποιημένον, ὡς τὸ θρυλλέω, τρυλλέω, τρυλίζω, trillare (καὶ trill = τάρεν, μουσικὸν κρȣμάτιον. Μ. Ἐτυμολ. ὡς τὸ τερετίζω, κτλ.), τρύω, τρύζω, τρύγω, στρύω, θρύω, θρύλος, θρυλέω, τρυλίζω, τρυλίξω (τρυλίκω). βλ. Ῥείμ. λτ. τρύζω.

Число̀ (ἀριθμὸς). βλ. Чту̀.

Чита́ю, βλ. Чту̀.

Чи́стый, Чи́стъ (*καθαρὸς*), *λτ.* castus, *καςὸς* (*κάζω*, *καςὸς-σϑὸς*, *ὅϑεν τὸ καθαρὸς*), *'Ιτ.* casto, *Γλ.* chaste, *Γρμ.* keusch, *Σβ.* kysk, *κτλ.* (*καὶ 'Εβρ.* kedosch)· *ὅϑεν* Чи́щу (*καθαίρω*) = *κάζω*, *κάσδω* (*δ* = *τ* = с, ч· *τὰ γὰρ εἰς* щу *συμπίπτει καὶ τοῖς εἰς σδω* = *ζω*. *οὕτω καὶ* Хочу̀, *χάζω*, *χάσδω*, Хощу̀· *κτλ*). *κάζω* = *σχάζω*, *σχάω* = *ξάω*, *ξέω*, *ξέσω*, Чешу̀.

Чиха́ю, Чха́ю, *καὶ* Чихну̀ (*πτάρνυμαι*) = *Σλαβ.* Кыхати, *Σρβ.* Кияти, *Κρτ.* *Κρν.* kihati, *Βμ.* kychati (ч = к, *ὡς καὶ* ц = к· *βλ.* Це́рква), *ὀνοματοποιΐα*, *ὡς καὶ πτάρω* (*ὅϑεν πτάρνω*, *πτάρνυμαι*), *πτύρω*, *ἐκ τοῦ πτύω* = *ψύω* (*ψ* = *πσ* = *τσ* = *στ*. *ὡς*, *ψίττα*, *σίττα*, *στίζω*) = *στύω* (*τσύω*, *τσύhω*, Чи́ху, Кы́ху), *ὅϑεν καὶ Σ. ὁ ἦχος τοῦ πταρνυμένου*, *τσίφ*, Чи́хъ, *τσοῦφ*, *ψοῦ*, *πτσοῦ*, *καὶ Γρμ.* (ad Rrenum), haptschu machen· *ἐκ τοῦ πτάρνω* (*πτέρνω*, *αἰολ.* *ὅϑεν Σ. πτερνίζομαι*, *καὶ πταρνύζομαι καὶ πταρμύζομαι*), *καὶ τὸ λτ.* (sterno) sternuo, sternuto (*πτ* = *στ*.). *Τὸ δὲ 'Ρσ.* Чка́ю, Чкну̀ (*συγκρούω*, *Σ. τσυγκρῶ*) = *ςίγω* (*τίγω*, Ткну̀), *ςίζω*.

Чі́й, Чі́я, Чі́е (*τίς*, *τί*), *τί-ϊς* (*τί-ϊς*, *τία*, *τί-ϊ*. *βλ.* То́й) = *τί-ος*, *τίος*, *τὶς*, *γεν.* *τέω*, *τίο*, *τίεϜο*, Чіего, *κτλ.* *βλ.* Че́й.

Чі́ю, *ἄχρηςον*· *ὅϑεν* По-чі́ю, *βλ.* Поко́й.

Чле́нъ (*μέλος σώματος*, *ἄρϑρον*, *ἁρμός*), *κῶλον*, *κόλον* (*ο* = *ε*· *οἷον κέλον*, *συγκοπῇ* Чле́нъ. *συγγεν*· *κυλὸς ἐκ τοῦ κύω* = *γύω*,

ὅθεν καὶ γυῖον, γυιὸς). τὸ δὲ κύω = καὶ χύω, χέω, ὅθεν χέλυς (χεῖλος) = Че́люсть (γνάθος, σιαγὼν), οἷον χέλυξ (ξ = στ). βλ. καὶ Че́люсть, καὶ Ýдъ. Членóвный (ἀρθρικὸς). Τό δὲ Σλβ. Члѣновій καὶ Членовныя (μύλαι, dentes molares), μᾶλλον = ἀρχ. 'Ρωσ. Череновые = Чрѣновіе, Чреновный λ = ρ. βλ. Чре́нъ.

Чка́ль, Σρβ. (ὀνόπορδον). βλ. Шку́лъ.

Чма́вамъ, Чма́вати, Σερβ. κοιμάω, -μῶμαι, ἴσως συγκοπ. ἐκ τῦ κοιμάω, κοιμάϜω (κομάϜω, κμάϜω). ἢ κμάω (καμάω, κάμω = κάβω, κύβω, κύω, συγγεν. κέω, κείω, κέκοιμαι, κοίμη, κώμη, κοιμάω, κτλ.).

Чмóкаю (μασσώμενος ἠχῶ, κάπτω), ὡς τὸ, σμώχω, „ σμώχετ' ἀμφοῖν ταῖν γνάθοιν ('Αριςφν'), ἢ πεποιημένον. πρβ. τὸ Γρμ. schmausen (τρώγειν ὀρεκτικῶς, κάπτειν), συγγεν. schmatzen, ἀρχ. schmotzen (μετὰ κρότυ φιλεῖν καὶ ποππύζειν), ὡς καὶ ἡ συνήθης ὀνοματοποιΐα, μάτζ, μούτσ, καὶ 'Ιτ. baccio (φιλῶ). τὸ δὲ Σερβ. Чвокати (β = μ), Κρτ. Цмокати = ποππύζειν, κλώζειν (ὡς καὶ νῦν ποππύζομεν συνθλίβοντες καὶ συμπλαταγῦντες τὰ χείλη, ὥςε πύτζ, ἢ μύτζ ἦχον ἀφιέναι· καὶ τὸ ποππύζω δὲ ἐκ τῦ ἁπλῦ πύζω, ὡς ἐκ τῦ πύζ, πύζ, ποππύζ).

Чóпорный, Чóпоренъ (ἐπιτετηδευμένος, affecté. ἡ λέξις χυδαία, ὡς καὶ τὰ τῆς συνήθ. δημώδη κωμικὰ, τζοπορὸς, -πορλὸς, τζόποροκον-

τός)· ἐκ τοῦ σοβαρὸς, ἢ ςρόβελος = σοβαρὸς, τρυφερὸς (Ἡσύχ.).

Чрéво, καὶ Чрѣво (κοιλία, γαςὴρ), παρηχεῖ μὲν πως πρὸς χέραβος τὸ (χέρβος, χρέβος, συγκοπῇ καὶ μεταθέσει. τὸ ч = χ. ὡς Чóлка = Хóлка), βλ. τὸ Чрéпъ. Ἔςι δ', οἶμαι, Чрéво = τρέϜος, τρέος, τρύος, τρύϜω, τρύπα (τρύπος, τρύφος, τρέπος), συγγεν. Требỳ (βλ. Трéба), Трѣпи, Трỳ, Требýха (διὰ τὸ κοῖλον. Οὕτω καὶ ἐκ τοῦ γάω, γαςὴρ, καὶ γύω, κύω, κῦλος, κοῖλος, κοιλία). τὸ δὲ Σερβ. Црéво, Βμ. strzewo, Πολ. trzewo = σπλάγχνον, ἐντόσθιον, ὡς τὸ αἰολ. γέντερ = λτ. venter, καὶ γέντα = ἐντόσθια, ἐκ τοῦ ἔντος (= ἔγχος, ἄγγος), ὅθεν καὶ τὸ ἔντερον. οὕτω καὶ τὸ, κοιλία πᾶσα (τὰ ἐντόσθια, ὁ ςόμαχος μετὰ τῶν ἐντέρων). κτλ.

Чредà, Ῥωσσ. Черeдà (τάξις, τάξις ἐφημερίας, ἐφημερία, σειρὰ, ῥύμη, κτλ.) ἴσως ἐκ τοῦ Рядa· ἢ συγγεν. τοῦ λτ. ordo = ὄρδος καὶ ὄρδα, ὄρδη (ὅθεν Ἐορδαῖαι = Ἐορδοί. βλ. Ῥείμ. λ. ὄρδημα), (μεταθ. ῥόδα, μετὰ τοῦ πνευμ. s-roda, ч = s, καὶ o = e) = ὄρδημα. ἐκ τοῦ (ἔρδω) ἔορδα (ὄρδον) = ῥέδω, ῥέζω [= ἔργω, ἔργον, ὄργον, ἰδίως, ἀντὶ τοῦ ὑφαίνω, ὕφος, λτ. textus, textura (βλ. Ῥείμ. λ. ὄρδημα). καὶ ὀρδυλεύω = τολυπεύω, ἀπὸ τῆς τάξεως καὶ τάσεως τῶν μίτων τῆς ἐν τῷ ὑφαίνειν καὶ διάζεσθαι. Καὶ τὸ Чредà δὲ

τάσιν ἐπ' εὐθείας καὶ σειρὰν ἔοικεν ἰδανικώτερον δηλῦν]. ἐκ τῦ λτ. ordo ordinis, τὸ νεώτερον, ὄρδινος (ςίχος, τάξις), ὄρδινον (διαταγή), ὀρδιναῖος = ordinarius, ὀρδινεύω = ordinare, διανέμειν· ὅθεν καὶ Чредáю, Чредỳ (σ-ρέδω, ἔρδω), Учредáю = φιλοξενῶ (ἴσως ἐκ τῆς κατὰ τάξιν ὑποδοχῆς τῶν ξένων, ὡς καὶ νῦν ἐν τοῖς καθ' ἡμᾶς χωρίοις κατ' ὄρδινον, ἤτοι κατὰ σειρὰν, καὶ ἐναλλὰξ τοὺς ξένυς οἱ χωρικοὶ ξενίζυσι). πρὸς τὸ Чредà οὐκ οἶμαι τὸ σειράδα (σειρὰς, σειράδος) ἀναλογεῖν· ἀλλὰ τὸ Πολ. trzodà, καὶ czeredà, Κρν. Чреда, Κρτ. Чредо καὶ Чредą σημαίνυσι ποίμνιον· ὅθεν πάλιν τὸ Чредà συμπίπτει πως πρὸς τὸ Γρμ. Heerde.

Чрéзъ, Чрѣзъ, βλ. Чéрезъ.

Чрéпъ, 'Ρωσσ. Чéрепъ, καὶ Чрѣпъ (κρανίον, κάρα, ὄςρακον ἁπλῶς, καὶ τὸ τῶν ὀςρακοδέρμων, πλίνθος, κέλυφος), συνήθ. καράπα, κάραφλον (κρανίον) παρενθ. τῦ λ. ἀντὶ κάραβον (ὡς, καράβιον, Корáбль). ἐκ τῦ κάραβος, κάραμβος = χέραβος, χέραμβος, χηράμβη (χαράβα) χηραφὶς, χηραμὶς ὅθεν καὶ ἡ Σ. χαραμάδα (σχίσμα), κτλ. (παρὰ τὸ, χάρω, κάρω, χάω, διὰ τὸ κοῖλον. βλ. Кроѝ), καὶ Γρμ. Scherbe ἐκ τῦ scheeren = σκάρειν, χάρειν, κάρειν, καίρειν, 'Ολλ. scheuren, κτλ. ὅθεν Черепáха (χελώνη, ὡς τὸ λτ. testudo ἐκ τῦ testa, ὄςρακον) οἷον (ὡς ἂν εἴποις, φορτι-

κώτερον, καθ' Ἕλληνας), καραπάχη, καραπάκα, καραβάκα, (καὶ ἡ χελώνη δὲ ἐκ τῦ χέλυς, χέω, χάω=χάρω).

Что̀, γεν. Чегò καὶ Чесò, (ὃ, ἀναφορ. καὶ = τί ἐρωτηματ.), οὐκ ἀπὸ τῦ ч=σ, συριγμῦ (ὡς ᾠήθημεν διαλαμβάνοντες περὶ ἀντωνυμ. Μέρ. Α.), ἀλλὰ σύνθετον ἐκ τῦ Че (οὐδετέρ. τῦ Чей, Чій), καὶ τῦ то̀, = τί τὸ (ч = τ)=τί τῦτο, ἐρωτηματικ. κυρίως, ὅθεν καὶ ἀναφορικ. ὡς καὶ τὸ, τὸ, 'Ιων.=ὅ· καὶ Σ. δὲ, τὸ=ὅ· καὶ, τί "τό σε λέγω=ὅ, καὶ, τὸ θέλεις, = τί, παρὰ τοῖς Ποντικοῖς ἐν Τριπόλει. οὕτω καὶ τὰ τῦ αἰολικῦ καὶ δωρικῦ τέος, τίος (τὸς, τὶς), καὶ τέως 'Ιωνικ. γενικ. τέω, ὅθεν, καὶ τέϜω, = τέγω, Чегô (καὶ Чесò, =τέσω, ὡς καὶ τόσος, ἐκ τῦ τὸς, ὃς, βλ. Céй). Ὡσαύτως καὶ τὸ кто = къ, то̀ = κὶς, τὸς, κὶ τὸ (ἐκ τῦ ἲς, ϳὶς, κϳὶς, quis)· καὶ κὸς αἰολ. = πὸς (ὅθεν πῦ, πῶς, ποῖος) = κός τις = πός τος = ποῖός τις, ποῖος τὸς, τὸ. [ч = τ = Σ τσ, τζ· ὅθεν καὶ, τζηγαρίζω = τηγανίζω (ν = ρ), ἐκ τῦ τάγω (τάγηνον τήγανον), τάκω, τακερὸς, κτλ.].

Чту̀ [τιμῶ (ὅθεν Читáю, Почитáю = σέβομαι) .— 2, ἀριθμῶ. 3, ἀναγινώσκω, καὶ Читáю, λτ. cito, recito]. ὅθεν Чéсть (τιμή)· Числò (ἀριθμὸς)· Чтéніе (ἀνάγνωσις)· Чтéцъ, Читáтель (ἀναγνώςης) = τίω (τιμῶ), τίζω (ὅθεν ἀτίζω)· καὶ τῖμι, Βομ. ctim., 'Εκ τῦ

τίω, καὶ διπλασιασμ. τιτίω, τιτῶ (Читу̀, συγκοπ. Чту̀, ὅθεν τὸ Ῥωσσ. Читаю=τιτάω, τιτέω, ἀντὶ τέω = τίω, τιτίω, καὶ ταίνω, τιταίνω. [Τὸ τίω σημαίνει τὸ ἐξ' αὐτῦ παράγωγον τιμῶ, καὶ τὸ τίνω (τίννυμι), συγγενὲς δὲ καὶ τῦ ταίνω, τιταίνω (= ἕλκω, ἐπὶ ςαθμήσεως· ὡς τὸ Чту̀, ἐπὶ ἀρθμήσεως, ἤτοι γὰρ ςαθμίζοντες, ἢ ἀριθμῦντες λογιζόμεθα· ὅθεν προῆλθε καὶ ἡ σημασία τῆς τιμῆς. ἡ δὲ τῆς ἀναγνώσεως, ἐκ τῆς τάσεως ἤ τοι δείξεως), ἔςι γὰρ τὸ τίω, ὁ εἰς ιω τύπος τῦ τέω, τένω, τείνω, Чиню· καὶ τὸ τέκω, τείκω, συγγεν. δέκω, δείκω (δείκνυμι), ὅθεν τὸ λτ. dico, dicere (λέγω)· τὸ γέμην λτ. cito φαίνεται ἐκ τῦ κίω, cio ὡς τὸ Σ. διαβάζω = διεξέρχομαι (ἀναγνώσκω), εἰμή γε καὶ τῦτο = κείω, ἀντὶ τείω, τίω (τίτω, Чту̀), c = τ (ὡς corvus, τόργος). τὸ δὲ λέγω μᾶλλον, ἔοικεν ἀπαντᾷν καὶ πρὸς τὰς τρεῖς σημασίας τῦ Чту̀. δηλοῖ γὰρ τό, τε λτ. lego, ἀναγινώσκω ἐν τῷ, ἐπιλέγομαι· καὶ τὸ, λογίζομαι (λογαριάζω)· καὶ τὸ ἀλέγω (λόγον ποιῦμαι τιμῶ)· Καὶ τὸ Γρμ. zahlen, zählen (ἀριθμεῖν), Κτσξ. tellen, tallen = τῷ Σβεκ tälja (λέγειν, βλ. Тóлкъ, καὶ ἀριθμεῖν), συγγεν. τέω, τέλω, τελέω, τὸ δὲ λτ. æstimo = æs-timo, κυρίως ἐπὶ τιμήματος τέλυς, census· βλ. Цѣнà, καὶ Чиню̀].

Чу́бъ (ἐν τῇ μικρᾷ Ῥωσσίᾳ) = Чупру́нъ.

Чýдо (*θαῦμα*). Чуждýся, Чудýся (*θαυμάζω*) *σά-ζω*, *σδω*, *σατὸν*=(*θάζω*), *θάω*, *θατὸν*, *θατὺς*, *θαῦμα*, *θωῦμα*, *θωυτὸν* (*ὅθεν εἴη ἂν καὶ*, *σωυ-τὸν*, *αυ*=*ωυ*=*ου*, *σουτὸν*, Чýдо), *ἢ καὶ* Чýду, Чýжду, *τύζω*, *δω*=*θύζω*, *ἀντὶ θάζω*, *σάω*, *σέω* (*ὅθεν σέϜω*, *σεύω*, *σέβω*), *σόω*, *σύω*=*θάω*, *θέω*, *θύω*, *ὅθεν θάϜω*, *θαύω*, *θαῦμα*. *καὶ*, *θά-βω*, *θάμβος*, *θάπω*, *τάφω*, *τύφω*, *θώπω*, *ὅθεν θώψ*, *κτλ. καὶ τὸ Γρμ.* schauen=*σαύειν*, *ἀντὶ θαύειν*, *θαυμάζειν*, *ὡς καὶ* sehen, *προςακτ.* sah = *σεᾷν*, *θεᾷν*, *θεᾶσθαι*]. Чýждый, *καὶ* Чýдый, Чýждъ, *καὶ* Чýжъ, Чужíй (*ξένος*, *ἀλ-λότριος*), *ὡς τὸ ξένον*, *καὶ ξενίζομαι*=*θαυ-μάζω καὶ θαυμαςὸν*· (*τὰ γὰρ ξένα καὶ ἀήθη ἐμποιοῦσι θάμβος*). *Τοῦ*Чýждъ(Чýдъ)*συγγεν. φαί-νεται καὶ τὸ ἐθνικὸν* Чюдь, *οἱ Φίννοι*· *ὡς ἀνέκαθεν τούτους ἐκάλουν οἱ Σλάβονες*, *καὶ νῦν ἤδη ὀνομάζουσιν οἱ Ῥῶσσοι*, *ξένους δη-λονότι καὶ μὴ Σλάβονας*.

Чупрýнъ, *καὶ Πολ. Βμ.* Чупрына [*προκόμιον*, *προκόττα*, *λτ.* Capronæ· *κυρίως δὲ λόφος*, *τρίχες αἱ πρὸς τὴν κορυφὴν καὶ τὸ μέσον τῆς κεφαλῆς*, *ἃς αὔξεσθαι ἀνιᾶσι περιξυροῦν-τες τοὺς κροτάφους*· *κείρονται δὲ τὸν λόφον τοῦτον οὐ μόνον τῶν νῦν Ἑλλήνων οἱ πλεῖ-ςοι πανταχοῦ τῆς Ἑλλάδος*, *ἀλλὰ καὶ Ῥῶσ-σοι*, *οἱ κατὰ τὴν μικρὰν λεγομένην Ῥωσσί-αν*· *καὶ τούτων πολλοὶ τὰς ηὐξημένας τρίχας ςρέφουσι περὶ τὸ οὖς περιάγοντες οἷον πλε-*

κτάνην (βλ. καὶ Хохо́лъ). Ἦσαν δὲ καὶ " Θρήϊκες ἀκρόκομοι (Ἰλ. δ), τὸ ἄκρον δηλονότι κομῶντες τῆς κεφαλῆς, ἤτοι λόφον κειρόμενοι (βλ. καὶ Ῥείμ. λ. ἀκρόκομος). Τὸ δὲ λόφον κείρεσθαι (ἁπλῶς, ἢ ἐν χροΐ), λέγεται καὶ ἄλλως, περιτρόχαλα κείρεσθαι, καὶ, σκαφίον κείρεσθαι ἢ περιτίλλεσθαι (Σκυθιςί. βλ. Ἀριςφ. Ὄρν. 805, Θεσ. 845, καὶ Ηρόδ. γ, 8, καὶ δ, 175), ὅθεν καὶ ὁ σκαφιόκερος· καὶ ἡ σκόλλυς δὲ καὶ σκολλὶς = σκαφίον, ὅθεν καὶ Σ. σκολύδιον, καὶ συγκοπ. σκλύδιον, ὁ τῶν τριχῶν λόφος, καὶ σκελλίον (παρὰ τοῖς Βυζαντίοις)· σκελλίον δὲ λέγομεν καὶ λίνε μικρὰν τολύπην, διὰ τὴν ὁμοιότητα. Τὸ γὲν ἐν χροΐ, ἢ ἐν χρῷ κείρεσθαι = ξυρᾶσθαι = σκυθίζειν· τὅτο δ' ἐ παρὰ τὸ Σκυθίζω = μιμὅμαι τὲς Σκύθας (καί τοιγε καὶ Σκυθῶν καὶ Ἀράβων καὶ ἄλλων ἐθνῶν Ἀσιανῶν εἰωθότων ξυρᾶσθαι τὴν κεφαλήν· ὅθεν παρ' Ἕλλησι τὸ μὲν ξυρᾶσθαι, ἤτοι ἐν χρῷ κείρεσθαι, ἀτιμότερον, τὸ δὲ κείρεσθαι, Σ. κερεύεσθαι, συνηθέςερον), ἀλλὰ τὸ σκυθίζειν ἐκ τὅ σκύτος = σκυτίζειν, ἄχρι σκύτες, ἐν χρῷ κείρειν = ξυρᾶν. τὸ δὲ σκύτος = κύτος, ἐκ τὅ κύω, ὅθεν καὶ ἡ σκύτα (κεφαλὴ) = (κύτα), κόττα, κόδδα, κωδὰ =(κύω, κύβω), κυβὴ, κωβὰ, κύφα, κυφὴ, κεφαλὴ, κτλ. λτ. caput, Γρμ. Kopf, καὶ Haupt, Haube, Sc-haube, ὅθεν Sc-hober (κόρθυς)· κα-

θὰ δὴ καὶ τὸ σκαφίον καὶ σκαφὶς, ἐκ τȣ̃ σκάφη, σκάφος = σκύφος = σκύθος (θ=φ), σκύτος, ὅθεν καὶ σκαφίον ὁ λόφος, ὡς καὶ ὁ κρώβυλος, ἐκ τȣ̃ κόρυμβος, κορυφὴ, καὶ ἡ κορυφαία, καὶ ὁ κόσυμβος, κοσύμβη = κόρυμβος, καὶ ἡ προκόττα ἐκ τȣ̃ κόττα. τό γε μην λτ. capronæ *ἔοικεσυγγν. τῷ* capreolus *(ἕλιξ)· ȣ̉ παρὰ τὸ* capra, *ἡ αἴξ, οἱονεὶ διὰ τὴν προκότταν τῶν αἰγῶν καὶ τράγων· εἰ μήγε καὶ τȣ̃το =* Чупрына]. *Τȣ̃ γȣ̃ν* Чупрýнъ Чупрына *πρωτότυπον τὸ* Чýпъ = Чýбъ = *Σ. (παρ᾽ Ἠπειρώταις) τζιέπα, τζιέφα, τζέφα (ὁ λόφος, ὅθεν Ἰτ.* ciuffo, *βλ. καὶ* Хολόлъ· *καὶ τζȣ̃φος δὲ παρά τισιν ἐπίθετ. κωμικῶς, ὁ ἄλλως, ἀναμαλλιάρης)=σκύφα (σκ=στ, τσ, τζ. καὶ κ = τ. ὅθεν, οἶμαι, καὶ τὸ* tufa, *Σ. τȣ́φα=κύφα, ὡς τόφος,* tophus, Tuff*=κόφος, κȣ̃φος, βλ. Ῥειμ. ἡ τȣ́φα=τύφη=ἀνθήλη)· καὶ (παρὰ Θεσσαλοῖς), τζαμπὰς, τζαπὰς=σκαπὰς (ἀντὶ σκαφὰς, φὴ, σκαφὶς, σκαφίον), καὶ (παρὰ Πελοποννησ.), τζȣτίνα,=σκυτίνα (ἐλλειπτ. θρὶξ, κόμη)· ὡς καὶ* Чупрýнъ, Чупрына, *τζȣπρίνα οἷον σκυφρίνα, ἐκ τȣ̃ σκύφαρ, σκύπφαρ = σκύφας, σκύφος. [ἐκ τȣ̃ σκύφαρ, μεταθ, σκύφρα, καὶ ἡ Σ, τζέπρα = μέτωπον ἐξέχον, ὡς καὶ κέττελον, ἐκ τȣ̃ κύτα, κόττα, βλ.* Кýдръ. *τὸ δὲ παρ᾽ Ἠπειρώταις τζέπρα (= κόρη), Ἀλβανικὸν, καὶ ἴσως συγγεν. τȣ̃ (σκύθρα), σκύθραξ, καὶ σκύρθαξ=νεανίας,*

Λακωνικῶς, ὁ καὶ κυρσάνιος, ἐκ τȣ̃ κύω κύρω, κίρω, σκίρω, σκιρτῶ, κτλ.]. Чуприна (ἀρχ. Ῥωσσικ· = σκευὴ ςρατιωτικὴ, θώραξ, περικεφαλαία, κτλ.) καὶ τȣ̃το, σκυφρίνα = σκύφαρ, σκύφος, σκύθος, σκύτος, λτ. scutum, (διὰ τὴν ἐκ δερμάτων ςρατιωτικὴν σκευὴν, ὡς καὶ τȣ̃το δὴ παρὰ τὸ σκεύω = σκέπω, σκέω, κέω, κύω, κεύθω. βλ. καὶ Ῥείμ. λ. σῦς, σιβήνη).

Чу́ръ (ἐπιφώνημα παρακελεύσεως), ὀνοματοποιΐα, τζὲρ = ψὲρ, ψὺρ, ψὺτ = ψὶς, ψίττα, ὡς τὸ Чу́ть. (τὸ Σ. σὲ, σιὲ = σὺ = ὦ σὺ, ὦ ȣ̃τος, οὗτος). Τὸ δὲ Чу̀ φαίνεται ἐκ τȣ̃ Чу́ю, κέω, κέε (κȣ̃).

Чу́ть, σχεδὸν (ἐκ, οἷον σχυδὸν, σκυδ-ὸν), ἀλλὰ τσέτ, ἀντὶ ψέτ, ψύτ, ψύττα = ψίττα (βλ. Цыцъ), οἷον ψύτ ἀνὰ μέσον, παρὰ ψὺτ (ὡς τὸ, παρ' ἀκαρῆ, παρ' ὀλίγον, θρὶξ ἀνὰ μέσον, βλ. Труха̀). ч = ψ. βλ. τὸ ἐφεξῆς.

Чу́чела (φόβητρον, ἐκ βύρσης μάλιςα, ὡς καὶ τὸ Σ. σκίαςρον), κύκελα = κυκύλη, κύκυλος cucullus, κύλον, Γρ. Hülle (Höhle), σκύλον = δέρμα. βλ. Ку́кля. [τὸ δὲ Σ. τσίτσιλος, ἢ τζίτζιλος, καὶ (λ = δ), τζίτζιδος (γυμνὸς) = ψιλὸς (διπλασιασμῷ, ψίψιλος, ὡς, τσιτσυρίζω, τσυρίζω = τιτυρίζω, τίτυρος = σίσυρος, σύρω, συρίζω, κτλ.), ὅθεν καὶ, τζιτζὶ = κρέας, λέγȣσιν αἱ τροφοὶ παρατραυλίζȣσαι πρὸς τὰ βρέφη (ὡς ψιλὸν, γυμνὸν δέρματος τὸ κρέας·

* *

καὶ κωμικῶς δὲ λέγȣσιν οἱ πολλοὶ " φαίνονται τὰ τζιτζιά τȣ = τὰ γυμνά τȣ, ἐκ τȣ̃ ἔτι παρεφθαρμένȣ τζίτζιον, ἀντὶ τζίτζιλον). *ἔςι δὲ καὶ τζ, ἢ τσ = ψ (= ξ, κσ, τσ, τζ), ὡς καὶ τσηλόνω λέγȣσιν οἱ χυδαῖοι τὸ ὑψηλόνω (ψηλόνω), ἐπὶ ὀφρύων μάλιςα (ὅθεν τζηλωμένος, μένη), καὶ ἐπὶ ὤτων " ἐτσήλωσȣ (παρὰ Πελοποννησ. ἐτσιέλωσε) τὰ αὐτία (ὀρθὸν ἔςησε τὸ ȣ̓̃ς), καὶ τσȣλίον δὲ καὶ τσȣλῆ =ψωλίον, λῆ, κτλ.*].

Чýшь, *καὶ* Чýхъ (*ἐπίφθεγμα πρὸς χοίρων δίωξιν. ὡς τὸ χύῤῥα*) = *σῦς, σοῦς, ἐκ τȣ̃ σῦς, συὸς, λτ.* sus, = *ὗς* (*καὶ νῦν οἱ Λάκωνες πρὸς τοὺς χοίρους ἐπιφωνȣ̃σιν, ὗν, ὗν καὶ ὗϊν. Εἴη δ' ἂν καὶ ἁπλȣ̃ν ἐπίφθεγμα τὸ* Чýшь, *ὡς τὸ Γρμ.* husch, *καὶ τὸ τῆς συνηθ. πρὸς ὄνȣς, τσȣ̓́σσ, καὶ οὖσσ* = *'Ρωσσ.* Усь (*ἐπίφθεγμα πρὸς κύνας, βλ. καὶ* Цыцъ). *τσούσσ δέ, καὶ τζείσσ λέγουσιν αἱ καθ' ἡμᾶς τροφοὶ καὶ πρὸς τὰ παιδία ἵνα ȣ̓ρήσωσιν, ὡς τὸ ἀρχαῖον, σεῖν* (*Φώτ. λεξ.*), *βλ.* Счў.

Чýю, *Σλαβ.* Чéю (*αἰσθάνομαι*) *κȣ̓́ω, κόω* (*κοέω* = *νοέω, ὅθεν καὶ τὸ ἀκούω, μετὰ τȣ̃ εὐφωνικȣ̃ α. πῥβλ. τὸ 'Αλβαν.* kuitu = *μέμνημαι*). Чушьè, *ἀκοή, ἀκȣή, ἀκȣςύς,* Чýшко, *ἀκȣςῶς* (*εἰς ἐπήκοον*), *ὅθεν* Чýвствіе, Чýвство (*αἴσθησις, οἷον κȣϝςϝὸν, κȣςϝὸν, ἀφῃρημένως*) = *κȣςϝὺς, ἀκουςὺς· καὶ* Чýвствую (*αἰσθάνομαι*)·

ὡς καὶ τὸ αἰσθάνομαι, αἰσθάνω, αἰσθέω, αἴσθω=αἴσθω, ἐκ τȣ̃ ἀΐω (ἀκούω). Ὡς τὸ ἐκ τȣ̃ Чу́ю (Чу́в=Чу́ϝ, Чу́в-ство) Чу́вствую, οὕτω καὶ τὸ τȣ̃ Чу́ю συνώνυμον Слы́шу (κλύσσω, κλύω, Слы́ю) ἐν τῇ κοινῇ διαλέκτῳ τῶν Ῥώσσων ἐκλαμβάνεται ἐνίοτε καὶ ἀντὶ τȣ̃ αἰσθάνομαι, ὀσφραίνομαι, κατὰ τὸ τῆς Σ. παρὰ Σμυρναίοις μάλιςα, ἀκȣ́ω (" μυρωδίαν ἀκȣ́ω), καὶ τὸ τῶν Ἰταλ. sentire, κτλ. φαίνεται δὲ ἡ τȣ̃ ἀκȣ́ειν καὶ αἰσθάνεσθαι σχέσις καὶ ἐν τῷ ἀΐω, καὶ αἴσθω· ὅθεν καὶ τὸ " ὀδμὴ εἰς φρένας ἵκετο (Ἡρόδοτ. Α, 47). Ἀλλὰ καὶ τοῦ αἴω, αΐω, θέμα, τὸ ἄω, ὄω, παρ' ȣ̃ καὶ τὸ ἄζω, ὄζω (ὄδω, ὄσδω, ὄσθω, θ=φ, ὄσφω, ὄσφρα, κτλ.), ὡς καὶ πάλιν τὸ ὄω=οἴω (ὀΐω, βλ. Ῥείμ. λ. ἀΐω, οἴομαι. πρβλ. καὶ Па́хну). καὶ τὸ λτ. δὲ sentio, sento = ϝένθω, ἄνθω, ὄνθω, ὅθεν ὄνθος, ἄνθος, παρὰ τὸ ἄνω, ἄω. Σημείωσαι δὲ καὶ τὸν ἐκ τῶν εἰς ство ἀφῃρημένων παράγωγον τύπον τῶν εἰς ствую· (Госпо́дь) Госпо́дство (δεσπότης, δεσπωστϝὸν, ἀντὶ δεσποτεία), Госпо́дствую (δεσποςϝύω, ἀντὶ δεσποτεύω), κτλ. ὡς τὰ ἐκ τῶν εἰς ςος ἑλληνικὰ, ἀκȣςὸς, ἀκȣςέω (νηκȣςέω). ἄριςος, ἀριςεύω· καὶ εἰς ςοω, ἄϊςας, ἀϊςόω, κτλ. βλ. καὶ У́хо, Учу̀.

Ш.

Ш, ш (Ша = *Γλ.* cha, *Γϱμ.* sch, *σσιά*) = *σ*, *ϰ*, *χ* (*λτ.* ch), = *σϰ* (Щ) = *ξ*· *ἐπεὶ δὲ ϰ* = *π*, *ἔϛι* ш *ϰαὶ* = *σπ*, *πσ* (*ψ*), *βλ. ϰαὶ* Шкáфъ. *Τὸ* Ш *φαίνεται τὸ αὐτὸ ϰαὶ τὸ ἑλληνιϰὸν Σ ὕπτιον ϰείμενον ὅτω* Ш, *Ш* (*ϰαὶ μετὰ γϱαμμῆς ὑποϰειμένης πϱὸς τὴν βάσιν*, Ш), *ὡς ϰαὶ τὸ ἑβϱαϊϰ. ϰαὶ φοινιϰιϰὸν* schin ש (*πϱὸς ὃ παϱαβάλλεται ϰαὶ τὸ Ξ ὕπτιον*), *ὅθεν ϰαὶ ἐν πολλαῖς λέξεσι Σλαβονιϰαῖς γϱάφεται* ш *ἀντὶ* c, *ϰαὶ τῦτο ἀντ' ἐϰείνυ*, *οἷον* пишỳ, писáть. *ϰαὶ ἡ λήγυσα δὲ τῶν εἰς* шу *ϱημάτων ἀναλογεῖ ἀϰϱιβῶς πϱὸς τὴν τῶν εἰς σσω ἑλληνιϰῶν*· *οἷον* Рýшу = *ϱύσσω* (*ὀϱύσσω*), *ϰτλ. ϰαὶ ἄλλως δὲ οὐ πάνυ πολλαὶ λέξεις τῶν Σλαβονιϰῶν διαλέϰτων ἄϱχονται ἐϰ τῦ* ш. *Ἔϛι τοίνυν τὸ ϛοχεῖον αὐτὸ τὸ Σ μετὰ πυϰνοτέϱυ ϰαὶ δασύτητί τινι συνεφθαϱμένυ συϱιγμῦ πϱοφεϱόμενον*· *ϰαθὰ ϰαὶ τὸ ἐϰ τῦ Ἑλληνιϰῦ σ μοϱφωθὲν Κοπτιϰὸν* б *πϱοφέϱεται ὡς* ш (sch)· *ἀλλὰ ϰαὶ τῆς Ἑλλάδος ἔϛιν ὅπυ πάμπαν ἀγϱοῖϰοί τινες ϰωμῆται σίζυσι τϱαχύτεϱον ἐϰφωνῦντες τὸ σ ὡς* ш, *οἷον ποιὸ*ш *εἷ*ш*ι* ш*ὺ βϱέ;* = *ποιὸς εἶσαι* (*εἶσαι*) *σὺ βϱέ*; (*τὸ δὲ βϱὲ* = *μϱὲ*, *συγϰεϰλασμένον ἐϰ τῦ μωϱὲ* = *ἀττιϰ. ὦ μῶϱε μῶϱε*· *ἀλλὰ τῦτο μὲν ἀείποτ'*

ἐφ᾽ ὕβρει· τὸ δὲ βρὲ παρὰ τοῖς ἀναγώγοις ἐνίοτε καὶ ὡς ἁπλῆ προσφώνησις, πρὸς μόνους μέντοι γε τοὺς ἥττονας, ὅταν ἢ μὴ εἰδῶσιν, ἢ μὴ βούλωνται λέγειν τὸ κύριον ὄνομα τοῦ ἀνδρὸς, ὃν ἂν καλοῖεν· ἐπὶ δὲ γυναικὸς χρῶνται τῷ μωρή). Τὸ δ᾽ οὖν σίγμα δοκεῖ πως καὶ πάλαι προφέρεσθαι κατὰ διαλέκτων ἰδιώματα δυσηχέστερον, ἢ ὅσον ἔχει φύσει τὸν συριγμὸν (ὡς τὸ ш, καὶ τὸ ἑβραϊκὸν schin)· διὰ ταῦτ᾽, ἴσως, καὶ Πίνδαρος ὠνόμασε τὸ γράμμα κίβδαλον, ὡς νόθον δηλαδὴ καὶ ξυνεφθαρμένον, ἢ καὶ πρὸς τὸ μέλος τὸ τῶν ᾠδῶν οὐ πάνυ τοι εὐάρμοστον ψόφον ἀπηχοῦν· ὅθεν καὶ αἱ ἄσιγμοι ᾠδαὶ (βλ. Ἀθήν Ι. 16, 21). Ἰστέον δὲ ὅτι πρὸ τῆς εὑρέσεως τοῦ Ξ ἔγραφον οἱ ἀρχαῖοι Ἀττικοὶ κσ, καὶ χσ (ὡς, ἐχς = ἐξ, χσυνάρχοντες, ἀνάχσιλα = ἀνάξιλα, ξυνάρχ. κτλ.). ὅθεν καὶ τὰ λτ. ἐν ἀρχαίαις ἐπιγραφαῖς, senexs, vixsit, κτλ. ἔστι γὰρ καὶ τὸ λτ. x = χ (= kh = ch), καὶ xs = χς = ξ· ὅθεν καὶ τοῦ σ ἐκπεσόντος διέμεινεν ὁ φθόγγος τοῦ ξ καὶ ἐν μόνῳ τῷ x, καθὰ καὶ παρὰ τοῖς Γάλλοις τὸ ch (= kh = χ), μεταπέπλασται εἰς τὸν παρ᾽ αὐτοῖς συνήθη συριγμόν· οὕτω γοῦν καὶ τὸ χς, ἢ chs, ῥᾷστ᾽ ἂν μεταστραφείη εἰς τὸ Γρμ. sch, καὶ τὸ Σλαβον. ш. ὃ δὴ πάλιν προφανῶς ἀνταλλάσσεται καὶ πρὸς τὸ χ (ὡς, ýхо, ýши, κτλ.)· βλ. καὶ С, Ц, Щ.

Ша́гъ (*διάβημα, συνήθ. διασκέλισμα*). Шага́ю (*διαβαίνω, βηματίζω βήματα μακρὰ, συνήθ. διασκελίζω*), *σακκάω, σακκάζω* (= *καλπάζω ἐπὶ ἵππου, ὅθεν Γλ.* galoper, *Γτθ.* hlaupan, hlaufan, *Κτσξ.* lopen, hlop, galop, *λτ.* calupare, galupare)· „*καλπάζει, ὀξυποδεῖ, σακκάζει. 'Ησύχ. ὅθεν Σ. σακτῶ, σακτύζω, σακτὸν* (*ἐλλειπτ. βάδισμα*)· *καὶ, τριποδίζω* = *λτ.* trepido, tripedo· *καὶ τρίποδος, τρίπηδος* (*δρόμος, ὁ διὰ κάλπης*)=*τριπηδῶ, τριπηδάω* (*ἐκ τῦ πηδῶ, πῆδος*). *'Αλλὰ τὸ μὲν τριποδίζω κυρίως*=*Γλ.* galoper, *τὸ δὲ καλπάζω κυρίως* =trotter, *καὶ ἡ κάλπη*=trot (*σακτὸν, τερκικ.* lengleme)=*Πολ.* Шла́пь. *τὸ δὲ τρίπηδον*=galop (*συνήθ. εἰς τὰ τέσσαρα, τερκικ.* kossi = *δρόμος*), *βλ.* Ры́сь. *τὸ δ' αὖ σακκάζω, σακκίζω ἐπαμφοτερίζει·* (*παρὰ τὸ σάκκος, σακκίζω*= *διηθῶ, σακκελίζω, ϛραγγίζω, ὅθεν μεταφ.* = *τριποδίζω· ἡ δὲ μεταφορὰ ἀπὸ τοῦ ἐῤῥύθμου ἤχου τῦ κατὰ ϛράγγα πίπτοντος ὑγροῦ, ὡς τὸ λτ.* guttatim ire, *κατὰ τὸ, ἀπολιβάζω. βλ. 'Ρείμερ λ. ὑποσακκίζω*). *τὸ δὲ 'Αραβικ. καὶ Τερκ.* sach = *ὀρθὸς, ἐπὶ ἵππου ὀρθοσάδην ἀνιϛαμένου* (*χυδαίως, σούζα, καὶ σλῦζα, τῦτο δ' ἐκ τῦ* Служу̀, Слу́жь, *ὡς λέγεσι καὶ οἱ 'Ρῶσσοι πρὸς τὰ κυνάρια διδάσκοντες αὐτὰ ὀρθοϛατεῖν*), *πάντῃ διάφορον τῦ* Ша́гъ.

Шалю̀ (*μωραίνω, μαίνομαι*). Шалу̀нъ, *καὶ* Ша́ль (*μωρὸς, παράφρων*) = *σαλὸς, σάλω,*

σαλέω, -λεύω = ζάλος καὶ ζάλη, ζαλαίω-νω „ ζαλαίνει, μωραίνει. (Ἡσύχ.), καὶ ζαλίζεται, ζαλισμένος, ἐν τῇ συνηθ.

Шáкаю (ἐπὶ φωνῆς νησσῶν) ὀνοματοποιΐα, ὡς, κακάω, κοκάω, -κάζω.

*Шандáль, τὸ τȣρκ. chandan, συνήθ. κανδηλέριον (= κηροπήγιον). πρβλ. Γλ. chandelle (κηρίον, λαμπὰς) = λτ. candella, Σ. κανδήλα (κάνδω, καίω).

*Шаравáры, τὰ σαράβαρα, καὶ σαράβαλλα, καὶ σαράπαρα (Γρφ.), λέξις ἀσιανὴ (ὡς καὶ ἡ ἀναξυρὶς ἐκ τȣ̃ Περσ. Τȣρκ. τσαξύρ), αὐτὸ τὸ Τȣρκικ. σαλβάρ, Οὐγκρ. schariwari. [σαράβαρα εἶπον ἔτι καὶ οἱ ἡμέτεροι εἶδος ὑποδημάτων, κατὰ τὸ ὁμοίως ἐσχηματισμένον, περίβαλα, καὶ περίβαρα, περιβαρίδες, εἶδος γυναικείων ὑποδημάτων (Ἀριςφν. Λυσιςρ. εἰ μή γε τοῦτο, ὡς τὸ εὐμαρὶς, -μαρίδες, οἷον περιμαρίδες· μ =β). ὡς πάλιν ἀντὶ τοῦ, σαράβαρα, εἶπον καὶ, τὰ περισκελῆ (= βρακία, βράκαι). Περισκελιςὰς δὲ ἑρμηνεύει ὁ Στράβων καὶ τȣ̀ς Σαραπάρας, ἔθνος Θρᾳκῶν, (ὡς ἂν εἴποιμεν συνήθ. σαλβάρας, σαλβαράδας, σαλβαράτȣς). τοὺς δ᾽ αὐτȣ̀ς μεταφράζει καὶ, κεφαλοτόμους, ἢ ἀποκεφαλιςὰς, κατ᾽ ἄλλην ἔννοιαν τοῦ περισκελιςῆς. βλ. Ρειμ. λ. περισκελιςῆς].

Шáркаю (κροτῶ ἐν τῷ βαδίζειν), ὡς τὸ (καρκάω) καρκαίρω. ἀλλ᾽ ἴσως συγγεν τȣ̃ Шáрю.

Шárпъ, *ὅθεν τὸ Πολ.* szarpać = *κάρπω, λτ.* carpo = *ἅρπω (ἁρπάζω) = ῥάπω, λτ.* rapio, *Γρμ.* raffen, rupfen, rauben.

Шáрю (*ἐρευνῶ ψηλαφῶν*)=*ψάρω, ψαίρω· ἐκ τῶ ψάω, ψαύω (ψάφω· φ=χ· ὅθεν) τὸ συνήθ. ψάχω, ψάχνω, καὶ τὸ (ψήλω), ψηλαφῶ. κτλ. ψ = σ* (= ш), *ὡς, σίζω, ψίζω, ψύζω, ττω, ψύττα, σίττα· σίω = ψίω. Πάφιοι* (*Ἡσύχ.*). *Οὕτω καὶ ἐκ τῶ ψιττακὸς, ψιττάκη, τὸ, σιττάκη, σίττακος, παρ' ὃ τὸ τῶ μσ· λτ.* citacus, *Γρμ.* Sittich, *καὶ τὰ ἔτι διεφθαρμένα,* Sibcust, Sickust, Sitcust. *ἡ δὲ Σ. ἔτρεψε τὸ ψ εἰς τσ, ἐν τῷ τσευδὸς, ἢ τζευδὸς, τζευδίζω (τραυλίζω, ψελλίζω), ἐκ τῶ ψευδὸς (=ψευδὴς, ὡς, ψυδὴς, δὸς· καὶ εὐτενὸς= εὐτενὴς), ψευδίζω (ἐκ τῶ ψεύω, ψέω, ὅθεν καὶ τὸ ψέλω, ψελλὸς)· ὁ γὰρ οἶμαί γ', ὅ τινες εἶπον, τὸ τζευδὸς = ἰσχαύδης.*

Шатáю (*κλονῶ, ταράσσω,* Шатáюся,-таюсь, *φρυάσσω, ταράσσομαι, ὡς ἐκ τῶ* Шатỳ), *σάτω = σάθω, σήθω, (σάω, σέω, σείω, σύω)* „ Шатáшася языцы (*ἐφρύαξαν ἔθνη*)=*σάθασαν σφὲ* (se) *ἰάζυγες (βλ.* Языкъ). *ἢ καὶ* (ш=*ψ*) *ψάθω, ψέθω, ψέδω (ὀνοματοποιΐα ἤχου·* Шатаніе, *Σρβ.* Шетаніе=*φρυαγμὸς*).

Швыряю (*ῥίπτω*), *σπείρω. ἢ σϝύρω· ἢ*=Вергáю?

Шевелю (*ςρέφω, κινῶ*), *σαυλέω,-λῶ, σαλέω, σαλεύω (υ = β· σαλέβω, μεταθ. σαβέλω).*

Шедỳ, *σέθω (θ=δ), σύθω, σύω,-ομαι (εἶμι,*

πορεύομαι). *ἢ*=(Ходу̑), Хожу̑, Хожду̑ (ш=*χ*), *βλ.* Ше́ствую.

Ше́лкъ (*μέταξα, καὶ* Ши́къ *ἐν ἀρχ. κώδηξ.*), *'Αγγλ.* silk, *Σβ.* silke, *'Αγγσξ.* seolk, *συγκοπ. ἐκ τῦ λτ.* sericum, *τὸ σηρικὸν* (*ρ* = *λ. ἐνταῦθα ἴσως ἀνήκει καὶ τὸ παρ' 'Ιλλυρ.* Свила *ἀντὶ* CFилка, *κατ' ἔκπτωσιν τῦ* к, *ὡς ἐν τῷ* Шикъ, *τοῦ λ*). *τὸ δὲ Κρν. καὶ Λυσ.* Жида *καὶ Πολ.* jedwab, *ἐκ τῦ Γρμ.* Seide, *Κτσξ.* side, *'Ιτ.* seda, *Γλ.* soye, *μσ. λτ.* seta (*θρὶξ, ἴσως ἐκ τῦ χαίτη*).

Шелуха̀ (*λέπυρον, λεπὶς*), *ξυλικὴ*, *λτ.* siliqua.

Шепеля́ю (*σεπέλω· παρενθ. ε, ἀντὶ σπέλω*) = *πσέλλω, ψέλλω, ψελλίζω.*

Шепчу̑-ша́ть (*ψιθυρίζω· ὡς* Шепту̑) *σέπτω, ἀντὶ, πσέθω, πσέδω, ψέδω, ψέζω* (*πσέζω, σέπζω*), *ψίζω, ψύζω, ψύθω, ψῦθος, ψίθυρος, ψιθυρίζω, ψυδὼν,* Шепту́нъ, *ψῦθος,* Ше́потъ (*ψιθυρισμὸς· ψίω, ψέω, θω, θ=φ, ψέφω, ψόφος, κτλ.*)· *καὶ τὸ Γλ.* shuchote (ter) = *συσίδω, ἀντὶ* (*θ* = *σ*) *ψυθίσδω, ψυθίζω καὶ ψιθύζω, ψίθυρος, ψυθιςὴς, καὶ ψιθυςὴς* (*ψυθιτὴρ, ψυσιτὴρ*)=schuchoteur· *ἡ δὲ Σ. τ' ἀνάπαλιν κατ' ἀναδίπλωσιν καὶ διάλυσιν τῦ ψ λέγει ψυψυρίζω, τὸ ψιθυρίζω* (*θ* = *σ ψυσιρίζω*) = *πσυπσυρίζω, καὶ μεταθ.* (*ἐν Θεσσαλίᾳ*) *πυσπυρίζω* (*ἀντὶ σπυσπυρίζω*), *καὶ πυσπύρισμα τὸ ψυθίρισμα* (*υ=υ*), *καὶ Γρμ.* zischeln=*σίζειν, ψίζειν* (*τὰ πάντα ὀνοματοποιΐα*). *βλ. καὶ* Ша́рю.

Шерéнга (τάξις ςρατιωτῶν), ξενικὸν· ὁ γὰρ= σειρὶν, ῖνος, σειρῖνϜα, σειρὶς, σειρά.

Шéрохъ (ἀνώμαλος ἐπιφάνεια σώματος, τραχύτης). Шерóшу (τραχύνω), σχέρος, σχερὸς, σκεῤῥὸς, σκεῤῥόσσω-όω (σχερὸς, σκερὸς, σκιρὸς, σκυρὸς, σκίῤῥος = ξερὸς, ξηρὸς βλ. 'Ρείμερ.). βλ. Шéрсть, Щéркъ. [ἔςι γὰρ ш = щ (καθὰ καὶ σ = ξ), ὡς δ' αὔτως καὶ ч = щ = ξ = τζ, διὸ καὶ Σ. τζατζάρα (παρὰ Πελοποννησίοις, τὸ ἀραιὸν κτένιον) = ξυσσάρα, -στάρα, ἀντὶ ξύςρα. κτλ.].

Шéрсть 'Ρωσσ. (μαλλὸς, ἔριον, ἵππου θρὶξ.) ἴσως ἐκ τῦ θρὶξ (θρὲξ, θὲρξ, ξ = στ. βλ. Шéсть· καὶ θ = σ = ш), Βμ. srst, Πλ. sierć, κτλ. ἢ γοῦν, σ-έροξ, σ-ἔρος = (ἔρος), εἶρος, ἔριον, Γρ. Haar. [τὸ δὲ λτ. hirtus hirsutus, ὁ δασὺς, συγγενὲς τῦ χὴρ, χηρὸς, her, heres, herinaceus, ἐκ τῦ χάρω, χέρω (χέῤῥω) = horreo (ὅθεν χερὰς, χέῤῥος), χέρσος, σχερὶς, καὶ σχῦρος, συγγεν. χοῖρος. βλ. Щéркъ. ἡ ἰδέα ἐμφαίνει τραχύτητα].

Шéствую (πορεύομαι, ὁδεύω), ἐκ τῦ Шедỳ, σύθω, σύθομαι (σύω, σεύω, σεύομαι, σόω σόω, σόϜω, σοβέω). ἐκ τῦ Шедỳ παράγουσι καὶ τὸ Хождỳ, Хожỳ (Δοβρόβ. σελ. 103. ш = χ.). βλ. καὶ Хождỳ.

Шестóкъ (ἡ πρὸ τῦ φέρνυ ἐξέχουσα ἐσχάρα, ἔνθα πολλάκις ἅπτυσι καὶ πῦρ. φαίνεται ἐκ τῦ Сѣдỳ, ὖ τὸ ἀπαρέμφ. Сѣсть=σ-έσδω,

ἔζω, ὅθεν καὶ) ἑςὸς (σ-εςὸς, σ-εςὸξ, Шестокъ), παρ' ὃ τὸ ἑςία (λτ. vesta), ἐξ ἧ ἡ Σ. πυρεςία, ἢ ὀρθότερον, παρεςία (παρὰ, ἑςία), καὶ παραςιὰ (κυρίως τὸ παρὰ τὴν ἑςίαν ἐξέχον περιθόριον, ἔπειτα δὲ καὶ αὐτὴ ἡ ἑςία, ἢ καὶ ἄλλως, ὡς ἐκ τῆ σχήματος, γωνία, γωνιὰ, καὶ παρὰ Πελοποννησ. φωτογωνιὰ)· ὡς καὶ πάλιν, πυροςία (πῦρ, ἑςία) πυροςιὰ (ἢ καὶ ἄλλως σιδηροςιὰ)=τρίπȣς ἐφ' ἧ ὁ λέβης τίθεται ἐπὶ τῆ πυρὸς· καὶ (παρὰ τοῖς Ποντκοῖς), ἐμπροςία (ξύλων κρατευτὴς).

Шéсть (κοντὸς, λτ. contus, Σ. κοντάριον, κονταρίδα) = ξεςὸν (ξέω, ξέσω, Чешу̀). βλ. Цéста.

Шéсть (ἕξ), σ-ἑξ (μετὰ τοῦ πνεύματος· ὡς σεπτὰ. βλ. Сéдмь· καὶ στ = ξ. βλ Óсть), Βμ. ssest, Πολ. szece, Βενδ. shest, scheschi, szesxy, Λετ. seschi — λτ. sex, Γρμ. sechs, ἀρχ. sachs, 'Ισλ. siax, 'Ολ. ses, 'Αγγ. six, Γλ. six, 'Ισπ. seis, Σνσκρ. schasche, Περ. schéssch, 'Εβρ. шешъ, κτλ. Шестый λτ. sextus, ἕκτος. Шестерю̀ (ἑξάζω, ἑξάκις ποιῶ τι), συνήθ. ἑξαρίζω, κτλ. [Τίνα δ' ἄν τις εἶναι φαίη τὴν ἰδέαν ἢ τὴν καθόλȣ σημασίαν τῆ ἕξ; εἰ μὲν γὰρ τȣ̈νομα τῆ ἀριθμῆ παρὰ τὸ ἔχω, ἴσχω (κρατῶ), δῆλον δήπȣ τὸν ἕξ, ἕξιν, ἤτοι ἰσχὺν καὶ κράτος ἀπολύτως ἐμφαίνειν, ὡς διπλάσιον ὄντα τῆ τρεῖς, ὃν παρὰ τῆ τρέω = δρέω, δράω, εἰκάζομεν

εἶναι (βλ. Трй). Εἴη δ' ἂν μᾶλλον παρὰ τὸ ἔχω=ἔκω (=ἕπω, ἕπω, -ομαι), οἷον ἑκὸς ἢ ἑξὸς (ἑξὸς, ξὴ, ξὸν, ὅθεν τὸ ἑξῆς), ἑξείης ἐφεξῆς ἐχόμενος τῦ πέντε, ὃν εἰκὸς ἀριθμεῖσθαι τὸ πρῶτον ἐπὶ τοῖς πέντε δακτύλοις τῆς χειρὸς, τῦ δὲ πέντε τύτοις συναπαρτιζομένυ, ἐχομένως ἕπεται ὁ ἕξ, (τοιῦτό δή τι φαίνεται εἰκάζων καὶ ὁ Ed. S. ἐν ταῖς εἰς Λεννέπ. σημειώσεσιν). Εἰ δὲ ταῦτα μὴ πείθει, ἄλλος τις ἀσφαλέςερον ἐτυμολογείτω.

Шéя, Ῥωσσ. καὶ Шія Σλαβ. (τράχηλος) ἴσως, =σκύα, ἀντὶ σκύτα. „ σκύταν, τὸν τράχηλον. Σικελοὶ (Ἡσύχ.), ἐκ τῦ σκύω=κύω, κύβω, κεύθω, κῦτος, κτλ. σκ (ξ)=σσ=ш, ὡς, ἰξάλη, ἰσσάλη καὶ ἰσάλη, ἰσέλη. βλ. καὶ Шýй.

Шй, καὶ Шйшъ (ἐπίφθεγμα πρὸς ἀπέλασιν πτηνῶν) συνήθ. ξὶ, ξιοὺ (συγγ. ψὺ, ψὶτ, σὶτ, ψύττα, σίζω, σίττω, κτλ. βλ. Цыцъ), ὅθεν καὶ τὸ σύνηθ. ξυάζω, σκυάζω τὰ ὀρνίθια, (ἢ σκιάζω τῦτο, παρὰ τὸ σκιὰ)=Шйкаю (=ἀπελαύνω τὸ πτηνὸν λέγων ξιὺ, ξὶ, Шй). τὸ δὲ σοῦ, σοῦσθε (πρὸς τὰ πτηνά, Εὐριπδ. ἐν Ἴων.), ἐκ τοῦ σέω, σόω, σύω.

Шибáю (βάλλω, ῥίπτω), ὅθεν Прошибáти (ἐπὶ φυτῶν, προβάλλειν φύλλα, ἀνθεῖν) ἴσ.=Сыпáю (χύω, χάω, σχάω). ὑ γὰρ=σύβω, σύϜω, σύω =θύω, θύρσος· ὕτω καὶ ἐκ τῦ κύμβω (κύπτω, κύβω, κύω, χύω), τὸ Σ. τσυμβῶ, ἐν συνθέσ.

ἀνατσυμβῶ, ἐξανατσύμβησεν (ἀνεκύμβησεν), ἀνέκυψε (μεταφορ. ἀπὸ ταπεινῦ ἀνόρυσε καὶ αὐθαδιάζει. ἄλλο δὲ τὸ τσυμπῶ. βλ. Шиплю).

Шило (*ὄπεας, ὀπήτιον*), *συνήθ. σϋβλίον, σῦβλα, καὶ β = γ, σῦγλα, συγλίον, σαγγαροσῦγλιον, ἐκ τῦ λτ.* (suo, *σύω*), subula, *Γρμ.* Suel, Souel, Subbel, Sugel, *κτλ. ὡς καὶ τὸ* Шило, *ἐκ τῦ* Шью, *ὅθεν* Шильничаю (*ῥαδιουργῶ*), *καὶ* Шильникъ (*δολοῤῥάφος, ῥαδιουργὸς*)· *ὕτω μεταφ. καὶ τὸ χηλεύω* (*ῥάπτω. ἐκ τῦ χῆλον, χηλώτιον = ὀπήτιον, παρὰ τὸ χηλὴ, χάλω, χάω, σχάω*), *καὶ τὸ καττύω, καὶ τὸ ῥάπτω, καὶ τὸ πλέκω, καὶ τὸ λ.* suere dolos = *ῥάπτειν δόλυς, κτλ.*

Шипъ (*ἀκανθῶδες ἰχθύδιον*). Шиповкъ (*ἄγριον ῥόδον*=rosa canina), *ὐκ οἶμαι συγγεν. σκίπω =νύσσω* (*οἷον σκίψ, σκιπὸς*), *καὶ σκνίπω· ἀλλὰ μᾶλλον παρὰ τὸ* Щиплю, *Σ. τσυμπῶ, τσυμκί.*

Широкій, Широкъ (*πλατὺς*). Ширю (*πλατύνω*) *σύρω* (*ἐκτείνω „ ὁ χρυσὸς σύρεται. Στράβ.*) *συρτός. ἢ, σ-ευρὸξ* (*-ρὸς*), *εὐρὺς, εὖρος, εὐρύνω?*

Шишакъ (*περικεφαλαία*), *σκύσακ-ς, σκύσαξ, σκύσος, ἀντὶ σκύθος* (*θ = σ*), *σκύτος, καὶ* (*θ = φ*), *σκύφος, κύφος* (*πᾶν τὸ κοῖλον· ὅθεν καὶ κυφὴ* (*κεφαλὴ*), *κυφαία, ἡ συνηθ. σκύφια* (*κυφία*), *καὶ ὁ σκῦφος* (*σκ = κσ = ξ = σσ =* ш. *βλ.* Шея).

Шишка (*ὄγκος, οἴδημα*) *ἴσ. χύσκα* (ш = *χ*) *ἀντὶ φύσκα,* (*φ=χ. ὡς, αὐφὴν, αὐχὴν.* fundo,

fudo, *φύ(δ)ω = χύω), ὡς, φύσκων, φύσκος, φυσκὸς, φυσκώδης (φυσκωτὸς, Σ. φυσκωτὸς)* Шишковáть. *ἐκ τῦ* Шúшка *καὶ τὸ χυδαῖον τῆς Σ. σύσκα (οἴδημα). πρβλ. καὶ τὸ τυρκ.* schisch, schischman.

Шúшъ, *'Ρωσσ. σσὶ=ψὶ, ψς, ψὶτ [ἐπιφώνημα μετ' ἀνατάσεως ἅμα καὶ τῦ λιχανῦ δακτύλυ πρὸς ἀποτυχίας ἔνδειξιν· ὅπερ εἰώθασι καὶ κατὰ τὴν 'Ελλάδα ἐπιφωνεῖν, καὶ μάλιςα αἱ τροφοὶ πρὸς τὰ παιδία, συγκάμπτυσαι μικρὸν τὸν λιχανὸν, τῶν ἄλλων δακτύλων συγκεκλεισμένων. Ἔςι δὲ κυρίως αἰσχρὸν τὸ σχῆμα. ῷ χρῶνται καὶ ἀνὰ τὴν ἄλλην Εὐρώπην καταμωκώμενοί τινος πρὸς ἀποτυχίαν (ὡς τὸ Γλ.* figue = *σῦκον, Γρμ.* die Feige weisen· *ὡς εἴ περ ἔλεγον " τῦτο λήψῃ ἀνθ' ὧν ἤλπισας). Ἐν δὲ τῇ 'Ελλάδι καὶ τὸν μέσον δάκτυλον εἰώθασι δεικνύειν οἱ ἀναγωγότατοι πρὸς ὕβριν· ᾗ δὴ καὶ ὁ καλὸς ἡμῖν Διογένης κυνικώτερον ἠσχημόνησε " τὸν δάκτυλον δείξας (Λαέρτ. εἰς Διογέν.). Καὶ τὸ 'Ρωσσ. δὲ* Кýкишъ (показать кýкишъ), *αἰσχρὸν ὡσαύτως καὶ πρὸς ὁμοίαν ἀποτυχίας ὕβριν σχῆμα χειρὸς, ᾧπερ αὖ χρῶνται καὶ κατὰ τὴν 'Ελλάδα συγκλείοντες μὲν εἰς πυγμὴν τὺς δακτύλυς, τὸν δὲ μέγαν διὰ τῦ λιχανῦ καὶ μέσυ διαπεπαρμένον ὑποδεικνῦντες, ὡς ὀκ εὔσχημον λέγειν· δηλῦσι δέ πυ τὸ κακέμφατον τῆς Σ. κύτσυλος = (κύσθυλος), κύσθος = κύθρος, χύτρος, Σ.*

χύςρος = κυσὸς (κατ' ἀναδίπλωσ. κύκυσσος, Кýкишъ ἐκ τȣ̃ κύω, Кýю, χύω, Сýю, κτλ. κατὰ τὸ κίκυς, κόκκυς, ἐκ τȣ̃ κυκύω, ἀντὶ κύω· βλ. καὶ 'Ρείμ. λ. σκιμαλίζω). ἐν δὲ τῇ μικρᾷ 'Ρωσσίᾳ τὸ Кýкишъ λέγȣσι Дýля (εἶδος ἀπίȣ ςρογγύλȣ. ὡς τὸ ἀνωτέρ. Γλ. figue) = τύλα, τύλη (ὄγκος, ἐκ τȣ̃ Тыю, Тылъ). Ἕτερον δὲ τὸ Σ. δεκάτισμα, καὶ δεκατίζειν (τȣ̀ς δέκα δακτύλȣς ἢ τȣ̀ς πέντε προτείνειν, ἀπευθύνοντα πρὸς τὰς ὄψεις ἐφ' ὕβρει τινὸς ὡς τυφλώττοντος), ὃ δὴ καὶ, μȣ́ντζα, καὶ μȣντζόνειν, λέγεται (ἐκ τȣ̃ μȣ́τζȣνον, 'Ιτ. muzzo, μύζω, βλ. Мóрда). ἀλλὰ γὰρ ἅλις αἰσχροῤῥημοσύνης ὀχλικῆς!].

Шѝшъ βλ. Ши. Шію̀, βλ. Шью̀. Шíя, βλ. Шéя.

Шелóмъ, καὶ Шолóмъ 'Ρωσ. = Σλαβ. Слѣмя (μεσόδμη), λτ. culmen, κάλαμος, βλ. Солóма, καὶ Шлéмъ.

Шкáфъ, Шкáпъ (θήκη, συνήθ. ἀρμάρι) σκάφη, σκάφος, Γρμ. Schaff, συγγ. Schiff (βλ. Шью)· ш=с· καὶ παρὰ Σέρβοις Штапъ=Γρμ. Stab (ςύπος), καὶ Штрк=Γρμ. Storch, (πελαργὸς, ὃ τινες παρέβαλον πρὸς τὸ ςοργὴ, ςέργω = σποργή. τȣ̃το δὲ ἐκ τȣ̃ ὀργὴ, ὀργὸς, ὅθεν, καὶ γοργὸς, ᾧ συμπίπτει καὶ τὸ τόργος = corvus. βλ. 'Ρείμ. λ. γοργῶ). χρῶνται δὲ καὶ ἐν ἀρχῇ λέξεων οἱ Σέρβοι τῷ Шт, ἀντὶ щ (βλ. Щавéль), καὶ Штица, λέγȣσιν ἀντὶ Дщѝца (σανίδιον, βλ. Дскà)· ὥςε τὸ Шт= Дщ, καὶ шт, щ. οἱ δὲ Κροάται γράφȣσι sch,

ἀντὶ щ, καὶ Καρνιόλ. sh (ш), ἀντὶ shzh (щ).
Шквáра = Сквáра. } ш=с 'Ρωσ. ὁ ςκαὶ Шкý-
Шкáредъ = Скáредъ. } ра=скóра, 'Αλβ. skiure.
Шквóръ, sskwor, Βμ. (ὠτογλυφὶς, ὠτοδοίδυξ,= Σρβ. уволажа. ὠτοξύςης), συγγεν. σκάω=κσάω, κσέω, ξέω, ξύω, ξυηρὰν (σκϜυηρὸν)· τὸ Κρτ. striga, Κρν. shtrigla=λτ. strigil, ςρεγγὶς (ςλεγγὶς), ςέργω, tergo.
*Шкиперъ (ναύτης, ναύαρχος) τὸ Γρμ. schiffer, ἐκ τοῦ Schiff, κατὰ διαλέκτ. skipa, skepp, schipp, κτλ. Γλ. esquif, 'Ιτ. schiffo, σκύφος, σκάφος, σκάφη, λτ. scapha, ὅθεν σκαφίτης, καὶ (ὡς σκαφεὺς, σκαφήρης), schiffer.
Шкýлъ, Κρτ. sshulya, σ-κοῦλον=κῦλον, κοῖλον, κοίλωμα (σπήλαιον)· καὶ Βμ. sskulina, τὸ ῥῆγμα (λτ. rima)· καὶ τὸ Σκρτ. koil (ἄντρον, ναὸς) = κοῖλον, Γρμ. hohl, κύω, Кýю. τὸ δὲ Σρβ. Чкáль (ὀνόπορδον) = σκόλυς, -λυμος. Чкáля, Σ. καύκαλον,-λιον [ὅθεν (κ=τζ, αυ=ου) τζουκάλιον (χύτρα), καὶ, βαυκάλιον, bocal, καῦκος, καυκίον, cauca (καύω, σκύω, -λω), σκαλὶς = Γρμ. Schale, κτλ. (κοῖλον).
Шлéмъ, 'Ρωσ. Шелóмъ (περικεφαλαία. παρὰ Μοραβοῖς, γυναικεῖον κρήδεμνον) φαίνεται = κέλυμα = κάλυμα (ἐκ τοῦ καλύβω, οἷον κέλμα, συγκοπ. καὶ μεταθ. κλέμα, Шлéмъ· ὡς τὸ κάλπη ἐκ τοῦ καλύβη), ἔςι γέμην (ἕλω κέλω, λτ. celo, ἑλύω, ἑλύσσω) = ἔλυμα, μετὰ τοῦ πνεύματ. σ-έλυμα (συγκοπ. Шлéмъ). πρβλ. Γρμ. Helm (περικεφαλαία), Δαν. hialm,

Σβ. hjelm, Ἀγγ. helm, Γλ. heaume, Ἰτ. elmo, μσ. λτ. elmus, helmus, καὶ τὸ ἀρχ. Γρμ. hellen (καλύπτειν κρύπτειν. βλ. Adelung. λ. Helm). συγγεν. Хóлмъ (ὅλμος, ἐλῶ).

Шлея̀ (ἱμᾶντες οἱ ἐπὶ τῶν ἐζευγμένων ἵππων, ὡς οἱ μασχαλιςῆρες), φαίνεται, σέλλια=φέλλια, ψάλλια (δεσμά). ἔςι δ' ἴσως παρὰ τὸ Сидó = σίλλον, σίλλα (ἴλλος, ὅθεν ἰλλάριον τὸ Σ. γιλλάριον, καὶ χυδαίως, γιυλλάριον, καὶ λατινικῶτ. καπίςριον, capistrum, caput).

*Шлифýю (λειόω=λτ. laevigo), λειϝόω, ϳλειϝόω (σλειβόω), τὸ Γρμ. schleifen. (ὡς τὸ ςιλβόω, ςίλβω ἐκ τῦ σίλβω, ϳἴλϝω, ἴλλω. Ῥειμερ.).

Шлю̀, Σλαβ. Єлю̀ (ςέλλω), σ-έλω, καὶ εἴλω, ἴλω, ἴλλω, σ-ἴλλω,-λάω, Сылáю, По-сылáю (ἀποςέλλω) = ἔλω, ἐλάω, „ἔλα, βάδιζε (Ἡσύχ. καὶ ἐν τῇ συνηθ. ἔλα, ἐλᾶτε = ἄγε, ἄγετε), ἔλλετε = ἄγετε (Καλλμ.). ἐκ τῦ ἔλω, ἔλλω, ἴλλω, καὶ τὸ κίλλω, κέλλω, κέλευθος (μετὰ τῦ πνευματισεμ. κ), καὶ ἔλλω = ἄλω, ὅθεν καὶ τὸ Γλ. aller· ἤ δή φασι καὶ ἐκ τῦ ϝάλω (balo), τὸ λτ. ambulo. [ἀλλ' ἔμοιγε τὸ ambulo δοκεῖ εἶναι οἷον ἀμβύλω (ὡς ἀμβάλλω), βύλω, ἐκ τῦ βύω (ὅθεν καὶ τὸ βύζω, βαβύζω, βαβύκτα = βάζω, βάδω) = βάω (βάλω), ὅθεν βηλὸς = βάνω, βαίνω]. ὡς δὲ κέλλω, ἐκ τῦ ἔλω, ὅτω καὶ τὸ (σέλω) Слю, καὶ τέλα=ἔλα (Ἡσύχ.) τ, σ, κ, πνεύματα.

Шля́пка (πῖλος) ὡς ἐκ τῦ Шля́па συγγεν. τῦ

* *

κάλπα (μεταθ. κλάπα), ἀντὶ (καλύπα) καλύβα, ἐκ τῦ καλύβω, ὅθεν καὶ τὸ Σ. καλϐπάκι, καλπάκι, Колпáкъ, Τϐρ. kalpak. (τὸ δὲ Πολ. Шлáпь = κάλπη· βλ. Шáгъ)· τὸ δ' αὖ Шяпка (Шяпа) ἐκ τῦ caput, capa, κάπα, κάππα (καππάσιον. βλ. Кáпище)· ὅθεν Γλ. chapeau, ἐκ τῦ 'Ιτ. capello, συνήθ. καπέλλον. οὕτω καὶ κυφαία, ἡ Σ. σκϐφια ἐκ τῦ κύφη (ἡ κεφαλὴ), πρβ. καὶ Τϐρκ. καὶ Ταταρ. Шáпка.

Шóрохъ (ἦχος, ψιθύρισμα). Шорóшу (ἠχῶ ἠρέμα, ψιθυρίζω), σαρύσσω = ψαρύσσω; ψαιρύσσω ἐκ τῦ ψαίρω. „ λιγὺ πίτυς ψαίρει. (Λϐκν.)· ὡς ἐκ τῦ ψαίνω, ψαινύσσω (ψ= ш=σ, κατὰ τὰ, σιτακὸς, ψιτακὸς, κτλ. βλ. Шепчу̀). τὸ δὲ Πολ. Шмер=murmur, μορμύρω, murmuro, ἐκ τῦ μύρω (οἷον μύρος μετὰ τῦ πνευματισμϐ ш = σ· ὡς, μῦς, σμῦς· μικρὸν, σμικρὸν, κτλ.).

Шпáга (σπάθη) σπάγα, σφαγὰ = σφαγεὺς, ὡς καὶ σφάγανον τὸ φάσγανον. βλ. Пажу̀. 'Εκ δὲ τῦ σπάθη, τὸ 'Ιτ. spada, 'Αγγ. spade, Γλ. éspadon, συγγ. Γερ. Spaten, Spathen, Spaden· ἴσως δὲ καὶ ἐν τῷ Шпáга τὸ г = д = δ, θ.

*Шпóра, Шпóры (κέντρον ἵππϐ). Шпóрю (κεντῶ) σ-πέρω, σ-πείρω = πείρω, πέρω, Перу̀, πειρὰ, περόνη, ὅθεν τὸ συνηθ. σπειροῦνι = κέντρον, Σβ. sporre, 'Ιτ. spore, Γρμ. Sporn, Γλ. éperon, κτλ. βλ. Пру̀. ὡς καὶ Σ. πειρϐνι (τὸ ἐπιτραπέζιον δίκρανον).

Шпыня́ю (*χλευάζω*), *σπινάω*=*ψινάω*, *ψίνω*, *ἀντὶ ψέγω* (*ψέω*, *ψίω*, *ψάω*, *συγγενῆ*. *βλ.* Шучу̀).

*Штóпаю (*βύω*), *τὸ Γρμ.* stopfen, *Σβ.* stoppa, *κτλ. μσ. λτ.* stoppo=*ςύπω*, *ςύππω*, *ςυπόω* [*συνήθ. ςουπόνω*, *καὶ ςȣμπόνω*, *κατὰ τὴν φίλην παρ' Ἕλλησι πρόσθεσιν τȣ̃ μ πρὸ τȣ̃ π*, *φ*, *β*, *ὡς ἐν τοῖς*, *ὄμβριμος*, *ἔβριμος*· *ὄμβρος* (*ὄμβρος*, *ὀρβὸς*, *ὀρφὸς*)· *ὄμπνη*, *ὄμπη* (*ὄπη*, *ὄψ*, *ὀπὸς*, ops, opis)· *γνάμπτω*, *γνάπτω*· *ὀμφὴ* (*ἔπω*), *κτλ. Οὕτω καὶ ἄλλα πλεῖςα τῆς συνηθ. ὡς*, *ἀμπώχνω*, *ἀμπώχω* (*ἀπώθω*)· *ὀμπλὴ*=*ὀπλὴ*, *κτλ.*], *συγγεν. ςείβω*, *ςίβω*, *λτ.* stipo· *ὅθεν καὶ* Штóфъ, *τὸ Γρμ.* Stoffe (*ὑελίνȣ σκεύȣς εἶδος κυβικȣ̃*, *ὁμοίου τῷ τῆς Σ. μπότσα* = *βύττη*, *βύττις*· *καὶ παρὰ τοῖς ἐν Ῥωσσίᾳ Ἕλλησι*, *ςόφα*) = *Ῥωσσ.* Стопа̀ (*εἶδος μεγάλȣ ποτηρίȣ*, *ἢ κρωσσȣ̃*, *καὶ μέτρȣ*), *ὡς ςυπȣ́μενον*, *ςεμφόμενον* (*ἐπιςεφόμενον ποτῷ*), *ἢ μᾶλλον ὡς ἐκ τȣ̃ σχήματος*, *κατὰ τὸ* Ступа, *ςȣ̃μβος*, *ςȣμβιςήριον* (*ἰγδίον*). *βλ.* Стопа̀.

*Штркъ, *Σερβ.*=*Γρμ.* Storch, *βλ.* Шка́фъ.

Штра́фъ (*ποινή*). Штрафу́ю (*τιμωρῶ*) *τὸ Γρμ.* strafen, *Σβ.* straffa, *Ὀλ.* straffen, *κτλ.* (*καὶ Τȣρκ.* straph = *ζημία*), *συγγ. ςράφω*, *ςρέφω*, *ςράβω*, *ςράβη*, *ςρέβω*, *ςρεβλόω*. *Ἰτ.* strappare, strappazzare, *κτλ.*

*Штýрмъ (*κλύδων*, *ζάλη*, *λαίλαψ*, *ἔφοδος*) *τὸ Γρμ.* Sturm=*λτ.* turba, *τύρβα*, *θόρυβος*, *β*=*μ*, *τύρμα*

ὡς ταρμύζω = ταρβύζω). ἢ ςρόμος = ςρόβος. βλ. καὶ Adelung.

*Штыкъ (ἡ συνήθ. βαγιονέττα, Γλ. bajonette), τὸ Γρμ. Stick, stechen = ςίζω, ςίξ.

Шýба (καυνάκη [Σ. γοῦνα, Гýня, κύνα, βλ. Кýна] πέλλα, λτ. pella, κτλ.) σύβα, σίβα, σύφος, σύφαρ. [καὶ σίββα, κίββα, κίβα, κύβη (κοῖλον σκεῦος), ὡς, σύφος, σίπυς, σιπύη = κύφος, σκύφος, σκύθος, κύτος (βλ. Ῥείμερ. λ. σῦς, σύφαρ, σιβύνη). Ἐκ τῦ σύφαρ, σύφα, καὶ τῆς συνηθ. τσύπα = γραῦς, ἐπίπαγος, ὡς ὁ τῦ γάλακτος, κτλ. (ὕτω καὶ τὸ σύφαρ), ἔτι δὲ καὶ ὁ λεπτὸς φλοιὸς, ὡς ὁ τῦ κρομμύου λοπὸς, cepa. Ἄλλο δὲ τὸ λτ. cœpa (κρόμμυον), κατὰ τὸ „κάπια, κρόμμυα (Ἡσύχ. = capita, κάπιον = caput, κεφαλή), ὑποκορ. cœpula, ὅθεν Ἰτ. cipolla, Γλ. ciboule, Γρμ. κοινῶς, Zippel=Zwiebel, Zwiefel. ἔςι δ' ὖν καὶ τὸ caput (κάπιον), συγγεν. κύφη, κυβὴ, κάφα, (κέφα, κωβὴ) κεφαλή.

Шýій (ἀριςερὸς), συγγεν. σκαιὸς, σκαιϝὸς, λτ. scævus, ἐκ τῦ κάω, καύω, χάω. Πρβ. τὸ Γρμ. schäff, scheef, schief=κοῖλος, κυρτὸς· (καὶ τὸ Ἰτ. manco, ἐκ τῦ mancus, ὡς καὶ τὸ λαιὸς· διὰ τὴν ἀσθένειαν τῶν ἀριςερῶν μελῶν, βλ. Ῥείμ. λ. λαιός). Ἐκ δὲ τῦ scævus, σκαιϝὸς c=ш=χ, κ, σκευὸς, καὶ τὸ σκεύαξ, „σκεύακας τὺς εὐωνύμους (Ἡσύχ.)· ὅθεν ἴσως καὶ σκυὸς (σκυὸς, σκῦος, Шýій, ія, ée). ἢ

= (γυδὸς, γ = χ = ш, χυδὸς) = γυιδὸς = Γρμ. Schooss· τὰ πάντα ἐκ τῦ γύω, κύω, χύω (Сую), κέω, κίω, σκεύω = σκαύω, καύω. Ἀλλὰ καὶ τὸ χυδαῖον τῆς Σ. ζερβὸς ὁ ἀριςερὸς (ἐκ τῦ Σ. γέρω ἀντὶ γύρω = κύρω, κύω, κυρτὸς, παρὰ τὸ γύω, γέω, γάω = κύω, κάω) = γερϜὸς = γυρϜὸς, γυρὸς, λτ. curvus. [οὕτω καὶ τὸ Σ. ζόμπος = γόμπος (γόμφος), γαμπὸς, γαμψὸς, καμβὸς, σκαμβὸς, γάμπω = κάμπω, κάμβω, κάβω, καύω, κύω. παρ' ὃ καὶ βόμβος παρ' Ἠπειρώτ. ὁ μικρὸς τὸ ἀνάςημα καὶ ναννώδης (β = γ καὶ γ = ζ)· ἐκ δὲ τῦ βόμβος, τὸ παρ' ἄλλοις, βόμβηρος (ναννώδης, ἀντὶ γόμβηρος = κόμβαρος, καμβηρὸς, καμβυρὸς, -πυρὸς, ὅθεν πάλιν τὸ καμπέρης = καμπύλος [τὸ βόμβυρος ἐκλαμβάνεται καὶ ἐπὶ δαίμονος (ὡς τὸ κόβαλος, Γλ. Gobelin. βλ. Кую), ᾧ συμφωνεῖν ἔοικε καὶ τὸ Γλ. vampire, ἀλλὰ τῦτό γ' ἴσως ὡς τὸ ἕτερον τῆς Σ. βέμβαρος, καὶ βαμβέλας, βαμβέτσας (φάσμα λεγόμενον πρὸς τὰ παιδία) = βόμβυξ, βομβυλιὸς, Σ. βάμβυνας, βάμβυρος (τὸ ζωΰφιον) ἐκ τῦ βόμβυ]. Ἕτερον δὲ πάντη τὸ Σ. ζογκλὸς = ὀγκύλος, ἀγκύλος, (ἄγκος, ὄγκος, ἀγκὸς, ἀγκὺς), ὅθεν καὶ τὸ ἀρχαῖον ζαγκλὸς, καὶ ζάγκλη (βλ. Ῥεὶμ. λ. ζογγύλος), καὶ ζόγκος δὲ λέγεται ἁπλύςερον (ὄγκος, ὀγκὸς, ὀγκὺς), καὶ παρά τισι βαρβαρικώτερον, τζαγγὸς, ὅθεν καὶ τὸ Ἰταλ. Zanco (ςρεβλὸς, ἀριςερὸς. βλ.

καὶ Жéзлъ, καὶ Kóгошь). πρόσθες καὶ τὸ Σ. τζαγανὸς (ὁ παρ' ἄλλοις, κάβερος=καρκῖνος) = ζαγανὸς, ἀντὶ ἀγανὸς, ὅθεν καὶ 'Ισπαν. Zangano (ἄγω, ἀγνύω, παρ' ὃ καὶ τὸ ἄγκος ὄγκος, ancus, uncus, ἀγκύλος), ὡς ἀγκυλοχήλης ἀμέλει τοι ὁ καρκῖνος. οἶμαι δὲ καὶ τὸ βαρβαρόσομον τῶν Βυζαντινῶν ζάγγρος ζάγγρα, καὶ τζάγγρα (τόξον), παρὰ τὸ ζάγκλος, ζάγκλον, ζάγκλη (δρέπανον) παρεφθάρθαι, ρ=λ, (διὰ τὸ ἀγκύλον τȣ̃ τόξȣ, ὡς καὶ τὸ Γερμ. Bogen, ἐκ τȣ̃ bagen = βάγειν, ἄγειν ἀγνύειν), ὅθεν καὶ ζαγγράτωρ (τοξότης), κτλ. ἢ καὶ ὡς ἐκ τȣ̃ ζαγκρὸς, κατὰ τὸ ἄγκυρα (ἀγκὺς, ἀγκυρὸς), καὶ ἡ τζογγράνα δὲ (οἶμαι) τῆς Σ. (κτεὶς ἀραιὸς· παρὰ Θετταλοῖς. βλ. καὶ Шéрохъ). ἐκ τȣ̃ ζαγγρὸς, ζογγλὸς (ζάγκλη). τὸ δὲ Σ. ζαβὸς (ςρεβλὸς, καὶ ἀσθενικὸς) = καυὸς (γαυὸς, γ = ζ), χαυὸς, cavus]. Шýйца, σκαιὰ,-ῖτζα,=λαιὰ (ἡ ἀριςερὰ, ἐλλειπ. χείρ. ὡς τὸ Десни́ца, βλ. Десный). συγκοπ. Шýнца, βλ. Δοβρόβ. 309. (ш=σκ).

Шýмъ (βόμβος, ἦχος) τὸ Γρμ. Summen, summen· Шумлю̀ (βομβῶ, θορυβῶ) ὀνοματοποΐα, ὡς τὸ σίζω, σισμὸς, σιγμὸς [οἷον σιμὸς (χωρὶς τȣ̃ γ. ὡς, ῥῆγμα, λτ. rima]· ἰωμὸς=ἰωγμ. σαμάριον=σαγμάρ.), συμὸς, ἐκ τȣ̃ σύω (πρ̀βλ. καὶ ψύω, ψάω, ψαίνω). βλ. 'Ρείμ. λ. σύω, ψάω].

Шýринъ (γυναικάδελφος), ξενικὸν, παρηχεῖ δὲ

πρὸς τὸ σ-είρην (εἴρην, ἔρην, συγγεν. ἔορ, ὄορ = συγγενής. Ἡσύχ. βλ. Сестра̀). *βλ. Ῥείμερ. λ. ὄαρ.*

Шучу̀ (*ἀστεΐζομαι, παίζω, χλευάζω*), *σύζω = ψύζω, ψύω* (*βλ.* Ша́рю), *ὅθεν ψιάω, ἐψιάω, κτλ.* [*ψιώ = σίω, Πάφιοι· καὶ ψύω (πτύω) σπύω, λτ.* spuo, sputum, *Γρμ.* spotten (*χλευάζειν*) = *ψύττειν ὡς καὶ ψίω, ψέω, ψέγω, καὶ ψύω, ψύδω, ψύθω, ψεύδω, βλ.* Шпыня́ю]. Шу́тъ (*ἀστεῖος γελωτοποιός*), *ψύδων, ψύζων, ψυδνὸς (ὡς ψιδνός).* Шу́шера (*πράγματα, ἢ πρόσωπα ἐτιδανὰ*), *ὡς ψέδια, ψυδρὰ κτλ.*

Шью̀, *Σλβ.* Шію̀ = *σύω (ὅθεν κασσύω, καττίω = κατα-σύω, ἴσ. ἀντὶ σκύω [ὡς, σύλον ἀντὶ σκύλον] = σκάω, σχάω (ὡς τὸ ὕπεας ἐκ τοῦ ὀπή, καὶ τὸ χῆλον ἐκ τοῦ χάω σχάω. βλ.* Ши́ю), *λτ.* suo, sutor = Шве́цъ (*σϝύτης*), *κτλ.* Ши́тикъ (*εἶδος πλοίου μακροῦ*) *παράγεται συνήθως ἐκ τοῦ* Шію, *ἐστι δ᾽ ἴσως = σκύτος, σκύθος αἰολικ. ἀντὶ σκύφος, σκάφος, βλ.* Шки́перъ.

Щ.

Щ, щ, Щ, щ, *Ῥωσσικ.* (Шча, *σστζιά, Γρμ.* schtscha) = *σκ, σχ, σδ, στ, χ, τ. Τὸ* щ *σύγκειται ἐκ τοῦ* ш, *καὶ τοῦ τ προσκολληθέντος πρὸς τὴν βάσιν τοῦ* ш (*οὐ γάρ οἶμαι*

τὸ τȣ̃ γράμματος εἶδος σύνθετον ἐκ τȣ̃ с ἢ ш, καὶ ц· δηλοῖ δὲ καὶ πολλὰ Σερβικὰ καὶ ἄλλων Σλαβονικῶν διαλέκτων ὀνόματα ἐν οἷς γράφεται шт, ἀντὶ щ. βλ. Щавéль). τȣ̃ δὲ φθόγγȣ τȣ̃ τ εἰς τὸν καὶ παρ' Ἰταλοῖς καὶ παρ' ἄλλοις ἔθνεσι εἰθισμένον τρισμὸν, τσ, τζ, ч, μεταπεσόντος, προςεθέντος ἅμα καὶ τȣ̃ συριςικȣ̃ ш, προῆλθεν ὁ φθόγγος τȣ̃ щ (Шча). Ἔςι τοίνυν κυρίως τὸ щ= στσ, ἢ σδσ, (τ=ч), στζ· ἐπεὶ δε τὸ τ καὶ=κ, διὰ ταῦτα καὶ τὸ щ ἀναλογεῖ πρός τε τὰ σκ, σχ, καὶ πρὸς τὸ κ καὶ χ, χωρὶς συριγμȣ̃, ὡς καὶ πρὸς μόνον τὸ τ, καὶ τὸ τȣ́τȣ ἰσοδύναμον δ (βλ. ἐφεξῆς. βλ. καὶ ц, ч, καὶ λέξ. Tóщій, καὶ Шкáфъ, καὶ Μέρ. Α. Ἀλφαβ.). Ἔςι δὲ καὶ ἐν τῷ (μετὰ τὴν Ἀλεξάνδρȣ ἀνάβασιν ἀπὸ τȣ̃ ἑλληνικȣ̃ ἐκτυπωθέντι) Κοπτικῷ Ἀλφαβήτῳ ἀσιανὸν γράμμα ϣ (scei), ἀλλὰ τὸν τȣ̃ Σλαβονικȣ̃ Ἀλφαβήτȣ Ἕλληνα πατέρα ȣ̓ μᾶλλον, οἶμαι, πρὸς τȣτὶ τὸ ςοιχεῖον ἢ πρὸς τὴν δύναμιν ἀπιδόντα τῶν φθόγγων ἐξ αὐτῶν δὴ τῶν οἰκείων τοῖς Σλάβοσι ςοιχείων ш, Т, τυπωσασθαι τὸ Щ.

Щавéль, Πολ. szczaẘ, καὶ szczawik=ὀξαλὶς, ὀκσαλὶς (ὀ-σκαϜλὶς, ὀ-σκαϜελὶς, σκαϜλὶς, ὡς Σ. ξινήθρα=ὀξινήθρα, Γλ. osseille), Σρβ. Штавлье, Ἰλλ. sctavje, Βμ. sstjowik· [щ= шт (βλ. ἀνωτέρω)=σκ, κσ (ξ). οἷον ςαϜλὶς, ἀντὶ σκαϜλὶς, ξαϜλὶς. βλ. Щаждý,

Щенѧ̀, Щиплю̀, Щего̀ль, *κτλ. καὶ ἐν ἀρχ. κώδηξ.* Аште (*ὥστε*) *ἀντὶ* Аще, *ἄςκε, κτλ. βλ. καὶ* ость· *καὶ τὸ Κρτ.* schav=Щавъ= *ὀξυλάπαθον, λάπαθον*].

Ща́вство, *Σλαβ.* (*ὀκνηρία*) *σχαυςϝὸν* (*σχαύω*= *χαύω, χαῦνος, χαυνότης*)· *καὶ* Ща́вствую (*χαύνως διάγω, θρύπτομαι, τρυφῶ*).

Щажду̀, *'Ρωσσ.* Щажу̀ (*φείδομαι, ἀπόφ.* Щадѣти, - дити, *ὡς ἐκ τῦ* Щаду̀), *σχάδω, σχάσδω, σχάζω*=*σχέζω, σχέδω, -θω* (*κρατῶ, ἐκ τῦ σχέω*=*ἔχω, ἕξω, ἴσχω, βλ. 'Ρειμ. λ. σχάζω*), *σχεδρὸς, σκεθρὸς*=Щéдръ(*οἰκτίρμων, κυρίως τλήμων, καρτερικὸς*, tolerans· *καὶ ὡς ἐκ τῆς τῦ οἰκτίρμονος σημασίας, 'Ρωσσικῶς*=*ἐλευθέριος*), *καὶ Βμ.* sstjedry, *Πολ.* szczodry (*βλ.* Щавéль). Щедрóта, *οἷον σχεδρότης* (*οἰκτιρμὸς*), *κτλ. Ἴσως δ᾽ ἄντις ἐκλάβοι μᾶλλον ἀνάλογον αὐτὸ δὴ τὸ σχάζω* (*οὐκ ἀντὶ τῦ σχέω, -θω*), *ἀλλ᾽*=*σχίζω* (*ἐκ τῦ σχάω, χάω, κάω*), *κατὰ τὴν σημασίαν τῦ φείδομαι* (*σχίζω*). *βλ.* Прощáю.

Щебечу̀, - тати (*ἐπὶ ὀρνιθαρίων, σ-τυβίζω*), *τιτυβίζω, τιτθιβίζω· ἢ ὡς τὸ Γρμ.* zwitschern, *συνήθ. τσιτσυρίζω* (*τσϝιτσυρίζω*)=*τιτυρίζω* (*τίτυρος, σίσυρος, σίτυρος, σίττω, σίζω, Γρμ.* zischen), *ὅθεν καὶ τὸ Πολ.* szczebiot, *Βμ.* sstebet=шшѣбетъ.

Щéгла, Щóгла (*ἱςὸς πλοίου*), *ἐκ τῦ Γρμ.* Segel (*ἱςίον, ἄρμενον· ὡς καὶ τὸ ἱςίον, ἐκ*

τȣ̃ ἰϛός)=*λτ.* sagum=*σάγος* (*ὡς σαγολαίφεα*, *κτλ.*). *ὅθεν καὶ ὁ τῆς συνηθ. σαγιὰς* (*εἶδος ἐπανωφορίȣ*, *καθὰ καὶ σαγομάντιον ἐκ τȣ̃ σάγος*, *μανδίας* = *χλαμύς*· *Μ. ἐτυμ.*). *βλ. Δοβ. σελ.* 171.

Щегòлъ (*ἀκανθὶς*, *ἀκανθυλλὶς*, *λτ.* fringilla carduellis, *Γλ.* chardonneret, *'Ιτ.* cardello, carderilla, *ὅθεν καὶ ἡ συνήθ. καρδερίνα*), *Κρτ.* Штиглецъ *'Ιλλυρ.* Стаглинъ, *κτλ. συγγεν. Γρμ.* Stieglitz, Stiglitz (*καὶ* Distelfing), *παρὰ τὸ* steige = *ϛείχω*, Стигỳ, *ϛίχω*, *ϛοίχω* (*διὰ τὴν ταχεῖαν ἀναῤῥίχησιν τȣ̃ πτηνȣ̃.* Adelung). *ἡ δὲ παρ' ἄλλοις καρδερίνα λέγεται Σ.* (*ἐν Θεσσαλίᾳ*) *καί*, *ϛριγαλινὸν*, *ϛριγληνὸν*, *παρενθέσει τȣ̃ ρ*, (*ὡς*, *ϛρυφνὸς*, *ϛυφνὸς*), *οἷον ϛιγληνὸν*= Стаглинъ, *ϛιγηλὸν*, *ϛιχηλὸν*, *ἀντὶ ϛιχηρόν*· *ὥϛε τὸ* Щегòлъ *εἴη ἂν οἷον* Стегòлъ=(*ϛεγὼν*, *ϛεχὼν*), *ϛειχῶν*, *ϛέχων*, *ϛείχων*, *ϛίχων*, [*ἔϛι δὲ καὶ Στίχων κύριον ὄνομα κυνὸς*, *ὡς καὶ Σπέρχων*, *κτλ. Ξνφ.*].

Щéголь, Щóголь [*ἐπιθυμητὴς*, amateur, *καὶ θρυπτικὸς*, *Γλ.* petit-maître, *συνήθ. μορφȣ̃λης*, *καμαρωτὸς*, *σειϛὸς καὶ λυγιϛὸς*, *γλυψίδης* (*κατὰ τὸ γλαφυρὸς*), *κτλ. καὶ κοκονάκης ἐκ τȣ̃ κοκόνα*=*κυρία*, *δέσποινα*, *ὅπερ οὐκ οἶμαι παρὰ τὸ κόκκων* (*κόκκος*), *ἀλλὰ μᾶλλον* = *κόνα* = *γόνα*, *γȣ̃νη*, *γυνή*, *ἀρχ. Γρμ.* konna, quan, quän, *'Αγγλ.* queen (*βλ.* Женà), *κατ' ἀναδιπλασιασμὸν κοκόνα*, *ἢ καί*, *κοκ-*

κόνα, ὡς, κοκκύαι, καὶ κοκύαι ἐκ τȣ̃ κύω, κτλ.]. τὸ γȣ̃ν Щёголь, ἐκ τȣ̃ λτ. singulus (singularis) = σ-ίγγυλος, ἴγγυλος, παρὰ τὸ ἴγγα = ἕν· Πάφιοι. (Ἡσύχ. ἐκ τȣ̃ ἕν, ἕνα, εἵν, εἵννα, νν = γγ, εἵγγα, ἴγγα). παίζων δ' ἄν τις κατὰ ψευδῆ παρήχησιν παραβάλοι τὸ Щёголь καὶ πρὸς τὸ κίγκλος, οἷον σ-κίγκολος (ἐκ τȣ̃ κέλλω, κέλλω, λτ. cello, cillo, κικίλλω, κίκιλλος, κίγκιλος, κίγκλος, τὸ πτηνὸν τὸ καὶ κίλλȣρος, καὶ σεισοπυγὶς, συνήθ. σεισȣράδα, καὶ κωλοσȣ̃σα=Трясогу́зка), ὅθεν καὶ κιγκλίζομαι, -λίζω (κιγκλέω), Щеголя́ю (θρύπτομαι ὡς οἱ γλαφυροί).

Щека̀, Щока̀ Ῥωσσ. καὶ Πολ. = σιαγών (κατὰ παραφθοράν, σιαγὰ, Щака̀, Щека̀), ἡ, συγγ. Сѣку, seco? (ὡς ἐκ τȣ̃ μάζω, μάσσω, μάςαξ, τὸ λτ. maxilla· ὡς ἂν εἴποις, μασσάλη· ὡς, axilla = μασχάλη).

Щекочу̀ (γαργαλίζω). βλ. τὸ συγγεν. Скокщу̀ (ξυξῶ, -κσῶ, ξυκυκσῶ, ξυξύω=ξύω), Γρμ. kitzeln.

Щекочу̀ (ἐπὶ φωνῆς κίσσης), σ-κοκκάζω, κοκκύζω. τὸ Πολ. Щек = ὑλακὴ, szczekać, ὑλακτεῖν, οἷον κακκάζω, γαγάζω, κτλ. ὅθεν καὶ Щуко̀тъ (κρότος), Щукотю̀ (-кочу) κροτῶ, κτλ.

Щелка́ю, Щолка́ю (νοβακίζω, ἢ νοβακκίζω, ἤτοι, συμψοφῶ τοὺς δύω δακτύλους. 2, κολαφίζω, κονδυλίζω), συγγεν. Толка́ть, Толка́ю· ὃ παρὰ τὸ Клйку, -кну, чу, κλάγω (οἷον μεταθ. Кйл-

ку, *κέλγω*, Шкелку), *κλάζω*, *κλάγγω*, clango *Ιλ.* claquer, *κτλ.* *ὀνοματοποιΐαι*.

Щелокъ, *βλ.* Щолокъ.

Щель (*σχίσμα*, *ῥῆγμα*, *Γϱμ.* Ritz, *ὡς ῥῆξις*, *ῥήσσω*, reissen). Щеляться (*σχίζομαι· ὡς ἐκ τῦ* Щеляю, Щелю), *σκάλω* (*α = ε*, *σκέλω*) *σκαλέω*, *Γϱμ.* schälen, *σκύλω*, *σκύλλω*, *σκύλμα*, *σκάω = ξάω*, *σκαύω*, *σκάβω*, scabo, *σκάπω*, *καὶ σχάω*, *σχάζω*, *σχάσμα*, *ἐκ τῦ καύω*, cavo, *κάω*, *κύω*, *κτλ*.

Щемлю (*πιέζω*, *θλίβω*. *ὡς ἐκ τῦ* Щему), *ςέμω = ςέβω*, *ςέμβω*, *ςείβω*, *ςίβω*, *ςίπω*, stipo, (*β = μ. αἰολικ. ὡς καὶ ςόμος = ςόβος· ςύμος = ςύπος· καὶ στ = τσ = τζ*, *στζ*)· *ὅθεν οἶμαι καὶ τὸ Σ. τσαμπίον* (*βότϱυς*) = *σταμπίον = ςαπίον*, *ςαπὶς* (*ὅθεν ςαφὶς*), *ςάφυς*, *ὅθεν καὶ* (*ςάφυλος*), *ςαφυλὴ* (*ςάπω = ςείπω*, *ςείβω*), *ὅθεν*, *ἴσως*, *καὶ τὸ 'Ιτ.* Zampa, *κτλ. οὕτω λέγομεν καὶ*, *τσύμπαϱα = ςέμφυλα. τὸ δὲ τσύβαλα = σκύβαλα* (*σκ = τσ*).

Щеня, Щенецъ, Щенокъ, *σκύμνος*, *σκύλλαξ*, *σκύλαξ* (*ν = λ· σκύναξ*, Щенецъ), *συνήθ. σκυλάκι*, *σκυλίον*, *ἐκ τῦ σκύλλος*, *-λος* (*κύελος*, Кобель, *παϱὰ τὸ κύω*), *ὅθεν καὶ τὸ κύων*, *ὗ ἡ γενικ.* (*ὡς ἐκ τῦ κὺν*) *κυνὸς*, *λτ.* canis, *Γλ.* chien, *πληθυντ. αἰολικ. κῦνες·* (*ὡς ἐκ τῦ κύων*, *κύν*), *Γϱμ.* Hund [*κοὺν*, *κὺν*, *μετὰ τῦ* d, *ὃ μάλιςα φιλῦσιν ἐν πολ-*

λοῖς αἱ Γερμανικαὶ καταλήξεις, κατὰ τὰ wehen, Wind· ῥὴν, Rind· sanus, σά(ν)ας, sound, gesund· ἄλη (ὕλη, sylva) Wald, Wild· μήνη, Mond· καὶ, ψάμμος, σάμμος, σάμ-ος, Sand, κτλ.], Λετ. sunis, 'Αρμν. schun, Σκρ. schunaka, κτλ. ἐκ τȣ̃ κύω, κύμενος (κυόμενος), καὶ τὸ (κύμνος), σκύμνος. Σρβ. Штене, Штенацъ (шт, ἢ ст = щ = σκ, βλ. Щавéль). Щéная (κύων ἔγγυος), ὡς κύαυσα (οἷον κύνȣσα ἢ σκύννα = κύννα, κύνα, κυνὰς). Щенóчекъ, σκυμνίσκος, κτλ. καί τὸ Βȣλγαρ. (καὶ Ταταρικὸν) Кýче (κύων), φαίνεται συγγεν. κύζω, σκύζω, ἐκ τȣ̃ κὺς (κύων, κὺν), κὸς (βλ. 'Ρείμ. λ. σκύζω), ὅθεν καὶ Σ. ἐπιφώνημα πρὸς κύνας, κύτα, κὸτσ! τȣ̃ δὲ Кýче συγγεν. ἂν εἴη καὶ τὸ Σλαβ. καὶ Ρωσσικ. Сýка (κύων, ἡ), οἷον κȣ̃κα, ὡς παρὰ τὸ καύω, κύω, χύω (Сýю), ὅθεν καὶ διπλασιασμ· κοκύω, παρ' ὃ κέκυς (βλ. 'Ρείμ.). καὶ κοκύαι, κοκκύαι = γονεῖς. ἢ καὶ κοχύω (χύω), κόχος (δαψιλὴς ῥȣ̃ς), κόχη, κόχα (κȣ̃χα, Сýка), ἡ ῥᾶσα κύνȣσα καὶ οἷον χύȣσα, διὰ τὴν περὶ τὴν λοχείαν ῥᾳςώνην· τὸ δὲ τῆς Σ. κȣττάβιον (ὁ σκύλαξ, καὶ καθόλȣ = σκύμνος, θηρίον νεογνὸν), ἴσως ἐκ τȣ̃ κόττος (κεφαλὴ), κότταβος (καὶ κάττας, λτ. catus, catulus)? ἤ, κῦθος (σπέρμα, κύημα), κύτος, ὑποκοριςικ. κυτάβιον (-φιον, ὡς, μύρον, μυράφιον, χωράφιον, κτλ.), συγγεν. κὺς, κυνὸς?

Щер (щéрю), *ὅθεν Πολ.* szczerzyć, *Βμ.* sstirziti, *Σρβ. καὶ Κρτ.* церитисе = *σαίρειν* [*ἐκ τῦ σάρω, ὅθεν καὶ* (*σάρδω*) *σαρδῶν*, *σαρδωνίζω, καὶ* (*σάρκω*), *σαρκάζω. βλ.* '*Ρείμ. λ. σαρκάζω* (щ=*στζ*=*τζ*=*σσ*, *σ. ὡς Σ. κνίσσα* (-*τζα*), *μεταθ. τζίκνα*). *Δοβρόβ. σελ.* 173.

Щепóть, Щепóтка (*ὅσον ἂν τις λάβοι τὲς δύω ἢ τοὺς τρεῖς δακτύλους συμβάλλων, Γλ.* pincée), *ὡς τὸ συνήθ. τσυμπητὸν, τσυμπιὰ, τσύμπημα* (*οἷον τσυπητὸν*), *βλ. τὸ συγγεν.* Щиплю́.

Щербúна, *ἐκ τῦ* Щерба, *Κρν.* shkerbina, sherba, shkerba (*χάραγμα, χάσμα, ῥῆγμα, τρύπα, χάλασμα*), *συγγ. σκάρω, Γρμ.* scharren, scheeren, Scharte, *σκάριφος* (*συγκοπ. σκάρφος, σκάρφα*)· *τὸ δὲ σκάρω = κάρω = χάρω, χαρύω, χάρυβος* (*ὡς, χάρυβδις*), *χέραβος, Σ. χάρβαλον, χαρβάλα,* (*χαρβάνα*, Щербúна).

Щéркъ, *Πολων. καὶ Βμ.* Штѣрк [*κάχλιξ, τὸ λτ.* glarea· *καὶ χάληξ, ὅθεν τὸ* calx, calculus, *καὶ κόχλαξ, κος, Σ. χοχλάκα ἐκ τῦ κόχλος, ἀντὶ κόχολος* (= Цóколь, *ὅθεν παρ' ἄλλοις τὸ Σ. τζαγίλι*), *κόγχλος, κόγχυλος, ὀγγύλος*], *συγγ. σκερὸς* (*σκέραξ*, Щéркъ), *σκίῤῥος* (=*ξερὸς, ξηρὸς, σχερὸς, χέῤῥος*)· *τὸ θέμα χάρω, κάρω, κέρω, ὅθεν κέρχω, κτλ. ἡ ἰδέα ἐμφαίνει τραχύτητα· ὅθεν καὶ τραχέων σωμάτων ἦχον τεμνομένων, κτλ.* (*βλ.* '*Ρείμ. λ. χαράσσω*)· *βλ. καὶ* Шéрсть, *καὶ* Хрящъ.

Щéть, Щетúна (*χοίρου θρὶξ*), *ὃκ=σκύτα, σκυτίνη*(*βλ.* Чупрýнъ)· *ἀλλὰ μᾶλλον=λτ.* seta, *χαίτα, χαίτη* (*ὡς χάληξ, χάλιξ*, silix), *'Ισπ.* seda, *Γλ.* soje (de porc), etc. (*μετὰ τȣ̃ πνεύμ. σ, σ-χαίτα, σχ = σκ =* щ).

Щечỳ, -тúть (*κλέπτω, ὑφαιροῦμαι*) *σχέζω, σχέδω, σχέθω* (*κρατῶ*). *ἢ σχάζω, σχέζω=σχίζω* (*χάω, χάδω, χάω, κάω, κύω, κύθω. βλ.* Хúщу).

Щù (*ζωμὸς κράμβης, τῆς Σ. ἁρμιᾶς, ἐκ τȣ̃ ἅλμη*)=(*ὁ*)*στζὺ*, (*ὁ*)*σκὺ = ὀξὺ, ὀξὺς* (кис-, скис, ски, ск = щ), *βλ.* Кúслый.

Щúкаю (*ἀπομύττω τὸν λύχνον=Γλ.* moucher, *συνήθ. ξεφτιλίζω, καὶ κωμικῶς, ξεμυξιάζω· ὡς ἐκ τȣ̃* Щúку), *ψίχω, ψέχω* (*ψ = σκ, κσ, ὡς, ψάω, ξάω, σκάω*), *καὶ ψήχω* (*κόπτω, τρίβω, ὡς καὶ Σ. κόψε τὸ φιτίλι*).

Щиплю́ [*κολάπτω, ἐπὶ πτηνῶν· 2, τίλλω, ἐκλέπω, δρυμάσσω, Σρβ.* Штипáти (*βλ.* Щавéль) *ὡς ἐκ τȣ̃* Щипỳ] *τσύπω, πῶ, συνήθ. τσυμπῶ=στύπω, τύπω, τύμπω* (*ὅθεν τύπανον, καὶ τύμπανον μετὰ τȣ̃ ςομφάζοντος μ*), *τύπτω· ὡς καὶ ςυπάζω* (*ςυπίζω*) *συνήθ. ςȣμπίζω, κτλ. ἔςι δὲ τὸ τ καὶ στ = τσ = τζ* (*στζ!*), *ὅθεν καὶ ἄλλα τῆς Σ. πολλὰ, καὶ τῶν Βυζαντίων τὸ τσυμπλίδα* (*σπινθὴρ*)=*ςυμφαλὶς, -λίδα ἀντὶ ςυφλὴ* (*ἐκ τȣ̃ ςύφω = θλίβω· ὡς καὶ ςράγγω, ςράγξ*), *ςυφλὸς = ςυφελὸς* (*ςυφὸς, πεπυκασμένος, σκληρὸς*), *βλ.* Крóпля· [*τὸ δὲ τύ-*

πω = δύπω, δάπω, Дýпу (βλ. Дупло̀), δέπω, δάπτω (δαρδάπτω)· καὶ ὁ τύπος = κτύπος = δόπος, τόπος, δȣ̃πος, κτλ. βλ. Ῥείμ. λ. ϛυπάζω καὶ δάπτω]. Щипéчъ (ῥύγχος), καὶ πληϑ. Щипцы́, τὸ συνήϑ. (τσυμπὶ) τσυμπίδιον [=λαβὶς, οἷον πυράγρα, ὀδοντάγρα, ἡλάγρα, κτλ. Γλ. pincettes, ἐκ τȣ̃ pincer (τσυμπῶ), συγγεν. pingo, pango (πήγγω, πάγγω), πήγω, πάγω, πήγνυμι]. Щипцы̀ καὶ αἱ χηλαὶ τȣ̃ καρκίνȣ, μεταφορ. διὰ τὴν ὁμοιότητα (ὅϑεν καὶ „πυραγρέτης καρκῖνος=πυράγρα· Ἐπίγρ.). τὸ δὲ Κρτ. Щепцы̀=δάκτυλα, ἄρϑρα. [ȣ̃τω καὶ τὸ λτ. forceps, forcipes (χηλὴ, καὶ ψαλὶς, καὶ ἡ λαβὶς, κυρίως ἡ πυράγρα), ἐκ τȣ̃ ἀρχ. formucapes (formus, capio), οἷον, φερμο-κάπτης (φέρμὸς = ϑερμὸς, ϑερμὸν, ἀντὶ πῦρ. οὕτω καὶ νῦν τὸ πῦρ ὡς ἐκ τῆς ἐνεργείας καλεῖται ἔϛιν ᾗ τῆς Ἑλλάδος, λαμπρὸν, καὶ παρὰ τοῖς Ποντικοῖς, ἄψιμον, συνηϑέϛερον δὲ, φωτία. βλ. Ўгль]. βλ. καὶ Щепóть.

Щи́рый (γνήσιος) κύριος? (genuinus, proprius) Πολ. czzéry, szczyrny (ἀντὶ Чи́рый? ὡς, Щýдо = Чýдо).

Щи́тъ (ἀσπὶς, ϑυρεὸς), σκύτος, λτ. scutum, καὶ scutarium, συνήϑ. σκȣτάρι (ἐκ τȣ̃ σκύτος, καὶ τὸ συνήϑ. σκουτίον)· τὸ δὲ σκύτος (= δέρμα), ὡς τὸ βῶς, βοῦς, ῥινὸς = ἐκ βοείȣ δέρματος ἀσπὶς (Ὁμ.)· ὅϑεν Защищáю (щищáю)=ὑπερασπίζομαι (ζα-σκυτόω=

σκύτει, δορᾷ καλύπτω). βλ. Тáрчъ, καὶ Джи́дъ.

Щóлокъ, Щéлокъ (κονία, ςακτὴ κονία, ῥύμμα)=σδόλος, ζόλος, ψόλος (ο = ε), σβόλος, ἄσβολος. συγγεν Золà (ὡς, σδόλος = σβόλος; ἄσβολος, ἀσβόλη). βλ. καὶ Спýдъ.

Щỳ = Счỳ (βλ. Сéчъ, ὃ συγκέκοπται ἐκ τȣ̃ Сечỳ, καὶ τȣ̃το παρὰ τὸ ἄῤῥητον Сею, с=χ, χέω (χύω. Ἴσως δὲ καὶ τὸ Сырь, Сырость (ὑγρασία, νοτίς), ὡς ἐκ τȣ̃ ἀῤῥήτȣ Сыру, Сыю = χύω, χύσω, σ = ρ, χύσις (ὡς καὶ τὸ νοτίς ἐκ τȣ̃ νέω, νείζω, νίζω, νίγω, νίφω, ningo)· ȣ̃τως ἐκ τȣ̃ ἀῤῥήτȣ сеѝ, -рỳ καὶ τὸ κακέμφατον Срỳ (χέσ. σ = ρ)· πρβλ. τὸ Τȣρκ. schitzmek.

Щýдо (τέρας) = Чýдо· ȣ̃τω καὶ Щýю (ὅθεν Щýдь (αἴσθησις καὶ ἦθος, τρόπος, φύσις) = Чýю, Чýвствую.

Щýпаю (ἐφάπτομαι, ψαθάλλω, βλιμάζω ὄρνιν· καὶ Щýпъ = καθετὴρ πρὸς τὸ ἐσμάσσεσθαι καὶ ἐσαφᾶσθαι ἐπιτήδειος. ὡς ἐκ τȣ̃ Щýпу) ἴσως, ψύφω=ψέφω, ψάφω, ψαύω, καὶ (φ = χ), συνήθ. ψάχω, ψάχνω (ὡς καὶ ψήχω). τὸ Γρμ. schuppen (τρίβειν)=ψέφειν = ψώχειν (ψ = σκ. βλ. Щи́каю). ἢ γȣ̃ν πιθανώτερ. καὶ Щýпаю, συγγεν. Щиплю̀.

Щýрю (καμμύω). Щýрюся (ἰλλώπτω)=σκύρω (ὅθεν σκυρθάνιος) = σκάρω, ὅθεν σκάρδω, ὅθεν (σκαρδαμὺς), σκαρδαμύσσω = καμμύω.

* *

Ъ, Ы, Ь.

Περὶ τῶν τριῶν τϐτωνὶ γραμμάτων εἴπομεν ἐν τοῖς ἔμπροσθεν (βλ. Μέρ. Α. Ἀλφάβητ. καὶ περὶ Ὀνόματ. σελ. 114), *λέγομεν δὲ καὶ ἤδη ἐκτενέςερον. Ἀμφότερα τοίνυν τὰ τελικὰ ἡμίφωνα τό, τε* Ъ (еръ, Jerr, *γιέῤῥ*), *καὶ τὸ* Ь (ерь, Jer', *γιέρ'*), *οὐδὲν ἄλλο μοι δοκεῖ ἢ αὐτὸ τὸ φωνῆεν Ε, συνημμένας ἔχον τὰς πλαγίας (τήν τε μέσην καὶ τὴν κάτω), καὶ ἀπεςραμμένην μὲν τὴν ἄνω ἐν τῷ* Ъ, *ἀποτετμημένην δὲ παντάπασιν ἐν τῷ* Ь. *Εὑρίσκεται δὲ δήπου καὶ ἐν Ἑλληνικοῖς χειρογράφοις (τοῖς ἀπὸ τϐ* Ε *αἰῶνος καὶ ἐφεξῆς) ϭ = ε (ὅθεν καὶ τὴν ευ δίφθογγον γράφομεν καὶ ἤδη ϐ), καὶ αὐτὸ δὲ τὸ λτ.* e *πέπλασται ὡσαύτως ἐκ τῆς ἄνω πρὸς τὴν μέσην πλαγίαν συγκεκλασμένης· μαρτυρεῖ δὲ τϐτοις καὶ τὸ* Ѣ, *ὃ, γε καὶ αὐτὸ μεμόρφωται ἐκ τϐ* Ε (*βλ.* Ѣ). *Πάντων δὲ μέγιςον τεκμήριον τόδε ἐστί· τὰ γὰρ* Ъ, *καὶ* Ь *ἐν τέλει λέξεων ἀναπληρϐσι τὸν τόπον τϐ Γαλλικϐ ἡμιφώνϐ* e· *οἷον τὰ Γαλλιςὶ γραφόμενα* trône, trope, polype, dôme, *κτλ. οὐκ ἄλλως, ἢ* Тронъ, Тропъ, Полипъ, Домъ, *καὶ προφέρϐσι καὶ γράφϐσιν οἵτε Ῥϐσσοι καὶ οἱ ἄλλοι Σλάβονες (οἱ χρώμενοι γράμμασι Σλαβονικοῖς), ἀντὶ τῶν, δόμος, θρόνος, τρόπος, πο-*

λύπος (πολύπυς), ὡς καὶ λτ. thronus, domus, tropus, κτλ. Ἰταλιςὶ δὲ trono, tropo(u=o). τὸ δὲ Γαλλικὸν e αὐτό πυ ἐςι τὸ τῆς Ἑλληνικῆς κλητικῆς ε (θρόνε, τρόπε), ἐκ τῦ ο τῆς ὀνομαςικῆς μεταπλασθὲν (τρόπο-ς, κτλ.)· καὶ τὸ e δὲ, τὸ τῶν Λατινικῶν καὶ Σλαβονικῶν ὐδετέρων ληκτικὸν, ἀντιςοιχεῖ πρὸς τὸ τῶν ἑλληνικῶν ο (βλ. Тóй). Καὶ μὴν καὶ ἐν μέσῳ πολλῶν λέξεων τῆς ἀρχαίας Σλαβονικῆς εὕρηται προφανῶς τὸ μὲν Ь ἀντὶ τῦ e, οἷον, Оцьтъ, ἀντὶ Оцетъ, Дьнь=Дéнь, κτλ. καὶ ἐν ἀρχαίοις κώδηξιν ь=ѣ (=e), οἷον Свьтiться ἀντὶ Свѣтиться (βλ. Δοβρόβ. σελ. 72). τὸ δὲ Ъ ἀντὶ ο, οἷον, плъть = плоть, тъщъ = тощъ, пълнъ = полнъ (ὡς καὶ съ, въ = со, во), κτλ. ἔςι δὲ δῆπυ συνηθεςάτη ἡ τῦ ε εἰς ο μεταβολὴ, καθὰ δὴ καὶ εἰς ι (εἴ γε τὸ ε ἀρχαίως ἐξεφωνεῖτο καὶ ει, ἡ δὲ ει=ι μακρῷ)· ὅθεν καὶ τὸ ἀρχαῖον есми, καὶ есмы, есме, есмо, (πληθυντικὸν τῦ α προσώπυ)=есмъ= ἐσμεί(ν), ἐσμέ(ν). καὶ πάντα δὲ τὰ πρῶτα πληθυντικὰ πρόσωπα λήγυσιν εἰς мъ = με(ν). τὰ δὲ τρίτα εἰς тъ = τι (τὸ δὲ πάλαι εἰς ть. βλ. Δοβρόβ. σελ. 19)· ὥςε τὸ Ъ ἐκφράζει τό, τε ι, καὶ τὸ ε, καὶ ο· ἀλλὰ καὶ τὸ Ь=ι, οἷον, есмь=ἐσμὶ, καὶ τὰ εἰς ши Σλαβονιςὶ δευτεροπρόσωπα ῥωσσικῶς λήγυσιν εἰς шь, καὶ τὰ ἀπαρέμφατα εἰς ть ἀντὶ ти· καὶ ἐν μέσῳ δὲ τῶν λέξεων ἀντικαθι-

ςᾶσιν οἱ Ῥῶσσοι τὸ ь, ἀντὶ і, οἷον, бью = бію, пью = пію, κτλ. Τούτων ὅτως ἐχόντων, πρόδηλον ἄρα ὅτι καὶ τὸ φωνῆεν Ы (τὸ δ' ἀρχαῖον ἐγράφετο ЪІ), σύνθετόν ἐςιν ἔκ τε τῶ Ъ, ἢ Ь = ε, καὶ τῶ І = ι, ἤτοι αὐτή ἐςιν ἡ Ἑλληνικὴ δίφθογγος ΕΙ, καὶ ταύτην ἔχει κυρίως δίφθογγον ἡ Σλαβονικὴ μετὰ τῶν Ἑλληνικῶν ου (оу), καὶ αυ, καὶ ευ ὡς προείπομεν (βλ. Ἀλφάβητ. βλ. καὶ ἐφεξῆς τὸ τοιχεῖον Ѣ). Προφέρεται δὲ τὸ ςοιχεῖον Ы παρὰ τοῖς Σλάβοσι παχυςομώτερον, κάτω πρὸς τὴν βάσιν τῆς γλώσσης ἐρεῖδον τὸν ἦχον, ὡς ἔγγιςα τῶ ἑλληνικῶ η (βλ. τὸ ἡμέτερ. σύνταγμ. περὶ τῆς τῶν ἑλλην. γραμμ. προφορᾶς), ᾧ καὶ πολλάκις ἀντιςοιχεῖ (ὡς Монастырь = μοναςήριον· кыла, καὶ Ῥωσσ. кíла = κήλη, κτλ.)· ἔςι γὰρ καὶ τὸ η = ει (ὡς ἠμὶ = εἰμὶ = ἐμὶ, ἐμμὶ, ἐσμὶ, κτλ.)· ἀντιςοιχεῖ δὲ καὶ πρὸς τὴν οι (ὡς καὶ ει = οι, ἐν τοῖς, οἴω = εἴω = ἔω, ἴω, εἶμι κτλ.), καὶ πρὸς τὸ υ (κατὰ διαλέκτες ὡς ἔγγιςα ὁμόφωνον τῇ οι· καὶ Πολωνοὶ δὲ τῷ у χρῶνται ἀντὶ ы)· καὶ πρὸς αὐτὸ, τέλος, τὸ ἁπλῶν ι (βλ. Δοβρόβ. σελ. 23)· πολλαὶ γάρ εἰσι τροπαὶ τῶ ι περὶ τὴν προφορὰν, κατὰ τὴν τῶ ςόματος ἀμέλει τοι διάπλασιν καὶ τὸν σχηματισμὸν τῆς φωνῆς ἑτεροιωμένω, καὶ ἁδρότερον ἢ λεπτότερον ἢ μέσως πως ἀπηχῶντος τῶ φθόγγω, ὡς δέδεικται διὰ μακρῶν ἐν τῷ περὶ

προφορᾶς. Ἐπεὶ τοίνυν τὸ Ѣ = *ο, ἐντεῦθεν καὶ ἡ τȣ̃τȣ παχυτέρα προφορὰ, ὡς ἡμίσεια δηλονότι τῆς τȣ̃ διογκȣ̃ντος τὸ ςόμα ο, λεπτοτέρα δὲ ἡ τȣ̃* Ь, *καὶ ὡς ἔγγιςα τῆς τȣ̃ ι συγγενȣ̃ς τȣ̃ ει = ε. Καὶ ἔςιν ἄρα τὸ* Ѣ *ἐν ταῖς ληγȣ́σαις τῶν ὀνομάτων ἀτίςοιχον πολλάκις πρὸς τὸ ἑλληνικὸν ο· οἷον*, обѣ = *ἀπὸ (ὀπὸ)*, азѣ = *ἀζὸ (ἀντὶ ἀγὸ, ἀγὼ = ἐγὼ)*, бе́зѣ = *Ϝέξω*, до́мѣ, *δόμο-ς*, по́тѣ = *πότο-ς·* про́стѣ, *πρόσθο-ς*, сы́нѣ, *σ-ῖνο-ς*, пра́вѣ, *πρᾶϜο-ς*, пря́мѣ, *πράμο-ς (πρόμος)*, *κτλ. ἴσως δὲ τὸ πάλαι καὶ τορώτερον ἐξεφωνεῖτο τὸ νῦν ἡμιφωνȣ́μενόν πως τȣ̃το* ѣ = *ο, ὅθεν ἔμεινεν ἐν τοῖς Σλαβονικοῖς ȣ̓δετέροις τέλειον τὸ ο* (просто, прямо, *κτλ. καὶ ὅσα τοιαῦτα, οὐδὲν ἀλλ᾽ ἢ τὰ ἑλληνικὰ ὄντα ȣ̓δέτερα εἰς ο, οἷον πρόμον, πρόσθον, χωρὶς τȣ̃ ληκτικȣ̃ συμφώνȣ)· τὸ δὲ* ь = *ι, ὡς*, е́смь, *ἐσμὶ*, е́сть, *ἐςὶ*, Го́сть = *λτ.* hosti-s (*βλ.* Страна̀), о́гнь = igni-s, Сме́рть = morti-s, mors (*μόρος*), Да́ждь = Да́ди = *δάθι, δόθι (οὕτω καὶ τὰ βαρύτονα καὶ πάντα τὰ δευτεροπρόσωπα τῆς Ῥωσσικῆς προςακτικὰ προηγȣμένȣ συμφώνȣ λήγȣσιν εἰς* ь, *ἀντὶ τῶν εἰς* и *Σλαβονικῶν· βλ. καὶ ἀνωτέρω)· καὶ πρὸς τὸ ε δὲ ἀντιςοιχεῖ τὸ* Ь (*ὡς καὶ τὸ* Ѣ), *οἷον* Пя́ть = *πάτε (πάντε, ἀντὶ πέντε)·* Се́дмь = *σ-έ(β)δεμ*, *λτ.* septem, *κτλ. ἀλλὰ καὶ η* = ь, *ἐν τοῖς*, Пя́дь, *πάδη (παδὴ*,

σπαδή, σπιδή), Вόпль (Вόпь) *Ϝοπὴ* (*ὀμφή*)· *κτλ. διὸ καὶ πάντα τὰ θηλυκὰ λήγουσιν εἰς* ь, *ἡμέν τοι χρῆσις τῆς γλώσσης διέκρινε καὶ τὴν θέσιν τουτωνὶ τῶν στοιχείων, καὶ τὴν εἰς ἄλληλα κατὰ διαλέκτους μεταβολήν, ὡς ἀπαιτεῖ ὁ τῶν λέξεων κατὰ Σλάβονας σχηματισμὸς, περὶ οὗ διαλαμβάνουσιν οἱ γραμματικοί· ἡμῖν δὲ περί τε γενέσεως καὶ δυνάμεως τῶν στοιχείων καὶ, πρὸς τίνα δὴ τῶν Ἑλληνικῶν ἀναλογοῦσι, προὔκειτο λέγειν· καὶ εἴρηται τὰ δοκοῦντα. Τί δὲ καὶ βουλόμενος ὁ τοῦ Σλαβονικοῦ Ἀλφαβήτου πατὴρ* еръ, *καὶ* ерь, *ὠνόμασε τὰ γράμματα; ἁπλοῦς ὁ λόγος, καὶ δῆλος τῷ ἐπιστήσαντι. τὸ γὰρ* Е *μεταπλασθὲν εἰς τὰ* Ъ *καὶ* Ь *ἀντίστροφον ἀποβέβηκε* Р (*ῥῶ*), *ὅ περ οἱ Λατῖνοι λέγουσιν* ere, *ἢ* er, err (*ἔρε, ἔρ*) = еръ, ерь· *καὶ ἔστιν ἄρα τοὔνομα τοῖς στοιχείοις δήλωσις οὐ τοῦ φθόγγου ἀλλὰ τῆς μορφῆς* (*ᾗ δὴ καὶ τὸ ἀρχαῖον Κόππα*, ϙ, *ἀντιῤῥῶ ὡς ἐκ τοῦ σχήματος ὠνόμασται* (*βλ. Μοντεφαυκῶνα* [Montfaucon] *παλαιογραφ. σελ.* 132)· *ὅθεν οὐδὲν δεῖ ταῦτά γε τὰ στοιχεῖα οὔτε τῶν Ἀρμενίων οὔτ' ἄλλου τινὸς ἔθνους ἀναδιφῶντας τοὺς ἀλφαβήτους ἐπιζητεῖν* (*βλ. εἰσαγωγ.* § *α, καὶ σελ.* 114, *Μέρ. Α*). *οὐδέ μην τὴν τούτων δύναμιν πρὸς τὸ ἑβραϊκὸν* cheva *ἀπεικάζειν· ἅλις γὰρ, οἶμαι, σαφῶς καὶ ἀναμφηρίστως ἥ τε φύσις αὐτῶν καὶ ἡ μορφὴ ἐκ τῶν Ἑλλη-*

νικῶν γραμμάτων ἀποδείκνυται. Ἀλλὰ καὶ τὸ ὑποκοριςικῶς λεγόμενον ἐῤῥίκιον (ерикъ, Jerrik), *ὃ γράφεται παρά τισιν ἀντὶ τȣ̃* Ъ, *ἐξ αὐτȣ̃ δὴ τȣ́τȣ καὶ συνετμήθη, προσγραφόμενον μὲν ἐκ, ἐπιγραφόμενον δὲ τοῖς συμφώνοις ἐπιτομῆς καὶ ςενογραφίας χάριν, οἷον* к^s, в^s, с^s = къ, въ, съ = во, ко, со, *κτλ. καὶ τὸ ἀπηρχαιωμένον δὲ ἤδη ἐπιέῤῥικον* (pajerk) ‸ *ἐπετίθετο ἐν εἴδει προσῳδίας ἀντὶ τȣ̃* ь, *οἷον* персп҃ = перспь, *κτλ.* (*βλ. Δοβρόβ. σελ.* 21). *βλ. καὶ* Ѣ, Ю, Я.

Ѣ, ѥ.

Ѣ, Ѣ, ѣ (Ятъ = Jat', *ἰά̆τ', ἢ γιά̆τ'*) = *αι, ε, καὶ* = я = *α· τὸ δὲ* ѥ (Je, *ἰ̆έ*) = *ε. Καὶ τὸ* Ѣ *τοίνυν ȣ̓ τὸ Ἀρμενικὸν* ietch, *ἀλλ' αὐτό ἐςι τὸ φωνῆεν* Ε *μεταπλασθὲν μὲν πρῶτον ὡς τὸ* Ь (*βλ. ἀνωτέρω* Ъ, Ь), *εἶτα δὲ διαπερονηθὲν τὴν κάθετον διὰ τῆς κεραίας, ἥ τις ȣ̓δὲν ἀλλ' ἢ τὸ* I (*ἰῶτα*) *ἐγκάρσιόν ἐςιν, ὡς ὁρᾶται σαφῶς παριςάμενον ὄρθιον ἐκ πλαγίων ἐν τῷ τȣ̃* Ѣ *ἰσοδυνάμῳ* ѥ (*μηδὲν ἐκείνȣ διαφέροντι, ἢ ὅτι τὸ μὲν* Ѣ *τὸ πάλαι μόνον ἐγράφετο μετὰ σύμφωνον, τὸ δὲ* ѥ *ἐν ἀρχῇ λέξεων καὶ συλλαβῶν,*

ἀνθ' ȣ̓ καὶ Ѥ μόνον ἔγραψαν ἐπιτομώτερον οἱ νεώτεροι)· ἐκ δὲ τȣ̃ Ѥ πέπλαςαι καὶ τὸ κατὰ τὴν κοινὴν τῶν Ῥώσσων γραφὴν εἰθισμένον ıѢ ἀντὶ Ѣ. Ὄνομα μὲν τοίνυν τῷ ςοιχείῳ Ять, ἀντὶ Ѥть (μεταβάλλονται γὰρ εἰς ἄλληλα τὰ Я, καὶ Ѣ, ὥςτὸ α καὶ ε. βλ. Ѣчáю), ὁ δὲ φθόγγος, ε συναλειφόμενον μετὰ τȣ̃ προηγȣμένȣ ἰῶτα, ὅ περ ἐν ἀρχῇ λέξεως ἢ καὶ φωνήεντος ἡγȣμένȣ φύσιν συμφώνȣ μεταλαμβάνει, ὡς τὸ λατινικὸν J πρὸ τῶν φωνηέντων a, e, o, u, οἷον Janus, Jovis (βλ. λ. Дéнь καὶ Μέρ. Α. Ἀλφαβητ. γράμ. щ), Julius, Jecur (ἰ-ȣ̃κορ, ἰ-ῆκαρ, κ=π, = ἧπαρ), ὡσαύτως προφέρονται καὶ τὰ Σλαβονικὰ Я, Ю (= ια, ιȣ, καὶ για, γιȣ, Ja, Ju. βλ. ἐφεξῆς τὰ ςοιχεῖα). Φαίνεται δὲ τὸ τοιȣ̃τον ι πνευματισμȣ̃ τι εἶδος εὐφωνικȣ̃, ἥ περ ἔξεςι συμβαλεῖν ἐκ τῶν ἑλληνικῶν, ἰάω (ἐκ τȣ̃ ἄω), ἰαύω (αὔω), ἰῶλκα (ὦλκα), κτλ. (καὶ Ἄραβες δὲ καὶ Τȣ̃ρκοι προςιθέασι τοιȣ̃τό τι ἰῶτα καὶ μάλιςα πρὸ τȣ̃ σ, ὅθεν εἶπον καὶ τὴν καλλίςην Σμύρνην, Ismir, καθὰ καὶ τὸν Σπεῖρον, Ispir, κτλ. τὴν δὲ Κῶν, ἀκȣ́οντες παρὰ τῶν Ἑλλήνων μετὰ τῆς προθέσεως συνημμένην εἰς τὴν Κῶ ἐκάλεσαν Istankioi, καὶ ἐκ τȣ̃ εἰς τὴν Πόλιν ἔπλασαν οἱ βάρβαροι τὸ ὄνομα, Istampol, καὶ Stampoul, ἐκ δὲ τȣ̃, εἰς τὴν Λῆμνον, παρετραύλισαν τὸ Staliman, κτλ. Κἀνταῦθα

θαυμάζειν ἔπεισί μοι τῶν Εὐρωπαίων Γεωγράφων, οἵ γε καὶ αὐτοὶ τοῖς αὐτοῖς ἢ καὶ παραπλησίως παρακεχαραγμένοις ὀνόμασι, πάμπαν ἀξυνέτοις καὶ τοῖς πάλαι καὶ τοῖς νῦν Ἕλλησιν, Ἑλληνικὰς χώρας ἀποκαλῦσι, Stalimene, γράφοντες, καὶ τ' ἄλλα, καὶ Scio τὴν Χίον, καὶ Malvasia, τὴν Μονεμβασίαν, καὶ ἄλλα πολλὰ τοιαῦτα ἐκτραγῳδῦντες· καὶ ταῦτά γε τύτων τινες ἑλληνίζοντες, καὶ τὴν προφορὰν τῆς τῶν Ἑλλήνων γλώσσης ἐπανορθύμενοι κατὰ τὺς φιλολογικὺς ἄξονας τῦ Ἐράσμυ! καὶ τάδε μὲν λόγυ πάρεργον εἰρήσθω)· τὸ δ' οὖν προτιθέμενον ἰῶτα ἐν μὲν τοῖς Ἑλληνικοῖς ὀνόμασι προφέρεται καθαρὸν καὶ διῃρημένον καὶ ἀσυναίρετον πρὸς τὸ ἑπόμενον φωνῆεν, ἐν δὲ τοῖς Σλαβονικοῖς Ѥ καὶ Я, καὶ Ю, ἤτοι συνεκφωνεῖται κατὰ συνίζησιν, ἢ καὶ συναλείφεται ὑγρότερον μετὰ τῦ ἐφεξῆς φωνήεντος, καὶ ἀπηχεῖ συμφωνικώτερον ὡς γ (ὅπερ ἔφθημεν εἰπόντες), κατὰ τὸ λατινικὸν J. λεπτὸς γὰρ ὢν ὁ φθόγγος ὁ τῦ ι συντήκεται ῥᾷςα καὶ συμφθείρεται εἰς μίαν συλλαβὴν πρὸς τὸ ἑπόμενον φωνῆεν α, ε, ο, ω, υ (ἃ δὴ πάντα, τὰ μὲν μᾶλλον τὰ δὲ καὶ ἧττον, μεγαλοφωνότερα τῦ ἰῶτά ἐςι), καὶ μάλιςα ὅταν ἐπιτροχάδην ἐκφωνῆται. Διὰ ταῦτα καὶ τῆς Ἑλλάδος πολλαχῦ οἱ χυδαιότατοι προφέρυσιν ἐνίοτε τό, τε ε καὶ τὸ ιε, ὡς Je, γιε (Ѥ, Ѣ), οἷον, γυιὲ = υἱὲ,

καὶ ἐκ τῦ Ὄλυμπος, καὶ Ἔλυμπος (ο = ε) προσθέμενοι τὸ πνευματιςικὸν ἰῶτα ἔπλασαν τὸ Ἰέλυμπος ἢ Γιέλυμπος· καὶ τὸ γεράνεος εἶπον, γιερανιδς· καὶ τὸ ιον, ειον δὲ προφέρυσιν ὡς γιὸν (χωριὸν, πλυςαρειὸν), καὶ τὸ ε ὡς τὸ Ῥωσ. ѣ, οἷον, γιόμα (ἐκ τῦ γόμα ἀντὶ γέμα, τὸ γεῦμα), καὶ γιομόζω (γομόζω, ἀντὶ γεμόζω = γεμίζω), καὶ νιόμα ἐκ τῦ νέμα (νεῦμα), κτλ. καὶ, τὸ ια δὲ συγκιρνῶσι κατὰ συνίζησιν εἰς ιὰ, Fιὰ (Я), οἷον παιδγιὰ, χωργιὰ· οἱ δ᾽ Ἠπειρῶται λέγυσι καὶ ια ἀντὶ α, οἷον θιάμα, θιαμάζω, ἀντὶ θάμα = θαῦμα, θαυμάζω, ὃ παρὰ τὸ θέαμα [καί τοι γε καὶ τὸ εα συναλοίφεται εἰς εα, ια, για, ὡς, ἀπαριάζω, ἀπαργιάζω = ἀ-παρεάζω (μετὰ τῦ εὐφωνικῦ α) = παρεάω (ἐάω καὶ ἐάζω, ὡς, πιάω καὶ πιάζω)· ἀπαγκιάζομαι = ἀπαντιάζομαι (κ = τ) = ἀπαντίον ἵςαμαι, φυλάττομαι, κτλ.]. καὶ τὸ ιυ δὲ ἐκφέρυσιν γιῦ, ἢ Ju (ю), παιδγιῦ, χωργιῦ· τὸ δὲ υ, ιυ, Γιύρα λέγοντες τὰ Γύαρα (συγκοπ. Γύρα, καὶ υ = υ, Γύρα), καὶ κιυρὰν οἱ Χῖοι τὴν κυρὰν (υ = υ, κυρὰν, συγκοπῆ ἐκ τῦ κυρία = κυρία. βλ. καὶ Ю). Καὶ τὰς ιυ, δὲ καὶ ιο, καὶ ια, συλλαβὰς συναιρῦσιν ὑγρότερον εἰς μίαν, ὡς, Γιύδας (Judas = Ἰύδας), Γιορδάνης (Ἰορδάνης), Γεώργης, Γεώργος (Γεώργιος), Γιάννης, Γιαννάκης, Γιάγκος (Ἰάννης, ἀντὶ Ἰωάννης, Ἰωαννά-

κης, κος), γιατρὸς (Ἰατρὸς), κτλ. Πρόσθες τούτοις καὶ τὰ Ἰταλικὰ ia, ie, io, iu, *κατὰ συνίζησιν συνεκφωνέμενα, ὡς*, piu, giu, piede =*λτ.* (pes, pedis), diede (dedi), pietra (petra), fiele (felis), orecchio, gioia, gioiello, ciglia, *κτλ. καὶ τῶν Γαλλικῶν τὰ ἀντίςοιχα, καὶ ὅσα τέτοις ὅμοια· ταῦτα καθόλε περὶ τε φθόγγου τῶν Σλαβονικῶν γραμμάτων* Ѣ, Ю, Я, *καὶ τε Ῥωσσικε* ё (= jo)· *τό γε μην* Ѣ *προφέρεται πολλάκις καὶ διαλελυμένον, ὡς* ïè, *παρὰ τοῖς νοτειοτέροις τῶν Σλαβονικῶν ἐθνῶν (οἷον* біелъ, ліепъ, *ἀντὶ* бѣлъ, лѣпъ), *πολλάκις δὲ καὶ συγχέεται μετὰ τε ἁπλε* ε (*βλ. Δοβρόβ. σελ.* 23—28). *Τὰ τοίνυν*, Ѣ, *καὶ* Ю, *καὶ* Я (*καὶ τὸ Ῥωσ.* ё), *κρυπτὰς διφθόγγες καλεσι καταχρηςικώτερον οἱ Σλαβονικοὶ γραμματικοὶ, καθὰ καὶ τὰς* ы, *καὶ* оу (у), *ἀλλὰ ταύτας μὲν εἶναι κυρίας διφθόγγες καὶ τὰς αὐτὰς ταῖς Ἑλληνικαῖς ει καὶ ου εἴπομεν ἐν τοῖς ἔμπροσθεν* (*βλ.* Ъ, Ы, Ь)· *τὰ δὲ* Ѣ, *καὶ* Ю, *καὶ* Я (=ie, io, ia), *καί τοιγ' ἐκ δυοῖν φωνηέντοιν συνεςηκότα, οὐκ ἂν ἔμπης καλοῖντο δίφθογγοι ὀρθῶς· τὸ γὰρ ι ἀείποτε πέφυκεν ὑποτάσσεσθαι συναπτόμενον τοῖς μεγαλοφωνοτέροις φωνήεσιν α, ε, ο, ἵνα δίφθογγος ᾖ, κατὰ τὰς ἑλληνικὰς αι, ει, οι, ἐν δὲ τοῖς Σλαβονικοῖς ςοιχείοις προτάσσεται, τε μεγαλειοτέρε φωνήεντος ἑπομένε, καὶ*

ἢ συναλειφόμενον μεταλαμβάνει φύσιν συμφώνȣ (ᾗ περ ἔφθημεν εἰπόντες), ἢ γȣ̃ν συνεκφωνεῖται κατὰ συνίζησιν· ὅθεν ταῦτα δὴ τὰ γράμματα (Я, Ю, Ѣ) καλῶς ὠνόμασεν ὁ Δοβρόβισκος φωνήεντα ὑγρὰ (εἰ δὲ βȣ́λει, σύνθετα, ἢ καὶ κατὰ σύλληψιν). Συλλαβὰς δὲ κατὰ συνίζησιν εἴποι ἂν Ἕλλην ἀνὴρ καὶ τὰς ἄλλας, ἃς, πρὸς τῶν ἄλλων εὐρωπαϊκῶν γλωσσῶν τὸ παράδειγμα, φανερὰς διφθόγγȣς ἐκάλεσαν οἱ Σλάβονες, τὰς; ай, ей, ой, ій, уй, καὶ ый, Кй, юй· κἂν ταύταις γὰρ τὸ τελικὸν й (Слитная, τȣτέςι συναλοιφῆς σημεῖον, καλȣ̃σι τὴν ἐπιτιθεμένην προσῳδίαν, οἱ δὲ Ῥῶσσοι λέγȣσι ταύτην Кра́ткое, τȣτέςι βραχεῖαν, ὡς συςέλλȣσαν εἰς ἡμιφώνȣ φθόγγον τὸ й), ȣ̓́τε συναιρεῖται ȣ̓́τε μὴν κιρνᾶται, συνεκφωνεῖται δὲ ὑφ᾽ ἓν μετὰ τȣ̃ ἡγȣμένȣ φωνήεντος, ἀμφοτέρων τῶν φθόγγων συνεπηχȣ́ντων, τȣ̃ μὲν προτέρȣ τορώτερον, τȣ̃ δὲ й ἀμαυρότερον. ᾗ δὴ συνεκφέρονται κατὰ συνεκφώνησιν καὶ αἱ εω, εοι, υοι, καὶ αἱ λοιπαὶ κατὰ συνίζησιν λεγόμεναι ἑλληνικαὶ συλλαβαὶ (θεοὶ, πηληϊαδεω, κτλ. καὶ τὰ τῆς Συνηθείας, ȣ̓ μόνον θεὸς, θειὸς, ποιὸς, πλεὰ, κτλ. ἀλλὰ καὶ, τρώϊ, λέϊ, κρȣ́ϊ, φάϊ, κλαίϊ, ἀντὶ κλαίει, τρώει, τρώγει, λέγει, φάγῃ, κρȣ́ει ($\iota = \epsilon\iota = \eta$), ὅθεν τὰ τῶν Χίων κατ᾽ ἀποκοπὴν καὶ συναίρεσιν, τρῷ, κρȣ̃, φᾷ, λὲ, κλαῖ, κτλ. βλ. καὶ Μέρ. Α, Ἀλφάβητ)·

τὰς δὲ διφθόγγυς ὥρισαν οἱ πάλαι πατέρες ἡμῶν " ςοιχεῖα ἀδιαίρετα, τυτέςι „ δύω φθόγγων (ἤτοι φωνηέντων γραμμάτων) ἕνωσιν ἢ σύλληψιν, εἰς μιᾶς καὶ ἀδιαιρέτυ φωνῆς ἀπήχησιν· εἴρηται δ' ἡμῖν καὶ περὶ τύτων ἄλις ἐν τῷ περὶ προφορᾶς.

Ѣду, Ѣхать, καὶ Ѣзжу, 'Ρωσ. καὶ Σλαβ. Ѧзду, Ѧзжу (ὀχῦμαι, ἐλαύνω ἔποχος, ἄπειμι), τὸ θέμα яз, ѣз = ἐχ (χ = з = ζ = δ = σδ = зд = зж), ἔχω, Ϝέχω, = λτ. veho (ε=ο), ὄχω (ο=α=я Яжу), ὄχος, ὀχέω, ὀχέομαι. [ἕτερον δὲ τὸ ἴτω (ὅθεν ἰτάω, ἴταλος, ἰτητέον = ἰτέον) = иду̀ (ἴτω, ἴθω), παρὰ τὸ ἴω = εἴω, ἔω, λτ. eo, εἶμι· καὶ Γοτθ. iddia (= λτ. ivit), Σνσκρ. Jati, κτλ.]. συγγεν. Везу̀.

Ѣмь, 'Ρωσ. καὶ Ѧмь, Σλαβον. ἀντὶ Ѧдмь, Ѣдмь (ἐκθλίψει τῦ д, ὡς καὶ, Вѣ́мь=Вѣ́дмь, καὶ 'Ρωσ. Се́мь = Се́дмь, Вѣ́лъ, ἀντὶ Вѣ́длъ, ἐκ τῦ Вѣду̀, κτλ.), ἔδημι=ἔδω, edo (com-edo) = ἄδω (ἄδημι), ἄζω (ἄσδω, ἔσδω) ἔσθω, Γρμ. atzen, ätzen, etten, essen = ἐσθίειν, ἔσθειν=Ѣсть=Ѧсти (ἀπαρέμφατα τῦ Ѧмь, Ѣмь), Σβ. ätan· καὶ Λιθ. edmi = ἔδημι. καὶ edu, ἔδω, Λετ. Jesm, Σκρτ. ada, atti, Περσ. asch (καὶ Τυρκικ. asch = ἔδεσμα, ὅθεν aschtzi, ὁ ἐδεσματοποιὸς, μάγειρος). Ѣда̀, Ѣжа̀, Ѣства̀, Ѣде́нiе, Σλαβ. Ѧде́нiе (ἐδανία), ἐδωδὴ, ἐδητὺς, ἔσις. Ѧдный (Ѧденъ), ἐδανὸς, λτ. edulis, ἐδώδιμος. Ѣду̀нъ, ἔδων,

ἐδωδὸς, edax (φάγος). Ядь (ἄδος) ἔδος, ἔδαρ, εἶδαρ, ἔδεσμα, κτλ. βλ. καὶ Ядъ. [Τὸ ἔδω, μέλ. ἔσω, ἔδοξέ τισι συγγενὲς τῶ ἔω (εἰμὶ), μέλ. ἔσομαι, καθὰ δὴ καὶ ἐν ἄλλαις γλώσσαις πολλαῖς ὁμοφωνεῖ τὰ δύω ταῦτα ῥήματα, οἷον λτ. est, esse, καὶ esse (com-esse), καὶ est (edit, edo), Γρμ. ist, καὶ isst, Σλαβον. есть, καὶ ясть, 'Ρωσ. Ѣсть, Σανσκρ. asti, καὶ atti, κτλ. καί φασι τὸ θέμα τῶν ῥημάτων κεῖσθαι ἐν τῷ ἑβραικῷ hesch=πῦρ (πρβλ. καὶ Γρμ. Esse, κάμινος, καὶ essen, ἐσθίειν). τὸ δὲ πῦρ ἅπτειν καὶ ἕψειν καὶ ἔδειν παραίτια εἶναι τῶ εἶναι (εἴγε καὶ ὅλως ἕψειν ἢ ὀπτᾷν ᾔδεσαν οἱ ἀρχαῖοι τὰς ἐδωδὰς, βαλανηφάγοι τινες, ἢ φασὶ, καὶ ὄντες καὶ ζῶντες). ἔμοι γέ τοι μᾶλλον δοκεῖ τὸ μὲν ἔω (εἰμὶ) συγγενὲς τῶ ἔω, εὔω (πνέω, ὅθεν εὖρος)=ἄω, αἴω, Ϝαίω, Вѣю, Γρμ. wehen (πρβλ. Wesen=esse, ἔσεσθαι). τὸ δὲ ἄω καὶ=αὔω, [ὅθεν ἅφω, ἅπτω, καὶ ἄθω αἴθω, καὶ εὔω (ἕφω), ἕψω. τὸ γὰρ πνεῖν (ψυχρὸν, ἢ θερμὸν) συνεισάγει καὶ τὴν ἰδέαν τῶ πυρὸς, ὡς καὶ τὸ πῦρ αὐτὸ παρὰ τὸ πύω, φύω, φύσω, φυσῶ· τὸ δὲ πνέειν καὶ εἶναι ἐπὶ ζώντων συσχετίζονται, καθὰ καὶ τὸ ζάω παρὰ τὸ ἄω=πνέω]. τὸ δ' αὖθις ἔδω συγγενὲς τῶ ἄδω, Γρμ. atzen, ätzen, ядмь, ямь· καὶ τῶτό γε παρὰ τὸ ἄω, ἄζω, ἀλλ' ἐπὶ τῆς σημασίας τῶ μετὰ τῶ πνεύματος, Ϝάω, θάω, θάζω, σάζω,

σάττω = λτ. satio, Γρμ. satt, sättigen, καὶ μετ' ἄλλϑ πνευματισμϑ̃, βάω, πάω, πάσσω, λτ. pasco = βόω, βόσκω (vesco), vescor, καὶ πάλιν πάω, φάω, φάγω. βλ. 'Ρ̓ϛίμ. λ. ἄω].

Ѣча́ю, Ѣча́ти, Σλαβ. (ἠχῶ). τὸ θέμα Ѣк (ἰέκ, ἰάκ, ἰάχ) ἰακέω, ἰαχέω, ἰάχω, ἰάζω, ἴακα (ἰακὴ, ἰαχὴ, ἐκ τϑ̃ ἄω, ὅθεν καὶ ἄχω, ἦχος). Γρμ. Jauchzen. [ὡς Ямь = Ѣмь, Яжу = Ѣзжу, οὕτω καὶ τὸ Языкъ, Σερβ. Ѣзык, συγγεν. Ѣча́ю, з = χ, κ, ч. βλ. Языкъ].

Ѣтеръ, ἢ Ѥтеръ, Σλαβ. (τὶς) = ἕτερος.

Ѥгѡ̀, Σλαβ. = 'Ρωσ. его (ἐκ τϑ̃ онъ, и), ἔϜο, κτλ. ὅθεν καὶ τὸ κτητικὸν Ѥгѡвъ (сей нѣсть Ѥгѡвъ, ὅτος ὀκ ἔϛιν αὐτϑ̃ πρὸς 'Ρωμ. 8, 9) = ἐϜοῦ (υ = в, κατὰ τὰ εἰς ов καὶ ев κτητικὰ, ὡς, Николаевъ = Νικολάευ· ἢ καὶ ἐϜόϜο = ἐόο, ὅθεν ἑοῖο = εοῦ, αὐτϑ̃ καὶ ἑαυτϑ̃). ἐκ τότϑ καὶ τὸ 'Ιλλυρικ. ἀρνητικὸν Нѣгòвъ (βλ. Δοβρόβ. σελ. 322), κτλ. Ѥ = ιε = ε.

Ѥтрва, Σερβ. βλ. Ятрь.

Э.

Э, 'Ρωσσικ. = Е, ε (καθαρὸν), ἐν ἀρχῇ λέξεων μάλιϛα ξενικῶν. βλ. Μέρ. Α. 'Αλφάβητ. Э = ἒ, ὅθεν, Экій, ἔκοῖος (ὢ ποῖος)! καὶ Этакόй = ὅ τοϜίος, такóй (ὅς τοῖος), καὶ = ἰδοὺ

τοιῦτος, Σ. τέτοιος, ἀντὶ τοτοῖος, κατ' ἀναδιπλασιασμὸν, ἐκ τῦ τοῖος = τόος, τὸς, ὡς καὶ τὸ ἐκ τῦτυ, τότος, ὅθεν τὸ Σ. τῦτος (ὗτος), ἄῤῥητον παρὰ τοῖς ἀρχαίοις εἰ μὴ ἐν ταῖς πλαγίαις, τούτυ, τύτῳ, κτλ. καθὰ καὶ τὸ σῳζόμενον πάλιν ἐν τῇ συνηθ. τὸς (= ὅς), ὅθεν ἡ γενικ. καὶ δοτ. τῦ, τῷ.

Этотъ, éта, éто (е-тóтъ, ε = ο) ὅ, τὸς, ὅθεν, οὗτος (Σνσκρ. etat, ὡς καὶ τὸ λτ. iste = ἷς = ὅς (ὅ) τὸς), ὅ, τη, ὅ, το = ἅ, τὴ, ἅF, τὴ (αὕτη), τὸ τὸ (τῦτο). τὸ δὲ αὗτη, αὐτὸς ἐκ τῦ αὖ, τὸς.

Ю.

Ю, ю (ju, γιὒ) = ου, οι, ο, ω. Πέπλασαι ἐκ τῦ ο, ἀρχαίως προφερομένου ου (βλ. Μέρ Α. κεφ.), μετὰ τῆς προσθέσεως τῦ φανερῶς παρεσηκότος Ι = ἰῶτα, ὅ γε καὶ συναλοίφεται ὑγρότερον μετὰ τῦ ο = υ (κατὰ τὸ λτ. J), διὸ καὶ προφέρεται τὸ ςοιχεῖον Ju (γιὒ) ἐν ἀρχῇ λέξεως καὶ φωνηέντων μεταξύ. ἡγυμένυ δὲ συμφώνυ ἠχεῖ ὡς ιυ, οἷον ἐν ἄλλοις τε, καὶ ἐν ταῖς εἰς ю μὴ καθαρὸν ληγύσαις τῶν πρωτοπροσώπων ῥημάτων, ἔνθα καὶ ἀντιςοιχεῖ πρὸς τὸ ἑλληνικὸν ω (ἀρχ. = ο = ου). Ἀνταλλάσσεται δὲ κατὰ δια-

λέκτους καὶ πρὸς τὸ ου = у· ὡς, юпро, Σερβ. = ούπρο, ύπρο, καὶ юха̀ = уха̀, юза = ýза. ὡς ιϐ ἠχεῖ καὶ τὸ Γαλλ. u Γερμ. ü = υ, ἀρχαίως καὶ τῦτο = ου, καὶ κατὰ διαλέκτϐς, ιϐ (βλ. у). οὕτω δέ πως προφέρεται καὶ τὸ Σ. κιϐρὰ = κυρὰ (κϐρὰ), καὶ τσιϐ́φα = σκύφα, καὶ παρὰ Πελοποννησ. τσιϐτίνα = σκυθίνη, καὶ τζιϐλόνω = ψυλόνω, μεταθέσει ἀντὶ ὑψηλόω, λόνω (βλ. Чупрýнъ Чýчела). κτλ. τοιαύτην δέ τινα καὶ Κυντιλιανὸς ἔοικε διαγράφειν τὴν τϐ̃ ἑλληνικϐ̃ υ προφορὰν, ἐν οἷς φησιν, ἡδύτερον τϐ́τϐ τὸν φθόγγον ἠχεῖν παρ' Ἕλλησιν, ἢ τὸν τϐ̃ λατινικϐ̃ u (= ου). οὐδὲν γὰρ εἶχον γράμμα Ῥωμαῖοι ὁμόφωνον τῷ Γαλλικῷ u (βλ. Quintil, 11, 15). Τὸ δὲ ю καὶ τοῖς Γότθοις ἦν γνωςὸν (βλ. Μέρ. Α. Ἀλφάβ.). τό γέ μην Ῥωσσικ. ë = Jo (γιὸ). βλέπε τὰ πλείω ἐν τοῖς ςοιχείοις Ѣ καὶ Я.

Ю (αὐτὴν) οἱ, ἓ, ἐκ τῆς ἀντωνυμ. и.

Югъ (νότος) οὐγ-ὸς, ὑγ-ὸς (ὑγὸς, ὅθεν ὑγερὸς, ὑγρὸς, ἐκ τϐ̃ ὕγω, ὕω, ὕω· ὡς ἐκ τϐ̃ νάω, νέω, νότος). βλ. Сѣверъ, καὶ Ўгра.

Юдóліе, Юдóль, Σλαβ. = У, дóль (κοιλὰς). βλ. Дóль, Долѝна.

Ю́ду, οὗ, δή· ἢ ὅθι (ὅπου), ὅθι (οὗθι) οὗθοι, (ὡς ἐνταυθοῖ, θ=δ· καὶ οὗφι)=ubi (θ=φ=b, ὡς, οὖθαρ, uber· ἐκ δὲ τϐ̃ ὅθι, ὅφι, τὸ ὄφι, ῥὰ, ὄφρα), Γλ. ou = οὗ, Γρμ. wo = Ϝο̃

(ῷ) = ϝοῖ, ποῖ, (ἐκ τοῦ ὅς, πὸς, ποῦ, ποῖ, πῷ). οὕτω καὶ Γρμ. wie = φὴ, ἢ φῆ (Καλλίμχ.) = ϝῆ (ἧ), πῆ, πῶς (βλ. Ῥείμ. τὸς)· καὶ Юдуже, οὔθιγε = ἐνθάδε (же = δέ).

Юза (δεσμὸς) = Ȣза, οὖσσα, ἀντὶ οὖσσον (θηλυκὸν ἀντ' οὐδετέρου, κατὰ Σλαβον. σχηματισμὸν, ὡς καὶ Гора = ὄρος, κτλ.). Южикъ = ȣжик [συγγενὴς· ὡς συνεσφιγμένος, συνημμένος, καθὰ καὶ (ἄγχιστα), ἀγχιστεὺς, καὶ, οἱ ἐγγύτατα, καὶ ὁ ἐγγυτάτω γένει, Σ. σιμωτενὸς, κοντινὸς, πλησίον συγγενὴς, Γρμ. Nächste, κτλ. Κοντινὴν, ἔστιν ἡ τῆς Ἑλλάδος, ὀνομάζει καὶ τὴν προτέραν τοῦ ἀνδρὸς γαμετὴν ἢ κατὰ δεύτερον ἢ τρίτον γάμον ἐπιγαμηθεῖσα, ἥν ποτε τυχὸν ἐκείνης ἐπιμνησθῇ, ἐν δὲ τῇ Θεσσαλίᾳ (κυριώτερον), συγκόρμισσαν (σύσσωμον. κορμίον = σῶμα, σάρξ, κατὰ τὸ „ἔσονται οἱ δύω εἰς σάρκα μίαν). Τούτοις λόγου πάρεργον πρόσθες καὶ τὴν συντομωτάτην ἅμα καὶ ἀγχινουστάτην μεταφορὰν (ἐπὶ τῆς ἐγγυτάτω φιλίας καὶ οἰκειότητος) „ ὀνύχι καὶ κρέας]. βλ. Ȣза.

Юный, Юнъ (νέος), λτ. Junis (ὅθεν Junior) = Juvenis [ἄρα συγγεν. ζάω, ζέω, ζὴν, ζηνὸς (ζέενος, ὡς, ζέελος, ζῆλος), ζέϝενος, καὶ ζύω, ζύϝενος, Juvenis (συγκοπ. Junis)? ἔστι δὲ ζ = J, ὡς, ζόρκος = ἴορκος, καὶ Jugum = ζυγὸν, καὶ Juno = Ζανὼ, Ζηνὼ, ἡ Ἥρα, ἐκ τοῦ Ζὴν, Ζανὸς = Janus· καὶ Ζεὺς, Ζεὺς

πατὴρ, Ζεῦ πάτερ = Ju-piter (ἀρχ. Juppiter) Jupiter], 'Ιτ. giovine, Γλ. Jeune, Γρμ. Jung, 'Αγσξ. geong, 'Αγγ. young, Σβ. καὶ 'Ισλ. ung, ungre, Σκρ. Juva, καὶ Περ. gevan, ὅθεν Τȣρκ. giovan.

Юръ (ἄκρις, ἄκρα, τόπος ὕπαιθρος, ὑψηλὸς καὶ ἀνεμόεις) ἴσως, οὖρος, ὄρος· Юрю (σπεύδω) οὔρω, ὄρω (=ρούω, ῥύω, λτ ruo). πῤβλ. καὶ Τȣρκ. Jourous (ὁρμή).

Юхà, Σλαβ. τὸ 'Ρωσ. Ухà (ζωμός).

Ѫ, Ѭ.

Ѫ, Ѭ (Юсъ, Jous, γιοῦς) = ιȣ = юу, ἤτοι τοῦτ' αὐτὸ τὸ γράμμα Ю (ἐν τοῖς ἀρχαίοις Σλαβονικοῖς κώδηξι). Πέπλαςαι ἐκ τȣ̃ ι, καὶ τȣ̃ Ѹ συγκεκλεισμένȣ μὲν ἄνω, διεσχισμένȣ δὲ τὴν βάσιν, καὶ ἀνεςραμμένȣ ἁπλῶς.

Ѡ, Ѿ.

Ѡ, Ѿ, ω = Ω, ω καὶ ο (ἐν τοῖς ἀρχαίοις Σλαβονικοῖς γράμμασι).

Ꙗ, Ѧ.

Ꙗ, Ѧ, καὶ Ῥωσσ. Я, я (Ja, γιὰ) = Α, α. κατὰ διαλέκτ. καὶ Σερβ. = Ѣ, е (βλ. Пя́ть, καὶ Δοβρόβ. σελ. 25). Πέπλαςαι ἐκ τȢ̃ Я, μετὰ τȢ̃ ι, ἤτοι προκειμένȢ (ὡς ἐν τῷ Ꙗ), ἢ ὑπογραφομένȢ ὡς ἐν τῷ Ѧ. καὶ τὸ Ῥωσσ. δὲ Я αὐτό ἐςι τὸ Ꙗ, συγκολληθέντος τȢ̃ ι πρὸς τὴν τȢ̃ А κεφαλήν.

Я́, Ῥωσσ. καὶ ἀρχαιότ. Я́зъ = А́зъ = ἀγὼ (γ = ζ. ω = ο = ъ, βλ. τὸ ςοιχεῖον Ъ), οἷον ἀζὼ (α = ε) = ἐγώ. εἶπον δὲ τὸ πάλαι καί, ἰγὼ (παρ' ὃ τὸ Γρμ. ich, ἀρχ. ik, λέγȢσι δὲ καὶ καθ' ἡμᾶς πολλάκις οἱ χυδαῖοι, εἰγὼ τὸ ἐγώ, τὸ γὰρ ε = ει = ι). ἐκ τȢ̃ ἰγὼ καὶ τὸ Βοιωτικὸν ἰὼ (καὶ ἰὰν, ἐκ τȢ̃ ἰώνη, ὡς ἐγώνη), κατ' ἔκπτωσιν τȢ̃ γ (ὡς, ὀλίγον, ὀλίον). οὕτω καὶ ἐκ τȢ̃ А́зъ, Я́зъ, κατ' ἔκτωσιν τȢ̃ з προῆλθε τὸ Ῥωσ. Я = ἰὼ (ἰὸ, ο = α, ἰὰ. βλ. А́зъ). Σημείωσαι δὲ ὅτι ἐν τῇ κοινῇ τῶν Ῥώσσων διαλέκτῳ διαλεγόμενοι πρὸς τȢ̀ς κρείττονας οἱ ἥττȢς, καὶ μάλιςα δȢ̃λοι πρὸς κυρίȢς, προφέρȢσι τὸ Я, Я́сь, τȢ̃το δὲ τὸ Я́сь, Ȣ̓ παρὰ τὸ Я́зъ, ἀλλ' αὐτό ἐςι τὸ Я μετὰ τῆς δεικτικῆς ἀντωνυμίας Сь, Сій = Я, Сій (ἰὼ σίος) = ἐγὼ αὐτὸς, ἢ ἐκ τȢ̃ Ȣ̓δέτερ. се = ἰδȢ̀· καὶ ἔςι τὸ Я́сь = ἐγὼ,

ἰδὲ,=" ἰδὲ ἐγὼ (Γρφκ.), καὶ Σ." νά με (ἠνὶ με =ἠνὶ ἐγὼ)· καὶ" ἐδῷμαι (ἐδῶ εἶμαι. χρώμεθα δὲ τέτοις καὶ ἀντὶ τῦ συνηθεςέρε, ὁρίσατε, ὅρισε, προςάξατε, ὡς καὶ οἱ Ῥῶσσοι, извóлите, чего извóлите = τέϝω βάλετε, καὶ Здѣсь, ἀποκρινόμενοι καὶ ἀντιφωνῦντες πρὸς τὲς καλῦντας). πρὸς δὲ τὸ Ясь, ἰδὲ ἐγὼ, παραβάλοι τις ἂν καὶ τὸ Ὁμηρικὸν " δῶρα δ' ἐγὼν ὅδε πάντα παρασχέμεν, = ἕτοιμός εἰμι = Γρ. hier bin ich (Ἰλ. Τ, 140)· οὕτω λέγεσι καὶ τὸ Да, дась = да се, (ναὶ ἰδὲ), κτλ. καταχρῶνται δὲ τῷ ἰδιώματι κατὰ κόρον οἱ χυδαῖοι, ὥςε λέγειν καὶ Нѣтъсь, ἀντὶ Нѣтъ, καὶ πρὸς πᾶσαν ἁπλῶς λέξιν, ἥτις ἂν τύχῃ ἐν τῷ τέλει τῆς ἀποκρίσεως, φιλοτιμῦνται προσάπτειν τὸ с. Διακριτέον δὲ τὰ τοιαῦτα τῶν ὀρθῶς νενομισμένων, οἷς ἅπαντες χρῶνται καὶ γράφοντες καὶ διαλεγόμενοι, οἷον Здѣсь = Здѣ, сè, τῇ δε, τᾷδε (ταὶ δε καὶ τ = δ = σδ = ζδ· σδαὶ, здѣ), κτλ. οὕτω καὶ τὸ Ась (τί; πῶς; ἐπὶ ἐρωτήσ.)=А, сè = ἆ, ἦ, ἰδὲ (τί λέγεις; ἰδὲ ἐγὼ ἀκέω)· οὐ γὰρ δεῖ παραβιάζοντας τὸ сь, τῦ Ясь παραβάλλειν πρὸς τὸ ἐρωτηματικὸν τί, οἷον ἆ σὶ, ἆ τὶ; (βλ. Сiи)· οὐ δ' ἁπλῦν ἐκληπτέον τὸ Ась = ἆς, ὡς τὸ Γρμ. was = ϝᾶς (λτ. as = εἷς, ἕς, ἕρ, ϝέρ, wer=ἵς, ἴος, ϝὶς, ϝίος, τίς, τὶς, τίος=(ȷϝὶς, κϝὶς), λτ. quis, quid=ὅς, ȷὸς, τὸς, ϝὸς, πὸς, πῶς, βλ. Юду)· ἕτερον

δὲ τὸ ἦ ἐπὶ βεβαιώσεως καὶ ἐρωτήσεως ἐκ τῦ ἔω (ἦν, ἦς, ἦ), ἦ γάρ; λέγεται δὲ τὸ ἦ καὶ ἐπὶ κλήσεως „ ἦ ξανθίας; ἀλλὰ τῦτο μᾶλλον ἐπιφώνημα, ὡς τὸ Σ. ἆ; ἒ; he? Οἱ δέ τινες τὸ κατὰ τὰς ἀποκρίσεις προςιθέμενον ταῖς 'Ρωσσικαῖς λέξεσι τελικὸν съ ἐξεδέξαντο πάμπαν ἀπιθάνως ὡς ἀποκοπὴν τῦ Сýдарь = Госудáрь = Господáрь (δεσπόταρε), δεσποτὰρ=δεσπόταρ, τας, δωρικ. (ὡς τὰ εἰς ρος μεγεθυντικὰ τῆς Σ. πάτταρος, πόδαρος, κατὰ τὰ ἀρχαῖα, κύλλαρος, τύλλαρος κτλ.) = δέσποτα, κύριε=mein Herr, monsieur, κτλ.

Я, Σλαβ. (αὐτὸς, αὐτὰς, αὐτὰ) = ἅ, ὥ (ἐκ τῆς ἀντων. и, βλ. μέρ. Α. ἀντωνυμ.). Яже = ἅδε, ἥδε, ἥγε, θηλυκ. ἀντών. ἀναφορ. ἐκ τῦ иже, ὅδε, ὅςγε, καὶ еже, ὅγε, ἀρχ. 'Ρωσσικ. оже.

Яблонь (μηλέα). Яблоко (μῆλον. τὸ θέμα Ябло, καὶ ко κατάληξ, καὶ τὸ л μετὰ τὸ б, ἐπενθετικ. ὅθεν Ябо)=ὀπὸς, овóщъ(о=а=я, ἀπὸς) ὄψ, ops, opis, Οὖπις, ὀφὴ, ὅθεν ὀπώρα. [καὶ τὸ μῆλον λέξις γενικὴ σημαίνεσα πᾶσαν ὀπώραν, πυρῆνα ἢ κόκκυς ἔχουσαν, ὡς τὸ Λτ. malum (μᾶλον), καὶ τὸ pomum], ἀλλὰ μᾶλλον τὸ Яблоко, Яблонь = Ябонь (τὸ λ. ἐπενθετ.)=ἄπιον=Γρμ. Apfel(μῆλον), 'Αγγ. apple, 'Αγσξ. æpple, 'Ολλ. appel, 'Ιρλ. aval, παρὰ τοῖς Breton. aval, afal, καὶ Βαλ. afal, κτλ. καὶ Βενδ. Jablo, Λιθ. obolys· καὶ τὸ Κρτ.

Яблань, *καὶ Κρν.* Яблина = *μηλέα· τὸ δὲ Σερβ. καὶ Ἰλλυρ.* Яблань = populus (*λεύκη*), *παρὰ δὲ Κρτ. καὶ = πλάτανος, ὡς τὸ Ῥωσ.* Яворъ.

Явный, Явенъ (*δῆλος, φανερός*). Являю (*δηλόω, φανερόω. τὸ λ. ἐπενθετ. ὡς ἐκ τῦ* Явѣю, Яву), Явѣ (*φανερῶς, παῤῥησίᾳ*) *ἀβοῖ, αβῷος,* [*ἄβω, ἀβὼς, ἄβως, λάκων* = *αὐὼς, ἀϝ ὼς, ἀὰς, ἠὼς, αὐγὴ· ἐκ τῦ ἄω, αὔω* (*υ* = *β, ἄβω, ἀβέω*) = *ϝάω, φάω, φαύω, φαίνω* (*φανὸς*), *ὡς καὶ ἄβλαξ* = *λαμπρὸς, Κύπριοι* (*Ἡσύχ.* = *ἄϝλαξ, αὔω, ὅθεν καὶ καὶ αὐλή*). *ἐκ τῦ αὔω, ϝαύω, βαύω, καὶ τὸ βαῦνος, ὁ φῦρνος* = *ϝαῦνος, αὖνος, Γοτθ.* auhn, *Γρμ.* Ofen, *Κτσξ.* aven, *Ἀγγ.* oven, *κτλ. καὶ τὸ δῆλος δὲ, ἐκ τῦ δάω, δαίω* = *καίω*]. *Τὸ δὲ Γρμ.* offen, *Ἀγγ.* open (*ἀνοικτὸς, ὅθεν* offenbar = *φανερὸς*), *οἱ μὲν παράγυσιν ἐκ τῆς* auf, *προθ.* (Adelung.), *οἱ δὲ παραβάλλυσι πρὸς τὸ ὀπὴ* = Oeffnung (Kann). *Ἀλλὰ καὶ τὸ* Явенъ, Являю, *πιθανώτερον δοκεῖ μοι συγγεν. ὀπὸς, ὄψ, ὀπέω* (*ο* = *α* = я, *καὶ π* = *β*, Явѣю, *τὸ λ. ἐπενθετικ.*), *ὀπεύω, ὄπω, ὄπτω, ὀπτὸς, ὄπτομαι, ὀπὴ, ὠπὴ, ὀπῇ, ὀπᾷ, ὠπᾷ, ὀπαὶ,* Явѣ, *ὡς τὸ, ἐνοπῇ, ἐνώπιον. βλ. καὶ* Ясный, *καὶ* Яма.

Ягня *Σλαβ.* (*ἀγνὰς, ἀγνὸς*) = *ἀμνὸς, λτ.* agnus, *βλ.* Агнецъ.

Ягода (*ὀπώρα, κόκκος, Γρμ.* Beere. = *ἄκκυδα*,

ὄκκȣδα) ἀντὶ κόκκȣδα, Σ. κȣκκȣδα (=κοκκύδια) κοκκȣδια, κοκκȣτζια, κȣκκȣτζα, ὅθεν καὶ, τζίκκȣδα (κίκκȣδα), ἐκ τȣ̃ κόκκυς, κόκκος= κόγχος=ὄγκος, ὀγκὺς, ὀγκύλος (ϛρογγύλος) παρὰ τὸ ἄγω, ὄγω. βλ. Кóготь καὶ Ῥείμ. λ. κογχύλη.

Ядрéный, Ядрéнъ, ἁδρὸς (ἐπὶ φυτῶν, κτλ.). Ядренѣю ἁδρύνομαι, ἁδρύνω (ἁδρὺς=ἁδρὸς, ἁδρόω, Ядрѣть. ἁδρότης, ἁδροσύνη, Ядрéность). βλ. Ядрò.

Ядрò (πυρὴν, καὶ κυρίως, ὁ ἔσω τȣ̃ φλοιȣ̃ ἐδώδιμος καρπὸς, οἷον ἀμυγδάλȣ, κτλ. 2, βολὶς, πάλλα, balle). Ядрà (πληθ.=ὄρχεις, μεταφορικ. ὡς τὸ κόκκοι, κοκκωτὴ· καὶ πυρῆνες), ἐκ τȣ̃ ἔδω, ἄδω, Ядь, Ядмь (βλ. Ѣмь), ἐδαρὸν, συγκοπ. ἐδρὸν, ὡς ἁδρὸν (καὶ τοῦτο ἐκ τȣ̃ ἄδω, ἀδέω, ἀδερὸς). 3, Ядро, Ядрило (ἱϛὸς), Σλαβ. ἁδρὸν? (βλ. Ядрéный). ἢ ἄδρυον (=μονόξυλον. Κύπριοι)? τὸ Κρν. Jadro=ἱϛίον, Σλ. Нѣдро, προσθέσ. н. Ѣ=Я.

Ядъ (δηλητήριον φάρμακον, ἐκ τȣ̃ Ядмь, βλ. Ѣмъ)=Ядь, ἔδας (ἄδας) ἔδαρ, ἔδω=ἄδω (ὅθεν καὶ ἀθρηδῶν, ἀνθρηδὼν=(τένθω) τενθρηδών). [ὡς βρωτικὸν, ἢ πρὸς βρῶσιν διδόμενον. καὶ τὸ Γερμ. Gift ἐκ τȣ̃ geben (διδόναι). =δοτὸν· ὅθεν τὸ ἀντίδοτον]. Ядь, βλ. Ѣмь.

Янду, Язжу, βλ. Ѣду.

Язя, καὶ Ῥωσσ. Язва (ЯзϜа, τραῦμα, τρύπα, ὠτειλή). Язвлю (τιτρώσκω, τρυπῶ, ȣτάζω) ἄζω, ἄζϜω, ἄδω, ἔδω, Ѣмь, Σλαβ. ямь,

ясти, καὶ яд· д=з, яза, ѧзя=(ἄδα) ἐδωδὴ, ἐδηδωμένον, ὡς ἐκ τȣ̃ τρώγω, τρώγλη = τρύπα.

Ѧзъ, βλ. Ѧ.

Языкъ (γλῶσσα, καθ' ὅλας τὰς σημασίας) συγγεν. ἰάζω, Ѣчáю, ἰάχω, ἰαχὴ (φωνὴ), ἴαχος (καὶ ο = υ, αἰολ. ὡς, ταχὸς, ταχὺς), ἰαχὺς (χ = ζ, ὡς, ἀχερὸς, Ӧзеро) = Языкъ, οἷον ἰαζὺξ (σ = ξ, ὡς τῆλις, τῆλιξ, λίκος), ἰάζυξ, [ὅθεν Ἰάζυγες, ἔθνος, ὡς ᾠήθησαν, Σαυροματικὸν· ἔςι δ' ȣ̓̃ν μᾶλλον Σλαβονικόν. οὕτω καὶ τὸ γλῶσσαι = λαοὶ, φυλαὶ, ἔθνη. βλ. προλεγ. τȣ̃ Α. τόμȣ). πρβλ. τὸ Γρ. Stimme (φωνὴ)= ςόμα (Adelung), καὶ αἰολ. ςύμα, ὡς τ' ἀνάπαλιν τὸ Mund (ςόμα)=μύνδος, μῦδος, μῦθος, καὶ μύθα (φωνὴ. βλ. Ῥείμερ.), Γλ. mot. τὸ δὲ γλῶσσα δοκεῖ μὲν ἐκ τȣ̃ γλάζω, γλώζω = κλώζω, κλάζω, συγγεν. Γλáсъ, Гóлосъ (φωνὴ), ἔςι γέ μην πιθανώτερον παρὰ τὸ γλώσσω (γλὼξ), γλόσσω, ἀντὶ γλύσσω, γλύττω, λτ. glutto, συγγεν. γλίσσω (λίσσω) γλίχω, λείχω, λίγγω, λτ. lingo, ὅθεν καὶ ἡ lingua = λίγγϝα = λίχα, ἤτοι λιχάς τις ȣ̓̃σα, ὡς λειχȣ̃σα (βλ. καὶ Lennep.) τὸ δὲ γλῶσσα, ἐκ τȣ̃ τύπȣ γλὼξ, ἔχει συγγενὲς καὶ τὸ γλωχῖν (Ῥειμ.).

Яйцо̀, Σλ. Яйце (ὠὸν, ἐκ τȣ̃ ЯѤ, Яи, καὶ τῆς цо καταλήξ.) ἄȣ-ον, ἄϊ-ον, ἀὸν (αϝὸν, αὐὸν, ὅθεν τὸ σύνηθ. αὐϝὸν, αὐγὸν· παρὰ

δὲ τοῖς Ποντικοῖς κατὰ Σινώπην καὶ Χαλδίαν, ὠβὸν· καὶ ὠβάζειν = ὠοτοκεῖν, ὠάζειν) = ὠὸν, ὠϜὸν, λτ. ovum, καὶ αἰολ. ἄεον, ἄϊον, ὤβεον, (ὤϊϜον, καὶ οἷον ὤϊγον, γ=Ϝ, ὡς ἐν τῷ, αὐγὸν· καὶ γ = ζ, ὤϊζον, ἄϊζον). οὕτω καὶ Σβ. Ἰσλ. Ἀγλ. ogge, egg, Δαν. oog, äg, Ἀγσξ. aeg, Γρμ. Ey (κατὰ γλώσσας eig, aig, aiy, ay, oey), ὡς ἐκ τȢ̃ ovum, Ἰτλ. ovo, Γλ. oef, Ἰσπ. heueue, καὶ Βαλ. wy, vy, Ἀλβν. ve, Ϝωὸν· οὕτω καὶ Βμ. weitz = Яицо, Πολ. jaico. [τὸ ὠὸν ἐτυμολογȢ̃σί τινες παρὰ τὸ ὄω (ὄον) = οἴω (φέρω). Σημείωσαι δὲ τὸ τῆς Σ. αὐγὸν μετὰ διπλȢ̃ διγάμματος· ἔςι γὰρ τὸ Ϝ = υ, β, καὶ γ. ὅθεν καὶ τὸ ὠβὴ=ὠγὴ (Ἡσύχ.) ἐκ τȢ̃ ὠή, οὔα, καὶ Ϝύα, βȢ̃α].

Яко (ὡς, ὅτι) ὄκως (ο = α, ἄκως) = ὅπως. Яковый, Яковъ, Якій, кая, кое = (ἀκόϜιος) ὀκόϊος, ὀκοῖος, ὀκοία, ὀκοῖον. τὸ Συσκρ. Jachta = ὅτι (βλ. τὸ ἀνταποδοτικὸν Такій). συγγ. Аки, Акы.

Якорь, ἄγκυρα, ἄγκορα, (ἄκορα, ἐκ τȢ̃ ἄγω, ἄγκος), λτ. anchora, ancora, Γρμ. Anker, κτλ. (τὸ Κρτ. Sidro, Δαλμ. szidro = σίδηρον· ὡς ὀνομάζȢσιν οἱ ναῦται πολλάκις τὴν ἄγκυραν).

Ямо = Амо = а, мо = ἆ (μω) = πω, πȢ, (ἆπȢ ἧπȢ = ἔπȢ) = ἆχι, ὄφι (ὡς τόφι, τόθι. βλ. Тамо).

Яма, (*βόθρος*) *ἐκ τῦ* Ями, Ялъ (*βλ.* Емлю *=ἄω, αὔω, χαύω*) *οἷον, χάμα* (*παρὰ τὸ χάω, χαυὸς, χαβὸς, β=μ, χαμὸς, -μὴ*), *ὡς τὸ χάος καὶ* (*χάζω*) *χάσμα, καὶ Σ. χαμὸς, χάνω* (*χαόω*), *χώνω· ὁ Ησύχ. ἔχει καὶ " ὕαμα, βόθρος, ἴσως ἐκ τῦ ἄω, χάω, χαύω*, h*αύω, αὔω*, h*άμα, τὸ δὲ υ=*v*=*ϝ, h, (*εἰ ὀρθὴ ἡ γραφή*). *ἀποτυχεῖν δὲ τῦ παντὸς ἂν μοι δοκεῖ, εἴτις τὸ* Яма *ὡς ἐκ τῦ* (Явỳ) Явлѣю *παράγων, ἐθελήσει παραβαλεῖν πρὸς τὸ ὀπὴ, ὀπὰ* (*π = μ· καὶ ο = α =* я, Яма). *βλ.* Явный.

Ямь, *βλ.* Ѣмь.

Янтáрь, *Λιθυαν.* gintaras (*ἤλεκτρον*), *ἄνταρος, ἀντὶ ἄνθαρος, ὅθεν* (*συγκοπῇ, ἄνθρας*), *ἄνθραξ.* [*Τὸ θέμα ἄω,* (*ὅθεν κάω*), *ἄθω, αἴθω, ἄνθω* (*ὡς ἐκ τῦ αὐτῦ ἄω, τὸ ἄνω, ἀνέθω, ἄνθω, ἄνθος, ἀνθηρὸν, ἄνδηρον, ἄνδαρον, κτλ.*). *ἐκ τῦ ἄθω, ἄνθω, ἄνδω τὸ* ϝ*άνδω, γάνδω = λάμπω* (*Ἡσύχ.*). *ἢ καὶ ἄω,* ϝ*άω, κάω, καίω, κάνω,* cano, *κάνδω,* cando, *γάνδω* (*βλ.* Каждỳ), *ὅθεν καὶ κάνδαρος=ἄνθραξ, καὶ ἡ κανδήλα,* candela, *κτλ.*]. *οὕτω καὶ τὸ ἤλεκτρον ἐκ τῦ ἕλη, Γρμ.* Helle, *εἵλη, ἧλος,* (*ἔνηλος*), *ὅθεν ἥλιος. Οἱ δὲ ἀρχαῖοι Γερμανοὶ* glesum, *καὶ* glesium *ἔλεγον τὸ ἤλεκτρον* (*Πλίν,* 42, *καὶ Τάκιτ. Γερμ.*)=Glas (*ὕελος*), *λτ.* glacies (*κρύςαλλος*), *καὶ ταῦτα παρὰ τὸ γλαύσσω* (*λαύσσω, λέω, λεύω, λάω, λαύω,*

λάβω, ὅθεν καὶ τὸ λάμπω), γλαυσσὸς (λαμπρὸς), κτλ. βλ. Глáзъ, Глязу̀.

Ярѐмъ, *'Ρωσσ.* Ярмò *(ζυγὸς) ἁρμὸς (ἄρω, ἄρμα). τὸ θέμα, ἄω (ὅθεν ἄρω)=*Ѧю. *βλ.* Ѧти.

Ярéцъ *(κάςωρ ἐνιαύσιος) ἐάρειος, βλ. τὰ συγγεν* Ярица, Ярый, Ярка.

Ярúна *(ἔριον λευκὸν) συγγεν.* Ѧркый, Ѧрокъ. *ὃ γὰρ οἶμαι = (ἐρινὴ) ἀντὶ ἔριον, εἶριον, εἶρος, Γρμ.* Haar.

Ѧрица *(βρίζα ἐαρινὴ· καὶ* Яровы́й хлѣбъ, *καὶ* Яровóе, *οἱ κατὰ τὸ ἔαρ σπειρόμενοι δημητριακοὶ καρποὶ, ὡς τὸ Γαλ.* les mars, *ἐκ τȣ̃ Μάρτιος, ὁ μὴν, καὶ τὰ συνήθ. ἀνοιξιάτικα, καὶ Μαρτιάτικα, καὶ πρώϊμα σπαρτὰ). τὸ θέμα* Ярь *(ὅθεν* Ѧрецъ, -рица, Ѧровъ, Ѧрый вóскъ) *ἆρος=ἶρος, εἶαρ, ἴαρ=Γρμ.* Jahr *(ἔτος, ὡς τὸ θέρος, ποίη, κτλ.)=ἔαρ, ἦρ, λτ.* ver, *ἦρος, κτλ. ὅθεν ἠρινὸς, ἐάρειϜος* = Ѧровъ = *ἐαρινὸς, καὶ ἤριμος = ὀρθρινὸς καὶ νέος, πρώϊμος (ἀντιδιεςαλμένως πρὸς τὸ ὄψιμος).*

Ѧрка *(ἀμνὰς μήπω τετοκυῖα), καὶ τοῦτο φαίνεται συγγεν. ἔαρ, ὡς τὸ ἠρινὸς, ἐρινὸς, οἷον ἐαρικὸς, ἐαρική. βλ.* Ѧрица. [*τὸ δὲ „ἐρινὰς, νέας βοῦς, καὶ, ἰάρειον, πρόβατον:* '*Ησύχ. ἴσ. μᾶλλον=ἔρην, ἔῤῥην, ἄῤῥην, ἀῤῥὴν,* Барáнъ, *ἀρνὸς, ἄῤῥιχος, ἃ σημαίνȣσι κυρίως τὸ ἄῤῥεν, ἄρσεν πρόβατον*].

Ѧркій, Ѧрокъ *(λαμπρὸς, ἐπὶ φωνῆς, χρώματος, πυρὸς), τὸ θέμα* Ѧркъ = *ἀργὸς (ὁ λευκὸς*

κ = γ), ἀργὴς, ἀργήεις (πρβλ. τὸ Βασκικ. arguia = φῶς).

Яровый, - вóй, βλ. Ярица.

Ярусъ (ςέγη οἴκου, τὸ συνήθ. πάτωμα, Γλ. étage· 2, ςοιβασία, ςοιβὴ, Σ. ςοίβα ἢ ὄχθος) ξενικὸν. συμφωνεῖ δὲ καὶ τῷ, ἄρος, ὄρος (ἐκ τῦ ἄρω, ὄρω, ἔρω· ὅθεν ηρης, ηρες, κατάληξ. ἐν τοῖς, διῆρες, τριῆρες δῶμα = δίςεγον, τρίςεγον).

Ярый, Яръ (αὐςηρὸς, θυμώδης). Ярость (θυμὸς). Ярюся (θυμοῦμαι) ἔρω, ἄρω (ὄρω), ἐρέω, ἐρέθω, ἔρις (λτ. ira, irascor)?-ἢ Ἄρης, ἀρήϊος, ἄρην, ὅθεν ἀρηνὴς, ἀρηνέω=ἀγριεύομαι. [τὸ Σνσκρ. ari = ἐχθρὸς· παραβάλλεται δὲ πρὸς τὸν περσικὸν θεὸν Ἀρι-μάνιον, ἀρχὴν κακοῦ. βλ. Mithrid. Adelung].

Ярый вóскъ (κηρὸς ὁ τῶν νέων μελισσῶν). Ярыя пчелы (νεογναὶ μέλισσαι), ἐάρειος ἐαρινὸς. βλ. Ярица.

Ясень (εἶδος μελίας, τῆς Σ. μέλιος, καὶ μέλεος, ὁ Σ. θράψος, ἐκ τῦ λτ. fraxinus excelsior)=Γρμ. Äsche, Esche, Ἀγγσξ. æse, κτλ. ἐκ τῦ Ямь, (Ясть) = (ἄσις) ἔσις (ἔδω, ἔσω, Γρμ. essen). κτλ. ὡς καὶ τὸ λτ. aesculus, esculus (ἐδώδιμος), quercus esculus, ἐκ τῦ esca = ἔσις (ἐδωδή)· ἔτρωγον γὰρ οἱ ἀρχαῖοι καὶ τῦτου τῦ δένδρου τὸν καρπὸν, ὡς καὶ τὸν τῆς φηγοῦ, λτ. fagus, ὅθεν καὶ αὕτη παρὰ τὸ φάγω (βλ. καὶ ἄλλας ἐτυμολ. Adelung. λ. Äsche). Ясенка = μελία.

Ясли (*φάτνη· ἐκ τῦ* Ясти, Ямь) *ἐσμὴ, ἔσμα* (*παρὰ τὸ ἔδω, ἄδω, ἥδω, ὄθεν, ἔσις, ἔσιμος, ἔσμιος, καὶ ἥσμιος*). *οὕτω καὶ ἐκ τῦ πάω* (*πάσκω*), *πάτνη, φάτνη.*

Ясный, Ясенъ (*φωτεινὸς, αἴθριος, λαμπρὸς, σαφὴς*). Яснѣю (*λάμπω, φέγγω, αἰθριοῦμαι*) *αἴσων, αἰσύνω, λακων.* ($\vartheta = \sigma$) = *αἴθων* (*αἰθύνω*), *αἰθύσσω, αἴθω* (*αἰθὴρ, αἶθρος αἰθρία - θριόω*). *τὸ θέμα, ἄω, αὔω, αἴω. βλ. καὶ* Явный.

Ястребъ (*ἀςερίας, εἶδος ἱέρακος*), *ἴσ. αὐτὸ τὸ ἀςερίας, ἀςερίϝας,* (*ἀςρέϝας*). *βλ.* Ящерица.

Ящерица (*σαῦρα. ἐκ τῦ* Ящера), *ὅθεν καὶ Σ. γκαυςέρα, γουςέρα, γουςερίτσα.* [*οὐκ = ἀςερίας, ἀςραῖος, ἀςραία, διὰ τὸ ποικίλον τῦ δέρματος, ὡς καὶ ἄλλον ὄφιν λέγομεν Σ. ἀςρίτην* (*ἀςερίτην, ἀντὶ ἀςερίαν*), *διὰ τὰ ἀςερροειδῆ ποικίλματα*]. *ἀλλὰ τὸ* Ящера *ἐκ τῦ* Ясти, Ямь = *ἐσθερὰ* (*γεσθερὰ*), *παρὰ τὸ ἔσθω* (*ὅθεν καὶ ἐσθελὸς, ἐσθλὸς, κυρίως* = edulis) = *ἐδηδὼν, φάγος, φαγεδὼν* (*διὰ τὸ δηκτικὸν τῶν ἑρπετῶν. Ἕτερον δὲ τῦ* Ящера *παντάπασι τὸ Τυρκ.* azder = *θηρίον*).

Яти, *ἀπαρμφ, καὶ* Яль, *ἀόρις. τῦ* Емлю, *ἀπὸ θέματος ἀχρήςου* Я, *οἷον,* Яю = *ἄω, ὅθεν ἄϝω, ἄπω, ἅπτω, συγγ.* (*ἕω*) *ἕϝω, ἕπω, ἕκω, ἔχω, χέω, χάω, χάϝω, χαύω,* habeo, *κτλ. βλ.* Емлю, *καὶ* Имáю.

Ятрь, *καὶ* Ятровь, *Σλαβον. καὶ Σερβ.* Етрва (*ἀντὶ* Янтрь, Єнтрва) = *ἐνάτερϜα* [*συγκοπ. ἐνάτρα, ἐνάτρϜα* (*χωρὶς τῦ ν, ἐάτρϜα, -τρεϜα, ἐάτρα· ὡς ἐν τῷ* пя́ть *πέντε, καὶ* мя́тва = *μένθα κτλ.*). *ἢ καὶ κατ' ἀποκοπὴν τῆς ἐν συλλαβῆς* (*ὡς* имя, *ὄν-υμα*)=(*ἐν*)*άτρα*]=*εἰνάτειρα, εἰνάτηρ* (=*σύννυμφος. Σ. συννυφάδα, ὡς ἐκ τῦ συννυμφάς*).

Ятро, Ятра (*νεφρὸς*), *Κρν.* Ѣтра, *ἄτρον, ἦτρον.* [*συγγεν. ἦτορ. ἀμφότερα δὲ παρὰ τὸ ἄω, ἀήτης, ἀήτωρ, κυρίως* = *πνοὴ, ἀναπνοὴ* (*ὡς τὸ πνεύμων*), *καὶ ἔπειτα* = *καρδία, νοῦς, ψυχή. οὕτω καὶ τὸ, νεφροὶ, παρὰ τῇ θείᾳ Γραφῇ* = *κρυπταὶ ἔννοιαι, λογισμοὶ, ὀρέξεις* (*Ψαλμ. Ζ.* 10, *κτλ. Θεοδώρητ.*). *τοῦ δὲ ἦτορ, ἦτρον συγγενὲς καὶ τὸ ἧπαρ* (*ἄπω, αὔω, ἄω*), *λτ.* Jecur (*π* = *κ, οἷον ἧκορ· ὡς, ἵππος,* equus). *οὕτω καὶ τὸ ἦτρον* (= *ὑπογάςριον, καὶ μεταφ.* = *ἐντεριώνη*) *παρὰ τοῖς Σλάβοσιν ἐξελήφθη* = *νεφρός*].

Ячея́ (*μικρὰ ὀπὴ, σχαδὼν, ὡς ἐπὶ κηρίου μελισσῶν*) *ἄγκεα* (*προφερόμενον* ancea, acea), *ἄγκος, ἄγγος* (*ἄγω, ἀγκὴ, ὄγκη*). *ἢ* (я = *α* = *ο*) *ὄκκος, ὄκος* (*ὄκα*) = *ὄπος* (*ὄψ*), *ὀπή. βλ.* о́ко, окно̀ (*τὸ θέμα* Яти, *ἄω, ὅθεν καὶ τὸ ἄγω, καὶ, τὸ γάω, χάω. βλ.* Ящикъ).

Ячме́нь (*κριθὴ*) *ἄσμενον* = *ἔσμιον, ἔσμα* (*ἐκ τῦ* Ясти = *ἔσθειν, ἔδειν. ὡς τὸ γράςις, συνήθ. γραςίδι, γρασίδι, ἐκ τῦ γράω*). *Καὶ*

τὸ ἄσμενος ἐκ τᾶ ἥσμαι, ἥδω, συγγεν. ἅδω, ἕδω, ὡς καὶ τὸ τέρπω συγγεν. τρέφω.

Яшма, Σλαβον. Іасписъ, ἴασπις, 'Εβρ. Jaschpeh, 'Αραβικ. yashme (ὅθεν τὸ 'Ρωσσικ. Яшма)· καὶ ἄλλα δὲ λίθων ὀνόματα παρὰ τῶν 'Ασιανῶν παρειλήφασιν οἱ 'Ρῶσσοι γλωσσῶν καὶ μάλιςα τῆς Ταταρικῆς καὶ 'Αραβικῆς, οἷον, Алъмáзъ, (ἀδάμας), τὸ Τᾶρκ. καὶ Ταταρ. καὶ 'Αραβ. almaz, elmaz. Яхонтъ τὸ 'Αραβ. καὶ Τᾶρκ. yakout, ἀντὶ τᾶ ἑλλην. ὑάκινθος· Изумрýдъ, τὸ 'Αραβ. καὶ Τᾶρ. zoumroud, zoumourroud, Περσ. zemeroud ἐκ τᾶ ἑλλην. σμάραγδος (σμαράσσω, παρὰ τὸ μάρω, μαρμαίρω), παρὰ δὲ τοῖς νεωτέροις καὶ σμάραλδος, ὅθεν τὸ 'Ιτ. smeraldo, Γλ. émeraude (βλ. 'Ρείμ.). Бирюзà, τὸ Τᾶρκ. pirouzè, ὅθεν καὶ Σ. περᾶζές (ἡ παρά τισιν ἑλληνικώτερον, γαλαζόπετρα, ἢ καὶ ἄλλως, ζωόλιθος, λτ. zoolithus turcosa, ὅθεν Γλ. turquoise). Λáлъ (ἄνθραξ, καὶ Σ. καρβᾶνι, ἐκ τᾶ λτ. carbunculus, carbo, 'Ιτ. carbone, καὶ ῥᾶμπίνι, Γλ. rubis, Τᾶρκ. rubin, ἴσως ἐκ τᾶ λτ. rubeus, rubrus, ἐ-ρυθρός), τὸ 'Αραβ. laal. τὸ δὲ Топáзъ καὶ Сапфи́ръ μετεφράσθησαν ἀμέσως ἐκ τῶν ἑλληνικῶν, τοπάζιον, τόπαζος (ὅθεν καὶ τὸ 'Αραβ. Thoubaze. τὸ γὰρ τοπάζιον συντέθειται μετὰ τᾶ ἄρθρᾶ, καὶ ἔςιν = τὸ πάζιον· πάζιον δὲ γράφει τὴν λίθον καὶ ὁ 'Ησύχ. ἴσως ἐκ τᾶ 'Εβραϊκᾶ

paz, upaz, *οἱ δέ τινες παρὰ τὸ* Topazo, *νῆσον τῦ Ἀραβικῦ κόλπυ, παντάπασιν ἀκύρως ἠτυμολόγησαν*), *καὶ σάπφειρος* (*Σ. ζαφείριον*), *καὶ Ἑβραις.* saphir. *Εὑρίσκεται δὲ καὶ σάμφειρος· τῦτο δὲ δοκῦσιν οἱ πάλαι καλεῖν καὶ τὸν παρὰ τοῖς νεωτέροις λαζύριον λίθον* (lapis lazulis), *περσικώτερον ὠνομασμένον* (*καὶ Σ. λαζῦρι*), *ὡς πάρεςι ξυμβαλεῖν ἐκ τῶν ἐπιθέτων " χρυσῆ, καὶ κυανέη σάπφειρος* (*βλ. Διον. Περιηγ. καὶ Διοσκορίδ. — καὶ Ἀποκαλύψ. κεφ. κα*)· *ταύτης δὲ πάντη διάφορος ἡ νῦν χρυσόλιθος* (*τυρκικ.* gialdiz tasch), *ὡς χρυσόπαςος· παρὰ δὲ τοῖς πάλαι χρυσόλιθος κυρίως τὸ τοπάζιον* (*Ἀῤῥιαν. π. Ἐρυθ. σελ.* 28), *διὰ τὸ χρυσοειδὲς τῦ χρώματος.*

Ящикъ (*κιβώτιον*) *ὡς ἐκ τῦ* Ящъ = *ἀσκὸς ἐκ τῦ σκέω, σκεύω, σκεῦος = σκύτος, κτλ.* (*βλ. Ῥείμ. λ. ἀσκὸς*)· *τὸ δὲ σκέω, σκύω = σκάω, σχάω* (*ὅθεν σχαδὼν βλ.* Ячея) = *κάω, χάω, χαύω,* habeo = *ἄϝω, ἄπω, ἔπω, ἔχω· καὶ ἔςιν ἄρα τὸ* Ящикъ *παρὰ τὸ* Ящи.

Ѯ. Ѱ. Ѳ. Ѵ.

Ѯ, ѯ (Кси, *ξῖ*), = *Ξ, ξ· καὶ,* ѯ҃ = *ξ'* (60).

Ѱ, ѱ (Пси, *ψῖ*)· = *Ψ, ψ· καὶ* ѱ҃ = *ψ'*

* *

(700)· Ѳ, ѳ (ѳита, θῆτα) = Θ, ϑ· καὶ ҃ѳ = ϑ′ (9)· Ѵ, ѵ (Ижица, ἴζιτσα, ὔψιλον. τὸ δὲ ύ = 400, γράφεται ҃ѵ) = Υ, υ. Εὔχρηστα ἐν μόνοις τοῖς Ἑλληνικοῖς ὀνόμασιν, ἅπερ, ὡς γνωστὰ, παραλείπομεν.

ΠΡΟΣΘΗΚΑΙ

καὶ δεύτεραι φροντίδες, καὶ ἐπιδιορθώσεις.

Ба́гръ (*πορφυρȣ̃ν χρῶμα*). Багряни́ца (*πορφύρα, τὸ ἱμάτιον·* Багря́нка *δὲ ἡ πορφύρα, τὸ ὄςρεον*). Багря́ный (*πορφυρȣ̃ς*), *ἴσ· συγγεν. Γρμ.* Farbe (*χρῶμα*), f=б, b=г, *μεταθ.* Ба́гръ, *συγγεν. φάρω, φάρμα* [*μ* = *β*, *οἷον, φάρβα, καὶ φάρϜω*, farbe = *φύρω· ὅθεν παράγȣσι καὶ τὸ πορφύρω* (*ὡς μύρω, μορμύρω*), *πορφύρα. Εἴη δ' ἂν τὸ πορφύρα καὶ ἐκ τȣ̃ ὀρφὸς* (*πορφὸς, ὡς, ὄχλος, πόλχος*), *ὀρφὺς, ὀρφὺρ, πορφὺρ, -φύρω, -φύρα* (*κατὰ τὸ ὄρφνινον χρῶμα*), *ὅθεν καὶ μορφνὸς, καὶ φ* = *χ, μοριχνὸς·* (*ȣ̓́τω καὶ πορφὸς, πόρχος, μεταθ.* Ба́гръ? г = *χ* = *φ*). *Ἕτερον δὲ τȣ̃* Ба́гръ *τὸ πέρκανον* (*Ἡσύχ. ὅθεν τὸ Σ. περκάλιον* ≐ *ὕφασμα, πηνίον ἐκ πάμβακος λεπτὸν*), *πρὸς ὃ παραβάλλȣσί τινες τὸ Γρμ.* Berkan, *κοινῶς* Perkan, *μσ. λτ.* barracanus, *Γλ.* bouracan, *Ἰτ.* barracano, *βλ. Ῥείμ. λ. Περκανὸς*]· *οὐ γὰρ οἶμαι τὸ χρώματος δηλωτικὸν* Ба́гръ *συγγεν. τȣ̃* Баго̀ръ, *Ϝάγορ, ἄγκος* (*ἄγκιςρον*), *ὡς τὸ, κάλχη, κόχλος, κογχύλη, ἐκ τȣ̃ κόγχη, κόγχος*=*ȷόγγος, ὄγκος, ἄγκος* (*ἀγκύλος, γογγύλος, ὅθεν καὶ τὸ γόγγρος*), *ἀς*

ἐκ τȣ̃ ϛρογγύλȣ σχήματος τȣ̃ ὀϛρέȣ. ἀλλ' ȣ̓δὲ τὸ ὤχρα, ὦχρος, Fῶχρος (ἐκ τȣ̃ ἄχυρον?), παραβάλοι τις ἂν εἰκότως πρὸς τὸ Бáгръ.

*Базáльтъ (*ὁ λίθος* Basalt, Basaltes), *ἐκ τȣ̃ βασανίτης (ὡς ὅμοιος τȣ̃ Λυδίȣ λίθȣ), συγκοπ.* basantes, basaltes, n = l.

Бáйка (бай), *πρβλ. τὸ Γρμ.* Boy.

Бáлій, *Σλαβ. (ἐπαοιδὸς. 2, ἰατρὸς. 3, 'Ρωσ. θαυματοποιὸς).* Бáлованіе (*ἰατρικὴ*), *ἐκ τȣ̃* Бáю = *βάω, φάω (φάσκω, ὡς τὸ ἠπιάω = λόγοις ἰῶμαι, καὶ* Врáчь *Σερβ.* = *μάντις, βλ.* Колдýнъ), *παρῳχήμεν.* бáл (Бáлю, *ὡς, βάω, βάλω, ὅθεν βαλάω, λτ.* balare, balo, Блею̀, *βληχῶμαι, ἐπὶ φωνῆς)· βλ.* Собран. Словенск. Памятниковъ *κτλ.* (Петромъ Кеппеномъ), Книг. I. стр. 47. (1827. С. Петербургъ).

Валýю, 2 = *θρύπτω (Γλ.* gâter), *καὶ τȣ̃το = Fαλάω (ἄλη, ἀλεὸς, ἠλεὸς). τὸ θέμ. ἅλω, Fάλω* (Балю), *ἀλέω (ἀλήθω = τρίβω = θρύπτω), ἢ ὡς τὸ Σ. παλαβόνω, παλαβὸς,* Бáловень.

Вандýра, *πανδȣ̃ρα, ἐκ τȣ̃ λτ.* pando,-deo (*πάνδω. βλ.* фýнтъ) = *κρεμάω, -μαμαι (διὰ τὸ κρέμασθαι ἀπὸ τῶν ὤμων).*

Бáнкъ, bancus, *ὅθεν καὶ τὸ Σ. παγκάριον (πάγκος, βάγκος, ἄβακος, ἀβακάριον). ἐκ τȣ̃ α ϛερητικȣ̃ καὶ βάσις (ἄβαξ), οἷα μάλιϛα τὰ πρὸς τοῖς τοίχοις κρεμάμενα παρὰ τοῖς ἐμπόροις*

καὶ τραπεζίταις ἀβάκια πρὸς τὸ ἀριθμεῖν νομίσματα, Σ. ἀσπροσάνιδα.

Барабáнъ, *συγγεν.* Барабóшу.

Барáнъ, *συγγεν.* Бóровъ, *Σλαβ.* Брáвъ.

Бíричъ, Бирю́чъ, *καὶ* Бíрчій (*τὰ πάντα παρὰ τὸ* Берỳ = *φέρω*), *φορὸς, φορεὺς, φέρτης* (*ὡς, ἀγγελιαφόρος· καὶ τὸ ἄγγελος, ἐκ τῦ ἄγω, ἀγελὸς· τὸ δὲ φέρω = πέρω, πεῖρα, πειράω, πειραςής*). *τὸ Βμ.* biric, *καὶ Καρν.* berizh = *ὑπεργὸς ἀςυνομίας* (*ὡς τὸ λτ.* lictor, *ῥαβδῦχος*), *ἤ περ ἀγωγὸς, εἰσαγωγός.*

Бíсеръ, *Σλαβ.* (*μαργαρίτης*), *μῶν ἔχει τι κοινὸν πρὸς τὸ λτ.* viscus = *Fισκὸς* (*Fισκὸρ, βίσκορ*) = *ἰξὸς* [*ὅθεν καὶ ἴσκα, ὕσκα* (*ἡ καὶ Σ. ἴσκα δένδρυ*), *καὶ ὕσγα = κόκκος, ὅθεν ὕσγινον = κόκκινον? ἐκ τῦ ἰξὸς, ἰξὺς, καὶ τὸ ἰχθὺς λτ.* piscis. *βλ.* Бóскъ, *καὶ* Рыба]· *ἀλλὰ μᾶλλον ἡ λέξις φαίνεται ξενικὴ, ὡς καὶ τὸ, βέρβερι* (*κόγχη*).

Бію̀, *παίω,* Убію̀, *ἀποκτείνω, -κτενῶ, ὡς καὶ τὸ πάω = φάω, φάζω, φέω, φένω, φόνος. καὶ τὸ λτ.* cado = *πάδω, πάδω* (*πάω. βλ.* Падỳ), *ὅθεν* occido, *ἐκπαίω* (*φονεύω, ἤτοι πίπτειν ποιῶ*). *Ἐκ τῦ* Бію, Бíчъ (*μάςιξ, ὅθεν ἡ Σ. βίτζα*), *λτ.* flagellum, *ὅθεν πάλιν τὸ φραγγέλλιον* (*οἷον ἐκ τῦ* flagum, *πλάγος = πλαγὴ, πλάγω, πλήγω, πλῆκτρον*), *πλήγανον· ἢ συγγεν.* (flago) flagito, flagro, *ἐκ τῦ* (*φλάγω*), *φλέ-*

γω (καὶ fragro, φλ = φρ. ὅθεν καὶ τὸ φραγγέλ. flagell.).

Благій. τὸ Πολ. blogi (ἀγαθὸς), καὶ blahy (φαῦλος). ἀμφότερα = βλὰξ, βλακὸς = μαλακός· καὶ τὸ Благій, συγγεν. Блажу̀, βλάζω. (ἡ ἰδέα ἐμφαίνει ὑγρότητα, καὶ ἑπομένως τό, τε μαλακὸν καὶ ἱλαρὸν, καὶ τὸ πλαδαρὸν, ὅθεν βλακείαν, μωρίαν. ἔςι δὲ τὸ βλάζω = πλάζω, Блазю̀, ὅθεν Блазню̀, (οἷον πλάζνω μετὰ τῦ ν, ὡς ἐκ τῦ πλάγω, πλάνγω, τὸ πλάγχω), ζ=γ, πλάγω, ὅθεν καὶ πλακία, ἀμπλακία, κτλ. (βλ. Ῥείμ. λ. βλάζω)· ἐκ τῦ Бла́гъ, τὸ ὀυδέτερον Бла́го, Σλαβ. = εὖ (καλῶς), ἐν συνθέσει, ὡς ἐν πᾶσι τοῖς ἀπὸ τῦ εὐ συνθέτοις ἑλληνικοῖς, οἷον Благоволеніе (= εὐ-δοκία, ἀγαθοθέλεια, κτλ.), καὶ Бла́го = εὖγε.

Бла́то, πρβλ. καὶ ἄλτις = ἄλσος, ὅθεν, λτ. saltus (lucus), καὶ τὸ Γρμ. Wald, ἴσως καὶ τὸ λτ. palus (paludis) = Ϝάλος (ἀντὶ ἕλος), βάλος, βάλτος. Ἐκ τῦ Бла́то (б = м), τὸ Ἰλλυρικὸν Млато, ὅθεν παρ' αὐτοῖς καὶ ἡ Βενετία λέγεται Млетка = βαλτικὴ (βαλτώδης, ὡς περίῤῥυτος)· ἡ δὲ Βαλτικὴ λεγομένη θάλασσα οἷς μὲν δοκεῖ παρὰ τὸ Τευτ. belt (πλημμύρα), οἷς δὲ παρὰ τὸ fallen, φάλλειν βάλλειν (βαλτὴ). τοῖς δὲ καὶ = balteus (ζώνη), ἢ = λευκὴ (ὡς καὶ ἡ λευκὴ θάλασσα), ἐκ τῦ Бѣлить, Бѣлю̀. βλ. Бѣлій (ὡς φαληρά, ἐν ᾗ κύματα φαληριόωντα).

Блона̀, *βλ.* Болóнъ.

Блоха̀ = *πύλακα* (*πύλοκα*, -*κα*, *συγκπ.* Блоха̀) *ἀντὶ ψύλακα*, *ψύλαξ* (*πύλαξ*, *λτ.* pulex), *Βμ.* blecha, blcha, *Πολ.* pchła, *'Ιλλυρ.* buha (*χωρὶς λ*), *καὶ Σερβ.* Буа (*χωρὶς καὶ τȣ̃ χ*).

Блющъ, *ἐκ τȣ̃* Блюю, *φλύω*, *ὥς καὶ τὸ φλεὼς* (*φλȣ̃ς*)· *ἡ ἰδέα ἐμφαίνει ὑγρασίαν*, *διὰ τὸ φίλυδρον τȣ̃ κισσȣ̃.*

Блюдо, *βλ.* Плющу̀.

Бля́дя, *καὶ* Бля́ди, Бле́ди (*λῆρος*, *Σλαβον. βλ. Δοβρόβ.* 114) = *βλάδα*, *βλάδη*, *πλάδη* (*βλάζω*, Блажу̀, *οἷον* Блажду̀, Бладу̀), *βλάζω*, *πλάζω*, *βλύζω*, *φλύζω*, *φλέδω*, *φλεδὼν* (*φλύαρος*), *φλύω* (*φλυάω*, *φλύαρος*). *βλύω*, Блюю, Плюю, Блажу̀, Блужду̀, жу̀, Плута́ю, Болта́ю, *κτλ. συγγενῆ. βλ.* Плыву̀.

Бля́ха, *πλάκα*, *ἀνάφερ. εἰς τὸ* Пла́щъ (*πλάζω*, -*ττω*).

Бóгъ, Бога́тый, *ἀναμφηῤῥίςως ἐκ τȣ̃* Могу́, *ὅθεν καὶ τὸ* Богаты́рь (*ἰσχυρὸς*) = Могу́чъ.

Бóдръ, *ἐκ τȣ̃* Бдю̀ = *φάδω* (*φαίδω*), *φαδρὸς* (*φαιδρός*).

Бота́ю, *συγγεν.* Бóтаю *ὅθεν οἶμαι* (бóта) Забóта (*μέριμνα*) = *πάθα* (*πόθα*, *ζα*=*διὰ*, *πόθα*), *πάθη*, *καὶ πάθος* (*ὡς καὶ ποθὴ*, *πόθος*, *ἐκ τȣ̃ πέθω*, *πάθω* = *βάθω*, *βαθύω* = *βάδω*, *πάτω*, Паду̀, *πάζω*, *πάσχω· ἐπὶ τῆς σημασίας τȣ̃ παίειν*, *νύσσειν*, *ὡς καὶ τὸ* " *ἐν-*

δοθι θυμὸν ἀμύξαι, καὶ τὸ μεριμνῶ = μέρω, μερίζω, κτλ.).

Болóнь, *δοκεῖ συγγεν. τῦ* Блонà, *τοῦτο δ' ἂν εἴη = τῷ παρ' ἄλλαις Σλαβονικαῖς διαλέκτοις* Блáна=Пленà, pellis, pellicula = *πέλλα (μετὰ τῦ ν, οἷον πέλνα, μεταθ.* Пленà, *ὡς καὶ τὸ πέλμα ἐκ τῦ πέλλα), πελλὸς, φελλὸς. ἔςι γὰρ καὶ ἡ* Блонà *δέρμα καὶ ὑμὴν [ὅθεν καὶ ἄμνιον, ἀντὶ ὑμένιον (βλ. 'Ρειμ.), ὡς καὶ χόριον λέγεται τὸ Σ. καὶ παρ' 'Ιπποκρ. ὕςερον, καὶ τὰ ὕςερα, λτ.* secundinæ *τῆς λεχῦς, καὶ Σ. ἔτι, ἄκλυθον = ἀκόλυθον (παρὰ Θετταλοῖς), καὶ, κατάποδον (παρὰ Πελοποννησ.), ὡς κατὰ πόδα (Σ. καταπόδι, καταποδῦ), ἀκολυθῦν τῷ κυήματι]. Καὶ ταῦτα μὲν περὶ τῦ* Блонà· *καὶ τὸ* Болóнь *δὲ = πέλλα (πελλανὸν), εἰ μή γ' ἱκανῶς ἔχοι, παραβαλλόμενον πρὸς τὸ φλόος· ἐκ τῦ φλέω, φλύω,* Плю́ю, Блю́ю. *[Πρὸς τὸ* Блáна *οὐ χρὴ συγχέειν τὸ Σ. μπλάνα (εἶδος ξυήλης, ἢ λίςρυ παραλληλογράμμυ λεπτυργικόν· ὅθεν ὡς ἐκ τῦ σχήματος λέγυσιν οἱ χωρικοὶ καὶ, μπλάναν τυρίυ, ξύλυ, κτλ. πᾶν τεμμάχιον ἐπίπεδον καὶ ὁμαλὸν) = πλάνα, πλανὸς, πλανὺς, πλανίσσω,* planus, plano (complano) = *πλατὺς· πελάω, πλάζω, σσω, ττω. 'Ρειμ.].*

Бошу́ю, *συγγν.* Питáю. Бошвà (*φύλλον δαύκυ*), *βοτϜà, βοτὰ* (бóтъ), *βοτὴ. βοτάνη*, Бошви́нье (*εἶδος ζωμῦ*). *βλ.* Бураки́.

Боя́ринъ, τȣτȣ ἀρχαιότερον τὸ Боля́ринъ δοκεῖ πιθανῶς τῷ σοφῷ Βοςοκόφῳ (Востóковъ), καὶ εἴη ἂν ἡ λέξις παρὰ τὸ Бóлій (Боля́р), οἷον πολήρης (πολάρης, Боля́ринъ), ἀντὶ πλήρης (ἐκ τȣ̃ πλέος), πληρὸς, plerus = πολὺς = μέγας, μεγιςὰν, κατὰ τὸ " μέγας καὶ πολὺς. βλ. Большóй.

Брадà, ἅλις μοι δοκεῖ συμφέρεσθαι πρὸς τὸ barba. Ἔςι γέ μην οἷς ἀρέσκει μᾶλλον ἐτυμολογεῖν τὴν λέξιν παρὰ τὸ Бредỳ (περάθω, ὡς, ἐργάω, ἐργάθω, φλεγέω, - γέθω, πλέω, πλήθω)=περάσω, πρήσσω,. περάω (ὡς δῆθεν εἰς τὸ πρόσθεν διαπερώσας καὶ αὐξομένας τȣ̃ γενείȣ τὰς τρίχας), οἷον περατὰ, ἢ γοῦν φορητὰ, φερτὰ (ἔςι γὰρ καὶ τὸ Бредỳ, πράθω, περάθω, περάω, πέρω = φέρω, Берỳ· ἐκ δὲ τȣ̃ φέρω, καὶ τὸ φέρϜω, φέρβω, φορβὰ, barba, καὶ τὸ φορὰ, φόρτος, ὅθεν καὶ ἑλληνιςὶ λέγομεν " φέρβειν, καὶ φέρειν γένειον)· τό γέ μην Γρμ. Borst (ὅθεν ἡ Σ. βέρτζα = σάρωθρον ἱματίων), διάφορον τȣ̃ Bart, καὶ Брадà, barba.

Бра́къ, καὶ Бра́кы (ὡς, γάμος, γάμοι, λτ. nuptiæ), πιθανώτατα συγγενὲς τȣ̃ Пра́гъ (φραγὴ, βλ. Порóгъ), ἐκ τȣ̃ Прягỳ (φράγω), ὅθεν καὶ Супрýгъ (βλ. Прягỳ). μαρτυρεῖ δὲ καὶ τὸ Ἀγγλικ. to brace (δεσμεύειν), brace (ζεῦγος). μεταμέλει γάρ μοι τὸ Бра́къ παρὰ τὸ Берỳ, Бра́ти, παραγαγόντι, κατὰ τὸ, ἄγεσθαι

(= *φέρειν*), *καὶ Σ. ἐπαίρειν* (*ἐπαίρω, αἴρω, ἐπὶ τῆς σημασ. τȣ̃ φέρω*), *καὶ λαμβάνειν γυναῖκα· καὶ μέσως δὲ λέγομεν Σ. ἐπάρθησαν* (= *ἐπῆραν ἀλλήλȣς* = *συνῆλθον εἰς γάμον*), *ὅθεν καὶ ἐν τῇ μικρᾷ Ῥωσσίᾳ*, Побрáлися, *ἐκ τȣ̃* Беру̀, *ὡς τὸ ἐπάρθησαν. Τὸ δ' αὖ Γερμ.* Braut, *βεβιασμένον καὶ ἀσύμφυλον δοκεῖ πρὸς τὸ προίτη, κρίνει δὲ μᾶλλον ὀρθότερον καὶ περὶ τȣ́τȣ ὁ σοφὸς Ῥείμ. λ. νύμφη.*

Врáкъ (*ἔκριμμα*), *συγγεν.* Брóшу, Бросáю.

Брáнь, Браню̀, *συγγ.* Бренчу̀ (*ὡς βοὴ, κτλ.*) *βλ.* Война̀.

Бревно̀ = *πρέμνον, ἐκ τȣ̃ πρεμνὸς, πραμνὸς, πράμος*, Пря̀мый, Пря̀мный, Пря̀мо (Пря-мно)· *οὐ γάρ μοι δοκεῖ ὄτε παρὰ τὸ* Боръ, *ὄτε παρὰ τὸ* Брéмя, *ὥς τισιν ἤρεσεν. τὸ δὲ Καρν.* brun, brune, *συγκοπὴ τȣ̃* Бревно̀, *Βμ.* brzewno.

Брéжу, *συγγ.* Ржу̀, *κτλ. ἐκ τȣ̃ ῥύω, Ϝρύω, ῥύζω, βρύω*, Врю̀, *κτλ. βλ. Ῥείμ. λ. ῥάζω.*

Брóвь (*ὀφρὺς.*) = *τῷ Μακεδον.* (*φ*=*β καὶ α*=*ο, υ*=*ου*), *ἀβρȣ̀ς, ἀ-βροὺς, υ* = *β*, Брóвъ. [*τὸ ὀφρὺς ἔμοι γε δοκεῖ παρὰ τὸ ἔχω, ὄχος* (*ἔξ-οχος, μετὰ τȣ̃ ϑ, ὄχϑος*), *ὀχερὸς, χ* = *φ* (*ὡς, Ἐφύρη* = *ὀχυρὰ, ὄφις* = *ἔχις*), *ὀφερὸς, ρὺς, συγκοπ. ὀφρὺς* (*κατὰ τὰ ἴσχω, ἰσχὸς ἰξὸς, ἰξὺς* = *ἰσχὺς* = *ὀσφὺς, βλ. Ῥείμ. καὶ οἷον ἴξα, ὄξα, ὅϑεν τὸ λτ.* coxa)· *ἔοικε*

γὰρ σημαίνειν ἀπολύτως ἡ λέξις ἐξοχὴν, ἔπαρμα, ἄκρον, ἢ ἀψῖδα, ἅψω, ἅπω=ἔπω=ἔχω].

Брóщъ, ἴσως καὶ = βρίζα, Ϝρίζα, ῥίζα (ῥόζα, ὡς, ἰσχὺς, ὀσχὺς, ὀσφὺς, ἰξὺς, соха), βλ. Рóжь. εἰ δὲ μή γε, συγγεν. Ржà, βλ. τὴν λέξιν.

Брыжѝ, ἐκ τȣ̃ Брю́згну (ю = ы = υ).

Бу́бенъ, βȣ̃μβον = βομβὸν, βομβαῖνον, βομβαίνω, -βέω, Καρν. Бóбнимъ, βομβαίνημι [ὀνοματοπ. βὺ, βὺμ, βύω, βύβω, βομβύω, βόμβος, ὅθεν τὸ Σ. βȣβὸς (βυβὸς)=μογγὸς, (μυδὸς, mutus), διὰ τὸν ἀδιάρθρωτον βόμβον].

Бу́де=εἰ· Бу́дто (Буд-тò), ὅτι, δῆθεν. ἐκ τȣ̃ Бу́ду, ὡς τὸ бы, ἐκ τȣ̃ быти (бываю), φύω (ἀντὶ τȣ̃, εἰ ἔςαι τὸ, ἐσόμενον, τυχὸν, εἶεν)· βλ. Бы.

Буждỳ, Бужỳ, Буди́ть (ἀγρυπνίζω, ἐξυπνίζω), παρὰ τὸ Бдю̀.

Бу́йволъ, βȣ́βαλος, ἐκ τȣ̃ Бу́й, βȣ̃ς, καὶ Вóлъ, βαλὸς, βηλὸς, βαλάω, Блею̀ (βαλάχω, βλήχω) = βȣ̃ς βαλάων (βλ. Кра́ва). τὸ θέμα βάω, βόω, βȣ̃ς, βοάω (τὸ Ιλ. fou = fol = τλ. follis, φόλλιξ=θύλαξ. ὡς κενὸς).

Бу́къ, Γρμ. Buche, λτ. fagus = φαγὸς (α = υ)· εἴη δ' ἂν καὶ=(πύκος, πυκνὸς), πύξος, Γρμ. Buchsbaum· ὅθεν καὶ Бу́ква (πύκϜα), πυξὶς, Γρμ. Büchse = πυξίον. [τὰ ὀνόματα τῶν φυτῶν καὶ ζώων κατὰ γλώσσας καὶ τόπȣς

πολλάκις μεταβάλλονται ἀπό τινος εἰς ἕτερον εἶδος, φυλάττουσι δ᾽ οὖν ἀείποτε τὴν πρώτην τῆς λέξεως σημασίαν, ἣν ἡ πρωτόγονος γλῶσσα διωρίσατο ἐξ ἀρχῆς. βλ. Ῥείμ. λ. βρίζα]. Ἐκ τοῦ Бýква τὸ Бýквица (πυξίτσα), τὸ φυτὸν, λτ. betonica.

Булавà (ῥόπαλον). Булáвка (βελόνη) = Бурáвъ (λ = ρ)· συγγεν. Борю̀, Браздà. βλ. μετὰ τὴν λ. Бывáю.

Буракѝ, πληθ. (ὡς ἐκ τοῦ Бурáкъ) δαυκία [δαῦκος. Σ. δαυκὶ, καὶ ἄλλως, κοκκινογούλιον (τὸ Τουρκ. παντζάρι), διὰ τὸ κόκκινον χρῶμα. ὡς καὶ ἀσπρογούλι, ἡ βουνιὰς, τὸ Τουρκ. σαλγκάμι, κωνοειδής τις γογγυλὶς, γογγύλη, τὸ Σ. γογγύλιον, κτλ. τὸ δὲ γούλιον, ἐκ τοῦ γουλίον = (αυ=ου, γ=κ), καυλίον, καυλὸς, ὅθεν καὶ τὸ Γρμ. Kohl· οἷον κοκκινόκαυλον, ἀσπρόκαυλον, ὡς, μακρόκαυλος, κτλ.]. Οὕτως ἴσως καὶ τὸ Буракѝ ἐκ τοῦ Бýрый (πυῤῥὸς), πυῤῥάκια (διὰ τὸ χρῶμα)· τὸ δὲ Буракѝ = Свéкла = σεῦκλα (σέβκλα, σβέκλα), σεῦτλον,-κλον, ὅθεν πάλιν (παρὰ Πελοποννησ.), σεῦκλον (κ = τ), καὶ σέσκλον = δαυκίον (ἐκ τοῦ αὐτοῦ σέσκλου καλεῖται καὶ Σέσκλος, καὶ Σέσκουλον, σευτλοφόρον χωρίον Θετταλίας κατὰ τὴν Μαγνησίαν). ἔστι δὲ σεῦτλον, καὶ τεῦτλον κυρίως τὸ λτ. beta, Γρμ. Beete, Mangold.

Бурлю̀, καὶ τοῦτο ἐκ τοῦ Бýря, βοῤῥᾶς. τὸ δὲ Σ. βοῦρλος, βουρλίζω (ἐν Θετταλίᾳ), εἴη μὲν

ἂν καὶ = βρϑλὸς, μᾶλλον δέ μοι δοκεῖ = φῦρος, αἰολ. (= θῦρος), παρενθ. λ (ὡς λέγομεν καὶ ὠρλυάζει, ὠρλυέται = ὠρύεται), τὸ δὲ θῦρος = θϑρὸς καὶ θορὸς (ὡς καὶ θϑρὰς, ο=ου, κατὰ τὸ, νόσος, νϑσος, ἐκ τῦ θόρω), ὅθεν πάλιν (θ = τ = δ = ζ), τὰ Σ. τϑρλὸς (ἐν Θετταλίᾳ) = τερλὸς (ὅθεν τρελὸς) = ζϑρλὸς· ἢ καὶ ὡς ἐκ τῦ θόρω, θόρνω, -νυμι, εἴη ἂν θϑρνὸς, ν = λ [ὡς, σαχνὸς, σαχλὸς, καὶ (παρ' Ἠπειρώτ.), ἀνάντελλα = ἀλλάνταλλα, ἀντὶ, ἄλλ' ἀντ' ἄλλα (ἀντ' ἄλλων) = ἔναλλα], θϑρλὸς, τϑρλὸς (δϑρλὸς), ζϑρλὸς· καθὰ καὶ Дýрный, Дýрнъ *(αἰσχρὸς, ἀηδὴς), ἐκ τῦ* Дурю̀ *(βλ. τὴν λέξιν). τὸ δὲ Σ. λωλὸς = ὀλωλὼς = ὀλόαενος „ ὡς τὸ ὀλόμενε (Ὀδυσ. Ρ.* 483), *τοιϑτο πάλιν καὶ τὸ Σ. χαμένος, λτ.* perditus. *βλ. καὶ Ῥείμ. λ. ὀλολὸς.*

Бы = *φῦ, φύοι, Fείη· ὁ δὲ εἰ σύνδεσμ. ἐκ τῦ εἴω, ἔω, εἶμι.*

Бывáю, *φυFέω. τὸ Περσικ.* būdem, būdi, būd = *ἤμην, ἦς, ἦν, καὶ* büwem, büwi, büwed = *ἔσομαι, ἔσῃ, ἔςαι· τὸ δ' αὐτὸ καὶ* bāsem, bāsi, bāsed, *φύσομαι, φύσῃ, φύσεται· τὸ δ' ἀπαρέμφ.* buden, *καὶ* hesten=(*εἶσθαι*) *εἶναι. βλ.* Éсмь. — Забывáю, *βλ.* Линяю.

Былíе, *ἐκ τῦ* Былъ, Быти (Бyю), *ὡς φῦλον, λλον, ἐκ τῦ φύω.*

Быстрый, *ὅθεν ἡ Σ. Βίςριτζα, ὁ ἑλληνιςὶ Ἀλιάκμων (Μακεδονίας ποταμὸς)· καὶ Βι-*

ςριτζ (*Τρανσυλβανίας*)· *Πίςριτζα* (*ὁ Δώδων τῆς Ἠπείρȣ*), *κτλ.*

Бѣгу̀, *φέγω*, *φύγω*, *λτ.* fugo.

В.

Ведро̀, *βέδρον*, *ἀντὶ μέδρον = μέτρον* (*β = μ. βλ.* Бо́гъ), *συγγεν.* Между̀, Ме́жъ (Мед). *βλ.* Между̀, *καὶ* Спу́дъ.

Вели́кій, Вели́къ = *Ϝηλίκος*, *ἧλις*, *τὸ δὲ βαλιὸς* (*ὅθεν λτ.* varius), *περιττεύει.*

Ве́рба, Ве́рвь, Вери́га, *τὰ πάντα ἐκ τȣ̃* (Вру̀, Веру̀) Верти = *Ϝέρω*, *εἴρω*, (*ἔρω*, *λτ.* sero), *ἕρμα* (*μ = β*), Ве́рба, Ве́рвь (*Ϝέρβα*), *εἴργω*, *ἄρκω*, *ἀρκέω*, arceo, co-erceo, *ἄρκυς*, *ἕρκος*, *ὅρκος* (*Ϝερίγα = ἐρίκα*, *ἀντὶ ὅρκα*), *ὡς ὀρκάνη*, *ὀρικάνη* (*Ἡσύχ.*) *κτλ.* [*ἡ ἰδέα σημαίνει ὄργανον δὶ ȣ̔ φράσσομεν*, *εἴργομεν*, *δεσμεύομεν*].

Ве́редъ (Вре́дъ), *ἐκ τȣ̃* Вреду̀ (*βλ.* Врежду̀), *πρηδὼν*, *πρήζω*, *πρέθω*, *πέρθω*· *ἕτερα δὲ τὸ* Schwär, *καὶ* virus.

Вертѝ, Вру̀ (Веру̀) *Σλαβ.* (*κλείω*), *Ϝέρω*, *ἔρϜω* (*ἔργω*, *εἴργω*. *βλ. ἀνωτ.* Вери́га)· *ὅθεν* Верзу̀ (Вергу̀), *Ϝέργω*, *Ϝέρξω*, *ἔργω*, *παρ' ȣ̔*, От-ве́рзу, Отверстѝ (*ἀνοίγω*) = *ἀποέργω* (*διϊςῶ*, *ὅθεν ἀνοίγω*). *τὸ λτ.* vergo = *ῥέπω*, *βω* (*ῥέϜω*, *Ϝ = β*, *γ*) *μετας. ϜέρϜω*, vergo. *βλ.* Ве́ржу.

Верте́пъ, *ἐν Σερβικ. Βιβλ.* Вьртопъ, *ἢ = ἐρειπτὸν*, *ἐρείπιον*, *ἢ συγγ. τȣ̃* Ве́ртъ, *τȣ̃το δὲ ἐκ τȣ̃*

Верши (βλ. ἀνωτέρω Вéрба). Ϝερτὸς, ἑρτὸς, ἑρκτὸς, ἕρκος, ὄρχος, ὄρχατος, ἔρχατος (=φραγμὸς), ὡς καὶ τὸ Забóръ. ἕτερον δὲ τῦ Вéршъ τὸ, hortus=(Грáдъ), Вертоградъ.

Веслò (κώπη) ἐκ τῦ Везỳ, veho, Ϝέχω, (ἔχω, ὀχέω), ὡς τὸ ὀχλὸς(Ϝεχλὸς, χ=c, Веслò), ὅθεν μοχλὸς, ὄχησις, ὄχος (δι' ὃ κινεῖται τὸ " νάϊον ὄχημα).

Верчỳ, Вертѣть (ἐκ τῦ Вертỳ)=λτ. verto=πέρτω (ἐκ μεταθέσεως)=τρέπω=στρέπω, στρέφω.

Вéщь, πρόσθες καὶ, ὄνομα = πρᾶγμα (ποιητικῶς)· ὡς " τὄνομα τῆς σωτηρίας, τῆς εὐγενείας (Εὐρπ. 'Εκ., καὶ 'Ιφ. Τ.).

Вúлы, Виляю = Валяю, ἀλέω, εἰλέω.

Вúтязь, ἴσ. ἐκ τῦ Бúши, Бію, παίω (πάτης, φάτης, φήτας, Вúтязь), παίςης, πατάσσων.

Вúшня, Σλαβονικὸν εἶναι τὄνομα βέλονταί τινες ἐκ ἀπιθάνως ἐκ τῦ Вúшу (κρέμαμαι) = Вѣшу, Ϝαΐσω, ἀΐσσω (βλ. Вѣшаю), ὡς κρεμάμενα δηλονότι. ἀλλά γε καὶ τὸ βύσσινον (ἐκ τῦ βύσσος· λῖνον λεπτὸν, λευκὸν) παρὰ τοῖς νεωτέροις ἐξελήφθη καὶ ἀντὶ τῦ κόκκινον, ἢ πορφυρῦν· ὅθεν συνηθέςερον νομίζεται παρωνομάσθαι ὡς ἐκ τῦ χρώματος καὶ ὁ καρπός.

Влáсть, ἐκ τῦ Владáю (d=δ=ζ=σδ=жд), οἷον Влаждáю (Влáсшъ). τὸ θέμα Влáду, Ϝάλδω (μεταθέσ. βλάδω, ὡς, Влекỳ = Λιθ. welky=Ϝέλκω), καὶ, ἄλθω. (ἡ ἰδέα ἐμφαίνει θερμότητα, αὔξην, τροφὴν, ἀκμὴν, ὅθεν

ἰσχὺν καὶ κράτος, *καθὰ καὶ τὸ* valeo = *ἀλέω* (*ἀλέδω*, *ἄλδω*)=*θαλέω*, *θαλέθω*, *θάλλω*, *μετὰ τοῦ θ*, *ἐκ τοῦ ἅλω* (*λτ.* alo, olo, halo)= *ἕλω*, *ὅθεν καὶ τὸ ὅλος*, (*ὁλομελὴς*, *ὡς ἐκ τῆς ἰδέας τῆς τοῦ ὅλου ἀκεραιότητος καὶ συςροφῆς*).

Влáю, *τὸ θέμα* Вал, Вол, [*ὅθεν τὸ*, Волнà, *συγκοπ.* Внà, *καὶ* Валю̀, Валáю (*ὅθεν* Валяю), *συγκοπ.* Влáю]=*Ϝάλω*, *Ϝέλω*, *Ϝόλω*, *σάλω*, *σέλω*, *σάλος*, *σάλα*=*ἅλος*, *ἅλα* (*καὶ*, *Ϝάλα*, Вол(н)á, *Ῥωσσ.* Вáлъ, *Γρμ.* Welle), *ὅθεν συγκοπ. ἅλς*, *ἀλὸς*, *ἅλαξ* (*σάλαξ*), *ἅλασσα*, *ὅθεν σάλασσα*, *θάλασσα*, *δάλασσα* (*μετὰ τῶν πνευμάτ. σ*, *θ*, *δ*). *Ἡ ἰδέα ἐμφαίνει κίνησιν καὶ τὴν τῶν κυρτῶν κυμάτων συςροφήν. βλ. καὶ* Вóлга.

Внýкъ, *ἢ ἐκ τοῦ Ϝέγγονος*,(*ἔνγονος*, *μεταθ.Ϝένογος*, *Ϝένοκος*), *ἢ γοῦν ἐκ τοῦ Γερμ.* Enkel, *ὅπερ ἂν εἴη καὶ παρὰ τὸ* enke, enge = *ἐγγὺς* (*ἔγγι*, *ἄγχι*), *ὡς γένους ἐγγύς*.

Во, Въ=*Γρ.* by, bey, *συνθ.* be=*ἐπί. βλ. καὶ* Вы.

Водà, *ὅθεν Βοδενὰ* (*ὡς μετωνόμαςαι παρὰ τῶν εἰσβαλόντων Σλαβόνων*), *ἡ Μακεδονικὴ πόλις Ἔδεσσα* (= *Ϝυδανὰ*, *ὑδατώδη μέρη*)· *οὕτω καὶ ἡ Βιδήνη*, *ἢ μᾶλλον*, *Βυδήνη* = *Ϝυδανὴ* (*ὡς ἐκ τοῦ βύδας*, *βύδη*), *ἡ καὶ ἀρχαιότερ. Οὐϊμινάκιον· ὡς καὶ τὸ Σ. Νῆσι*, *ἀρχαιότ. Νέσος*, *καὶ Νησὶς* (*ὅθεν γράφετ. καί*, *Νήσα*, *καί*, *διὰ κακὴν γραφήν*, *Νύσσα· ἑτέρα γὰρ αὕτη ἡ διὰ τοῦ υ*, *πόλις Ἀσιανή*), *ἐκ τοῦ παραῤῥέοντος Νέσου*, *ἢ*

Νέστε (παρὰ τὸ νέω, νάω), κτλ. Ἔςι δὲ καὶ παρὰ τὴν Ἐλασσῶνα καλλίκρενος πηγὴ, Δωδιανὰ, ἃ βελοίμην μὲν ἂν εἶναι = Δωτιανὰ, ὑποπτεύω δὲ μὴ καὶ ταῦτα = βοδιανὰ (β=δ, δοδιανὰ)=Во́дяна (ὑδαρὰ).

Во́лга, ἐκ τε̃ (Во́лгу) Во́лгну, Ῥωσσ. (διαίνω, ὑγραίνω). τὸ θέμα Влаг, Вла́жу (βλ. Вла́га), βλάζω = πλάζω (ἐκ τε̃ πλάω, ἀντὶ πελάω, πλάζω, ὅθεν) πέλαγος, πελάγη (βέλαγος, βελάγη, -λάγα=Во́лга). Ἡ πρώτη ῥίζα, ἄλω, ὅθεν βάλω, βάλλω, πάλω, πέλω, πλέω, φλέω, πελάω, πλάω, βλύω, φλύω, fluo, βλάω, Вла́ю, κτλ. Ἡ ἰδέα ἐν τοῖς τοιέτοις ἐμφαίνει κυμαινομένην κίνησιν, οἷα θαλάσσης, κτλ. ὅθεν ὑγρασίαν, κτλ. βλ. λ. Плыву́.

Волды́рь, συγγ. Блюю̀, Плюю̀.

Волна̀, Влна̀ (ἔριον), φαίνεται συγγεν. τε̃ Волна̀, Влна̀ (κῦμα), ὡς ἐκ τῆς ἰδέας τε̃ ςρεπτε̃· ἐκ τε̃ ἕλλω (ςρέφω, συςρέφω, τίλλω)=λτ. vello, vellico, vellus, καὶ villus, ὡς, εἴλη, ἕλιξ (κυρίως σῶμα συνεςραμμένον), καθὰ καὶ τὸ ἴελος ἐκ τε̃ (ἕλω, ὕλω, ὅλος), ἔλος (βλ. Вла́ю). Τοιε̃το δ᾽ ἂν εἴη καὶ τὸ Вла́съ, Во́лосъ, ἢ καὶ=πῖλος (ἴσως δὲ καὶ τε̃το παρὰ τὸ ἴλω, εἴλω, ἕλλω, ἕλλη, ὅθεν ἂν εἴη καὶ ἡ πέλλα, pellis = vellus).

Волче́къ, ἐκ τε̃ Во́локъ=(ὅλοξ), ἕλιξ, παρὰ τὸ Валя́ю, Λιθ. wóloju, volvo.

* *

Во́лъ, *βȣ̃ς* (*βλ. ἄνω*, Бу́йволъ). Волу́ій, *βόειος* (*Σλαβ.*), *ὅθεν τὸ Ῥωσ.* Волу́й, *καὶ* Валу́й (*εἶδος ἀμανίτȣ, τὸ λτ.* agaricus integer)=Во́ловъ, ва, во (у = в), *βόειον. τὸ δὲ βολβὸς, βολβὰ*, vulva, *ἐκ τοῦ ὄλω*, volvo, *ὄλος, βόλος, ἰων. βῶλος, Σ. σβόλος, Γρμ.* Bolle, *ὅθεν καὶ βόλιτον* (*διὰ τὸ ςρογγύλον*), *καὶ βολβὶς, βολβίδιον· Ἀλλὰ καὶ Σ.* (*παρὰ Χίοις*), *βερβέλιον*, (=*σπύραθος*), *καὶ βερβελία* (*δ=λ· καὶ ρ=λ· ὡς, ἀλφὸς, ἀρφὸς*)=*βόλβιτος* (*βέλβιτος, δος*). *ἡ δὲ Σ. πορλύδα, καὶ ἄλλως, ἀχηβάδα* (*β=μ· ἀ-χημὰς, -μάδα=χήμη, ἡ κόγχη, τὸ ὄςρεον*), *ȣ̓κ=βολβὶς, ἀλλ' ἴσως=σπονδύλη* (*πονδύλα, ν=ρ, πορδύλα*), *διὰ τὸ ςρογγύλον.*

Волы́нка (Во́лына), *ἴσως ἐκ τȣ̃ς* Во́лъ (*ἐκ βοείȣ δέρματος ἀσκὸς*).

Вопль́ю, Во́пль (Воп = *ὀπὴ, ὄψ*, vox), *ὀμπὴ=ὀμφὴ* (*ἄπω, ἔπω*).

Ворку́ю (*γογγύζω, ἐπὶ περιςερῶν*), *Σ. γȣργȣρίζω = κορκορύζω = βορβορύζω. Λέγομεν δὲ καὶ, βερβερίζω* (*ἐπὶ κραυγῆς ὀδυνωμένων*). *τὰ πάντα ὀνοματοποιΐαι. Οὕτω καὶ τὸ βάρβαρος, βαρβαρίζω = κάρβαρος, νος* (*ἀπὸ τῆς δυσήχȣ λαλιᾶς. βλ. Ῥείμ. πρβλ. καὶ λ.* Сло́во). *συγγ.* Ворчу́.

Воробе́й, *Σλ.* Вра́бій (*ςρȣθὸς, Σ. σπȣργίτης=πυργίτης ςρȣθὸς*), *ἴσ.* = Ря́бый, Ря́бъ (*Ϝ*ра́бъ· *ὡς*, Во́семь = о́семь), *διὰ τὸ κατάςικτον τȣ̃ ςρȣθȣ̃. Ἄλλοι παρέβαλον τὸ Γρμ.* Sperling,

Spatz, *καὶ κατὰ διαλέκτ.* sparwa, sparf, spaur, *'Αγγλ.* sparrow.

Вторóй, *ἀντὶ* Двторóй (Двтор-, *δεύτερ-ος, δέβτερ-, συγκοπῇ, δβτερ-. ἢ καὶ* Два-тор, *δυώ-τερος, ὡς τὸ διττός· ἀλλὰ μᾶλλόν ἐςιν αὐτὸ τὸ δεύτερος. βλ. λ.* Дéвять). *ὅθεν τὰ 'Ρωσσ.* Полтарà (*ἓν ἥμισυ*). *συγκοπ. ἐκ τῦ* Поль- Вторáго (*γενικ. τῦ* Вторóй. *βλ. καὶ* Пóль = *ἡμίσυς*) = *ἥμισυ τῶν δύω* (*ἀποδέον*), *δύω ἡμέσες δέοντα, ἢ ἡμίσες* (*δέοντος*) *δύω. οὕτω καὶ* Полтретья́, *τρία δέοντος ἡμίσες, κτλ. καὶ Σ. παρὰ ἥμισυ τρία,* (*ἡμίτριτον*) = *δύω ἥμισυ* (*καὶ συνθέτ. δυώμισυ, τριάμισυ, ἑξήμισυ*). *Τοιαῦτα καὶ τ' ἄλλα τὰ ἑλληνικά, ἡμισύτριτοντάλαντον* (2½), *καὶ ἕβδομον ἡμιτάλαντον* = *ἑπτὰ τάλαντα ἡμίσες ἀποδέοντος, καὶ Γρμ.* siebentehalb Talent, *τυτέςι* das siebente Talent halb (zur Hälfte), *κτλ. ἀρχαιότατος τρόπος τῦ ἀριθμεῖν.*

Вы = *Fὶ ἴ,* и, *ἴς, ἴν, ὅθεν ἵνα* (*ἐκεῖ*), *συγγεν. τοῦ εἷς* (*ὅς, ἵς, τίς*), *ὅθεν καὶ ἡ ἐς, εἰς, καὶ ἐν πρόθεσ.* [*ἡ ἰδέα ἐμφαίνει τήν τινος κίνησιν ἢ μονὴν καὶ ἡσυχίαν. οὕτω καὶ τὸ πός, πῇ* = *Fός, ὅς, ὡς, ᾗ,* wo, wie· *ὡσαύτως καὶ* Во Въ = *Fώς, ἐς. βλ. 'Ρείμ. λ. εἷς, ἵνα*]. *ἡ δὲ ἐκ πρόθ.* (*ὅθεν ἑκάς*), *φαίνεται παρὰ τὸ ἕκω, εἴκω, ἐκ τῦ ἕω, ἴω, ἵημι* (*πρκμν. ἧκα*). *ἧ, ἕω, εἶμι, ἵκω.*

Въз, Вос, Воз, Вз = Выс—(Выз, Воз, Вос, о = ы)

= *Fύψ-ι* (*Fῦς*, sus), *βλ.* Высота̀. (*ἡ πρόθεσις κυρίως ἐμφαίνει τὸ ἄνω,' ὡς ἡ ἀνὰ καὶ ὑπὲρ, καὶ αὕτη ἐκ τοῦ ὑπὸς, ὑβὸς, ὑββὸς, ὅθεν ὕποσος, ὕψος, ὕπς, ὗς, F*us, *F*ыс). *βλ. καὶ Δοβρόβ.* 413.

Вы́ну, *εἴη ἂν καὶ ἐκ τοῦ* Вію (ы = *ι*), *ὡς ἐκ τῆς ἰδέας τοῦ ἀεὶ ςρεφομένου χρόνου.*

Вы́спрь (*ὑψιπόρως, ὑψοῦ, ἄνω*), *καὶ* Пре-вы́спренній (*ὑπέρτατος, ὑπερῷος*), *ἐκ τῆς* Вы́с, *καὶ* Парю̀ (*ἵπταμαι = πόρω, πορέω*) = *ὑψιπόρος, Fυψιπόρος, συγκοπ.* Вы́спрь, *καὶ* Выспрен-ній = *Fυψιπερνῶν, Fυψιπερῶν. Οὕτω καὶ* Йскрь, *ἐκ τοῦ* и́з, кра́я, *κτλ.*

Вы́ти, *ἀπαρέμφ. τοῦ* Во́ю, *ὡς ἐκ τοῦ* Вы́ю, *βύω, βύζω, ὅθεν βύας, βύFος, βύβος, βύφος, ὁ Σ. βοῦφος* = Вы́пь (*εἶδος νυκτικόρακος*).

Бы́ть, *εἴη ἂν μᾶλλον ἐκ τοῦ* Бы́ти (*ὡς τὸ* Бы́тіе, *καὶ* Бы́ть = *τὸ εἶναι, περιουσία*), *καὶ* Вы́ть, *τὸ ἐπιβάλλον μέρος τῆς οὐσίας, ὅθεν ἁπλῶς, μοῖρα, μερίς.*

Вѣ́жа, *εἴπερ* = *βήσσα, εἴη ἂν ἐκ τοῦ* Веду̀, *βέδω, βάδω, βάζω, βάσσων* (*βαθὺς*), *'Ιων. βήσσων, βήσσα.*

Вѣне́цъ, *ἐκ τοῦ* Вѣня̀, Вѣно́къ, *καὶ ἀμφότερα παρὰ τὸ* Вію (ві = вѣ, *ὡς καὶ* Вѣтвь *ἐκ τοῦ* Вити, Вію) = *βίω, ᾧ συμπίπτει καὶ τὸ φίω, σφίγω, σφίγγω* = *φάω, φάζω* = Вяжу̀, Свяжу̀, *σφάζω* (*σφίγγω*), *σφάγω, σφήκω, σπάω, ζω* (*ἐκ τοῦ πάω*), *ὅθεν καὶ σπάδιξ,* (*πάδιξ*) = *δωρικ. βαΐξ,*

βαΐς, *βαΐον* (*κλάδος*), *ὡς καὶ ἐκ τȣ͂ σφάω τὸ*, *σφὴν-νὸς* = Звено̀ (= Веня̀, но́къ). [*ὥςε τὸ* Вѣнѐцъ *ἐμφαίνει κυρίως*, *σφίγμα ἐκ κλάδων*, *καὶ ἁπλῶς σφήκωμα*, *καθὰ καὶ αὐτὸ τὸ σφήκωμα* = *σπαρτίον*, *καὶ* "*πλοχμοὶ δὲ χρυσῷ τε καὶ ἀργύρῳ σφηκȣ͂νται* (*Ἰλ. ρ*). *Οὕτω καὶ τὸ ςέφανος* = *πύκασμα ςειπτόν*· *καὶ τὸ* sertum = *ἑρτὸν*, *ἑερτὸν*, *ἕρμα* (*δεσμὸς*)· *ἐκ τȣ͂ ἕρω* = sero].

Вѣ́но, *ἀντὶ* Вѣ́дно (*ἐκπτώσει τȣ͂* д, *ὡς ἐν τῷ* Вѣ́мь, *κτλ.*) = *Ϝέδνον*, *ἕδνον* (*ȣ̓ παρὰ τὸ ἑδανὸν*, *ἀλλὰ παρὰ τὸ δάνος*, *δάω*, *δόω*, *δῶς*, *λτ.* dos, dotis, *Ἰτ.* dote, *Γλ.* dot, *δῶτις*, *κτλ.* Вѣ́ню (Вѣ́дню) = *Ϝεδνῶ*.

Вяда́ю, *ἐκ τȣ͂* Вя́ду, *εἴη ἂν καὶ* = *φθέω* (*θ* = *δ*, *φδέω*, *μεταθ.* Вя́ду, в = *φ*), *φθίω*. *Ἐκ δὲ τȣ͂* Вя́ду, Вя́дну, *ἐκπτώσ. τȣ͂* д *τὸ* Вя́ну, (ѣ = я, *καὶ* ε = *α*), *ὡς καὶ ἐκ τȣ͂* Кида́ю, *τὸ* Ки́ну (Ки́ду, Ки́дну, *κτλ.*) = *φθίνω* [*ἐκ τȣ͂ φάω*, *φέω*, *παρενθέσ. θ*, *φθέω*, *φθένω*, *καὶ φθέρω*, *φθείρω*, *καὶ φθάρω*, *ἐκ τȣ͂ φθάω* (*ἕτερον τȣ͂ φθάω*, *φθάνω* = *πτάω*), *φθάνω* (*ἀντὶ φθένω*, *φθίνω*), *ὅθεν*, *οἶμαι*, *καὶ τὸ λτ.* (vano, *φάνω*), vaneo, vanus (*φθινὸς*), *κτλ.*].

Вѣха̀, Вя́ха, *συγγενῆ*· *ἐκ τȣ͂ πάζω*, *πάγω*, *πήγω*, *ὅθεν καὶ πάχος*, Па́хъ *κτλ.*

Г.

Гаждáю (Гáжду, Гáду) = Гáжу (*τὸ θέμα* Гад-) = *Ϝάδω*, *ἄδω*, *ἄζω* = *ὄδω*, *ὄζω*, *λτ.* (odio) odi, *Γρμ.* hassen (*βλ.* Пáхну), *ὅθεν*, Гáдъ, -ды (*ἑρπετὰ*) *οἷον ἄδα*, *ἄζα*, *ἄζαλος* (*ὅθεν Σ. ἄτζαλος* = *αἰσχρὸς*, *ἀηδὴς*) = *ὄζα*, *ὀζαλέος* = odiosus (*ὡς μυσαρὰ τὰ ἑρπετὰ*). *Ἄλλο τὸ*, *γάδος* (*ὄνος θαλάσσιος*, *ὀνίσκος*, *λτ.* gadus, *Σ. γαδαρόψαρον*) = *κάθος* (*κ* = *γ*, *θ* = *δ*), *ὅθεν κάνθος*, *τὸ μεγεθυντικ. κάνθων* (*παρενθέσει ν*, *ὡς*, *πάθω*, *πέθω*, *πένθος· βάθος*, *βένθος*, *κτλ.*), *καὶ κανθήλιος* (*ὄνος*), *λτ.* cantherius, *καὶ* (*ἐκ τῦ γάδος*), *Σ. γάδαρος* (*ὡς ἐκ τῦ κάνθος*, *κάνθαρος*), *καὶ* (*ἐν Πελοποννήσῳ*, *καὶ Θετταλίᾳ*, *καὶ Μακεδονίᾳ*, *καὶ Θράκῃ*), *γάϋδαρος* (*ὀρθότερον ἴσως*, *ἢ γάϊδαρος*, *γαΐδαρος*, *ὅθεν τινὲς τῶν ἡμετέρων γραμματικῶν ἀπατηθέντες ἠτυμολόγησαν τὔνομα παρὰ τὸ ἀεὶ δέρεσθαι*, *οἷον*, *ἀείδαρος*), *ὡς ἐκ τῦ γαύδαρος* (*διαλύσει τῆς αυ*, *καθὰ λέγομεν καὶ*, *καϋμὸς* = *καυμὸς*, *χαϋμὸς* = *χαμὸς*, *ἐκ τῦ χάω*, *καὶ χαύω*. *οὕτω καὶ γάω*, *γαύω*, *γαύδω* = *χαύδω*, *ὅθεν Σ. χαυδὸς*, *χαυδόνω*)· *τοῦτο γοῦν τὸ γάδος* (*γάδαρος*), *οἶμαι*, *παρὰ τὸ γάω* (*γάδω*, *γάδος*) = *κάω* (*κάθος*, *ὡς*, *κάδος*) = *χάω*, *χάδω*, *χωρῶ*. *ἔοικε γὰρ ἡ τῦ ὀνόματος ἰδέα*

σημαίνειν καθόλε χωρητικόν τι [ὡς καὶ τὸ κάδος, καὶ (γάω, γαύω), γαῦλος, καὶ (κάω, κάνθος), κάνθαρος (εἶδος πλοίε καὶ ποτηρίε, διὰ τὸ χωρητικὸν καὶ κοῖλον, ἀρχ. Γρμ. Kant, Kantel, Kandel), καὶ κανθὸς, ἡ γωνία τε̃ ὀφθαλμε̃, κτλ.], ἐκ τε̃ αὐτε̃ χάω, χαύω, καὶ τὸ λτ. habeo, καὶ χέω, μεταθέσ. ἔχω, ὅθεν καὶ τὸ Μακεδονικὸν, ἀγχάω=ἀνέχω. Ἔςι τοίνυν ὁ γάδαρος = ζῶον βάρη χωρε̃ν, ἔχον, ἀνέχον [καθὰ καὶ ὄνος ἐκ τε̃ ὄνω, ἄνω = ἀνέχω, καὶ τὸ (παρὰ Θετταλοῖς καὶ Ἠπειρώταις), γόμαρος, -μάρα, γομάριον, συνώνυμον τε̃ γάδαρος, ἐκ τε̃ γόμος, γέμω = γέω, γάω· παρ' ἄλλοις δὲ γομάριον κυριολεκτικώτερον, τὸ φορτίον]. Ἔςι δὲ τὸ γάω, κάω, χάω, καὶ=(χάνω), χαίνω, Γρμ. gähnen, χάσκω· ἀλλ' ἔμπης ὀκ ἂν εἴποιμι τὸ γάδος = (χάδος), χανδὸς (χαίνων ἐν τῷ ὀγκᾶσθαι). Ταυτίζεται δὲ τῷ γάδαρος καὶ τὸ κάνθαρος (καὶ τε̃το παρὰ τὸ κάθος, κάθαρος, ὅθεν Σ. καὶ σκάθαρος, καὶ ἀσκάθαρος, προσλήψει α), ᾤοντο γὰρ οἱ ἀρχαῖοι τὸν κάνθαρον ἐκ τῆς κόπρε τε̃ κάνθωνος γεννᾶσθαι (βλ. Σεΐδ. καὶ Σχ. Ἀριςφ. Εἰρήν. 31). ὅθεν καὶ κάνθωνα ἔλεγον πάλιν καὶ τὸν κάνθαρον, ὡς καὶ τὸν ὄνον. Μήποτε δὲ τε̃το τὸ κάνθαρος, κάθαρος = κάφαρος ($\vartheta = \varphi = \beta$), Γρμ. Käfer = κάβαρος = κάραβος (βλ. Ῥείμ. λ. κάραβος καὶ κάμμα-

ρος) = σκάραβος, λτ. sarabaeus? (ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ἐνδοιάζω, καί τοι καὶ ἀλλαχȣ̃ τȣ̃ βιβλίȣ τὴν λέξιν σημειωσάμενος). Τȣ̃ δ' ȣ̃ν γάδαρος, τὸ θηλυκὸν Σ. γαδάρα, γαϋδάρα, καὶ γαδȣ́ρα, γαϋδȣ́ρα, καὶ τὸ ȣ̓δέτερον, γαδȣ́ριον, οἷον ὡς ἐξ ἀρσενικȣ̃ γάδȣρος, τȣ̃το δ' ȣ̓κ, οἶμαι, σύνθετον ἐκ τȣ̃ γάδος καὶ ȣ̃ρος (ἀντὶ οὐρεὺς, καί τοι γε καὶ τὸ ȣ̃ρος, καὶ, βȣ̃ς ȣ̃ρος, ἕτερον τȣ̃ ȣ̓ρεὺς, βλ. 'Ρείμ.), ἀλλ' ἤτοι ὡς ἐκ τȣ̃ γάδυρος (ὡς, λόφος, λόφυρος, λόφȣρος), ἢ (α=υ, αἰολικ. ὡς, σάρξ, σύρξ, καὶ υ=ȣ), γαδύρα, γαδȣ́ρα, [πρβ. καὶ (ςενὸς, ςενυρὸς, ρὰ, καὶ ἰων· ςενυγρὸς, ςενυγρὴ), Σ. ςενȣ́ρα, καὶ (χαμὸς) χαμȣ́ρα, (κομμὸς), κομμȣ́ρα, κτλ.], ἢ α = ο = ου, οἷον γάδαρος, γάδορος (ὡς, καθαρὸς, δωρικ. κοθαρὸς, κοθαρίζω), γάδȣρος, δȣ́ρα· οὕτω καὶ ἐκ τȣ̃ κόθορνος, λτ. cothurnus, εἴπομεν τὸ κοντȣ́ρα (οἷον κονθȣ́ρα, μεταθέσ. ἀντὶ κοθȣ́ρνα), κοντȣ́ριον, κτλ. Ἔςι δ' οἷς πάνυ ἀτόπως ἔδοξε τὸ γάδαρος = τῷ Τȣρκ. katir (ἡμίονος).

Гáлія, 'Ιτ. galione, ὅθεν Σ. γαλιόνιον (γαυλώνιον, γαῦλος), παρ' ὃ τὸ Τȣρ. galiontzi, kaliontzi (ναύτης γαύλȣ).

Гвóздь, ὅθεν Гвоздúка (καρυόφυλλον, λτ. caryophyllum aromaticum), καθὰ τȣ̃το καὶ Σ. μοσχοκάρφιον (ὡς ἐκ τȣ̃ σχήματος), τὸ δ' αὐτὸ καὶ ἄλλως, πατερίτζα (βακτηρία· ἡ δὲ πατερίτζα =βατηρίσκα, σκη, ἀντὶ βατηρὶς, βατὴρ, ἐκ τȣ̃

βατὸς, βάω, καὶ βάζω, ὅθεν βακτὴρ, βακτηρία, βάκτρον, λτ. bacus, baculus· τὸ δὲ βάδω, βατέω=πατέω, κτλ.). παρ᾽ ἄλλοις δὲ καὶ, καραφύλλιον (καρυοφύλλιον), καὶ, γαρόφαλλον.

Гвѣздà, σημείωσ. г=з (Звѣздà). βλ. καὶ Зéлва.

Гúзъ = Ϝизъ = изъ = ἐξ, ἔξω (τῆς ὁδοῦ, ὡς ." ἐξίςασθαι τινὶ τῆς ὁδοῦ).

Главнѧ̀, Головнѧ̀ = Главà [διὰ τὸ κεφαλοειδὲς τῶν ἀπὸ γερανδρύων καιομένων δαλῶν, ὡς. καὶ τὸ Σ. κοῦτζουρον (ςύππος, γρυνὸς), ἐκ τοῦ κύτταρον (κύτος), διὰ τὸ κυρτὸν καὶ ςρεβλὸν, ἢ ἐκ τοῦ γαμψὸς(κάμπτω, κάβω, κύβω), καμψὸς (κομψὸς), καψὸς (κυφὸς), Σ. κουτσὸς (κυλλὸς), καὶ, κοῦτζουρον=καμψυρὸν, καμπυρὸν(ὡς λέγομεν καὶ, κατζουριάζειν=καμψυριάζειν)· καὶ τὸ, κατζαρὸς, δὲ (οὖλος ἐπὶ τριχῶν) = καμψηρὸς. βλ. Кýдерь. ὅτι δὲ καὶ ψ = τσ, ἢ τζ. βλ. Чупрýнъ]. ἢ Главнѧ̀, Головнѧ̀, μεταθ. = δαβελὸς (γαβελὸς, λὰ, γ=δ, ὡς, δεσπότης, Госпóдь). 2, Головнѧ̀, Ῥωσσ. = τῷ Σ. δαυλίτης (ἔλλειπ. σῖτος, καὶ, δαυλίον, σῖτος σεσηπὼς, μέλας, φυόμενος μεταξὺ τοῦ ἀγαθοῦ).

Глáдъ, συγγεν. τοῦ Гложỳ, Глотáю, ὡς καὶ τὸ λίω, λίπω, λιμὸς, συγγεν. τοῦ λάω, λάβω, λάπτω, καὶ, φάω (φάγω), λτ. fames, κτλ. κατὰ τὸ γλίω, γλόω, γλουτὸς (βλ. Ῥείμ. λ. λάω).

Гнетỳ = κνάπτω, ὡς Плетỳ = plecto. ἔςι δὲ κυρίως ἐκ τοῦ Гнỳ, βλ. καὶНогá.

Гнію̀, συγγεν. Гнỳсъ, Нюхаю.

Гнѣту̀ (*ἅπτω*), *ἴσ. ἐκ τῦ* о́гнь (о-гнѣту̀).
Гнѣздо̀ (зд = *σδ* = *δ*, д) = *Ϝ*nidus = *νοττιὰ*.
Говя́до, *κατὰ Δοβρόβ. ἐκ τῦ* Говѣ́ю (*ἐπὶ τῦ θεραπεύω, κήδομαι*)· *εἴη δ' ἂν καὶ κατὰ σύμπτωσιν τῦ ἀγαύω, ἀγάω* (*γάω, γαύω*, Говѣ́ю), *μετὰ τῦ ἄγω, ἀγέω, ὅθεν καὶ* (*ἀγελὸς*), *ἀγέλη, ἀγητὸς, μεταθ. γαϜητὸς*, Говя́до.
Говорю̀ = *γαϜρύω.* Гово́ръ (Го́връ) = *γᾶϜρυς, γῆρυς.*
Го́дъ, *συγγεν.* иду̀=*ἴτω* (*ἴω, εἴω, ἔω*), *ἔτος, γέτος.*
Го́лень, *συγγεν. τῦ* Колѣ́но. *τὸ Σ. γολλερίδαι* (*σκέλη γυμνὰ*), *ἐκ τῦ Σ. γόλλιαβος, γόλλαβος* (*βλ.* Го́лый), *καὶ οἷον, γολλαρός.*
Гора̀, *ἡ, παρβλ. καὶ Γῦρα=Ϝῦρα* (*ὄρεα*), *πολίχνην Θετταλικὴν, ἐξ ἧς καὶ, τῆς Γύρας τὰ Βυνὰ, ἀρχ. ὁ, καὶ ἡ Ὄθρυς. ἤ, Γύρα = γύρα* (*γυρὸς*); *Ἔςι δὲ καὶ ἡ* (*ἐν Κάρνοις*) *Γορίτζια* = Го́рская = *ὀρεικὴ, Ϝορείτια, κτλ.*
Го́рбъ, *ἀνάφερε εἰς τὸ* Корю̀.
Го́рдый, Го́рдъ, *ἐνταῦθα ἴσως ἀνήκει καὶ τὸ Φρυγικὸν ὄνομα, Γορδίας* (*'Ηρόδ. Α*, 14), *Γόρδιος, Γόρδος*· (*καὶ οἱ Γορδιαῖοι, ἔθνος 'Αρμενίας?*). *Τῦτο δὲ τὸ, Γόρδος*, Го́рдъ, *ἴσως μὲν=Ϝορθὸς, ἴσως δὲ καὶ=χόρδος, χορδὸς, ἀντὶ χοδρὸς* (*ὅθεν χονδρὸς*)· *καὶ 'Ισπ.* gordo (*παχὺς*), *μσ. λτ.* gurdus. (*τὸ χονδρὸς ἐκ τῦ κέζω, κόδος, ὅθεν καὶ τὸ, Κόδρος, καὶ ὁ Σ. κόθρος*).
Го́рькій, *ἴσως καὶ ἐκ τῦ* Горю̀· *τὸ λτ.* acerbus = *ἀκέρϜος, ἀκερὸς* (*ὅθεν ἄκρος, ἄκρις*,

ὄκρις), *ὡς ἐκ τῦ ἄκρις, τὸ, ἀκριβὴς. Καὶ τὸ* Горе *δέ φασι συγγεν. τῦ* Горкій (*τὸ ἄῤῥητον θέμα* Горь) = *πικρία.*

Горо́хъ, *βλ.* Орѣхъ.

Госпо́дь, *ἡ κλητικὴ,* Го́споди = *δέσποτα* (*Σ. δεσπότη*). *Σημείωσαι καὶ τὸν αὐτὸν τόνον τῆς ὀνομαςικῆς, κατὰ δὲ τὴν κλητικὴν ἀναβιβαζόμενον, ὡς καὶ ἐν τῷ ἑλληνικῷ δεσπότης, δέσποτα. τὸ* Господа́рь (*ὅθεν,* Госуда́рь) = *δεσποτὰρ, ἀντὶ δεσποτὴρ, δεσπότηρ* (*ὡς ῥέκτης, καὶ ῥεκτὴρ*), *ὅθεν τὸ δεσπότειρα.*

Гра́дъ. — *τὸ Βελιγράδιον* (*λευκόπολις*) = *λτ. Ἄλβα Ἰυλία* (Alba Julia). *Ἐκ τῦ* Гра́дъ, Го́родъ, *τὰ ὑποκορις.* Городо́къ, Городи́ще = Гра́дище, Гра́докъ (*πολίχνη,-νιον*), *ὅθεν τὸ Θεσσαλικὸν πολίχνιον καὶ Λαρίσσης ἐπισκοπὴ, Γαρδίκιον, Γαρδικίυ. Ἔςι δὲ καὶ ἐν Ἀλβανίᾳ τῆς Ἠπείρυ Γαρδίκιον* (*ὡς ἂν εἴποις, χορτίκιον, ἀντὶ χορτίδιον, ἐκ τῦ χόρτος*).

Гра́нь = Кра́я, Кра́й, *βλ.* Крою́.

Гри́бъ = Го́рбъ.

Грома́да = *χερμάδα, χερμὰς, κρώμαξ* = Кре́менъ. *οἱ δέ φασι τὸ* Грома́да *ἐκ τῦ* Гребу̀.

Грсть, Го́рсть, *γρόσθος, ἀντὶ γρόθος, ὅθεν γρόνθος, ἴσ.* = *γρόφος, ἐκ τῦ Ϝράπω* (*ἅρπω*), Гребу̀, Грестѝ(=Гра́блю)· *ἐκ τῦ* Гребу̀ *ἂν εἴη καὶ τὸ* Гру́бъ, *Γρμ.* grob, *ἢ τῦτο* = *κραμβὸς* (*βλ.* Крутый), *ἢ συγγ.* curvus, *κυρϜὸς* (*κυρβὸς*), Го́рбъ, *γρυπὸς. πρβ. Ἰτ.* groppo, *Γλ.* groupe, *κτλ. μυ,*

λτ. cruppa, κτλ. Ἐκ τῦ groppo, καὶ ὁ Σ. γρόπος (κομπόδεμα, ἐπικόμβιον), οἷον, Ϝραπὸς (κρωπὸς), ῥαπτὸς (συγκεκαμμένος).

Грýзъ, τὸ λτ. gravis, φαίνεται = (Ϝρεπὸς), ῥέπων. ἢ μεταθέσ. ἐκ τῦ βαρὺς (ραβὺς, Ϝravis· ὡς καὶ=ῥοφῶ, ροβῶ=s-orbo, -beo· τρέπω, verto, κτλ.)· ἐκ τῦ βαρῶ, βαρύθω, τὸ βρίθω, καὶ βρίζω (βρύθω), βρύζω, ὅθεν (β=γ)=Гружỳ?

Грýна. βλ. Рунò, Рыну, -нутся.

Грýша, βλ. Крýшка, γ=κ. ὡς, Σ. (ἐν Κεφαλληνίᾳ, κτλ.), γιαμμὰ = κιαμμὰ (κιαμμὴ) = καὶ ἀμμὴ (ἂν μὴ).

Грѣ́хъ=χρέγος (χρέϜος), χρέζω (χρέσσω, Грѣшỳ) = χρήζω.

Грядà, ἐκ τῦ Грядỳ, ὡς, κίω, κίων (ἴω).

Ґублю̀, βλ. Сугýблю, καὶ Трегýбый.

Гýня (ῥάκη). Σ. γένα, μσ. λτ. guna, βλ. Шýба.

Гýсли, ἐκ τῦ Гужỳ, Гудóкъ.

Густый (δασὺς, πυκνὸς). βλ. Чáстый.

Д.

Двéрь· ὡς τὸ, θύρα ἐκ τῦ τύρω, τέρω (τρέω, τρυπῶ), συγγενὲς τῦ τρέω, δρέω, δράω. οὕτω καὶ τὸ Двéрь συγγενὲς Творю̀ (δράω). βλ. τὴν λέξιν.

Дéвять, ὅθεν (Дéвять, нá, сто), Девянóсто

(90) 'Ρωσ. = ἐννέα (τετέςι, δεκάδες) ἀνὰ τὰ 100 (ἴσοι), Σλαβ. Дéвять дéсять, (ἐννεάκις δέκα).

Дéбрь, δέϜρα, δειρὸς, δέρω, Дерỳ.

Дéготь, τάγος, ςάγω, Ѳекý.

Дéнь, παραβάλοι τις ἂν καὶ τὸ, τῆνος, τηνίκα (ἐπὶ χρόνε· ἐκ τε ἦνις, ἦνος, ἔννος, δωρικῶς, ἄννος, annus, ὅθεν καὶ τὸ ἦμος, καὶ τὸ ἦμαρ, ἡμέρα. βλ. 'Ρειμ. λ. τῆνος). ἢ, δὴν, δηνὸς, λτ. diu, δαϜνὸς, νὸν, Давнò (ἐκ τε τάω, τάνω, ταναὸς· ἐπὶ χρόνε τάσεως);

Дерéвня, ἐκ τε Дéрево (Дрéво) = δρυΐϜνη, δρύϊνον = ξύλινον οἴκημα.

Джйдъ, σκύθος (д = ϑ), βλ. Щйтъ.

Дйвій = Дйкій (κ = γ = β, ἢ π = κ, ϑηβὸς, ϑῆβος, ϑῆπος (ϑῆκος). ϑάπω, ϑάβω, ϑαύω (Μακεδον. ϑ = δ, δῆβος, δῆκος· ὡς, ϑάλασσα, δάλασσα), ὅθεν ἂν εἴη καὶ τὸ ἐθνικὸν, Δαῦοι = Δάκοι, Δάκες (= ϑαῦοι, ϑαβοὶ, ϑαυμαςοὶ), βλ. Προλεγ. σελ. LXIV.

Дитя̀, Дѣти, ἐκ τε Дѣю = ϑέω, τέω, τέκω· τίω, τύω, τύκω, τίκω, τιτὸς, τιθὸς, ὅθεν τυθὸς, τυτθὸς, συγγεν. τάω, ϑάω, ϑηλὴ, τήθη, Τηθὺς, τίτθη, τιθήνη (καὶ τηθὸν, ὡς, τῆθος=τάθος=Чáдо)· καὶ ϑάω, ϑαίω, ϑαίβω, τιθαίβω, Дѣва (ϑαίβα). 'Η ἰδέα ἐμφαίνει τάσιν (παραγωγὴν), καὶ αὔξησιν (βλ. Чиню́). ἐκ τε ϑέω, τέω (δέω), φαίνεται καὶ

ἡ τῶν πατρωνυμικῶν κατάληξις δης, δόρς, δȣ̃ς, δεὺς (ιδης, ιδȣ, Fιτς, вичъ, βλ. Μέρ. Α. ὄνομα Ῥωσσ. ἐν τῷ τέλει), ὡς, Πειλείδης, ἀδελφιδȣ̃ς, καὶ (ἐπὶ ζώων), λυκιδεὺς, ἀετιδεὺς, κτλ. (= δέFς, δὲς, δης), ἤτοι, τέκνον Πηλέως, ἀδελφȣ̃, ἀετȣ̃· οὕτω καὶ τὸ τȣ̃ς Σ. πȣ̃λος, πȣλος, Νικολαόπȣλος, κτλ. (βλ. Пулярка). Παράβαλε καὶ τὸ Sohn=Сынъ (ἶνις), ἐν τοῖς Ἀγγλικ. Michel-son, κτλ. καὶ τὸ Περσικὸν zhadè (ζαδὲ = υἱὸς), ἐν τοῖς beg-zhadè (ἡγεμονί-δης), κτλ.

Для, ἀρχαίως, Дѣля, ἐκ τȣ̃ Дѣло (βλ. Дѣю), τέλος, τέλει, ἐπὶ τέλει (σκοπῷ, ἔργῳ). ὅθεν καὶ τὰ σύνθετα Вóзлѣ (Вóздлѣ) = Пó-длѣ (πλησίον) = ποτ' τέλει (πρὸς τῷ ἔργῳ), Πολ. według, podług. Βμ. wedlé, podlé.

Днѣпръ, καὶ Днѣстръ, τὸ θέμα Дóнъ (Дън, Днъ. βλ. Дóнъ, καὶ Днȯ), λέξις ἀρχαία, σημαίνȣσα ὕδωρ, ὕδωρ βαθὺ, βυσσὸν, ἄβυσσον, βάθος (δύνην, βύνην, δύνω, Тонỳ), καὶ τὸ Κελτο-βρετανικὸν (Celto-breton) don = βαθὺς. ἐνταῦθ' ἂν εἶεν ἀνακτέοι καὶ Δανȣ́βιος, Ῥωσ. Дунáй, καὶ ὁ Двина, καὶ ὁ Don (Σκωτίας ποταμὸς), κτλ. ὥςε τὸ μὲν Днѣстръ = Днѣ-стръ (стръ κατάληξις. ἢ = Τύρας· καὶ Днѣстръ=Δύνος Τύρας?), τὸ δὲ Днѣпръ = Днѣ-пръ (пръ, κατάληξις. ἢ ἐκ τȣ̃ перỳ, πέρω, φέρω, φορὸς· καὶ Днѣпръ = Δύνος, βόρυς, μεταθέσ. Βορυσ-δένος, Βορυσθένης.

᾿Αλλὰ ταῦτά γε δόξειεν ἄν πως καὶ φορτικά· τολμηρὸν δὲ καὶ τὸ Τάναϊς, καὶ Τάνος λέγειν = Дóнъ).

Дóба, Подóбіе. *οὕτω καὶ (πρέπω) ''πρέπον* =. *ὅμοιον· πρεπτὰ=φαντάσματα, εἰκόνες(῾Ησύχ.) ᾿Εκ τοῦ* Дóба *καὶ τὸ* Дóбръ (*δευερὸς, δευρὸς*), *ἀντὶ δεύων, δέων (δεῖ)· καὶ*, Дóблъ (*ἰσχυρὸς·* л = р) = Дóбръ (*ὡς καὶ τὸ ἀγαθὸς = ἰσχυρός*).

Дóлгъ, *συγγεν. τοῦ* Дóлогъ, Дóлгій (*δολιχὸς*), *ἐκ τοῦ τάλω (τάω), τηλὸς, καὶ (τέω), τέλω, τέλος, τέλεθος, χος [ὡς καὶ ἐκ τοῦ τέω, τίω, τὸ τίνω, τιννύω· ἢ καὶ, ἐπὶ τῆς σημασίας τοῦ* Тяглò, = *τάλω (τάω), τόλλω*, tollo = *ἕλκω, καὶ φέρω, ἀνέχω, ἀναδέχομαι, ὅθεν ὀφείλω, βλ.* Тягнỳ, *καὶ* Тянý].

Дóлъ, Thal (*δάλω*). *τὸ δὲ δελφὺς, αἰολ. δόλφος, φαίνεται* = (*ἕλω, Fέλω, βέλω, βέλFω*), *βολβὸς* (volvo), vulva, volva, *κτλ. ὡς ἐκ τοῦ εἰλητοῦ καὶ κοίλου, καθὰ καὶ (ἕλω, ὅλος), θόλος· συγγενῆ τοῦ* Дéлва, dolium.

Дрáга, *ὅθεν ἴσ. καὶ τὸ Δραγομέςι* = Дрáги мѣсто [*βλ.* Мѣсто] = *ὁδοῦ (ὁδεύσιμον) χωρίον. ἔςι δὲ τὸ Δραγομέςι, χωρίον ᾿Ακαρνανίας, τὸ καὶ Δραγαμέςη, ἡ, (Σχ. Θουκυδ.)=ἴσ. ἡ ἑλληνιςὶ, Τράγασα, Τραγάση, καὶ,-σαὶ (ὅθεν καὶ, Τραγασαῖοι ἅλες*).

Дрáчіе, *καὶ τὸ Σ. δράτσινον (κόκκος τις δριμὺς), οἷον δράκινον, δεράχινον, κατὰ τὸ*

ἀδράχνη, *Σ.* *ἀνδράκλα* = *δράχνη* (*δραχίνη*, *δεραχίνη*, *δεράχινος*, *ἐκ τῦ δέρω*).

Дрéво, *ἐκ τῦ* Дерỳ, *δέρω*, *δρέω*, *δρύω* (*δρύπω*), *δρῦς*, *δρίον* (*δέδερον*), *δένδρον* (*ὡς*, *δέω*, *δένω*, *δένδω*, *δενδίλλω*), *καὶ θρίον*, *θρύον* = *δρίον*, *δρύον*· *καὶ δραύη δὲ*, *λτ.* drava, *ἐκ τῦ δραύω*, *δράω*, *δάρω*, *δέρω*· *καὶ δόρυ*, *δόρατος*, Дрóтъ.

Дремлю̀, *ὅθεν* О-дръ (*κλίνη*· *ἐφ' ἧς δέρμομεν*).

Дрýгъ, *καὶ* Дрýгій = *ἕτερος καὶ ἑταῖρος*· [*ἐκ τῦ ἑταῖρος*, *ἑταιρειάζω*, *εἶπεν ἡ Σ.* *ἑταίριον*, *καὶ συγκοπ.* *ταῖρι*, *καὶ τεργειάζω* (*ἑ-ταιρϜειάζω*). *ἔςιν ἂν ἄρα καὶ τὸ* Дрýгъ = *ταῖρϜι* (*ταῖργ-ι μεταθ.* Дрýгъ)?

Дскà (*δίσκος*). *τὸ Σ.* *δόγα* (= *δοχή*), *καὶ δόγα* = *'Ιτ.* doga, *Γλ.* douve, *Γρμ.* Daube, *πρβλ. καὶ* Дѣжа.

Дугà, *τύκος* (*τύκα*) = *τόξον*, *τέκω*, *τεύχω*, Ткỳ.

Дуплò, *βλ.* Щиплю̀.

Дурю̀, Дýренъ (*αἰσχρὸς*, *ἀηδής*). *βλ.* *ἀνωτέρ.* Бурлю̀.

Дщéрь, *συγκοπ.* *τῦ* Дóщерь, *ὡς καὶ τὸ* Дóчь *ἀποκοπ.* *τῦ* Дóчерь, *καὶ τὸ θύγος ἐκ τῦ θυγάτηρ* (*τύγω*), *τύκω* (*τέκω*, *τέκος*), *-γάω*, *τετύγακαι*, *τεθύγαται*, *θυγάτηρ* (*ὡς ἐκ τῦ*, *πάω*, *πέπαται*, *πατὴρ*· *μάω*, *μέμαται*, *μάτηρ*). *βλ.* *ἀνωτέρ.* Дитя̀.

Дыня, *συγγ.* Тыю (*διὰ τὸν ὄγκον*). *ὡς καὶ* Дýля (*ἄπιον*). *βλ.* Шишъ.

Дьякъ. *Καὶ παρ' Ἰταλοῖς δὲ* cherci (= clerici, *κληρικοὶ*) = *πεπαιδευμένοι, σπȣδαῖοι·* „ cherci e literati (Dante Parad. IV, 101)· *κατὰ γὰρ τȣ̀ς βαρβάρȣς τῆς Δύσεως χρόνȣς κλῆρος καὶ παιδεία ἐταυτίζοντο· ὡς τῶν ἐκκλησιαςικῶν ᾗ μόνων ἐκεῖ γράμματα εἰδότων* (*καὶ τȣ́των μέν τοι, τῶν γε πλείςων, κακῶν κακῶς*)! *βλ.* Murator. Antiqu. *τόμ.* II.

Дѣю, Дѣваю, Дѣва, *βλ.* Дитя́.

До̀, *τῶς, τέως* (*ἕως, ὡς, λα.* us-que), *ἢ* = *δὲ* (*εἰς*) " *δόμον δε.*

E.

Еди́ный, *ὄδεῖν. βλ.* Оди́нъ, *καὶ* О́нъ.

Е́же, *καὶ* (*ἀρχ.* '*Ρωσσ.*) О́же, (*ὅσδε, ὅδε*).

Е́зеро, *ἀχερὸς, καὶ ἀχελὸς* (*ὡς, πνιγηρὸς, καὶ -λὸς*), *ὅθεν, ἀχελῷος* (*κτητικὸν*), = *ὕδωρ· καὶ, Ἀχελῷος* (*Θεσσαλ. ποταμ.*), *Σ. Ἀσπροπόταμον· ὁ δ' Ἀχέρων, Σ. Καλαμᾶς. Νεσωνὶς δὲ, ἡ βαρβαρο-Τȣρκ. Καράσȣ̈ȣ̈* (*μελάνυδρος*), *λίμνη παρὰ τὴν Λάρισσαν* (*ὡς καὶ Βοιβηῒς, ἡ Σ. Κάρλα, παρὰ τὰς Φερὰς, Σ. Βελεςῖνον*), *ὁ δὲ Σ. Ἔζερὸς ἐπὶ τȣ̃ Ὀλύμπȣ.*

Е́й, *ἤ, καὶ ἐΰ, ἀμφότερα παρὰ τὸ ἕω, ἦν, ἧς, ἦ, καὶ εἷς,* (*εὖσα, ἐȣ̃σα*) = *ὢν, ἐὼν, ἐὸς, ἐΰς. βλ.* Ни́.

Е́сень, *αἴσων, βλ.* О́сень.

Е́смь, *πρβλ. καὶ τὸ ἕτερον Περσικ.* em, i, est, *πληθ.* im, id, end, *καὶ ἄλλως*, hestem,

hesti, hest, πληθ. hestim, hestid, hestend· καὶ τὸ Τȣρκ. im, sin, dir, ἢ dur, καὶ der, πληθ. is, siz, καὶ sinis, durler· παρῳχ. idim, καὶ imischim (imisch-im), idin, καὶ imischidin, idi, καὶ imisch, imichidi, κτλ. Τὸ ὑπαρκτικὸν συνάπτοντες πρὸς τῷ θέματι (τῷ γ προσώπῳ τȣ̃ ἐνεςῶτος, ὅ γε καὶ ἀπόλυτός ἐςι μετοχὴ) ἑκάςȣ ῥήματος, σχηματίζȣσι πάντας σχεδὸν τȣ̀ς χρόνȣς τῶν ῥημάτων ὅ, τε Τȣ̃ρκος καὶ ὁ Πέρσης· οἷον, Τȣρκ. sever-im, sever -sin, sever, πληθ. sever-is, sever-sinis, sever-ler· παρῳχ. sever-idim, καὶ sever-imischim, sever-idin, κτλ. ἴσως δὲ καὶ τὰ Ἑλληνικὰ ῥήματα κατὰ τὸν αὐτὸν ἐσχημάτιςαι τρόπον· καὶ τὸ μὲν ὑπαρκτικὸν [ἔω, εἰμὶ,-ἐσσὶ (ἒς) εἶς, εἶ,—ἔσετι, ἐςὶ] διεκρίθη πρῶτον τὰς προσωπικὰς καταλήξεις διὰ τῶν προσωπικῶν ἀντωνυμιῶν, ὡς προείπομεν (Μέρ. Α. σελ. 246, § ιζ.)· τȣ́τȣ δὲ διαφόρως τὸ ἀρκτικὸν φωνῆεν κατὰ διαλέκτȣς τρεπομένȣ [ἔω, ἐμὶ, εἰμὶ, ἠμὶ, καὶ Σ. εἶμαι, εἶσθαι (ἄχρηςον παρὰ τοῖς ἀρχ. ἀλλ' ἐντεῦθεν τὸ, ἤμην, καὶ ὁ μέλ. ἔσομαι), ἐμμὶ, ἔσεμι (ὅθεν ἐσμὶ), καὶ ἔσυμι (ὑμὶ), ὅθεν. λτ. esum, sum, καὶ ἰμὶ (ει = ι), ἐν τῷ Γρμ. bim, bin· ἐκ δὲ τοῦ ἔω, καὶ ὄω, ἄχρης. ὅθεν ἡ μετοχὴ, ὢν = ἔω, ἐὼν, καὶ εἷς, ἓνς, λτ. ens, καὶ ὕω (ὅθεν φύω), καὶ foo, fao (ἄω, ὄω, Σσκρ. asmi), ὅθεν facio, καὶ forem, κτλ.], ἐσχηματίσθησαν αἱ

καταλήξεις τῶν ἄλλων ἁπάντων ῥημάτων, σηναπτομένε πρὸς τὸ τέτων ἑκάςε θέμα αὐτε τε ὑπαρκτικε, κατά τε πρόσωπα καὶ χρόνες καὶ συζυγίας· οἷον ἐνες. ὁρις. καὶ ὑποτακτ-· γράφ-ω = γράφ- έω (συναιρ. ῶ), γράφ-εις (εῖς), γράφ-ει (εῖ)· ποι-έω (έω), χρυσ-όω (όω), βο-άω (άω), καὶ τὰ εἰς μι, ἵς-ημὶ, τίθ-εμὶ, τίθ-ημι (ὅθεν τίθεμαι, ὡς, ἵεμαι, ἵεμι = ἵημι), ζεύγν-υμὶ, κτλ. Καὶ τῶν παθητικῶν δὲ ἡ εἰς μαι κατάληξις αὐτὸ ἂν εἴη τὸ μέσον ὑπαρκτ. εἶμαι, ἔομαι (ὅμαι, ὦμαι), γράφ-ομαι. Καὶ ἐπὶ πάντων δὲ τῶν λοιπῶν σχηματισμῶν ἐν πάσαις ταῖς συζυγίαις ὡσαύτως φαίνονται ἀριδήλως αἱ καταλήξεις τοῦ, έω, καὶ εἰμί. Ὥςε τὸ ὑπαρκτικὸν ἂν εἴη μόνον καὶ κυρίως ῥῆμα (κατὰ τὴν γραμματικὴν ἐκδοχὴν), τὰ δὲ λοιπὰ, προτάσεις· οἷον τὸ γράφ-ω = γράφων, ῶ, εἰμὶ (ῥῆμα δὲ παρὰ τοῖς ἀρχαίοις ἐκαλεῖτο καὶ τὸ κατηγορέμενον, ὄνομα δὲ τὸ ὑποκείμενον). Τὰ δ' αὐτὰ κρατεῖ καὶ ἐπὶ τῆς Λατινικῆς καὶ τῆς Σλαβονικῆς γλώσσης εἰς τὸν τε ῥήματος σχηματισμόν.

Ж.

Жáло, *ἴσ. καὶ ἐκ τε* Жгу̀ = *δαλὸς, λὸν (ὡς κάω, κῆλον), κᾶλον· ἢ, κ = γ = ζ, γᾶλον,* Жáло· *καὶ, κάγω (κάω, καίω, Σ. καίγω),* Жгу̀? *κάω = δάω·(ἄω, κ, δ, πνεύματ.).*

Же́злъ, πρβλ. καὶ τὸ Σ. ζέζυλον (σκολιὸν, ὅθεν σκώληξ, καὶ πᾶν μικρὸν ἑρπετὸν)· τὸ δὲ Σ. ζυρειὸν (τῦ μύλυ· ἔνθα γυρίζει ἡ πτερωτὴ) = γυρεῖον (γυρεία)· καὶ ζύρα, ζυριάζω (συγκάμπτομαι) = γύρα, γυριάζω (ὡς γυρίζω, γυρεύω, γυρὸς, καὶ Σ. σγυρὸς, σγυρόνω = κυρὸς, curvus, κύρω, κάρω, σκάρω), ὅθεν καὶ τὸ, ζαρόνω, συγγεν. σγυρόνω, καὶ, ζυριάζω· ἀλλὰ τὸ ζαρόνω μᾶλλον ἄλλοις ἔδοξε παρὰ τὸ σαρόω, σάρω, σαίρω (σύρω).

Же́лобъ, εἰσὶν οἵ φασιν = Глубо́къ.

Же́лтый = Же́лчь (Же́лть).

Жену̀ (Гоню̀) = κένω, κεντῶ (κ = γ), Σ. κυντῶ.

Же́стокъ, ἄλλοις ἔδοξεν = Гу́сть, Густы́й.

Жи́ла = Си́ла = ἶνα (ν = λ), ἲς, ἰνὸς (ἡ ἶνα), Жи́лка, καὶ, ἡ φλὲψ, καὶ ἡ δύναμις.

Жи́то (σῖτος)· Жи́тный, -тной, ὅθεν τὸ Σ. Ζιτένιον (ἀρχ. Θῆβαι Θεσσαλικαὶ, καὶ, Φθιωτικαὶ) = (σιτόνιον), σιτάνιον (ὡς σιτοβόλιον. ἢ σιτοφόρος χώρα). διὰ δὲ τὴν παρήχησιν τῆς λέξεως πρὸς τὸ, ζητῶ, ἔπλασεν ἡ Σ. τὸ ἀςεῖον "αὐτὸς εἶν' ἀπὸ τὸ Ζητένι (ζητῶ), δὲν εἶν' ἀπὸ τὰ Φέρσαλα (φέρω). ὡς καὶ" ἀπὸ τὴν Πάρον (πάρω, παίρω, ἐπαίρω), ὄχι ἀπὸ τὴν Δῆνον (δίνω), ἀντὶ Τῆνον (τὴν νῆσον), ἐπὶ τῶν ἀείποτε ζητεῖν καὶ λαμβάνειν, μηδέ ποτε δὲ φέρειν καὶ διδόναι θυλομένων, κατὰ τὸ τῦ Κωμικῦ „ τῷ μὲν

χεῖρ ἐν Αἰτωλοῖς (αἰτέω), ὁ δὲ νὒς ἐν Κλοπιδῶν (κλέπτω).

Жре́бій, *καὶ* Жребе́цъ *ἄμφω ἐκ τὒ* Жрỳ, *δρέω, ὅθεν καὶ τὸ δρέμω, καὶ δράμω, δράπω, δραπέτης· βλ.* Трỳ. *τὸ Γλ.* hâter (haster) = *Γρμ.* hasten (*ἅσπειν*), *ἕσπειν* (*ἕπω*), *ὅθεν, σπέω, σπεύδω.*

З.

За́дъ (Задѣ), *Ϝάθι (σάθι)=αὖθι, αὖτε* (д=*ϑ*=*τ*).

Здра́віе, Здра́влю = Съ-пра́влю (пра́ву, *βλ.* Травà) = *σὺν, τράφω, τρέφω (ὡς τὸ ἅλω, ἅλδω, συγγεν. ἕλω (ὅλος), ὅλος, ὅλω)·* Здра́въ, *τράφος, ἀντὶ τρόφος, τρόφις (θρεπτός). ἐκ τὒ τρέφω, καὶ τὸ τρέπω, στρέφω, στράφω,* У-спрабля́ю (*βλ. τὴν λέξ*). *Ἀλλὰ καὶ τὒ ςάω, ςέω, ςέρω (ςερὸς), καὶ τὒ τράφω, ςράφω, τρέπω, κτλ., τὸ πρώτιςον θέμα τάω, τέω (τείνω), ὅθεν, στάω, ςέρω, ςερόω, ςρόω· καὶ τέρω, τέρϜω, τέρφω, τάρφω, τέρπω, τρέπω, τρέφω, στρέφω, κτλ.* [*ἡ καθόλȣ ἰδέα ἐμφαίνει τάσιν (ἔντασιν, ἔκτασιν, ἐπίτασιν, ἀνάτασιν, περίτασιν, κτλ. καὶ κίνησιν. ὅθεν καὶ τὸ τέρω = δέρω = δρέω, τρέω, δράω, δράμω, τρέχω. κτλ. βλ.* Трỳ].

Здѣ=Съ(сій)Дѣ (*τῇδε*)· *ἧ, δὲ,* дѣ (*δ*=*ζ*=*σδ*=*σδὲ, προφέρ. ζδὲ,* здѣ). *ἀντὶ, θε, θεν, θι (ἐπὶ τόπȣ, ὅ-θι, ὅθεν)=φι, Ϝί, ἧ, τῇ (τῇδε). ἐκ τὒ* дѣ *τȣ́τȣ καὶ τὸ* гдѣ, кдѣ, *κȣ̃θε, θι,* ѝдѣ, *ἧθι, ὅθι, κτλ.*

Зе́лва, *γάλως* (*ἐκ τῦ γάω=γύω*)=*γάνα*, *γυνή*. [*μήποτε δὲ καὶ τὸ γαλέη*, *γαλῆ* (*ὅθεν τὸ λτ.* felis? f=*χ*=*γ*· *ὡς*, fel=bilis=*χολή*), *ἐκ τῦ γάλεος*, *γάλος*, *παρὰ τὸ γάω* (*ὅθεν καὶ γαύω*, *γαῦλος*, *γωλεός*, *αυ*=*ω*=*ου*, *ὡς καὶ ευ*=*ου*, *ὅθεν τὸ Βυζαντιν. καὶ Σ. κατένιον* (*ςρῶμα*), *κατένα*, *κατενιάζω* [*ςρατοπεδεύω*]=*κατευνάζω*, *κατεύνιον*, *εὔνιον*, *εὐνή*, *κτλ.*)=*γύω*, *κύω* (*ὅθεν καὶ*, *κύων*), *διὰ τὸ καὶ τότε τῦ ζώε τὸ πολύτοκον*· *ἢ γάλος*=*Ϝάλος*, *αἰλὸς* (*ἄλω*, *ἕλω*), *ὅθεν*, *αἴλερος* (*ὡς*, *λόφος λόφερος*), *καὶ Ϝαιλὸς*, *λτ.* felis;].

Земля̀, *χαμηλή*, *χαμηλός*, *λτ.* humilis. (*τὸ Θρᾳκικὸν ζαλμὸς φαίνεται*=*δαλμὸς*, *ἀντὶ δαρμὸς*, *δάρμος*, *δέρμος*=*δέρμα*, *δορά*, *δέρω*).

Зе́лень, Зе́лie, *εἴη ἂν καὶ*=*χλόη* (*χελόη*, *χ*=*ζ*).

Зду̀, з=съ, *σὺν*, *καὶ* Ду̀. *ἢ* Ду̀ (*δῶ*, *δέω*), *σδῶ* (д=*δ*=*σδ*=жд. *βλ.* Здѣ)=зду̀· *ὅθεν καὶ* зи́жду *ἀντὶ* зжду (с-ду), *παρενθέσ.* и (*ὡς καὶ* жму̀, жима́ю, пожима́ю, *κτλ. βλ.* Песо́къ).

Зима̀, *συγγ.* Зiя́ю, *ὡς χεῖμα*, *χέω*=*χαίνω*.

Змiй, *φαίνεται μᾶλλον ἐκ τῦ* Земя̀ (Земля̀), *οἷον*, Земiй =*χαμίτης* (*χαμίας*, *χαμαῖος*), *χαμερπὴς* (*χαμαὶ ἕρπων*, *λτ.* serpens).

Зу́бъ, *ἄλλοις δοκεῖ παρὰ τὸ* Зобу̀=Жву́ (*δάψ*, *ζάψ*, *δάπτων*).

Зѣ́ница, *ἐκ τῦ Πολ.* zrzenica, *φαίνεται ἀντὶ* Зрѣ́ница, *παρὰ τὸ* Зрю̀, *ὅθεν καὶ* Зѣ́нки = Зрѣ́нки, *δράκη* (*ὀφθαλμοί*).

Зя́бну (За́бу), ἴσ. συγγεν. Зимà, Зiя́ю (χαύω, χέω, χεῖμα)· ἢ μᾶλλον = αὔω (ζαύω), ἄω, ἀάζω (πνέω), ὅθεν καὶ τὸ, βαύω, βαμβαίνω.
Зя́ть (γαμβρὸς πενθερὸς), ἴσ. ἐκ τοῦ ять, з = съ (сять) = συναπτός. βλ. Сестрà.

И.

И = ἴ, ἴς = ὅς, is (βλ. μέρ. Α. Ἀντων. σελ. 187), ὅθεν и́же, я́же, е́же (βλ. τὴν λέξ.), καὶ иде = ἴθε, ἀντί, ὅθε, ὅθι (ὅπου), и́деже, ἔνθιδε (ἐνθάδε). κτλ. τὸ δὲ и καὶ = ἴ, ἤ, ἤ-μὲν (βλ. А), καὶ μετὰ τοῦ бо, и́бо.
Игра́ю, ἴσ. (κύρω, κίρω), κιράω (ἰκράω), ὅθεν, σκιρτάω. Взыгра́шася = ἐσκίρτησαν (ψαλμ. ριγ)· ἐκ = γιγγράω, -γράζω, - γραίνω (ἀποβολῇ τοῦ γ, ὡς καὶ Инби́рь = ζιγγίβερι, Σ. κρυοβότανον)· ἕτερον δὲ καὶ τὸ λτ. Jocor, Jocus.
Избà, ἴσ. συγγ. Я́зва (τρύπα. βλ. τὴν λέξ.). ἢ ἐκ τοῦ Изби́ти?
И́льменъ, πρβλ. καὶ ilmen, ποταμ. Σαξονίας (ὅθεν Jlmen - Stadt), κτλ. Ἡ λέξις φαίνεται παρὰ τὸ И́лемъ, И́льма = ulmus (πτελέα), διὰ τὰς παραφυομένας πτελέας· οἷον Πτέλας, Πτελεώδης Ἔςι καὶ πόλις Γερμανικὴ παρὰ τὸν Δανέβιον, Οὖλμα, Ulm = Πτελέα, Πτελεὸς, Σ. Φτελιὸν (Θεσσαλίας πόλισμα).

К.

Калоша, *τὸ Γαλλ.* galoche = Gallica (*Γαλλικῆς κρηπῖδος ξυλίνης εἶδος, κρύπεζα, ὅθεν Σλοβακ.* krpc), *οἱ δέ φασιν = καλόπους, καλοπόδιον, κᾶλον, κτλ. Ἐκ τοῦ* galoche *ἡ Σ. γαλέντζα, καὶ ἐν Θεσσαλ. πατήκιον, ἐν δὲ Σμύρνῃ, τζόκαρον* = soccus, *σύκχος; ἢ ὀνοματοπ.*

Каля, *σχάλη, ἐκ τοῦ* Скáлю (Кáлю, *βλ.* Колѣваю).

Камóра, (*ἐν τῇ μικρᾷ Ῥωσσ. = σιτοβόλιον, τὸ Τουρκ. καὶ Ταταρ. παρὰ Ῥώσ.* Амбáръ) = *καμάρα* (*ἀποθήκη*).

Кáмень (*βλ. καὶ τὸ συγγ.* Кóмъ). *Ἐκ τούτου ἡ Καμενίτσα (= πετρώδης, ὡς τὸ Πέτρα), πόλις Ποδολίας· καὶ ἄλλη τῆς Πελοποννήσου ἐν Ἀχαΐᾳ, ἡ Ἑλληνιστὶ, Ὤλενος (ὅθεν καὶ Ὠλενία Πέτρα). πάλιν οὖν ταύτην Ὤλενον κλητέον, ὡς καὶ ὁ Ἐπίσκοπος Ὠλένης καλεῖται.*

Кáмо = къ, амо, *ὡς* Тамо = тъ, амо.

Кáну (*ἀντὶ* Кáпну), *καὶ* Кáплю (Кáпу) = *κάπω, κάβω, κάμβω, ὅθεν κόμβος, καὶ Σ. κόμπος* = Кáпля (*κάμβη, ἀντὶ κόβος*) = *ῥανὶς* (л, *καὶ* н, *παρένθετα, ὡς καὶ,* Кидáю, Кúну *ἐκ τοῦ* Кúдну, *κίδω, κιδνῶ, παρὰ τὸ κιδάνω. βλ.* Тягнỳ). *τὸ λτ.* gutta = *χυτή.*

Капýста *Ῥωσ.* (*κράμβη*), *συγγ.* caput, capitulum = *κεφάλιον, κεφαλὶς* (*Σ. κεφάλιον λαχάνου, κραμβολαχάνου, ὡς καὶ „ κεφαλὶς σκορόδου, κτλ. καὶ τὸ σκόροδον = κόρος, κόρυς, κό-*

ρυθος, μετὰ τȣ σ, ȣ παρὰ τὸ, σκῶρ ὄζειν, βλ. καὶ ʽΡείμ. λ. κεφαλὶς), βλ. καὶ Ка́пище.

Ка́рла (*βλ.* Корня́ю, *ἐκ τȣ̃* Крою̀), *ὅθεν ἴσ. καὶ ἡ λίμνη Κάρλα, καὶ Κάρλας (βλ. ἀνωτέρ.* Е́зеро), *οἷον, καρτὴ (μικρὰ)? τὸ Γερμαν. κύριον.* Karl, *Κάρολος* = Kerl (*πάλληξ, ἰσχυρὸς*), *κόρος?*

Ка́ю = *κάω (κόπτω), χάω, χάδω, χάζω (ἐν τῷ ἀρχαίῳ ʽΡωσσικ. ποιήματι,* о полку Игоревѣ, *ἡ λέξις σημαίνει, κακίζω, κακηγορῶ, ψέγω). ἐκ τȣ̃ κάω, καὶ τὸ κακὸς [τȣ́τȣ πρώτη σημασία μᾶλλον τὸ, κενὸς (κέω=κάω), ἐνδεὴς, χρήζων καὶ χαῦνος, ἢ τὸ δειλὸς, παρὰ τὸ χάζεσθαι, φεύγειν ἐκ τȣ̃ πολεμȣ. βλ. ʽΡείμ.].*

Ква́съ, *ἴσ. συγγ.* Ки́слый (кис, кϝис, кϝасъ)· *ἢ* Каса́ю = *ξάω (ψαύω, ἅπτομαι. ὡς, δριμὺ ἐκ τȣ̃ δρίπω, δρύπτω). ἔςι δ' οἷς ἔδοξε καὶ παρὰ τὸ* Ку́саю.

Кло́пъ (*κόρις*), *ἐκ τȣ̃* (Клепу̀), Клеплю̀, Клюю̀ *κολάπτω. (ἢ ἐκ τȣ̃* Клеплю̀, *κλέπτω*), *κλώψ* (= *κρύπτω, κρυπτὸς*).

Клеку̀, Клекну̀, *Σλβ. ἀπαρέμφ.* Клещѝ. *βλ.* Клю́чъ.

Клю́чъ, *συγγεν.* Клюка̀· *πρόσθες καὶ,* Клещѝ, Клеща̀ (*πυράγρα*), *ὡς λοξὴ, λυγιςὴ· καὶ* Клешня̀ (*χηλὴ*)· *καὶ* Кле́стъ (loxia curvirostra, *ὡς τὸ Σ. κλοξάριον*), *λοξία, λοξὴ* (ст = ξ), *κατὰ τὸ, κορώνη (κυρὸς, γυρὸς). καὶ* Клу́ша (cornix)· *καὶ τὸ* Кле́щъ (*κρότων, Σ. τσυ-*

μέριον, τσυμπέριον, ἐκ τῦ τσυμπῶ = τύμπω, τύπω), ἀρχ. Κλάсть, συγγ. τῦ λύγω, (λέγω) λοξὸς, ἐκ τῦ λέω, λύω, συγγεν. γλύω = Клюю (κοιλαίνω, ὅθεν, κυρτόω, καμπυλῶ). ἴσως δὲ καὶ τὸ Κλέчу, Клещй=(Ϝλέγω, Ϝλέξω), λύγω (λυγίζω), ὅθεν κυρίως τὰ Клещй, щà, κτλ.

Кнýпъ, ἐκ τῦ Гнỳ, γνύω (κάμπτω, Γλ. nouer, βλ. καὶ нью, нόю), ὅθεν καὶ, кнóпъ (ἐλλύχνιον)? ἢ τῦτο = нйпъ, νητὸν (νῆμα)?

Ковчéгъ· καὶ τὸ, κιβωτὸς, ἐκ τῦ κίβα = κύβα, κόβα.

Кόжа. τὸ ἐθνικὸν Козáкъ, Козáкы, μᾶλλον παρὰ τὸ козà (αἴξ), Козáкъ, Ῥωσ. = Σλαβ. козáрь (ὡς Рыбáкъ=Рыбáрь, κτλ.)=αἰγονόμος, caprarius (ταῦτα δὲ τὰ Σλαβ. εἰς apb, Πολ. εἰς arz, οἷον, kpawarz· ὡς τὰ εἰς arius, άριος, Σ. καὶ άρις, άρς, τραπεζάρις, — ζάρς, αρς, συγκοπ. = arz). καὶ εἶεν ἂν οἱ Козáкы, (Козáры, ὅθεν φαίνεται καὶ τὸ παρὰ τοῖς Βυζαντινοῖς, Χαζάροι, Козáры, χ = κ, α = ο. καί τοι γε τῦ τῶν Χαζάρων ἔθνυς μὴ δοκῦντος εἶναι Σλαβονικῦ) = Αἰγεᾶται, Αἰγινῆται (καὶ Αἰγαία ἀρχαίως, ἡ Ἔδεσσα, βλ. ἀνωτέρ. Водà, καὶ ἡ Σ. Αἴγανη, ἀντὶ, Αἴγινα, χωρίον Ὀλύμπυ, κτλ.)· ὕτω καὶ Ὕαντες, Ὑᾶται, Ὀνεᾶται, Χοιρεᾶται (Ἡρόδ. Ε. 68). καὶ οἱ Γερμανοὶ δὲ Baiern, οἷον ἐκ τῦ Baer, Beyer=Eber, λτ. aper (=κάπρος)=Καπρεᾶται (βλ. Ῥείμ. λ. αἰολίζω). Ἐκ τῦ Крáварь (=

βέτης, βλ. λ. Крáва, Корóва, *βες), δοκεῖ καὶ τὸ Σ. Κράβαρι, ἡ ἀρχαία Δωρὶς (ὅθεν ἴσως καὶ τὸ Λοιδωρίκιον, οἷον Ὁλοδωρικὸν ἢ Αι(λαιο)δωρίκιον, ἐκ τῦ Λίλαια, Δωρικὴ πόλις), καὶ Κραβαρῖται, -ριῶται, Καραβαριῶται, οἱ κάτοικοι, = βῦται, βῶται, βοῶται (ὡς καὶ τὸ, Βοιωτοὶ), τῦτο κληθέντες παρὰ τῶν εἰσβαλόντων Σλαβονικῶν ἐθνῶν, οἱ πάλαι (καὶ πάλιν ὅσον ὕπω!) κλεινοὶ Δωριεῖς, ὡς βυνόμοι. Εἰ μή τις βύλοιτο πάντως τὸ, Κράβαρι παρεφθάρθαι παρὰ τὸ, Κάρφαια (οἷον Κάρφαρα), ἀρχαίαν πόλιν Δωρίδος. ἦν δὲ καὶ ἄλλη, Βοιὼ (ὡς ἐκ τῦ βῦς, βοῶν).*

Кóнъ, *ἔςιν οἷς δοκεῖ* = Чúнъ, *βλ.* Чиню (чя). *ἀλλὰ τῦτο μὲν, οἶμαι, μᾶλλον = τείνω. Ἔςιν ὖν καὶ ἐν τῷ* Кóнъ, к = ч = *τ (ὡς, τόργος,* corvus)? *πρὸς δὲ τὸ* чiю, (кiю, *κείω,* кой, по-кóй), *τὸ* кóнъ *ὖ συμφέρεται (οἷον κείμενον,* lex, *κείμενος νόμος), τάσιν γὰρ ἀπολύτως ἡ λέξις ἐμφαίνει, ὅθεν καὶ ἄκρον, τέλος, ἀρχήν· ἐκ τῦ* Кóнъ, *τὸ* Князь, *ὡς τὰ, ἄρχων, καὶ, ἀρχή.*

Кóнь· *καὶ τὸ Σαρματικὸν* chuni *(φασὶν) = ἵππος.*

Канáтъ *(σχοινίον, κάμιλος), ξενικόν· ἢ = κάννητος, κάννης, καννωτὸν, κάννα (κάνναβις,* Коноπéль)· *κάω, ὅθεν, κάλως, καὶ σχάω, σχέθω, σχοῖνος. (τὸ Τυρκ.* kanat = *πτερόν).*

Корыто, *Σ. κυρύτα· ὅθεν καὶ, καρῦτα, καρύτιον (ληνός· παρ' ὃ καὶ, καρυτοςάσιον,*

καὶ, ὀπισωκαρέτης, κωμικ. = *ἀπαῤῥησίαςος. Θετταλοὶ*), *συγγ. καὶ τὸ γρύτα*, scruta (*γορύτα*), *γορὸς, γωρὸς, γυρὸς, κορὸς, κόρυς*, (*κορίβω*) *κρύβω, πτω, κρύπτα* (*ἰτ.* grotta. *Γλ.* grotte), *ὅθεν γωρυτὸς, καὶ, κώρυκος,-ρύκιον* (*γάω, κάω, γύω*). *τὸ δὲ καῤῥῦχα, κάῤῥον, λτ.* carruca, *ἕτερον* (*ἴσ. ἐκ τῦ*, curro, *ἢ κύρω, χύρω, χάω, γάω*).

Кóтъ, *κάτος*, catus, *ἴσ. συγγ. κτὶς* (*κοτὶς*), *ὅθεν, ἰκτὶς*, (*κάω, κτάω, κτῆνος*, Скóтъ?).

Кочáнъ, *κοττάνιον, ὡς " κεφάλαιον* (*καὶ Σ. κεφάλι*), *τὸ πρὸς τοῖς φύλλοις καυλῶδες* (*'Αθήν.*). *κατ' ἄλλυς, συγγ.* Кóстъ; *ἢ* Кýча.

Крáй, *ὅθεν ἡ* (*ἐν 'Αλβανίᾳ τῆς 'Ηπείρου*) *Κρόϊα* (*παρὰ Χαλκοκονδ. Κρύα*), *πατρὶς τῦ ἀειμνήςυ καὶ ἀοιδίμου Γεωργίυ τῦ Καςριώτυ* (*τῦ καὶ Τυρκιςὶ, Σκενδέρ-πεγι*), *ἑλληνιςὶ 'Ερίβοια* (*βλ. τὸ θέμα* Крóю, *παρ' ὃ καὶ ἡ Κρόϊα, διὰ τὸ ἀπόκρημνον, καὶ ὁ κρημνὸς, κρέμω, ἐκ τῦ κρέω, κέρω, κατὰ τὸ, τρέω τρέμω*).

Крáнъ, *'Ρωσ.* (*σωλὴν*), *μᾶλλον* = *Γρμ.* Gran, Kran = *γέρανος, Σ. γερανὸς, — νιὸς, μηχανὴ πρὸς τὸ ἀνιμᾶσθαι ὕδωρ, κτλ. ὡς καὶ τὸ Γλ.* grue.

Крáпля = Крóпля (Крáпя, *κραύα, κραῦος, ὅθεν*) *κράμβος,* = *κρύω, κρυμὸς,* grumus.

Краса̀, *βλ.* Хорóшъ.—Крáстель, *βλ.* Хрáстель.

Кре́стъ. *καὶ* Кри́жъ, " Латинской Крыжъ (crux) = Кре́стъ (*Νέςωρ χρονογράφ. Ρωσσ. Ε*, 121 — 157), *ἐκ τȣ̃* Кри́жу, Скри́жу (*χρίζω, ἀντὶ χράζω, χαράζω, χράω*, Крою̀, Кре́шу, *βλ.* Скрижа́ль). *ὥςε* Кре́стъ *συγγ.* Крещу̀, *ὡς τὸ, χάραξ* (*χαράζω, χράζω*), *συγγ. χρίζω.* (*τὸ ςαυρόνω Σ. καὶ=ἀπαντῶ, ἀπὸ τῶν διατεμνομένων ὁδῶν, ὅθεν καὶ, ςαυροδρόμιον*).

Крестья́нинъ, *ȣ̓ παρὰ τὸ* Кре́стъ, *ἀλλ' ἐκ τȣ̃* Крещу̀ = *χριςιανὸς* (*βεβαπτισμένος*) = Христіанинъ. (*οὕτως ἐκάλεσαν τὸ πρῶτον οἱ Ῥῶσσοι τȣ̀ς σφῶν περιοίκȣς τε καὶ ἐποίκȣς, ὅσοι ἦσαν χριστιανοὶ, πρὸς διαστολὴν τῶν Ταττάρων καὶ τῶν ἄλλων τῶν ἀβαπτίςων.*)

Кро́тъ, *ἐκ τȣ̃* Кро́ю, кры́ю, *ὅθεν καὶ* Крыса, *ὡς καὶ ἐκ τȣ̃ μύω, μῦς.*

Крутый, *πρὸς τῷ Σ. σκρȣ̃μβος, πρόσθ. καὶ, σκρȣβάλιον* (*βῶλος*) = *κραμβαλέον* (*κρομβάλιον*), *κραμβός.*

Ку́дерь = Куде́ль, *ὡς, κόνδυλος, κονδύλη=κοτύλη* (*κόττα, κόδδος*), *κοτταρὸς· τὸ δὲ Σ. κατσαρὸς, μᾶλλον = καμψαρὸς* (*καμπυρὸς· βλ. ἄνωτ.* Главня́).

Ку́коль (*εἶδος ζιζανίȣ*) = *Σ. γόγγολη, καὶ* (*β=γ*), *βόγκολη* (=*ὀγκύλη, ὄγκος, γόγγος, γόγγρος. βλ.* Ко́готь, Я́года).

Кумі́ръ (*εἴδωλον*), *κύμειρος, κόμειρος = Κάμειρος = Κάβειρος.* [*Κάβειροι, παῖδες Ἡφαίςȣ, ὧν τὰ ὄργια Σαμοθρᾷκες ἐτέλȣν παρὰ*

Πελασγῶν τὸ πρῶτον παραλαβόντες, παρ' ὧν καὶ Ἀθηναῖοι (*Ἡρόδ. Β*, 51, *γ*, 57). *Κάβειροι δὲ καὶ Κάμειροι, οἱ αὐτοί· ὧν καὶ Κάμειρος ἵδρυμα, πόλις ἐν Ῥόδῳ· οἱ δ' αὐτοὶ δοκȣσι καὶ Τελχῖνες, ἀφ' ὧν καὶ ἡ Ῥόδος, Τελχινία. τὸ δὲ Κάβειρος* = *κόβειρος* = *κόβαλος, καὶ κȣ́βαλος* (*Ἡσύχ.*). *δαίμων τις* (*οἷον σάτυρος, ἢ ἄλλος τελχῖν*) = *Γρμ.* Kobold, *Γλ.* Gobelin (*βλ. Ῥείμ. λ. Κόβαλος*), *ὅθεν κόβαλος, κȣ́βαλος, καὶ ὁ γελωτοποιὸς καὶ πανȣ̃ργος, καὶ ὁ διάκονος, ὡς καὶ κȣβαλεύω* (*Κυρίλλ. λεξ.*), *Σ. κȣβαλῶ* (= *διακομίζω, μεταφέρω· κυρίως* = *κύπτω, κυπτάζω* = *ὑποδύομαι τὸ φορτίον*)· *τὸ θέμα, κύβω* (*κύω, κύθω, κεύθω*), *κυβὴ* (*καὶ κοβὴ, κωβὴ*), *παρ' ὃ καὶ ἡ Κυβέλη, θεὰ Φρυγῶν, διὰ τὸ κυβέλοις* (*ἤτοι θαλάμοις καὶ σπηλαίοις*), *τό, τε ταύτης εἴδωλον, καὶ τȣ̀ς ἱερεῖς ἐγκαθιδρύσθαι· ἢ διὰ τὸ τȣ́τȣς ἐνθȣσιῶντας κυβισᾷν, καὶ σείειν τὴν κυβὴν, οἷα δὴ καὶ οἱ Κορύβαντες μὲν ἐν Φρυγίᾳ* (*Ῥέας, ἤτοι Κυβέλης καὶ αὐτοὶ ἱερεῖς*), *Κούρητες δὲ ἐν Κρήτῃ καλȣ́μενοι, σείοντες ὑμνȣ̃νται "λυσσαμανεῖς πλοκάμȣς, κ' εὐςροφάλιγγα κόμην* (*Ἐπίγρ.*), *καὶ* " terrificas capitum quatientes numine cristas (Lucr. 2, 633). *Οὕτω φασὶ κορυβαντιᾷν καὶ Ἰνδῶν τȣ̀ς Σαμαναίȣς οἱ τὰ Κυβέλης ὄργια κατάγοντες ἐξ Ἰνδῶν* (*βλ. Προλεγόμ.*), *ὡς δῆθεν μὴ*

ἐξὸν τὲς τε Φρύγας καὶ Πελασγὲς καὶ τὲς ἄλλες παλαιὲς τῶν Ἰνδῶν ἀδελφὲς, ἐπειδή ποτε τέτων χωρισθέντες ἀπῴκησαν, τά τε ὄργια καὶ τὰ ἔθιμα, οἷς ἐν Ἀσίᾳ κοινῶς ἐκείνοις ἐνόμιζον, μεθ' ἑαυτῶν ἀποκομίσασθαι καὶ εἰς τὴν Εὐρώπην αὐταῖς αὐτῶν σισύραις, καὶ αὐταῖς πήραις καὶ ἀσκέραις! Τὸ δ' ὂν Κάβειρος [ἐκ τε̃ καύω, κάω=κύω, κόω, Кую, (*ὅθεν* ковъ, оковъ), *κύβω* (*κυβὴ*), *κοβὴ*] = *κόβειρος* = *Κάμειρος*, *Κόμειρος* (*μ=β. Οὕτω καὶ κόμμαρος καὶ κάμμαρος = κάμβαρος, κάβαρος = κάραβος, κάραμβος. βλ. Ῥείμ. λ. κάμμαρος*) = *κέμειρος* (*ε=ο, ὡς καὶ κέβαλος = κόβαλος*) = Кумиръ = *Κομείρων ἄγαλμα* (*ὅθεν καθόλε = εἴδωλον*) *τὰ δὲ Καμείρων ἢ Καβείρων ἀγάλματα, Πριαποειδῆ* (*Ἡρόδ. Β*, 51).

Куропать, - напка (*πέρδιξ*) *ἐκ τε̃* Куръ, *καὶ* (пть), напка = впи - ца = *κίῤῥος πτητὸς, πτητικὸς* (*πτηνὸς*), *ὡς, λτ.* coturnix (*ὄρτυξ*) = *κόττα ὄρνιξ.*

Кукишъ, *ἴσ.* = (*κε̃κυς*), *κόκκος* (*ὄγκος, ὡς καὶ τὸ Дуля*), *βλ.* Шишъ. *καὶ τὸ Σλοβακ.* kokot (*πέος*) *κόκκος, κοκκωτή.*

Куча, *Σ. κε̃κκος = κόκκος, κόγχος* (*κόγκος*), *ὄγκος* (*κέκκα, ὡς, κόγχα = κόγχος, ὅθεν καὶ, κόχη, Σ. = γωνία, καὶ, κόκα = ἐντομὴ μικρά· τὸ κοῖλον ἀχώριςον τε̃ κυρτε̃*)· *κε̃κκον δὲ λέγομεν Σ. καὶ τὸν κόκκον, τὸ κοκ-*

κίον, τὸ καὶ κȣκκίον (=κύαμος), ὅθεν ἐν τῷ μετὰ κόκκων παιγνίῳ λέγȣσι" πȣ̃ κȣ̃κκος, πȣ̃ ἄνεμος;

Кы́ка, ἢ Ки́ка, ἴσ. ὡς τὸ Кỳча, συγγ. ὄγκος, ὄγκη (κόγκη, κόγχη).

Л.

Ладія, ἴσ. συγγεν. Лошо́къ, Ло́шъ (σχεδία, ἢ γαῦλος) = πλωτὸν, πλωτὴ, πλωτικὴ (ἀποβολ. τȣ̃ π ὡς, latus = πλατὺς)?

Ла́лъ, βλ. λ. Я́шма.

Ла́па, βλ. Сла́бый, καὶ Хо́лопъ· τὸ δὲ Πολων. Шла̀пь = κάλπη, βλ. Ша́гъ.

Ла́сица (mustela nivalis· ἐν Λευϊτ. ια, 29, = γαλῆ), ἐκ τȣ̃ Ла́ю; καὶ συγκοπ. Ῥωσ. Ла́ска, παρ' ὃ καὶ ἡ Σ. λάσκα, Τȣρκικ. δὲ, gialantzi kakim, τὸ δυσγενέςερον εἶδος τȣ̃ Σ. κακȣμίȣ, τȣ̃το δὲ Ῥωσ. Горноста́й (= ὀρεσίςατος, ὡς, ὀρεσκῷος), λτ. mustela erminea, Γλ. hermine, ὅπερ ἀνάγεται εἰς τὸ γένος τῶν ἰκτίδων, καὶ εἴη ἂν τὸ Τȣρκ. καὶ Σ. κακέμιον = λευκὴ ἰκτὶς (λευκοϊκτίς)· ἡ δὲ Ла́ска λέγεται ἀρχ. Ῥωσ. καὶ, Ве́верица, ὅθεν ἡ Σ. βερβερίτζα, παρ' οἷς μὲν = ἰκτὶς (καὶ Σ. ἀτσίδα = ἰκτίδα), ἰκτίδος μικρᾶς εἶδος, ἐκ τȣ̃ λτ. viverra = Ϝivera, Ϝ'Ιβέρα, Ἰβηρὶς? (ἐκ τῆς Ἰβηρίας, ὡς καὶ, Ταρτησία γαλῆ, ἡ Σ. νυ-

φίτζα), παρ᾽ ἄλλοις δὲ πάλιν, τὸ δυσγενέςερον τῦ Τȣρκ. ζιντζαπίȣ· καὶ αὐτὸ δὲ τὸ ζιντζάπιον, Ῥωσσ. Бѣлка (= λευκὶς), Σλαβ. λέγεται Вѣверица (λτ. sciurus vulgaris, Γλ. écureuil vulgaire) = σκίȣρος λευκός. βλ. καὶ κατωτέρω λ. Хорѣкъ.

Ликъ, ἴσ. συγγεν. Лукà, λυγὸς = (κυρτὸς), κυρὸς, κορὸς, χορός· (ἐκ δὲ τῦ χορῦ καὶ ἡ ᾠδή).

Липа (φιλύρα, Σ. φιλȣριὰ), ὅθεν, Липецъ (μέλι τῶν ἐν φιλύραις ἐπανθιζομένων μελισσῶν), παρ᾽ ὃ καὶ ἡ Γερμαν. πόλις Leipzig, ἡ Λειψία. οἷον Φιλυρηΐς τις ȣ̃σα (ὡς καὶ τὰ κύρια, Φιλύρα, καὶ Φιλυρίδης Χείρων, καὶ Φίληρες, ἔθνος Πόντȣ, καὶ Φιλυρὶς, νῆσος, κτλ.). Липецъ ἀρχ. καὶ ὁ Ἰȣ́λιος μὴν, ὡς φιλύριος (διὰ τὰς ἀνθȣ́σας φιλύρας)· τὸ δὲ Липа, λέπας, λέπος, ἐκ τῦ λέπω, συγγ. λίπω, λίπος, Лѝпокъ, κτλ.

Лобзáю, Лобзу̀=Люблю̀, ἀ̓ς, λάπτω, λάψω=λίπτω, λίβω (λιμβεύομαι)=λείχω, γλίχω,-χομαι.

Льзя̀ μᾶλλον ἐκ τῦ (Лéгкій), Льгóта, ἐλαχύτης, ἐλαχὸν (ἐλάφρὸν), χ = γ = ζ. (ἐ)λαχὰ, Льгà, ὅθεν Льзя̀ (Ь = е, α).

Лѣто = ἔτος, ὡς Πολ. Лóни, Σλβ. Лáни (πέρυσι)=anni, anno, annus (ἄννος), ἔννος, μετὰ τῦ λ.

Ля́ща (φακῆ) = λτ. lens, lentis, Γρμ. Linse, συγγεν. λάθυρος (ἐκ τῦ λάθυρ, λάθυς, λάθ-

λάτ-ляш-), λέθυς, καὶ μετὰ τȣ̃ ν lents, lens, ἴσ. παρὰ τὸ λάζω, λὰξ, λακέω, Лягаю (ὡς φακῆ, φακὸς, παρὰ τὸ φάω, φάζω, σπάω, σφάζω. βλ. Ῥείμ. λ. φακός)· Ἀςειοτάτη δὲ μάλιςα ἡ παρὰ Πλȣτάρχῳ κατὰ Πυθαγόραν ἐτυμολογία τȣ̃ λάθυρος, παρὰ τὸ λήθη, ὡς καὶ ἡ τȣ̃ ἐρέβινθος παρὰ τὸ ἔρεβος. βλ. Орѣхъ.

M.

Мелю, ὅθεν ἀρχ. Ῥωσ. Млйнъ=μύλων, μύλος (μυλόλιθος, ὄνος)· παρ' ὃ ἴσως καὶ Μλῆνα, λιμὴν τῆς ἐν Θετταλ. Μαγνησίας (διὰ τȣ̀ς παρακειμένȣς ποτὲ μύλȣς, οἷον μυλίνα, ἢ συγγεν. Мелина, ἢ, μελίνα, μεταθ.= λιμένα), ὁ ἑλληνικώτερον, Ἰσσαί. Ὁ δ' αὖ Μελένικος, πόλις ἑλληνὶς (ἔςι δὲ καὶ Ῥωσσίας πόλισμα Меле́нки), εἴη ἂν καὶ ἐκ τȣ̃ Мале́некъ, Мале́нько, ὑποκορ. τȣ̃ Ма́лый (μαλὸς,=μικρὸς), ὡς καὶ, Ὀλιζὼν (ὀλίγος), πόλις Θεσσαλική. εἰ μή τις ἐξελληνίζων τȣ̓́νομα, Μελλένικον, ἀςυκώτερον λέγοι (παρὰ τὸ, νίκη μέλλω, κατὰ τὸ, μελλονικιάω, καὶ μελλέποσις). Μελένικος δ' ȣ̃ν γράφεται καὶ παρὰ τοῖς Βυζαντινοῖς, φρȣ́ριον ὀχυρώτατον ὤν, καὶ ἰδίως ὑπὸ δȣκὸς ἢ ἡγεμόνος τὸ τότε διοικȣ́μενον τὰ πολιτικὰ (Κεδρην.). Ἔςι δὲ καὶ νῦν ἡ πόλις

ἐπίσημος καὶ φιλόμουσος, καλοὺς καὶ ἀγαθοὺς ἐκτρέφουσα πολίτας.

Ми́ръ = ἥμερος, (ἡ)μερία· καὶ Міръ = ἦμαρ, ἡμέρα (αὕτη δὲ καὶ = βίος), ἡ καὶ Σ. (παρὰ τοῖς χυδαίοις), μέρα· [ὡς τὸ ἥμερος (ἐκ τοῦ ἕω, ἧμαι, καθίζω, εὐνάζω) πρὸς τὸ ἦμαρ, ἡμέρα (ἐκ τοῦ ἕω, ἕως, ἠώς). οὕτω καὶ τὸ Ми́ръ πρὸς τὸ Міръ]. τὸ Φοινικικὸν mira ἑρμηνεύεται, φωτὸς ἑςία.

Мглà, ὅθεν τὰ Μογλενὰ (πολίχνη Μακεδονίας) = Мглянъ, (ὁ)μιχλινὰ, νὸς = ὁμιχλώδης, δη.

Москвà, οὕτω καὶ, Μόσχιος (ποταμὸς Μοισίας).

Мщу̀ (ὅθεν καὶ Ме́сть), συγγεν. τοῦ Мздà, μισθὸς (βλ. Мечу̀), λτ. mereo, καὶ merces, mercedis, κτλ. τὸ γὰρ Мсти́ть, Мщу̀ (μισθῶ) ἀρχαίως = ἀνταποδίδωμι, ἀνταμείβω (ὅθεν τίννυμι, ἐκδικοῦμαι).

Н.

Не. 2) = ἂν, ἢν (ἀοριςολογ.), βλ. По, καὶ Ни.

Невѣста = νυφευτὴ, νύμφη, καὶ αὕτη = καλυπτὴ ἐκ τοῦ νύω, νύβω (καλύπτω), δι' ἣν φέρει καλύπτραν.

Ни, 2, = ἂν (ἀοριςολογικὸν) = ἢν (μεταθ. Ни), какъ ни будь, ὅκως ἂν ᾖ (ὅπως τύχῃ), κτλ.

Но́рка, ἡ Σ. νόρκα (mustela lutreola = ἰκτὶς ἔνυδρος), ἐκ τοῦ Норà (νόρκα, ὡς, νάρκη). βλ. Норà.

Ныю, У-нынiе (τὸ Унóжiе τύπου σφάλμα) ἀθυμία.

Нѣмый, *εἰσὶν οἵ φασιν ἐκ τῦ* Не молвный (*οἷον* Немвлый, Немлый, *ὡς Σλβ.* Млва = Молва̀). *βλ.* Мо́лвлю, Молю̀.

О.

О̀бъ, *καὶ* = *ἀμφὶ*, *ἀμπὶ* (*ἀπὶ*).

Обава́ю = О, Бава́ю, Ба́ю. О-баятель (*ἐπαοιδὸς*).

Обезья́на, *ἴσως μᾶλλον συγγεν. τῦ Γρμ.* Affe, Ape, (*πίθηκος*), äffisch (*πιθήκειος*), *ὅθεν φασὶ παρωνομάσθαι καὶ τὴν πιθηκῦσσαν Ἀφρικήν*.

Осѐлъ. *τὸ λτ.* asinus, *εἶπόν τινες καὶ* = *ὄνος* (*μετὰ προσθέσ. τῦ ς*, osnus, asnus, *ὡς*, pœsna, *ἀντὶ* pœna, *κτλ.* Voss. Et. L. L. *ἀλλὰ τὸ* s *ἐν τῷ* asinus *φαίνεται γράμμα ῥιζικόν*).

О̀сень, *τὸ λτ.* autumnus = *αὔτμένος*, *ἀΰτμήν*, *ἀΰτέμενος*. *βλ. ἀνωτ.* Е́сень.

П.

Паду̀, За́падъ (*δύσις*), *καὶ* За́падный (*δυτικὸς*), *ὅθεν ἴσως καὶ τὸ Ζαπάντι* (*κωμόπολις Αἰτωλίας*), *ὡς δυτικωτέρα ἑτέρας τῆς λεγομένης Ἀνατολικὸν* (*ἀλλὰ τῦτό γ᾽ ἔοικε παρεφθάρθαι ἐκ τῦ Αἰτωλικὸν, πόλισμα δηλονότι*)· *ἢ καὶ ἐκ τῦ* Западный (*κρυπτὸς, ἀφα-*

νῆς) = *διαπεπτωκῶς, πεπτηῶς. Τέτων δ᾽ ἐγγὺς τὸ ἀοίδιμον Μεσολόγγιον, οἷον Μεσολάγιον,* (*μέσον, λάκος, λτ.* lacus, *λίμνη, τετέςι μεσολίμνιον, ὡς περιλιμναζόμενον*), *κατὰ τὸν ἡμέτερ. Μελέτιον.*

Пáздеръ, *ἴσ.* па (по), *καὶ* здирáть, дерý, *δέρω* = *ἀπόδαρμα.*

Палáчъ, *τὸ* pallasch, Палáшъ = *λτ.* falx = *πέλεξ?*

Пáнъ· *τὸ* Жупáнъ *ἄλλοις ἔδοξεν ἁπλἕν, παρὰ τὸ Γλ.* jupe, *ὅθεν 'Ρωσ.* (Юбъ) Юбка, Jupon, *Γρμ.* giupp, *'Ιτ.* giubbo, giubbone, *Σ. ζέπα, ζυπἕνι* (*βλ.* Шýба), *'Ισπ.* aljuba, *ὃ παρὰ τὸ 'Αραβικὸν* (*φασι*) giubbah (= *ἐπωμὶς*)· *καὶ* Жупàнъ = Vestiarius (vesta, = *Ϝέσθης*), *ὁ Σ. βεςιάριος*, praefectus vestiarij principis.

Пéмза· *τὸ 'Ρωσ.* Пóмочь (*τὸ* Пóмча *ἁμάρτημα τύπε*), *ἐκ τἕ* Помагáть, (могý).

Пéпелъ, *πεπάλη· ὅθεν καὶ τὸ Σ. πάπαλον* (*πάμπαλον* = *κόνιον. Θετταλοί*), *ὡς καὶ ἡ, παπήλα* (*λεύκασμα πρὸς τὰς γωνίας τῶν χειλέων, νόσημα ποιμένων*) = *παπάλη* (*διὰ τὴν ὁμοιότητα*), *ἕτω καὶ τὸ, πασπαλιάζει" ἐπασπαλίασεν ἡ γλῶσσά με* (= *ἐλευκάνθη κράζοντος, παρὰ Πελοποννησ.*), *κατὰ τὸ Θετταλ. ἐγάνωσεν, ἐγάνιασε* (*γανόνω, νόω*). *ὅθεν καὶ, γανοχειλιάζω. ἡ δὲ τῶν 'Ηπειρωτῶν, γάνα* (" *τῆς πομπῆς καὶ τῆς γάνας ἄνθρωπος*) = *γάνειον,*

λτ. ganeum (*ἀσωτεῖον*), *ὡς καὶ γανῖται* = ganeones (*'Ησύχ.*).

Пе́рвый, *πρῶτος, καὶ τῦτο τῷ = Σνσκρ.* prathama, *ὡς τὸ Γοτϑ.* frumists = primus (primatus).

Перу̀ (*πλύνω*) = Пру̀, *ἀπαῤῥμφ.* Пра́ть (*ὡς ἐκ τῦ* Пра́ю = Перу̀), *πρέω*, premo = *ϑλίβω, πατῶ*), *καϑὰ καὶ* Стира́ю (*πλύνω*) = съ, Тира́ю, *σὺν, τρίβω· (ὕτω καὶ σμήχω = σμώχω· καὶ δεύω, δέφω = δάπτω· καὶ κναφεὺς, κνάπτω = γνάπτω = κάμπτω· ὡς ἐκ τῆς τῶν πλυνομένων κάμψεως, ϑλίψεως, τριβῆς*).

По, *καὶ* = *ἐπὶ, ὅϑεν* Поне́же (*ἐπειδὴ*) = По, не, же, *ἢ* По, не́же, *ἀντὶ* е́же (*παρενϑέσ.* н) = *ἐπεὶ, ἤ, δὲ* (же), *ἐπεὶ, ἤ, δὴ* (*ἐπειηδὴ*), *ἐπειδὴ* (*ὡς καὶ, ἐπειὴ, ἐπειδὰν· καὶ ὁ ἐπεὶ σύνδεσμ. ἐκ τῆς ἐπὶ*). *τὸ δὲ* не́же = *ἤγε* (*ἤδε*) *ἤπερ* (*ἐπὶ συγκρίσ.*)· *καὶ* не = *ἢν* (*ἂν*), *ὅϑεν* по-нѐ (*γῦν, γε, ὖν*) = *ἐπεὶ, ἂν* (*ἐπάν*), *βλ.* Понѐ· *καὶ* Нѣкій = *ἢν κις* = *τὶς ἂν* (*τὶς, ἀόρις.*).

По́лозъ (*χαμελκῦ κύτος*), *ἐκ τῦ* По́лзу (*βλ.* Ползну̀).

По́льза, *ἐκ τῦ* По *καὶ* льза̀ (Ле́гкій, Льгота̀· *ὡς ἐκ τῦ* льга̀, по́-льга), *ἀρχαίως* = *ἀνάῤῥωσις, ἀνακύφισις, ἐλάφρωσις* (облегченіе въ болѣзни), *ὅϑεν* = *ὄφελος*.

Поля́рка, *ἡμάρτηται· γράφε μόνον*, Пуля́рка, *Γλ.* poularde, poule.

По́ля, *ὅϑεν καὶ ἡ Σ. Πολιάνα* (*χωρίον 'Ολύμπυ*) = Поля́на (*πεδίον μικρὸν, νάπη*), *καὶ ἡ Πο-*

λυανὴ δὲ ἴσ. (ἐπαρχία Θεσσαλονίκης ἐν Μακεδονίᾳ) = πολιανὴ, ἢ ἐκ τȣ̃ πολύαινος? ἑτέρα δὲ ἡ Ἑλλην. Παλλήνη (καὶ αὕτη ἐκ τȣ̃ πάλλω, πέλω, πόλος, πολὴ).

Птѝца, ἐκ τȣ̃ ἀρχ. Σλαβ. пта, πτάξ, ὅθεν τὰ, Птáха, Пóтка, Птенéцъ, καὶ Πολ. ptak (πτάω, πετάω, κτλ.). ἐντεῦθεν ἂν εἴη καὶ Пчелà (Птелà?)=πτιλὰ, πτίλη, πτίλον (πτερὸν) =πέτηλον, πτητὸν, ἐκ τȣ̃ πετάω, [ἢ δὴ καὶ τὸ λτ. apis (μέλισσα), φαίνεται ȣ̓ παρὰ τὸ ἄπȣς, ἢ (apto, ἅπτω), ἁπτὴ (apta), ἀλλὰ μᾶλλον συγγεν. avis (πτηνὸν)· μῶν ἐκ τȣ̃ ἄω, ἀέω, (ὅθεν ἀετὸς, ὡς " ἅμα πνοιῇς ἀνέμοιο πετόμενος). οἷον ἀεὶς, ἄϊς, ἄϝις, avis?]. Εἰσὶ δ' οἷς ἀρέσκει τὸ πτίλον, πτίλλω, ἐκ τȣ̃ τίλλω, βλ. Пчелà.

Пýшка, ἐκ τȣ̃ Γρμ. Büchse (ἐν ταῖς ἄλλαις Σλαβ. διαλέκτοις = τῷ Ῥωσ. Рýзье. βλ. τὴν λέξιν).

Пчелà, βλ. ἀνωτέρ. Птѝца.

Р.

Рáбъ, ἐν τῇ μικρᾷ Ῥωσσ. Рóбу (ποιῶ)=ῥέϝω (ἔρω, ἔρϝω, ἔργω, ϝ=γ καὶ υ, οἷον, ρεύω, ῥέβω) = ῥέδω, ἔρδω· ὅθεν Робя̀ (παῖς), ὡς Дѣ́ю, Дѣ́ти, κτλ. βλ. Рождáю.

Рáдъ, χάριτος, χάρις, χαρά. „χαρᾶς γὰρ ȣ̓δὲν γόνιμόν ἐστιν, ὡς χάρις (Αἰσχλ. Ἀγαμ.).

Рогу́зъ· ἡ 'Ραγȣ̃ζα, ἡ καὶ 'Ραγȣ́ζιον, -γȣ́σιον, καὶ ἀρχαιότ. Λαύσιον (ἴσ. λαῦς, λάας, ἐκ τῆς Λαῦ, πέτρας, ἐφ' ἧς ᾠκοδόμηται. Κωνςαντ. Πορφυρογ.), ἵδρυται πλησίον τῆς παλαιᾶς 'Επιδαύρȣ ('Ιτ. 'Ραγȣ́ζα βέκια)· καλεῖται δὲ Σλαβον. Доброве́никъ (ὅθεν παρὰ τοῖς Τȣ́ρκ. Dobro - venetik). ἴσ. ἐκ τȣ̃ До́бро Вѣникъ, (βλ. τὴν λέξ.).

Ро́къ (μοῖρα) ἐκ τȣ̃ Реку̀, ὡς τὸ Уро́къ. (οἷον ῥώξ, ἀντὶ ῥῆξις, συγγεν. ῥῆσις). βλ. Рещу̀.

Рука̀, εἴποι τις ἂν καὶ ἐκ μεταθέσ. = χέρα, χεὶρ (λτ. hir = vola· ἐκ τȣ̃ χέω, χάω = χύω, οἷον χὺρ, χύρα, ῥύχα, Рука̀)· εὑρίσκεται καὶ χῆρα, ἰων. ἀντὶ τȣ̃ αἰολ. χέῤῥα, χέρα· [ὡς πάλιν καὶ, χεὶρ, ἀντὶ χὴρ (χάρω, horreo), χῦρος (σχῦρος = χοῖρος) = her, heres, herinaceus]· ἀλλ' ἔμπης Рука̀ = ῥάχη, χὶς, βράχιον.

Рю́енъ, ἀρχ. ὁ Σεπτέμβριος = ῥυενὸς (ῥύω, ῥέω, βρέχω). βλ. Рю́мка. οὕτω καὶ Тра́вень ἀρχ. ὁ Μάϊος, ἐκ τȣ̃ Трава̀ (χόρτος = τάρφος, τροφὴ) = τράφων (τρέφων, χορτώδης)

Ря́бка συγγ. Ря́бъ, ὡς, πέρδιξ, παρδαλός. βλ. Хра́стель.

С.

Са́жа, ἐκ τȣ̃ Сажду̀, Сади́шь (ὡς, ἴζημα, sedimentum), ἵζω· ὅθεν καὶ παρὰ τοῖς Ποντικοῖς (ἐν Χαλδίᾳ), κατενίζω = (κατὰ, ἐν, ἵζω), κατὰ—ἵζω

(*κατίζω, καθίζω, καθιζάνω*), *Σ. κατακάθημαι* (*καταςαλάζω*), *καταςάζω, ὅθεν καὶ καταςατὸν, τὸ ἄμυλον = καταςακτὸν, ἢ ςάω, ςατόν.*

Сбо́ръ (*συνάθροισις· ἐκ τῦ* съ беру̀ = *συμφέρω, συμφόρησις*), *οἷον, σὺν-φόρος, ὅθεν τὰ πάνυ χυδαῖα, καὶ ἐξοριςέα τῆς Σ. ζπόρος, ζμπόρος, ζπορίζω, ὡς καὶ τὸ* (*ἐκ τῦ ἰταλ.* convento), *κοβέντα, κοβεντιάζω.* = *ὁμιλῶ, ὁμιλία.*

Свя́тъ, *βλ. ἐφεξῆς τὸ ςοιχ.* Я.

Се́дмь. *καὶ τὸ Τυρκ.* heftà, haftà (*ἑβδομὰς*) = *ἑπτά.*

Серебро̀, *Σλ.* Сребро̀, (*σ*)*ἐρυφρὸς*, (*σ*)*ἐρφυρὸς* = *Ϝάρφυρὸς, ἀλφυρὸς*, Silber = *ἄργυρὸς* (*ἀργὸς* = *ἀρφὸς, ἀλφὸς, Σ. ἄσπρος. βλ.* Пѣна).

Си́ла = Сило̀ (*ἴλω, ἴω, Ϝίω, βίω*, Вію) = *ἴς, ἶνα, ἰλλάς. βλ. καὶ ἀνωτ.* Жи́ла.

Скопа̀, *σκῶπα, σκώψ*, (*ἴσ. κωβὴ*, Kopf) = *κεφαλᾶς.*

Скриплю̀, Скрипу̀нъ, *κάνθαρος, βλ. ἄνω* Га́дъ.

Сла́дкій, *ἐν ἀρχ. Σλαβ. κώδηξι*, Сла́щъ (*ἡδὺς· καὶ* Сла́достенъ), *γλάξ* (*γλάκσ, κσ* = щ, *γλάγς. ἐκ τῦ γλάω, παρενθ. α, γάλας, γάλαξ, γάλαγος, συγκοπ. γλάξ, -γὸς, γλάγος, καὶ ὡς ἐκ τῦ γλάγοξ, γ = δ, τὸ* Сла́докъ (*γλάδοκ-ς*). Сладу̀ (*γλάδω, γλάζω*), *γλύζω, γλύσσω, γλυκὸς, γλυκάζω.* [*τὸ θέμα λάω, λύω, Ϝλάω, Ϝλύω, κτλ. ἡ δὲ καθόλυ ἰδέα ἐμφαίνει τὸ λευκὸν, ὡς ἐν τῷ γάλακτι* (*ὅθεν καὶ τὸ ἡδὺ*), *καὶ γλίσχρον, κτλ.*], Сладчи̇́ца *Σερβ.* (*σίνηπι*) *τὸ Ῥωσσ.* Горци́ца (Го́ркій), *ὡς τὸ Σ. γλυκάδιον, γλυκὺ* (*ὄξος*) = *ἀρχ. ἄδος* (*ἡδὺ, ἡδύνον*).

Слѣмя, *βλ.* Шеломъ.

Слонъ (*ἐλέφας*), *συμφωνεῖ πρὸς τὸ* Лань, Лонь, Елень, *ἐλλὸς* (*ἔλαφος*), *ὡς τὸ ἔλαφος πρὸς τὸ ἐλέφας.*

Слѣпый, Слѣпъ, *ἴσ. καὶ συγγ.* Глипаю, *γλέπω*, (= *Ϝλέπω, λεύω, λεύσω*, лепу, *ὅθεν* липу,-паю, Ϝлипаю), *οἷον* съ = *ἐξ, καὶ* лѣпъ (глѣпъ, ѣ = е = и) = *ἔξω* (*ἄνευ*) *Ϝλέπες, βλέπες = ἀβλεπὴς* (*ἀγλεπὴς* (*ἐ*)*ξ*(*γ*)*λεπὴς*), *ὡς* (*λάω*), *ἀλαὸς.*

Срамъ, Срамлю (Сраму) *ἀντὶ* Спраму (*ὡς*, Сѣнь = Стѣнь), (*σ*)*τράμω, τρέμω = τρέπω, κτλ.*

Строгій, *ἄλλοι ἐκ τῦ* спрекать, *βλ.* Спречу.

Стрѣла, *ἢ ἐκ τῦ* Строю, Стру (простираю)?

Стягъ, *ἴσ. συγγ. Γρμ.* Stange (*ςάω, στόχος*), *ἀποβολ. τῦ ν. ἔςι γὰρ πολλάκις* яг = янг, ang, *αγ, αγγ, ὡς*, Фрягъ = *Φράγγος*, Варягъ = *Βάραγγος* (*καὶ* я = an, *βλ. ἐφεξῆς τὸ ςοιχ.* Я.)

Стучу, *σ-τύζω, τύζω, τύδω* (*ὅθεν Τύνδαρος*) = *λτ.* tundo, *ἐκ τῦ τύω* (*τύπω, τύπτω*), *ὅθεν καὶ τὸ Γλ.* tuer.

Судъ, Судить, Сужду = Сужу, *ἴζω, ἢ θύζω = θάζω = θύω* (*θέω, θέμις*), *θύνω, ὅθεν εὐθύνω = ἰθύνω, εὐ-θὺς, ἰ-θὺς· ἴσως δὲ καὶ τὸ λτ.* Jus, *ὃ παρὰ τὸ* Juveo, *ἀλλ' = ἰ-θὺς* (*ἰ-δὺς, θ = δ = ζ =* j), *καὶ* judico (jus, dico), judex (= jus dicens). *ἢ μᾶλλον*, jus = *δῖος* (*δίω*), *ὅθεν δίκω* (*διώκω*), *ὅθεν δίκη* (= *ὄπις, ἕπω,-πομαι· κατ' Ἀριςοτέλ. δὲ τὸ, δίκαιος, ἐκ τῦ*

δίχα). ἐκ τȣ̃ δίω, καὶ τὸ λτ. Jacio (ῥίπτω) δίκω, = ἴκω, ἰώκω (ω = α, ἰακέω), ȣ̃τω καὶ δίος (ἴος, jus);

Сукнò, ἐκ τȣ̃ Скỳ, βλ. Сучý.

Счỳ, Щу, Ῥωσσ. Сцу, καὶ Сéцъ, βλ. Сéцъ.

Сырыйй, σ-υρὸς, ὑ(γ)ρὸς, ὑγρὸς (ὕω, ὅθεν ὕγω, ὑγερὸς)? βλ. щỳ.

Сѣно, ἢ τὸ λτ. foenum, καὶ ὀρθότ. fenum, ἐκ τȣ̃ feo (fetus), φέω, φύω, φίω (fio, fuo) = φυτὸν.

Ся, Ῥωσ. Сь = se (ἕ), καὶ ἐν τοῖς παθητ. Ῥῆμ. = μαι = λτ. r, καὶ τȣ̃το = s = se?

Т.

Таптà, κυρίως, ὁ καθ᾽ ἑσπέραν τυμπανισμὸς, ὅτε σημαίνȣσιν ἐν τοῖς ςρατοπέδοις τὸ ἀνακλητικὸν (la retraite). καὶ ἔςιν ἡ λέξ. συγγεν. τȣ̃ Ὁλλανδ. tap = Γρμ. Zapfen, ὡς ἔκρινεν ὁ καλὸς κἀγαθὸς Ἀνατόλιος (Востоковъ).

Тепéрь, ἐκ τȣ̃ то, пéрво (ἐν ἄλλ. Σλαβ. διαλέκ. Топрьво, Βμ. teprw, teprwa) = τὸ, πέρϜον = τὸ πρῶτον (βλ. Пéрвый), Σ. μὲ πρῶτον (ἐλλειπ. μέσον) = τάχιςα, Γρμ. erst, ebeu erst.

Топлю̀, Тóпъ = τῖφος (ἕλος), ἀντὶ τύφος (δύπος δύπτω), υ = ι.

Тéрнъ, Тернóвый (ἀκανθώδης), ὅθεν ὁ τῆς κάτω Μοισίας (Βȣλγαρίας), Τέρνοβος (Χωνιάτ.), ὁ καὶ Τρίνοβος (Χαλκοκονδύλ.), καὶ Σ. Τέρνοβος· Ἀλλὰ καὶ ἡ Θεσσαλικὴ, πόλις

Ἑλληνὶς καὶ μυσοτρόφος, Τύρναβος, καὶ Τύρναβος, ὁ = Τύρνοβος, Τέρνοβος, οἷον ἀκανθῶν (Терновище), *ὡς Ἄκανθος (πόλις Μακεδονικὴ, ὅθεν καὶ Ἀκάνθειος ἰσθμὸς ὁ τῦ Ἄθωνος, Σ. Πρόβλακας = προαύλαξ, διὰ τὴν ὑπὸ τῦ Ξέρξυ ἔτι φαινομένην ὀρυχὴν), καὶ Ἀκάνθιον (ὄρος Βοιωτίας), κτλ. διὰ τὰς περιφυομένας ἴσως ἀκάνθας· τὴν γῦν ἀκανθώδη μὲν ὐκ, εὐάνθεμον δὲ μᾶλλον καὶ χαριεςάτην τῆς Θεσσαλίας Τύρναβον πρῶτον οἰκίσαι λέγεται Τυρχάμπεϊς, βαρβάρυ καὶ ὠμοτάτυ δεσπότυ (τῦ β Μωάμεθ), βάρβαρος ςρατηγὸς, ὁ πρῶτος τὴν Θετταλίαν πορθήσας καὶ παραςησάμενος.*

Торгъ, *πάντως συγγενὲς* Торга́ю [*τρέπω, τράπω, ὅθεν ςρέφω, ςρεύγω, καὶ ςράγω, ςράζω (ςράγγω), ςράω, ςράϜω, Ϝ = γ, καὶ υ, β, π, φ*]· *ὅθεν* То́ргъ (*τόργος*), *ἀντὶ τρόπος, τροπή*. Торгу́ю (*τόργω*, torco), torcuo, torqueo [q = *κ* = *γ* = *Ϝ*.*ὅθεν καὶ Σ. ἀγρικῶ, ἢ ἀγροικῶ = ἀκρογῶ, ἀκροϜῶ, ἀκροῶμαι, καὶ (ἐπακροῶμαι), Σ. ἀφικρῶμαι, καὶ ἀφικράζομαι = ἐπακροάζομαι*], *ἀντὶ τρωπῶ, τρέπω = μεταβάλλω, μετάβολος, -λία (ἐμπορία)*. Торжество̀ (*τοργητϜὸν, ἀντὶ τροπητὸν, τραπητὸν*) = *τροπὴ, ςροφὴ, ἀναςροφὴ, ἀναςρέφομαι (ἐπὶ πανηγύρεως· ὕτω καὶ πωλέω = πολέω = ςρέφομαι), καὶ = ςροφὴ, ἐπιςροφὴ (ἐπὶ θριάμβυ), τῶν ςρεφομένων νικητῶν.* (*ὕτω καὶ τρό-*

παιον, ἀπὸ τῆς τροπῆς τῶν πολεμίων).

Ту́не· *ὅδ' ἐκ τοῦ Γαλ.* ainsi *τὸ Σ. ἔτσι* (*ἔστι*)· *τὸ δὲ* ainsi = *λτ.* insic (in-sic), *καὶ Βλαχικ.* ашя̀ (aschia).

Тыю, *τύω, ὅθεν τύμος* (*τύβος, τύμβος*), *τύμορ, λτ.* tumor, tumus, tumidus (*τυμωτὸς τυμβωτὸς*), *κτλ. ἐκ δὲ τούτου τοῦ τύω* (= *τίω, τέω*), *τὸ τύλω*, tollo, *κτλ. καὶ ὡς ἐκ τοῦ θύω, τύω* (*δ* = *θ· οἷον* Дыю), *τὸ* Дыня.

Тыква, *ὅθεν, Τίκβις, ὁ ἀρχαιότερ. Τίμακος, Μυσίας ποταμός* (*ὡς τὰ κύρια, Σίκυς, Σίκυνθος, Σικυὼν*). *Οὕτω καὶ ἐκ τοῦ* Темивà *τὸ, Τέτοβον* (*οἷον χορδεῖον*), *πόλισμα τῆς ἄνω Μοισίας* (*Σερβίας*), *κτλ.*

Тысяща· *τὸ ἀρχ.* thun, tyn, tain = tehn, *λτ.* denus (denarius).

У.

Упова́ю, *μᾶλλον σύνθετον, ἐκ τῆς* У, по, ва́ю = *βάω* (*βάδω, βατῶ* =) *ἐπιβάω* (*ἐπιβέβηκα* = *ἐπιστηρίζομαι, ὡς*, Надѣю, -дѣюсь, *ἀναθέω, ἀνατίθεμαι*)· *εὑρίσκεται δὲ τὸ* Уповаю *καὶ ἀντὶ τοῦ* Вѣрую (*πιστεύω*), *ἐν ἀρχαίοις χειρογράφοις· ὅθεν καὶ τὸ Πολ. καὶ Βμ.* powny (*ἐπιβαίνων, βάσιμος, βεβηκὼς*) = *στεῤῥὸς, πιστὸς*, Тве́рдый, Надёжный, *κτλ. Ἐκ τοῦ βάδω, βατῶ, πάτω, πέτω, θω, καὶ τὸ πείθω, πίθω*, fido, *πίστις*, fides, *πέποιθα, κτλ.*

Утрόба. *ἐκ τȣ̃ ȣ̓̃θαρ, ἢ Σ. ἐν Θετταλ. ȣ̓́ρδα (ȣ̓́ρθα, μεταθ.), ἢ καὶ ἄλλως (ἐν Πελοπονν. καὶ Σμύρνῃ, κτλ.), μιζήθρα, καὶ μȣζήθρα· τȣ̃το δ' ἴσως οἷον μιξήθρα, μιγήθρα (ὡς, ἀλινδήθρα, κτλ. καὶ τὰ Σ. καυκαλήθρα, δακτυλήθρα), ἐκ τȣ̃ μίγω, μίξω (διὰ τὸ ἐπιμισγόμενον γάλα πρὸς τὸν ὀῤῥὸν τȣ̃ τυρȣ̃· οὕτω γὰρ τυρεύȣσι τὴν μιζήθραν)· ἢ μύζω (μύω, ὡς τὸ ἐκ τȣ́τȣ μυελὸς), Σ. (βύζω), βυζάνω, βυζήθρα, καὶ (β=μ), μυζήθρα. Ἐκ τȣ̃ μιζήθρα φαίνεται καὶ ὁ Μιζηθρᾶς (χωρίον τῆς ἐν Πελοπον. Ἀρκαδίας), ἴσως δὲ ἐκ συγκοπῆς, καὶ ὁ Μιςρᾶς (ἡ πάλαι καὶ νȣ̃ν περικλεὴς Σπάρτη).*

Учу̀, *τὸ ἄῤῥητον θέμα* у́къ, *καὶ τȣ̃το συγγεν.* вык (*ϝ*ык, ы = у), *ὅθεν* Выкну (Выку), *συγγεν.* Учу̀ (*ὡς* Мя́кну [*ἐκ τȣ̃* Мя́ку, Мя́гу] *καὶ* Мягчу̀ *κτλ.*)· *ὥσπερ ȣ̓̃ν τὸ* Выкну = *ϝείκω (ἴκω, ἴσχω, ἔχω. βλ. τὴν λέξ.), ȣ̔́τω καὶ τὸ* Учу̀ = ы́ку (*ϝ*ыку, выку) = *εἴκω (ἔκω, ἔχω = χέω, χάω, κάω, κόω, κȣ́ω,* Чу́ю), *καὶ οἷον ὄκω, οἴκω (ει = οι = ου = υ,* у) Учу̀ (*ὡς, ἔκω, ἔχω, οἶκος, βλ.* Выкну).

Ф.

Фа́ля, *φαλὸς· τὸ Γλ.* fol = *λτ.* follis, *βλ. ἄνω* Бу̀йволъ, *σελ.* 381.

Х.

Хайло̀, *πρβλ. τὸ Γρμ.* Kehle (*λάρυγξ*), *συγγ. λτ.* gula (*γύλα*) *γυλὸς, ὅθεν γυλιὸς* (*γύω, γάω, γαὔω*), *γαῦλος, καὶ* (*χάω, χάνω*) *χάνη=γαργαρεὼν* (*Ἡσύχ.*).

Хме́ль = *βρύον* (lupulus). *βρυωνία δὲ, ἡ Σ. βρυνιὰ, ἀ-βρυνιὰ, καὶ ὀ-βρυὰ.*

Хоре́къ, *καὶ Σ. γκετζένι, εἶδος ἰκτῖδος ποικίλης, Γλ.* putois tigrè· *διαφέρει δὲ ταύτης ἡ ἐξαιρέτως, δυσώδης ἰκτὶς* (putois), *λεγομένη διὰ τὸ κάκοσμον.*

Ц.

Ца́рь, *ἀλλὰ καὶ τῷ φίλῳ μυ Ἀνατολίῳ* (Востóковъ), *καὶ ἄλλοις φιλολόγοις Ῥώσσοις δοκεῖ τὸ* Ца́рь *ἐκ τῦ* cæsar, *καῖσαρ, Γρμ.* Kaiser, *συγκεκομμένον* (=Це́сарь, Цьсарь)· *εὑρίσκεται δὲ καὶ ἐν ἀρχαίοις τῦ ια αἰῶνος χειρογράφοις* (*τοῖς ἐν τῇ Αὐτοκρατορικῇ βιβλιοθήκῃ τῆς Πετρυπόλεως*), цеса́рство, цесарьство, цѣсарьство, цьсарьство, *ἀντὶ* царство· *ἀντὶ δὲ τῦ* Ца́рь, *ἀείποτε τὸ ςενογραφόμενον* Цр҇ь (*ὄχὶ* Цс҇рь). *βλ. καὶ Πέτρυ Κεππένυ,* Собраніе Словенскихъ памятниковъ (*σελ.* 84). *Οὐκ ἂν δυναίμην ἀντειπεῖν πρὸς ἄνδρας κλεινὺς καὶ οἵυς τε τῆς σφῶν αὐτῶν*

γλώσσης τὰ ἔτυμα ἐξευρίσκειν· ὑποπτεύω δ' ὂν τὸς γραφεῖς συγκεχυκότας ἔν γε ταῖς τοιαύταις γραφαῖς τὸ ἐκ τῆς Λατινικῆς καὶ εἰς τὴν Σλαβονικὴν μετενεχθὲν цѣсарь, цесарь, цьсарь (*ὅθεν καὶ τὰ* цесарство, *κτλ.*), *τῷ ὁμοφώνῳ Σλαβονικῷ* Ца́рь (*ὅθεν* ца́рьствіе, ца́рство, *κτλ.*), *καθὰ καὶ ἐν τοῖς Γλαγολικοῖς βιβλίοις μετέγραπται τὸ* ца́рство *εἰς τὸ* цеса́рство, *καὶ τὸ* Црь (Ца̀рь) *εἰς τὸ* Цср (цесарь), *ᾗ περ ἔδοξε τῷ σοφῷ Δοβροβίσκῳ* (*βλ. σελ.* 177, 178)· *τὸ δὲ* Ца́рь *ὄτος, παρέβαλε πρὸς τὸ Ἀρμενικὸν* ter, *ξενικὴν εἶναι καὶ αὐτὸς τὴν λέξιν ἡγησάμενος* (*βλ. σελ.* 99).

Цѣлу́ю. *καὶ προσευχόμενοι δὲ οἱ ἀρχαῖοι κατεφίλον τὴν χεῖρα τῷ ςόματι " ὥσπερ ἡμεῖς* (*προσευχόμενοι*) *τὴν χεῖρα κύσαντες, ἡγόμεθα ἐντελῆ ἡμῖν εἶναι τὴν εὐχὴν* (*Λουκιαν. περὶ Ὀρχήσ.*)

Ч.

Че́люсть (*χέλυξ*), *χέλυς* = (*χάω*) *χηλὴ* (*σιαγών. Ἡσύχ.*)

Че́лядь, *τέλαθος, τέλεθος,* (*τελέθω*), *τελέω· ὡς φύω, φῦλον, φυλὴ· γεννῶ, γένος λτ.* genus, *γενεὰ, κτλ.*

Черпа́ло. " *ἄρπαινα* = *ἀρύταινα* (*Ἡσύχ.*).

Чту̀ (Чету̀, *τετῶ, τιτῶ*) = *τέω, τίω* (*τιμῶ*). 2), *τέω* = *θέω* = *θῆμι* (*τίθημι* = *λογαριάζω·*

" τίθει δραχμὰς πέντε. Λȣκιαν. ὡς καὶ Σ. "βάλε τόσα=θὲς, πρόσθες), καὶ τιτάω, τιταίνω τάλαντα (ἕλκω, ζυγίζω). 3), =τέω, ὅθεν τέλλω, τέλλομαι (ἐντέλλομαι) = λέγω, λτ. lego (ἀναγινώσκω), Читáю.

Ш.

Шúшъ, πρόσθες καὶ τὸ τῶν Βυζαντινῶν, σάβας! (ὡς ἔλεγον σχηματίζοντες ἅμα καὶ τὸν ἀντίχειρα δάκτυλον [βλ. Σιλβέςρ. Συȣροπȣ̈λ. ἱςορ. τῆς ἐν Φλωρεντ. Συνόδȣ. τμῆμ. η, κεφ. ς.], καθὰ καὶ ἤδη σχηματίζοντες ἐπιλέγομεν τὸ, εὖγε, καὶ, ὑγειὰ, σȣ, καὶ τὸ 'Ιτ. bravo, καὶ τὸ Τȣρκ. aferim!). τὸ δὲ σάβας ἴσως τὸ Τȣρκ. tzába σȣ, ἤ τι ἄλλο ξενικόν· οὐ γὰρ ἂν εἴη=σαβοῖ (=εὐοῖ, αἰβοῖ, εὖα, εἶα, κτλ. βλ. 'Ρείμ. λ. εὐοῖ καὶ σαβὸς).

Штóпаю. τὸ Стопà = δέπας (δέπω, δύπω, τύπω, ςύπω).

Ю.

Ю́ный, τὸ λτ. Juvenis (Juvnis, Junis), παράγȣσι παρὰ τὸ Juveo (ὠφελῶ, τȣ̃το δ' αὖ παρὰ τὸ Jovis, Jupiter, βλ. Дéнь). ἀμφίβολά μοι ταῦτα δοκεῖ, ὡς καὶ τὸ ἐμὸν Юнъ = ζῆν (Jun). τολμηρὸν δ' ἂν εἴη λέγειν καὶ τὸ Juveo = ὀφέω, ὀφέλλω (ὄψ, ὄπις, οὖπις,

ops, opes, opem fero, ὄφελος, ὀφέλω, ὀφελῶ, κτλ. βλ. облій), ὄμπνιος, ὄπνιος (ὀπένιος)= Juvenis (εὐτραφὴς, ὡς, ἄλω, alo, olesco, ad-olescens)· οἷον ἰοφέω, ἰόπνιος (ὡς ὅλος, ὗλος, ἴυλος, κτλ.), Juvenis. ἄλλος ὖν εἰπάτω τὸ καίριον.

Я.

Я ἀντιςοιχεῖ καὶ πρὸς τὸ Πολωνικὸν ę (egn, e ῥινικὸν, nasal), ὡς, имя (γεν. имени), Πολ. imię, κτλ. (βλ. Μέρ. Α. σελ. 176, θ). ὅτω καὶ ἐν μέσῳ τῶν λέξεων εὑρίσκεται Я, ἀντὶ ян, ὡς, пяшь, мя́ша, ляща, яшрь, βλ. τὰς λέξεις· ὅθεν καὶ Фря́гъ, Варя́гъ = Φράγγος, Βάραγγος, κτλ. καί τοι γε καὶ τὸ пяшь, мяша, κτλ. αὐτά πυ ἐςὶ τὰ ἀρχαῖα (πάτε) πέτε, μέθα, κτλ. τῦ ν τέτοις (πέντε, μένθα) παρεντεθέντος (βλ. τὸ ἡμέτερον σύνταγμ. περὶ τῆς τῶν ἑλληνικ. γραμμάτ. προφορᾶς). ἀλλὰ καὶ τὸ Свя́шъ εἴη ἂν = Ἰτ. santo (sϜanto, свяншъ Πολ. swięty), ἐκ τῦ λτ. sanctus = ϳαγκτὸς, ἀκτὸς (παρὰ τὸ ἄγω, ὅθεν ἄγος, ἅγος, ἅγιος, καὶ sacer, c = γ, = ἀγερὸς)· ἢ καί, ἀγκτὸς (ἐκ τῦ ἐνέγκω = ἐ(ν)έγκω, ἐέγκω, ἔγκω, ἔκω, ἔχω = ἐνεκτὸς, ὡς καὶ ἐκ τῦ ἵω, ἵημι, ἱερὸς). Οὕτω καὶ τὸ Ѫ ἐν ἄλλαις Σλαβονικ. διαλέκτοις προφέρεται ὡς u, o, καὶ un, on.

πρόσθες καὶ τὰ Πολωνικὰ, ą ę (=on, om, *καὶ* en, em)· *ἀλλὰ καὶ ταῦτα ἐκφωνῦνται ἐνίοτε ὡς ἁπλᾶ*, o, e (*βλ.* Собраніе Словенскихъ памятниковъ, Петромъ Кеппеномъ, *σελ.* 44), *καὶ τὸ* Я *πολλάκις ἀντιςοιχεῖ πρὸς τὸ* α, *καὶ* i͜a, *καθὰ δὴ καὶ προφέρεται ἀείποτε χωρὶς ῥιναυλισμῦ. βλ. τὸ ςοιχεῖον* Я.

„Ὅταν συντελέσῃ ἄνθρωπος, τότε ἄρχεται· Καὶ ὅταν παύσηται, τότε ἀπορηθήσεται!

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Ἐν ᾧ παραβάλλονται φράσεις καὶ λόγων ὅλων περίοδοι Σλαβονικαὶ καὶ Ῥωσσικαὶ πρὸς ταυτοφώνȣς Ἑλληνικὰς ἐξ ἀρχαίων Αἰολικῶν τὸ πλεῖςον λέξεων συγκειμένας(α).

Σλαβονιςὶ.	*Ἑλληνιςὶ (αἰολικῶς)*
Ѻ́тче на́шъ, и́же есѝ на небесѣ́хъ, да̀ свѧти́тсѧ и́мѧ твоѐ: да̀ прїи́детъ ца́рствїе	Ἄττας нѡ̀с, ї́з(д)е ѐссì ˚нà невоїсı, да̀ сефѳи́тѡ (о̃н)vма твео̀н: да̀ проїтѡ

(α) *Γράφομεν δὲ τὰς Ἑλληνικὰς λέξεις καὶ γράμμασι Σλαβονικοῖς καὶ Ῥωσσικοῖς πρὸς ἐναργεςέραν δεῖξιν τῆς συμφωνίας τῶν γλωσσῶν. Πρὸς δὲ ταῖς Αἰολικαῖς φράσεσι παρατιθέμεθα καὶ τὰς ἀντιςοίχȣς ἐκ τῆς Ἀττικῆς καὶ Κοινῆς διαλέκτου. " Ἔςι γὰρ ταῖς πόλεσιν ἰδίᾳ ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς κείμενα ὀνόματα, καὶ Ἕλλησι παρὰ τοὺς ἄλλους Ἕλληνας, καὶ Ἕλλησι*

твоѐ: да̀ бу́детъ во́ля твоя̀, ꙗко на̀ небесѝ и на̀ землѝ: хлѣ́бъ на́шъ насу́щный да́ждь на́мъ днѐсь: и ѡ҆ста́ви на́мъ до́лги на́шя, ꙗ҆́кѡ и мы̀ ѡ҆ставля́емъ должникѡ́мъ на́шымъ: и не введѝ на́съ въ напа́сть, но избáви на́съ ѿ лука́вагѡ. Ꙗкѡ твоѐ е҆́сть ца́рствїе

ка́ртвос тбео́и: да̀ фу́тω во́ла твеа̀, ὅкωс ̓на невоїсі ἢ на̀ хамили. хле́в(н) нω̄н ̓на-у́сион до́сωι нω̄н ді́и-сі́и: ἢ а̓-(по)ста́ве нω̄н те́лахи нώїа, ὅкωс ἢ (ἤ)мы̄с а̓(по)ста́вомен телестікω̄н нω̄н: ἢ нὴ віва́дис нω̄ї вѐн п(е)тώсы, ѿн е̓́ѯваре нω̄ї а̓п лу́га́вого. о́кωс тве-

---

παρ' ἀλλογλώσσους " (Πλάτ. Κρατύλ.)· ἄλλοις δ' ἄλλων Ἑλληνικῶν διαλέκτων ὀνόμασι κεχρημένων, τὰ Αἰολικὰ μάλιςα ταυτίζεται τοῖς Σλαβονικοῖς. Περὶ δὲ τῦ σχηματισμῦ τῶν λέξεων προϋπομνηςέον ἂν εἴη τὸν ἀναγνώςην, ὅτι " πᾶσα γλῶσσα ἴδιον ἔχει χαρακτῆρα τύπε ". ἴδια δὲ τῶν Σλαβόνων καὶ τὰ τραχύφωνα τῶν γραμμάτων, οἷς περ οὐδένες τῶν Ἑλλήνων νενομίκασιν.

и си́ла и сла́ва во вѣ́ки. ами́нь.

о́н є̑сти ка́ртвос и̑ (с)і̑на и̑ кле́ва вѡ́(с) ваі̑гы̀. ами́н.

Αἰολικῶς.

Ἄττας νῷς (1) *ἴς δε* (2) *ἔσσὶ 'νὰ* (3) *νευοῖσι* (4), *δὰ σεφθήτω (ὄν)υμα-τϜεὸν: δὰ προΐτω κάρ-τϜος τϜεὸν: δὰ φούτω* (5) *βόλλα τϜεὰ, ὄκως νὰ νευοῖσιν ἠ* (6) *'νὰ χα-μηλῇ: hλεῦν* (7) *νῷν ἐνού-σιον* (8) *δό(σ)θι* (9) *νῷν δίη-σίη* (10): *ἠ ἀ(πο)ςαῦε νῷν τέλχη* (11) *νώϊα* (12), *ὄκως ἠ (ἡ)μεῖς ἀ(πο)ςαύ-ομεν τελεςικῶν* (13) *νῷν: ἠ νὴ* (14) *βιβάδης νῶϊ Ϝὲν π(ε)τώσει* (15), *ὦν* (16) *ἔξ βαῦε* (17) *νῶϊ ἀπ'* (18) *λου-γάϜοιγο. Ὄκως τϜεόν ἐςι κάρτϜος, ἠ (σ)ῖνα,* (19) *ἠ κλεῦα Ϝῶς Ϝαίγεὶ* (20) *ἀμήν.*

Κοινῶς (τὸ Κείμενον).

Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου: ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου: γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐ-ρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς: τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐ-πιούσιον δὸς ἡμῖν σήμε-ρον: καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφει-λέταις ἡμῶν: καὶ μὴ εἰ-σενέγκης ἡμᾶς εἰς πειρα-σμὸν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ. Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας, ἀμήν. (*Ματθ.* 6, 9).

(1) *Νῷς τὸ ἄῤῥητον θέμα τοῦ κτητικοῦ νωΐτερος, ἐκ τοῦ, νὸς, νόϊος (νῶϊς, νῶϊ), ὡς ἐκ τοῦ σφὸς,*

σφέτερος, ἡμὸς, ἡμέτερος, καὶ λτ. nos-ter. наш= νῶς, ο καὶ ω = α (δωρικῶς, καὶ Σλαβον. βλ. ἀλφάβητ.)· τὸ δὲ отче = отече, ἐκ τῦ отецъ = ἄτας (α = ο), οἷον, ἄττασε, κλητικῇ. βλ. λ. отецъ. (2) ἴς δε, ἴ,δε, и,же (= ὅς γε, ὅς δε), σδ = ζ = ж, иже (ἴζε). (3) 'νὰ = ἀνὰ, καὶ ἀν, μεταθ. НА. (4) νευοῖσι, νευὸς, νεϜώς, ναὸς· βλ. небо. (5). φέτω = φύτω (αἰολ·)· ἐν τῷ Σλαβον. κειμένῳ γράφεται φέτετι (будешъ), ὡς καὶ, προΐτετι, прiйдешъ (при, иду), κτλ. ἐκ τῦ τρίτυ προσώπυ τῦ ἐνεςῶτος τῆς ὁριςικῆς, ἐξ ῦ σχηματίζονται τὰ προςακτικὰ μετὰ τῦ ДА = δὰ, δὴ (βλ. τόμ. α. σελ. 208)· (6) ἠ (ὅθεν ἠμὲν, ἠδὲ) = καὶ· (7) hλεῦν, λεῦς = λᾶς, λᾶας, καὶ λαῖϜα, gleba. ἡ λέξις ἐκφράζει κυρίως τὴν μορφὴν, ὐ τὴν ὐσίαν τῦ ἄρτυ. βλ. λ. хлѣбъ. (8) ἐνύσιον = ἐπιύσιον (ἐν = ἀνὰ = ἐπὶ), ἐκ τῦ ὐσία, ὤν (ὖς) ὖσα, сущъ, βλ. есмь. (9) δό(σ)θι, ἀντὶ δόθι (δάθι), ДАДИ (даду, διδῶ), θ = δ = σδ (προφέρεται ὡς ζδ καὶ ἑλληνιςὶ) = ζ. (10) δίη, σίη = день-сь. ὡς καὶ, τήμερον = τῇ (ταύτῃ) ἡμέρᾳ. καὶ, τῇ = σῇ (σίῃ), σήμερον. βλ. день. (11) τέλχη = τέλθη = τέλη, τέλεα. βλ. долгъ. (12) νώϊα = (νῶϊ), νωΐτερα, nostra· (13) τελεςικῶν· τελεςικὸς = οἷός τε ὢν τελεῖν (τιννύειν), ὀφείλων τελεῖν· (ἡ χρῆσις Σλαβονική). (14) νὴ, νὲ (ςερητικὰ ἐν συνθέσει παρ' Ἕλλησιν) = μὴ, ὐ. βλ. ни. τὸ δὲ βιβάδω = βιβάζω (въ, веду), ἐμβιβάδω (βάδω, vado). (15) πετώσει ἀντὶ πτώσει (πέτω, πάτω, паду) = περιπτώσει, περιπετείᾳ· ἐν ἄλλαις ἐκδόσεσι γράφεται искушенiе,

οἷον, *ἐξ-γεῦσιν* (*ἐκ τοῦ* кўшаю, кýшу = *γύσσω*, *ἀντὶ γεύσσω*, gusto, *γεύω*. *μεταφορικῶς* = *δοκιμάζω* = *πειρᾶμαι*· *ὅθεν καὶ πειρασμός*). (16) *ὦν*, *δωρικ.* = *οὖν* (*μεταθέσ. νὸ*, но)· *ἐν τῇ Πολων. καὶ Βοεμικῇ μεταφράσει ἀντὶ* но *γράφεται* ale = *ἀλλά*. (17) *ἐξ* = изъ, (*ξ* = *ζ*). *βαῦε* = *βάλε* (*βάλλω*, *αἰολικ. βλ.* бавлю) = *ἔκβαλε*. (18) ὤ = отъ = *ἀπὸ* (*π* = *τ*), *λουγάβοιγο*, *καὶ υ* = *ου*, *λυγάβοιγο* = *λυγαϝοϝο* (*λυγάϝοο*), *λυγαίοιο*, *λυγαίου* (*λύγος*) = *στρεβλοῦ* (*βλ.* лукáвый, *καὶ τόμ. α σελ.* 166.) (19) (*σ*)*ἶνα*, *ἶνα*, *ν* = *λ* (*βλ.* сила), *καὶ κλεῦα* = *κλέα*, *κλέη*, *κλέος* (*βλ.* слава). (20) *ϝαίγεὶ* = *ϝαιϝεὶ*, *αἰεὶ*, *αἰὲς* = *αἰὼν* (*βλ.* вѣкъ, *αἰτ. πληθ.* вѣки, *ἀρχαιότ.* вѣкы).

Σλαβον.	*Κοινῶς* (*τὸ Κείμενον*)
,, Не скрывáйте себѣ̀ сокрóвищъ на землѝ, идѣ́же чéрвь и тлѧ̀ тли́тъ, и идѣ́же тáтїе подкóпываютъ и крáдꙋтъ: Ѻкрывáйте же себѣ̀ сокрóвище на небесѝ,	,, Не συ(γ)κρύβετε σ(ε)φὶ συ(γ)κρυβὰς, νὰ χαμηλῆ, ὁπου(δ)ε (σ)έρπης ἢ δάλα δάλητι, ἢ ὁπου(δ)ε τάτιες (ὑ)ποϑ(ι) - κοπέουντι ἢ χράδουν-

идѣ́же ни че́рвь ни тлѧ̀ тли́тъ, и идѣ́же та́тїе не подко́пываютъ ни кра́дꙋтъ. Идѣ́же бо есть сокро́вище ва́ше, тꙋ бꙋ́детъ и се́рдце ва́ше.

тί: Ѳѵ(т)крѵ́вѣте з(д)ѐ с(е)фі̀ сѵ(г)крѵва̀с ᾽на̀ невої́сі, ἠ̑θіздє нѝ (с)е̑́рпис нѝ да́ла да́литі, ѝ ἠ̑θіз(д)е та́тіес нѐ ᾽поθ(і)-копе́вꙋнті нѝ χра́дꙋнті. ἠ̑θі-з(д)е́ пꙋ̑ е̑сті̀ сѵ(г)крѵви́(тза) сфеа̀, тꙋ фꙋ́теті ѝ кар-ді́(тз)а сфеа̀.

Αἰολικῶς.

„Νὲ συγκρύβετε σφὶ (1) συγκρυβὰς ᾽νὰ χαμηλῇ, ἤ̑θίζ(δ)ε (2) (σ)ἔρπης (3) ἡ δάλα δάλητι, ἡ ἤ̑θιζ(δ)ε τάτιες (4) (ὔ)-ποθι-κοπέϝȣντι, ἡ χράδȣντι· Συ(γ)κρύβετε ζ(δ)ὲ σφὶ συ(γ)κρυβὰς ᾽νὰ νευοῖσι, ἤ̑θιζ(δ)ε νὴ (σ)ἔρπης νὴ δάλα δάλητι, ἡ

Κοινῶς (τὸ Κείμενον)

„Μὴ θησαυρίζετε ὑμῖν θησαυρȣ̀ς ἐπὶ τῆς γῆς, ὅπου σὴς καὶ βρῶσις ἀφανίζει, καὶ ὅπȣ κλέπται διορύσσȣσι καὶ κλέπτȣσι· Θησαυρίζετε δὲ ὑμῖν θησαυρȣ̀ς ἐν ȣ̓ρανῷ, ὅπȣ ὔτε σὴς ὔτε βρῶσις ἀφανίζει, καὶ ὅπȣ κλέπται ȣ̓ διορύσσȣσιν ȣ̓δὲ κλέπτȣσιν. Ὅπȣ

ἦθιζ(δ)ε τάτιες νὲ 'ποθι -κοπέϜεντι νὴ χράδεντι. ἦθι(ζ)δέ πε ἐςὶ συ(γ)κρυ-βή(τζα) (5) σφεὰ, τε (6) φὲτετι ἡ καρδί(τζ)α σφεά.	γάρ ἐςιν ὁ θησαυρὸς ἡ-μῶν, ἐκεῖ ἔςαι καὶ ἡ καρδία ὑμῶν (Ματθ. 6, 19).

(1) Σφὶ = σεφὶ (σεφὲ, себѣ). ἐκ τῆς, ὅς, ἑὸς, σεϜὸς (σεφὸς), σφὸς, καὶ ἵς, ἵν, φὶν, σφὶν, κτλ. τὸ δὲ συγκρύβειν = κατὰ γῆς κρύπτειν (θησαυρί-ζειν), ἐκ τε συγκρύπτω, συγκρυβὴ = σύγκρυψις. βλ. крóю. (2) ἦθιζε, ἧ, θὶ, δε = οἶ, ἕ, θι, δε (δ = ζ), ἀντὶ οὖθί γε, ἔνθα γε, ἦχι· (3) (σ) ἕρπης, ἕρπω, λτ. serpo. βλ. червь. (4) τάτιες, τῆτις, ὡς τήτη, βλ. тáтъ. καὶ τὸ ὕποθι, κοπέϜεντι = ὑποκοπέεσιν, ὑποκόπτεσι (κόπω, κάπω) = ὑποσκά-πτεσι· βλ. λ. копáю, подъ, καὶ крадỳ = χράδω· (5) συγκρυβή(τζα), οἷον, συγκρυβίσκη, сокрóви(ще). ἡ εἰς ще κατάληξις = σκος, σκη = Σ. τζη, τζιον (εἶδος ὑποκοριςικε), ὡς καὶ Σ. καρδίτζα = καρδίσκη, ἀντὶ καρδία. βλ. λ. сéрдце. (6) вáше = φεὸν, σφεὸν, σφεὰ, σφὸς, φὸς, ο = α, вáнгъ, (ὡς νὸς, нáшъ). τὸ δέ, τε = (τῆδε, τῇ), αὐτε.

Σλαβον.

„Всѧ́къ ᲂу҆́бо, и҆́же слы́шитъ словеса̀ моѧ҄ сїѧ҄, и твори́тъ ѧ҆, уподо́блю его́ (мꙋ́жꙋ) мꙋ́дрꙋ, и҆́же созда̀ хра́минꙋ свою̀ на̀ ка́мени: и сни́де до́ждь, и прїидо́ша рѣ́ки, и возвѣ́ѧша вѣ́три, и нападо́ша на̀ хра́минꙋ тꙋ̀, и не паде́сѧ: ѡ҆снована́ бо бѣ̀ на̀ ка́мени. И всѧ́къ слы́шай словеса̀ моѧ҄ сїѧ҄, и не творѧ̀ и҆́хъ, уподо́битсѧ (мꙋ́жꙋ) ꙋро́дивꙋ, и҆́же созда̀ хра́минꙋ свою̀ на̀

Ἑλλην. (αἰολικῶς).

„Па́ск(ис) ѻ҆́ипꙋ ї҆ зе клѵ́сситї кле́ве(с)а ема̀ сі́а, и҆ двѡ́ритї а҄, епіде́вѡ е҆гѐ (мꙋ́жꙋ) мидерѡ҄ ѵ҆́зе сѵ(н)сде́(ме) харамѡ̀н сфеѡ̀н ̊на̀ коммо́н: и҆ сѵні́те девз(с)іс, и҆ проі҆тосан ῾рѵ́авес, и вѵ́ψ(і) - ваі́асан ваі̑ѳрої, и҆ ̊напа́тосан ̊на̀ харамѡ̀н тѡ̀н, и҆ нѐ па́тесе ̊е҆сна́вѡн пꙋ̀ вѣ́а ̊на̀ коммо́н. И па́ск(ис)клѵ́ссас кле́ве(с)а е҆ма̀ сі́а, и не двѡрѡ҄н а́, е҆піде-вн́сетаі (мꙋ́жꙋ) а҆р-

пєсцѣ: и снидє дождь, и приидоша рѣки, и возвѣꙗша вѣтри, и ѡпрошаса храминѣ той, и падєса: и бѣ разрꙋшєнїє єꙗ вєлїє.

рє(к)тωвї, їзє єн(н)єдє(мє) χарамон єфєон на пєωкω̃· и єνнітє дєν-з(є)іє, и проїтосан рνакєє, и вνψ(і)-ваїаєан ваїθроі, и єпрнєаєан χарамω̃ тω̃ї, и патосє· и вє(а) (рахз)-рнзіє єо полєа.

Αἰολικῶς.

„ *Πᾶςκι*(ς) (1) *ὂν πϐ*, *ἴ ζε κλύσσητι κλεύε*(σ)*α* (2) *ἐμὰ σία*, *ἡ δϝώρητι* (3) *ἇ*, *ἐπιδεύω* (4) *ἐϝὲ* (*μάρει*) (5) *μηδερῷ* (6), *ἴ ζε σύ*(ν)-*σδέ*(*με*) (7) *χαραμὸν* (8) *σφεὸν ’νά κομμὸν* (9)· *ἡ σύνιτε* (10) *δεῦσ*(δ)*ις* (11), *ἡ προΐτοσαν ῥύακες*, *ἡ*

Κοινῶς (*τὸ Κείμενον*).

„ *Πᾶς ὂν ὅςις ἀκϐει μϐ τϐς λόγϐς τϐτϐς, καὶ ποιεῖ αὐτϐς, ὁμοιώσω αὐτὸν ἀνδρὶ φρονίμῳ, ὅστις ᾠκοδόμησε τὴν οἰκίαν αὐτϐ ἐπὶ τὴν πέτραν· καὶ κατέβη ἡ βροχὴ, καὶ ἦλθον οἱ ποταμοὶ, καὶ ἔπνευσαν οἱ ἄνεμοι, καὶ*

Ϝῦψι-Ϝαΐασαν Ϝαῖθροι (12), ἢ ’ναπάτοσαν (13) ’νὰ χαραμὸν τὸν, ἢ νὲ πάτεσε· ἐσναύων (14) πυ Ϝέα ’νὰ κομμὸν (15). ’Η πᾶςκι(ς) κλύσσας κλεύε(σ)α ἐμὰ σία, ἢ νὲ δϜωρῶν ἆ, ἐπιδευήσεται (μάρει) ἀῤῥέ(κ)τωϜι (16), ἴζε συ(ν)σδέ(με) χαραμὸν σφεδὸν ’νὰ ψώκῳ (17)· ἢ συνίτε δεῦσ(δ)ις, ἢ προΐτοσαν ῥύακες, ἢ Ϝῦψι-Ϝαΐασαν Ϝαῖθροι, ἢ ἐπρήσασαν (18) χαραμῷ τῶϊ, ἢ πάτοσε· ἢ Ϝέα (19) (ῥὰξ) (20) ῥῆξις ἔο (21) πολέα.

προσέπεσον τῇ οἰκίᾳ ἐκείνῃ, καὶ ὐκ ἔπεσε· τεθεμελίωτο γὰρ ἐπὶ τὴν πέτραν. Καὶ πᾶς ὁ ἀκέων μυ τὺς λόγυς τούτυς, καὶ μὴ ποιῶν αὐτὺς, ὁμοιωθήσεται ἀνδρὶ μωρῷ, ὅςις ᾠκοδόμησε τὴν οἰκίαν αὐτῦ ἐπὶ τὴν ἄμμον· καὶ κατέβη ἡ βροχὴ, καὶ ἦλθον οἱ ποταμοὶ, καὶ ἔπνευσαν οἱ ἄνεμοι, καὶ προσέκοψαν τῇ οἰκίᾳ ἐκείνῃ, καὶ ἔπεσε· καὶ ἦν ἡ πτῶσις αὐτῆς μεγάλη. (Ματθ. 7, 24).

---

(1) Πᾶςκις = всякъ, ἐκ τῦ вéсь (πές), πᾶς, καὶ кiй, κὶς, (quis) = τὶς, (πᾶς τις). (2) κλεύε(σ)α μετὰ τῦ σ, τῆς ὀνομαςικ· (κλεῦος), ὡς κλίνυσιν οἱ Σλάβονες τὰ τοιαῦτα (βλ. λ. өшéцъ) = κλεύεα, κλεῦος, κλέος, βλ. слово. καὶ σία = τία. βλ съ. (3) δϜώρητι, δϜώρημι, μεταθ. = δρῶμι, δρώω, δρόω δϜώρω, творю, = δράω. (4) ἐπιδεύω = подоблю (доба, добаю = δεύω, δέω, δεῖ = πρέπει, ἔοικε, καὶ τῦτο = ὁμοιάζει. βλ. λ. дóба). (5) мꙋжꙋ, мꙋжъ, = mas, mars, μάρης, ἄῤῥην. βλ. мýжъ.

(6) μηδερῷ (μῆδος, μῆτις), ἀντὶ μητιόεντι· (7) σύ(ν)σδέμε· σδέω, ἀντὶ δέω, ὅθεν δέμω, δόμος, δομέω, βλ. здѹ. (8) χαραμὸς καὶ χαραμίς, χαράμη, Σλαβον. храмина, οἷον χαραμινὴ, συγκοπ. χραμίνα, βλ. храмъ. (9) βλ. 15. (10) σύν-ἴτε, τὸ Σλβ. с-н-иде=съ (ἐξ, κατὰ), καὶ иде (идѹ, ἴτω) μετὰ τῦ ἐπενθέτυ н. (11) δεῦσις (σ=ζ=σδ), δεῦσδις, βλ. Дождь. (12) Ϝαἶθροι, αἶθρος, вѣтръ, ἐκ τοῦ вѣю = Ϝαΐω, ἄω, ἀέω, ἄεσαν (αἴεσαν), Ϝαίασαν. καὶ Ϝΰψι = воз-, βλ. вѣю, возъ. (13) 'ναπάτοσαν, ἀνὰ, πάτοσαν (πάτω, βλ. падѹ), ἀντὶ πάτον (πέτον, πέσον), ὡς, εἴδοσαν, ἤλθοσαν (ἀντὶ ἦλθον, κτλ.), ὕτω καὶ, προΐτοσαν = προΐτον, ἀντὶ προΐον, ἴον, ἤϊον, ᾔεσαν· (14) ἐς, ναύων, ναύω = νάω, νάσσω, νάζω (ἀμεταβάτως, ὡς καὶ ναιετάω), βλ. снѹю. (15) κομμὸν, βλ. λ. камень. (16) ἀῤῥέκτωΐ= уродови, ἐκ τῦ уродъ, -родивъ (κυρίως = τέρας, monstrum, ἔκφυλον καὶ ἀποφώλιον κύημα), ὅθεν καὶ ὁ μωρὸς, юродивъ, ὡς ἀλλόκοτος καὶ κακοφυὴς· τὸ γῦν у-родъ (ἐκ τῦ рождѹ, ῥέσδω, ῥέζω) εἴη ἂν = ἄῤῥεκτος (κακόπλαςος), καὶ ἀντιςοιχεῖ πρὸς τὸ λτ. de-gener, degenero, у-родую (βλ. τὸ ςοιχ. у). (17) ψώκῳ=ψώκhῳ, ἀντὶ ψώχῳ, ψῶχος. βλ. λ. песокъ. (18) ἐπρήσασαν = ω-прошаса (ω, πρόθ. βλ. о· τὸ θέμα пру, πρέω, premo, πρήθω. βλ. прю· (19) Ϝέα = ἔα, ἦν, καὶ αἰολ. ἔβα (ἔϜα). (20) ῥὰξ=διὰ (βλ. раз). (21) велiе, πολέα, πλέα= πολλὴ (μεγάλη), ἢ (Ϝαλία), ἀλίκη.

Σλαβον.	Ἑλλην. (αἰολικῶς).
,,Ιисѹсъ же-видѣвъ ю, рече: дерзай дщи (дщерь), вѣра твоѧ спасе тѧ. — И прехода́щꙋ ѿ тꙋдꙋ Iисꙋсови, по немъ идоста два слѣпца, зовꙋща и глаголюща: помилꙋй ны (Iисѹсе) сыне Давідовъ. Пришедшꙋ же емꙋ въ домъ, приступиста къ немꙋ слѣпца, и глагола има Iисѹсъ: вѣрꙋета ли ꙗко могꙋ сіе сотворити; глаголаста емꙋ: ей Госпоподи: тогда прико-	,, Ιнсѹс зе - віδειв(с) ин, рискε: θερсаε дуг(а)тер, феррα твеа спасε тε. — И п(а)раιходазо(нтι) ап тѹдε Iиисоуcωвι, по(т) ε ιтости(н) дуа(ω) сιфла(ω), з-авонта(ε) и . глаганонта(ε): ˚пιмιлεε нοι (Iнсѹсε) с-ιнε Давιдωвε. Просυχε(н)тι зε εω вε(с) домо(н), простειвиста(н) ко(т) εон сιфла(ω), и глагане оιн Iнсѹс: феррεετо(н) нυ окωс мо-

єнꙋ́сѧ о́чїю и́хъ гла-
го́лѧ: по вѣ́рѣ ва́ю
бꙋ́ди ва́ма· и҆ ѿвер-
зо́стасѧ о́чи и́ма.

гѡ҃ сі́о(н) єѵ(н)-
дворєі҃н; глага́нє(с)-
то(н) єоі҃: и҆ и҆, до́-
спота· то́гта проск-
са́нисє ѻ҆кои оі҆с гла-
га́на(с): по(т)фе́р-
раі фаі҃ фꙋ́тω вꙋ́м-
мі· и҆ а҆п(о)вергє́сѳ-
сан ѻ҆кои оі҆н.

Αἰολικῶς.

„'Ιησῦς ζε-βίδειϝς (1) ἦν ῥῆσκε: θάρσεε δύγατερ (2)· φέῤῥα (3) τϜεὰ σπάσε τέ (4).—'Η παραιλοδάζοντι (5) ἀπ' τῦδε 'ΙησύσωϜϊ (6), (ὄ)πι(θεν) ἕο ἰτόστην (7) δυὰ(ω) σιφλὰ(ω) ζ-αὔοντα (8) ἢ γλαγάνοντα(ε)· 'πιμείλεε (9) νοΐ(νῶϊ) ('Ιησῦσε) σ-ἶννε ΔαβιδῷϜε. Προσυθέντι ζε ἑῷ(ῷ) Ϝὲς δόμον, προσειβήσαταν (10)

Κοινῶς (τὸ Κείμενον)

„'Ο δὲ 'Ιησῦς-ἰδὼν αὐτὴν, εἶπε: θάρσει θύγατερ· ἡ πίστις συ σέσωκέ σε—. Καὶ παράγοντι ἐκεῖθεν τῷ 'Ιησῦ, ἠκολύθησαν αὐτῷ δύω τυφλοὶ, κράζοντες καὶ λέγοντες: ἐλέησον ἡμᾶς ('Ιησῦ) υἱὲ Δαβίδ. 'Ελθόντι δὲ (αὐτῷ) εἰς τὴν οἰκίαν προσῆλθον αὐτῷ οἱ τυφλοὶ, καὶ λεγει αὐτοῖς ὁ 'Ιησῦς: πιςεύετε, ὅτι δύναμαι τῦτο

* *

κο(τ) ἐὸν (ὃν) σιφλώ, ἤ γλάγανε οἶν Ἰησῦς: φεῤῥέετόν νυ, ὅκως μογῶ (11) σίο(ν) συ(ν)-δϝορεῖν (12); γλαγάνεϑον(τον) ἑοῖ: ἤ ἶ, Δόσποτα (13). ΤόϜτα προσκσάνησε (14) ὄκοιν οἷς γλαγάνων: πο(τ) φέῤῥαι φαῖ (15) φῦτω Ϝύμμι (16); ἤ απ(ο)Ϝεργά(σ)-ϑησαν (17) ὄκοι οἶν.

ποιῆσαι; λέγυσιν αὐτῷ: ναὶ Κύριε· Τότε ἥψατο τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν, λέγων: κατὰ τὴν πίςιν ὑμῶν γενηθήτω ὑμῖν· καὶ ἀνεῴχθησαν αὐτῶν οἱ ὀφθαλμοί. (Ματθ. Θ, 22, 27-30).

---

(1) ΒίδειϜς = (Κρητικῶς) βίδενς, videns (ὅθεν βιδιαῖοι, Λακωνικῶς)=ἰδών· (2) δύγατερ (δ=ϑ. ἀντὶ ϑύγατερ. ὕτω καὶ ϑερσέω, дерзáю. βλ. дóчь). (3) φέῤῥα=ϑέῤῥα, ϑάῤῥη, ῥῥος (βλ. вѣра) (4). σπᾶσε, σπάω = ῥύω, ῥύομαι (σῴζω). (5) παραιhοδάζοντι =παροδεύοντι (ὀδάζω=ὁδεύω). (6) ἸησὺσωϜι, ἐκ τῦ, κατὰ κλῆσιν Ἑλληνικὴν, Ἰησῦσος (ὡς, Δαβίδος, Ἄδαμος), ἀντὶ Ἰησῦς. βλ. Опéцъ. (7) ἰτόστην, ὡς, ἧςην, ἦ, διδόσθην (δυϊκῦ ἀριθμῦ ἐν τῷ Σλαβονικῷ κειμένῳ), οἷον ἐκ τῦ ἴτω (ἴω, ἴτην, ἰέτην, ἰέσθην). (8) ζ-αὔοντα = ȷαὔοντα (τὸ ζ πνεῦμα. βλ. зовý), ἀντὶ αὔοντε. ὕτω καὶ γλαγάνοντα (γλαγγάνω, κλαγγάζω), ἀντὶ -νοντε (τὰ δυϊκὰ εἰς α=ε. ὕτω καὶ, δυὰ σιφλὰ, ἀντὶ δυὼ, σιφλὼ, βλ. слѣпъ, ω=ο=α, ὡς, τὼ πολίτα, κτλ.)

(9) ʼπιμείλεε, ἐπιμείλεε (μείλω, μειλίσσω, μειλίσσω βλ. мӥлую). (10) προςειβήςαν, ἀντὶ προςειβήτην (πρὸ, ςείβω). (11) μογῶ. βλ. λ. могу̀. (12) σίον= τίον, τὸ. καὶ συ(ν)δϜορεῖν = συνδορεῖν ἀντὶ συνδρώειν, συνδρᾷν (со, творю̀). (13) δόσποτα = δέσποτα (δ=γ, Го́споди, и=α). (14) προσξάνησε, πρὸς, ξάνω, ξάω = ψάω, ψαύω (ψάνω. βλ. каса́ю =κ(α)σάω, κσάω)· (15) φαϊ = φῆϊ, φῆ, σφῆ (σφὸς)· καὶ, φέῤῥαι, δοτικ. (ὡς, χαμαὶ) = φέῤῥᾳ (θέῤῥᾳ). (16) Ϝῦμμι· τὸ вами κυρίως = (φάϊν) φαϊν, σφωϊν = σφὶν (ὔμμιν, ὑμῖν). (17) ἀποεργά(σ)θησαν, ἀπὸ, ἔργω, ὃ τὸ ἀποκλείω, ἀλλὰ = ἀφαιρῶ τὸ ἕρκος = ἀνοίγω, (τὸ ἐναντίον τοῦ καθείργω), ὡς καὶ ἐξομματόω· ἔργω, ἐργάθω· τὸ Σλαβον. Ѿверзостася, δυϊκὸν = ἀπεργά(σ)θην σφε = ся, ϲє = se ἕ, δι' οὗ σχηματίζεται τὸ παθητικὸν καὶ μέσον. βλ. верши, σελ. 384.

Σλαβον.	Ἑλλιν. (αἰολικῶς).
,, Рече́ же нѣ́кїй єму̑: — ма́ти твоѧ̀, и бра́тїѧ твоѧ̀ внѣ̀ стоѧ́тъ, хотѧ́ще глаго́лати тебѣ̀.	,, р҄ике́ зе (ӥн)кіє єої: - ма́ти(р) твеа̀, ӥ фрати́ѧ твеа̀ в(а҃)не стоа҃нті, хату̑нтеє глага́неін теві̑. о҃є зе

Онъ же ѿвѣща́въ речѐ: кто̀ е́сть ма́ти моѧ̀; и кто̀ сꙋ́ть бра́тїѧ моѧ̀; и просте́ръ рꙋ́кꙋ свою̀ на ученикѝ своѧ̀, речѐ: се ма́ти моѧ̀ и бра́тїѧ моѧ̀. и́же бо а́ще сотвори́тъ во́лю отца̀ моегѡ̀, и́же е́сть на̀ небесѣ́хъ, то́й братъ мо́й, и сестра̀ и ма́ти (ми) е́сть.

а̑п(о)фи́савс ри̑ке: к(і́с) то́с е̑сті ма́ти(р) е̑ма̀; и̑ к(і́с)то́с (е̑)сꙋ̑нті фратíа е̑ма̀; н просторѡ̀н ре̑ї́ха сфей(н) на̀ а̑кꙋстікꙋ́с сфеꙋ́с ри̑ке: сі́оі ма́тн(р) е̑ма̀. н фратíа е̑ма̀. ї̑ зе пꙋ̑ а̑ске єν(н)дво́риті во́лан а̑тта е̑моі̑го, ї̑ зе е̑стѝ на небоі̑сі, то̀с фра́тѡ(р) ме́о, и̑ (сестра̀), и̑ ма́тн(р) мої е̑стí.

Αἰολικῶς.

„ Ῥῆκέ ζε (1) ἤν κις (2) ἐοῖ:-Μάτη(ρ) τϜεὰ, ἢ φρατία τϜεὰ Ϝᾶνε(υ) ςοἕντι (3), χατεῦντες γλαγά-

Κοινῶς (τὸ Κείμενον).

„ Εἶπε δέ τις αὐτῷ·- ἡ μήτηρ σου καὶ οἱ ἀδελφοί σου ἔξω ἑστήκασι, ζητοῦντές σοι λαλῆσαι. Ὁ δὲ ἀπο-

νειν τεϜί. Ὅς ζε ἀπ(ο)φήσαϜς ῥῆκε: κ(ίς) τός (4) ἐςι μάτη(ρ) ἐμά, ἢ κ(ίς)τός (ἐ)σῦντι φρατία ἐμά; Ἡ προσορῶν (5) ῥεῖχα (6) σφεὴν 'νὰ ἀκȣςικὺς (7) σφεὺς, ῥῆκε: Σίοι μάτη(ρ) ἐμὰ, ἢ φρατία ἐμά. Ἶ ζε πȣ ἄσκε συ(ν)δϜόρητι βόλλαν ἄττα ἐμοῖϜο, ἴ ζε ἐςι 'νὰ νευοῖσι, τὸς φράτωρ ἐμὸς ἢ (сеспра̀) (8), ἡ μάτη(ρ) μοι ἐςί.

κριθεὶς εἶπε: τίς ἐςὶν ἡ μήτηρ μȣ; καὶ τίνες εἰσιν οἱ ἀδελφοί μȣ; καὶ ἐκτείνας τὴν χεῖρα αὐτȣ̃ ἐπὶ τȣ̀ς μαθητὰς αὐτȣ̃ εἶπεν: Ἰδȣ̀ ἡ μήτηρ μȣ καὶ οἱ ἀδελφοί μȣ. Ὅςις γὰρ ἂν ποιήσῃ τὸ θέλημα τȣ̃ πατρός μȣ, τȣ̃ ἐν ȣ̓ρανοῖς, αὐτός μȣ ἀδελφὸς καὶ ἀδελφὴ καὶ μήτηρ ἐστί. (Ματθ. ιβ, 47—50).

(1) Ῥῆκε = εἴρηκε, καὶ ῥῆσκε. βλ. рещу̀. (β) ἦν κις = ἂν κις (τις ἄν, ἀοριςολογικῶς, ἀντὶ, τὶς· καὶ ἦν μεταθέσ. νὴ, нѣ, Σλαβονιςὶ, нѣ кій). (β) φρατία = бра́тія (ἀθροιςικῶς = ἀδελφότης, ἀντὶ ἀδελφοὶ) μεταθ. φατρία. (3) ςοῦντι, ἐκ τȣ̃ ςόω (ςοὰ), ςῶμι, ὡς (ςᾶμι) ἵςαμι, ἱςᾶντι· (4) κὶς τὸς, кій то, σύγκοπ. кто, ἑνικῶς καὶ πληθυντικῶς, ἀντὶ, κίοι τίνες· τὸ ἐσȣ̃ντι = λτ. esunt, sunt, ἀντὶ, ἐντὶ, εἰσί, βλ. е́смь. (5) προςόρων (ςόρω, ςορέω, ςρόω, ἐκτείνω. βλ. спрόю). (6) ῥεῖχα = χεῖρα, βλ. καὶ рука́. (7) ἀκȣςικὺς, βλ. учу̀. (8) сеспра̀, βλ. τὴν λέξιν ἐν τῷ λεκτικῷ.

Σλαβον.

,, Тебѣ́ же творѧщꙋ ми́лостыню, да нѐ увѣ́сть шꙋ́йца твоѧ̀, что твори́тъ десни́ца твоѧ̀· ꙗ́кѡ да бꙋ́детъ ми́лостына твоѧ̀ въ та́йнѣ: и оте́цъ твой, ви́дѧй въ та́йнѣ, то́й возда́стъ тебѣ̀ ꙗвѣ́.

Ἕλλην. (αἰολ.).

,, Те́в зе двора̄нтос мылистῡ́н(ин), да̀ нѐ е̃пі́стѡ скаіви́(тса) твеа̀ т(і́)то̀ дво́риті дексини́(тса) твеа̀· о̃кѡс да фꙋтеті мылистῡ́(ни) твеа̀ ве̃(н) те(г)анῶ: и̃ а̃ттас твео̀с віде́ѡ(н) ве̃(н) те(г)анῶ, то̀с ̊подѡ́сеті тевѝ о̃в(д)аі.

Αἰολικῶς.

Τεῦ ζε δϜοράντος (1) μειλιςύν(ην) (2), δὰ νὲ ἐπίςω σκαιϜή(τσα) τϜεὰ, τί τὸ δϜόρητι δεξι(ν)ή(τσα) τϜεὰ· ὅκως δὰ φύτετι μειλιςύς(νη) τϜεὰ Ϝὲν

Κοινῶς (τὸ Κείμενον).

,, Σοῦ δὲ ποιοῦντος ἐλεημοσύνην, μὴ γνώτω ἡ ἀριςερά σου, τί ποιεῖ ἡ δεξιά σου· ὅπως ᾖ σου ἡ ἐλεημοσύνη ἐν τῷ κρυπτῷ: καὶ ὁ πατήρ σου, ὁ

τε(γ)ανῷ (3)· ἡ ἄττας τϜε-ὸς, βἰδέων Ϝὲν τε(γ)ανῷ, τὸς 'ποδάσετι τεϜϊ ὄβ-(δ)αι. (4).

βλέπων ἐν τῷ κρυπτῷ, αὐτὸς ἀποδώσει σοι ἐν τῷ φανερῷ (Ματθ. 6, 3—5).

---

(1) ΔϜορᾶντος = δρόωντος, δρῶντος, αἰολ. δρᾶντος. (2) μειλιςύνην, μειλιςὺν, (ὡς, ἐλεητὺν) ἀντὶ μειλιχίην, μείλιξιν· βλ. мúлую, (3) τεγανῷ = ςεγανῷ, βλ. тáй. (4) ὄβ(δ)η = ὄψις, ὀπὴ, ὤψ, ὄθεν ἐνοπῇ, ἐνώπιον (φανερῶς), ὔβδαι = ὔβδα, δῃ, ἀρχαία δοτική. βλ. явный.

Σλαβον.	Ἑλλην. (αἰολικῶς)
„Прїидитє ко мнѣ вси трꙋждáющїися и ѡбременéннїи, и азъ упокóю вы. - возмите иго моè на себѣ. — иго бо моè блáго, и брéма моè легкò есть.	„Проï(тє)тє ко(т) менѝ п(ā)сої трꙋдéонтєс - сфè ἱ варимéної, ἱ ἀз(єг)ὼ ἐпікеíω фег(с) ·- вѵψ(і) ἆметє (з)vгó(н) мéо ᾿нὰ сфè. (з)vгó(с) пꙋ мéо влакòс, ἱ вáрима мéо ᾿лаχікóн ἐсті.

Αἰολικῶς.

„Προΐ(τε)τε κο(τι) μενὴ π(ᾶ)σοι (1) τρυσδέοντες σφὲ (2) ἢ βαρημένοι, ἢ ἀζ(ἐγ)ὼ ἐπικείω φεῖ(ς). Ϝῦψ(ι)ἄμετε (4) (ζ)υγὸν μέο 'νὰ σφὶ.—(ζ)υγός πυ μέο βλακὸς (5), ἢ βάρημα μέο 'λαχικὸν (6) ἐςι.

Κοινῶς (τὸ Κείμενον).

„Δεῦτε πρός με πάντες οἱ κοπιῶντες καὶ πεφορτισμένοι, κἀγὼ ἀναπαύσω ὑμᾶς. Ἄρατε τὸν ζυγόν μου ἐφ' ὑμᾶς. —Ὁ γὰρ ζυγός μου χρηςὸς, καὶ τὸ φορτίον μυ ἐλαφρόν ἐςι. (Ματθ. ια, 28, 30).

---

(1) Πᾶσοι = вси (весъ, πὲς = πᾶς), ἀντὶ πάντες. (2) τρυσδέοντες σφὲ (τρύσδω, τρύζω, τρύσσω) = τρύσσοντες σφᾶς = τρυσσόμενοι, τρυχόμενοι, βλ. пружда́ю. (3) φεῖς = σφεῖς = σφᾶς. ἐπι-κείω βλ. покой. (4) ἄμετε, βλ. емлю. (5) βλακὸς = μλακὸς, μαλακός. (6) λαχικὸν = ἐλαχὸν, = (ἐλαφὸν, ἐλαφερὸν), ἐλαφρόν. βλ. ле́гкій, καὶ Благій.

Σλαβον.

„Абі́е же речѐ имъ Інсꙋсъ глаго́ла: дерза́йте· а́зъ е́смь, не бо́йтеся. Ѿвѣ-

Ἑλλην.

„Ἄπα(ρ) зе ри́ске оі̂н Інсꙋс глага́на(с): ѳерсе́ете· а̑з(ἐ̂г)ὼ ѐсмі̀, нѐ фо́-

щавъ же Пе́тръ, речѐ:
Го́споди, а́ще ты есѝ,
повели́ ми прїитѝ
къ тебѣ̀ по вода́мъ.
Онъ же речѐ: прїидѝ.
И из-лѣ́зъ изъ ко-
рабля̀ Пе́тръ, хо-
жда́ше по вода́мъ,
прїитѝ ко Іисꙋсови.
Видя же вѣ́тръ крѣ́-
покъ, убоя́ся, и на-
че́нъ утопа́ти, во-
зопѝ глаго́ля: Го́-
споди спаси́ мя.

(в)исоѳе. а̑п(о)фи-
сав(с) зе Пе́трос,
ри̑ке: до́спота, а̑ске
тν̀ е̑ссі̀, ̊пі-во́ле мои
проїтеи̑н ко(т) теві̀
̊пі̀ вνда̑н. Ός зе
ри̑ке: про́їѳι. ̊И е̑з-
ла́зас е̑з кара́ва Пе́-
трос хо́дасе ̊пі̀ вν-
да̑н, проїтеи̑н ко(т)
Іисꙋсон. Ві́дас зе
ва̑ѳрон крепо̀н, е̑фо-
ва́са(то)· и̑ нате́нωн
е̑(н)дν́пе(с)ѳаι, ве̑за́-
пν(е) глага́нас: до́-
спота спа́се ме.

Αἰολικῶς.

„ *Ἄπα(ρ)* (1) *ζε ῥῆσκεν οἶν Ἰησοῦς, γλαγάνας: θερσέετε, ἀζ(ἐγ)ὼ ἐ-*

Κοινῶς (τὸ Κείμενον).

„ *Εὐθέως δὲ ἐλάλησεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, λέγων: θαρσεῖτε, ἐγώ εἰμι· μὴ*

σμί, νὲ φό(β)ησθε. Ἀπ(ο)-φήσαFς ζε Πέτρος ῥῆκε: Δόσποτα, ἄσκε τὺ ἐσσί, 'πί-βολέ (2) μοι προϊτεῖν κο(τ) τεFὶ 'πὶ βυδᾶν (γ). Ὅς δὲ ῥῆκε: προΐϑι. Ἡ ἐξ-λάξας (3) ἐξ καράβα Πέτρος hὅδασε 'πὶ βυδᾶν προϊτεῖν κο(τ) Ἰησῦσον. Βίδας δὲ Fαῖϑρον κρεπὸν (4), ἐφο(β)άϑη· ἠ 'νατένων (5) ἐ(ν)δύπεσϑαι, Fέξάπυ(ε) γλαγάνας: Δόσποτα σπάσε με.

φοβεῖσϑε. Ἀποκριϑεὶς δὲ ὁ Πέτρος εἶπε: Κύριε, εἰ σὺ εἶ, κέλευσόν με πρός σε ἐλϑεῖν ἐπὶ τὰ ὕδατα. Ὁ δὲ εἶπεν· ἐλϑέ. Καὶ καταβὰς ἀπὸ τῦ πλοίου ὁ Πέτρος, περιεπάτησεν ἐπὶ τὰ ὕδατα, ἐλϑεῖν πρὸς τὸν Ἰησῦν. Βλέπων δὲ τὸν ἄνεμον ἰσχυρὸν, ἐφοβήϑη· καὶ ἀρξάμενος καταποντίζεσϑαι, ἔκραξε λέγων: Κύριε σῶσόν με (Ματϑ. ιδ, 27—31).

---

(1) Ἄπαρ = ἄφαρ = αἶψα. (2) ἐπί-βόλε, ἐπὶ, βόλω, βέλω, -λομαι = βέλομαί τι παρά τινος = κελεύω (καὶ βέλομαί τι τινὶ = ἐπιϑυμῶ). (3) βυδᾶν = βυδῶν, βύδων, ἐκ τῦ ὕδος (ὅϑεν ὕδορ, ὕδωρ, καὶ ὕδας, βύδας, βέδυ), ἀντὶ, ὑδάτων· βλ. вода̀. (4) ἐξ, λάξας, λάζω, λάκω. βλ. лѣзу, лечу̀. (5) κρεπὸν = κρετὸν, κρατὺν, βλ. крѣпкій. (6) 'νατένων, ἀνατένω, τείνω. βλ. чиню̀.

Σλαβον.

,, Нижѐ влива́ютъ віна̀ но́ва въ мѣ́хи ве́тхи: а́ще ли же ни, то просадя́тся мѣ́си, и вїно̀ пролїе́тся, и мѣ́си поги́бнꙋтъ: но̀ влива́ютъ вїно̀ но́во въ мѣ́хи но́вы, и обоѐ соблюде́тся.

Ἑλλην. (αἰολικ.).

,, Ни зѐ влеиве́оунти воі̑нон не́вон ве́(с) ме́(с)ки ве́теи(а): а̑ске ни́ зе ни̏, то́(те) просаѳи́сонтаі ме́(с)ки, и̑ воі̑нос пролеи(в)и́сетаі, и̑ ме́(с)ки погувꙋ́нтаі· о̑н влеиве́онті воі̑нон не́вон ве́(с) ме́(с)ки не́ва, и̑ а̑(м)фω, сυ(м)вле(п)те́есѳон.

Αἰολικῶς.

„ Νὴ ζὲ Ϝλειβέοντι (1) Ϝοῖνον νέϜον Ϝὲς μέ(σ)κη (2) Ϝέτει(α)· ἄσκέ νυ δὲ νὴ (3), τό(τε) προσαθήσονται (4) μέ(σ)κη, ἡ Ϝοῖνος προλει(β)ήσεται, ἡ μέ-

Κοινῶς (τὸ Κείμενον).

„ Οὐ δὲ βάλλεσιν οἶνον νέον εἰς ἀσκὲς παλαιές· εἰ δέ μή γε, ῥήγνυνται οἱ ἀσκοὶ, καὶ ὁ οἶνος ἐκχεῖται, καὶ οἱ ἀσκοὶ ἀπολῶνται· ἀλλὰ

σ(κ)η 'πογυβεῦντι(δ). Ὀν' (5) Fλειβέοντι Fοῖνον νέFον Fέ(ς) μέ(σ)κη νέFα, ἰ ἄ(μ)φω συμβλε(π)τέεσθον (6).

βάλλουσιν οἶνον νέον εἰς ἀσκοὺς καινοὺς, καὶ ἀμφότερα συντηροῦνται. (Ματθ. θ, 17.)

---

(1) Fλειβέοντι, βλ. λ. ливáю. (2) μέσκη, βλ. мѣхъ. (3) νὴ, νὴ ζὲ = μὴ, μηδὲ, βλ. ни. (4) προσαθεῦνται, πρὸ, σάθω, σαθρὸς, βλ. сáдню. (5) 'πογυβεῦνται, βλ. гублю. (6) ὂν = οὖν, ὢν (но). (7) συμ-βλεπτέεσθον, βλεπτῶ, βλέπω, (= τηρῶ, συντηρῶ) = Fλύσσω, λεύσω. βλ. блюдꙋ̀.

Σλαβον.

„И просвѣти́ся лицѐ егѡ̀ ꙗ́кѡ со́л(н)це, ри̂зы же егѡ̀ бы́ша бѣ̂лы, ꙗ́кѡ свѣ́тъ: и ꙗви́стася и́мъ Мѡѷсе́й и Илі́а съ нимъ глагѡ́люща. Ѿвѣща́въ же

Ἑλλην. (αἰολικῶς).

„И̓ просфωтίсωи лv́ки е̔́го о̔́кωс сίлιос, ῥ̆ίги зε е̔́го фv̄сан фελὰ, о̔́кωс фа̄ίстос· и̓ ὦф(θ)ί(с)тан οἶн Мωvсέнс и̓ Η̂λίας, сv̀н ι̂̀н глаганонтε. А̂п(о)-

Пе́тръ речѐ (ко) Ін҃сꙋсови: Го́споди, добро̀ е́сть на́мъ здѣ̀ бы́ти: а́ще хо́щеши, сотвори́мъ здѣ̀ три се́ни, тебѣ̀ еди́нꙋ, и Мωѷсе́ови еди́нꙋ, и еди́нꙋ Илі́и.	Фи́савс зе Пе́трос ри́ке Іисꙋсωви: До́спода, деѵро́н е́стин а́ми тн҃сде фѵ́теін: а́ске ха́теси, сѵ(н)дго́рωмен тн҃сде тре́іс ске́нас, теві̀ оде́інан, и Мωѷсе́иві оде́інан, н оде́інан Илі́и.
Αἰολικῶς.	*Κοινῶς (τὸ Κείμενον).*
„Ἡ προσφωτίσθη λύκη (1) ἔγο, ὄκως (σ)ἤλιος, ῥήγη ζὲ ἔγο φῦσαν φελὰ (2), ὄκως φαῖσος (3). Ἡ-ώφθή(σ)ταν (4) οἶν Μωϋσέης ἠ Ἠλίας σὺν ἴν γλαγάνοντε. Ἀπ(ο)φήσαϝς ζὲ Πέτρος ῥῆσκε Ἰησῦ-σωϝι: Δόσποτα, δευρόν (5) ἐςιν ἄμμι (6) τῆ(σ)δε φύτειν (7)· ἄσκε χάτεσι, συνδϝόρωμεν τῆσδε τρεῖς σκένας (8), τεϝὶ ὀδεῖναν	„Καὶ ἔλαμψε τὸ πρόσωπον αὐτῦ ὡς ὁ ἥλιος, τὰ δὲ ἱμάτια αὐτοῦ ἐγένοντο λευκὰ, ὡς τὸ φῶς. Καὶ ὤφθησαν αὐτοῖς Μωσῆς καὶ Ἠλίας μετ᾽ αὐτῦ συλλαλῦντες. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Πέτρος εἶπε τῷ Ἰησῦ: Κύριε, καλόν ἐστιν ἡμᾶς ὧδε εἶναι· εἰ θέλεις, ποιήσωμεν ὧδε τρεῖς σκηνὰς, σοὶ μίαν, καὶ Μωσῇ μίαν, καὶ μίαν Ἠλίᾳ. (Ματθ.

(9), ἡ ΜωϋσέηϜῖ (10) ὀ-δεῖναν, ἡ ὀδεῖναν Ἡλίῃ.	ΙΖ, 2—6).

(1) Λύκη, βλ. лицѐ, ликъ. (2) φελὰ, ε = α, φαλὰ, φαλὸς, βλ. бѣлый. (3) φαῖςος = φῶς, φωτὸς, ἤ, (σ)φῶτος, βλ. свѣтъ. (4) ὠφθή(σ)ταν = ὠφθήτην, δυϊκὸν, Σλ. явйста-ся. βλ, я́вный. (5) δευρὸν (ἐκ τοῦ δεύει, δεῖ) = δέον, βλ. до́ба. (6) ἄμμι, τὸ Σλαβ. намъ = νῷν (δυϊκ. ἀντὶ πληθυντ.), βλ. ны. (7) φύτειν, φύτω, ἀντὶ φύω, φύναι = εἶναι, βλ. быва́ю· καὶ τῆσδε (τῆδε) = здѣ (σδὲ) = δὲ, θὲ, θὶ, θοῖ (= τῇ, τῆδε. βλ. здѣ). (8) σκένας, ἐκ τοῦ σκέω, σκένος, ἰων· σκῆνος, καὶ σκηνὴ, βλ. сѣнь. (10) ὀδεῖναν, βλ. оди́нъ. (11) ΜωϋσέηϜι, ἸησοῦσωϜι, μετὰ τοῦ προσγεγραμμένου ι τῆς δοτικῆς, Μωϋσέηϊ, κτλ. (ὡς, αὐτόφι = αὐτόϜι, αὐτοῖ, αὐτῷ, αὐτοῦ.)

Σλαβον.	Ἕλλην. (αἰολικ.)
„ (Воз)люби́ши Го́спода Бо́га твоего̀ в(е)сѣ́мъ се́рдцемъ твои́мъ, и в(е)се́ю душе́ю твое́ю, и в(е)се́ю мы́слїю тво-	„ Λι(μ)βίσεις Δεσπόταν Βαγὸν τβεγὸν πάσι(μι = φι) καρδίᾳ(μι = φι) τβεῖ(μι = φι), ἦ πασέι ψυχεῖ τβεῖϊ, ἦ πασέι

ѥю. - (Воз)любиши ближнаго (искреннаго) твоего ꙗкѡ самъ себѣ. Не убїеши. Не прелюбы сотвориши. Не украдеши. Чти отца и матерь.

мисеї твені. - Ли(м)висис плисіγон твеγòн ὅкωс ἄмòн с(е)фè. Нè ἔ(к)паíсис Нè параιлιвὴн сν(и)дворисис. Нè ἔ(к)Χрадисис. Тї ἄттан ἡ матéра.

Αἰολικῶς.

„ Λιμβήσεις (1) Δοσπόταν Βαγὸν (2) τϜεϜὸν πάσῃ (μι = φι) (3) καρδί(τζ)ᾳ (μι=φι) τϜεῇ(μι—φι), ἢ πασέῃ θύσσεὶ (4) τϜεῇ̈, ἢ πασέῃ μήσεῖ (5) τϜεῇ̈. Λιμβήσεις πλησίϜον τϜεϜὸν, ὄκως ἀμὸν σφέ. Νὲ ἔ(κ)παίσῃς. Νὲ παραι-λιβὴν (6) συ(ν)δϜορήσῃς (7). Νὲ ἔ(κ)χραδήσῃς (8). Τῑ ἄτταν ἢ ματέρα.

Κοινῶς (τὸ Κείμενον).

„ Ἀγαπήσεις Κύριον τὸν Θεόν σε ἐν ὅλῃ τῇ καρδίᾳ σου, καὶ ἐν ὅλῃ τῇ ψυχῇ σε, καὶ ἐν ὅλῃ τῇ διανοίᾳ σου. Ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σε, ὡς ἑαυτόν. Οὐ φονεύσεις. Οὐ μοιχεύσεις. Οὐ κλέψεις. Τίμα τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα (Ματθ. ιθ. 18. κβ, 37, Μάρκ. ιβ, 30—31).

(1) *Λιμβήσεις.* βλ. люблю. (2) *Βαγὸν*, βλ. Богъ. (3) весѣмъ, ἐκ τοῦ весь, весѣмъ, *συγκοπ.*

всѣмъ, (βλ. вѐсь), τὸ, μι = φι. βλ. τόμ. α. σελ. 158. (4) θύσεϊ, βλ. дӯхъ, (5) μήσεϊ, μήσει = μήτει, βλ. мышлю. (6) παραὶ-λιβὴν (λίβα, λίψ. βλ. люблю̀) = παρὰ νόμον ἀγάπην, οἷον, παραφιλίαν, ὡς, παρανομίαν. (8) χράδω = χραύω. βλ. крадӯ.

Σλαβον.	Ἑλλην. (αἰολικ.)
„ А҆ми̑нь глаго́лю ва́мъ: є҆ли̑ка а҆́ще свѧ́жете на землѝ бꙋ́дꙋтъ свѧ̑жана на небесѝ: и҆ є҆ли̑ка а҆́ще (раз)рѣши́тѐ на землѝ, бꙋ́дꙋтъ (раз)рѣше́на на небесѣ́хъ. Па́ки, ами́нь глаго́лю ва́мъ: ꙗ҆́кѡ, а҆́ще два̀ ѿ ва́съ совѣща́ета на̀ землѝ ѡ всѧ́кой ве́щи, є҆ѧ́же	„ А҆ми̑н глага́нѡ вꙋ̆́ммι, ι҆̆λίκα а҆̆́σκε σφι̇́ζετε ̓νὰ χαμιλη̑, φꙋ̆́τꙋντι σφιζανὰ ̓νὰ νεβο̄ισι· ι҆̆ ι҆̆λίκα а҆̆́σκε (ρ̆ά̆ζ) ρ̆ίσσιτε ̓νὰ χαμιλη̑, φꙋ̆́τꙋντι ρ̆ά̆ζριζανὰ ̓νὰ νεβο̄ισι. Πάλι, ами̑н глага́нѡ вꙋ̆́ммι: ο̆́κως, а҆̆́σκε δυὰ(ὼ) ἀπ(ὸ) φᾱσ συ(μ)φασκ(έ)ετα(ν) ̓νὰ χαμιλη̑, ἀ(μφὶ)

а́ще про́сита, бꙋ́детъ и́ма ѿ отца̀ моегѡ̀, и́же на̀ небесѣ́хъ. И-дѣ́же бо еста̀ два̀ илѝ трїѐ со́брани во и́мѧ моѐ, тꙋ̀ е́смь по-средѣ̀ и́хъ.	па́са-коі́и ва́кеі, ѻ́іа зе а́ске прωсе́та(н), фꙋ́тети оі́н ап а́тта моі́го, і́ зе на̀ не-воі́син. Каі́ зе́ пꙋ́е́сто́(н) дна́(ὼ) и́ нυ тре́іс сύ(м)фратоі ве́(с) (о́н)υма е́мон, тꙋ̀ е́мі̀ по(т) ке́(н)-трω оі́н.

Αἰολικῶς.	Κοινῶς (τὸ Κείμενον).
„ Ἀμὴν γλαγάνω Ϝῦμμι (1): ἡλίκα ἄσκε σφίξετε (2) ’νὰ χαμηλῇ, φέτεντι σφιξανὰ (3) ’νὰ νευοῖσι. ἢ ἡλίκα ἄσκε (ῥὰξ) ῥήξητε ’νὰ χαμηλῇ, φέτεντι (ῥὰξ) ῥηξανὰ ’νὰ νευοῖσι. Πάλι, ἀμὴν γλαγάνω Ϝῦμμι: ὄκως (4) ἄσκε δυὼ ἀπ(ὸ) φᾶς (5) συμφασκε(έ)τα(ν) (6) ’νὰ χαμηλῇ, ἀ(μφὶ) πάσα-κοίη βάξι (7), οἴα ζε ἄσκε πρωσ-	Ἀμὴν λέγω ὑμῖν: ὅσα ἐὰν δήσητε ἐπὶ τῆς γῆς, ἔςαι δεδεμένα ἐν τῷ ὀρανῷ· καὶ ὅσα ἐὰν λύσητε ἐπὶ τῆς γῆς, ἔςαι λελυμένα ἐν τῷ οὐρανῷ. Πάλιν, ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι, ἐὰν δύο ὑμῶν συμφωνήσωσιν ἐπὶ τῆς γῆς, περὶ παντὸς πράγματος, ὃ ἐὰν αἰτήσωνται, γενήσεται αὐτοῖς παρὰ τοῦ πατρός μου,

σέτα(ν), (8) φύτετι οἶν ἀπ' ἄττα μοῖϜα, ἴ ζε 'νὰ γευοῖσιν. Ἦθί ζέ πυ ἐςὸν δυά(ω) ἤ νυ τρεῖς σύ(μ)-φρατοι (9) Ϝέ(ς) (ὄν)υμα ἐμὸν, τῦ ἐσμὶ πο(τ) κέ(ν)-τρῳ οἶν.	τοῦ ἐν τοῖς οὐρανοῖς. Οὗ γάρ εἰσι δύω ἢ τρεῖς συνηγμένοι εἰς τὸ ἐμὸν ὄνομα, ἐκεῖ εἰμι ἐν μέσῳ αὐτῶν (Ματθ. ιή, 18—20.)

(1) Ϝῦμμι, τὸ Σλαβ. вамъ = φὶν, σφίν. (2) σφίξετε, σφίγγω = σφάζω, свяжу́, βλ. вяжу̀. (3) σφιξανὰ, ἀντὶ, (ἐ)σφιγμένα, ὅτω καὶ ῥηξανὰ, ἀντὶ (ἐ)ῤῥηγμένα (τὸ δὲ ῥάξ = διὰ. βλ. ра́з-), κατὰ τὰ εἰς НА Σλαβονικὰ παθητικὰ (ὡς καὶ, ςυγνὰ, ποθεινά). (4) ὅκως = ὅτι. (5) φᾶς, σφᾶς αἰτιατικ. ἀντὶ γενικῆς, σφῶν = ὑμῶν. (6) συμφασκέταν, ἀντὶ συμφασκέτην, συμφησέτην. βλ. вѣща́ю. (7) βάξι, ξει, βλ. ве́щь. καὶ, πάσα κοίη=вся, кая (ве́сь, кій, πᾶς κις, πᾶς κοῖος = πᾶς τις). τὸ δὲ, οἴα ζε = οἴα δε, οἴα γε, ἤ γε, ἦν γε. (8) πρωσσέταν= προΐσσέτην, προΐσσω. (πρώσσω), βλ. прошу̀. (9) σύ(μ)φρατοι, συμφρητοὶ=συμφορητοὶ, συμ-φέρω = со-беру́.

Σλαβον.	Ἑλλην. (αἰολικ.).
„ Тогда̀ пристꙋ-пи̇̀ къ немꙋ̀ (емꙋ)	„ То́гта просстꙑ-ве ко(т) ёе̇ мати(р)

ма́ти сы́нꙋ Зеведе́овꙋ· съ сыно́ма сво-и́ма, кла́нѧющисѧ и просѧ́щи нѣ́что ѿ негѡ̀ (егѡ̀). Онъ же речѐ е́й: чесѡ̀ (чегѡ̀) хо́щеши; глаго́ла емꙋ̀: рцы̀, да сѧ́дета сїѧ̑ оба сы́на моѧ̑, еди́нъ ѡдеснꙋ́ю тебѐ, и еди́нъ ѡшꙋ́юю тебѐ во ца́рствїи твое́мъ. Ѿвѣща́въ же Ӏисꙋ́съ речѐ: нѐ вѣ́ста, чесѡ̀ (чегѡ̀) про́сита· мо́жета ли пи́ти ча́шꙋ, ю́же азъ и́мамъ пи́ти, или̂ крещенїемъ, и́мже азъ креща́юсѧ,

с-їноі(н) Зеведеѡ́-вої(н) сѵ(н) с-їноін сфеоїін, кланеꙋса (се) и̂ прѡсеꙋса ни (и́н) то̀ ап̑ е́го. Ос зе рике е́й: те́-гѡ ха́теси; гла́гане еоі: риске, да̀ с-еде́-тан сі́а(ѡ) а́(м)фѡ с-їна емѡ̀, одаін е(н) дезі(н)иї тебꙋ, и̂ одеіи е(н) скаіиї тебо ве(н) ка́ртвеї твеѡ· ап(о)фи́савс(с) зе Ӏисꙋс рике: не ві́стон те́гѡ прѡ́сетон(н)· мо́зетон нѵ пі́ын к(ѵ́)асон, и́н зе ез(ег)ѡ̀ а́мими пі́ын, и̂ нѵ хрі́син(і́ин),

крести́тисѧ; глаго́ла-
ста емꙋ: мо́жева.
И҆ глаго́ла и́ма: ча́-
шꙋ ꙋ́бѡ мою̀ испїе́-
та, и крещ҄е́нїемъ,
и́мже азъ крещ҄а́юсѧ,
и́мате крести́тисѧ·
а е҆́же сѣ́сти ѡдеснꙋ-
ю менѐ и ѡшꙋюю
менѐ, нѣсть моѐ да́-
ти, но и́мже угото́-
васѧ ѿ отца моегѡ̀.
И҆ слы́шавше де́сѧть
негодова́ша ѡ обою̀
бра́тꙋ.

и҆́н зе е҆з(е҆г)ѡ̀ хрі-
сде́омаі, хрісѳи́сес-
ѳаі; глага́не(с)тон
е҆ої: мо́зомен. И гла́-
ганен оі҆н: к(у́)асон
ѹ҆н пꙋ ме́о е҆ѯпі́етон,
и҆ хрі́сін(і́ин), и҆́н зе
е҆з(е҆г)ѡ̀ хрісде́омаі,
а҆́мете хрісѳи́сесѳаі·
а҆(лл') о҆́ зе с-и҆сѳаі
е҆(н) деѯі(н)ії менѝ
и҆ е҆(н) скаіи҆ї менѝ,
нѐ е҆сті̀ 'мо̀н до́сѳаі,
о҆н оі҆н зе гото́вастаі
а҆п а҆́тта е҆моі҆го. И
клу́санте(с) де́катоі
нѐ-гаде́васан е҆(п')
а҆(м)фо́ін фра́тоін.

Αἰολικῶς.

„ΤόϜτα πρὸς ςεῖβε (1) κό(τ) ἑὲ μάτη(ρ) σ-ἵνοιν ΖεβεδαιώϜοιν, σὺ(ν) σ-ἵ-νοιὶν σφεοῖϊν, κλανέυσα-(se) (2), ἡ πρῴσσευσα ἥν το (3) ἀπ' ἔγο. Ὃς ζε ῥῆκεν ἑῇ (οἷ). τέϜω χάτεσι; γλάγα-νεν ἑοῖ: ῥῆκε (4), δὰ (σ)έ-δέταν σία (5) ἄμφω (σ)ἳννα ἐμὼ, ὀδεῖν ἐ(ν) δεξι(ν)ῆϊ τεϜῦ(τεῦ), ἡ ὀδεῖν ἐ(ν) σκαι-ῆϊ τεϜῦ(τεῦ) Ϝὲ(ν) κάρ-τϜεϊ τϜεῷ. Ἀποφήσαϝς ζε Ἰησῦς ῥῆκε: νὲ Ϝῖςον τέ-Ϝω πρῴσσετον. Μόζετόν, νυ (6) πίειν κ(ύ)ασον (7), ἣν ζε ἐζ(ἐγ)ὼ ἄμημι (8) πίειν, ἤ νυ χρίσιν (9), ἣν ζε ἐζ-(ἐγ)ὼ χρισδέομαι χρισθή-σεσθαι; Γλαγάνετον ἑοῖ: μόζομεν (10). Ἡ γλάγανεν οἶν: κύασον ὂν πυ μέο ἐξ πίετον. ἡ χρίσιν, ἣν ζε ἐζ(γ)ὼ χρισδέομαι, ἄμε-τε χρισθήσεσθαι· ἀ(λλ') ὅ ζε (11) (σ)ῆσθαι (12) ἐ(ν) δεξι(ν)ῆϊ μενὴ ἡ ἐ(ν) σκαι-

Κοινῶς (τὸ Κείμενον).

„Τότε προσῆλθεν αὐτῷ ἡ μήτηρ τῶν υἱῶν Ζεβε-δαίυ, μετὰ τῶν υἱῶν αὐ-τῆς, προσκυνοῦσα, καὶ αἰ-τοῦσά τι παῤ αὐτῦ. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῇ: τί θέλεις; Λέγει αὐτῷ: εἰπὲ, ἵνα καθί-σωσιν ὗτοι οἱ δύω υἱοί μυ, εἷς ἐκ δεξιῶν σου καὶ εἷς ἐξ εὐωνύμων συ, ἐν τῇ βασιλείᾳ συ. Ἀπο-κριθεὶς δὲ ὁ Ἰησῦς εἶπεν: Οὐκ οἴδατε τί αἰτεῖσθε. Δύνασθε πιεῖν τὸ ποτή-ριον, ὃ ἐγὼ μέλλω πί-νειν, ἢ τὸ βάπτισμα, ὃ ἐγὼ βαπτίζομαι, βαπτι-σθῆναι; Λέγυσιν αὐτῷ· δυνάμεθα. Καὶ λέγει αὐ-τοῖς: τὸ μὲν ποτήριόν μυ πίεσθε· καὶ τὸ βάπτισμα, ὃ ἐγὼ βαπτίζομαι, βαπτι-σθήσεσθε· τὸ δὲ καθίσαι ἐκ δεξιῶν μυ καὶ ἐξ εὐ-ωνύμων μου, ὐκ ἔστιν ἐμὸν δῦναι, ἀλλ' οἷς ἡ-τοίμασται ὑπὸ τοῦ πα-

ἦϊ μενή, νέ ἐςι (13) ᾿μόν δόσθαι, ὄν (14) οἶν ζε Ϝότόβαςαι (15) ἀπ' ἄττα ἐμοῖϜο. Ἡ κλύσαντες δέκατοι νὲ-γαδέϜασαν ἐπ' (16) ἀμφοῖν φράτοιν (17).

τρός μυ. Καὶ ἀκύσαντες οἱ δέκα ἠγανάκτησαν περὶ τῶν δύω ἀδελφῶν (Ματθ. Κ, 20—24).

---

(1) Πρὸς, στεῖβε. βλ. споnà, τὸ δὲ ΖεβεδεῷϜοιν, Ζεβεδαιῷος, Ζεβεδαίειος, κτητικ. (2) κλανέυσα, se = κλινομένη· βλ. клонѫ. (3) ἦν το, ἂν το = τὶ ἂν (ἀριςολογικῶς)· (4) ῥῆκε, προςακτ. τῦ ῥήκω, (ὡς, ςῆκε, ςήκω)· ἢ, ῥῆσκε, ῥέσκε, συγκπ. рцы, βλ. рещỳ. (5) σία, τία = τίω, τὼ (τίος, τὸς), δυϊκ. ὡς καὶ (σ)εδέταν = ἐζέτην. (6) μόζετον, μόζω, βλ. могỳ. (7) κύασον, σ = ϑ, κύαθον, καὶ κῶϑον (κῶσον), βλ. чáша. (8) ἄμημι, емлю = ἔχω πίνειν = μέλλω πίνειν. βλ. τόμ. α. σελ. 200· (9) χρίσιν, Σλαβ. σχηματισμ. крещеніе, οἷον, χρισάνιον· (10) μόζομεν. τὸ Σλαβ. можева δυϊκ. α, προσώπυ, βλ. τόμ. α. σελ. 231. (11) ὅ ζε, ἀντὶ, τὸ δὲ, еже сѣсти = τὸ δὲ καϑ—ῆσθαι. (12) νὲ ἐστι = не есть, συγκοπ. нѣсть. (13) ὄν = οὖν = ἀλλὰ· βλ. но. (14) Ϝότόβαςαι (β = μ) = Ϝετόμαςαι· βλ. гошóвъ. (15) δέκατοι, ἀντὶ δέκα. βλ. дéсять. (16) γαδέϜασαν, γαϜδέω, gaudeo = γαθέω, καὶ οἷον, γαθεύω, νὲ γαθεύασαν = ὐ γήθησαν = ἠγανάκτησαν (ὡς, ὐ δὲ γήθησεν = ἐλυπήθη, Ἰλ. α), βλ.

гóдѣ. (17) φράτοιν, ὡς ἐκ τῦ φράτος, ὅθεν δωρικ. (φράτορ), φράτωρ (ὡς, ὕδος, ὕδορ, ὕδωρ).

Σλαβον.	Κοινῶς (τὸ Κείμενον)
,, Гóсподи, когдà тѧ вíдѣхомъ áлчꙋ-щa, и (нa)питá-хомъ; или̂ жáждꙋщa, и (нa)пои́хомъ; ко-гдá же тѧ вíдѣхомъ стрáннa, и введóхомъ; или̂ нáгa, и ѡдѣ́ѧ-хомъ; когдá же тѧ вíдѣхомъ болѧ́щa, - и прїидóхомъ къ те-бѣ̀; Ἰ Ѿвѣщáвъ Цáрь речéтъ и́мъ· ами́нь глагóлю вáмъ, понéже сотвори́сте е-ди́номꙋ си́хъ брáтїй	,, Дóспота, когда те віди́камен ἀлгꙋ̑-(н)та, ἰ (ἰнa)пи-тáкамен; ἴ нѵ сá-сдꙋ(н)та, и (ἰнa)-пώкмен; кóгта зé те віди́камен стере-анòн, ἰ вівади́камен, ἴ нѵ нáкон, ἰ ἀ(м-фі)ѳáкамен; кóгта зé те віди́камен по-нâ(н)та, - и проїти́-камен кот-теві̇; Ἰ ἀп(о)фи́сав(е) кàр ри́сеті оі̂н· ἀми̂н глагáнω вѵ́ммі, (е)-

мойхъ ме́ншихъ, мнѣ́ сотвори́сте. Тогда́ рече́тъ и сꙋ́щымъ ѡ-шꙋ́юю его́: иди́те ѿ менѐ прокля́тїи во о́гнь вѣ́чный. — (Вз)алка́хся бо, и не да́сте ми ꙗ́сти: (воз)жада́хся, и не напои́сте менѐ: и прч.	пыни́зе сн(н)дворн́сате ѡ̓дыни сі́ѡн фра́тѡн ѐмѿн мині́стѡн, менѝ сн(н)дворі́сате. То́гта ῥи́сеті и̓ (с)ѹ̓сіи ѐ(н)скаиѝ ἕго ἴтете ап' менѝ про́клатоі кѿ(с) (л)ігни́н ваіг(ѡ)ніин. (Вѣ̈)ἄлгаса́ пꙋ, и̓ нѐ дѡ́сате́ моі а̓сѳыін: (вѣ̈)са́диса, и̓ не ('на)пі́сате менѝ: к. т. л.

Αἰολικῶς.	*Κοινῶς (τὸ Κείμενον).*
"Δέσποτα, κόϜτα (1) τε βιδήκαμεν (2) ἀλγῦντα (3), ἤ (να)πητάκαμεν (4); ἢ νυ (σ)ἀσδῦντα, ἢ ('να)πώκαμεν; κόϜτα ζέ τε βιδή-	"Κύριε, πότε σε εἴδομεν πεινῶντα, καὶ ἐθρέψαμεν; ἢ διψῶντα, καὶ ἐποτίσαμεν; πότε δέ σε εἴδομεν ξένον, καὶ συνη-

καμεν ςερεανδὸν, (5) ἤ βιβαδήκαμεν (6); ἢ νυ νάκον (7), ἢ ἀμφιθάκαμεν (8); κόϜτα ζέ τε βιδήκαμεν πονᾶντα (9), ἢ προϊτήκαμεν κοτ' τεϜί; Ἡ ἀπ(ο)φήσαϜς κὰρ (10) ῥήσετι οἶν: Ἀμὴν γλαγάνω Ϝῦμμι, (ἐ)πεί νύ ζε (11) συ(ν)δϜορήσατε ὀδεῖνι σίων φράτων ἐμῶν μινίςων (12), μενὴ συ(ν)δϜορίσατε. ΤόϜτα ῥήσετι ἢ (σ)ὖσιν ἐ(ν) σκαιῆϊ ἔϜο. ἴτετε ἀπ' μενὴ πρόκλατοι (13) Ϝῶς (λ)ιγνύν (14) Ϝαίγωνίην. (Ϝὲξ) ἄλγασά πȣ (15), ἢ νὲ δώσατέ μοι ἄσθειν (ἔσθειν)· (Ϝὲξ) ἄσδησα, ἢ νὲ ('να)πίσατε μενὴ, κτλ.

γάγομεν; ἢ γυμνὸν, καὶ περιεβάλομεν; Πότε δέ σε εἴδομεν ἀσθενῆ, —καὶ ἤλθομεν πρός σε; Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Βασιλεὺς ἐρεῖ αὐτοῖς: Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐφ' ὅσον ἐποιήσατε ἑνὶ τούτων τῶν ἀδελφῶν μȣ τῶν ἐλαχίστων, ἐμοὶ ἐποιήσατε. Τότε ἐρεῖ καὶ τοῖς ἐξ εὐωνύμων: Πορεύεσθε ἀπ' ἐμοῦ οἱ κατηραμένοι εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον —. Ἐπείνασα γάρ, καὶ ȣκ ἐδώκατέ μοι φαγεῖν· ἐδίψησα, καὶ ȣκ ἐποτίσατέ με. κτλ. (Ματθ. κε, 37 — 42.

---

(1) ΚόϜτα, κότα=κότε, πότε. βλ. когда́, погда́. (2) βιδήκαμεν, ὡς ἐκ τȣ̃ ἰδέω, ἴδηκα. (3) ἀλγȣ̃ντα, βλ. алчу́. (4) 'να-πητάκαμεν, πατέω, βλ. питашю (πητέω, ἀνὰ, ἢ, ἐν). καὶ (σ)ασδȣ̃ντα, σασδέω, ἄσδω=ἄζω, βλ. жа́жда. τὸ δέ, ('να)πώκαμεν, ἢ, πίκαμεν, ἐκ τȣ̃ πίω, πόω, = πίζω, πίσκω (πιπίσκω), καὶ οἷον, ποέω (ποήκαμεν) пойхомъ, βλ. пою. (5) ςερεανδόν.

βλ. страна́. (6) βιβαδήκαμεν, ἐκ τοῦ βιβάδω (въведу̀), οἷον βιβαδέω. (7) νάκος. βλ. нагій. (8) ἀμφιθάκαμεν, ἀμφὶ, θέω (τίθημι) = ω (о, объ), дѣю (= περιτίθημι, περιβάλλω). (9) πονᾶντα (πονεῦντα, πονοῦντα), βλ. бо́ль. (10) κὰρ. βλ. Ца́рь. (11) (ἐ)πεὶ, νύ, ζε (δε, δη) = поне, же· ἢ ἐπεὶ ἦν (νὴ) δὲ = ἐπειὴ δὴ: ἐπ', ἄν, δὴ, ἐπειδὴ (ἀντὶ τοῦ, ἐφ' ὅσον, οἷον, ἐπὶ ὃ δὴ), οὕτω καὶ, поне́же убо = ἐπειδή περ (Λουκ. α, i). (12) μινίςων, ἐκ τοῦ μίνυς ὑπερθετικὸν ἂν εἴη μίνιςος· ὡς, ἐλαχὺς, ἐλάχιςος. βλ. ме́ншій. (13) πρόκλατος· βλ. кля́тва. (14) (λ)ιγνύν Ϝαίγωνίην. βλ. о́гнь καὶ вѣкъ. (15) (Ϝἐξ)ἄλγασα· τὸ Σλαβ. (вз)алка́хъ-ся = ἄλγακα -se (σφὲ, ἐμαυτὸν) = ἠλγύνθην (μέσον), οὕτω καὶ (вов)-жада́х-ся = σ-ἄδακα-se. κτλ.

Помѧнѝ мѧ Го́споди, егда̀ прїи́деши во ца́рствїи си.

Ἑλλην.

„Πίμναέ μευ Δόσποτα, εὖτα προϊτῆσι Ϝἐ(ν) κάρτϜεϊ σῷ (Λουκ. 23, 42).

Πίмнае ме До́спота, е́гта проїти́си вен ка́ртвеї сῷ.

Τὸ Κείμεν.

„Μνήσθητί μου Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν] τῇ Βασιλείᾳ σου (Λουκ. κγ. 42).

„ Пріиде жена ѿ Самаріи почерпати водꙋ. Глагола ей Іисꙋсъ: даждь ми пити. — глагола емꙋ жена Самарѧныня: какѡ ты, Жидовинъ сый, ѿ мене пити просиши, жены Самарѧныни сꙋщей; — ѿвѣща Іисꙋсъ, и рече ей: аще бы вѣдала еси даръ Божій, и кто есть глаголяй ти, даждь ми пити, ты бы просила у негѡ, и далъ бы ти водꙋ живꙋ. Глагола емꙋ жена: Господи, ни

„ Проітеі гена ап᾽ Самареіінс ᾽покарпасаі ведѵ. Глагане ей Іисꙋс᾽ доѳі моі пі(т)еін — глагане еоі гена Самареініна: кѡс тѵ Жꙋдавінос (с)ѵіс ап᾽ мені пі(т)еін прѡсесеі, геніс Самареінініс (с)ꙋене; — апѳрісе Іисꙋс, и ріке еоі: аске пи веідѵіа не дѡро(н) вагіо(н), и к(іс)тос ести гланѡн тоі, до(с)ѳі моі пі(т)еін, тѵ пꙋ прѡсесеісас (ап) его, и дідꙋ пꙋ тоі ведѵ зѡво(н). Гла-

почерпала имаши, и студенецъ есть глубокъ. ѿ-куду убо имаши воду живу; Еда̀ ты болій еси отца̀ нашегѡ Іакова, иже дадѐ намъ студенецъ сей, и той изъ негѡ̀ питъ, и сынове егѡ̀, и скоти егѡ̀; ѿвѣща̀ Іисъ, и речѐ ей: всякъ піяй ѿ воды̀ сея̀, вжаждеся паки: а иже піетъ ѿ воды̀, юже азъ дамъ ему, не вжаждется во вѣки. — Глагола къ нему жена̀: Господи, даждь ми сію̀ воду,

гане еой гена̀: Деспота, нѐ (по)карпала(н) имеси, и (студанон) естѝ глуфон' ап' куди ѣнпу имеси веду зонвон; Еіда̀ ту полеон есѝ атта нойго Іакова, і зе діден амми (студанон) сіон, и тос ех его піе, и (с)інівес его, и (с)ктата̀ его; апфисе Іс, и рике ен: паск(іс) піеон ап веду(ос) сіу, везасдисеі палі а(лл) і зе піеті ап веду(ос) узе аз(ег)ѡ̀ доми его, не везасдисеі во(с) ваігеі. —

да̀ нѝ жа́жду, нѝ при-
хожду̀ сѣ́мω почер-
па́ти. — Го́споди,
ви́жу, ꙗ́кω проро́къ
есѝ ты́. Отцы̀ на́ши
въ горѣ̀ се́й покло-
ни́шасѧ. и вы̀ гла-
го́лете, ꙗ́кω во Іе-
русали́мѣхъ кла́нѧ-
тисѧ подоба́етъ.
Глаго́ла ей Іисъ: же-
но, - вы̀ кла́нѧетесѧ,
егώже не вѣ́сте: мы̀
кла́нѧемсѧ, его́же
вѣ́мы (вѣ́дмы). —
Глаго́ла ему̀ жена̀:
вѣ́мь, ꙗ́кω Мессі́а
прі́йдетъ, глаго́ле-
мый Христо́съ. —
Глаго́ла ей Іисъ:

Гла́гане ко(т) е́он
гена̀: До́спота, до́-
(с)ѳι мои сіо(н)
ве́дн, да̀ нѝ са́сдω,
нѝ проходω̃ еи́де по-
карпа́сѳаι. - До́спо-
та, ві́(с)дω, о́-
кωс проррикωн есѐ
ту́. А̓ттаι нώїоι
ве(н) го́ры сі́ω пι-
клі́носан с(ф)е́: и̓
фы(с) глага́нете,
о́кωс ве(н) Іерусa-
ли́моιс - клине́есѳаι
пιде́ветι. Гла́гане
ей Іс: ге́нω, - фы(с)
клине́есѳе, о́гω зе
не ві́сте: (и)мы(с)
клинео́месѳа, о́гω
зе веі́дмен. Гла́гане

азъ есмь, глаго́лѧй съ тобо́ю.

ἔοῖ γενὰ: βεί(δη)μι, ὅκως Μεσσία προΐτετι, γλαγανόμενος Χριςτός. – Γλάγανε ἔη Ἰς: ἀз(ἔγ)ὼ ἐσμὶ, γλαγάνωη ςὺ(ν) τεβί.

„ *Προΐτει γενὰ ἀπ' Σαμαρίης 'ποκαρπᾶσαι* (1) *βέδυ. Γλάγανε ἑοῖ 'Ιησῦς: Δός μοι πί(τ)ειν* (2). *Γλάγανε ἑοῖ γενὰ Σαμαρεινίνα* (3): *κῶς τὺ, ΖυδαϜινὸς* (4) *(σ)εἶς,* (5) *ἀπ' μενὴ πί(τ)ειν πρῴσσησι, γενῆς Σαμαρεινίνης (σ)ὖσης; – ἀπ' φῆσε 'Ιησῦς, ἠ ῥῆκε ἑῇ: Ἆσκε πη βειδϛῖα ἧς δῶρον βάγιον* (6), *ἠ κ(ὶς) τός ἐςι γλαγάνων τοὶ, δός μοι πί(τ)ειν, τύ πυ πρῴσσησας ἀπ' ἕϜο, ἠ δίδυ πύ τοι βέδυ ζωϜόν. Γλάγανε ἑοῖ γενὰ: Δέσποτα, νὲ 'ποκαρπάλαν* (7) *ᾄμεσι, ἠ ςυδαγόν* (8) *ἐςι γλυφὸν,* (9) *ἀπ' κῦθοι ὖν*

„ *Ἔρχεται γυνὴ ἐκ τῆς Σαμαρείας ἀντλῆσαι ὕδωρ. Λέγει αὐτῇ ὁ 'Ιησῦς: δός μοι πιεῖν. – Λέγει(ὖν) αὐτῷ ἡ γυνὴ ἡ Σαμαρεῖτις: πῶς σὺ, 'Ιυδαῖος ὢν, παρ' ἐμῦ πιεῖν αἰτεῖς, ὔσης γυναικὸς Σαμαρείτιδος; – Ἀπεκρίθη 'Ιησῦς, καὶ εἶπεν αὐτῇ: Εἰ ᾔδεις τὴν δωρεὰν τοῦ Θεοῦ, καὶ τίς ἐστιν ὁ λέγων σοι, δός μοι πιεῖν, σὺ ἂν ᾔτησας αὐτὸν, καὶ ἔδωκεν ἂν σοι ὕδωρ ζῶν. Λέγει αὐτῷ ἡ γυνή: Κύριε, οὔτε ἄντλημα ἔχεις, καὶ τὸ φρέαρ ἐστὶ βαθύ· πόθεν οὖν ἔχεις τὸ ὕδωρ τὸ*

πȣ ἄμεσι βέδυ ζωϜόν; Εἰδά τυ πολέων (10) ἐσσὶ ἄττα νώοιϜο Ἰακώβα, ἴ ζε δίδεν ἄμμι ςυδανὸν σίον· ἠ τὸς ἐξ ἔϜο πίε, ἠ (σ)ἴννιϜες ἔϜο, ἠ κτατὰ ἔϜο; Ἀπ' φήσε Ἰησȣ̃ς ἰ ῥῆκε ἐῇ: Πᾶς κις πιέων ἀπ' βέδυ(ος) σίȣ Ϝὲξ - ἀσδήσει πάλι, ἀ(λλ') ἴ ζε πίετι ἀπ' βέδυ(ος), ȣ̃ ζε ἀζ(ἐγ)ὼ δῶμι ἑοῖ, νὲ Ϝεξασδήσει Ϝώ(ς) ϜαῖϜεὶ. — Γλάγανε κο('τ) ἑϜὲ γενά: Δόσποτα, δό(σ)θι (11) μοι σίον βέδυ, δὰ νὴ (σ)άσδω, νὴ προhοδῶ σῆδε (τῆδε) 'ποκαρπᾶσθαι·-Δόσποτα, βί(σ)δω, ὄκως προῤῥήκων ἐσσί. Ἄτται νώϊοι Ϝὲν γόρει σίῳ 'πικλίνοσαν σφέ· ἠ (σ)φεῖ(ς) γλαγάνετε, ὄκως Ϝὲν Ἱεροσολύμοις κλινέεσθαι 'πιδεύετι. (12) Γλάγανε ἐῇ Ἰς: Γένω (13) φεῖ(ς) κλινέεσθε, (14) ὄϜῳ ρε νὲ Ϝῖςε, (ἠ)μεῖ(ς) κλινεόμεσθα, ὄϜον ζε Ϝῖδμεν-. Γλάγανε ἑοῖ γένα· Ϝεῖ(δη)μι ὄκως Μεσσία(ς)

ζῶν; Μὴ σὺ μείζων εἶ τοῦ πατρὸς ἡμῶν Ἰακὼβ, ὃς ἔδωκεν ἡμῖν τὸ φρέαρ, καὶ αὐτὸς ἐξ αὐτοῦ ἔπιε, καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ, καὶ τὰ θρέμματα αὐτȣ̃; Ἀπεκρίθη Ἰησȣ̃ς καὶ εἶπεν αὐτῇ. Πᾶς ὁ πίνων ἐκ τοῦ ὕδατος τούτου, διψήσει πάλιν· ὃς δ' ἂν πίῃ ἐκ τοῦ ὕδατος, οὗ ἐγὼ δώσω αὐτῷ, οὐ μὴ διψήσει εἰς τὸν αἰῶνα—. Λέγει αὐτῷ ἡ γυνή: Κύριε, δός μοι τοῦτο τὸ ὕδωρ, ἵνα μὴ διψῶ, μηδὲ ἔρχωμαι ἐνθάδε ἀντλεῖν-. Κύριε, θεωρῶ, ὅτι προφήτης εἶ σύ. Οἱ πατέρες ἡμῶν ἐν τῷ ὄρει τούτῳ προσεκύνησαν· καὶ ὑμεῖς λέγετε, ὅτι ἐν Ἱεροσολύμοις δεῖ προσκυνεῖν. Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς: Γύναι — ὑμεῖς προσκυνεῖτε, ὃ ȣ̓κ οἴδατε, ἡμεῖς προσκυνȣ̃μεν ὃ οἴδαμεν —. Λέγει αὐτῷ ἡ γυνή: Οἶδα, ὅτι Μεσσίας ἔρχεται ὁ λεγό-

προῖτετι, γλαγανόμενος Χριςός.-Γλάγανε ἐῆ Ἰς: ἀζ (ἐγ)ὼ ἐσμὶ γλαγάνων σὺν τεFί.	μενος Χριςός—.Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησῦς: Ἐγώ εἰμι ὁ λαλῶν σοι. Ἰωάν. Δ. 7, 27.

(1) Ποκαρπάσθαι, ἀποκάρπτω, κάρπω черпáю. (2) πί(τ)ειν· ἀπαρέμφ. εἰς пи. βλ. τόμ. α. σελ. 264, α (3) Σαμαρεινίνα, ἀντὶ Σαμαρειανή. (4) ΖυδαFινὸς = Ἰυδαϊνὸς, ι = ζ, ὡς, ἴορκος, ζόρκος. βλ. λ. дéнь. (5) ο-εῖς, βλ. сый. (6) βάγιον, ἐκ τῦ βάγος, βλ. бóгъ. (7) ποκαρπάλαν, ἀπὸ, καρπάλη = ἁρπάλη, ἅρπαινα (= ἀρύταινα). καὶ, ἄμω = ἅπω, ἔχω. (8) ςυγανὸς, ςυδανὸς, βλ. студь. (9) γλυφὸς, βλ. глубокій. (10) πολέων = πλέων, μείζων· τὸ δὲ κατὰ, βλ. скóтъ. (11) δόσθι, (δάσδι, даждь, σδ=δ=θ), δάθι, ἀντὶ δόθι, δίδε, δίδυ. (12) πιδεύετι, ἐπὶ δεύει, δεῖ. (13) γένω, ὡς ἐκ τῦ γένως, ὡς, γάλως, Ἰὼ· ἀντὶ γύναι. (14) κλίνεσθε (τύτῳ, πρὸς) ᾧ ὐκ οἴδατε, ὗFω, ὗῳ (ὡς, ὗυ, ὗον), ὅ.

Σλαβον.	Ἑλλην. (αἰολικ.)
„ Й призвà Го-сподь - Адáма, и ре-чѐ емꙋ: Адáме, гдѣ	„ Й просáке До-спóтас - Адáман, и рике соі: Адáме,

есѝ; ѝ речѐ емꙋ̀: гла́съ слы́шахъ тебѐ ходя́щаѧ, — ѝ убоꙗ́хсѧ, ꙗ́кѡ на́гъ е́смь, и скры́хсѧ. — Жена̀, ю́же да́лъ есѝ со мно́ю, та́ ми дадѐ ѿ дре́ва, ѝ ꙗ́до́хъ.

к(δ̄)дѝ ѐссί; ѝ р̄ике еоī: гла́(к)сι(н) клύссаска(он) тѐв хода̄(н)тос, — ѝ ѐфо(в)а́ка(сфѐ), ὅкωс на́кос ѐсмί, ѝ сν(г) крύвика (сфѐ). — Генà, ἅн зе дὼн ессὶ сν(н) менн̄ї, та́ мοι дίде ἀп̓ дрίва, ѝ ἅдωка.

Αἰολικῶς.

„Ἡ προσαῦε Δοσπόταϛ -Ἀδάμαν, ἡ ῥῆκε ἑοῖ: Ἄδαμε κ(ῦ)δὴ ἐσσί; ἡ ῥῆκε ἑοῖ: Γλάξιν (κλάγξιν) κλύσσασκον τεῦ hοδᾶντος (ὁδεῦντος), ἡ ἐφό(β) ἀκα σφὲ, ὄκως (ὅτι) νάκος ἐμὶ, ἡ συγκρύβηκα σφέ. Γενὰ, ἂν ζε(γε)δων (δὺς) ἐσσι σὺν μενῆϊ, τά μοι δίδε ἀπ̓ δρίϜα (δρία), ἡ ἄδωκα (ἐδήδοκα).

Κοινῶς (τὸ Κείμενον).

„Καὶ ἐκάλεσε Κύριος τὸν Ἀδὰμ, καὶ εἶπεν αὐτῷ: Ἀδὰμ ποῦ εἶ; καὶ εἶπεν αὐτῷ: τῆς φωνῆς σου ἤκουσα περιπατοῦντος, καὶ ἐφοβήθην, ὅτι γυμνός εἰμι, καὶ ἐκρύβην. — Ἡ γυνὴ, ἣν ἔδωκας μετ̓ ἐμοῦ, αὕτη μοι ἔδωκεν ἀπὸ τοῦ ξύλου, καὶ ἔφαγον (Γενέσ. γ, 10).

* *

,, Изы́ди изъ ковче́га ты, и жена̀ твоя̀, и сы́нове твои̇, и жены̀ синώвъ твоихъ съ тобо́ю. - И изы́де Нώе, - и вси̇ sвѣ́ріе, и вси̇ ско́ти, и вся̑ пти̑цы, и вся̑ га́ды движущыяся - на земли̇, изыдо́ша изъ ковче́га.

,, Ексιωι ἶкс капса́ка ты, и гена̀ твеа̀, и сі̑нивес твеоі̇, н генаі̇ сі̑нωв(и) твеω̄н сѵ(н) тевω̄ї. - И ексі́те Нω̄е, - и па̄сои сфӣрес, и па̄са ктата̀, и па̄са пти́ти, и па̄са га́ди двѵзе́онта - сфѐ 'на̀ хамилӣ ἶксі́тосан ἶкс капса́ка.

,, Ἔξιθι ἰξ(ἐξ) καψάκα (1) τὺ, ἡ γενὰ τϜεὰ, ἡ σ-ἴκιϜες τϜεοὶ, ἡ γεναὶ σ-ἴνωϜν τϜεῶν σὺν τεϜῶϊ (τεῷ = τεΐ)-.Ἠ ἐξίτει Νῶε-ἡ πᾶσοι (πάντες) (σ)φῆρες, ἡ πᾶσα (πάντα) κτητὰ (κτήνη), ἡ πᾶσα πτήτη (πτηνὰ), ἡ πᾶσα Ϝάδη (2) δϜυζέοντά σφε 'νὰ χαμηλῆ, ἐξίτοσαν ἐξ καψάκα.

,, Ἔξιθι ἐκ τῆς Κιβωτȣ̃ σὺ, καὶ ἡ γυνή σου, καὶ οἱ υἱοί σου, καὶ αἱ γυναῖκες τῶν υἱῶν σȣ μετὰ σȣ̃—. Καὶ ἐξῆλθε Νῶε-καὶ πάντα τὰ θηρία, καὶ πάντα τὰ κτήνη, καὶ πάντα τὰ πετεινὰ, καὶ πάντα τὰ ἑρπετὰ τὰ κινȣ́μενα ἐπὶ τῆς γῆς, ἐξήλθοσαν ἐκ τῆς κιβωτȣ̃ (Γενέσ. Η, 16 18).

(1) *Καψάκης, κάψα, καύω, κύβω, κύβα, κίβα, κιβωτὸς, βλ.* ковчéгъ. *καὶ ἰξ = ἐξ, ὡς, ἐν, εἰν, ἰν,* in. (2) *Ϝάδη, βλ.* гаждаю, *σελ.* 392. *καὶ, δϜυζέοντα, δϜύζω, βλ.* двúжу.

,, Уклонúтеса въ дóмъ, -й почíйте, -и ѡбѹ́треневаше ѿидете въ пѹ́ть свóй. Рѣ́ша же: ни, но на стóгнѣ почїемъ. — Жена̀ Лѡ́та бысть стóлпъ слáнъ.

,, Ѐкклинеі̂те сфа̂-(с) ве̂(с) дóмон, -ӥ ʼпікеíете-ӥ а̂(м)по-(р)ѳрѵ́нав(н)тес апí-тете ве̂(с) па̀тон сфеóн. ʽРи̂сáн зе: нӥ, ѡ̂н ʼна̀ стоíхѡ ʼпікеíѡмен. — Гена̀ Лѡ́та фѵ̂сто стáлва с-ӑлíна.

Αἰολικῶς.

,, *Ἐκκλινεῖτε ᾿σφᾶ(ς) Ϝέ(ς) δόμον,-ἠ ᾿πικείετε,-ἠ ἀμφο(ρ)θρύναϜντες (ὀρθρίσαντες) ἀπ-ἴτετε Ϝέ(ς) πάτον σφεόν. ʽΡῆσάν ζε (δέ)· νὴ* (non), *ὦν (ἒν) ᾿νὰ*

Κοινῶς (τὸ Κείμενον)

,, *Ἐκκλίνατε εἰς τὸν οἶκον,—καὶ καταλύσατε,—καὶ ὀρθρίσαντες ἀπελεύσεσθε εἰς τὴν ὁδὸν ὑμῶν. Καὶ εἶπαν: Οὐχὶ, ἀλλ᾿ ἐν τῇ πλατείᾳ καταλύσομεν.-*

ϛοίχῳ 'πικείομεν—. Γενὰ Λῶτα φῦϛο ϛάλϜα (σ)ά-λίνα.

Γυνὴ Λὼτ ἐγένετο ϛήλη ἁλὸς (Γεν. ιθ, 2, 27).

,,И ста́ша во́ды Іорда́на теку́щыѧ свы́ше. — И всѝ сыновѐ Ісра́илевы прехожда́ху по су́ху.

,, Ѝ ста̑сан ву́ди Іорда́на таке́онта (е̑кс)вы́псу. — ѝ п(а̑)сои с-ѝнiвес Ісраиле́вои п(а)рехо́дакан ’по̀ сі́кху.

,,'Η ϛᾶσαν Ϝῦδη 'Ιορδάνα τακέοντα (ϛάγοντα) ἐξ Ϝύψϋ-. ἱ, πᾶσοι (πάντες) σ-ἴνιϜες 'ΙσραηλαῖϜαι παραι-hῶδακαν 'πὸ σίκχϋ.

,,Καὶ ἔϛησαν τὰ ὕδατα τȣ̃ 'Ιορδάνȣ τὰ καταβαίνοντα ἄνωθεν,-καὶ οἱ υἱοὶ 'Ισραὴλ διέβαινον διὰ ξηρᾶς ('Ιησ. Ναυῆ, γ, 16, 17.)

,, Ѿ-ку́ду е̑стѐ; ѝ ѿ-ку́ду прiидо́сте; и реко́ша: ѿ да́льнiѧ земли̑ прiидо́хомъ въ по́лкъ Ісра́илевъ.

,, А̑п’ ку́тьу е̑сте; ѝ ап’ ку́тьу проїте(с)те; ѝ рі̆кесан: ’ап’ талiни̑с хамили̑с проїти́камен ве(с) по́лхон Ісра́илев.

,,'Απ κϋθυ (-θοι, θεν) ἐϛὲ; ἡ ἀπ' κϋθυ προϊτε-

,,Πόθεν ἐϛέ; καὶ πόθεν παραγεγόνατε; καὶ εἶπαν:

(σ)τε; ἢ ῥήκεσαν (εἰρήκε-σαν): ἀπ' ταλινῆς χαμη-λῆς προϊτήκαμεν Fὲς πόλ-χον Ἰσραήλευ.

ἐκ γῆς μακρόθεν ἥκομεν εἰς τὴν παρεμβολὴν Ἰσ-ραήλ. (Ἰησ. θ, 6, 9.)

,, Принесите го-сподеви, сыінове Бо-жій, принесите госпо-деви сыіны овни: при-несите господеви сла-вꙋ и честь: прине-сите господеви сла-вꙋ имени егѡ: по-клонитеса господеви во дворѣ сватѣмъ егѡ. Гласъ госпо-день на водахъ: Богъ славы возгремѣ. - гласъ господень въ крѣпости - гласъ го-спода сокрꙋшающа-гѡ кедры, и стріетъ

,, Про(н)несыте доспотеви, сыніве(с) вагіоі, про(н)несыте доспотеви сыны(с) о-віѡн: про(н)несыте досподеви клевос и тісин: про(н)несыте доспотеви клевос (он)умати его: про-клініте сфас доспо-теви ке(н) овурai се-птаі его. Гла(к)сіс доспотуное ве(н) ву-даеі: вагос клевꙋе вуѱ(і)хреме. - гла-(к)сіс доспотуное ве(н) крепуетукі. -

Госпо́дь ке́дры Ліва́нскія. - Гла́съ Го́спода пресѣца́ющагω пла́мень огня̀. Гла́съ Го́спода стряса́ющагω пу́сты́ню: и стрясе́тъ Госпо́дь пусты́ню Кадді́йскую, - и въ хра́мѣ егѡ̀ вся́кій глаго́летъ сла́ву. (Ψало́мъ, ки). Да (у)бои́тся Го́спода вся земля̀. - Я́ко то́й речѐ, и бы́ша: то́й повелѣ̀, и созда́шася (лв). Видѣ́ша тя во́ды, Бо́же, ви́деша тя во́ды, и убоя́шася. (оѕ). Приклони́ Го-

гла́(к)сис Доспо́та сυ(г)крусее́онтос ке́друс, и с(υн)трі́(в)ети Доспо́тас ке́друс Ліваникус. - Гла́(к)сис Доспо́та паресхізе́онтос фле́ма (л)ігнύос· гла́(к)сис Деспо́та с(υн)θрассе́онтос фυстінин· и с(υн)θра́(к)сеті Доспо́тас фυсті́нин Каддіаки́н, - и ве́(н) харамо́ е́го па́скіс глага́неті кле́вос. (Ψалм. ки). Дà фо(в)и́сθω Доспо́тан па́са хамнлà. - О́кωс тòс ри́ке и фύсан: тòс (е)пі-

сподѝ у́хо твоѐ, и услы́шн мѧ. — Помаѝн кі́й мо́й со-ста́въ (пе-и). Ты же то́йжде есѝ, и лѣ́та твоѧ̂ не ѡскꙋдѣ́ютъ (ра). Хвали́те Го́спода съ небе́съ, хвали́те его̀ на̀ вы́шнихъ (рмн).

коле, ѝ ен(н)дѝса-сан (лв). Вы́досан те вꙋ́ди, Ва́ге, вы́доса́н те вꙋ́ди, ѝ е̑фо(в)а́еасан (оѕ). Про́клине До́спота ꙋ̑ха (е) твеѐн, ѝ клꙋ́ссе ме. — Пі́мнае кои́н ме́о сꙋ́став(сис) (пе́-и́). Тꙋ́ зе то́ссде ессѝ, ѝ (л)е̑́теа твеа̀ нѐ екс-хите́онти (ра́). Квалы́те До́спо́тан (е̑к)с невѡ́н, квалы́те е̑ге̑ ̓на вꙋпсіноіс.

„Προ(σ)οισεῖτε (βλ. несу̑) Δοσπότεϝι, (σ)ἴνιϝες βάγιοι, προ(σ)οισεῖτε Δοσπότεϝι (σ)ἴννεις ὀϝΐων: προ(σ)οισεῖτε Δοσπότεϝι

„Ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ, υἱοὶ θεοῦ, ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ υἱοὺς κριῶν: ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ δόξαν καὶ τιμήν: ἐνέγκατε τῷ

κλεῦος ἢ τῖσιν: προ(σ)οισεῖτε ΔοσπότεϜι κλεῦος (ὀν)ύματι ἔϜο. Προκλινεῖτε σφᾶς ΔοσπότεϜι Ϝὲν ϑϜύραι(ᾳ) σεπταῖ(ῇ) ἔϜο. Γλά(κ)σις δοσπότυνος Ϝὲν Ϝΰδασι. Βάγος κλεύους Ϝΰψ(ι) χρέμε (βρέμε)-. Γλά(κ)σις δοσπότυνος Ϝὲν κρεπυςύϊ (κρέτος, βλ. крѣпокъ)-. Γλά(κ)σις Δοσπότα ϛυ(γ)κρέσσοντος (βλ. крушу) κέδρȣς, ἡ σ(υν)τρίϜετι Δοσπότας κέδρȣς Λιβανικȣ́ς-. Γλά(κ)σις Δοσπότα παραισχιζέοντος φλέμα (λ)ιγνύος· Γλά(κ)σις Δοσπότα συνθράσσοντος φυςίνην· ἡ σ(υν)θράξετι Δοσπότας φυςίνην Καδδιακὴν (βλ. пустъ). ἡ Ϝὲν χαραμῷ ἔϜο πᾶςκις γλαγάνετι κλεῦος, -. Δὰ φο(β)ήσθω Δοσπόταν πᾶσα χαμηλά-. Ὄκως τὸς ῥῆκε, ἡ φῦσαν· τὸς ἐπὶ-βόλε, ἡ συ(ν)σδήσασαν (συνδήθησαν, δέμω, δέω, здѣ)-. Βείδοσάν σε Ϝύδη, Βάγε, βεί-

Κυρίῳ δόξαν ὀνόματι αὐτοῦ: προσκυνήσατε τῷ Κυρίῳ ἐν αὐλῇ ἁγίᾳ αὐτοῦ. Φωνὴ Κυρίου ἐπὶ τῶν ὑδάτων. Ὁ Θεὸς τῆς δόξης ἐβρόντησε.- Φωνὴ Κυρίου ἐν ἰσχύϊ-. Φωνὴ Κυρίου συντρίβοντος κέδρους· καὶ συντρίψει Κύριος τὰς κέδρους τοῦ Λιβάνου.- Φωνὴ Κυρίου διακόπτοντος φλόγα πυρὸς· Φωνὴ Κυρίȣ συσσείοντος ἔρημον· καὶ συσσείσει Κύριος τὴν ἔρημον Κάδδης. καὶ ἐν τῷ ναῷ αὐτοῦ πᾶς τις λέγει δόξαν (ψαλμ. κή).-Φοβηθήτω τὸν Κύριον πᾶσα ἡ γῆ.—Ὅτι αὐτὸς εἶπε, καὶ ἐγενήθησαν· αὐτοὶ ἐνετείλατο, καὶ ἐκτίσθησαν (ψαλ. λβ). Εἴδοσάν σε ὕδατα, ὁ Θεὸς, εἴδοσάν σε ὕδατα, καὶ ἐφοβήθησαν (ος) —. Κλῖνον, Κύριε, τὸ οὖς σου, καὶ εἰσάκουσόν μου—. Μνήσθητι, τίς μου ἡ ὑπόστα-

δοσάν σε Fύδη, ἡ ἐφο(β)άσασαν-(θησαν). Πρόκλινε, Δόσποτα, ὖhας τFεδν, ἡ κλῦσσε μεF.-Πίμναε κοίη μέο σύςaF(σις).-Τύζε τός δε ἐσσί, ἡ (λ)ἔτεα τFεὰ νὲ ἐξ-χητέοντι (βλ. скýдный). ΚFαλεῖτε (καλέετε, κλειέτε) Δοσπόταν Fἐκ(ς) νευῶν, κFαλεῖτε ἐFὲ 'νὰ Fύψινοῖς (βλ. высоша)·

σις (πε, πή).-Σὺ δὲ ὁ αὐτὸς εἶ, καὶ τὰ ἔτη σȣ οὐκ ἐκλείψουσι (ρα). Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις (ρμη).

Ἐκκλησιαςικά τινα ὀλίγα ἐκ πολλῶν.

,, Прїидѝте поклонѝмсѧ ѝ припадéмъ ко Хрїстȣ́.-Главы̀ вáшѧ гóсподеви приклонѝте.-Тебѣ̀ Гóсподи.-Гóсподи помѝлȣй.-подáй Гóсподи!-Ꙗкѡ тѧ̀ хвáлѧтъ всѧ̀ сѝлы небéснїѧ,

,, Проїтете пїклинώмесѳа, и пропатώмен ко(т) Хрїстóн.-Главàс сфàс Доспóтеви проклїнытe.-Тевѝ Дóспота:-Дóспота пїмы́леe!-подáе Дóспода!-Окωс тѐ квáлȣнтї пáсаї (с)їныс невáт-

и тебѣ славу возсылáютъ, нынѣ, и прíснω, и во вѣки вѣкώвъ. - Вся̂ земля̀ да поклóнится тебѣ, и поéтъ тебѣ. - Христóсъ воскрéсе изъ мéртвыхъ, смéртію смéрть попрáвъ, и сущымъ во гробѣхъ живóтъ даровáвъ.

αι, и теві клéвос вѵ́пс-елáунити, нѵні, и прѵ́сі(н)он, и вω̂(с) ваігы̀ ваігώ-н(ωн) - Πа̂са хамилѝ да̀ 'пiклiнéсθω теві, и 'пнéтω теві. - Христо̀с вез-крéсе iз мортвω̂н, (с)мóртωї (с)мóртон 'попрíвас, и(с)у̂сін ве(н) гравахс зωвωтѝн дωрувавс.

Προΐτετε (ἴτετε) 'πικλινώμεσθα ἢ προ(σ)πάτωμεν (βλ. паду̀) *κο(τ) Χριςόν.— Γλαβὰς (γὰβαλὰς) σφὰς ΔοσπότεϜι προ-(σ) κλινεῖτε· - ΤεϜΐ Δόσποτα· Δόσποτα 'πιμείλεε: (ὠ)-ποδόε Δόσποτα! -"Οκως(ὅτι) τὲ κϜάλευτι πᾶσαι (σ)ἴνεις*

,, *Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριςῷ.- Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνατε-. Σοὶ Κύριε! Κύριε ἐλέησον! Παράσχου Κύριε!-"Ότι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπουσι νῦν,*

(ἶνες) νευαῖαι, ἡ τεϜϊκλεῦος Ϝῦψ(ι) ἐλύεντι (βλ. сылáю) *νυνὶ, ἡ πρύσι(ν)ον, ἡ Ϝῶς ϜαὶϜεὶ ϜαὶϜών(ων).–Πᾶσα χαμηλὴ δὰ ʼπικλινέσθωτε-Ϝϊ, ἡ (ἀ)πυέτω τεϜϊ.–Χριςὸς Ϝὲξ–κρέσε (βλ.* креснӳ) *ἰξ μορτϜῶν, (σ)μόρ(τ)ωὶ (σ)μόρ(τ)ον ʼποπρὶϜας(βλ.* прю). *ἡ (σ)ἔσιν Ϝὲ(ν) γραβαῖς ζωϜωτὴν δωρὲϜαϜς.*

καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.–Πᾶσα ἡ γῆ προσκυνησάτω σοι καὶ ψαλάτω σοι (τὸ Κείμεν.–σάτωσαν,–λάτωσαν).–Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι ζωὴν χαρισάμενος.

~~~~~~~~
~~~~~~~~

Σύγκρισις λόγων Ῥωσσικῶν πρὸς Ἑλληνικούς.

Разговоръ между А. В. Г. М. Д. Е.	Διάλογος μεταξὺ Α. Β. Γ. Μ. Δ. Ε.
А. Откуда вы?	А. Ап-куда фы(с)?
В. Изъ Греціи.	Б. Ез Грекіис.
А. Гдѣ вы живете?	А. Кудѣ фы(с) зивете?
В. Тутъ близко; вотъ мой домъ; а вашъ?	В. Тупи плисі(а)кон; Вото(с) мео домо(с). а сфос?
А. Также не далеко; я домой иду: не угодно ли и вамъ со мною итти?	А. Тосде не долихон: іо домоі іто: не агапон ні и вими су(н) мені итын,
В. Извольте, пойдемъ.	В. ы волите поітомен.
А. Вотъ мой сынъ; — куда ты идешь?	А. Вото(с) мео сыно(с) — куда ты ітес?
Г. Я иду гулять по лугу.	Г. Іо іто гиласте по(т) лонгон
А. Ты любишь долго гулять; но берегись (брегись), чтобъ не замараться грязью. Тутъ илъ и дорога слизкая (скользкая); берегись!	А. Ты лімбыс доліхон гиластѣ; он фрегесо, то пи не заморусестѣ грассю. Тупи иліс и троха глисѳики (голісѳіки); фрегесо!
Г. Ахъ! я бы упалъ, ежели бы вы не поддержали меня.	Г. А! іо пи ефалин, есге ни фы(с) не підразесѳе мени.

B. Чей этотъ высокой домъ?	B. Тео о-тотос выпсікос домос?
A. Мой. Вотъ и мои дѣти стоятъ съ нянею ихъ въ дверяхъ дома.	A. Мео. Воте и ма теки стоанті су(н) нанниі ын вес двирас дому.
B. Та няня, я думаю, хороша: но иныя балуютъ маленькихъ; да и матери также портятъ своихъ дѣтей, которыя не знаютъ, куда и дѣвать ихъ. Вашъ домъ очень большой!	B. Та нанна, іо думео, харіесса: он эніаі волуонті мала (текна); да и матерес тозде пертунті сфеа текеа, котераі не гнаонті, куда и ѳевонтаі а. (С)фос домос аган поллос
A. Да и фамилія у меня большая. Вотъ моя жена; вотъ четверо сыновей; вотъ три дочери! Это дѣверъ жены моей, то есть мой братъ; а это ея золовка! Сія есть сноха моя, или невѣстка, — и она уже беременна; а это ея ятровка. Но золовка и ятровка съ невѣсткою и даже съ свекровью, иногда дерутся между собою.	A. Да и фамиліа ен мени поллости. Вота ма гена; вотъ тетварес сынівес; и трис ди(га)черес; отос давиръ генис мео, то есті, мос фраторъ; а авти еа галова! Сіа есті снухосъ мео, ині нувести, — и она изи варемена; а эвти еа е(н)атерва. Он галова и е(н)атерва су(н) нувестіи, и даге су(н) (св)екирвіи энігота деронтаі мездоі сефіи.
B. Правда, сіе иногда случается; но, я думаю, не у васъ.	B. Прапта, сіон энігота сулласкетѢ; он іо думео не ес фас.
A. Слава Господу! Но сколько есть фамилій, которыя ведутъ (вле-	A. Клева Доспота. Он кикілон есті фамиліон, котераі велкунті тогіон

кутъ) такую жизнь, и живутъ между собою, какъ звѣри.	жин, и живунтi мездон сефiн окос сфирес.
В. То жизнь не жизнь, но каторга и адъ.	В. То жин не жин, он катергон и адас.
А. Ну уже пора обѣдать. Кто здѣсь? Максимъ! кушанье (брашно) готово ли?	А. Ун изи пора епедын. (к)тос тизде? Максиме! вросимон готовон нi?
М. Уже давно на столѣ (на трапезѣ).	М. Изи давнон на трапези.
А. Принеси лохань и мыло мыться; налей воду, и дай платенцо (по Гречески)-. Что жъ ты стоишь? ступай скорѣе; чего дожидаешься и медлишь?	А. Про(с)ысе локанин и смылон смыстѣ; налыве веду, и дое платiон (Грѣкикос).-То зе ты стоис? стывае скѣрон! тего тос-зитеыс и меллыс?
М. Я слышу, стучатъ въ дверь; это вашъ братецъ, я думаю.	М. Iо клышо, стузантi ве(с) двиран, отос фос фратис, iо думео.
А. Ты думаешь? ахъ какой ты дуракъ—М. Я...	А. Ты думеесѣ? А! окыос ты дурак(с). — М. Iо...
А. Молчи; долго вякаешь; ступай! А ты малой куда спѣшишь? поди, постой тамъ. Извольте государь мой сѣсть тутъ! Нашъ супъ, Рускiя щи и Руское ботвинье. Любите ли вы зелень?	А. Мулiзе, долихопъ вакеысъ; стывае! — А ты малон куда спѣ(в)шыс? паты, пiстае тадс! Ы волите доспотар мео (с)ыстѣ тути! Ноi супа, Россiкон (о)кси, и Россiки ботвани. Лимвыте нi фы(с) зелкiя?
В. Очень!	В. Аган!

А. Вотъ шпинатъ, щавель, свекла, парей; рѣпа, огурцы, тыквы, горохъ, бобы и прочее. Вотъ и баранья лопатка; раки, плотицы, угри. — Крѣпокъ ли уксусъ?	А. Воте спанаки, (о)ксавліс, севкла, парра, рапис, агуріа, тікува, гарахы, пувы и просѳіа. Вотъ и варныа лопада, (к)аркы, платицѣ, огры.—Крепон ні оксос?
В. Деретъ ротъ, какъ перецъ. Смѣю ли васъ спросить: кто это изъ раздѣляющихъ трапезу съ нами?	В. Дериті реѳос (о)кос пеперіс. (С)мѣо ні фас протын: кіс-тос отос екс ракс-діелусін трапезан су(н) аммі?
А. Докторъ. Господь далъ ему даръ исцѣлять болящихъ, и сіе дѣлаетъ онъ безъ мзды.	А. Доктор. Доспотис док' еы дорон ексулеестѣ понантас, и сіон телеетi ос вексо місду.
В. Великое диво! вы меня удивляете. А это кто съ русыми волосами и черными бровями, который громко говоритъ?	В. Валікон дивос! фы(с) мени екдавеете. А отос кистос су(н) руссіын пілысін и керѣнын (о)врувіи, котерос громадо гавріеті?
А. Онъ и говоритъ, и ѣстъ, и пьетъ хорошо.— Что вы смѣятеся?	А. Ос и гавріеті, и естиеті, и пієті харісіон. — То фыс мы(д)іасате?
Д. Я мню, что не тотъ великій витія, который высоко объ себѣ думаетъ, и иногда даже бубенитъ: „я истинный риторъ и поэтъ; я умѣю	Д. Ю мноо, то не тотос валікос фитиис, котерос выпсікон а(мпі) сфе думеетѣ, и еніготе дазе вомвѣниті: "io е(с)танос и ритор и

риѳмы плесть; но тотъ, кто сердца слушателей влечетъ къ себѣ своими рѣчами, льющимся, какъ ручей. Сей-то есть великій волхвъ, и колдунъ, и что хочете.

поиштис. іо ымѣ риѳмус плекын». он тотос ос керді(ч;ас клушантон велкеті ко(т) сефе сфеин рисесі лі(в)оме нисі (о)кос руакс. Сіос тос есті валікос волгвос, и килидон, и то хатете

А мы господа, когда поѣдемъ въ деревню? тутъ лѣсъ, — гдѣ не львы зіяютъ, не волки и рыси рыщутъ; но поютъ птицы, гнѣздящіяся на кедрахъ; и клегчутъ орлы, высоко парящіе; и олени быстро бѣгаютъ отъ ловцовъ; роса влажитъ поля. — Индѣ рожь, или пшеницу жнутъ: тамъ ленъ и конопли собираютъ; а тутъ докашиваютъ траву. Одни на гумнахъ молотятъ, а другіе копани выкапываютъ. Тотъ тащитъ бремя дровъ, дабы печь истопить и калачей испечь; а сей масло пахтаетъ; иной же колеса мажетъ дёгтемъ изъ лагуна. Оратай приготовляетъ (о)рало свое, дабы орать землю. Между тѣмъ ов-

А мыс доспотѣ когта поітомен ве(с) дривинан? тути лѣсос, — куди не лівес хіаюнти, не волки и рыси рызунти; он пуонти птита, гнѣотпевсанта на кедрусъ; и клаксунті орлы(с), выпсіконъ пероюсѣ; и елине(с) выстро бегеюнті ап лавитовн; (д)росос влазиті полин. · Эндѣ (в)ріжан и ні пшенон занунті; тамос лінон и канавон су(м)фореунті; а тути діакоссевунті тарфи. Одынес на гунон малатунті, а (э)терги капанасъ веккапевонті. Тотос тазиті варима дрівон, то-пы пешос екс-тетисѣ и коллікія ыспепсѣ; а сіос магма пактоеті; еніос де кикла мазиті (с)тагтиі екс лагунас. Аротис

цы и бараны блеютъ, быки мычатъ, курицы кудахтаютъ, пчелы въ ульяхъ жужжатъ.

А. И мухи прожужжатъ уши.

В. И кобель (собака) лаетъ, и хватаетъ вора; и мышь грызетъ, а котъ ее ловитъ.

Д. Помилуйте, вы мучите меня! Я и безъ того кожа да кости! – Тутъ скитаемся по полямъ, по горамъ, куда очи глядятъ; или въ садахъ гуляемъ, — гдѣ орѣхи вишня, груши, яблоки, смокви (фиги); - гдѣ розы, лиліи, мята, рута, чебёръ; — и ели также, ивы, буки и проч. близко же рѣки рѣютъ, вытекающія изъ озеръ, изъ болотъ, изъ горъ! тамъ и паромъ. — А по ту (лѣвую) сторону берегъ, гдѣ корабли на якорѣ стоятъ...

прогетоваеті арот(р)он свеон, то пы аротты(н) хамилин. Мездо тон овіес и варнес влихонтѣ, вокес мыкантѣ, кірры кудазунті; псіла ве(н) ылеыс візунті.

А. И мухѣ просвізунті у(а)ши.

В. И кувелос (спакс) лаеті, и кваптиті фора; и мыш гризиті, а катос ее лавиті

Д. Пімылеете, фыс(а) смухете мени. іо и вексо тогу, кода(с) те коста! — Тути скидоместа пі полан, пі горан, куда окы главдунті, и ні вес сата гилаомем, — куде ерехи, выссіна, (а)храс, апіа, с(м)ува; куде рода, лыріа, мента, рута, ѳувра; — и елатѣ тосгѣ, ивѣ, пуксос, и просѳіа. плис(іа)кон зе руакес реунті, векстакеонтес икс ахерок, икс валтон, икс горон! тапу и перама. — А по ту (лѣвоіо) стеріану вригіа, куди каравіа на анкурѣ стоанті...

* *

А. А когда зима наступипъ?	А. А когта хыма наступепі?
Д. Тогда вѣтры воюпъ; трава блекнетъ (вянетъ); отъ ударовъ бури деревья валятся; туманы (мгла) низпускаются (спадаютъ) дожьди ливьма льюпъ; молніи блещупъ; громы гремятъ; лѣса стонутъ; земля трепещетъ, страха полна. Тогда лучше жить въ городѣ. — Но ужъ у меня голова заболѣла (болитъ); дайте стаканъ (стопу) воды, или рюмку (чашу) вина; пить очень хочу.	Д. Тогта вѣтирес воюнті, трафа вле(в)кѣнетѣ; апо дарсевон ворра; дедрева валонтѣ; (туміа) (о)міхлѣ експатеонті; девсдыс лывомене лы(в)онтѣ; (в)молідес флескунті; г(в)ромы г(в)ремонті; лѣси стенунті; хамила тарвишеті стархас плеа. Тогта лостон зиті ве(н) хортоі. — Он изи мени гавала понині; доете стаганон (с-депас) веду, и ни рюмин (рюсин) (куашон) вину; піын аган хато.
В. Но уже поздо; мнѣ пора итти; уже сумерки, и настоящая ночь.	В. Ун изи оносде; мени пора итын; изи сумухра, и настоаскуса нукс.
Д. Да и звѣзды блещутъ, тѣ не дремлюшіе очи ночи.	Д. Да и (с)фѣсты флексунті), ты не дремеонтес окы нуктос.
А. Емельянъ! гдѣ ты? я кричу, а ты не слышишь. Карету запрегайте!	А. Ѣмиліане! кудѣ ты? іо кризо, а ты не клушыс. Каррон запрагете.
Е. Уже готова. — А. Проводи господъ.	Е. Изи готови. — А. Проводы доспотас.
Д. Я пойду домой пѣшкомъ, и лягу въ постель (кровать); я	Д. Іо вадо домоі пезікос, и лего(мѣ) ве(н) кровато; іо лімво до-

люблю долго почивать и валяться.

А. Кланяйтесь отъ меня вашему брату. Надѣюсь что онъ меня помнитъ.

Д. Буду кланяться. — На ближнихъ уповай а самъ ты не плошай!

А. Будьте здоровы!

лихон покывестѣ и валіестѣ.

А. Клинеесте ек мени сфео фрато. — Наѳео то ос мени пімнатѣ.

Д. Футо клинестѣ. — На плисіыс опопае, а самос ты не влошае!

А. Футите стеревы.

'Ελληνιςὶ, αἰολικῶς.

α. 'Απ(ο) κȣ̃δὰ φεῖς [σφεῖς. Σ. ἀπὸ πȣ̃ δα, ἢ (δ=ϑ, ϑε) σεῖς];

β. 'Εζ Γραικίης (ἐζ = ἐξ. ὡς, κοραζοὶ, κοραξοὶ. βλ. изъ).

α. Κȣ̃ δὲ φεῖς ζώϝετε;

β. Τȣ̃ϑι πλησιακόν. Ϝȣ̃τος (ȣ̃τος) μέο δόμος. ἀ(τὰρ) σφός;

α. Τός δε, νὲ (ȣ̓) δολιχόν.

'Ιὼ δόμοι ἴτω· νὲ ἀγατόν νυ (1) ἢ Ϝῦμμι σὺν μενῇ ἰτεῖν;

β. Εἰ βόλητε, 'ποΐτωμεν (ἀπίωμεν).

α. Ϝȣ̃τος μέο (σ)ἴννις. Κȣ̃ δὰ τὺ ἴτεις;

(1) 'Αγατὸν, -γητὸν (ἀγάω, γάϑω, γήϑω, βλ. годѣ).

γ. 'Ιὼ ἴτω Fήλᾶσθαι πο(τ) λόγγον.
α. Τὺ λίμβεις δολιχὸν Fήλᾶσθαι! ὖν φράγεσο (φύλαξαι), τῷ πη νὲ (μὴ) ζα-(δια) μορύσσεσθαι γράσσω· τῦθι ἰλὺς, ἡ τρόχα γδλισθική. φράγεσο!
γ. Ἀ! ἰὼ πυ ἐ(σ)φάλην, αἴς γε νυ φεῖς νὴ (μή) 'πιδράσσεσθε μενή.
β. Τέω δ' τότος (τῦτος) Fύψικὸς δόμος;
α. Μέο· Fῶδε ἡ 'μὰ τέκη ςοᾶντι σὺν νάννηΐ οἶν Fὲς θFύρας δόμυ.
β. Τὰ νάννα, ἰὼ (ἐν)θυμέο(μαι), χαρίεσσα. ὦν ἔνιαι Fόλλύοντι μαλὰ (τέκνα)· δὰ ἡ ματέρες τώς γε πέρθυντι σφεὰ τέκεα, κότεραι (αἴ, Σ. αἱ ὁποῖαι) νὲ γνώυντι, κῦ δὰ θεύωνται ἄ. (βλ. дѣвáю). Σφὰς δόμος ἄγαν πολλὸς (μέγας).
β. Δὰ ἡ φαμιλία ἐν μενῆ πολλοςή. Fᾶ(υ)τη μέο γενὰ (γυνὰ). Fῦτοι τέτ-τFαρες (σ)ἴννιFες ἡ τρεῖς θυγατέρες (δυχτέρες. βλ. дщерь)· Fῦτος δαβὴρ (δαυὴρ, δαὴρ, β=F) γενῆς μέο, τό ἐςι, μέο φράτωρ. ἀ ᾶFτη ἐὰ γαλόFα (γαλόως). Σία ἐςὶ (σ)νυhὸς μέο, ἢ νυ νυβευτὴ (νυμφευτὴ),—ἡ ὀνὰ ἤζη (ἤδη) βαρεμένα. ἀ ᾶFτη ἐὰ ἐνάτερFα. Ὦν γαλόFα ἡ ἐνάτερFα σὺν νυβευτῆϊ, ἡ δέ γε σὺν (σβ)-ἐκυρFῆϊ ἐνίFοτα δέρονται μέσδον (μέσσον) σεφὶν (σφὶν).
β. Πραπτὸν· τὸ ἐνίFοτε συλλάξετι (συν-λάχω), ὦν, ἰὼ θυμέο(μαι), νὲ ἐς σφᾶς.
α. ΚλεῦFος δοσπότα. ὦν κηλίκον ἐςὶ φαμιλιῶν, κότεραι Fέλκυντι τοῖον ζῆν, ἡ ζήFυσι μέσσον σφιν, ὅκως (σ)φῆρες!
β. Τὸ ζῆν νὲ (ὐ) ζῆν, ὦν κάτεργον, ἡ ᾄδης.
α. Οὖν ἤδη (π)ὤρα (βλ. пора) ἐπέδειν—. Κίς τὸς

τῆδε; Μάξιμε, βρώσιμον Fέτοβον; (βλ. гопiовъ).
μ. Ἤζη (ἤδη) δαFνὸν 'νὰ τραπέζη.
α. Προσοῖσε λεκάνην ἢ σμῆλον σμῆσθαι (σμήξασθαι), 'νὰ-λεῖβε βέδυ, ἢ δόε πλατίον (γραικικῶς, = ἑλληνικῷ ἔθει). — τό- (τί) ζε(δε) τὺ ςόεις; ςείβεε σκαίρων (ταχὺ). τέω τῶς ζητέεις, ἢ μέλλεις;
Μ. Ἰὼ κλύσσω, σύζοντι βὲς δ(θ=δ)Fύραν· ὅτος σφὸς φράτης, ἰὼ δ(θ)υμέω.
α. Τὺ δ(θ)υμέεσαι; ἆ! κοῖος τις δέραξ (θῦρος = Σ. ζῦρ(λ)ὸς)! — μ. ἰὼ...
α. Μύλιζε (Σ. μέλοξε)! δολιχὸν τὺ βακέεις (βάζεις), ςείβεε! — ἀ τὺ μαλὸν! κῦ δὰ σπεύσσεις; πάτει (βᾶθι), 'πίςαε τυτᾶ. — Εἰ βόλετε, δεσπόταρ, (σ)ῆσθαι τῦθι; Νῶϊ (σῦπα) Ῥωσσικὸν (ὀ)ξὺ (βλ. щи), ἢ Ῥωσσικὴ βοτFάνη. Δίμβετέ νυ ζέλκια;

β. Ἄγαν!
α. Fῶδὶ ἢ (σπανάκια), ὀξαFλὶς, σεῦκλα, πάῤῥα, (βλ. порей), ῥάπυς, ἀγγύρια, τικύFα (σικύα), Fῦρακοι, πῦFοι, ἢ πρόσθια (πρόσω = κτλ.)· Fῶδὶ ἢ Fάρνεια λοπάδα (πλάτης), καρκῖ(νοι), πλατίτσαι, ὄγγροι (γόγγροι). — Κρεπόν νυ ὄξος;
β. Δέρητι ῥέθος, ὅκως πέπερις —. (σ)μαίω νυ (σ)φᾶς πρόσσειν, κὶς τὸς ἐξ ῥὰξ διελῦσι (διελόντων = διαμοιραζομένων), τράπεζαν σὺν ἄμμι;
α. Δόκτωρ. —. Δεσπότης δᾶχ' ἑοῖ δῶρον ἐξυλέεσθαι πονῦντας. ἢ τὸ τελέετι ὃς Fέξω (χωρὶς) μισθῦ.
(β). Fάλικον θῆβος! σφεῖς μενὴ ἐκθηβέετε. — ἀ(τάρ) ὅτος, κὶς τος, σὺν ῥασσίοιν πίλοισι ἢ κερ(λ)αινοῖν ὀβρῦFοιν (ὀφρύοιν, σιν), κότερος χρομάδῳ γαFρύετι;

α. Ὅς ἡ γαϝρύετι, ἡ ἔσθετι, ἡ πίετι χαρίσιον (βλ. хорошый). τὸ σφεῖς μειδιάσατε;

δ. Ἰὼ μνώω, τὸ, νὲ τότος Ϝάλίκος φήτας, κότερος Ϝύψικὸν (ὑψηλὰ) ἀμφὶ σφὲ (ἐν)θυμέεται, ἡ ἐνίϜοτε βομβαίνητι. „ ἰὼ ἐτανὸς ἡ ῥήτωρ ἡ ποητὴς, ἰὼ οἶμαι (οἶδα) ῥυθμὸς πλέκειν· ὦν (ἀλλ' ὖν) τότος, ὅς καρδί(τζ)ας κλυσσάντων ἕλκετι κοτὶ σφὲ, σφεῆν(ῆς) ῥήσεσι λειβομένησιν, ὅκως ῥύαξ· σίος τός ἐςι Ϝάλίκος βολγὲς, ἡ κηλήδων, ἡ τὸ (ὅ,τι) χατέετε. — Α(τὰρ ἡ) μεῖς, δοσπόται, κόϜτε νυ 'ποῖτομεν Ϝὲς δρυῖϜνην; (βλ. τόμ. γ. σελ. 399)· τῦθι λαῖσος (λάσος=δάσος), κῦθι νὲ λῖϜες χειάοντι (χαίνυσι), νὲ Ϝόλκοι ἡ ῥύσσοι ῥύζυντι· ὦν (ἀ)πύοντι πτητὰ, Ϝνεοττεύσαντα 'νὰ κέδρυς· ἡ κλάγξυντι ὄρνεις Ϝύψικὸν περόυσαι· ἡ ἐλλῆνες Ϝοῖςρῳ φεϜγέυντι ἀπ' λαβητῶϜν (λάβης = λήπτης)· δρόσος βλάζητι πολὰν (βλ. поле)· ἔνθε(θα) βρίζαν ἡ ψαινὸν (βλ. псено) δάνυντι (δ=ζ)· τόφι, λίνον ἡ κάνναβιν συμφορέυντι· ἀ(τὰρ) τῦθι διακοσσέϜοντι (βλ. коса) τάρφη. Ὀδεῖνες 'νὰ γυνὸν μαλάττοντι (ἀλοῶντι), ἀ(δ') (ἕ)τερϜοι καπάνας κοπέϜυντι (σκάπτυσι). Τότος τάζετι βάρημα δρίϜων, τῷ πη πέσσος (βλ. пеку) ἐξ — θέψαι (θέπω, τέφω, τύφω), ἡ κολλύκια εἰς-πέψαι· ἀ σίος μάγμα (βύτυρον) πακτόετι· ἔνιος δὲ κύκλα (βλ. коло) μάζετι ςακτῆϊ ἐκ λαγύνας (λαγύνυ). Ἀρότης προϜετομάετι ἄροτ(ρ)ον σφεὸν, τῷ πη ἀρόττειν χαμηλήν. Μέσδῳ τῶν ὄϜιες ἡ βάρνες βλη(χ)ῶνται, βῶκες

(βὼξ, box, βῶς) μυκᾶνται, κίῤῥοι κυδάζϐντι, ψίλα (μέλισσαι) ἐν εἰλεοῖς σίζϐντι...

α. Ἡ μϐhαι προσσίζϐντι ὔασσι.

β. Ἡ κύϝελος (κύλος, σκύλος = σπάξ) λάϐτι, ἡ κϝάπτει φῶρα. ἡ μῦς γρύζητι, ἀ(τὰρ) κάτος (γαλῆ) ἐϐ (ἐ͂) λάβητι.

δ. Ἰιμεἰλετϐ. σφεῖς σμύχετε μενή. ἰὼ ἡ Ϝἕξω (χωρὶς) τόϝϐ (τούτου), κῶδάς τε κ' ὀςᾶ (Σ.πεκζί καὶ κόκκαλα. παροιμ.) Τϐθι σκιδαώμεσθα 'πὶ πολᾶν (πολή), ἐπὶ Ϝὀρᾶν (ὀρῶν), κϐ δὴ (ὅπϐ) ὖκοι γλαύσσϐντι. ἦ νυ Ϝὲς σατὰ (σάττω, βλ. садъ) Ϝήλάωμεν·-κϐδὴ ἐρείκη (βλ. орѣхъ), βύσσινα|, ἄπια (βλ. яблокъ), ἀχρὰς, σ(μ)ῦκϝα (σῦκα. βλ. смоквь)-.κϐ δὴ (ὅκϐ, ὅπϐ) ῥόδα, λείρια, μένθα, ῥϐτα, θύμβρα—. ἡ ἐλάται τὼς δϐ, ἴβαι (βλ. ива), πύξος, ἡ πρόσθια (= κτλ.). Πλησιακὸν δὲ ῥύακες ῥέϐντι, Ϝὲ(ξ)τακέοντες ἐξ ἀχερῶν, ἐξ βάλτων, ἐξ Ϝὸρῶν.-τϐτᾳ ἢ πέραμα (σχεδία). Ἀπὸ δὲ τϐ (λαιϜοῖο) ςερεανϐ (ςεῤῥᾶς. βλ. сторона), βρηχία, κϐ δὴ καράβια 'νὰ ἀγκύρᾳ ςοᾶντι....

α. Ἀ(λλ' ὁ)κόϜτϐ χεῖμα 'να - ςύπετι;

δ. ΤόϜτϐ Ϝαιατῆρες (αἰήτηρ, της) βοῶντι, τροφᾶ Ϝλευκαίνεται, ἀπὸ δάρσεων βοῤῥᾶ δένδρεϜα βάλλονται, ὁμίχλαι (θυμίαι) ἐκπάτϐντι (βλ. па-дў), δεύσεις λειβόμεναι λείβονται, βολίδες (βλ. молнія) φλέσκϐντι (φλέγω, ξω), χ(β)ρόμοι χρέμοντι (χρέμω = βρέμω), λάση ςένϐντι, χαμηλὰ ταρβήσσετι (ταρβέω = τρέω, τρέμω), (σ)τάρχας πλέα (βλ. стрáхъ). ΤόϜτα λῶςον ζῆθι Ϝὲν χόρ-

τῳ (βλ. градъ). Ὦν ἤδη μοι γαβαλὰ πόνητι! δότε ςάγανον, ἢ (σ)δέπας, βέδυ, ἤ νυ ῥύσιν (κύασον,-θον, θ = σ) οἴνυ. πιεῖν ἄγαν χατέω.

β. Ὀυν ἤδη ὄπισθε (ὀψὲ), μενὴ (π)ῶρα ἰτεῖν. ἤδη σύμμυχρα (βλ. маппа̀), ἡ 'ναςοάσκυσα (ἐνεςῶσα) νύξ.

δ. Δὰ ἡ (σ)φαῖσδοι (φαίζω = φάζω, φώζω, φωςὴρ) φλέξυντι· τοὶ νὴ δορμέοντες (δέρθω, δέδορμαι) ὄκκοι νυκτός.

α. Αἰμύλιε! κῦδά τὺ; ἰὼ κρίζω (κράζω), ἀ(λλὰ) τὺ νὲ κλύσσεις. κάῤῥον ζαφραγέετε (διαφράσσετε = ζεύγνυτε).

ε. Ἤδη Ϝέτοβον. Α. προβόδει (Σ. προβοδῶ, προβάδω, веду̀) δεσπότας.

δ. Ἰὼ βάδω δόμοι πεζικῶς, ἢ λέγομαι Ϝὲν κραβάτῳ· ἰὼ λίμβω δολιχὸν ἐπικείϜεσθαι, ἢ Ϝαλίεσθαι.

α. Κλινέεσθε (προσκυνεῖτε) ἐκ μενὴ σφεῷ φράτῳ·— 'ναθέω (βλ. дѣю) τὸ (ὅτι), μενὴ 'πίμναται.

δ. Φύτω (μέλλω) κλίνεσθαι.—'νὰ πλησίυς ὀπάπαε, ἀ(λλὰ) (σ)ἀμὸς τὺ νὲ βλώσσαε (βλάκεε, -ευε. βλ. плохій καὶ уповáю).

α. Φύτοιτε ςερεϜοὶ (ὑγιεῖς). (βλ. здорóвъ, καὶ σελ. 407. τόμ. γ.)

Ταῦτ' ὀλίγα ἐκ μυρίων δείγματα καὶ τῆς ἐν λόγοις συμφωνίας τῆς Σλαβονικῆς καὶ 'Ρωσσικῆς γλώσσης πρὸς τὴν, εἴτ' αἰολικὴν, καὶ ταύτην ἀρχαίαν καὶ μήπω τέλεον ἀπηκριβωμένην, εἴθ', ὅπως ἂν τις ἄλλως καλοίη, διάλεκτον τῶν 'Ελλήνων. Τὰς δὲ περὶ τὰς σχηματισμὰς ἀνωμαλίας, καὶ τὸ συνεχὲς τῶν πνευματισμῶν, καὶ τὰς τῶν γραμμάτων πρὸς τὸν τραχύτερον φθόγγον μεταποιήσεις οὐ χρὴ νομίζειν, ᾗ περ ἔφθημεν εἰπόντες, ὁσιώδεις διαφοράς· ὅπȣ γε καὶ τῶν Σλαβονικῶν αὐτῶν διαλέκτων αἱ μὲν μᾶλλον ὀρτιςομȣ̃σι καὶ πλατειάζȣσιν, αἱ δὲ τȣ̆μπαλιν συγκόπτȣσι τὰς λέξεις ἀνωμαλώτερον· καὶ αἱ μὲν ἑνί τινι χρῶνται συμφώνῳ, αἱ δὲ δυσὶ καὶ τρισὶν ἀνθ' ἑνὸς, καὶ τȣ́τοις μᾶλλον σίζȣσι καὶ τετριγόσιν· οἷον οἱ μὲν λέγȣσι день, стрѣла, *οἱ δὲ,* dźeń, strzela, sztrela· *καὶ οἱ μὲν,* дождь, дьждь, *οἱ δὲ* deszcz, deźdź, *καὶ* desst', *καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ὡσαύτως. 'Αλλὰ γὰρ ὥρα ἡμῖν ἤδη καὶ τὴν πᾶσαν πραγματείαν διαπεραίνειν, εὐγνωμόνων ἐπευξαμένȣς δικαςῶν πειραθῆναι, τῶν γȣ̃ν ἀρίςων καὶ φιλανθρώπων· „χαλεπὸν μὲν γὰρ (ᾗ Σωκράτης φησὶν), ȣ̆τω τι ποιῆσαι, ὥςε μηδὲν ἁμαρτεῖν· χαλεπὸν δὲ καὶ ἀναμαρτήτως τι ποιήσαντα μὴ ἀγνώμονι κριτῇ περιτυχεῖν.“ Ἔῤῥωσθε οἱ ἀναγινώσκοντες!*

Τέλος.

ΠΙΝΑΞ

λέξεων τοῦ κοινῶς λαλουμένης Ἑλληνικῆς γλώσσης, καὶ τινων γεωγραφικῶν ὀνομάτων, ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ περιεχομένων. Ὁ Ἑλληνικὸς ἀριθμὸς σημαίνει τὸν τόμον, ὁ δὲ Ἀραβικὸς τὴν σελίδα.

Α.

A.

B.

B.

Β.

Γ.

Γ.

Δ.

Ε.

Ζ.

Η.

Θ.

* *

Κ.

Κ.

Λ.

M.

N.

Ξ.

Π.

Ρ.

Ρ.

Σ.

Σ.

Σ.

Τ.

Υ.

Φ.

Παροράματα τυπογραφικά

ἐν τῷ Β τόμῳ.

Σελ.	ςίχ.	
9,	29.	birzic, *γράφε*, biric
13,	15.	*πϜέα, γρφ. πέϜα*
15,	1.	богтырь, *γρφ.* богатырь.
24,	17.	Броня. (*πρόσθες*), берў, *φέρω, φορῶ, φορίνη.*
26,	1.	Брюхо. (*πρόσθες*), *ἴσως ἐκ τῦ* рыю (*ῥύω, ὀρύω*), рою, *Ϝρύχος* (*βρύχος*), *ῥυχὴ, ὀρυχὴ* (*ὡς καὶ* требухà, *ἐκ τῦ* требў· *καὶ* чрéво. *βλ. τὰς λέξεις*). *τὸ δὲ ῥύω, ὀρύττω =βρύττω, καὶ=ῥάω, ῥάζω, βράζω, βρύκω, ὅθεν καὶ βράγχος, βρόγχος, βρόχος βρόχθος* (*λαιμὸς*)· *βλ.* требухà.
26,	16.	Бўгъ, (*πρόσθες*), *ἢ ἴσως συγγεν.* Бўхну, *πύγος*, (*πύω, πάω, πάγω ὅθεν καὶ πηγή*). *ἢ ὡς τὸ*, Быкъ, *βὺξ, βῶκος, βόω = βόας* (*βοῶν*).
29,	22.	*εἶνας, γρφ. εἶναι*, (*πρόσθες*), *βλ.* линяю.
30,	21.	*περιπέτεια*, (*πρόσθες*). *ὅθεν* Бѣднáкъ, *Ῥωσ.* (*πτωχὸς, ἀρχ. χωλὸς*) *οἷον, πιτνάκης* (*ὡς Σ. πτωχάκης*), *πιτνᾶς. ἐκ τῦ* Бѣдный, Бѣденъ, (*πτωχὸς, καὶ Σλαβ.*

Σελ. ςίχ.

κυλλὸς. ὡς καὶ БѢднѢ ἐπίῤῥημ. = ἀργαλέως, δυσκόλως, δυς-" БѢднѢ носима = δυσ-βάςακτα), = πετὼν (πεσὼν), πετὴς κτλ.

30, 27. πάθος, πρόσθ. (πέθω), πέθος, πένθος.
33, 13. ἄζω, ἄδω, γρφ. ἅζω, ἅδω.
34, 8. Валю̀, βλ. Ва́блю.
— 12. vualden, vuelzan. γρφ. wualden, wuelzen.
— 16. vanne, γρφ. Wanne.
35, 10. Варя́ю, συγγεν. бреду̀.
— 15. Ва́снь, (πρόσθ.) ἐκ τῦ Ба́ю.
— 23. τλ. γρφ. λτ.
39, 2. ἔςι, δὲ γρ. ἔςι δὲ
— 3. ρίζης γρ. ῥίζης.
— 25. ρεύω, ῥεύω.
— 28. = ἐκκλίνω, γρφ. = ῥέπω, κλίνω.
44, 6. Ви́лы, καὶ Виля́ю, πρόσθ. συγγ. Валя́ю (ἄλω, εἴλω).
45, 9. Ви́хрь, συγγεν. ВѢю, αἴω, ἄω, ἦχος.
— 13. βυσσσινία, γρφ. βυσσινέα.
— 21. Wiede, πρόσθ. καὶ Wiete (ἰτέα, οἶσος, λύγος).
48, ii. vato, γρφ. wato.
49, 3. Война̀ , παράβαλ. καὶ Бра́нь.
52, 2. Ϝάπω, πρόσθ. ἄπω, ἔπω, ὀπὴ (ὄψ, vox) Ϝοπὴ, Вопь, ὀμφή.
— 24. Вра́нъ =, γρφ. Вра́нъ, εἴη ἂν καὶ =
57, 22. Вы́я · [πάντως ἐκ τῦ Выю̀. καὶ τὸ αὐχὴν

Σελ. ςίχ.

(οἶμαι), ἐκ τῦ ἄγω (ἀγνύω) ἐάγην, ἀϜγὴν (αὐγὴν), αὐχὴν· ὡς, ἔςην, ἀςὴν, κτλ. τὸ δὲ αὐχέω = αὔω, ἄω, ὅθεν καὶ τὸ καυχέω].

60, 16. flndo, γρφ. findo.

62, 12. φέρω (πρόσθες), φάρω, Варю̀ (ὅθεν Врѣю = Варѣю, βλ. Ва́ръ). φάρος, -ῤῥος. φέῤῥα, Вѣра, καὶ

64, 20. Вяну̀, γρφ. Вя́ну.

66, 24. гада́ніе γρφ. гана́ніе.

72, 27. Лузга̀ γρ. лу́згъ.

73, 1. ὕμοιος, γρ. ὕμοιος. ςχ. 3. лу́зъ, γρφ. лу́згъ.

74, 4. γλῆνος γρφ. γλάνις, καὶ, γλάνιος (ἴσ. ὁ αὐτὸς καὶ σίλϐρος).

75, 24. гнѣвъ, πρόσθ. συγγεν. гнѣшишь, гнѣшу̀.

— 24. гнѣшу̀, γρφ. гнѣчу̀.

80, 9. herbe, γρφ. herb

81, 14. εὖρος, πρόσθ. ὖρος·

82, 10. сшрана́. γρφ. спрана́.

— 29. ἀγκύρας, γρφ. ἁρπάγης.

88, 7. гру́ша, гру́шка, = ἀχρὰς, ἀχράδς (ἀχράδος), ἀποκοπῇ τῦ α (ὡς, ἄραρα, λτ. rura), ἄχερδος, τοιῦτο καὶ τὸ Σ. (ἄ)γόρτσον, καὶ (ἀ)γορτσιὰ (τὸ δένδρον) = гру́шка, βλ. кру́шка.

89, 16. гу̀ба, πρόσθ. συγγεν. ку́па. [καὶ ὁ κόλπος, ἐκ τῦ κολὸς, κοῖλος, κύω, γύω].

Σελ. ςίχ.

91, 16. дѣтя гулюшъ, *γρ́φ.* дѣти гулятъ, *τυτθὰ* (*ἤ τέκη*) *γυλλᾶντι* (*γυλλεῦντι*).

92, 14. *ἐκ γρ. ἐν. εὕρηκάν τινές,γρ́φ. εὕρηκάν τινες.*

97, 98. *οἴμηματα γρ́φ. οἰκήματα.*

— 29. *δέρω, πρόσθ.* дерý.

100, 18. Джитъ, *γρ́φ.* джидъ, *σκύτος*, *σκύθος* (d = *θ*).

113, 10. (*καπνὸς* = *γρ́φ. καπνὸς*) =

114, 8. Дщи, *πρόσθες*, *ἀντὶ* Дщир (*ὡς*, мати = матир) = *θ*(*υγά*)*τηρ* (*θ* = д, *τ* = ч = щ)—*Κρν.* hzi, hzer, *γρ́φ.* hzhi, hzher, *Κρτ.* kchi, kcher = (*θύ*)*γτὴρ*

117, 9. *ὅθεν· γρ́φ. ὅθεν* Дѣло *κτλ.*

120, 19. oui. *Γρ. γρ́φ.* oui. *τὸ δὲ Γρμ.* Ja, Jo = *γα*, *γε*, (*βλ.* ни)

141, 19. lectum, *γρ́φ.* lectus.

145, 8. *ἁγιοβασιλιάτικα γρ. ἁγιοβασιλειάτικα.*

156, 19. иг-гла, *γρ́φ.* иг-ла.

157, 22. иши *γρ́φ.* ити, *Ῥωσσ.* итти́.

159, 28. иль, *γρ́φ.* илъ.

166, 27. kaldauen, *γρ́φ.* Caldaunen (*χολάδες*)

168, 21. *κολακέδα γρ́φ. κολοιακούδα.*

178, 8. *βλ.* скитáю, *πρόσθ. καὶ* скидáю.

180, 22. кишỳ, *πρόσθες*, *καὶ τὸ Σερβ.* кища (*ὑετὸς*) = *χύσις* (*χύσα*),

184, 12. *κληδὼν*, *γρ́φ. κλεηδὼν*(

188, 16. квѣтка, *γρ́φ.* клѣтка· клѣтъ, *γρ́φ.* клѣть.

Σελ. ςίχ.

— 20. ключи́пися [ключу̀ = Fлючу̀ (F = γ = κ *βλ.* клюка̀) = лучу̀ = *λήξω, λάχω, λαγχάνω. α, ἢ π = υ* (= у = ю). *ὡς Σ. σεπία = σηπία, πέλια = πληϊάς. τὸ δὲ κλύζω, κλάζω, ὀδὲν πρὸς τὸ* ключу̀].

191, 26. кни́га, *καὶ*, 192, 23. кну́тъ, *βλ.* нъю.

200, 16. *σελεύω, γρφ. σαλεύω.* (*καλίFω*) [*τὸ κελεύω, περιττόν*].

207, 24. Гомо́нъ, *γρφ.* комо́нъ.

213, 4. *χ' ἀμόσχος γρφ. χ' ὦ μόσχος.*

222, 22. *τά γετοιαῦτα, γρφ. τά γε τοιαῦτα.*

237, 8. *ςυςροφῆς· γρφ. συςροφῆς.*

240, 24. *κροσσὸς γρφ. κρωσσὸς.*

— 26. *Γρμ.* Krug. (*πρόσθες*), *κατὰ διάλεκτ.* Kroos = *κρωσσὸς* [*καὶ τὸ κρωσσὸς, καὶ τὸ κροσσὸς, κρόσσα = κόρση, κόῤῥη, κορὸς = γυρὸς*].

246, 11. ку́делъ, *γρφ.* ку́дель.

255, 16. *παδεργία γρφ. πανεργία*

256, 22. кыну̀, *γρφ.* кыну, *βλ·* ски́ну.

259, 18. лазу, *γρφ.* лажу.

260, 28. ло́гъ, *γρφ.* ло́хъ.

268, 3. *τὸ νὺ, πρόσθ.* (*ὡς παρ' ἄλλοις τὸ, νε*)

272, 27. лишь [*ἐκ τῦ* лижу̀, *λίζω, λίσσω, λίω, ὅθεν καὶ τὸ λίον, παρ' ὃ, ὀλίον, ὀλίFον, ὀλίγον, καὶ ὀλίζον, ζ = σ = σσ* = ш, *ὀ — λίσσον*, лишь· *ἕτερον δὲ τὸ μόλις, μόγις* = (*μόγς*) *λτ.* mox].

Σελ. ςίχ.

276, 13. *ϑ = μ. γρ́φ. β = μ.*

281, 24. лучу̀ = *λήξω* (*λήσκω*), *λάχω* (*βλ. ἀνωτέρ.* ключиттися). получа́ю = *ἐπιλαχέω*, *ἐπιλαγχάνω.*

294, 13. можжу̀, *γρ́φ.* мозжу́.

298, 26. *τσυμετιὰ γρ́φ. τσυμμετιὰ*

305, 6. Вхру *γρ.* Врху. *ςχ.* 15. *Λιβ. γρ. Λιϑ.*

310, 27. 28, *ἀνήλιος*, *ἄδε*, *γρ́φ. ἀνήλιος*, *ᾄδε.*

312, 8. молвлю̀, *γρ́φ.* мо́лвлю. *ςχ.* 27 *κεραυνος,-νὸς*

345, 21. *κακείνως γρ́φ. κᾀκείνως*

356, 24. уно́жіе *γρ́φ.* уны́ніе

365, 2. *φλὸξ*, (*πρόσϑ.*), *φλόγα.*

368, 4. окуныва́ю, *γρ́φ.* окуныва́ю(

— 10. *ἐλαιον*, *γρ́φ. ἔλαιον*,

369, 12. *ἀκμα ζοντι γρ́φ. ἀκμάζοντι.*

— 22. *ἀνιαχὸς*, *γρ́φ. ἀνίαχος*

371, 2. *cὸ περισσὸς γρ́φ. τὸ, περισσὸς*

373, 11. *τὸ γρ́φ. τὸ.* ра́ло, *πρόσϑ. ὡς λτ.* rura = *ἄρυρα.*

374, 17. осѐль, *γρ́φ.* осѐлъ,

375, 2. *φιόπωρον γρ. φϑινόπωρον*

381, 1. *αὐτῶ γρ́φ. αὐτῷ. ςχ.* 21, *τρυπᾶςγρ.-πᾷς*

394, 23. помча, *γρ́φ.* помочь (могу).

408, 27. пле́щъ, *γρ́φ.* плещѐ

414, 29. ню, *γρ́φ.* ню = плѣну̀.

420, 9. *φολίτσα γρ́φ. φωλίτσα.*

425, 14. *ἐπ γρ́φ. ἐκ*

Σελ. ςίχ.
424, 7. полярка, *γρ́φ.* пулярка (*μόνον*).
432, 20. *ἐτὺς γρ́φ. ἐτύς.* 433. *ςχ.* 7. есть-есмь
435, 10. праща (*ἐκ τοῦ* прати, прѹ, *πρίω*)=*πρίζουσα*
434, 28. *ῥάζειν ῥήσσειν = γρ́φ. ῥάζειν = ῥήσσειν*
444, 20. пшйца, *γρ́φ.* птйца
452, 3. *βυβύλας, γρ́φ. βάβυρας*

ἐν τῷ Γ τόμῳ.

Σελ. ςίχ.
31, 20. рошъ *γράφε*, ротъ.
37, 2. *ἀναφανέσες γρ́φ.-νέντες.*
40, 22. *ἄλθω γρ́φ. ἄλδω.*
51, 3. *ἄπω, πρόσθ. ἕπω (ἑπτὰ) = ἔκω, ἔχω (ἐπέχω).*
55, 18. сечъ, *πρόσθες Ῥωσ.* сецъ.
57, 7. *τινάς γρ́φ. τινὰς*
— 25. *λάμφις γρ. λάμψις*
58, 12. *σημίδας-σημύδας*
60, 14. кину, *πρόσθες, ἐκ τῦ* кидну, кидаю
74, 14. слизокъ, *πρόσθ.* =*Σρβ.* Клизамъ, *βλ. βλ.* Клзакъ
86, 16. *ἐκ γράφ. ἐκ τῦ*
90, 14. *ακανθα-ἄκανθα*
95, 1. срю, *γρ́φ.* серѹ.
95, 2. *χαρω, γρ́φ. χέρω.*
— 24. *τὰ γρ́φ. τὰ,*
99, 17. степъ *γρ́φ.* степь
187, 10. *ἑκάςην-ἑκάςην.*
109, 29. труъ, *γρ́φ.* трудъ
113, 8. *σημεῖα, γρ́φ. σημεῖα),*
— 27. *σκάλλα, γρ́φ. σκάλα*
116, 24. *Σβ. γρ́φ. Σβ.*
124, 12. таль, *γρ́φ.* тыль
— 27. *φυμίας, γρ́φ. φυμέας.*
128, 8, 16. сыпъ, *γρ́φ.* сыпь.
129, 26. *εχεται, γρ. ἔχεται*
138, 22. *τισις· γρ́. τίσις).*
142, 13. *τῆτις. (πρόσθ.),*

Σελ.	ςίχ.	
		βλ. холопъ καὶ паю.
167,	7.	Aspern (πρόσθ.) καὶ Espe, Zitter-Espe = κερκίς.
—	22.	τράπω, γρφ. τράπω]
176,	12.	σβάραγνα, γρφ.-χνα
187,	29.	Βέλγικ.-Βελγικ.
189,	26.	ὅτωσι, γρφ.-σὶ
190,	5.	τὸ γρ. τό,
194,	28.	stechen, γρ.-cken
195,	13.	b = u, γρ. b = и
199,	15.	спроно γρ.-ню
209,	6.	bou - γρ. bour-
217,	10.	ο γρ. ὁ
223,	21.	Εὑρωπαῖοι, γρ. Εὐρωπ.
225,	9.	fascinc γρ.-ine
237,	15,	μεν γρ. μὲν
240,	23.	κλεπτης γρ. κλέπ-
241,	18.	sclavus (πρόσθ.), Σ. σκλάβος
244,	25.	πολίτιμον, γρ. πολύτ.
259,	14.	800 γρφ. 80
261,	21.	κῦρις, γρ. κύρις
266,	3.	часъ), πρόσθες· τὴν δ' αὖ ἐκκλησίαν ecclesiam εἶπε καὶ ἡ Ῥώμη, παραλαβοῦσα καὶ ταύτην, καὶ ἄλλας πολλὰς ἐκκλησιαστικὰς λέξεις παρὰ τῆς Μητρὸς τῶν Ἐκκλησιῶν.
285,	15.	ὀρφνὸς, (πρόσθ.), οὐ γὰρ (ὥς ἄν τις εἴποι), =
303,	18.	ως γρφ. ὥς
307,	15.	Чуть, πρόσθ. ἢ = τυτὸν (τουτὸν) τυθὸν (ὅθεν τυτθὸν)· τυτθὰ παρὰ μικρὸν (Ἡσύχ.)
311,	9.	ἑβραϊ-γρ. ἀραβι-
322,	21.	bocal, γρ. bocal].
327,	14.	-ννώδης, γρ. ννώδης),
330,	20.	οἶμαι γρφ. οἶμαι
344,	3.	χρῆσις γρ.-σις
351,	17.	вѣл, вѣдлъ, вѣду γρφ. вел, веду.
354,	8.	Это (πρόσθες), καὶ Σ. ἀπ' εὐτὸ

Σελ.	ςίχ.		Σελ.	ςίχ.	
		(τὸ ἀπευτὸ Χῖοι) ἀντὶ, ἀπ' αὐτὸ (αυ=ευ), συνθέτ. ἀπαυτὸ, ὡς καὶ ἐκ τȣ̃ ἀτὸς, = αὐτὸς = (αὐ τὸς, ἀϝ τὸς) τὸ ἀπατός (μȣ, σȣ, τȣ)· ἐκ τῆς γενικῆς ἀπ' αὐτȣ̃, ἀφ' ἑαυτȣ̃, μετακυλισθείσης τῆς ἀπὸ προθέσεως ὑπὸ τȣ̃ χυδαίȣ ὄχλȣ καὶ εἰς τὴν ὀνομαςικὴν· καὶ эпоть = ὅ τότος (τȣ̃τος), βλ. той.			βρῆγος, μεταθ. багръ), ἐκ τȣ̃ ῥέγω (ὅθεν καὶ τὸ βρέχω), ῥέζω (ὅθεν καὶ ῥογεὺς, ὁ βαφεὺς, ὡς λτ. facio, inficere, infector) = ἔρδω, ἄρδω;
373,	4.	Багръ, (πρόσθ.)· ἢ μήποτε = ῥῆγος (βάμμα), ῥέγος (ϝρέγος, βρέγος,	376,	8.	μωρίαν· γρ. -ρίαν).
			382,	7.	Булавà, γρ. -лáва
			383,	15.	ἐλόανος, γρ́φ. ἐλόμενος
			384,	6.	μετασ. γρ́. μεταθ.
			369,	17.	ἡ γρ. ἥ
			399,	27.	πρόσθ. καὶ, πάω (τρέφω) = πόω, ποιῶ.
			417,	2.	ἄλλȣς γρ. ἄλλȣς
			424,	3.	τȣ̃το τῷ = γρ́φ. τȣ̃το = τῷ
			—	28.	поля γρ. поле
			429,	20.	ebeu γρ. eben

Τὰ δὲ λοιπὰ τῶν, εἴτε περὶ τόνȣς, εἴτε καὶ ἐν γράμμασιν ἡμαρτημένων, ἃ διέφυγε τὴν ἡμετέραν ὅρασιν, εὐμενῶς διορθώσεται αὐτός τις ἕκαστος τῶν εὐγνωμόνων ἀναγνωςῶν.

Österreichische Nationalbibliothek
+Z176125308

